

Vol. 24
Andrés
Universidad de Lima

EPITOME INSTITVTI SOCIETATIS I E S V.

*Del Colección
de la Comp^a
de H^{is} de Soria
Duplicada.*

ROMÆ, M.DC. LXXXIX.

Ex Typographia Dominici Antonij Herculis.

SUPERIORVM PERMISSV:

PATRIBVS SOCIETATIS.

COMPENDIVM nostri Iuris,
jubente P. N. Carolo de
Noyelle confectum, P. N.
Thyrso Gonzalez imperan-
te jam prodit. Vt diu expetitur opus
emendatissimum haberetis, nihil ope-
rosæ diligentia prætermis-
sum; quare, si aliquando deerratum, humanæ id
infirmi-
tati, non voluntariæ socordia
tribuendum. Ceterum scribendi for-
ma non temerè suscepta est: nam eam
P. de Noyelle, adhibitis in Consilium
PP. Assistentibus, expendit, approba-

vitque. Horum igitur sententia factum; ut in Epitomen, non Constitutiones modò, & Decreta, sed Regulæ omnes, Ordinationes, Instructionesque impressæ redigerentur; abstinere-
 tur verò ab Epistolis paræneticis Generalium, Industriis P. Claudii, Directorio Exercitiorum, & ferè prorsus à Privilegiis Apostolicis, & manuscriptis Ordinationibus, Responsisque Generalium. Partitio placuit maximè affinis Constitutionum methodo: in quibus scribendis S. P. IGNATIVS, non dignitatis, sed temporis, quo singula gererentur, rationem se habiturum in ipso Operis vestibulo professus est. Styli discrepantiam nullus mirabitur, qui meminerit non hic quærendum æquabilem sermonis tenorem, ubi auctoritas legum expetitur; quæ nutat, si verbis originariis spoliatur. Quare non sententia modò, sed phrasibus ipsa primorum Auctorum servata est, quantum Compendii natura patitur; ut margini adscriptæ notæ sunt testes,

testes. Faxit Deus, ut quo studio exoptatus hic Liber est, eodem à singulis in usum deducatur: nec parabilior modò in posterum Instituti nostri scientia sit; sed praxis ipsa proclivior: optimaque Legum Societatis Epitome habeatur in moribus Sociorum.

Imprimatur

Si videbitur Reuerendis. Patri Magi-
stro Sacri Palatii Apostolici . Da-
tum &c. hac die 19. Nouembris
1688.

*Stephanus Ioseph Menattus Episc.
Cyrenen. Vicesger.*

Imprimatur .

Fr. Thomas Maria Ferrari Sac. Palatii
Apost. Mag. Ord. Præd.

I N D E X ^{vij.}

Partium, Capitum, & Sectionum.

P A R S I.

De Novitiis.

P *Roemium, quo indicatur Operis Institu-*
tum. pag. I.

Caput I. *De Impedimentis admittendorū.* 13.

Seçtio I. *Necessitas magni delectus in ad-*
missione. 13.

Seçtio II. *De Impedimentis primariò ex-*
cludentibus à Societate. 14.

Seçtio III. *De Impedimentis secundariò ex-*
cludentibus. 21.

Caput II. *De Dotibus positivis Admittendo-*
rum. 25

Seçtio I. *De Scholasticis.* 26.

Seçtio II. *De Coadjutoribus Temporalib-*
us. 27.

Seçtio III. *De Indifferentibus.* 29.

Caput III. *De Potestate admittendi in Socie-*
tatem. 36.

viii.

- Seçtio I.** *Vnde fluxerit potestas admittendi
in Societatem.* pag. 30.
- Seçtio II.** *In quibus jure ordinario, & ex-
traordinario Potestas admitten-
di resideat.* 32.
- Seçtio III.** *Quomodo admittendi Facultas
exercenda.* 33.
- Caput IV.** *De Prima Probatione.* 37.
- Seçtio I.** *De Domibus Probationis fundan-
dis, & primo ad illas Ingreßu.* 37.
- Seçtio II.** *De Examine, & Institutione eo-
rum in genere, qui primò pro-
bantur.* 39.
- Seçtio III.** *De Examine particulari diversa-
rum Classium.* 43.
- Seçtio IV.** *De aliis post Examem præstan-
dis.* 45.
- Caput V.** *De Secunda Probatione.* 49.
- Seçtio I.** *De ejus Tempore, Loco, & Ve-
stitu.* 49.
- Seçtio II.** *De Separatione Novitiorum ab
Externis, & Domesticis.* 51.
- Seçtio III.** *De Exercitationibus communibus
Novitiorum.* 54.
- Seçtio IV.** *Experimenta Societatis peculia-
ria.* 57.
- Seçtio V.** *De Magistro Novitiorum.* 62.

De

Caput VI. *De Votis simplicibus Religiosis tum ante, tum post expletum Biennium.* pag. 66.

Seçtio I. *De Votis non expleto Biennio.* 66.

Seçtio II. *De Votis post Biennium. A quibus, & quorum facultate hæc Vota emittenda.* 68.

Seçtio III. *Quo pacto emissuri Vota instruendi sint.* 72.

Seçtio IV. *De Effectibus horum Votorum in communi.* 75.

Seçtio V. *De Effectibus Voti simplicis Paupertatis, non excludentis rerum Dominium, sed usum, & quando illud abdicandum.* 79.

Seçtio VI. *Quid servandum in abdicatione Bonorum, & consequentibus ad illam.* 83.

Seçtio VII. *De Obligatione reliquorum Votorum.* 91.

P A R S II.

De Scholasticis. 93.

Caput I. *De Collegiorum Fundatione.* 94.

Seçtio I. *Finis Collegiorum.* 94.

Seçtio II. *Quomodo agendum cum Fundatoribus Collegiorum.* 96.

- Sectio III. *Quàm multa, & per quem Collegia admittenda.* pag. 100.
 Sectio IV. *De Collegiorum structura.* 104.
 Sectio V. *De redditibus Collegiorum.* 106.
 Sectio VI. *De obligationibus in Fundatione Collegiorum vitandis.* 111.
 Caput II. *De Adminstrandis Bonis temporalibus Collegiorum.* 115.
 Sectio I. *Ad quos hæc Administratio pertineat.* 115.
 Sectio II. *De Conservatione Bonorum Temporalium.* 117.
 Sectio III. *De Archivio, & Contractibus.* pag. 121.
 Sectio IV. *De accipienda reddendaque ratione administrationis.* 124.
 Sectio V. *De Mediis ad avertendam Collegiorum inopiam.* 126.
 Caput III. *De Personis sustentandis in Collegiis, juxta varias Collegiorum Formas.* 133.
 Sectio I. *Forma Collegiorum primò intentata.* 133.
 Sectio II. *Collegiorum forma secunda complectens Scholas publicas.* 137.
 Caput IV. *De Scholasticorum Spiritu in Collegio conservando, atque augendo.* 143.
 De

Seçtio I. *De Scholaſticorum tum Iuniorum, tum omnium ſegregatione.* 144.

Seçtio II. *De Studio, Orationis, Mortificationis, & aliarum virtutum, Scholaſticis præſcripto.* 148.

Seçtio III. *De Renovatione Votorum.* 153.

Seçtio IV. *De Promotione ad Ordines Sacros.* 157.

Seçtio V. *De Obligationibus circa Miſſam, & horas Canonicas.* 163.

Caput V. *De Noſtrorum Scholarium Studiis.* pag. 169.

Seçtio I. *De ſtudiis literarum Humaniorum capeſſendis.* 169.

Seçtio II. *De Exercitationibus peculiaribus Scholarium Societatis in Humaniori literatura.* 175.

Seçtio III. *Quæ ſtudia Superiorum Facultatum, & quàm diuturna.* 177.

Seçtio IV. *Exercitationes Scholaſticæ Scholarium Societatis.* 180.

Seçtio V. *De Examine Noſtrorum Scholarium Studiorum tempore.* 184.

Seçtio VI. *De ſtudiis Caſuum Conſcientiæ.* pag. 189.

Seçtio VII. *De exercitatione ad Minifteria.* pag. 193.

Seçtio VIII. *De Actibus publicis, tum Philoſo-*

losophicis , tum Theologicis .
pag. 198.

Seçtio IX. *De iis , qui per biennium privato studio Theologiam recolunt ; & promovetur ad Gradus Scholasticos .* 201.

Seçtio X. *De Examine eorum , qui sua studia absolverunt .* 204.

Caput VI. *De Scholasticorum valetudine conservanda .* 213.

Caput VII. *De tertio Probationis anno.* 216.

Seçtio I. *De Personis , & loco tertie Probationis .* 216.

Seçtio II. *De modo tertiam Probationem transigendi .* 219.

P A R S III.

De Professis , & Coadjutoribus Formatiss .

Caput I. *De Virtute , & aliis ad Professionem requisitis .* 223.

Seçtio I. *Premittuntur aliqua de distinctione Graduum Societatis .* 225.

Seçtio II. *Conditiones admittendorum ad Professionem .* 227.

Caput II. *De Potestate , & forma admittendi ad Professionem .* 231.

Quis

Seçtio I. *Quis ad Professionem admittere
queat, & qua prævia informa-
tione debeat.* pag. 231.

Seçtio II. *Quid servandum in ipsa met Pro-
fessione.* 235.

Caput III. *Explicantur effectus Professionis, &
aliorum Votorum, quæ à Pro-
fessis emittuntur.* 238.

Seçtio I. *De effectibus Professionis in genere,
& speciatim Voti Paupertatis.*
pag. 238.

Seçtio II. *De Obedientia Professorum, &
obligatione docendæ Doctrinæ
Christianæ.* 243.

Seçtio III. *De Quarto Missionum Voto.* 245.

Seçtio IV. *Explicantur Vota simplicia, quæ
emittuntur statim post Professio-
nem.* 248.

Caput IV. *De Professis Trium Votorum.* 252.

Seçtio II. *De iis qui ad hanc Professionem,
admitti possunt, & de Admis-
sione.* 252.

Seçtio II. *De Obligationibus, & jure horum
Professorum.* 254.

Caput V. *De Coadjutoribus tam Spirituali-
bus, quàm Temporalibus For-
matis.* 255.

Seçtio I. *Quinam formandi hoc Gradu.* 255.
De

*Seçtio II. De Admissione , & consequentibus
ad illam . pag. 259.*

Caput VI. De Coadjutoribus Tēporalibus. 263.

*Seçtio I. De Coadjutorum Temporalium,
Admissione , & Vestibus . 264.*

*Seçtio II. De Coadjutorum Temporalium In-
stitutione, & Ministeriis. 266.*

Caput VII. De Domibus Professis . 271.

*Seçtio I. De fine , & Fundatione Domorum
Professorum . 271.*

*Seçtio II. De Reditibus , & Eleemosynis
Domorum Professorum. 275.*

Seçtio III. De Domo Professa Romana. 279.

P A R S I V.

*De mediis quibus Socii omnes ad pro-
priam perfectionem diriguntur . 281.*

*Caput I. De studio Perfectionis, Oratione,
Verbo Dei , & Sacramentis . 282.*

*Seçtio I. De studio Perfectionis , & Oratio-
ne . 282.*

Seçtio II. De Verbo Dei . 287.

Seçtio III. De Sacramentorum Vsu . 290.

*Caput II. De Paupertate , Castitate , & Obe-
dientia . 295.*

Seçtio I. De Paupertate . 296.

Seçtio II. De Castitate . 304.

De

Seçtio III. <i>De Ohedientia .</i>	pag. 311.
Seçtio IV. <i>De reddenda ratione Conscientiæ.</i>	
	pag. 320.
Caput III. <i>De Caritatẽ inter Nostros .</i>	324.
Caput IV. <i>De Humilitate , & abnegatione sui</i>	
<i>interna , externaque .</i>	329.
Caput V. <i>De Disciplina Domestica .</i>	334.
Caput VI. <i>De pœnis imponendis .</i>	341.
Caput VII. <i>De Dimissione è Societate.</i>	347.
Seçtio I. <i>Quinam , & per quos dimitti pos-</i>	
<i>sint .</i>	347.
Seçtio II. <i>De causis Dimissionis .</i>	351.
Seçtio III. <i>Dimissioni præmittenda .</i>	355.
Seçtio IV. <i>Servanda in Dimissione , & post</i>	
<i>ipsam .</i>	361.
Seçtio V. <i>De Egressis sua sponte .</i>	365.
Caput VIII. <i>De tuenda , & reparanda valetu-</i>	
<i>dine .</i>	367.
Seçtio I. <i>De Valetudine conservanda .</i>	368.
Seçtio II. <i>De reparanda Valetudine .</i>	373.

P A R S V.

De Mediis , quibus Societas utitur in Pro-	
ximorum utilitatem .	377.
Caput I. <i>De Mediis in genere , iisque præfer-</i>	
<i>tis ; quæ exercentur intra no-</i>	
<i>stra Tempia .</i>	378.
De	

Sectio I. <i>De Ministeriis in genere.</i>	pag. 378.
Sectio II. <i>De Sacramentorum Administratione, & præcipue Pœnitentiæ.</i>	pag. 381.
Sectio III. <i>De Confessariis Principum.</i>	386.
Sectio IV. <i>De Eucharistia, reliquis Sacramentis, & Reliquiis Sanctorum.</i>	pag. 388.
Sectio V. <i>De Verbi Dei explicatione.</i>	390.
Sectio VI. <i>De Catechesi, & Privatis Sermonibus.</i>	397.
Sectio VII. <i>De Officiis Divinis.</i>	399.
Sectio VIII. <i>De Congregationibus Beatæ Virginis, & Bonæ Mortis.</i>	402.
Sectio IX. <i>De Exercitiis Spiritualibus.</i>	405.
Caput II. <i>De Missionibus.</i>	407.
Sectio I. <i>Missionum dignitas, & per quos instruendæ.</i>	408.
Sectio II. <i>Qui, & ad quos Mittendi.</i>	411.
Sectio III. <i>Quid præstare Mittendi debeant.</i>	pag. 414.
Caput III. <i>De Corporalibus Ministeriis exhibendis, aliquibusque aliis vitandis.</i>	421.
Caput IV. <i>De Scholis publicis instituendis moderandisque.</i>	426.
Sectio I. <i>De Scholarum publicarum institutione, & methodo universæ.</i>	426.

- Sectio II. *De Classibus inferioribus* . 428.
 Sectio III. *De Classibus superioribus in
 communi* . 434.
 Sectio IV. *Quid in Classibus Philosophiæ,
 & Theologiæ Scholasticæ ser-
 vandum sit* . 433.
 Sectio V. *De Scholis Sacræ Scripturæ, &
 linguæ Hebrææ* . 443.
 Sectio VI. *De Scholis Theologiæ Moralis* .
 pag. 445.
 Sectio VII. *De Gradibus Scholasticis confe-
 rendis* . 448.
 Sectio VIII. *De Vacationibus, & Acade-
 miis* . 450.
 Caput V. *De Officialibus Scholarum publica-
 rum* . 452.
 Sectio I. *De Præfectis studiorum* . 452.
 Sectio II. *De Magistris* . 457.
 Sectio III. *De reliquis Officialibus* . 459.
 Caput VI. *De Pietate, & Disciplina Schola-
 sticorum externorum* . 462.
 Sectio I. *De Pietate in iis fovenda* . 462.
 Sectio II. *De Disciplina exigenda ab Ex-
 ternis Discipulis* . 465.
 Caput VII. *De Libris scribendis, edendisque* .
 pag. 468.

De Præposito Generali .	pag. 473.
Caput I. <i>De ejus Qualitatibus , & facultatibus .</i>	474.
Sectio I. <i>Dotes prærequisitæ in Præposito Generali .</i>	474.
Sectio II. <i>De ejus Auctoritate in genere .</i>	476.
Sectio III. <i>De Potestate admittendi Socios Collegia &c. & administrandi Bona Temporalia .</i>	478.
Sectio IV. <i>De facultate circa Superiores , Missiones , Constitutiones , & Privilegia .</i>	480.
Caput II. <i>De Providentia, quàm Societas exercet erga Præpositum Generalem .</i>	pag. 486.
Sectio I. <i>De Providentia erga ejus Personam .</i>	486.
Sectio II. <i>De Providentia in iis , quæ ad Generalis Officiũ pertinent .</i>	490.
Caput III. <i>Quid præstandum , & omittendum à Præposito Generali .</i>	493.
Caput IV. <i>Quibus Commentariis , & Informationibus utendus sit Præpositus Generalis .</i>	495.
Caput V. <i>De Secretario Societatis, ejusque Sociis .</i>	500.
De	

Sectio I. <i>De Officio Secretarii .</i>	pag. 500.
Sectio II. <i>De Secretarii Obligationibus.</i>	503.
Sectio III. <i>De Secretarii Sociis .</i>	506.
Caput VI. <i>De Assistentibus :</i>	508.
Sectio I. <i>Assistentium munus , & qualitates .</i>	pag. 508.
Sectio II. <i>De Assistentium electione .</i>	510.
Sectio III. <i>Assistentium Iura .</i>	513.
Sectio IV. <i>Assistentium Obligationes .</i>	516.
<i>Appendix de aliis Assistentibus non necessa- rio adiungendis .</i>	519.
Caput VII. <i>De Procuratore Generali .</i>	520.
Caput VIII. <i>De Admonitore Generalis.</i>	524.
Caput IX. <i>De Vicario Generali .</i>	527.
Sectio I. <i>Quando , & quis Vicarius eligen- dus .</i>	527.
Sectio II. <i>De Vicarii Potestate .</i>	529.

P A R S V I I .

<i>De Superioribus Particularibus .</i>	535.
Caput I. <i>De Provincialibus .</i>	536.
Sectio I. <i>Provincialium Electio , Substitu- tio , Cessatio .</i>	536.
Sectio II. <i>Provincialium facultates in gene- re .</i>	541.
Sectio III. <i>Facultates Provincialium spe- cian-</i>	

stantes ad ipsorum Personas.
pag. 544.

Sectio IV. *Quo pacto Provincialis Subditos regere debeat, & agere cum Consultoribus.* 548.

Sectio V. *Provincialis jura, & obligationes erga sibi subordinatos Superiores, & eorum Officiales.*
pag. 553.

Sectio VI. *Provincialis jura, & obligationes erga admittendos in Societatem.*
pag. 557.

Sectio VII. *Provincialis jura, & obligationes erga dimittendos.* 558.

Sectio VIII. *Provincialis jura, & obligationes circa literarum studia.*
pag. 559.

Sectio IX. *Quid possit Provincialis, debeatque in promovendis, Professis, & Coadjutoribus formatis.* 563.

Sectio X. *Quid in Rebus Collegiorum, Domorum, eorumque qui bonis suis non se abdicarient. Provinciali injunctum.* 565.

Sectio XI. *De modo quo cum Generali, aliis Provinciis, ac Externis se habere debeat.* 568.

- Sectio XII. *De communi ratione iuvandi*
Proximos. pag. 571.
- Sectio XIII. *De Missionibus, & Mutationi-*
bus Nostrorum. 572.
- Sectio XIV. *De Visitatione.* 574.
- Sectio XV. *De Visitandis Provincialibus.*
 pag. 576.
- Caput II. *De Commissariis, seu Visitoribus.*
 pag. 578.
- Sectio I. *Eorum Dotes, Electio, Cessatio-*
 pag. 578.
- Sectio II. *Iura, & obligationes Visitoris.* 580.
- Caput III. *De Superioribus localibus.* 586.
- Sectio I. *Superiorum localium Dotes, &*
Electio, 587.
- Sectio II. *Quando incipiat, desinatque Su-*
periorum localiū officium. 592.
- Sectio III. *De Potestate Superiorum loca-*
lium in genere. 595.
- Sectio IV. *De obligationibus Superiorum*
localium respectu sui. 599.
- Sectio V. *De Obligationibus eorundem re-*
spectu Generalis, & Provin-
cialis, & de jure ad Congrega-
tiones. 603.
- Sectio VI. *De Cura Nostrorum in Spiritu,*
& Discipline Domestica. 607.
- De

Sectio VII. <i>De Auxilio Animarum procurando .</i>	pag 615.
Sectio VIII. <i>De Ordine Domestico .</i>	617.
Sectio IX. <i>De Literarum studiis .</i>	620.
Sectio X. <i>De iis , quæ pertinent ad res temporales .</i>	622.
Sectio XI. <i>De modo agendi cum Externis, & de iis qui ad nos divertunt.</i>	626.
Caput IV. <i>De Officialibus Superiori necessariis , & modo agendi cum illis .</i>	pag. 626.
Sectio I. <i>De Ministro .</i>	630.
Sectio II. <i>De Consultoribus .</i>	634.
Sectio III. <i>De Admonitore , & Collaterali .</i>	pag. 639.
Sectio IV. <i>De Præfectorum rerum spiritualium, & Confessariis .</i>	642.
Sectio V. <i>De Procuratore .</i>	646.
Sectio VI. <i>De reliquis Officialibus rerum temporalium .</i>	651.
Caput V. <i>De Vice-Provincialibus , Vice-Præpositis , Vice- Rectoribus , & Superioribus Residentiarum , & Missionum .</i>	653.
Caput VI. <i>De executione ab omnibus Superioribus urgenda .</i>	658.

P A R S V I I I.

De Congregationibus Generalibus ,
& Particularibus . 665.

Caput I. De Congregatione Generali . 666.

Caput II. De Congregatione Provinciali . 673.

Caput III. De Congregatione Procuratorũ . 678.

Caput IV. De Congregatione ad eligendum
Vicarium . 680.

Expli-

Explicatio Notarum quæ leguntur,
in margine.

- Ex.c. 4. §. 46. *Examinis Gener. cap. 4. §. 46.*
 P. 4. c. 3. §. 4. *Constitutionum parte 4. capite*
 & B. *3. §. 4. & litera B. quæ An-*
notationis locum designat.
 C. 2. D. 9. *Congregationis 2. Decreto 9. jux-*
ta ordinem impressorum.
 C. 9. Act. 60. *Congregationis 9. Actione 60. ex*
Actis nempe manuscriptis.
 Comp. Pr. *Compendium Privilegiorum in*
 V. Sacr. *Verbo Sacramenta.*
 R. Rect. 20. *Regula Rectoris 20.*
 St. R. Rect. *In Ratione studiorum Regula*
 4. *Rect. 4.*
 Or. c. 18. P. 1. *Ordinationum cap. 18. parte 1.*
 §. 1. *§. 1.*
 In. 3. §. 5. *Instructionis 3. §. 5.*
 Cl. c. 2. tit. 2. *P. Claudii Instruct. ad Superio-*
 §. 3. *res cap. 2. tit. 2. §. 3.*

Ex his reliquas interpretator.

Quando citantur pagine, numerandæ juxta
impressionem Instituti Antuerpiensem
An. 1635.

Sicubi leges Append. intellige Appendicem
Instituti editam An. 1665. Antuerpien-
sem inscriptam.

PRO-

PROOEMIUM

Quo indicatur Operis Institutum.

1. **R**eligio Societatis IESV, constans ex Presbyteris Regularibus, à S. IGNATIO Lojola fundata est, & à Sede Apostolica approbata; non solum ut salutem, & perfectionem propriarum animarum cum divina gratia vacaret: sed ut cum eadem impensè in salutem, & perfectionem proximorum incumberet *.

*Societatis Iesù
Institutio.*

Finis.

a Paul. III. p. 9.
&c. & Iul. III.
p. 57. &c. &
Ex. cap. 1. §. 1.
2. & P. 4. Pro-
cem. & P. 10. §.
2.

2. Nomen Societatis Iesu, quo primùm hic Ordo à Sede Apostolica insignitus est ^b, olim ab aliquibus vocatum in controuersiam, Pontificio Statuto, perpetuis temporibus futuris in ea retinendum ^c.

Nomen.

b Paul. III. p. 9.
& Iul. III. p. 60.
& alij, & Ex. c.
1. §. 1.
c. Greg. XIV. p.
283.

3. Ipsam verò Societatem, quam
A vis

Eius Constitutio.

notum Necessitas
est.

d. P. 1. Proem.

Harum Epitome
conficienda.

e Congr. 12. D.
56. §. 1. & Con.
13. Act. 11.

vis conseruatura ac promotura speretur Divina Sapiencia ac Bonitas, ex parte verò Sociorum interna charitatis lex, quam Spiritus Sanctus in cordibus solet imprimere, oportuit tamen scriptis legibus dirigi, quibus meliùs ad suum finem consequendum iuvaretur ^d.

4. Quod cum abundè sit præstitum, non modò Pontificijs, & S. Patris Constitutionibus, sed etià Congregationum Decretis, alijsque permultis Regulis Instructionibusque, quæ pluribus sparsa voluminibus, non seruatò ferè materiæ ordine, sed potiùs temporis, quo sunt edita, vix lectione assequi, nedum memoria retinere quis valeat: occurrendum huic incommodo censuit Congr. 12. quæ annuens plurium Prouinciarum Postulato decrevit; vt Ius Societatis in Epitomen eo, quo par fuerit, ordine redigeretur ^e: eiusque iam confectæ editionem Congregatio tertiadecima imperavit. Iam igitur quibus partibus Societatis Ius constet; & quam earum singulæ auctoritatem obtineant, præmittendum est.

5. Pri-

5. Primum, citra controversiam, ut dignitatis, ita & auctoritatis gradum occupant Apostolicæ Constitutiones; quarum ut summa est in Ecclesia vis, ita multò maximè in Societate, quæ peculiari obsequio inservire, & obedire debet Summo Pontifici *f*.

*Constitutiones
Apostolicæ.*

f Paul. III. p. 10.
& Iul. III. p. 62.
& P. 6. c. 1. §. 1.
& P. 7. c. 3. §. 1.
& P. 10. B.

6. Secundo loco censerì debent Constitutiones S. P. N. IGNATII: quibus comprehendimus non modò decem Constitutionum partes, sed etià Examen Generale, eorumque Declarationes margini appositæ: namque hæc par sit esse cum prioribus auctoritatis S. Fundator voluit *g*.

*Constitutiones
S. Parris.*

g Proœm. Decl.
& P. 6. c. 1. A.

7. Scripsit igitur ea omnia S. IGNATIVS iuxta facultatem sibi, ut Præposito Generali, tributam à Summis Pontificibus; qui approbantes oblatam Formulam, seu Regulam Societatis, particulares præterea Constitutiones condi indulserunt *h*. Sed quia ea facultas non soli Præposito Generali, sed reliquis etiam Socijs concedebatur; noluit S. Fundator Constitutiones esse ratas, donec à Congregatione Generali confirmarentur; ut

Earum Confirmatio.

h Paul. III. p. 10
& 16. & 22. &
Iul. III. p. 62. &
P. 4. c. 10 §. 2. &
C. 4. D. 19. &
C. 7. D. 76.

2 Cong. 1. D.
35.

2 Greg. XIII. p.
220. & Greg. XIV
p. 280. & Paul.
V. p. 310.

*Pœna cōtra ea-
rum impugnato-
res, & priuatos
interpretes.*

3 Greg. XIII.
p. 238. & Greg.
XIV, p. 284.

4 Greg. XIII.
p. 238. & Iul.
III. p. 62. & C.
6. D. 18.

*Quæ scholia per-
missa.*

5 Cong. 1. D.
51. & Cong. 2.
D. 42.

Cong. 4. D.
34.

factum estⁱ. Accessit iisdem amplif-
sima confirmatio Pontificum, ex mo-
tu proprio, certaue scientia, & de A-
postolicæ potestatis plenitudine: quæ
confirmatio præterea complectitur
omnia Statuta, ac Decreta Societatis
concernentia ipsius Institutum^l.

8. Prædicta Societatis Institutū, Cō-
stitutiones, & Decreta nullus directè
vel indirectè impugnare potest sub
pœna excōmunicationis, alijsq; pœnis
ipso facto incurrendis^m. Districtiùs
etiam inhibetur, ne quis siue extra, si-
ue intra Societatem, nisi de illius Su-
periorum licentia, præsumat super
iisdem facere Declarationes, Glossas,
seu eas legere, alijs tradere, apud se
retinereⁿ.

9. Et quamquam Scholia quædam
aliquibus Constitutionum locis ad-
denda olim censuerit Congregatio
Generalis^o: postmodum consultius
visum est non esse facienda: cum mul-
ta Dubia Constitutionum per Decreta
sequentium Congregationum, &
Declarationes Præpositorum Gene-
ralium, & Regulas emendatas subla-
ta fuissent^p.

10. Ad-

10. Advertendum tamen est Declarationes Constitutionum & Decretorum generalium posse quidem facere Prepositum Generalem auctoritate sua ordinaria; sed eas non habere vim Legis universalis, tantumque valere ad praxim bonæ gubernationis: cum Congregationis Generalis, cuius est leges condere, sit etiam eas hoc modo declarare ^q. Scholia verò P. Natalis, quæ manuscripta circumferuntur, ad directionem tantum, sine ulla obligatione, adhibenda sunt ^r; parque iudicium esto de eiusdem Patris Admonitionibus, quæ Prouincialibus communicandæ s.

11. Sed ut Constitutionum S. Fundatoris integritati, & conseruationi maximè caveretur: primò illæ accurato plurium Sessionum examine in Congregatione Generali sunt recognitæ ⁺. Secundò probatum est quoddam exemplum earum ex Autographo S. IGNATII exscriptum, subscriptione Secretarij & sigillo Societatis munitum ^u; rursusque aliud, quod offerebatur eadem approbatione cōsignari mandavit Congregatio Ge-

Et quam vim habeant.

^q Paul. III. p. 10. & 16. & Iul. III. p. 62. & Cong. 4. D. 19. & C. 7. D. 76.

^r Cong. 2. D. 42.

^s Cong. 2. D. 57. *Constitutionum autographum, & versio authentica.*

⁺ Cong. 1. à D. 10. vique ad 78.

^u Cong. 1. D. 78.

x Cong. 5. D.
61.

neralis *x*. Tertiò quia prædictum Autographum erat scriptum Hispano idiomate: versio eius latina, post diligentem sæpiùsque repetitam collationem cum Autographo probata est; & statutum, vt pro Communi & Vulgata in tota Societate haberetur.

y Cong. 1. D.
79. & C. 2. D. 52
& C. 3. D. 26.
& 34. & C. 4.
D. 8. & 33. &
50. & C. 5. D.
76.

Et quia hæc ipsa postremò probata versio, atque edita, ne discreparet ab Autographo dicebatur egerenova animadversione, hæc P. Generali commissa est, expendenda postea à Generali Congregatione. Ad Autographum porrò Hispanum, quod conservandum est, si qua in re P. Generali & Congregationi Generali videatur, pro explicatione Vulgatæ Latinæ recurripotest *a*.

z Cong. 5. D.
76.

12. Quod si contingeret aliquas Constitutiones, ratione temporum, vel alias ob causas in praxi non esse; non propterea expungendæ sunt: vt quales à S. Fundatore accepimus, tales inviolatæ ad posteros transmittantur; notandum tamen est aliqua ratione, quod non observandum esse Congregatio iudicaret *b*.

a C. 3. D. 26.

Nullæ expungenda.

b C. 3. D. 23.

De substantiali.

13. Cùm autem habeat Societas
fa-

facultatem non modò Constitutiones novas condendi, ut supra dictum est, sed etiam cassandi iam conditas, & immutandi; & quas immutari contigerit, eo ipso confirmatæ Apostolica auctoritate censerì debeant^c: ne huius facultatis usus aliquando esset immodicus: decretum est, non solùm in universum non esse agendum, sed nec particulatim de Constitutionibus substantialibus nostri Instituti mutandis^d. Et si quis, quocumque prætectu, in Cōgregationibus Provincialibus audeat de huiusmodi rebus verba facere, aut alibi etiam de iisdem quæstionem instituat, seriò à suis Superioribus corripitur & corrigatur^e. quin etiā poena à P. N. statuenda est in eos, qui aliquid proposuerint contra ea, quæ substantialia Instituti sunt: siue cùm certum est ea, quæ proponunt, huiusmodi esse; siue cùm sint ne talia dubitatur: licet tamen de omnibus declarationem petere^f. Tunc verò in Congregationibus Prouincialibus res dubia censenda est; quando vel vnus Deputatorum affirmaret rem pro-

*bus mutandis
nec licet agere;*

c Paul. III. p. 29

*d C. 1. D. 16. &
C. 2. D. 6. &
Form. Cong.
Gen. §. 66. &
68.*

*e C. 4. D. 26.
& Form. Con.
Prou. §. 44. 45.*

*f C. 1. D. 16.
& C. 6. D. 12. &
Form. Cong.
Prou. §. 44. &
Con. Gen. §. 66
& 68.*

g Con. 6. D. 19. positam esse de substantialibus In-
 §. 3. & C. 7. D. stituti, idque in substantialium fa-
 35. & Form. uorem § .
 Cong. Pron. § .

45.

*Quamam sint
 substantialia In-
 stituti.*

h Iul. 3. p. 60.
 &c.

i C. 5. D. 44. 45.
 & 58. & C. 7. D.
 40. & Form.
 Con. Gen. §. 68

*De alijs Constitu-
 tionibus quate-
 nus agere liceat
 in Congregationi-
 bus.*

C. I. D. 16.

m C. 2. D. 7.

14. Substantialia porro sunt in-
 primis, quæ in Formula, seu Regula
 Societatis à Iul. III. confirmata con-
 tinentur ^b. Deinde ea, sine quibus
 illa, aut nullo modo, aut vix consta-
 re possunt, quorum aliqua enume-
 rantur in Cong. 5. Decr. 58. Neque
 enim consultum est omnia explicare;
 cum præsertim Generales Præpositi
 ea pro tempore ad praxim declarare
 possint ⁱ.

15. De alijs verò Constitutio-
 nibus non substantialibus tractari
 quidem posse definitum est; sed
 sine experimento, & ratione cla-
 rissima nihil immutandum ^l, &
 solum ad plura medietate suffragia,
 in Congregatione Generali ^m. Sed
 postmodum ut magis obviam ire-
 tur aliquibus, mutationem Consti-
 tutionum Generali Congregationi
 facile proponentibus (rem sanè
 periculi plenam, & quæ viam mu-
 nit non solum ad contemptum Con-
 stitutionum nostrarum, quas ut san-
 ctas

ſtas à B. P. N. tot lachrymis, & orationibus conditas venerari debemus, ſed etiam ad aliam ſenſim Religionem condendam:) decretum eſt, ut de Conſtitutionibus immutandis non liceat in Congregatione Generali tractare, niſi ad plura medietate ſuffragia tractandum ſtatvatur; ipſa verò deliberatio, & Decretum non fiat, niſi ad duas tertias partes: & in abrogatione alicuius veteris Conſtitutionis, vel nouæ inſtitutione, duæ interceſſiones permittuntur. At ex Congregationibus Prouincialibus nulla poſthac quidquā proponat, quo tollendæ, aut immutandæ ſint Conſtitutiones, immo & Decreta Congreg. Generalium: niſi ad duas tertias partes viſum fuerit eſſe proponendum. Tum verò non petatur abrogatio, aut immutatio, ſed ſolum incommoda proponantur ex eis provenientia, petaturq; remedium.

16. Poſt S. Fundatoris Conſtitutiones proximum locum tenent Decreta Congregationum Generalium. Immo æquè de utriſque non immutandis cautum eſt Legibus ſuprà citatis.

n C. 1. D. 9. &
C. 6. D. 11. &
For. Con. Gen.
§. 68. & 73.

o C. 6. D. 13.
& Form. Con.
Prou. §. 46.

Decreta Congregationum Generalium.

tis . Hic tamen notandum vim obligandi in futurum non inesse Decretis, quæ fiunt ante electionem Præpositi Generalis ; nisi post eam peractam à Congregatione confirmata, fuerint *P* : ac propterea in operis decursu , cùm citantur Decreta , ea veniunt, quæ Generalis electionem subsequuta sunt . Decretis adiungimus Formulas Congregationum ; eo quod auctoritate Congregationum Generalium confectæ sint, ut suis locis indicabitur .

p Paul. III. p. 10.
& Iul. III. p. 62.
& *P. 8. c. 7. &*
C. 1. D. 115. &
C. 2. D. 51. &
C. 3. D. 4 & 33.
& For. Con.
Gen. §. 19.

Regulæ.

17. Sequuntur Regulæ paulò minorem à Decretis auctoritatem, nactæ , vt colligitur ex Decr. 76. Con. 7. Eas condere nullus superiorum, præter Generalem, potest *9*.

9 C. 1. D. 133.
& 143. & *C. 4.*
D. 19.

Ceterùm cùm plurimæ Regulæ, vt Summarium, aliæque non paucæ tum communes , tum particulares Officiorum ex Constitutionibus desumptæ sint, vim priorem retinent . Supponuntur etiam sæpius in Constitutionibus observandæ Regulæ, seu Ordinationes , quæ accommodatæ Personis , ac locis particularibus, uniformitate tamen,

men, quoad eius fieri poterit in omnibus servata, conscribendę sint ^r.

Ex huiusmodi verò Regulis cum ad ædificationem suam, & aliorum, eam partem observare debeant Professi, & Coadiutores formati, quę ipsis iudicio Superioris imponetur ^s; declaratum est, eos teneri Regulis communibus Societatis & locorum, in quibus degunt ^r.

18. Extant præterea Ordinationes Generalium in peculiarem libellum contractę, jussu Congregationis Generalis, quę tamen voluit illis eam tantum vim inesse, quam reliquę Generalium Ordinationes habere consueverunt ^u.

19. Postremo loco Instructiones collocantur, quę directionis tantum vim retinent ^x.

^r P. I. Proœm.
Decl. & P. 4. c.
7. §. 2. & C. &
c. 10. §. 6. & P.
6. c. 3. §. 3. &
P. 7. c. 4. §. 12.
& P. 9. c. 6. I.
^s P. 6. c. 3. §. 3.
^r C. 3. D. 21. &
C. 4. D. 22. C. 2.
& D. 133. &
C. 2. D. 57.

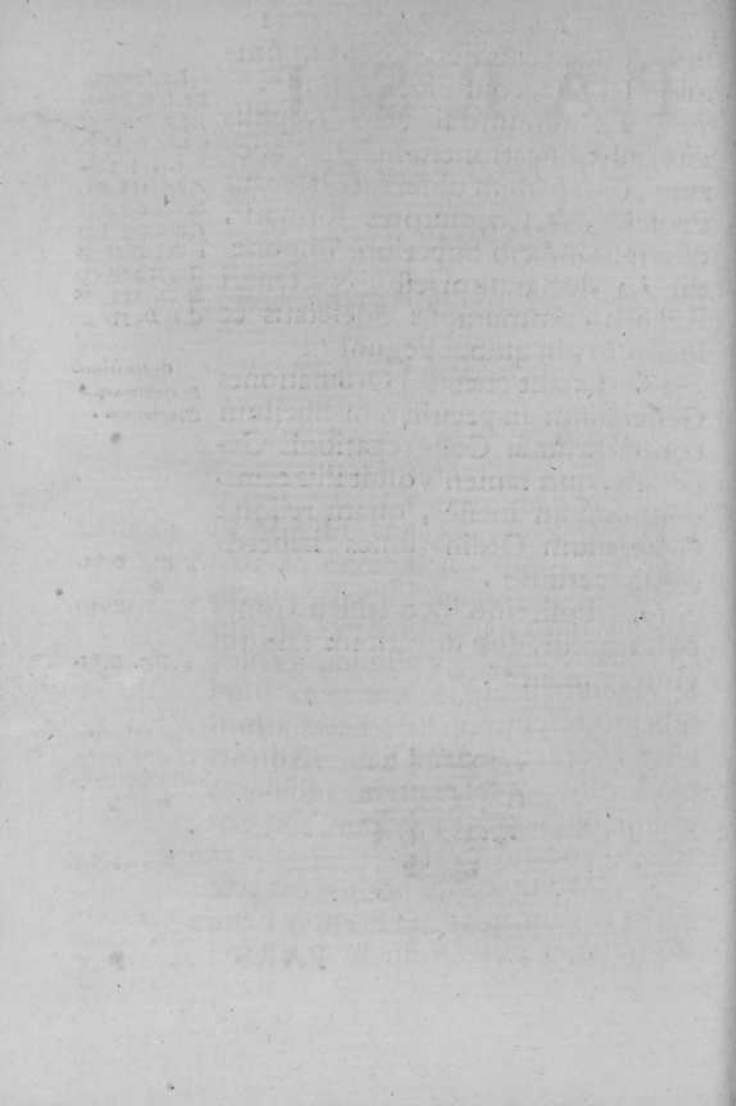
Ordinationes
Præpositorum
Generalium.

^u C. 7. D. 81.

Instructiones.

^x C. 7. D. 81.

PARS I.¹³

DE NOVITIIS.

CAPVT I.

De Impedimentis Admittendorum.

SECTIO I.

Necessitas magni delectus in Admissione.

I VM Societas IESV ad omnium salutem ac perfectionem impensè procurandam instituta (ut proximè dictum est) suæ vocationis pondus graue, & ingentis debiti solutionem illud subeuntibus imponat^a: necessarium est magnum delectum haberi Admittendorum, & diligentiam adhibere, ut intelligatur, quæ eorum sint doctes, & vocatio^b.

*Arduitas finis
Societatis.*

^a in Form.
Paul. III. p. 11.
& Iul. III. p. 63

^b P. x. c. I. §. 3.

2. Multitudo enim magna, & turba eorum, qui vitia sua non benè domuerunt, vt Ordinem non fert, ita

*Non promiscua
turba admissionis
da.*

ita nec Vnionem , quæ in Christo Domino nostro tam necessaria est ; vt bonus Status , ac procedendi modus in hac Societate conseruetur . Hoc autem non excludit numerum licèt magnum : immo ad propositum finem convenit, numero augeri operarios idoneos ; & qui huiusmodi essent , turba existimari non deberent ; sed potius gens electa , tametsi magna ea esset ^c .

* P.8. c.1. §.2.
& B. & P. 1. c.
1. §.3. & C. &
Reg. Exam. 2.
& R. Prou.33.

SECTIO II.

De Impedimentis primariò excludentibus à Societate .

*Impedimenta
essentialia & ir-
ritantia .*

I. **A**D convenientem igitur delectum eorum, qui Societati adscribendi sunt, primò inuestigandum est , an obsit aliquod ex ijs Impedimentis, cum quorum aliquo nemo in Societatem admitti potest; ita ut in his nec Generalis Præpositus , nec Societas uniuersa dispensare possit ^d . Quare hæc Impedimenta essentialia dici debent ^e , & irritantia emissionem votorum simplicium , & quam-

^d Ex. c.2. §.6.
& A. & P.1. c.
3. §.2. & G.

* Con.5. D.52.

quamcumque sequentem Professio- *f* C.7.D.42.
nem *f* .

2. Cæterum si in quopiam aliquo ex prædictis impedimentis affecto, cernerentur illustriora Dei dona; non dimittendus ab Examinatore esset, donec rem cum Superiore contulisset *g* . Immo si taliter ornatus Summo Pontifici, vel eius Nuntio ; vel Summo Pœnitentiario supplicaret, sibi concedi ingressum in Societatem, Præposito eius Generali non repugnante; posset idem Præpositus consensum ad eum admittendum præstare: dum tamen ostium non multis, immo nulli, qui raris dotibus non sit præditus, aperiatur *h* .

Si deprehendantur in aliquo eximie ornato quid agendum?

g Ex.c.2.D. & Reg. Prou.35. & Exam. 7.

h P.1.c.3.G.

3. Descendendo autem ad hæc essentialia Impedimenta in particulari, quæ ad quinque capita revocantur . Nullo modo sunt admittendi . 1. qui recesserit à gremio S. Ecclesiæ, fidem abnegando inter Infideles , vel incidendo in errores contra eam, in quibus reprobatus fuerit per sententiam publicam , etiam ut suspectus hæresis ; aut tanquam schismaticus se ab Ecclesiæ unitate sejunxerit.

1. Impedimentum Infidelitas.

j Ex.c.2. §.1. &
P.1.c.3. §.3.

P.1.c.3. A.

m P.1.c.3.B.

2. Impedimen-
tum Homici-
dium & Infamia
ob enormia pec-
cata.

n Ex.c.2. §.2. &
P.1.c.3. §.4. &
C.

o P.1.c.3.C.

p Con.11. Act.
§1.

xeritⁱ. Et quamvis per publicam
sententiam quis condemnatus non
fuerit: si tamen error eius publicus
extitisset, ac vehementer suspectus
esset; & quod in iudicio conveniri
posset timeretur, admitti non debet.
verum hoc iudicium Præposito Ge-
nerali relinquatur^l. Advertendum
Schisma & Hæresim censerì inter hæc
Impedimenta, quando sunt peccata
particularia personæ, non autem ge-
neralia Patriæ^m.

4. Pari modo 2. loco excludun-
tur, qui homicidium perpetraverint,
vel perpetrari cum deliberatione ius-
serint, si effectus est consecutus: aut
si publicè infames propter enormia
peccata fuerintⁿ. Si autem dubi-
taretur, an homicidium sit, nec-ne,
dijudicent Præpositi Generales; nec se
faciles in huiusmodi dubijs exhi-
beant^o. Super homicidio verò ca-
suali, sed voluntario, consulatur
P. Generalis^p. Quod attinet ad infamiam,
adverte impedimentum esse,
vbi quis enormiter peccando infamiam
contraxisset. Si autem procul
esset ab eo loco, tamque seriò resi-
puif-

puisset, ut de eo nihil timendum videretur, posset in Domino admitti. Quamvis Societas in eiusmodi hominis probatione magis circumspectè procedere debet. Qualia verò sint, vel non sint eiusmodi enormia peccata, iudicet Præpositus Generalis.

q. Ex. c. 2. C. & P. I. c. 3. D.

5. Non admittitur 3. qui habitum sumpserit alicuius Religionis Fratrum, vel Clericorum, vitam aliquādo in obedientia cum eis agendo, etiam non emissa Professione; vel qui Eremita cum vestibus monachalibus fuerit; & quidem ad hoc Impedimentum contrahendum sufficit habitum gestasse vel vnum diem; eo tamen animo, ut sit Religiosus. Quoto autem anno ætatis debeat quis habitum regularem sumpsisse; ita ut si id contigerit in ætate puerili, censeretur tamen is debeat impeditus: non est determinatum, sed mandatum P. Generali pro singulis casibus statuendum. Quem etiam consulere oportet, ubi quis minùs, quàm uno die, gestasset prædictum habitum. Certum verò est non hic comprehensos, qui professi sunt ordinem

3. Impedimentum, Habitum gestasse Religiosum

7 Ex. c. 2. §. 3. & P. I. c. 3. §. 5.

f. P. I. c. 3. E.

f. Con. II. Act. 36.

“ Con. II. Act. 43.

z Con. 1. D. 119. militarem, vocatum Christi *, nec eos, qui è Societate egressi, votis non soluti, postmodum habitum alterius Religionis induiti fuerint †. Comprehenduntur autem FF. Cappellani Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani ‡.

4. *Impedimentum, vinculum matrimonij vel servitutis.* 6. Obstat 4. vinculo Matrimonij consummati, vel Servitutis legitimæ ligatum esse †. Quando verò hoc vinculum solutum esset, quod à Domino, vel à Coniuge facultas concederetur, observatis alijs circumstantijs, quæ iuxta sanam doctrinam, & usum Sanctæ Ecclesiæ solent observari, Impedimentum esse desinet †.

a Ex. c. 2. §. 4.
& P. 1. c. 3. §. 6.

b P. 1. c. 3. F.

5. *Impedimentum, iudicium legum.*

c Ex. c. 2. §. 5.
& P. 1. c. 3. §. 7.

Quomodo in examine super his procedendum.

d Ex. c. 2. §. 7.
& Reg. Exam. 7.

7. Quintum Impedimentum est Infirmitatem pati, vnde obscurari, vel parum sanum iudicium ei reddi soleat, vel dispositionem notabilem ad huiusmodi infirmitatem habere.

8. Iam si aliquod ex his Impedimentis in quoquam detegeretur, non est quod ulterius in interrogationibus procedatur; sed qui Examinatoris officio fungitur, quoad eius fieri poterit, eundem consolando dimittat; nisi illustriora Dei dona haberet, ut supra dictum est †. Ceterum in-

ho-

horum examine primò decenter interrogandum est^e ; secundò non ut Impedimenta proponenda , donec veritas eliciatur ; ne qui examinatur , præ desiderio ingrediendæ Societatis, accipere occasionem possit veritatis celandæ ; & nihilominus admoneri Confessarium oportet , ut si quis verè non respondisset , eius conscientiam de ea re exstimulet^f .

^e P. I. c. 4. §. 3.

^f Ex. c. 2. A. & Reg Exam. 6.

9. Vbi notandum est, reticuisse Impedimentum excludens in examine , vel in eo mentitum esse , unde grave aliquod incommodum oriri possit , esse peccatum in Societate Superiori reservatum^g .

Reticuisse aliquid grave in examine est peccatum reservatum .

^g Ex. c. 3. A. & Con. 5. D. 51.

10. Desideratum etiam est , ut omnis cognitio indagandæ veritatis in celatis in Societatis ingressu quibuslibet impedimentis, malitia nimirum, an ignorantia id contigisset ; utque punitio etiam illorum , qui studio illa celassent ; pro delicti hujus , atque aliorum in Societate commissorum qualitate , ad eandem solam pertineret ; & statutum , ut in id facultas à Summo Pontifice peteretur^h .

Cognitio iuridica huius delicti.

^h Con. 7. D. 43

*Impedimentum
Originis dispensa-
bile.*

*¶ Con. 5. D. 52
& 53.*

¶ F. 1. c. 3. §. 1.

Eius mitigatio.

11. Pleraque ex dictis seruanda etiam sunt in Impedimento Originis, quod licet non recenseatur inter essentialia, tamen definitum est, esse indispensabile, etiam à Generali. Tale autem Impedimentum est traxisse originem ex Hebræis aut Saracenis. Quamuis enim Societas iuxta sui Instituti finem, omnia hominum genera complectatur, ut eorum seruiat utilitati spirituali: non tamen, necesse est, ut suos ministros ex quolibet hominum genere desumat.

12. Sed advertere oportet prædictæ sanctioni aliquam mox seu declarationem, seu moderationem, fuisse adhibitam: ita ut exclusis ijs, qui Morisci in Hispania vocantur, vel alijs quibuscunque, qui Christiani, quasi specie tenus, haberentur; itemque ijs, qui hoc nomine generationis Hebræorum, seu Saracenorum infames habentur; in cæteris, qui alioqui essent honestæ familiæ, & nominis, informationes fierent usque ad quintum gradum inclusivè; in quibus, (quæ secretò, & exactè tamen fierent) sicuti non est habenda

ratio cuiuscumque rumoris, aut cuiuspiam asserentis se aliquid inaudisse; ita si constans fama haberetur, tales hac macula notatos, unde offendiculo, & dedecori esse possent, non essent admittendi. Probationes itaque certæ, & fide dignæ habendæ erunt, ut aliquis usque ad eum gradum excludatur. Ultra hos verò gradus, nisi sit talis infamia, quæ publicè constet, non est censendum, impedimentum aliquod, aut ulterius inquirendum. De Tartaris autem & Mahumetanis alijs, committitur Patri Generali, ut possit dispensare intra prædictos hos gradus, cum cesserit in his ratio infamiæ^m.

^m Con. 6. D. 28

SECTIO III.

De Impedimentis secundariò excludentibus.

I. **S**I nullum ex proximè relatis obstaret Impedimentum, ulterius in interrogationibus progrediendum est. Et si quid erit, quod secretum requirat, id observabitur

*Quatenus hoc
secundaria Im-
pedimenta ob-
stant.*

ut par erit. Hæc autem secundaria Impedimenta, quamvis singula à Societate non excludant; quodvis tamen ex his tanti momenti esse posset, ut non expediret cum eo quemquam admitti. Sed quia accidere posset aliquem huiusmodi defectum alijs præclaris Dei donis compensari; id discernendum prudentiæ eius, qui admittendi facultatem habet, relinquitur: cujus etiam erit in huiusmodi casibus dispensare.”

” P. I. c. 3. §. 8.
& 16. & H. &
R. Prou. 36.

*Quanam in
particulari res-
pectu omnium
quoad interiora
attinet.*

2. Secundaria verò Impedimenta hæc numerantur: primò quoad interiora attinet. Passiones, quæ domari non posse videantur; vel peccatorum habitus, de quibus non magna emendatio speretur. Intentio minus recta ad Religionis ingressum; ut quæ cum humano aliquo fine sit coniuncta. Inconstantia, vel remissio animi notabilis. Indiscretæ devotiones, quæ in causa esse solent, ut aliquis in illusiones, & non exigui momenti errores incidat. Literarum ignorantia, vel ingenij aut memoriæ ad eas addiscendas, vel linguæ ad explicandum defectus; quæ pos-
stre-

strema obseruanda in illis, qui præferunt intentionem, vel desiderium, ulterius progrediendi, quàm solent Coadiutores Temporales. Iudicij defectus, vel notabilis in proprio iudicio obduratio, quæ omnibus Congregationibus multum solet facessere negotij .

P. I. c. 3. §. 9.
vsq: ad 15.

3. Obstant secundo in exteriori homine defectus in integritate corporis, morbus, debilitas, vel notabilis deformitas; quæ siue contingat à natura, siue ab aliqua externa causa, semper minimè iuvat ad edificationem proximorum, quibuscum ex Instituti nostri ratione versamur P :

Quoad exteriora

4. Ætas etiam valdè tenera, aut nimis provecta. Et illa quidem censenda est minor 14. annis, vt quis ad Probationem, aut 25. vt ad Professionem admittatur, nisi peculiaribus de causis Præposito Generali auertendam esse videretur 9. Immo sine eius dispensatione, si aliquis admissus fuerit ad Probationem ante 15. aut ad Vota Societatis ante 17. annos expletos: irritum est defectu potestatis, quidquid, etiam auctore

P. I. c. 3. §. 15.
& I.

De Ætate.

9 P. I. c. 2. §. 12
& c. 3. §. 15. &
K.

7 Con. 8. D. 35
& Reg. Prou.
36.

f Con. 8. D. 22

t Con. 12. D. 13

*Es alienum, &
Maioratus.*

11 Ex. c. 3. §. 2.
&c. & P. 1. c.
3. §. 15. & L.

7 Con. 5. D. 13

9 Con. 11. D.
26.

Ad horum exa.

Prouinciali, fuerit factum ^r. Quamquam prima Renouatio Votorum, post annum decimum septimum expletum facta habet vim primæ Nuncupationis, ac supplet quoscumq; prædictos defectus ^s. Biennium autem Nouitiatus tunc solum fuit validè inchoatum, quando ille annum ætatis suæ decimum quintum expleuit ^r.

5. Demum æs alienum, naturales aut ciuiles obligationes obesse possunt, ne quis recipiatur, propter ædificationem & iura, quæ diligenter attendenda sunt ⁿ. In quorum etiam gratiam statutum est, ne qui in Hispania gaudent iure Maioratus, recipiantur sine facultate P. Generalis, iisque dotibus fulti, quæ spem faciant promoveri post biennium posse, iuxta Constitutiones, ad Professionem trium votorum, præuia voluntate P. Generalis; & nisi qualitas Maioratus ea sit, cuius abdicationi firmandæ promotio ad Sacrum Ordinem sufficiat ^x. Si quid tamen hoc in genere contra fieret, non invalida esset Admissio ¹.

6. Igitur qui Examinatoris officio

cio fungitur, ubi nullum ex substantialibus Impedimentis adesse cognoverit, pergat interrogando; An decreuerit seculum relinquere, quibus de causis, & quando primum hæc ei desideria in mentem venerint? An à quoquam, præsertim à Nostreis, primum ad id motus fuerit? Num deliberatum habeat animo propositum viuendi, & moriendi in Domino in hac Societate? Postea Examinator interroget super prædictis secundarijs Impedimentis, iuxta regulas sui officij, & Exam. gen. c. 3. videndæ etiam Reg. Prou. de Admittendis pag. 39.

*men quomodo
progrrediendum
est.*

7 Ex. c. 3. §. 13.
14. & Reg.
Exam. 8. & c.

C A P V T II.

De Dotibus positivis Admittendorum .

IN universum loquendo, quò pluribus Dei donis naturalibus, & infusis præditi ad promovendum, iuxta Societatis institutum, divinum servitium, & quò certioribus experimentis perspecti fuerint: eò magis idonei erunt, ut in eam admittantur.

*Magis apti, qui
magis insignes,
& noti.*

a P. I. c. 2. §. 1.

b P. I. c. 2. §. 4.

& c. 3. §. 16.

c P. I. c. 1. §. 4.

& c.

tur^a. Contra non expedit admittere inutiles Congregationi, licet ipsismet non inutile foret admitti^b. Convenit igitur cooperari vocationi divinæ, ut augeatur in Societate numerus Operariorum in Vinca Christi Domini nostri: sed etiam considerari oportet, ne quis admittatur, nisi qui donis illis Dei præditus sit, quæ hoc Institutum exigit^c.

SECTIO I.

De Scholasticis.

Quid desiderandum in Scholasticis quoad animum.

d Ex. c. 5. & P. I. c. 2.

e P. I. c. 2. §. 8.

I. **A**T qui ad iuvandam Societatem in rebus spiritualibus in Societatem admittuntur, quoad animum attinet, polleant doctrina sana, vel aptitudine ad eam addiscendam, & in rebus agendis discretione, vel certè indole boni iudicij, & memoria^d. Sint præterea universæ virtutis & perfectionis spiritualis studiofi, quieti, constantes, strenui in rebus divini servitij, & zelo animarum incitati ad nostrum Institutum amplectendum^e.

Quo-

2. Quoad corpus pertinet : specie honesta , bona valetudine , ac viribus , quibus ferre possint nostri Instituti labores . Exoptanda etiam in eis sermonis gratia , ad agendum cum proximis per necessaria . Ætas , ut proximo capite dictum est , debet excedere 15. annum , nec superare 50. Nam qui aut illum non explerint , aut hunc excefferint , à Prouinciali recipi non possunt *f* .

*Quid in iisdem
quoad corpus &
bona externa.*

*f P. I. c. 2. §. 9
10. 11. 12. &
Reg. Prou. 36.*

Dona externa nobilitatis , diuitiarum , bonæ famæ , & similia , ut non satis sunt , si desint alia ; ita cum alia suppetent , hæc non erunt necessaria ; quatenus tamen ad ædificationem faciunt , reddunt magis idoneos , ut admittantur *g* .

g P. I. c. 2. §. 13.

SECTION II.

De Coadiutoribus Temporalibus .

1. **V**T particulatim verò de ijs loquamur , qui in Coadiutores Temporales admittuntur ; in primis non debent esse plures , quàm qui necessarij sint ad sublevandam

*Non multi , nec
ex conditione
qualibet .*

So-

Societatem in ijs rebus, in quibus occupari Sacerdotes & Scholastici non possunt sine detrimento majoris boni^b. Et sanè magna cautio in ijs admittendis adhibenda est, qui literati, milites, nobiles, aut delicatis ministerijs assueti, nec minor etiam, erga rudesⁱ.

^b Ex. c. 6. §. 1.
& P. 1. c. 2. §. 2.
& A. & Reg.
Prou. 39.

ⁱ Instr. 6. §. 4.

Quoad animum

2. Cæterum quod spectat ad Animum, debent esse quieti, tractabiles, bonæ conscientiae, propensi ad devotionem & virtutem, sorte Marthæ contenti, benè affecti erga Institutum, & futuri ædificationi Domesticis & Externis. Qui non quieturus in externis ministerijs cognosceretur, non esset admittendus in Coadiutorem Temporalem, nisi aptus ad progressum in literis deprehenderetur^l.

^l Ex. c. 6. §. 7.
& P. 1. c. 2. §. 2.
& B.

Quoad corpus.

3. Quod ad corpus attinet, sint honesta specie, sanitate, viribus, & ætate, quibus labores sui muneris sufferre queant; & qui vel habeant, vel habituri sperentur talentum ad Societatem iuvandam^m.

^m P. 1. c. 2. §. 3.

S E C T I O I I I.

De Indifferentibus.

1. **C**Um tres sint notissimæ classes hominum Societatis, Professorum nempe, Coadiutorum, Scholasticorum; ad quorum aliquam plerumque Novitij destinantur; posset contingere, ut aliquorum Societati se adiungere volentium non satis perspectæ essent dotes. Inde factum est, ut quarta classis admittendorum statueretur, qui Indifferentes dicantur; eo quod nondum Societas decreuerit, ad quem ex dictis gradibus eorum talentum sit magis accommodatum.

2. Quare qui examinabitur, ut Indifferens, admonendus erit, quod nullo tempore, neque ulla ratione debet prætereundum potius hunc, quam illum Gradum; interrogandusque an ad huiusmodi indifferentiam sit paratus. Non prohibentur tamen iidem, post orationem, simpliciter Superiori proponere, quod ad Dei glo-

Quinam dicantur Indifferentes.

n Ex. c. 1. §. 3.
9. 10. & c. 8.

o Ex. c. 1. §. 11.
& c. 5. §. 8. & c. 8. §. 1.

Quomodo examinandi.

p Ex. c. 1. §. 11.
& c. 8. 1. 2.

¶ Ex.c.81A.

¶ Ex.c.8. §.3.

*Pauci sint, nec
detineantur ul-
tra biennium.*

¶ Reg.Prou.67
& C.4. D.53.

gloriam fore iudicaverint ¶. Præte-
rea examinandi de reliquis, prout
magis conuenire videbitur ¶.

3. Rarò tamen aliqui, ut Indif-
ferentes, admittendi, & ex ijs, qui
sic admissi sunt, ultra tempus bien-
nij probationis nemo detinendus in
hoc Indifferentium gradu, sed eo ex-
pleto determinentur ad aliquem alio-
rum §.

C A P V T III.

*De Potestate admittendi in
Societatem.*

S E C T I O I.

*Vnde fluxerit potestas admittendi
in Societatem.*

*Prima Confir-
matio Societa-
tis & facultas
admittendi, sed
limitata.*

I. **Q**uemadmodum Societatis
Fundatio, quod reliquis
etiam Religiosis Ordinibus commu-
ne est, pendet à Summo Pontifi-
ce: ita ab eodem, vnà cum prima
sui confirmatione, fluxit in Societa-
tem

tem IESV facultas admittendi eos, qui hanc viuendi normam sequi vel-
lent. Et 1. quidem Paulus III. ^a con-
firmans Institutum Societatis, con-
tulit ei pariter potestatem aggregan-
di novos Socios: noluit tamen hanc
concessionem extendi ultra nume-
rum sexaginta personarum, oblatam
Normulam profiteri volentium ^b.

^a Paul. III. p. 7
&c.

^b Id. p. 16.

2. Idem Pontifex triennio post
professus se ad id moveri, ut Fidei or-
thodoxæ dilatatio subsequatur, su-
stulit terminos præscriptos, & libe-
rè potestatem indulsit aggregandi
Societati, sub votis per Socios eius-
dem Societatis emitti solitis, quos-
cunque Fideles, qui probationes So-
cietatis expleuerint ^c.

*Secunda sine
limitatione.*

^c Paul. III. p. 8
17. &c.

3. Cùm autem in prædictis con-
cessionibus nulla esset facta mentio
Graduum Coadiutorum, qui nun-
quam Professionem emittunt: idem
Pontifex concessit, ut de cætero Sa-
cerdotibus, qui nos in spiritualibus,
& personis secularibus, quæ nos in
temporalibus, & Officijs nostris do-
mesticis coadiuvent, uti possemus;
qui pariter, post statutas probationes,

*Tertia cum fa-
cultate admit-
tendi Coadiuto-
rei.*

ad

d Paul. III. p. 29. &c.

e Paul. III. p. 31.

f ibid. p. 52.

ad eorum maiorem devotionem, & maius meritum, tria vota paupertatis, castitatis, ac etiam obedientiæ, quantum est ex parte ipsorum, perpetuæ emittant^d. In qua concessione nullus definitus est numerus Coadiutoribus Temporalibus; at Spiritualibus vigesimus præfixus est^e; quam limitationem mox idem Pontifex sustulit, concedens ut ad alios quoscumq; idoneos ea facultas protenderetur^f.

SECTIO II.

In quibus iure ordinario & extraordinario Potestas admittendi resideat.

Facultas admittendi Ordinaria in Generali, & Provinciali.

g P. g. c. 3. §. 1.
& P. I. c. I. §. 1.

h P. I. c. I. §. 1.

I. **I**gitur ex præmissis Pontificijs concessionibus Præpositus Generalis per se, & per alios admittere in Domibus, vel Collegijs, vel ubicunque libeat, poterit eos, qui ad Institutum Societatis idonei videbuntur^g. At quibus, & quantum hæc facultas communicanda sit, iudicabit idem Generalis.^h Ordinario etiam

etiam jure admittere possunt Provinciales, & quidem etiam eos, qui sunt absentes .

i P. I. c. 1. B. & Reg. Prou. 32.

2. Extraordinariam potestatem, admittendi habet quivis Commissarius Præpositi Generalis, vel ejusdem Prouincialis. At Rectoribus Collegiorum, & Præpositis Domorum, magis consuetum erit committere, ut quos idoneos judicabunt Domi suæ, aut in Collegio possint admittere, cum præsentés fuerint ^l. Citra hanc commissionem neque Rector, neque Præpositus Localis ullum in Societatem admittat; sed de jis qui admitti petunt, ad Prouincialem referat, quales illi sint, & quibus donis Dei præditi ^m.

Extraordinaria in Visitatoribus alijs.

l P. I. c. 1. B.

m P. I. c. 1. §. 3, & Reg. Præp. 79. & Rect. 77

SECTIO III.

Quomodo admittendi facultas exercenda .

1. **I**gitur quicumque Ius admittendi per seipsum non habet, aliquem nactus idoneum nostro Instituto, scribat ad Prouincialem; ut

Præstandum a non habentibus admittendi facultatem .

C

pro-

proximè dictum est. Quod si necessitas urgebit, & qui admitti petit, valde idoneus videbitur: poterit Superior eum, tanquam hospitem, domi recipere, donec responsum à Provinciali accipiat; vel ad eundem, mittere, si expedire iudicaverit *.

o P. I. c. 1. §. 2.
& A. & Reg.
Prép. 80. &
Rect. 78.

Curanda à Pro-
vinciali & Exa-
minatoribus.

o Reg. Prou.
33.

2. At idem Provincialis curare debet, ne nimii sint nostri in hominibus ad Societatem alliciendis; sed per virtutes, & bonæ vitæ odorem, omnes ad Christum trahere studiosè curent *. Et tam ipse, quàm is, cuius opera utitur ad admittendum, aut examinandum, habeat oportet cognitionem rerum Societatis, ac zelum boni progressus ipsius, ut nulla ratione dimoueri ab eo possit, quod magis in Domino convenire iudicaverit. Quod ut consequatur, moderatus admodum sit oportet in admittendi desiderio; & ut liberior sit ab omni minùs ordinato affectu, ubi vitii huiusmodi occasio esse possit (ut cum consanguineis & amicis) ille, in quo aliquid periculi huiusmodi timeretur, examinandi officio non fungatur *. Præterea in admittendo

p P. I. c. 1. §. 4. &
Reg. Exam. 1.
1. & Or. c. 18.
§. 1. & In 6. §.
2.

Su-

Superiores non sinant se moueri No-
strorum importunitate; nec bona
externa, & nostrorum affinitatem,
sed aptitudinem ad Institutum se-
quantur ⁹. Cauebit autem Prouin- ^{9 In.6.5.1.}
cialis ne cuiusquam admissio aliquā
Externorum offensionem, aut So-
cietatis nocumentum pariat; quod
cum jis potissimum obseruandum
erit, qui in Scholis nostris instituun-
tur^r.

r Reg. Prou.
32.

3. Et quia refert plurimum ad di-
uinum seruitium, conuenientem
haberi delectum eorum, qui admit-
tuntur, & diligentiam adhiberi, ut
intelligatur, quæ eorum sint dotes,
& vocatio; qui talem admittendi fa-
cultatem habet, si per seipsum id ipse
non præstet, habeat in iis, qui assidue
apud se agunt, aliquem, cuius opera
vtatur ad cognoscendum eos, qui
ingrediuntur; ad agendum cum il-
lis, eosque examinandum; qui qui-
dem prudentia præditus sit; & non
ignoret agendi modum, qui cum
tam varijs generibus, & conditioni-
bus personarum est tenendus; ut
maiori cum intelligentia, & utriusq;

Alia Examina-
torum conditio-
nes.

f P. I. c. I. §. 3.

partis satisfactione negotium ad Dei gloriam transigatur f.

Eorundem munus.

f P. I. c. I. §. 5.
& D.

“ Ex. c. I. A. &
P. I. c. I. D.

4. Quicumque autem fungetur Examinatoris munere, in scriptis habeat, quæ ad tale officium pertinent; ut sunt Liber completus Examinis Generalis, & Regulæ Examinatoris, in quibus hæc omnia distinctius traduntur *. At si satis notus est, qui ingreditur, non necesse erit juxta Examen Generale procedere; in quo Superioris iudicium Examinator sequatur. Ante quàm autem ad primam Probationem recipiantur, fere semper de quibusdam rebus maioris momenti, præsertim de ijs, quæ solent excludere, examinari eos oportebit *. Quomodo autem ulterius in Examine pergendum sit, dicetur statim, cum prima Probatio exposita fuerit.

CAPVT IV.

De Prima Probatione .

SECTIO I.

*De Domibus Probationis fundandis ,
& primo ad illas Ingressu .*

I. **D**E fundatione & reliquis rebus temporalibus Domuum Probationis , cùm hæ sint velut membra Collegiorum , redditibus æquè ac illa dotata^a , non est hic instituenda peculiaris tractatio : sed idem omninò seruandum est in hisce Domibus circa earum Fundationem , & Administrationem reddituum , quod pro Collegijs fusè infrà explicabitur Part. 2. Vnum tamen omitti non debet, quod peculiari sancitum Decreto est , post repetitam duarum Congregationum discussionem ; ut in singulis Prouincijs Domus Probationis instituerentur, vel coniunctæ Collegio , sed ab eo distinctæ , vel etiam separatæ : in quibus

Domus Probationis quomodo fundanda.

^a Ex. c. 1. §. 48
& B. & Greg.
XIII. p. 230. &
P. 6. c. 2. A.

b C. 1. D. 127.
& C. 2. D. 14.

c C. 7. D. 31.

*Locus, ac tem-
pus primæ Pro-
bationis.*

d P. 1. c. 4. §. 1. 2
& A. & Ex c. 1.
§. 13. F. & H. &
Reg. M. Nou. 9

*Segregatio pro-
bandorum.*

bus Novitii non literarum, sed pro-
fectus spiritualis studio vacando pro-
barentur ^b. Pariter declaratum est,
adeò nullum subesse scrupulum in
admittendo Domo tertix Probatio-
nis de quibus infra Part. 2. c. 7. dota-
tas redditibus, vt etiam id sit magis
conforme Constitutionibus ^c.

2. Postquam in Domino statue-
tur, quod ad Probationem aliquem
admitti conueniat: solitis vestimen-
tis indutus, aut pro cuiusque devo-
tione, nisi aliud Superiori videbitur,
ingredi poterit Domum, aut habita-
tionem separatam, ubi ut hospes 12.
dies, vel vsque ad 20. & amplius,
prout Superiori videbitur, diversa-
bitur. Expedit enim, ut qui ad So-
cietatem admittuntur, non solùm
diu probentur, antequam in eius
corpus cooptentur: verùm etiam ut
valdè noti sint, antequam ad eam
Probationem admittantur, quæ fit
in communi conuictu ^d.

3. Postridie, quomodo eo in lo-
co se gerere debeat, ei declarabitur;
ac nominatim ne verbo, aut scripto
(nisi Superiori aliqua de causa non
leuis

levis momenti aliud videretur) cum Externis vel Domesticis agat , præterquam cum iis , qui ad id designati à Superiore fuerint : quò nempe liberiùs secum , & cum Deo perpendat vocationem suam . Quare nemo præter eos , qui à Superiore deputati sunt , loqui potest cum illis , qui in prima Probatione versantur ; exceptis tamen usitatis salutationibus , quas inter obvios caritas religiosa exigit .

e P. I. cap. 41
§. 4. & Reg. M.
Nou. 10. &
Reg. Com. 27.

SECTION II.

De Examine & Institutione eorum in genere qui primò probantur .

I. **E** Lapsis duobus , aut tribus diebus examinari accuratiùs incipiant : & relinquatur eis scriptum Examen Generale , absque Declarationibus , vel aliud Examen brevius , si in aliquo particulari ita expedire Superior iudicaverit . Postea ostendantur , & relinquuntur Literæ Apostolicæ Iulij III. datæ anno 1550. &

Quo ordine examinandi .

Summarium Constitutionum ac Regulæ Communes; quæ omnia oportebit habere in promptu vernaculo sermone scripta pro iis, qui non cal-
lent linguam latinam. Igitur per
quinque, vel sex dies accuratè infor-
mentur prædicto modo de iis, quæ
ad Institutum, & ad ipsos pertinent;
& lectione alicuius pii libelli, qua-
lis est de Imitatione Christi, subinde
recreentur *.

* Con. 4. D. 67
& R. M. Nov.
20

Et præcipuè de
abdicatione bo-
norum.

7 Ex. c. 4. §. 1.

2. Præcipuè proponatur illis, ex
mente illorum, qui primi in hanc
Societatem convenerunt, admitten-
dos in eam esse, qui omnino seculo
renuntiarint; & quidem juxta consi-
lium Christi. *Si vis perfectus esse, va-
de & vende omnia, quæ habes; & da pau-
peribus* 7. Quod si quis non statim,
propter honestas causas bona relin-
quat; promittat se, saltem post an-
num ab ingressu, quandocunque,
Superior injunxerit, re ipsa relicturū
omnia sua bona pauperibus, iuxta
consilium Evangelicum, à se omnem
fiduciam submovendo eadem vlllo
tempore recuperandi. Et si dubita-
retur, an majoris foret perfectionis

re-

renuntiare consanguineis huiusmodi bona; nihilominus ad declinandum errandi periculum, contentum se futurum eo, quod super hoc negotio statuerint esse ad maiorem Dei gloriam viri doctrina & pietate insignes, cum approbatione Superioris ad id electi ^g. Promissio autem prædictæ abdicationis neque votum est, neque solum propositum; sed simplex promissio, ea condicione affecta, si ille perseveraverit, & Superior illi iniunxerit ^b. Admoneatur itidem, si quæ habeat Beneficia Ecclesiastica, relinquenda esse eodem modo, quo dictum est de aliis bonis ⁱ. Immo ut gravissimis incommodis occurratur, huiusmodi Beneficia, antequam quis emitat Vota Simplicia Scholasticorum, omninò resignentur ^l. Prælegatur etiam iis Novitijs, quorum intererit, sub eorum in Societatem ingressum, Decretum 17. Con. 7. circa administrationem, & abdicationem bonorum; ne quis postea ignorantiam prætexere possit ^m.

3. Interrogetur præterea, an in opinionibus non communibus toti
Ec-

^g Ex. c. 4. §. 1.
2. 3. & P. 3. c. 1.
§. 7. G. & §. 25.
& P. 6. c. 2. H.
& C. 2. D. 76.

^b C. 3. D. 19.

ⁱ Ex. c. 4. §. 5.

^l C. 1. D. 140.
& C. 5. D. 19.

^m Con. 7. D. 17

De Opinionibus
& scrupulis.

Ecclesiæ, & in scrupulis paratus sit se submittere iudicio Superiorum, aliorumve, quorum consulendorum illi potestatem fecerintⁿ; noueritq; si postmodum contigerit huiusmodi cōsiliis nolle se accommodare, oportere eum domo egredi, nisi aliud Superiori videretur^o.

ⁿ Ex. c. 3. § 11.
12. & D. & P.
3 c. 1. O. & C. 5.
D. 50 §. 2.

^o Con. 1. D. 22.

Et de Obedientia.

^p Ex. c. 4. §. 33.

4. Interrogetur etiam, an obedientem se exhibere in omnibus, quæ nostræ vocationis sunt, velit, subeundo quasvis poenitentias, quæ à Superiore fuerint injectæ^p. An contentus sit futurus, ut omnes errores & defectus ipsius Superioribus per quemcumque, qui extra confessionem eos acceperit, manifestentur; neque exceptionem juris famæ opponere; cui hac in parte renunciat; paratusque sit ad aliorum correctionem vicissim iuvare, debito cum amore, & caritate, aliorum defectus, Superiori, etiamsi is non interrogaverit, manifestando^q.

^q Ex. c. 4. §. 8.
C. 6. D. 32. &
34. C. 7. D. 80.
§. 16. & Reg.
M. Nou. 15.

De reliquis difficultioribus.

5. Demum ea omnibus proponuntur, quæ postea aliquam difficultatem afferre possunt; ut de animi promptitudine ad serviendum Deo ubi-

ubique, & in re quavis, de manifestatione conscientiae futuris temporibus, de indifferentia ad Gradum Societatis, ad quam indifferentiam omnes omnino obligari se intelligant quarto quodam voto in Formula Votorum communi per illa verba, *promitto eandem Societatem me ingressurum*, ut scilicet Gradum Coadiutoris Formati, vel Professi recipiant, prout Generalis Præpositus iudicaverit *.

r C. 5. D. 5. &
7. & 50. §. 1. &
C 7. D. 32. 39.
& In. ad Sup.
c. 6.

SECTION III.

De Examine particulari diversarum Classium.

I. **Q** Vi verò ad studia literarum aptus creditur, interrogatur præterea, an velit se duci finire, circa eorum materiam, modum, & tempus; an, si habuerit opiniones discrepantes à communi Ecclesiae sensu, eas dimittere, & sentire cum Societate paratus sit; an, si minimè idoneus censeatur ut proficiat in literis, eo quod ingenio, vel sanitate

cor-

Examen Scholasticorum.

f. Ex. c. 7. § 3.
 & P. 4. c. 6. § 15
 N. & C. 4. D. 67.
 & C. 5. D. 50.

1. Ex. c. 5. § 6.
 & P. 5. c. 4. § 5.
 & C. 4. D. 67. &
 R. M. Nou. 22.

Examen Coadiutorum.

“ Ex. c. 6. § 5.

corporis destituatur, vel aliis defectibus laboret, laturus sit, se à Societate dimitti, solutum scilicet omni voto ac promissione s. Non propterea tamen dimittendi passim sunt, qui post Biennii vota utcumq; inepti deprehenduntur, sed quatenus explicabitur infra Part. 4. c. 7. Sect. 2. §. 6. Deinde qui literis operam dederunt, specimen earum in singulis facultatibus, quas didicerunt, præbeant coram designatis à Superiore, & postea Exhortationem unam quisque faciet *.

2. Si quis verò examinatus fuerit, ut sit Coadiutor Spiritualis, intelligat sic vacare se debere rebus spiritualibus sui Status, ut in posterum nullo pacto alium Gradum procurare possit”. At à Coadiutore Temporalis petatur, an contentus sit futurus in officijs ac ministeriis abiectis, cujuscumque rationis illa sint, paratus ad vitam omnem in eis exigendam; sibi persuadendo quod ea in re obsequium, & laudem præstat suo Creatori & Domino. Et hi quidem, quamvis pro ipsorum captu, in pro-

propria vocatione plenè instituendi sunt: poterunt tamen tempore aliquo exercitio corporali, aut labore manuum occupari, sejuncti tamen ab alijs *.

x Ex. c. 6. §. 3. 4.
& 6. 7. & R. M.
N. 21. & Instr.
6. §. 4.

3. Si qui admissi sunt in Indifferentium classem, hi potissimum admonendi, quod nullo tempore, neque ulla ratione debent tentare, ullo pacto potiùs hunc, quàm illum Gradum in Societate, sed omnem, sui ipsius curam Societati, vel Superiori eius relinquere, ut dictum est supra y.

Examen Indifferentium.

y Ex. c. 5. §. 8.
& c. 8.

SECTIO IV.

De alijs post Examen præstandis.

1. **I**N his autem omnibus proponendis & declarandis paulatim procedatur; ut qui examinatur, res omnes nostri Instituti, iuxta suum Gradum, bene percipiat, ad suam maiorem satisfactionem & stabilitatem. Tum si antequam admitteretur in Societatem spiritualia exercitia non fecit, hoc primum Experimentum.

Exercitia Spiritualia & manifestatio conscientie.

aggrediatur ; & juxta Exercitia suo tempore generaliter confiteatur ; nisi ante ingressum fuerit alicui de Societate generaliter confessus : tunc enim satis erit , si ab eo tempore generalem confessionem incipiat ; & eodem tempore conscientiam suam Superiori aperiat , aut intra aliquot menses , (si Superiori differendum videretur) eidem , aut alii per eum delegato , totius vitæ rationem integram , vel certè rerum majoris momenti reddendo : & si ab aliqua censura , virtute nostrorum priuilegiorum , absolutus fuerit , admoneatur , quod si non perseverauerit , in eandem reincident . Declaretur etiam illi , si quæ Vota , cùm adhuc esset in seculo , emisit (præterquam Religionis determinatæ) in nostra Societate tamdiu suspensa esse , dum ipse in Societate manserit ; quod si recesserit , eadem obligatione teneri , qua ante ingressum tenebatur .

¶ Paul. III. p.
40. & Ex. c. 4.
§. 10. & 36. &
P. 1. c. 4 §. 6.
& C. 1. D. 132.
& C. 4. D. 67.
& Reg. M. N.
15. & 13.

*Admissum
bona non absu-
menda*

2. Postremò in libro ad id designato , quem penes se Procurator habere debet , scribatur quidquid unusquisque domum attulerit , cum sub-

subscriptione eius , qui examinatus est ; Allata verò alicubi separata, conserventur, quousque biennio expleto consueta Vota emiserit ^a . Neque toto hoc tempore quidquam exigatur in usum Collegii vel Domus Societatis ab ejus tutoribus , aut parentibus , quamdiu non est Scholasticus approbatus ; ut cum maiori libertate in Domino possint iuvare, & corrigi, cum oportuerit ^b ; multoque minus hoc tempore ulla Legitima exigatur , aut applicetur , vel ea de re agatur . Quod si quis maturior erit ætate , cuius bona vel à nullo dependeant , vel exigi , ac recuperari sine offensione , ac difficultate possint , referet ad Præpositum Generalem Provincialis , an permit tenda illi sit dispositio ante biennium ^c .

^a Ex. c. 4. §. 4.
& P. 1. c. 4. §. 6.
& R. M. N. 25.
& R. Proc. 7. &
In. 6. §. 6.

^b In. 6. §. 6.

^c Ox. c. 6. 10.

3, In alio verò libro , quem Magister Novitiorum apud se habebit , notabitur dies & annus ingressus uniuscujusque in primam Probationem , & quod contentus sit observare omnia ei proposita , cui pariter Novitius subscribet . Et cum aliqui
in

Consignanda
scripto Ingressus
& Examen

d P. 1. c. 4. §. 6.
& R. M. N. 26.

in Coadiutores temporales, aut In-
differentes admittuntur, speciatim,
id scripto declaretur, quod exami-
natus manu sua subscribat, vel alius
pro ipso, si scribere nescit ^d.

Quatenus cum
aliquibus dis-
pensandum.

4. Quod de primo experimento
spiritualium Exercitiorum dictum,
est, ita intelligendum; ut si cujus-
quam valetudo, vel aliqua temporis
aut personæ ratio persuaferit, non
esse longius prædicta mentalia Exer-
citia continuanda, antequam Exer-
citia aggrediatur, per quatuor, vel
quinque dies vacare, & separatim re-
creari poterit; vel si Magistro Novi-
tiorum videretur, facta Confessione
generali, & peractis Exercitiis pri-
mæ hebdomadæ, etiam ad convi-
ctum admitti. Sed quando hæc re-
laxatio longius ob valetudinem, aut
aliam rationem protrahenda Magi-
stro Novitiorum visa fuerit: poterit
sumpta Eucharistia, etiam ad com-
munem convictum admitti, & ubi
firmior fuerit, sua Exercitia peraget ^e.
Dispensatio verò prædicta in Exerci-
tiis spiritualibus nō crebrō usurpāda,
cū ea sint præcipuū Experimētū ^f.

e P. 1. c. 4. §. 6.
& C. 4. D. 67. &
R. M. N. 23. 24.

f In. 6. p. 3.

CAPUT V.

De Secunda Probatione.

SECTIO I.

De eius Tempore, Loco, &
Vestitu.

1. **P**Ræmissis Probationibus, quæ *Biennium Novi-*
 proximo capite relatæ sunt, *ciatus.*
 admittuntur Novitii ad cohabitan-
 dum cum aliis, & spatio biennii pro-
 bantur^a. Quod quidem spatium,
 metiendum est à die, qua quis in So-
 cietatis Dolum à Provinciali pri-
 mam Probationem inchoaturus in-
 Sociorum numerum admittitur, in
 quacumque demum Domo, vel
 Collegio id fiat^b.

2. Hoc autem biennii tempus ita *Quæ eius dispo-*
 necessario explendum est, ut solius *satio permittitur.*
 Præpositi Generalis iudicio, ex cau-
 sis non levis momenti, & quidem
 raro, contrahi possit^c. Sed hujus fa-
 cultatis usus illi interdictus est in or-
 dine ad Vota Simplicia Scholastico-
 rum,

a Ex.c. 1. §. 12.
 & c. 4. §. 16. &
 41 & c. 6. §. 8.
 & P. 4. c. 3. §. 3.
 & c. 4. §. 5. & P.
 5. c. 4. §. 3. & 6.
 & C. 2. D. 14.
 & In. 6. §. 5.
b C. 7. D. 98. &
 R. M. N. 26.

c P. 5. c. 1. C.

d C. 5. D. 12. &
13.

e C. 5. D. 13. &
63.

Et in iungenda
Probatione cum
studijs litera-
rum.

f P. 4. c. 3. §. 2.
& C. 2. D. 14. &
Reg. Prov. 38.

Quid prestan-
dum cum Novi-
tiis in Collegiis.

g Reg. Prov.
38. & Reg. Spir.
11.

Coadiutores tē-
porales quando
educendi.

rum, per quæ veri Religiosi consti-
tuuntur^d; permissus verò in ordine
ad emittendam Professionem, cu-
jus unius videtur posse ingruere ne-
cessitas^e.

3. Hæc tamen non obstant, quo-
minus cum aliquibus ob peculiare
rationes dispensari possit, ut in se-
cundo probationis anno, ante emis-
sa substantialia Religionis Vota, li-
terarum studiis dent operam, habi-
ta ratione personarum, locorum, &
temporum. Quæ dispensatio erit so-
lius Provincialis ex commissione
P. Generalis^f.

4. Sic autem dispensati seorsum
à Collegialibus esse debebunt, sub
cura Sacerdotis ad id designati à Pro-
vinciali; qui Sacerdos vicem Ma-
gistri Novitiorum gerat: servabunt-
que, quantum studia patiuntur, quæ
Novitiis præscripta sunt; cujusmo-
di erit, ut per dimidiam horam ves-
peri orent; sed jis tantum diebus,
quibus à studiis vacaverint^g.

5. Coadiutores autem Tempo-
rales, ut nulla ratione è Novitiatu
extrahendi sunt, nisi per annum in-

tegrum in eo fuerint, & benè satisfecerint: ita in Collegiis suum quasi Magistrum in spiritualibus habeant; & cum ad Vota sunt admittendi, per mensem ad Novitiatum revocentur; aut saltem ubi sunt, per idem tempus se colligant: nulloque modo ante finitum biennium publicis Officiis exponantur ^h.

^h In 6. §. 5. &
Or. c. 1. §. 16.

6. Hoc Novitiatu tempore non sumitur habitus ullus certus Societatis; sed discretioni ejus, qui præst, relinquitur, an cum jisdem vestibus, quas ex seculo tulerunt, incedere sint permittendi, an cum aliis eas permutari oporteat. Ceterum convenit, ut qui probantur, vestitus ratione ad mortificationem, & abnegationem sui juventur ⁱ.

Vestes Novitiorum quas

ⁱ Ex. c. 1. §. 13.
& F. & P. 1. c.
4. §. 4. & P. 3. c.
2. C. & P. 6. c. 2.
M.

SECTIO II.

De Separatione Novitiorum ab Externis & Domesticis.

1. **I**N universum loquendo, qui probantur in Domibus Societatis, non modò à Studiis literarum

Novitii à Studiis, & Externorum commercio segregandi.

l Ex. c. 7. §. 1. &
P. 3. c. 1. §. 27. &
C. 2. D. 14.

vacare debent, quò magis in virtutibus, ac devotione proficiant^l; Sed cum tanti referat ab omnibus imperfectionibus, & quibusvis impedimentis majoris spiritualis profectus eos removeri; multùm ad id conferret, omnem communicationem per verba & scripta ut abjiciant cum iis, qui in proposito sibi Instituto tepescendi causa esse possent: & si aliquis perturbaretur ab hominibus, qui in via spiritus non benè procedunt; videat Superior, num eundem in alium locum transmitti expediat, ubi divino obsequio commodius insistat. Igitur cum iis duntaxat personis agere permittendi sunt, & de iis rebus, quæ juvent in divino obsequio ad propositum sibi finem, Quod si aliquando permittenda viderentur colloquia cum consanguineis, vel amicis seculi, id coram aliquo à Superiore designato fiat: nisi ob particulares causas is, qui supremam curam habet, aliud statueret. Sic etiam neque scribent, neque accipient literas, quas Superior non permiserit videritque^m. Et curandum

m Ex. c. 4. §. 6.
 & *P. 1. c. 4. §. 4.*
 & *P. 3. c. 1. §. 2.*
B. & R. M. N.
50, & 52. 53.

dum est, ut omnem carnis affectum erga sanguine junctos exuant: utq; loquendi modus sentiendi modum juvet, sanctum est consilium ut afuescant non dicere quod parentes, vel fratres habeant, sed quod habebantⁿ.

ⁿ Ex. c.4. §.7. & C.

2. Immo neque domi promiscuè cum omnibus agent, sed cum iis tantum prudentibus & maturis, qui à Superiore præscripti fuerint: quorum exemplo, & spiritualibus colloquiis ædificationem accipiant, non autem offensionem; & proficiant in Domino°. Et quò faciliùs hujusmodi segregatio procederet, Statutum est; ut Domus Probationum omninò essent distinctæ, aut etiam separatæ à Collegiis^p.

Ne indifferenter cum Domesticis agent.

o P.1.c.4. §.4. & P.3 c.1. §.2. 3.& D.& Reg. M.N. 54.

p C.1. D.127. & C.2. D.14.

2. Quin etiam ut plurimum Novitios inter se conversari non convenit; sed silentium invicem observare, nisi in rebus, in quibus loqui necesse sit. Sic etiam si duo in eodem cubiculo lectulos suos habeant, alter eorum hujusmodi sit, ut minimè dubitetur, quod alter ejus Societate proficiat^q. Immo terni aut

Nec indiscriminatim inter se.

q P.3.c.1. D.

quaterni in cubiculis , antiquiores cum recentioribus permixti , manere debent , etiam interdiu , non in aula , quæ communibus tantum conventibus & exercitiis destinata est . Demum Novitii non sunt ut plurimum assignandi in Socios nostris , qui adeunt Domos secularium . Nec debent habere officia publica , in quibus necessarium sit agere cum Externis .

r P.3 c.1 D.&
Ot.c.2, § 8. R.
M.N.51.

f R.M.N.53.

SECTION III.

De Exercitationibus communibus Novitiorum .

Ordo servandus.

I. **S**ed ne maius periculum Novitiis ab otio sit, quam timeretur ab ipsa turba , exercendi sunt in omni Religiosæ vitæ officio juxta Mag. Novit. Regulas; ubi describitur exactè ordo servandus in Domo Probationis , ea temporis partitione adhibita; ut cum multum orationi , lectioni , examini conscientiae , collationibus spiritualibus , aliisque piis exercitationibus tribuatur ; non desint

sint tamen opportuna quedam mentis avocamenta in labore manuum, & recreatione post cibum, quæ piis sermonibus tota traducitur *.

* P.3.c.2. §.4.
& C.2.D.28.C.
3.D.31.R.M.N
61 62.& 68. &c
seq.

In quibus eru-
diendi.

2. Porro ut universim procuranda hoc tempore continuum puritatis ac virtutum augmentum, & inflammata in Domino desideria, multum in hac Societate Divinæ Majestati serviendi *; ita speciatim præscribitur, ut explicetur singulis hebdomadibus Doctrina Christiana, ac modus benè, & cum fructu confitendi, communicandi, Missam audiendi, & in eadem ministrandi, orandi iridem, meditandi, & legendi, pro captu uniuscujusque, tradatur: cureturque non solum ut addiscant, quæ conveniunt, sed etiam ut memoria teneant, & exerceant, quæ didicerint: omnesque suum tempus rebus spiritualibus impendant; & devotioni quærendæ, pro mensura gratiæ Dei ipsis communicatæ, insistant †.

* Ex.c.4. §.41.

† P.3.c.1. §.20

3. Sed ut in tanta rerum varietate certa & communi aliqua lege procedatur: summo mane integram

Quantum tem-
poris Orationi
tribuendam.

horam Orationi mentali, aut vocali, aut meditationi dent, juxta cujusque captum: & præter consueta etiam conscientie examina, singula per horæ quadrantem duratura, paulò ante cœnam per semihoram orationi vacabunt^z. Hoc autem orandi tempus cum particularibus augeri, vel minui poterit, dummodò ad duas horas ordinariè non obligentur^a. Præterea licet Nostri præscribendum non sit, ut omnes in eundem locum orationis causa conveniant; cum Novitiis tamen in oratione ante cœnam dispensari poterit^b.

4. Iidem confiteantur oportet, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumant octavo quoque die; & si Sacerdotes sunt, crebriùs Missæ sacrificium offerent^c. Quod si intra designatum tempus ad Confessionem non accederent, subtrahatur eis cibus corporis, donec cibum spiritus sumant^d.

5. Iuvandi etiam exercitamentis obedientiæ, paupertatis, & abnegationis sui, eisdem tentando, eo modo

^z R.M.N. 69.
& 73. & 77.78

^a C.I. D. 97.

^b C.I. D. 98. &
C. 4. D. 59.

^c Ex c. 4 §. 25.
& P. 3. c. 1. §. 11

^d P. 3. c. 1. Q. &
R.M.N. 9.

Abnegatio sui.

do quo Dominus Abraham tenta-
vit ; in eo tamen mensura juxta
uniuscujusque vires , ut discretio di-
ctabit , servetur . Et licet utrumque
bonum sit rogare , & jubere ; nihi-
lominus in initiis magis proficiet ali-
quis si jubeatur , quàm si rogetur^e .

^e Ex.c.4. §. 28.
29 30. & D. &
P. 3. c. 1. §. 15.
& N & V. &
R. M. N. 42.

6. In pœnitentiis advertendum ,
ne nimius hujusmodi rerum usus
tantopere vires debilitet , ut postea
ad ministeria nostri Instituti inutiles
reddantur ; nec contra tanta in illis
sit relaxatio , ut fervore spiritus re-
frigescente , humani ac inferiores
affectus incalescant^f . Mortificatio-
nes autem publicæ ne fiant , nisi or-
dinariæ^g . Dabitur etiam opera , ut
Novitij diligenter instituantur in re-
ligiosa modestia juxta Constitutio-
nes & Regulas^h .

*Mortificatio ex-
teriorum .*

^f P. 3. c. 1. §. 1.
& c. 2. §. 1. 2. &
5. & P. 6. c. 3. §.
1. & P. 10. §. 10.
& R. M. N. 43.
^g R. M. N. 40.
^h P. 3. c. 2. §. 4.
& 12. & R. M.
N. 48.

SECTIO IV.

Experimenta Societatis peculiaria .

1. **P**Ræter hæc communi quo-
dammodo jure Novitiorum
usurpata , sex Experimenta in Socie-
tate

*Quid generatim
in his servan-
dum.*

i Ex.c.4. § 9 &
16. & R. M. N.
27.

tate requiruntur; de quibus in genere dicendum est, præcipuam Novitiatus partem in his probationibus positam esseⁱ. Poterunt tamen ea anteponi, postponi, & mitigari, habita ratione personarum, temporum, & locorum, tum etiam in alia permutari, prout Superior judicaverit. Qui in permutatione, & notabili moderatione, pariterque in dilatione ultra primum annum, consulet Provincialem^l. Superior etiam curet, ut hæ probationes debitis spatiis distinguantur, ut corpore & spiritu recreentur. Curabit etiam, ut bonum testimonium habeant ab iis, penes quos Experimenta subierint^m. Demum cum hæ Probatio non fit in Domo Probationis, sed in Domibus Professis, aut Collegiis, sit aliquis, qui Novitiorum peculiarem curam gerat: ubi in recreatione separati sint, adjunctis aliis, à quibus in Domino adjuvari possintⁿ.

Ex. c. 4. § 9.
& 16. & P 9. c.
5. § 8 & E. &
R. M. N. 37. 38.
39.

m Ex. c. 4. § 18
& seq. & R. M.
N. 38.

n R. M. N. 34.

Exercitia spi-
tualia.

2. Primum experimentum est in spiritualibus Exercitiis mensē unum, plūs minūs, versari; quæ traduntur ordine præscripto in Exercitiorum,

libro, juxta cujusque dispositionem & captum; ut inde, præter alia, certam, ac nostro Instituto consentaneam, mente, & voce orandi rationem habeant ^o. De hoc experimento vide dicta supra cap. 4. §.ultimo.

^o Ex.c.4. §.10.
& P.3.c.1 §.20.
& R.M.N. 28.

Inferuire Xenodochiis.

3. Secundum est servire in uno, vel pluribus Xenodochiis per mensem alium, eritque Magistri dispicere quid magis expediat, an Nostros ibidem cibum capere, & dormire; an verò per aliquot horas quotidie ministerium ægris impendere; idemque curabit ne nimius fervor in hac probatione Nostrorum valetudini officiat ^p.

^p Ex.c.4. §.11.
& R.M.N. 29.
30.

4. Tertium est peregrinari mensem alium sine pecunia, ostiatim, pro Christi amore mendicando: ut incommoditati comedendi, & dormiendi assuescant; & ut omni spe abiecta, quam in pecuniis, & rebus aliis creatis possent constituere, eam integrè, & vera cum fiducia in Domino constituent ^q. Sed advertendum, ne imbecilles, aut tenerioris ætatis his peregrinationibus notabile detrimentum patiatur: aut fiant aspe-

Peregrinatio.

^q Ex.c.4. §.12.

riore hyeme, vel æstate: dabunturque illis literæ patentes, &, cum opus fuerit, etiam particularis instructio.

r R.M.N. 32.

Ministeria humilia.

5. Quartum est post ingressum, in Domum, omni cum diligentia & sollicitudine, in variis officiis abiectis, & humilibus se exercere, promptius ea suscipiendo, à quibus sensus magis abhorrebit; curandum tamen, ne nimia corporis fatigatione spiritus obruatur; & in Scholasticis fiat potius ad propriam cujusque abnegationem, quam pro domestica aliqua necessitate. Dum autem hæc probatio fit in Domo Probationis; vacabit, qui ita probatur, ab aliis exercitiis aliorum Novitiorum, exceptis Conferentiis, & Exhortatione ordinaria.

f Ex.c. 4. §. 13.
& 18. & R.M.
N. 33.

Catechesis.

r Ex.c. 4. §. 14.
& R.M.N. 35.

6. Quintum est doctrinam Christianam pueros, & alios rudiores homines publicè, vel privatim, juxta personarum proportionem, docere, quod est proprium nostri Instituti.

Concionari.

7. Sextum est, postquam in probationibus bonæ ædificationis specimen præbuerint, ulterius ad prædi-

dicandum, vel confessiones audien-
das progredi; quod de idoneis intel-
ligendum est; & ne tanquam ordi-
narii Operarii, sed brevi tempore, &
ad probationem his ministeriis ad-
moveantur. Ut ministerio autem
concionandi assuefiant, uno die,
cujusque hebdomadæ exercebuntur
in Tonis; ad quos tamen Coadiuto-
res non convenient * ,

u Ex.c.4 §. 15.
& R.M.N. 36.

x Ex.c.4 §. 25.
& R.M.N. 60.
& 76.

*Reddenda con-
scientia ratio, &
Examen repetē-
dum.*

8. Ut hæc omnia meliùs proce-
dant; quin & tota vita tutiùs, ad lau-
dem Domini nostri, interiùs diriga-
tur: necesse est, qui admittuntur,
saltem intra aliquot menses ab in-
gressu, sub sigillo confessionis vel
secreti, vel quacumque ratione eis
placuerit, conscientiam suam, to-
tiusque antea vitæ rationem Su-
periori, vel eius delegato manifesta-
re. Tum sexto quoque mense ab ul-
tima manifestatione eandem repe-
tent de iis, quæ postmodum accide-
runt: & ab ultima generali confes-
sione incipiendo, generaliter confi-
tebuntur. Quod quidem servan-
dum est annis consecuturis, donec
Gradum seu Professi, seu Coadiu-
to-

9 Paul. III. p.
11. & Iul. III.
pag. 63. & Ex.
c. 4 §. 34. &c &
R. M. N. 63. &
seq.

toris formati assequantur. Hoc autem primo biennio præterea quolibet semestri relegantur literæ Apostolicæ, Examen, & Regulæ, interrogenturque singuli, an sint illis contenti, viresque sibi animi & corporis suppetere sentiant ad vivendum, moriendumq; in Societate.

SECTIO V.

De Magistro Novitiorum.

*Deus Magistri
Novitiorum,*

I. **H**Æc porrò, quæ instituentis Novitiis diligenter admodum sancita sunt, ut suum exitum sortiantur, Magistri Novitiorum operam maximè exposcunt. Is igitur eligendus est vir fidelis, & in spiritualibus versatus; qui eos doceat quomodo & interiùs & exteriùs se habere debeant, & ad id eos hortetur, & in memoriam redigat, & amanter admoneat; quem omnes, qui in probatione sunt, diligant; ad quem in suis tentationibus confugiant; cui confidenter sua omnia detegant; & à quo consolationem,

nem, & auxilium sperent in Domino.

7 P.3.C.1.5.12.
& k.&R.M.N.
2. & 8.

2. Idem, cui hæc cura demandata fuerit, rem magni momenti sibi esse commissam intelligat; quandoquidem ex prima Novitiorum institutione pendet majori ex parte eorundem profectus, & spes nostræ Societatis in Domino; curetque, ut in dies, per studium propriæ perfectionis, instrumentum aptius ad eos juvandos reddatur^a.

Obligations.

3. In Domibus Probationis separatis habeat etiam Regulas, & Facultates aliorum Rectorum, exceptis iis quæ Novitiatus non conveniunt^b. Immo quando absoluto triennio Superiores abire Magistratu jubebantur, semper Summi Pontifices, quorum Decretum illud fuit, ab eo immunes esse voluerunt Novitiorum Magistros: quos ab alio etiam exemerunt, quo interdicebatur Superioribus subditorum confessiones audire^c.

^a R.M.N.1.

*Iura eorum qui
sunt Rectores.*

^b R.M.N.3.

^c C.5.D.64. &
Brev. Inn.X.1.
Ian. 1646. &
Br.Vrb.VIII.31
Aug. 1639.

4. In Domo conjuncta Magister Novitiorum erit subordinatus Præposito, vel Rectori, non tamen

*Et eorum qui nō
sunt Superiores.*

Mi-

- d* R.M.N. 3. 5. Ministro *d*. Idem etiam pœnitentias in Novitiatu tantum suis Novitiis imponere poterit *e*. Habeat potestatem ordinariam absolvendi Novitios à casibus reservatis, nisi ejus Superiori aliter videretur *f*.

Eius Socii.

5. Habeat socium Sacerdotem à Provinciali designatum, cujus conficiendæ sunt Regulæ, & aliquem, Fratrem manu ductorem Novitiorum *g*.

g R.M.N. 4 & C. 12. D. 56. § 2.

Libri ab eo legendi & concedendi.

6. Versatum esse oportebit in lectione librorum spiritualium, eorumque potissimum, qui in ipsius Regulis indicantur. Novitiis autem eos tantum legendos tradet, qui nostro Instituto conveniunt *h*.

h R.M.N. 8.

Exhortationes quæ.

7. Lectiones fiant de his, quæ ad Institutum pertinent; oporteret tamen explicationem Regularum, si fieri posset, intra biennium absolui; neque idcirco alterius generis Exhortationes interdicuntur: immo expedit interdum mutari materiam ad levandum tedium. Modus autem sit facilis, & accommodatus ad Novitiorum animos incitandos *i*.

i R.M. N. 44. & In. 16. §. 1.

Om-

8. Omnes perspectos habeat, ut *Novitios perspe-*
 magis illis prodesse possit; ad quod *ctos habeat.*
 juvabunt frequentia & privata cum
 illis colloquia; quorum magnam
 esse utilitatem sciat ^l, *l R. M. N. 47.*

9. Provinciales in dimittendis *In dimittendis*
 Novitiis Magistri judicium magni *multum eius ju-*
 faciant; nec se in dimittendo diffi- *dicio tribuen-*
 les exhibeant, cum id Novitiorum *dum.*
 Magister, causis adhibitis, proponet ^m. *m In. 6. §. 24*
 Reliqua spectantia ad Officium Ma-
 gistri Novitiorum aut allata, aut in-
 dicata sunt proximè, dum de prima
 & secunda Probatione ageretur.

10. Scribet ad Generalem tertio *Quoties, & de*
 quoque mense ex Europa; ex Bra- *quibus ad Sup-*
 lia, & Nova Hispania bis in anno; *riores scribet.*
 ex Indiis semel; & praterea quoties
 necessitas urgebit. Materia verò
 erunt, quæ accidunt majoris mo-
 menti; & illa potissimum, in quibus
 Provincialis admonitus, vel non,
 providet, vel providere nequit ⁿ. *n Form. scrib.*
 Ad Provinciale verò sexto quoque *§. 7. 8. 9.*
 mense scribat, an aliquis inutilis vi-
 deatur nostro Instituto; & de singu-
 lis sub finem biennii quid ipse sen-
 tiat; ut supra dictum est ^o. Si verò *o R. M. N. 56.*
 57.

fuerit etiam Rector, scribet frequentius, ut infra cum de Officio Rectoris dicetur.

C A P V T. VI.

De Votis Simplicibus Religiosis tum ante, tum post expletum Biennium.

S E C T I O I.

De Votis non expleto Biennio.

Cur, & quomodo hec Vota emittantur.

I. **C**Um præter communem, morem Biennium integrum transigendum sit, antequam Novitiatu expleto, per simplicia Coadjuutorum & Scholasticorum Vota, Nostri fiant Religiosi; ad solatium spirituale, & uberius meritum illorum, qui sic probantur, permitti eis à Superiore poterit; ut consueta formula, non tamen in cujusquam manibus, sed in secreto animi sui, Vota prædicta emittant: & ad memoriam conservandam obligationis factæ, unum

unum scriptum ejus, quod Deo promiserunt, penes se retineant, alterum Superiori tradant; quin etiam in libro aliquo horum memoria honestas ob causas asservetur^a.

^a Ex.c.1.E.&
P.3.c.1.T.&P.
5.c.4.5.6.

2. Ad hæc verò emittenda Vota Novitii compellendi non sunt, nec instigandi. Quin primo anno solus Provincialis, re maturè considerata, facultatem ad ea nuncupanda dare poterit. At qui emiserint, postea bis in anno statutis diebus tempore Novitiatus, seorsum ab aliis, qui biennium expleverunt, ipsi simul inter se illa renovabunt^b. Quā autem obligationem inducant hæc Novitiorum vota, declarandum à P.N. Generali^c. Id certum est his obstrictos difficilius dimitti debere à Societate, nec nisi Provinciali consulto^d.

Cujus facultate emittantur, & quid ad ea consequatur.

^b P.3.c.1.T.&
Con.2.D.14.&
Con.4.D.62.&
R.M.N.55.

^c Con.12.Aff. 39.

^d P.2.C.1.A.&
C.

S E C T I O II.

De Votis post biennium. A quibus & quorum facultate hæc Vota emittenda.

Prærequisita in Votantibus.

e Ex. c. 4. §. 41. & c. 7. §. 1. & P. 5. c. 4. §. 3. & 6. & C. 9. D. 39. §. 1.

Quid agendum cum iis qui non satisfecerint.

I. **E**Xactis duobus annis Probationis, qui se perpetuò obediētes exhibuerunt, & in sua conversatione, & variis experimentis ædificationem præbuerunt, & magna cum humilitate poenitentias proerratis, & negligentis injunctas subierunt, si ipsi & Societas contenti fuerint, ad eorum majus meritum, & stabilitatem Vota simplicia Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ emittent, cum promissione Societatem ingrediendi *. Hæc autem promissio infra Sect. 3. §. 1. & Sect. 7. §. 1. explicabitur.

2. Quod si, expleto Probationis tempore, contentus quidem Novitius est, & exoptat se in corpus Societatis admitti; verum Societas dubitat de ipsius talento, vel moribus: securius erit in alium annum, vel tem-

tempus, quod videbitur, id prorogari; donec utrique parti plenè in Domino sit satisfactum^f.

f Ex. c. 4. §. 43.
& P. 5. c. 1. §. 5.
& c.

3. Quare Magister Novitiorum diligenter observare debet in toto Probationis decursu, an ineptus aliquis, aut inutilis nostro Instituto probabiliter futurus sit; & in Scholasticis præterea, ut ex eorum ingenio speretur, eos in literis profecturos. In quo major habenda est ratio boni communis ad gloriam Dei, quàm particularis cujusque. Quid autem sentiat hac in re, ad minimum sexto quoque mense ad Provincialem scribat, ut ipse provideat^g. Rursumque ad eundem scribat, ut cum illius facultate consueta Vota Societatis emittant, aut diutius probentur, aut dimittantur^h.

Magistri Novitiorum cura.

g P. 5. c. 2. §. 5.
& R. M. N. 56.

h R. M. N. 57.

4. Pertinet enim ad Provincialem diligenter dispicere, ut qui minù idonei ad nostrum Institutum, & tandem aliquando dimittendi videntur, intra biennium Probationis dimittanturⁱ. Quo in negotio, reiectis ineptorum Patronis, Magistri

Et Provincialis.

i P. 2. c. 1 C &
R. Prov. 41.

Novitiorum iudicium magni faciat; nec se difficilem in dimittendo exhibeat: neque enim necessario præmittenda consultatio est, aut expectandæ graves culpæ, ut Novitius dimittatur ^l. De potestate autem contrahendi biennii tempus requisitum ad Vota Scholasticorum, aut Professionem, vide quæ dicta sunt supra cap. 5. sect. 1.

l In. 6. §. 2.

*Penes quem sit
facultas admit-
tendi ad hæc
Vota.*

*m P. 5. c. 1 §. 2.
& P. 9. c. 3. §. 1.*

*n Greg. XIV.
p. 281.*

o P. 5. c. 1. §. 2.

5. Extra controversiam est, penes Præpositum Generalem primariam facultatem esse admittendi ad Vota post biennium ^m; nec referri debere ad Capitula, seu Congregationes, ut aliqui contendebant ⁿ. Quia tamen Generalis tam variis locis interesse non potest, aliis de Societate eam partem huius facultatis communicare poterit, quæ ad totius huius corporis bonum facere videbitur ^o; & reipsa ordinariè & absolutè eam communicabit Præpositis Provincialibus; nec repugnat eam tribui Præpositis localibus, vel Rectoribus, & aliis Visitatoribus, aut Personis insignibus: immo aliquo incasu alicui, qui de Societate non esset,

set, ut Episcopo, vel Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ: cum nullus ex Professis ejusdem Societatis eo in loco, ubi aliquis ita est admittendus, inveniretur^p.

p P.5.c.1.B. &
Reg.Prov. 65.

6. Non habet verò Provincialis ordinariam facultatem, ut admittat ad Vota hæc ante 17. ætatis annum expletum: & irrita sunt, si secus fiat^q: quamquam prima Renovatio Votorum post annum 17. expletum habet vim primæ & validæ nuncupationis^r. Quod ad Generalem attingit; licet is ex Constitutionibus habeat facultatem dispensandi, ut ante 14. completum (quæ ætas ordinario jure requiritur^s) admittatur ad Probationem; unde facile inferri posset, penes eundem esse etiam potestatem admittendi illum, cum quo dispensaverit, ad Vota Religionis post biennium, atque adeò ante 16. completum; tamen ex Conc. Trid.^t universaliter interdictum est, ne quis Professionem Religiosâ validè emittere possit, antequâ expleverit 16. ætatis annum; quod Decretum etiam in Votis Scholarium servandum est.

Limitatur Provincialibus

q C.8.D.35.

r C.12.D.13.

s P.1.c.25. §. 12.
& c.3. K.

t Sess. 25. de
Reg. c. 15.

S E C T I O I I I.

Quo pacto emissuri Vota instruendi sint.

*Promovendi de
Obligatione quæ
contrahunt.*

*“ Pius V. pag.
100. &c.*

*x Ex. c. 7. §. 1. &
P. 4. c. 4. E. & P.
5. c. 1. A. & c. 4.
E. & C. 4. D. 4.
5. & 7. & 50.
& 1n. ad Sup.
c. 6. §. 2.*

*y C. 8. D. 12.
& C. 12. D. 13.*

I. **S**Ed ante hanc admissionem, ad Vota admonendi sunt omnes, quod Votis post biennium emissis non poterunt sine facultate Generalis à Societate discedere, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, etiamsi ad aliam Religionem transfirent*. Explicetur etiã ipsis apertè (quod & initio, & sexto quoque mense factum esse oportuit) promissionem illam ingrediendi Societatem, quæ fit in formula Votorum, esse votum, quo obligantur ad recipiendum Gradum Coadjutoris Formati, vel Professi, prout Generalis Præpositus judicaverit*. Doceantur præterea, Renovationes Votorum, à se deinceps de more Societatis faciendas habere, vim primæ nuncupationis; si fortè ex aliquo defectu prima Vota vim suam non obtinuerint †.

Qui

2. Qui verò in Scholasticos admittuntur, interrogentur: an velint se duci finire circa ea, quibus studere debent, ac studiorum modum, & tempus; &, an contenti futuri sint eodem modo, atque alii, in Collegio agere; nullisque privilegiis aut prærogativis minimum omnium, qui in eo fuerint, antea, omnem sui curam Superiori relinquendo. Qui verò ut Indifferentes admissi sunt, de quibus in Exam. c. 1. §. 11. & c. 8. non relinquendi post biennium Novitiatus in eo gradus; sed determinantur ad aliquem, aliorum, nempe vel Scholastici, vel Coadiutoris Temporalis, prout expedire judicabitur^a.

Peculiariter Scholastici & Indifferentes examinandi.

^a Ex. c. 7. §. 3. & 4. & R. M. N. 80. & c.

^a C. 4. D. 52.

3. Considerandæ præterea sunt Literæ Apostolicæ, Examen, & Regula; reddenda etiam conscientie ratio; & præmittenda Confessio Generalis postremi semestris; ad quam melius instituendam, seseque in prima deliberatione confirmandos, per unius hebdomadæ spatium ad spiritualia Exercitia se colligent^b. Et si Superiori videbitur, per triduum

Quid præstandum immediate ante ipsa Vota.

^b Ex. c. 4. §. 41. & R. M. N. 57. 63. 67.

ostia-

ostiatim pro Christi Domini nostri amore mendicent : ut contra quàm est communis hominum sensus , ad divinum obsequium & laudem magis se possint submittere : ut etiam magis sint dispositi ad id ipsum faciendum , quando illis injunctum fuerit ^e .

c Ex.c.4.§.27.

Ritus nuncupationis Votorum.

4ⁱ Formula , sub qua emittenda sunt hæc vota post biennium , legitur in Constitutionibus Part.5. cap.4. §. 4. ibidemque §. 3. & l.D. subditur : Vt hoc Votum soli Deo offertur , & non homini , ita nemo id admittit . Propterea in nullius manibus fieri dicitur ; in Sacro tamen coram aliquibus Domesticis , non tamen inter eos , qui tum fortè Vota renovarent , nuncupatur ; & sanctissimum Christi corpus à Vovente sumitur ^d , nisi Sacerdos fuerit ; nam is ex antiqua consuetudine , quo primum die elapso biennio Vota emit tit , celebrare solet ^e . Adverte, licèt hæc vota soli dicantur Deo offerri , & non homini ; non tamen sequi Scholasticos ea edentes , in Societatem ipsam non admitti ; ut ex plu-
ri-

d P.5.c.4. §.3.
4. & R. Prov.
66.& R. M.N.
57.

e Ord. c.1. §.
12.

ribus locis Bullarum , & Constitutionum patet f. f C.5. D. 4. &
C.9. D. 39. §.5.

5. Post emissâ hujusmodi vota, in Libro ad hoc destinato, eorum memoria, justas ob causas, debet as-
servari: & qui emisit, subscribat se-
tali die, & anno emisisse vota, & cla-
rè intellexisse vim promissionis fa-
ctæ ingrediendi Societatem hanc ef-
se, quod maneat obligatus ad eam,
indifferentiam, de qua supra §. 1.
dictum est. Subscriptionis autem,
hujus forma petenda à Reg. 57. Servanda scrip-
to Votorum me-
meria.
Mag. N: 8. § P.5.c.4 G.&
C.5.D:50. §.1.
& R.M,N.57.

S E C T I O I V .

*De Effectibus horum Votorum in com-
muni .*

1. **R**esultant ex hujusmodi Votis
plures effectus morales, seu
legales; quorum alii referuntur ad
Vota in genere, alii ad eadem in
particulari. Effectus in genere sunt
1. licèt hæc Vota simplicia sint; &
qui ea emiserint, ut ex ipsa formu-
la constat, aliqua ratione extra So-
cietatem dicantur; quatenus hæc ,
ac-

*Emitteus verus
Religiosus per
illa constituitur.*

acceptatione in Constitutionibus magis propria, Professos, & Coadiutores Formatos duntaxat continet, tamen verè in corpus Societatis cooptati dicuntur: nec modò illius meritorum & Privilegiorum, non secus ac Professi participes efficiuntur; sed verè, & propriè Religiosi sunt, & nominari debent; cum Vo-
ta substantialia Religionis nuncupaverint, Sedique Apostolicæ immediatè subiecti, & à quorumvis Ordinariorum, Delegatorum, seu aliorum Iudicum jurisdictione omninò exempti sint ^h.

^h Exic. 4. §. 17.
& C. 1. D. 94. &
P. 5. c. 1. A. &
Greg. XIII. p.
225. & 236.

Et Apostata habendus ab illis deficiens.

ⁱ C. 4. D. 53. &
Greg. XIII.
p. 237.

^l Pius V. p. 99.

^m Pius V. pag.
119.

2. Vnde fit, eos, utpote veros Religiosos, si à Societate defecerint, excommunicationi, & aliis Apostatarum pœnis subiectos esse ⁱ. Nec modò ad seculum sua sponte redire non posse, sed neque ad quancumque, etiam arctiorem Religionem, migrare, una excepta Carthusiensis ^l: immo iam nec ad ipsam Carthusiensem ex Privilegio concessio Carmelitis Discalceatis à Paulo V. in Bulla *Aliàs illos*; quo privilegio Societas gaudet ^m,

Sunt

3. Sunt igitur ex parte sua perpetuò obligati Societati, & in perpetuum Dei servitio consecrati; nec in illis Votis quisquam, præter Summum Pontificem, dispensare potest; cessantque solùm per legitimam à Societate dimissionemⁿ. Et quia quibusdam Exantrinis & Constitutionum locis malè intellectis Impugnatores Societatis abusi fuerant ad horum Votorum elevandam obligationem: declaravit Con.9.Dec.39. prædictos locos in sensu intento à S. Fundatore, qui minimè obest obligationi prædictæ, sed eam aut confirmat, aut præsupponit.

Quare illis non est liberum Societatem relinquere.

ⁿ Greg.XIII. p. 225. & 231. & 236. & C.5. D.4.

4. At quamvis ex parte ipsorum perpetuò, ex parte verò Societatis tamdiu obligati sunt, quamdiu Prepositus Generalis eos retinendos esse censuerit: non proinde tamen obligata est Societas; sed libera manet ad eos dimittendos^o; quæ quidem potestas dimittendi quosvis non Professos, tanquam res magni momenti ad Societatis puritatem, & conservationem retinendam, omninò intacta, & illibata esse debet^p. Nec

Societas tamen potest illos dimittere.

^o Ex.c.7.§.1.& Greg. XIII. p. 225.

^p Greg.XIII. p. 226:& Greg. XIV. p. 284.

est

est injustum, si Societas libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quod debent, retineat: quandoquidem initio ingressus id illis explicite manifestatur; atque ipsi conditionem hanc amplectuntur; quæ eis multò est commodior; ut liberi potius, quàm votis obligati, dimittantur. Et alioqui facilius est aliquem ab eo, quod debet, deficere; quàm Societatem, vel ejus Præpositum Generalem; quorum tantum erit posse dimittere: nec id sine causis justissimis (ut dicitur Part. 4. cap. 7., fieri debebit 9.

9 Ex. c. 6. A. &
Gieg. XIII.
p. 226.

Hæc Vota constituunt impedimentum dirimens matrimonium contrahendi.

5. Licet ab initio Societatis hæc Vota redderent matrimonium illicitum quidem, sed non invalidum; & reiecta propositione facta, ut ad avertendum hoc incommodum in posterum eadem non simplicia, sed solemnia essent; statutum fuerit, ut si quid hujusmodi incommodi accideret, pro re nata provideretur: Tamen postmodum à S. Sede statutum est, sic obstrictos, ante legitimam à Societate dimissionem, non posse contrahere matrimonium:

1 C. 1. D. 94. &
C. 2. D. 63.

qui-

quinimo eos omnes ad contrahendum inhabiles, ac contractus hujusmodi nullos, & irritos esse.

f Greg. XIII.
p. 237.

6. Demum Vota emissa in seculo; etiam si per Professionem non tollantur, in Societate suspensa sunt, & sic eorum obligatio cessat, dum Nostri in Societate manent.

Vota in seculo
emissa suspenduntur.

f C. I. D. 132.

SECTION V.

*De Effectibus Voti simplicis Paupertatis,
non excludentis rerum Dominium,
sed usum, & quando illud
abdicandum.*

1. **I**Am præcipuè considerandi sunt effectus, qui resultant à Voto simplici Paupertatis, quod post Novitiatus biennium emittitur. Et primò quidem hoc est peculiare, (nam de communibus cuicumque Religioso Paupertatis Voto dicitur Part. 4. cap. 2. sect. 1.) ut per emissionem illius, si tempore Novitiatus (ut parati ex se omnes esse debent) bona sua non abdicaverint, non amittant horum jus, atque dominium:

1. Non extinguatur Dominium rerum temporalium.

2. Ex. c. 4. §. 2. 3. 4. 5. & E. 2. c. 1. §. 7.

* P. 3. c. 1. §. 7.
 & F. & P. 4. c. 4.
 E. & P. 6. c. 2.
 H. & C. 1. D.
 139.

y Greg. XIII.
 p. 230.

*Usus Possessori-
 bus permitten-
 dus & quis Su-
 perioribus per-
 missus.*

z Greg. XIII.
 p. 230. & Exa.
 c. 4. §. 4. & P. 3.
 c. 1. §. 7. & P. 6.
 c. 2. §. 11. & H.
 & C. 5. D. 10.
 & 50 §. 4 & D.
 50 & C. 7. D.
 17. §. 1 & 3. &
 C. 10. & D. 2. &
 C. 12. D. 36. &
 M. P. 17.

a C. 7. D. 17.
 §. 3.

nium: sed ea retinere possint usque
 ad tempus Præpositi Generalis judi-
 cio præscribendum *. Idque conces-
 sum, tum alias justas ob causas; tum
 etiam ut majorem Societas habeat
 libertatem suos, cum opus fuerit,
 dimittendi y.

2. Sed licet Dominium retinea-
 tur, omni tamen Bonorum suorum
 administratione Nostri exuere se de-
 bent, ut primum Novitiatum in-
 gressi fuerint, multò magis post Vota,
 si id ante non fecerint; & abstinere
 ab usu libero eorumdem, etiam in
 Nostrorum; multoque magis ejus
 loci, in quo resident, utilitatem.
 Intelligantque quacumque ratione
 de jis bonis disponant, vel distribu-
 endo, vel abdicando, absque Supe-
 rioris facultate, contra Votum Pau-
 pertatis peccaturos z. Poterunt ta-
 men ex illis assensu Provincialis ac-
 cedente, ea jis locis, ac piis causis,
 per modum eleemosynæ, applicari,
 quæ maximè tali auxilio egere Pro-
 vincialis judicaverit a. Sed ut in
 propriam utilitatem eorum bono-
 rum usus convertatur, nulli est con-

cedendum ^b. Administratio verò ^b R. Prov. 90.
bonorum nondum abdicatorum ne-
gata possessoribus, pro personarum,
ac Provinciarum qualitate, iudicio
Provincialis illi committenda, qui
majori eam fide tractaturus puta-
tur ^c.

^c C. 7. D. 17. §. 2.

3. Hoc verò tempus, quo per-
mittitur bonorum possessio, est qua-
driennium: in cuius prorogatione
nulli, præterquam Generali, dispen-
sare licet. Qua in re præcipuè spiri-
tualis boni, & possessoris habenda
ratio ^d. Pensiones tamen Ecclesia-
sticæ, similiaque generum horum,
quæ verè personalia sunt, & super
Nostorum personis constituuntur,
quibus absolute, & in solidum ab-
dicare se Nostros non expedit, Patris
Nostri iudicio distribuenda erunt;
ita ut nulla talium administratio
apud illos maneat ^e. Porro defini-
tum quadriennii tempus ita intel-
ligendum est, ut eo in Societate ex-
pleto, tunc tantum quisque debeat
sua bona abdicare, quando nempe,
ad annum vicesimum pervenerit, &
in Vocatione stabilis iudicatur; nec

Ultra quadriennium tamen non proroganda eius abdicatio.

^d C. 7. D. 17. §. 5.

^e C. 7. D. 17. §. 4.

f R. Prov. 88.
& Or. c. 1. §. 10.

*Ecquid agen-
dum si proroge-
tur.*

g C. 7. D. 17. §.
6.

h C. 11. D. 15.

*Quando praver-
tere hoc tempus
liceat.*

i C. 7. D. 17. §.
7. & Or. c. 1. §.
10.

patriæ leges diutius expectare co-
gunt f.

4. Quando verò, judicio P. N.,
ob graves causas ultra quadriennium
prorogata possessio fuerit, nullo mo-
do ex annuis post Novitiatum pro-
ventibus debet quidquam possessio-
nibus Nostrorum accrescere: sed in
causas pias fructus tales, cum in po-
testate Nostrorum fuerint, impen-
dendi sunt g. Si tamen aliter, atque
hactenus dictum est, aut Provincia-
les disponant, aut disponi permit-
tant (relicta in suo vigore Pauper-
tatis obligatione respectu subditi bo-
na possidentis) nullum in materia
Voto-ve Paupertatis ex præcitato De-
creto 17. Con. 7. gravamen impo-
nitur, neque valor actuum eliditur h.

5. Quod si fortè ante quadrien-
nium expletum aliqui abdicare se in
solidum suis in Nostrorum usum
voluerint, solius P. N. judicio hæc
abdicatio committenda i. Hoc eo-
dem tempore, si de annuo censu,
vel etiam de rerum proprietate in
externas piasque causas disponere
vellent, impediendi non essent; ne-
que

que ad id Generalis assensus requiritur ^l.

l Ex. c. 4. §. 5. &
P. 3. c. 1. §. 7. &
C. 2. Decr. De-
fin. post D. 23.
& C. 7. D. 17. §.
7. & Or. c. 1. §.
10.

SECTIO VI.

Quid servandum in abdicatione Bonorum, & consequentibus ad illam.

1. **A**T Dominij abdicatio primò ita facienda est, absoluta inter vivos donatione, ut omnis fiducia submoveatur dimissa bona ullo unquam tempore recuperandi ^m: & propterea Renunciationis formula, recognoscenda à P. N., ea esse debet, ut quantum fieri possit, artificia nulla profint eludere volentibus observationem eorum; quæ in hac materia Societas tam studiosè, tamque sollicitè sibi esse cordi demonstravit ⁿ.

*Forma Abdi-
cationis.*

m Ex. c. 4. §. 1.
& C. 7. D. 17.
§. 4.

n C. 10. D. 2.

2. Licèt Nostri, qui de suis bonis sunt disposituri, integrum sit patetiones cum suis parentibus, & quibuscumque aliis de legitima parte, & aliis bonis ad se pertinentibus inire: admonendi tamen sunt illi priùs, So-

*Qui ante illam
monendi.*

cietatem ipsam ad ea bona nullum jus habere. Nullæ tamen hujusmodi pactiones deinceps ineantur; nisi prius Generalis Præpositus de conditione & animo Fratris, de cujus legitima parte, vel bonis agitur, & de necessitate Provinciæ, in qua sunt bona, & de re rota diligenter informetur: & universa hujus rei praxis ex illius judicio, & gubernatione exerceatur; & Instructio ad Provinciales circa praxim hujus decreti fiat.

o C. 3. D. 39. &
C. 4. D. 65. &
R. Prov. 87. 88.
& Or. c. 1. § 10

*Omnia abdica-
da.*

3. Debet præterea hæc Abdicatio esse universalis; ita ut Bonorum, omnium dominio, si quod habent, etiam pensionum, ac censuum, siue realium, siue personalium, siue vitalitiorum; quin & iure omni suo exuere se Nostri teneantur, ubi primum per ætatem, & patrias leges licebit (ut supra dictum est) quando id consultum P. N. judicaverit. Circa Pensiones tamen Ecclesiasticas, & similes servandum, quod supra proximè superiori sect. §. 3. dictum est.

† C. 7. D. 17. §. 4

*Pensiones annua
Nostrorum quo
pacto admini-
stranda.*

4. De Pensionibus annuis, quæ Nostris aliquando assignatæ sunt, sta-

statutum est 1. liberum hujusmodi pecuniarum usum nemini prorsus esse concedendum. 2. Pensiones hasce, quoad ejus fieri poterit, certo alicui Societatis domicilio esse applicandas: ad cujus Superiorem plena de pecuniis inde provenientibus dispositio pertineat. 3. Denique, si hæc ex aliquo casu fieri applicatio non possit; id certè semper fixum, ratumque, debere summam integram pecuniarum illarum, sive pensionum venire in manus, potestatemque Superioris localis, vel Provincialis, pro arbitrio Generalis.

q C. 12. D. 37.

5. Circa Abdicationem explicandum est, in quorum utilitatem cedere illa debeat. Et 1. Bonorum distributio in res debitas, & obligatorias, si quæ fuerint, & tunc quàm citissimè facienda est. 2. Si tales nullæ fuerint, in pia, & sancta opera, juxta propriam devotionem, seu pauperibus bona distribuenda sunt, & à se omnem fiduciam submovendo eadem ullo tempore recuperandi; ut consilium Evangelicum, quod non dixit, da consanguineis, sed pau-

Bona in pias
usus distribuenda.

r Ex. c. 4. § 1.

f Ex c. 4. §. 1. 2.
 & P. 3. c. 1. §. 7.
 & 25. & C. 2.
 Decret. Defini.
 post. 23.

*Et si in consan-
 guineos, non te-
 mere fiat.*

f Ex. c. 4. §. 2.
 & P. 3. c. 1. G.

u C. 2. D. 76.

*Et si Societati
 dispensantur, nō
 certo loco addi-
 cenda.*

peribus, perfectiùs sequamur; & ut exemplum omnibus exhibeatur inordinatum erga parentes affectum, exuendi, atque ut ad eos recurrendi aditus præcludatur^f.

6. Si dubitaretur num majoris foret perfectionis, dare consanguineis hujusmodi bona, quàm alijs, propter parem, vel majorem ipsorum penuriam; res transigenda est, ad declinandum erroris periculum, ex arbitrio aliorum, quos cum approbatione Superioris renunciaturus elegerit, ut supra cap. 4. sect. 2. dictum est^f. Curabit verò diligenter Præpositus Generalis, ut in hujus Constitutionis praxi sinistrae opinioni, & scandalis occurratur^u.

7. Si quis autem, motus sua devotione, vellet bona sua, vel eorum partem in Societatis subsidium dispensare: haud dubiè opus faceret majoris perfectionis, alienationis, & abnegationis universi amoris proprii, non descendendo, tenero quodam affectu, ad particularia loca; quin potius, exoptando majus, & universalius bonum Societatis, ei,

qui

qui ejus universæ curam habet, judicium relinquat; num applicari huic loco potius, quàm illi in eadem Provincia ipsius bona debeant. Quæ quidem major perfectio renunciaturro repræsentanda est. Nihilominus, si in eo propensio animi ad determinatum locum cerneretur; etiam si judicio Superioris se submittere vellet; certior fiat Præpositus Generalis, ut dispiciat, an sit aliquid hujusmodi imperfectionis tolerandum; sperando quod ea cessabit aliquando, supplebitque divina bonitas, quod ad suam majorem gloriam, & majorem ipsius perfectionem deesse cernitur. Erit igitur in manu Præpositi Generalis potestas eam applicationem probandi, vel improbandi. Quare admonendus per Provincialem est de bonorum valore, & de animo relinquentis, & de necessitate Provinciæ, si in ea sunt bona *. Quod si contingat, ante approbationem Generalis, donantem sua bona certo alicui Collegio, vel mori, vel professionem emittere; erit in potestate Generalis donationes

x P. 3. c. 1. § 9.
& H. & R. Pro.
88. & C. 2. Decret.
Defin. 7
post. 23.

3 C. II. D. 17. hujusmodi ratas habere, atque admittere ⁷.

Sed neque extrahenda è Provincia.

8. Habenda etiam est ratio Regum, Principum, ac aliorum Potentatuum, ne ex hac applicatione bonorum uni potius loco, quàm alteri facienda, eis causa ulla offensionis detur; sed ad majorem ædificationem omnium, & spirituales utilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant ⁷. Propterea circa

2 P. 3. c. 1. § 9.

4 C. 2. D. 15.

extractionem pecuniarum ex aliqua Provincia vel Regno observanda sunt edicta Regia ⁴. Et in gratiam eorundem Principum, adeò religiosè observandum est, quod supra indicatum fuerat de Bonis applicandis intra eandem Provinciam, quando in commodum Societatis cessura sunt; ut si aliquis imperfectionem sequutus particulari alicui Societatis nostræ loco, extra Provinciam, applicare sua bona velit; nec acquiescere velit dispositioni faciendæ à Generali: tunc ea bona à Societate nostra non admittantur; sed ea teneatur in veros Christi pauperes extra Societatem dispensare ⁶.

⁶ C. 2. D. 23. & adjuncto Definitorum.

Per

9. Per eandem Provinciam intelligenda est Provincia, in qua sunt bona; non autem in qua quis Societatem ingreditur, aut versatur; sumpto tamen Provinciæ nomine, more Societatis, prout scilicet subest uni Præposito Provinciali. Et in hujusmodi Provincia tantum, & non alibi bona illa distribui debent. Quod si in eadem Provincia sint plura dominia diversis Principibus subiecta, diligenter servanda Constitutio superius citata; ut scilicet in transferendis hujusmodi Fratrum nostrorum bonis ex uno dominio in aliud, vitentur offensiones Principum.

Quid hic nomine Provincia veniat.

c. C. 3. D. 16.

10. Occasione necessitatis Collegii Romani data est facultas Patri Generali, ad certum tempus, dispensandi in supradictis Decretis, etiam pro reliquis Seminariis omnium Provinciarum, habita ratione necessitatis, & communis boni; ut cum quis in his locis ad Societatem admittitur, possint ejus bona, quæ in alia Provincia fuerint, applicari illi Seminario; modò scandalum sem-

Dispensatio in gratiam Seminariorum.

d C. 3. D. ultimo & C. 4. D. ultimo.

e C. 6. D. 3.

f G. 3. D. 60. §. 3.

Ædificatio curanda dum exi-
guntur.

g R. Prov. 89.
& Ol. c. 1. §. 10.

semper in his distributionibus videntur ^d. Quæ facultas sine limitatione temporis concessa est intra Regnū Hispaniæ, & similiter ad alia Regna prorogata ^e. Ac demum enixè cōmendatum est Provincialibus, ut omnia tentantes, Seminaria juvent, vel iis applicando Nostrorum legitimas, & similia Provincialis dispositioni permissa, vel contributione aliorum Collegiorum ^f.

11. In universum magnopere curet Provincialis, ut bona applicata Societati cum ædificatione exigantur; potiùsque per Procuratores externos, quàm per Nostros. Expediit quoque, ut ex his elemosynæ aliquæ in pauperes ejus oppidi, ubi sunt bona, distribuantur; & ratio dati, & accepti talium bonorum scripto constet ^g.

S E C T I O VII.

*De obligatione reliquorum Vo-
torum .*

1. **C**irca Votum Castitatis iam dictum est, unà cum aliis esse Impedimentum dirimens Matrimonium, & de ejus Angelica puritate sectanda dicetur Part. 4. c. 2. sect. 2. De Obedientia, quatenus præcisè Votum est, nihil occurrit peculiare hujus Instituti, quoad voti obligationem attinet; alioqui in Societate hæc virtus peculiari studio curanda est, ut infra Part. 4. cap. 2. sect. 3. referetur.

*De Votis Casti-
tatis & Obedi-
entia.*

2. Superest de promissione illa adiecta ingrediendi Societatem, quæ habet vim quarti Voti: & de hac præter dicta supra sect. 3. §. 1. dum explicaretur quid proponendum esset Novitiis in fine Biennii, sufficiat addere 1. obligationem extendi etiam ad Coadiutores Temporales^b. 2. vi ejusdem, etiamsi præceptum Obedientiæ non superveniat, teneri unum-
quem-

*De quarto Voto
ingrediendi So-
cietatem.*

^b C. 7. D. 393

quemque imperatum Gradum vel
 Professi, vel Coadiutoris Formati
 suscipere; & si non fuerit obsecu-
 tus, censendum in malo statu esse,
 atque ab Sacramentorum usu, & ad-
 ministracione excludendum. Non
 vetatur tamen proponere Superio-
 ribus rationes, consueto Societatis
 more, quas scriptas tradet;
 sed perstantibus in sen-
 tentia paren-
 dum i.

i C. 5. D. 50.

§. 1. & C. 7. D.

32. & Cl. c. 6.

§. 9.

PARS II.

DE SCHOLASTICIS.

OSTQVAM, expleto Novitatu, Religiosa emissa sunt Vota plerique Nostri literis informandi ad Collegia mittuntur. In ea tamen admitti non debent, nec ad ullam facultatem promoveri, absque Provincialis approbatione; cui Rector post maturam considerationem, & examen de unoquoque, suo tempore, significabit quid sentiat. Poscit igitur instituta dicendorum series, ut de Scholasticis nostris hic agatur, quod perficietur præmissa tractatione Collegiorum ipsorum; quæ erudendis Scholasticis adornantur.

a P.4.c. 5. §. 2.
& c. 9. §. 3. & c.
13. §. 4. & c. & c.
R. Prov. 42. 50.
51. 52. & R.
Rect. 37. & 44.
& St. 24.

CAPVT I.

De Collegiorum Fundatione.

SECTIO I.

Finis Collegiorum.

¶ *Vt instruantur
in literis Scho-
lastici Societa-
tis.*

1.

VM scopus, ad quem ten-
dit Societas, sit varias
Mundi partes ex Obedien-
tia peragrando Verbum Dei prædi-
care, Confessiones audire, & reli-
quis, quibuscumque poterit, mediis
uti, Divina gratia aspirante, ad ani-
mas iuvandas; rationi consenta-
neum visum est, ut in eam ingres-
suri viri sint probitate, & literarum
eruditione, ad id officium idonei.
Et quia boni simul & eruditi, pauci
inveniuntur; & ex paucis major pars
jam à susceptis laboribus vellet con-
quiescere; perdifficile fore depre-
hendimus, hujusmodi hominibus,
qui boni simul & literati essent, hanc
Societatem augeri posse, tum prop-
ter magnos labores, quos ejus In-
stitu-

stitutum exigit, tum propter magnam sui ipsorum abnegationem. Ideo nobis omnibus, qui conservationem & incrementum ejus ad majorem laudem, & obsequium Dei ac Domini Nostri cupiebamus, alia via tenenda esse visa est; admittendi nimirum Juvenes, qui bonorum morum, & ingeniorum indole spem facerent, quod in probos simul, ac doctos viros essent evasuri ^a. Ad hoc Collegia, & aliquando etiam, Vniversitates, & Studia generalia, Societas amplectitur; in quibus admittuntur, qui bonum sui specimen in Domibus præbuerunt; nec tamen doctrina ad nostrum Institutum necessaria satis instructi accesserunt: ut in ea, & in aliis rebus, quæ ad juvandas animas conferunt, instruantur ^b. Et hæc quidem Studia generalia seu Seminaria perfecta, in quolibet Provincia curanda sunt: sed ubi Nostri docendi munus imponitur, non præproperè huic negotio canda est opera ^c.

^a P. 4. Proœm. A.

^b P. 4. Proœm. §. I. & St. R. Rect. I.

^c C. 2. D. 9.

2. Eadem caritatis ratione, qua Collegia admittuntur, & publicæ Scho-

2. Vt Externi pietate & literis imbuantur.

Scholę in eis, non tantum ad Nostro-
rum, sed magis etiam ad Externo-
rum ædificationem in doctrina, &
moribus, tenentur^d.

^d P. 4. c. 11. §. 1.
& c. 7. §. 1.

SECTION II.

*Quomodo agendum cum Fundato-
ribus Collegiorum.*

*Singularis erga
Fundatores ob-
servantia.*

I. **Q**uoniam valde æquum est,
ut illorum devotioni, &
beneficentię correspondeamus, qui-
bus Divina Bonitas ad fundatio-
nem, ac dotationem Collegiorum,
utitur administris: in universum tum
ipsis, tum eorum Necessariis, &
quoad vivunt, & postquam obie-
rint, peculiariter sese devinctam ef-
se Societas, ex caritate, cognos-
cat: ut omni officio illos prosequa-
tur, quod à nobis præstari, juxta
minimam hanc nostram Professio-
nem ad Divinam gloriam, possit^e.
Injungitur etiam Rectori, ut obser-
vet, quę erga Fundatores, & Bene-
factores observanda sunt. Nec ca-
cura Provinciali postrema sit^f.

^e P. 4. c. 1. §. 1.
& §. 6.

^f R. Rect. 76.
& Prov. 95.

Ser.

2 Servanda verò sunt, quæ sequuntur. Cum primum Societas in Collegii alicujus possessionem venerit, Præpositus Generalis curet indicere per universam Societatem; ut quilibet Sacerdos ter sacrum faciat, pro superstitie Fundatore ipsius Collegii, & Benefactoribus. Singulis insuper annis, eo die, quo Collegii cujusque possessio Societati tradita est, quicumque Sacerdotes in eodem Collegio adfuerint, sacrificia pro Fundatore, & Benefactoribus peragent; & Missa ibidem celebrabitur cum solemnitate nobis usitata &.

Missæ anniversariae, & una solemnis.

g P. 4. c. 1. §. 4. & A.

3. Eodem die Candela cerea Fundatori offeratur, aut uni ex suis, qui ipsi sit cognatione proximè conjunctus; aut illi demum, quem ipse Fundator designaverit; in qua Candela armorum Fundatoris, vel devotionis insignia extent. Eademque, si in loco, ubi Collegium institutum, successu temporis, non esset aliquis de posteritate Fundatoris, mitti aliò poterit; ubi ex ejus progenie aliquis inveniretur; vel in altari constitui, ubi divinum sacrifi-

Candelæ oblatiæ quotannis.

h. P. 4. c. 1. B. C.

ficiū celebratur. Illa verò testabitur Societas debitam gratitudinem, non jus Patronatus, vel actionis ullius, quod Fundatori, aut Successoribus ejus in Collegium, aut ejus bona temporalia competat ^h.

Alia suffragia.

4. Initio item cujusque mensis omnes Sacerdotes, qui in Collegio fuerint, pro Fundatore, & Benefactoribus Missæ sacrificiū offerre, perpetuò debent. Præterea singulis hebdomadis pro jisdem in quolibet Collegio una Missa celebretur. Cum ex hac vita Fundatores excesserint, Præpositus Generalis, ubi primùm resciverit, curabit, ut per totam Societatem singuli Sacerdotes ter Sacrum pro anima illius faciant. Quoties autem dictum est, Missas esse à Sacerdotibus celebrandas; cæteri omnes qui in Collegiis degunt, ac Sacerdotes non sunt, ad eandem illam intentionem orare debent; quandoquidem ejusdem gratitudinis nomine utrique obligantur in Domino ⁱ. Præter Missas, quæ pro Fundatoribus dicuntur, una, vel duæ, aut plures (pro numero Sacerdotum,

*i. P. 4. c. 1. §. 1.
3. & 4.*

tum, & prout convenerit) singulis hebdomadis pro Benefactoribus vivis & defunctis offerentur: Deum ac Dominum nostrum rogando, ut pro illis hoc sanctum Sacrificium, admittere, & pro infinita ac summa liberalitate sua, eam beneficentiam remunerari, qua illi erga Societatem nostram, ex divino amore, ac reverentia usi sunt, æternis præmiis dignetur¹. Quæ omnia distinctius habes in Catal. Missarum inter Regulas pag. 181. &c.

5. Quando ab Episcopis sunt Foundationes Collegiorum de bonis mensæ Episcopalis, sint-ne habendi Successores in fundatione, Episcopi subsequentes, an Fundatorum consanguinei, dijudicet Generalis^m. In Communitatibus, vel Rebus publicis, quæ non moriuntur, dicentur hujusmodi Missæ pro earum defunctis, & pro illis præsertim, qui de nobis melius meriti sunt in Dominoⁿ.

6. Fundatores præterea, ac Benefactores Collegiorum, participes peculiariter efficiuntur omnium bo-

¹ P. 7. c. 4. §. 40

Quid si Fundator sit Episcopus seu Respublica.

^m C. 5. D. III

ⁿ P. 4. c. 1. D.

Alia emolumenta spiritualia Fundatorum.

e P.4;c.1.5.5.

p Comp, Priv.
V, Indulg, 5.30,

norum operum , quæ tum in ipsis Collegiis, tum in reliqua Societate, Dei gratia , fiunt °. Idem Fundatores , & eorum Liberi , semel in vita , & in morte plenariam omnium peccatorum veniam , & indulgentiam consequuntur ? .

SECTIO III.

*Quàm multa & per quem Collegia
admittenda .*

*Collegia non
multiplicanda.*

q C.1.D.73

I. **A**B ipsis fundatæ Societatis initiis ad postrema usq; tempora in multiplicandis Collegiis modus, aut commendatus est, aut imperatus. S.P.IGNATIVS constituit, ne, incipiendo ab Anno 1553. per decem, proximè futuros , admitteretur Collegium ullum , ubi non possent sustentari saltem quatuordecim Socii; & Domus & Ecclesia conveniens nostris usibus non traderetur - Quod temporarium edictum à proxima Congregatione confirmatum est . Iterum hac eadem materia diligenter per triduum disputata , placuit mo-

moderationem adhiberi, & plurimis maximique momenti rationibus in medium adductis, rogatus est Pater Generalis, eique seriò commendatum; ut potiùs applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia jam admissa, quàm ad nova admittenda: & si quæ admittenda existimaret, ejusmodi essent, ut ad commune bonum Ecclesiæ Dei magnum momentum habitura viderentur, & sufficienter dotata: neque hæc ipsa admitterentur, si non haberet Societas Rectores, ac Magistros, ac demum operarios idoneos, & quidem sine aliorum Collegiorum detrimento, & auditis Assistentium sententiis. Cumq; in dies magis ex multitudine Collegiorum magna incommoda exoriri experientia docuisset; in Con. 3. semel atque iterum Pater Noster rogatus est; eique seriò commendatum; ut potiùs ad roboranda Collegia jam admissa, quàm ad nova admittenda applicaret animum, & Decretum 8. Con. 2. servari curaret; rursusque eadem Decreta confirma-

r C. 1. D. 8. 9.

f C. 3. D. 17. & 10.

* C.5.D.69.

ta sunt à Con. 5. ^e. Demum, cum Congregatio II. amplam potestatem faceret P. Vicario dissolvendi quæcumque Collegia malè constituta, eidem commendavit; ut se in admittendis novis Collegiis exhiberet planè difficilem *.

* C.11.D.16.

*Generalis est ea
admittere.*

2. Sed ad Collegia admittenda, quæ liberè Societati offeruntur, ut juxta suas Constitutiones omninò eis utatur, Præpositus Generalis, nomine totius Societatis, plenam potestatem habet. Quod etiam de Universitatibus intelligendum est: circa quarum conditiones, auditis sententiis sibi Assistentium, per seipsum deliberare poterit, an sint admittendæ; non tamen se facilem ad extraordinaria onera suscipienda reddet: & si qua in re indulgeatur, constet obligationem nullam induci; sed id quod additur, omninò voluntarium esse *.

* P.4.c.2. §.1.
& C.& c.11. §.
2. & A.& P.9.c.
3. §.17.

*Sic admissæ
Apostolica aucto-
ritate erectæ
sunt, & exemptæ*

3. Non solum autem oblatas Domos, Ecclesias, seu Collegia cum omnibus ad id necessariis construi, & locum pro hujusmodi constructione oblatum recipi posse à Societate

tate

tate per Sedem Apostolicam concessum est; sed & ipsas Domos Ecclesias, Collegia, Oratoria, constructa à Societate, vel ei donata, eo ipso Apostolica auctoritate erecta, ac confirmata sunt: ac bona quæcumque, pro Collegiorum, seu Scholarium sustentatione donata, eo ipso, eadem auctoritate Apostolica, perpetuò applicata censi debent: & quæcumque demum Sociorum bona ab omni jurisdictione Ordinariorum liberantur; ac sub S. Sedis protectione suscipiuntur.

y Paul. III. p. 42. & Iul. III. p. 66.

Eadem tamen dissolui possunt:

4. Ad relinquenda autem, vel alienanda Collegia & Domos jam fundata Præpositus Generalis, simul cum ipsa Societate, auctoritatem habet; & quidem non extra Congregationem Generalem, si omnino negotium ad illam differri possit. Quod si necessitas prævertendum, suadeat; Generalis exquiret suffragia Provincialium, & duorum antiquissimorum Professorum cujusq; Provinciæ, intra Europam tamen; & illius præterea Provincialis, etiam extra Europam, sub quo esset Col-

7 Jul. III. p. 62.
 & P. 4. c. 2. §. 3.
 & A. & c. 10. §.
 2. & c. 11. §. 2. &
 C. 4. D. 23. & 27
 & P. 8. c. 2. §. 2.
 & P. 9. c. 3. §. 5.
 & 17. 18.

*Ad quem spe-
 rent Collegio-
 rum dissolutio-
 rum bona.*

4 P. 4. c. 2. A.

legium , aut Domus , de quibus
 controvertitur . Habent etiam ad
 hoc jus suffragii Assistentes , Pro-
 curator Generalis , & Secretarius .
 Major autem pars horum suffragio-
 rum sufficit ad id statuendum, de
 quo deliberatur 7.

5. Quod autem sic relinquitur ,
 vel ejus partem, non potest Societas,
 nec ejus Generalis ullis extra Socie-
 tatem hominibus donare ; sed dis-
 positio spectabit ad Fundatores , si
 hanc facultatem , dum fundarent ,
 sibi reservarunt . Quod si talis Re-
 servatio non intercesserit ; poterit
 Societas procedere , ut magis ad Dei
 gloriam & suum Institutum expe-
 dire judicaverit 4.

SECTION IV.

De Collegiorum structura .

*Locus sit salu-
 bris.*

I. **V** Bi de Fundatione cum ejus
 Auctoribus convenit , ad-
 movenda manus est operi ; & 1. ma-
 terialis structura occurrit , circa
 quam 1. ut ratio habeatur valetudi-
 nis curandum est ; ut Domus &
 Col-

Collegia in locis, ubi sit purum, & salubre Coelum, habeantur; & non in eis qui contrariam habent proprietatem ^b.

^b P. 10. C.

2. Modus est imponendus ædificiis nostris, quantum in nobis fuerit: ne, præter cætera incommoda, fiant aliquando Palatia nobilium; sed sint ad habitandum, & officia nostra exercenda utilia, sana, & fortia; in quibus tamen paupertatis memores videamur; unde nec sumptuosa sint, nec curiosa. De Ecclesiis tamen nihil est dictum ^c.

Ædificia non curiosa, sed firma

^c C. 1. D. 113.

3. Quæcumque ædificanda majoris momenti fuerint, ut esset Templum, Dormitorium, vel aliquid hujusmodi, nisi approbante Generali non fiant; ad quem pertinet formam, & modum nostrorum ædificiorum præscribere. Ædificia verò conservari, & si opus erit, restaurari Provincialis curet; nihil tamen, quod necessarium non sit, permittat. Nam Superiores locorum, inconsulto Provinciali ædificare nihil debent ^d.

Ædificandi forma à Generali petenda.

^d C. 2. D. 84. & R. Prov. 75. & Or. c. 2. §. 9. & In. temp. Prov. §. 10.

4. Concessa est facultas ædificandi.

Privilegia Apo.

can.

*folia pro p^{re}dictis
fiscis.*

*e Paul. III. p.
46. 47. & Pius
IV. p. 82. &c. &
Greg. XIII. p.
162. &c.*

*f Pius IV. &
Greg. XIII. lo-
cis citatis.*

candi & recipiendi Collegia, Domo-
mos, Ecclesias in quibusvis mundi
partibus, & mandatum omnibus Po-
testatibus Ecclesiasticis, & Seculari-
bus, ne hujusmodi constructiones
ullo modo impediunt. Quin per-
missum, ut id nobis liceat etiam in-
tra centum quadraginta annos à
Conventibus aliarum Religionum,
etiam Mendicantium, & non obstan-
tibus earum Privilegiis. Quamvis,
quoad hæc Privilegia attinet, servan-
da moderatio præscripta ab Urbano
Octauo Const. 27. tom. 5. Bullarii.

SECTIO V.

De redditibus Collegiorum.

*Collegia dotari
possunt, & de-
bent.*

*e Ex. c. 1. §. 4.
& P. 4. c. 2 §. 6.
& Paul. III. p.
14. & Iul. I I I.
pag 66. & Pius
IV. pag. 89. &
Greg. XIII. p.
230.*

I. **P**ost Collegiorum fabricam,
considerandi se offerunt eo-
rum redditus; & 1. certum est Socie-
tatem posse admittere & retinere
Collegia, & Domos Probationis re-
ditibus dotatas, usibus & necessita-
tibus Scholasticorum eos redditus ap-
plicando. Immo, ut hi liberiùs stu-
diis vacare possint (quæ causa fuit

ut

ut Collegia redditus habere possint ,
quod Domibus Professis non licet)
statutum est; ut admittantur tantum
Collegia ita dotata , vel eam rerum ,
vitæ necessariarum commoditatem
habentia: ut non tantum Operarii, sed
& numerus proportionatus Schola-
sticorum sustentari possint ^h.

^h C. 1. D. 73. &
C. 1. D. 8. & C.
5. D. 69.

2. E contrario, ob majorem po-
puli ædificationem , in iis Collegiis ,
quæ duodecim Scholasticos , præter
Præceptores , ex propriis redditibus
alere possunt, nec petantur eleemo-
synæ , nec illæ, aut dona ulla oblata
admittantur . Si redditus minores fue-
rint , quàm huic numero alendo suf-
ficient; admitti quidem , non autem
peti aliquæ eleemosynæ possent : nisi
tanta paupertate Collegium preme-
retur , ut etiam petere, saltem à qui-
busdam , esset necessarium . Tunc
enim (majus divinum obsequium ,
& universale bonum præ oculis sem-
per habendo) peti eleemosynæ , im-
mo & ostiatim ad tempus , quando-
cunque necessitas id exigeret, emen-
dicari poterunt ⁱ . Videat etiam Re-
ctor , ne Magistris, vel ullis aliis de

*Vbi sufficiens do-
tatio, nō admit-
tenda eleemosy-
næ, aut dona.*

ⁱ P. 4. c. 2. §. 6.

Societate sibi, aut Collegio pecuniam, aut dona quævis, ab ullo, pro re quavis, in ipsorum utilitatem facta, accipere permittat; quandoquidem præmium nostrum solus Christus Dominus, juxta nostrum Institutum, futurus est; qui est merces nostra magna nimis^l. Vide infra, P. 3. c. 7. §. 2. §. 6. neque enim ad solas Domos Professas ibi dicta pertinent.

^l P. 4. c. 15. §. 4.

Exemplum Collegii Perusini.

3. Ad eas igitur Constitutiones respiciendo, cum Civitas Perusina in lectione quadam publica literarum, humaniorum, opera cujusdam ex nostris usa fuisset; & Collegio nostro Perusino, loco stipendii, quod Prælectoribus hujusmodi lectionis solui solebat, centum aureos singulis annis (pro eleemosyna tamen, non pro stipendio) solvisset; Visum est in Domino expedire, ut nec lectionis illud munus, nec centum illi aurei in posterum admitterentur^m.

^m C. 2. D. 24.

Explicantur præcedentes Constitutiones.

4. Cum autem earundem Constitutionum finis sit populi ædificatio; ad hujus normam tam finis, quam praxis Constitutionum exigenda est, judicio P. Generalis; qui

&

& interpretari has Constitutiones, & dispensare etiam possit ⁿ. Et declaratum postmodum est, Collegia, quę possunt alere duodecim Scholares, nullas eleemosynas admittere posse, nisi levis momenti, rarò, & ab jis, quorum timeatur offensio, si non, admittantur; reliqua Collegia possunt: sed si ab jis mittantur, quorum filii scholas nostras frequentant, & coniectura sit mitti pro compensatione, vel intuitu ministerii, admitti non debent; donec planè intelligant accipi non posse, nisi nomine eleemosynę, secluso omni alio respectu ^o. Per hanc autem Ordinationem nulla alia obligatio, præter quàm simplicis Constitutionis, inducitur ^p. Præterea, non obstantibus prædictis; si Benefactores essent, qui possessionem aliquam, vel redditum dare vellent, admitti illa possunt; ut tantò major numerus Scholasticorum, ac Præceptorum, ad majus divinum obsequium, posset sustentari ^q.

5. Collegia verò absque sufficienti dotatione fundata, in quibus

No-

ⁿ C. 3. D. 25.

^o Or. Gen. c. 1.
^p §. 14.

^p C. 8. D. 59.

^q P. 4. c. 2. G.

Quatenus veriri possint redditus sine scholis.

Nostri nec legant, nec Scholasticos
 alant, visum olim est hac ratione,
 retineri posse; si ex fructibus videli-
 cet eorum, per publicam aliquam
 personam conservatis, daretur opera,
 ut plenè fundarentur. Nostri tamen
 interim bonis illis non uterentur;
 sed viverent ex eleemosynis; ac si-
 mul darent operam; ut prædicta,
 Collegia sufficienter etiam aliunde,
 dotarentur. Postmodum sanc-
 tum est: de Collegiis, in quibus pro-
 pria Collegiorum munia non exer-
 centur, vel quia nondum plenè con-
 stituta sunt, licèt sint inchoata, vel
 quia ædificandi necessitas non pa-
 titur nostros legere, nec Scholasti-
 cos nostros illic ali, Pater Generalis
 judicet an, & quamdiu ex eleemo-
 synis, vel ex redditibus vive-
 re debeant; cùm hic ca-
 sus sit diversus à pro-
 ximè Superio-
 ri.

r C.2.D.71.

f C.3.D.43.

S E C T I O VI.

*De obligationibus in Foundatione
Collegiorum vitandis.*

1. **C**Um varias condiciones imponere aliquando possint Fundatores nostris Collegiis ; erit Generalis Præpositi considerare , an expediat ea admittere cum conditionibus minùs nostro Instituto consentaneis . Et si temporis decursu gravari se eo onere Societas animadvertet ; poterit in Congregatione Generali proponi , & statui , ut relinquatur Collegium hujusmodi ; vel prospicere , ut onus temperetur ; vel certè ut ad onus ferendum vires majores præbeantur ; si quidem ante Congregationem huic incommodo Generalis non occurrerit *. At Provincialis nullam admittet conditionem in Foundationibus , quam Generalis non approbaverit ** .

Non temerè condiciones admittenda.

*s. P. 4. c. 2. §. 1.
& P. 9. c. 3. §. 17.
& C. 2. D. 21.*

u R. Prov. 76.

2. Inter condiciones autem repugnantes Instituto numerantur Curæ animarum , obligationes ad Missas

*Recusanda cura
animarum , &
Missarum onera
commensurata
reditui.*

fas celebrandas, atque aliæ hujusmodi, quæ cum à studiis admodum distrahant; & ea, quæ ad divinum obsequium in Collegiis quærantur, impedire soleant, non sunt admit-
 tendæ *. Quod sic intellige, ut excludantur obligationes Missarum, & similes commensuratæ assignato redditui. Non tamen perinde inconveniens existimatur, aliquam facilem, & exiguam obligationem (quæ tamen non sit animarum cura) admittere; si causa sufficiens ad id moveret; & res perexiguam distractionem allatura esset †. At non expedit in nostris Ecclesiis Capellanas erigi, quibus inserviant Clerici seculares, per Nostros eligendi: nam ex earum censibus Collegia augeri posse videntur ‡.

x P.4.c.2. §.4.

y P.4.c.2.B. &
P.6.c.3.C

‡ C.7.D.134.

Nec aliqua Congregationum genera admittenda.

3. Et licet Collegia etiam possint (ut infra dicetur Part.5.) non spiritualibus modò, sed & corporalibus caritatis operibus proximos juvare, præcipuè in Xenodochiis, & per se, & alios excitando: nihilominus non convenit eadem cum aliqua Congregatione misceri; nec in illis

con-

conventus alios agi, præter eos, qui ad eorundem Collegiorum finem, in divino obsequio fient ^a. Quare, non est admissum Collegium in opido de Oropesa; quamquam optimè meritis de Societate, idemque nobilissimus loci Dominus rogaret; quia nempe Hospitalis infirmorum, & domus puerorum in doctrina, & vita Christiana instituendorum cura simul imponebatur ^b.

4. Quin obligationes ipsæ Lectionum, & Lectorum non sine magna consideratione, nec ultra limitem, quem Præpositus Generalis ad majorem Dei gloriam posuerit, assumuntur ^c. Quod si hæ obligationes Lectorum, aut aliæ propositæ à Fundatore, admittantur; judicando utile tunc esse ad finem divini servitii id oneris subire; omninò in eis implendis deesse non oportet: sicut nec facile in hac parte, præter id, ad quod obligantur (præsertim, si id interpretari quis posset, quasi nova induceretur obligatio) præstandum est, sine Generalis consensu ^d.

5. At cum munus Lectionis
H Theo-

*Obligationes ipsæ
Lectionum
non ultra vires.*

*c P. 4. c. 2. B. &
In. Temp. pro
Prov. §. 4.*

*d P. 4. c. 11. A.
& Form. P. Lay-
nez post Dec.
2. Congreg.*

Sacra Lectiones

& similia non
ex pacto.

a P.4. c.7. §.3.
& C.1.D.74.

f P.4.c.7.E. &
C.1.D.75.

Theologiæ, concionandi, & Confessiones audiendi sint ministeria spiritualia in salutem proximorum; pro quibus nostræ professionis proprium sit nullum temporale præmium accipere; non convenit illam Collegii dotationem accipere, per quam ad præstanda ejusmodi munia Societas obligetur. Quamvis ratio æquitatis & gratitudinis postulat, ut majori diligentia in dictis ministeriis exerceamur in iis Collegiis, quæ cum majori liberalitate, & devotione fundata sunt*. Et hæc quidem de obligatione directa. Ceterum si Societas curam susciperet alicuius Universitatis, non repugnaret hujus Constitutionis intentioni, ut sese ex consequenti obligaret ad Lectiones illius ordinarias; quamvis inter illas aliquæ Theologiæ essent f.

CAPVT II.

De Adminiftrandis Bonis temporalibus Collegiorum.

SECTIO I.

Ad quos hæc Administratio pertineat.

1. **S**upremam curam, vel superintendentiam Collegiorum, iuxta Sedis Apostolicæ literas, Professæ Societas habebit. Cum enim quidquam ex redditibus in suum usum convertere non possit; est valde probabile; quod majori cum puritate, ac spiritu constantius procedet. Hanc autem curam exercebit per Præpositum Generalem; qui pariter, cum nec in suum, nec in ullorum consanguineorum suorum, nec in Professæ Societatis usum bona Collegiorum possit convertere, eo purius se in eorum superintendencia gerere poterit^a.

Societas Professæ superintendit Collegiis per Generalem.

^a P. 4. c. 2. §. 5. & 6. c. 10. §. 1. & Part. 10. §. 4. & Paul. III. p. 14. & Iul. III. p. 66

*Facultates Ge-
nerales in hac
superintenden-
tia.*

2. Est igitur penes Præpositum.

Generalem omnis facultas agendi quosvis contractus emptionum, aut venditionum quorumlibet bonorum temporalium mobilium Societatis, & imponēdi, ac redimendi quoslibet census super bonis stabilibus ipsorum Collegiorū, in eorundem utilitatem. Alienare autem, aut dissolvere Collegia, sine Generali Congregatione, non potest: de quo dictum est supra cap. I. sect. 3. §. 4. & 5.^b. Quin habet etiam facultatem alienandi, in evidentem tamen utilitatem, bona ipsa stabilia Collegiorum, & mobilia pretiosa, minimè requisita facultate Ordinarii, aut Sedis Apostolicę. Quamquam facultates ad alienandum, & census imponendos magna ex parte revocatæ sunt decretis editis auctoritate Urb. VII. die 17. Septemb. 1624. & 22. Mart. 1626. Videnda etiam Bulla eiusdem Urbani circa Bona jurisdictionalia, quæ est 54. Tom. 5. Bullarii.

*h P. g. c. 3. §. 5.
& §. 17. 18. &
C. 1. D. 100. &
Pius V. p. 107.*

Greg. XII. p. 171. & 202.

*Que communi-
santur Reffor-
m.*

3. Cū autem Generalis per se non valeat tam multis providere; administrationem Collegiorum in-

jis, quæ ad temporalia ipsorum bona pertinent, per Rectores à se constitutos exercebit: eamque facultatem eis communicabit, quam senserit in Domino convenire. Curabit autem, ut illi rationem sui officii reddant, vel Provinciali, vel alteri à se præscripto, ut infra sect. 4. explicabitur^d.

d P. 4. c. 2. §. 5.
& c. 10. §. 3. &
P. 9. c. 3. §. 34. &
C. 8. D. 60. §. 4.
& Instr. temp.
Prov. §. 16. & c.
& Rect. §. 1. &
7.

SECTION II.

De Conservatione Bonorum temporalium.

1. **P**Lura hoc in genere Superioribus reliquisque Officialibus præscribuntur; quorum in cujusque Regulis, & Instructionibus distincta sunt capita*. Univerſim monentur; ut præter curam illam, quam omnibus caritas & ratio imponit, quibus peculiariter hoc munus demandatur, tanquam Bona D. N. Iesu Christi propria, ea curent^f: sunt enim Patrimonia pauperum; & à quibus res etiam spiri-

*Custodienda ut
Bona Christi, &
Pauperum.*

* R. Prov. c. 9.
& R. Rect. c. 6.
& R. Proc. Col.
& Instr. pro rebus temp.

f P. 3. c. 2. §. 7.

§ C.8.D.15.

*Et ea cura sele-
ctis Viris deman-
danda.**h. P.4.c.1. §.5.
& C.*

§ C.1.D.112.

*Quid fieri oporteat
circa Præ-
dia.**l. R. Prov. 76. &
80. & In. temp.
pro Prov. §. 14.
pro Rect. §. 2.
pro Proc. §. 25*

tuales , & bonus Societatis status
magnoperè pendet ¹.

2. Constituentur igitur Rectores, qui ad id munus conveniens habeant talentum ; & curam suscipiant conservandi , atque administrandi res Collegiorum temporales ; ac provideant necessitatibus , tam materialis ædificii , quàm Scholarium ; qui in ipsis Collegiis degunt ^b . Atque hujusmodi talento polleant non Rectores tantum ; sed & Procuratores, qui his muneribus præficiuntur , sint Oeconomix periti ; serveturque in illis instruendis eligendisque, quod Instr. temp. Prov. præscribit , §. 11.

12. 13. Non expedit autem in Collegiis haberi nomina juridica Protectorum : licet utile futurum sit esse Amicos , qui protectionem suscipiant ⁱ .

3. Iam verò prædia extra domum non modò à Procuratore invisenda sunt sæpius ; nec semel tantum in triennii decursu à Rectore , sed & à Provinciali ^l . In hisque ponendi optimi coloni : cultura promovenda , juxta regionis morem : obviam-
cun-

eundem damnis alluvionum, & servitutis; quæ simul cavenda in ædificiis urbanis^m. At quæ speciem habent secularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus & similibus, prohibita suntⁿ. Commendatur præterea P. N. ut ampla quædam Societatis prædia, exiguo proventu, & non sine externorum offensione possessa, in res magis utiles commutari curret^o.

*m Instr. tempo
pro Proc. 9. 2. 3*

*n C. 2. D. 61. &
C. 7. D. 84. & R.
Proc. 12.*

o C. 7. D. 85.

4^a Commendatur etiam universis, ut licet aliquando necessaria, aut conveniens futura sit defensio possessionum, & reddituum, etiam in judicio^p; tamen lites forenses pro rebus temporalibus fugiant Nostri omnes; & id curent Provinciales efficere. Ac primum concordia, aut compromissione rem adnitantur componere. Quod si nulla ratione id possint assequi; tamen non intendat quisquam è Nostreis litem ullam, absque consensu Præpositi Generalis, aut ejus, cui expressè suas vices ad hanc rem ille commiserit; nisi in re adeò necessaria, ut ejus respon-

*Lites declinan-
da.*

p P. 4. c. 1. C.

sum expectari nequeat: de quo tamen postea ipsum admoneat. Si autem Nostris lis intendatur, curent Provinciales primum, vel à Parte, vel à Iudice peti, vel id consequi per Principem, ut prius possit consuli Generalis Præpositus, quàm liti respondere cogantur. Nam fieri poterit, ut Generalis Præpositus jubeat cedere Nostros liti, & potius detrimentum temporale pati, quàm litibus dare operam, etiam pro re alioqui debita. Quod si frustra fuerit; curabunt diligenter, nisi de jure nostro manifestè constaret, ut aliqua transactione, vel concordia res tota componatur. Id si commodè fieri non valet; poterunt in judicio se defendere; cum Provinciales habeant hanc potestatem ad Collegia defendenda, cum facultate alios in id substituendi, si expedierit ⁹.

⁹ C.2.D.55. &
Reg. Prov. 77.
& Reg. Rect.
62. & Proc.
Coll. 16. & Procur.
Gen. 5.

Necessaria religiose agitanda.

5. Qui tamen hanc curam susceperit, memor sit, ut magnam pacem interiùs, exteriùsque custodiat; & semper ad justam concordiam ipsum paratum esse contrariæ parti innotescat. Immo nec ipse Procura-
tor

tor Collegii in Tribunalibus compareat, nisi quando aliqua necessitas plurimum urgere Superiori videretur; sed per externos Procuratores nostra negotia in publicis judiciis peragantur *.

* Reg. Proc.
Gen. 5. & Proc.
Coll. 15. 16.

SECTIO III.

De Archivio & Contractibus.

1. **P**Ræterea diligenti cura custodietur Archivium, ubi conservanda Instrumenta originalia, & Tituli, quibus constant jura Collegii; ejusque duæ claves diversæ erunt; quarum alteram Rector, alteram ipse habebit Procurator^s; qui adnotabit in libro ibidem adservando, si quæ Scripturæ extrahantur *.

Archivium.

f R. Proc. 19.

f R. Proc. 22.

2. In celebrandis contractibus nemini Rector suæ prudentiæ fidat, & in perpetuis Consultores prius audiat. Quin in rebus majoris momenti ratificationem Præposito Generali reservet **. Quæ quidem reservatio eam vim habet; ut si contigerit contractus alienationum fieri

Contractus quomodo celebrandi à Superiore.

*** In temp pro Rect. 9. 8.*

Ge-

Generalis confirmationi reservatos ,
antequam ipse informetur ; domi-
nium nihilominus , & possessio bo-
norum , super quibus contractus hu-
jusmodi initi fuerint , penes Socie-
tatem remaneat , donec Generalis in
Europa, in Indiis verò is, cui Generalis
commiserit, consensum præstiterint *.

x Greg. XIII.
p. 173.

Procurator verò nihil circa locatio-
nes, & similia alicujus momenti ne-
gotia faciat ; nisi ipsi à Superiore
commissum sit † . Advertendum au-
tem juxta privilegia Societatis , per
Superiores tantum , absque alio suf-
fragio decisivo Collegialium , con-

y R. Proc. 13.

z P. 9. c. 3. §. 7.
& C. 1. D. 144.
& Pius V. pag.
107.

tractuum celebrationes fieri ⁊ ; ut
docet praxis tradita à P. Claudio :
ubi etiam habetur modus informan-
di Generalē circa alienationes facien-
das ⁜ . Exempla verò authentica,
contractuum majoris momenti ad
Generalem mittenda sunt ḡ .

⁝ C. 3 D. 28. &
Or. c. 20.

h C. 1. D. 103.
& R. Prov. 78.
& R. Proc. 21.

Scriptura & Li-
bri apud Procu-
ratorem .

3. Sed scripturas multiplicis gene-
ris potissimum Procurator apud se ha-
bebit : & propterea cubiculū ipsius cla-
vi obseretur ⁞ . Habeat igitur 1. Distin-
cta exēplaria Instrumentorum & Ti-
tulorum , quæ conservantur in Ar-

c R. Proc. 22.

chi-

chivio ^d. 2. Librum, in quo distinctè descripta omnia bona stabilia, seu quasi stabilia, ut census, canones, loca montium, uno verbo jura omnia ad annuos redditus ^e. 3. Librum, in quo notata sint tempora colligendorum proventuum, summa contractuum ad breve tempus, & fructus in dies percepti. 4. Distinctum Libellum eleemosynarum perceptarum ^f. 5. Librum pro adnotandis, quæ unusquisque Novitiorum attulerit ^g. 6. Librum in arca pecuniaria servandum, in quo illatæ, & acceptæ pecuniæ summa scribatur ^h. 7. Librum rationum accepti & expensi per menses singulos ⁱ. 8. Codicem, ubi nomina debitorum Collegii descripta sint ^l. 9. Codicem, quò referantur motæ lites, & quæ circa eas contingunt ^m. 10. Libellum, in quem referat quæcumque à Superiore ei mandata iunguntur ⁿ. Demum Catalogum Benefactorum; ut erga eos grati esse possimus ^o.

^d R. Proc. 20. & In. temp. Proc. §. 1.

^e R. Proc. 21. & Instr. temp. Proc. §. 1.

^f R. Proc. 3.

^g Ex. c. 4. §. 4. & P. 1. c. 4. §. 6. & R. M. N. 25. & R. Proc. 7.

^h R. Proc. 5.

ⁱ R. Proc. 6. & In. temp. Proc. §. 5.

^l Instr. temp. Proc. §. 5.

^m R. Proc. 14.

ⁿ R. Proc. 23.

^o R. Proc. 24.

S E C T I O I V.

*De accipienda reddendaque ratione
administrationis.*

*Provincialis in
Visitatione quid
inquiret.*

*p C.7.D.82. §.
8. & C.8.D.15.
& R. Prov. 79.
& 85. & Instr.
tēp. pro Prov.
initio, & §.15.*

*q Instr. Temp.
Prov. §. 16. 17.
18. 19.*

*r R. Prov. 85.
& Instr. temp.
Prov. § ult.*

*f Instr. temp.
Prov. §. 6.*

I. **L**ibros verò Rationum seriò examinet Provincialis ; & si quidem Rector, & Procurator benè rem gesserint, sua laude non careant; si secus, impunè minimè ferant, vel publica pœnitentia inflicta, vel etiam Generali admonito, ut ab officio eos suspendat, vel amoveat *p*. Idem, Provincialis statum Collegii diligenter examinet, & brevem ejus tam habitualis, quàm actualis relationem ad Generalem mittet, juxta, Paradigma descriptum in sæpius citata Instructione *q*. Habitationem, & omnem supellectilem, omnia, denique diligenter inspiciat; & rerum mobilium Inventarium conferri faciat cum Inventario in præcedenti visitatione à Visitatore, vel Provinciali scripto *r*. Et singulis annis à Procuratore Provinciæ rationem exigat *f*.

Por-

2. Porro Rector singulis mensibus à Procuratore rationem accepti, & expensi, præsente Ministro, exigat; & ab eodem sibi debita & credita Collegii indicari curet. Et cum in hoc penè sint omnia, examinet an plus consumptum sit, quàm usus ferat *. Omnes pecuniarum summas, etiamsi conflatae pretio rerum venditarum ab aliquo Officiali, curet tradi Procuratori, & in codicem referri; nec patiatur ab Officialibus quidquam vendi, inconsulto Ministro, aut ipso Procuratore *.

*Rector sapius
rationem exigat.*

* R. Rector. 57.
& Instr. temp.
Rector. §. 9. &
Proc. §. 5. & R.
Proc. 4.

* Instr. temp.
Rector. §. 7.

3. Procurator autem Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit; à quo singulis diebus expensarum rationem, à reliquis Officialibus tertio quoque mense exiget ex codice *. Syngraphas solutionum ipse dabit, subscriptas à Rectore, aut à se, illius commissione *.

Et Procurator.

* R. Proc. 2. &
R. Empt. 2. &
In. temp. Proc.
§. 3.
7 R. Proc. 2.

4. Præterea Superiores locales, & Procuratores, quando suo singuli defunguntur officio, coram Successore, & Ministro Domus, aut Collegii, rationem domesticæ economiæ

*Idem cum defunguntur officio
rationem reddant.*

℥ C. 8. D. 60. §.
4 & In. temp.
Rect. §. 9.

℥ Instr. Temp.
Rect. §. 1.

Provincialis e-
riā expensarum
ratio confet.

℥ C. 5. D. 64. §.
2 & Or. c. 9.
℥ Instr. Temp.
Prov. §. 6.

miæ reddant; & suo chirographo si-
gnent, quantum acceperint, quan-
tam Superiori rem tradant; ean-
demque rationem Successor sua
manu confirmet ℥. At non ante-
quam intelligat, an tantundem sit
creditorum, ac debitorum quantum
affirmatur. Horum verò computo-
rum exemplum transmittat ad Pro-
vincialem, conservandum in Ar-
chivio 4.

6. Ipsemet Provincialis redditu-
rus sui officii rationem ^b, ut possit
eam reddere de pecuniis sibi unde-
cunque traditis, curet per socium
in codice accepti, atque expensi ra-
tiones accuratè scribi ^c,

SECTIO V.

*De Mediis ad avertendam Colle-
giorum inopiam,*

Non superuaca-
neos admittere
in Societatem.

1, **I**llud sibi persuadeat Provin-
cialis nulla re universim ci-
tius, ac certius everti bonum Col-
legiorum statum, quàm si majores
proventibus expensæ fiant, vel sum-
ptus

ptus minimè necessarij permittantur^d. Numerus ergo in primis in posterum admittendorum determinetur à P. Generali, considerato cujusque Provinciæ statu temporali. Immo nulli in aliquibus Provinciis ad tempus admittantur, si id sua Paternitas expediens fore judicabit.

^d Instr. temp.
Prov. initio. 3

Ac ne Provincialis, necessitate deputandi quotannis Magistros inferiores, cogatur plures admittere; studeat aliquot semper sub finem studiorum, & post peractum tertium, Probationis annum, hisce scholis addicere, juxta suam Regulam R. St. 24. & 25. Cum præsertim Con. 8. D. 8. declaraverit; hoc munus esse Societatis proprium, nec certo temporis spatio, nec certis personis circumscriptum^f. Quos verò Provincialisprehenderit in sua Provincia supra numerum eorum, qui ex redditibus, & ordinariis eleemosynis ali possunt, distribuet per Collegia & Domos, pro cujusque loci facultate^g.

^e C. 7. D. 82. §. 2. & C. 8. D. 60. §. 1. & Instr. temp. Prov. §. 1.

^f Instr. Temp. Prov. §. 2.

^g C. 8. D. 60. §. 3

2. Idem servandum est in Collegiis, ne plures in singulis plantur, quam

Neque plures, præsertim Coadiutores, in Collegiis, quam ferri possint.

b C. 2. D. 27. R.
Prov. 82. & C.
 7 D. 82. §. 1. &
 In temp. *Prov.*
 §. 3.
i C. 7. D. 82. §.
 3 & C. 8. D. 60.
 §. 2.

l C. 8. D. 60. §. 2

*Peregrinatio nec
 frequens, nec
 sumptuosa.*

m C. 7. D. 82.
 §. 7 & In temp.
Prov. §. 7.

n C. 3. D. 37 &
 R. *Prov.* 115. &
 In temp. *Prov.*
 §. 2.

o C. 2. D. 82. &
 R. *Prov.* 116.

quàm per facultates ali possunt ; immo pauciores^b. Coadiutores quartam partem in Collegiis, in Domibus verò Professistertiam partem non excedantⁱ ; & potius adhibeantur famuli, quàm præscriptus ille numerus excedatur. Interim verò, dum ad hanc Regulam veniatur, nulli Coadiutores admittantur^l.

3. Ne personarum, sine necessitate, mutationes fiant ; superflua Domi ne habeantur ; non equi, non famuli plures^m. Provincialis parcus sit in Peregrinationibus concedendis, præsertim non sine rheda, vel equo obeundis : curabitque, ut Nostrî, dum ex uno in aliud Collegium commigrant, pedestri itinere, vel in toto, vel in parte utanturⁿ. Expensas verò itinerum soluere erit ejus Provinciæ, aut Collegii, aut Domus, in cuius bonum, & utilitatem cedit profectio^o. Taxam Viatici dari solitam demigrantibus Provincialis recognoscat ; eamque ab omnibus, & præsertim à Concionatoribus, observari curet. Si quid ex eo superat, voto Paupertatis

tis tenemur Collegio, quò venimus, restituere^p.

p Inst. Temp.
Prov. §. 9.

4. Idem statuatur, quid cuique Collegio, vel Domui contribuendum erit, ad sumptus communes Provinciæ⁷. Ceterum contributionibus imponendis Collegia ne gravet; nisi magna quædam, & insuperabilis necessitas juvandorum Seminariorum ad id cogeret; quin magis ex his, quæ in potestate sua habet, eorum indigentiam sublevet^r.

Sumptus communes Provinciæ coercendi.

7 P. 4. c. 2. E. &
R. Prov. 83. &
C. 2. D. 83.

5. Et quidem ad sustentanda Seminararia tentanda sunt omnia. Inventur autem, quantum fieri potest, vel his applicando Nostrorum legitimas, & alia Provincialis dispositioni permissa, vel contributione aliorum Collegiorum, vel alia ratione, juxta Dec. 18. Con. 6. Nominatim verò exonerentur, submovendo Personas, ad propria eorum ministeria, absolutè non necessarias^f.

Seminaria potissimum iuvanda.

f C. 8. D. 60. §. 3.

6. In his quæ ad victum, vestitum, & habitationem, & alia corpori necessaria pertinent, quamvis sit, in quo probetur virtus, non desit tamen, quo sustentetur natura: ra-

Victus, vestitus, &c. quales.

† Ex. c. 4. §. 26.
 & P. 3. c. 2. §. 3.
 & R. Præp. 61.
 & Rect. 58.

tio tamen omnium erit, ut pauperibus accommodata *. Speciatim, verò in vestitu Provincialis tria observari faciat. Primum, ut honestus ille sit. Alterum, ut ad usum communem & approbatum honestorum Sacerdotum ejus loci, in quo vivitur, accommodatus. Tertium, ut professioni Paupertatis non repugnet †.

‡ P. 6. c. 2. §. 15.
 & R. Prov. 84.

Nihil in illis innovandum.

7. Quod autem, laudabili consuetudine, in Nostrorum victu, ac vestitu, ceterisque omnibus ad valetudinis conservationem, & cultum pertinentibus, inductum est, non immutandum. Caveatque Rector diligenter, ne dum liberalis auram captat, frugi famam amittat: atque in excipiendis hospitibus, in tractatione externorum, in recreationibus extraordinariis consuetudines Provinciæ, de quibus in Ordin. Gen. c. 8. §. 7., exactè observari procuret *. Nullum autem novum ædificium, inchoet sine expressa Provincialis licentia, & urgenti necessitate †. Procurator etiam suarum esse partium intelligat curare, ut in sumptibus

* Inft. Temp.
 Rect. § 4.

† Or. c. 2. §. 9. &
 In. Tép. Rect.
 §. 3.

fa-

faciendis religiosa paupertas, ac bonæ consuetudines servantur ⁊ ; & animadvertens aliqua non, ut oportet, conservari, aut expendi, Superiorem admoneat^a.

⁊ Inst. Temp. Proc. 4.

a R. Proc. 10.

8. Provincialis, cui potissimum hæc cura incumbit, debet in prima Congregatione Provinciali, adhibitis in consilium Patribus antiquioribus, ac bono zelo præditis, dispicere : an decursu temporum aliquid contra consuetudines Provinciæ, & Ordinationes irrepsit, quod religiosam frugalitatem minùs deceat : ut id totum auctoritate, si opus sit, P. Nostri, ad antiquam simplicitatem revocetur^b. Quæ verò elemosynæ erogari debeant, ipse Superioribus præscribet^c.

Qua Provincialis in hoc genere partes.

b Inst. Temp. Prov §. 7.

c R. Prov. 96.

9. Procurator etiam res necessarias ad victum opportunè compareret ; ne has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare^d. At si quid ex annuis Collegii redditibus, aut pecuniis, quocumque nomine perceptis, supersit : id totum in ære alieno dissolvendo, vel augendis redditibus, non autem in,

Expensa sint utiles.

d R. Proc. 9. & In. Temp. Pro. §. 3.

e Inst. Temp.
Rect. § 6.

ædificiis, ac ornatu minimè necessariis infumatur *e*.

As alienum
summoperè visitandum.

f R. Rect. 57.

g R. Prov. 32.

h Inst. Temp.
Prov. §. 10.

10. Cavendum Rectori præscribitur, ne gravet Collegium ære alieno *f*. Nec Provincialis sinet in magna summa illud conflari *g*. Ut autem in minori contrahatur, Superioribus non facilè annuet *h*. At iam contracti causas in Visitationibus diligenter inquirat: nec patiatur Superiores, quorum negligentia debita creverunt, sine poenitentiis abire: moneatque Generalem de talibus, si rei gravitas id postulaverit, à munere amovendis *i*. Idque ipsum P. N. summoperè commendatum, injunctumque, ut in Provinciales animadvertat, si illorum culpa aliquid eiusmodi acciderit *l*. Huc referri potest prohibitio non admitendi ullum pecuniæ depositum, aliarum verò rerum non nisi cautissimè *m*. Quod tamen pecuniarum depositum, si fortè aliquo raro casu, necessariis de causis Rector admitat; servet intactum, nec illo utatur, ex Inst. Temp. pro Rect. §. 5. ubi tamen ex Decret. 41. Con. 9. expun-

i C. 7. D. 82. §. 8.

l C. 8. D. 15.

m R. Rect. 64.

gen-

gendum est, quod de mutuo dicitur .

C A P V T III.

De Personis sustentandis in Collegiis iuxta varias Collegiorum formas .

S E C T I O I.

Forma Collegiorum primò intentà .

I. **E**Xpositis, quæ ad materialia quodammodo Collegiorum pertinent tum fabricæ, tum reddituum, explicandum occurrit ipsum formale; quod comprehendit Personas, quas in eis sustentari convenit. Igitur (ut supra cap. I. sect. I. indicabatur) Collegia primò assumuntur ad Scholasticorum Approbatorum Institutionem in perfectione vitæ, & literis; quas extra Collegia nostra addiscant in Vniversitatibus; quando illæ Societatis curæ non sunt commissæ. Ceterum Scholasticos

Collegia pro Scholasticis .

eos esse oporteret, qui bonorum, morum, & ingeniorum indole spem facerent, quod in probos simul, ac doctos viros essent evasuri. Hi autem, quò magis ingeniosi, bonisque moribus ornati, ac sani corpore, ad ferendos Studiorum labores fuerint, eò magis idònei, & citiùs ad Collegia mitti, vel in eisdem admitti possunt^a. Et in hac quidem Collegiorum forma pauci admodum, præter Scholasticos, reliqui sunt: adduntur enim Coadiutores aliqui, & hi quatenus ad ministeria sunt necessarii: non exclusis Sacerdotibus, qui Collegium juvare in spiritu, & ei præesse possint^b.

2. Immo cum Collegia etiam, externos in literis, & spiritu juvare possint; ut infra dicetur: consentaneum est Instituto Professos & Coadiutores formatos posse sustentari in his Collegiis, ubi operarii necessarii, aut utiles sunt: neq; hoc est Societatem Professam ex Collegiorum redditibus juvari. Cavendum tamen, ne extra casus prædictos, & quasi in fraudem, ibi alantur^c. Quamquam

fi

^a P. 4. Proœm.
A. & c. 3. §. 1. 2.
& P. 10. §. 4.

^b P. 4. c. 2. F &
c. 3. §. 2. & c. 5.
D & c. 10. §. 6.
7 & post Dec.
C. 2. in form.
P. Laynez §.
penultim.

Professi & Coadiutores aliqui admittuntur.

^c C. 6 D. 18.

si senio confecti, aut infirmitate gravati, nec ad operandum in vinea Domini idonei fuerint; absque aliquo conscientiae scrupulo, de licentia Præpositi Generalis, possunt Collegiorum proventibus sustentari ^d. *d Iul.III. p.77.*
Vide infra, ubi de paupertate Professorum. Part.3.cap.3.sect.1. §.5.

3. Ceterum Scholasticorum Institutio adeò per se consideratur in Collegiis; ut, si non suppeteret justus numerus eorum, qui per propositum Deo in Societate serviendi se dedicaverunt; non repugnet Instituto, ex licentia Præpositi Generalis, & ad tempus, quod ei videbitur, alios pauperes Scholasticos, qui tale propositum non habeant, admittere; dum tamen ea præ se ferant Dei dona, quæ spem faciant ipsos aliquando in Societatem admitti posse. Quin aliquando admitti etiã possent filii divitum, aut nobilium, modò suis vivant sumptibus, & jisdem donis sint præditi. Horum, autem forma vivendi, quoad pietatem, & studia attinet, eadem esse debet, quæ nostrorum Scholasticorum,

Et in supplementum Scholastici externi.

non autem ratio Vestitus, & Habitatio. Quæ distinctio multò magis servanda est, si quando pacta inita cum Fundatoribus, vel aliqua alia rara, & non levis momenti causa exigat, ut admittatur in Collegia nonnemo, qui propositum ingrediendi Societatem non habeat, etsi suppetat copia Nostrorum *.

¶ P. 4. c. 3. B. &
c. 9. A. & C. 1.
D. 126.

*Quo pacto indu-
cta Collegia sine
Scholasticis.*

4. Sed cùm experientia docuisset, Collegia primariò expetita ad Scholarum pro Externis utilitatem, non instrui redditibus ad Scholasticorum nostrorum sustentationem; quare multiplicata passim esse Collegia, ubi Studentium nostrorum Seminaria actu non existerent; dubitatum aliquando fuit, an licitè retineri possent? Et re diligenter examinata, statutum est; nullum subesse scrupulum: cùm perpetua praxis ab ipso S. Fundatoris tempore, quæ est optima legum interpres, securos nos reddere possit. Et nihilominus ad omnes difficultates tollendas, juxta privilegia, quæ habet Societas, dubia in suo Instituto declarandi, declaratum est; etiam Collegia, quæ
non

non sunt Seminaria Noſtrorum, ſed ſcholæ tantum in proximorum utilitatem, eſſe conſentanea Inſtituto *f*. *f* C. 6. D. 18.

Quia tamen curandum erat omnino, ut Collegia inchoata perficerentur; quò vel noſtri Scholaſtici aliquot ibi alii, vel ex eorum contributione in aliquibus Seminariis ſuſtentari poſſent: viſa eſt Societas *g* C. 6. D. 18.
ſuſpendiſſe hanc obligationem; dum maluit noſtros Scholaſticos in majoribus Collegiis, quàm in minoribus inſtitui, cò quod in illis commodius & utiliùs inſtituerentur *h*. *h* C. 8. D. 27.

SECTION II.

Collegiorum forma ſecunda complectens Scholas publicas.

I. **F**orma Collegiorum in Conſtitutionibus altera designatur: quæ, præter proſectum in literis noſtrorum Scholaſticorum, intendit etiam proſectum in literis, & moribus Externorum; ad quem finem aperiuntur Scholæ publicæ. Et hoc quidem dupliciter præſtari poſteſt. *Altera Collegiorum forma ex Conſtitutionibus*

test.1. Vt in minoribus hujus generis Collegiis literæ Humaniores, ac linguarum, & Doctrina Christiana, & si opus esset, lectio aliqua de Casibus conscientiae prælegatur; si verò sit, qui commodè concionetur, aut confessiones audiat, id etiam ut fiat; sed de scientiis superioribus non agaturⁱ. 2. Vt in majoribus hujus generis Collegiis eadem caritatis ratio, quæ publicas Scholas, ad Exteriorum potissimum ædificationem, suadet, extendi etiam possit ad Universitatum curam suscipiendam; ubi non literæ modò Humaniores, sed etiam scientiæ naturales, quatenus hæ disponunt ad Theologiam, & hanc tum Scholasticā, tum Positivā, tradanturⁱ. Et de his distinctiùs infra Part.5.c.4.

ⁱ P.4.c.7. A.&
B.

ⁱ P.4.c.11.12.
&c.

Ex S. Ignatio in
Congregatione 1.

2. Sed hæc, quæ à S. Fundatore in Constitutionibus tradita sunt, pluries postmodum, & enucleatiùs in Congregationibus Generalibus explicata. Nam in Congregatione prima confirmatum est Statutum S. Fundatoris; ut per decem annos, à MDLII. numerandos, nullum

Col-

Collegium admitteretur; ubi nō possent saltem quatuordecim ex Nostreis sustentari: cum experientia docuisset infra hunc numerum, neque sufficienter Externis consuli posse; neque aliquod emolumentum percipi in alendis aliquot nostris Scholasticis ^m.

m C. 1. D. 73.

3. P. Laynez formulam tradidit pro variis Collegiorum modis, & Personarum numero. Nam 1. in Collegio, ubi tres ponuntur Præceptores literarum Humaniorum, quartus etiam esse debet, qui illis substitui possit, & tres Sacerdotes; in quibus unus Rector, sit, reliqui duo utilitati serviant animarum. Vbi verò tales septem Operarii sint; convenit totidem saltem ibi Scholares alere; ut illud perpetuum opus esse queat, succedentibus his in Sacerdotum ac Præceptorum locum; ubi non possent morte, aut aliis de causis officio suo fungi. Est etiam, præter hos, necessarius Minister unus, cum Coadiutoribus quinque. Minimum itaque Collegium viginti constabit ex nostris; ultra, quos providen-

Ex P. Laynez in
Congreg. 2.

dendum erit , unde alatur Corrector, qui de Societate non sit.

2. Si Collegiū quinq; Præceptores habeat ad Humanas literas, Græcam, & Rhetoricam profitendam ; substitutos alios duos habeat necesse est , nec non quatuor , aut quinque Sacerdotes ; ut , præter supradictos quinque Præceptores , eorum unus lectionem Casuum conscientiae possit profiteri . Vbi verò is numerus Operariorum , conceditur ; ad operis perpetuitatem , totidem saltem Scholastici instituenti erunt ; adiunctoque Ministro , cum sex Coadiutoribus , minimus numerus complebit triginta , extra Correctorem , in similibus Collegiis .

3. Si Collegium , præter supradicta , Artium liberalium cursus volet suscipere ; ultra illum numerum Nostrorum , viginti addendi erunt , partim Præceptores , partim Discipuli ; ita ut omnes simul conficiant numerum quinquagenarium .

4. Si Societas alicujus Universitatis , aut Generalis studii curā susceptura esset , adjungeretque supradictis Scholasticam Theologiam , & Sacram Scri-

ptu-

pturam ; huiusmodi onus admittere non debet ; nisi commodè provideatur, unde septuaginta, aut iis plures Collegæ possint ali. Et expediret, ut hic numerus adhuc augeretur ; quò non tantùm opus huiusmodi perpetuò duraret ; verùm etiam ex eo Collegio insignes aliqui Operarii possent excerpti ad commune bonum in his, & illis locis promovendum *.

* Form. post
Dect. C. 2.

4. P. Claudius formulam confecit acceptandorum Collegiorum, paulò diversam ; quam approbavit Con. 5. & sic habet. Deinceps nullum Collegium admittatur, in quo literæ Humaniores doceantur ; nisi ea fundatione dotatum sit, ut saltem triginta ex nostris in eo ali possint. Quod si præterea tres Philosophiæ cursus addi Fundatores velint ; ejusmodi sit, ut ex propriis redditibus saltem sexaginta ex Nostreis sustentari queant. Vbi verò Societas alicujus Vniversitatis, aut Generalis studii curam susciperet ; ac supradictis Scholasticam Theologiam, & Sacram Scripturam adiungeret ; ita com-

Et P. Claudio in
Con. 5.

mo-

modè prospectum esse debebit ; ut
 minimum centum è Nostreis nutrire
 valeat . Excipiuntur autem Indicæ
 & Transalpinæ regiones ; de quibus
 nihil adhuc certi præscribi è re visum
 fuit ° .

• C. 5. D. 35. &
 69. & Ord. c. 16

• Ex P. Carrafa
 in Congreg. 8.

5. Ceterum, ad removendam No-
 strorum offensionem, siquando in-
 acceptandis Collegiis formula pro-
 ximè adducta, ut neque antea, ita
 deinceps non observetur, pro hac
 saltem conditione temporum statu-
 rum est, ut sequitur.

Quandoquidem Collegia mino-
 ra, ex formula in 5. Con. decreta,
 subductis Scholaribus, qui ex For-
 mula 2. Con. in eisdem institui ju-
 bebantur, ut Præceptoribus, & Ope-
 rariis succedere possent ad Operis
 perpetuitatem, non plures ferè ale-
 re posse oportebat, quam viginti :
 jamque singulæ Provinciæ habent
 majora Collegia, in quorum Semi-
 nariis earundem Scholares simul
 commodius, & utiliùs instituuntur;
 visum est Congregationi; non fore
 contra vetera decreta, neque contra
 bonum commune, si deinceps ad-
 mit-

mittantur aliqua Collegia, in quibus viginti saltem Socii degere, ac sustentari possint. Excipiuntur Indicæ & Transalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc præscribendum p C. 8. D. 37. videtur P.

C A P V T I V.

De Scholasticorum Spiritu in Collegiis conservando, atque augendo.

Bona Scholasticorum Societatis educatio magni momenti semper visa est; cum ex his postea tum Professi, tum etiam Operarii fiant. Designandi sunt igitur illis, non solum hi Superiores, qui eos in via Domini, & religiosa perfectione probè instruant; sed boni etiam Confessarii & Præfetti rerum spiritualium, qui suo munere benè & exactè fungantur. Quin etiam eos præceptores ut habeant, curandum est; qui non solum doctrinæ studiis eos excolant, sed bono etiam exemplo ad virtutem incitent^a.

Quanti interesse Scholasticorum bona educatio.

^a P. 4. c. 4. §. 2.
& In. 7. §. 1. &
In. 17. initio.

SE-

S E C T I O I.

*De Scholasticorum tum Iuniorum, tum
omnium segregatione.*

*Instituta Iunio-
rum segregatio.*

* P. 3. c. 1. §. 3.
& Reg. Prov.
38.

I. **Q**UOD præscriptum, servatumque ab initio fuit, ut Novitii non promiscuè cum omnibus agerent, etiam quando ratione studiorum in Collegiis versabantur^b; id etiam cum Scholasticis Approbatis, ubi ad Collegia venerint, curandum est. Nam cum nihil sit, quod majori studio promovere Societas debeat; quam ut in functionibus ad majorem Dei gloriam susceptis illum spiritus fervorem conservare, ac in dies augere Nostri studeant, quem initio hauserunt: cumque magnus ex juniorum nostrorum Fratrum à reliquis separatione fructus constet, ad eos in bona Novitatus educatione confirmandos; non modò omnium votis jam aliquibi inducta separatio approbata est; sed etiam Provincialibus magnopere cōmendatum, ut hunc Iuniorum
seor-

corum à ceteris habitandi, conver-
sandi, & in omnibus, quoad fieri
poterit, eosdem segregandi morem
invehi, & observari curent; roga-
tusque P. Generalis, ut Instructio-
nem aliquam, ad hujus rei facilitio-
rem progressum, conficeret. C. 6. D. 16.

2. Instructio autem postmodum
confecta decernit multa circa locum,
tempus, & regimen cum jis servan-
dum. Educandi igitur erunt in loco
separato; ad quem accedere nulli fas
sit, nisi prius ab uno Rectore facta
potestate. Tempus autem certum
hujus segregationis cum difficile sit
statuere universis, propter diversam
tunc ætatem, tum spirituales indi-
gentiam singulorum; tamen, ut mi-
nimum, biennii spatium esse oport-
tebit; quod protrahere Provincialis
erit, rejecta quantumvis gravium
Patrum intercessione: neque ante
expletum biennium, quamvis firmi,
ac stabiles in Vocatione, ad docen-
dum in Scholis educantur^d.

*Eius locus &
tempus.*

*d Ord. c. 13. §.
1. 2.*

3. Horum autem cura, & instru-
ctio, etsi tota à Rectore Collegii
pendet; nihilominus per alios exer-

Regimen.

cenda erit: quorum primus, quasi Præfectus spiritus, in hoc ipso eos dirigat: alter, tamquam Minister, in regulari disciplina contineat; ac jis necessaria provideat: (nam Ministro totius Collegii minimè visum, est expedire illos subiicere; nisi fortè in illis corrigendis puniendisque; cùm aliquid extra definitum locum peccare intellexerit.) Quæ autem sint utriusque partes, accuratè præscribitur in eadem Instructione, quæ videnda ^e.

^e Ord. c. 13.

Omnium Scholasticorum separatio aliqua à Senioribus.

4. Sed & cum antiquioribus Scholasticis aliqua etiam servanda, norma in agendo cum aliis; omnibus enim edicitur 1. Si Magistros studiorum causa convenire debent, horam certam à Superiore destinatam habeant, extra quam illorum cubicula, sine peculiari facultate, non adeant ^f. 2. Minimè permitendum est, ut Scholastici Patres antiquiores nimis familiares, ac veluti Patronos apud Superiores habeant. Et Seniores ipsi moneantur; ut ab huiusmodi patrociniis, tam Scholasticorum, quàm aliorum è Nostri quo-

^f C. 6. D. 40. §. 5. & C. 7. D. 80. §. 18. & Reg. Schol. 13. & In. 17. §. 2. 3.

quorumcumque sibi temperent, juxta ea, quæ de vitandis hujusmodi intercessionibus præscripta sunt ^g . 3. ^g Infr. 17 §. 3. & Or. c. 4. §. 12. Si humanam & politicam rationem agendi in aliquibus Superiores animadvertant, eorum consilia præcendant; doceanturque, dum juvenes sunt, detestari tantum malum in Societate ^h . ^h Infr. 13. c. 3.

5. Vigilent etiam Superiores; ne affuescant Scholastici nimis colloqui cum externis, aut amicis; & cum illis familiaritates habere; apud eos prandere; literas, & munera dare, & accipere; nisi necessitas, aut recta ratio aliud suadeat. Propterea non vocentur ad januam, nisi de unius Rectoris expressa licentia; quam rarò admodum oportebit concedere: & invigilare, ne proluxa sint eorum cum Externis colloquia: Nisi fortè in locis ubi sunt Universitates, indulgendum plusculum videatur; ut Provincialis, vel Rectoris judicio, aliquibus eorum virtute præstantibus permittatur agere cum Auditoribus secularibus, ad eos in spiritu juvenandos: cum Scholasticorum professorum ⁱ C. 6. D. 40. §. 1. & Infr. 7. §. 2. & Infr. 17. §. 1. & 6.

l P. 4. c. 4. §. 6.
& P. Schol. 9.

*Exire Domo
quatenus liceat.*

m P. 4. c. 4. §. 6.
& F. & R. Scho.
8.

colloquia cum Externis esse debeant
solum de rebus ad litteras, vel profe-
ctum spiritus pertinentibus ^l.

6. Præterea cum ad publicas
scholas eundum erit, (nam alia loca,
sine facultate Superiorum, non pe-
tent) eant, & redeant invicem asso-
ciati, cum ea modestia interiori, ac
exteriori, quæ ad sui & aliorum ædi-
ficationem conveniat. Rectoris au-
tem erit designare cuique Socium,
qui huiusmodi esse debebit, ut uter-
que alterius opera magis proficere
possit ^m.

SECTION II.

*De Studio Orationis, mortificatio-
nis, & aliarum virtutum
Scholasticis præ-
scripto.*

*Sacramentorum
frequentia, & o-
randi forma.*

I. **S** Egregatis à libero cum homi-
nibus commercio Scholasti-
cis, eorum animi Deo uniendi sunt.
Itaque præter Sacramenta Confes-
sionis, ac Communionis, ad quæ
octavo quoque die accedendum erit,
&

& præter Missam, quam quotidie audient, horam unam impendent recitando Beatissimæ Virginis officio, ac examinandis bis quotidie suis conscientiis, cum aliis orationibus, pro cuiusque devotione; usque ad prædictam horam explendam. Frequentiùs, quàm octavo quoque die communicare, non nisi peculiares ob causas, & potius necessitatis, quàm devotionis habitatione, permittantur. Protrahere ultra octo dies non sine ratione etiã speciali licebit; propter quam etiam possit aliquando Missa intermitteri: & hæc omnia Superioris prudentiæ relinquentur. Dum Missa dicitur, quamdiu Sacerdos submissè loquitur, ut populus non audiat, quæ is dicit: num Scholastici possint necne recitare partem precum suarum, ad quas horam habent designatam, Majorum, vel Superiorum arbitrio id relinquetur; qui hominum, locorum, ingeniorum, & temporum habita ratione, quod ad maiorem Dei gloriam videbitur, providebunt.

n P.4.c.4. §.3.

o P.4.c.4.B. &
& R. Re. 74

*Oratio mentalis
mox inducitur.*

*p P. 4. c. 4. A. B.
& C 6. A.*

q P. 4. c. 4. B.

*+ C. 2. D. 29. &
C. 4. D. 5.*

*j. 6. D. 40. §.
4.*

*Mortificationes,
& alia exerci-
tia pietatis.*

2. Cum autem in quibusdam possit augeri, ut & minui præscriptum orationis tempus *P*: & in Scholasticis, qui ad dicendum divinum officium non tenentur, facilius hæc ratio commutari possit, ut loco precum B. Virginis, meditationes & alia exercitia succedant, (dum tamen hora in illis compleatur) habita ratione veræ devotionis ipsorum, vel Fundatoris, & aliarum circumstantiarum *q*; approbata postmodum est praxis, ex delegatione Con. Gen. introducta à S. Francisco Borgia; ut per unam horam, præter tempus duplicis examinis, omnes, atq; adeò etiam Scholastici, orent *r*. De Rosario autem, vel Officio B. Virginis quotidie recitando, visum est, id cujusque devotioni, ac Præfecti rerum spiritualium prudentiæ relinquendum esse *s*.

3. Quoad mortificationes attinet; poterunt interdum mitti, ut ostiatim petant eleemosynam; aut inserviant hospitali; aut comitentur emptorem; aut in plateis concionentur, Christianamque doctrinam

nam doceant; prout magis in Domino expedire videbitur, habitatione ædificationis, & spiritualis utilitatis Nostrorum. Proderit etiam ad Scholasticorum spirituales profectum, veterem mortificationum consuetudinem tempore Vacationum excitare, propositis in hunc finem in tabella mortificationum capitibus. Quin etiam expedire omninò videtur, ut qui in spiritu nimis relaxati videntur, quo in eis spiritualis fervor excitetur, ad has mortificationes & exercitia etiã spiritualia suaviter, omninò tamen inducantur. Immo verò hi, quando opus esse judicabitur, à studiis ad tempus, vel etiam simpliciter amovendi sunt, ut meliùs in spiritu proficiant; & in virtutibus solidentur.

Ex. c. 4. § 27.
& P. 4. c. 2 § 6.
& P. 6 c. 2. § 10
& R. Regl. 29.

Instr. 7. §. 4.

4. Ceterum post Probationem, cum studiis vacant, ut est cavendum, ne fervore studiorum intepestcat solidarum virtutum, ac religiosæ vitæ amor: ita mortificationibus, orationibus, ac meditationibus prolixis eo tempore non adeo multum loci tribuetur. Quandoquidem literis

Horum tamen moderatus sit usus.

dare operam, quę sincera cum intentione divini servitii addiscuntur, & quodammodo totum hominem requirunt, non minùs quàm in illis versari tempore studiorum, immo magis, Deo ac Domino nostro gratum erit *.

2. P. 4. c. 4. §. 2.
& c. 6. §. 2. & R.
Schol. 2.

In studiis literarum intentio recta.

5. Quare animi puritatem custodire, & rectam in studiis intentionem habere Scholastici nostri continentur; nihil aliud in his, quàm Divinam gloriam, & animarum fructum quærentes. Ad hunc enim scopum studia Societatis diriguntur: & in suis orationibus gratiam, ut in doctrina proficiant, à Deo crebrò petant 7.

7 P. 4. c. 6. §. 1.
& R. Schol. 1.

Et omnimoda Indifferentia.

6. Ad cujus Intentionis puritatem conservandam satagant Superiores, ut Scholastici nostri eam indifferentiam assequantur, juxta Reg. 31. Summarii; ut scilicet à Superioribus se regi sinant, nec sint solliciti, quid peractis studiis, & tertio Probationis anno fiat facturi 3. Et quidem si aliqui in hac religiosa indifferentia, immo & reliquis etiam Virtutum officiis parùm se probant

3 In. 7. §. 5.

So-

Societati ; circumspectè quoad illorum studia agendum est ; ita ut aliis occupationibus nonnunquam illa, interrompantur ; differantur certè : ne iisdem absolutis plus sibi tribuant, quàm Societas illis deferendum censeat. Simulque dum eis studia differuntur, apertè de suis imperfectionibus monendi sunt *.

* Cl. c. 6. §. 4.

SECTIO III.

De Renovatione Votorum.

I. **I**Nter maximè propria adjumenta pietatis Scholasticorum est Renovatio Votorum : licèt eadem sit communis aliis, post emissà Vota, qui vel nunquam studia auspicaturi sint, vel absolverint ; dummodò & vota emisserint, & nondum in gradum Coadiutoris formati, aut Professi cooptati fuerint. Ad devotionis igitur augmentum, & ad excitandam, qua Deo obstricti sunt, obligationis memoriam, & ad majorem studentium in sua Vocatione confirmationem, bis annis singulis cir-

Cur, & quando habenda.

circa festa Resurrectionis , ac Nativitatis, simplicia Vota renovare congruum erit: & si videretur Rectori cum Superioris facultate, commodius fore aliis in Festis solemnibus, id fieri posset ^b. Quare declarata est Præpositi Generalis potestas in universum festa illa mutandi; quod traditio universalis à tempore ipsius S. IGNATII vsu , & consuetudine, roborata confirmaverat ^c.

^b P. 4. c. 4. §. 5.
& D. & P. 5. c.
4. § 6. & H. &
C. 4. D. 55.
R. Præp. 24.
Rect. 23.

^c C. 2. D. 64.

*Quos effectus
habeat.*

2. De effectu autem, seu vi hujus Renovationis decretum est; Vitia, quæ fortè contigerint in prima nuncupatione Votorum, ob defectus ætatis, biennii, aliosque similes, cessantibus ejusmodi defectibus, qualibet consueta Renovatione votorum emendari. Et quod in Constitutionibus dicitur Part. 5. c. 4. §. 6. *Renovare vota non esse obligatione nova se obstringere, sed eius, qua obstricti sunt, recordari, atque eandem confirmare*, intelligendum est, & hætenus intellectum; quando obligatio priori supervenit obligationi; non verò quando nullam invenit obligationem ^d.

^d C. 8. D. 22. &
C. 12. D. 13.

Quomodo peragenda.

3. Ut autem majori cum fructu de-

devotionis Renovatio peragatur, ante illam instituatur Vacatio per triduum; ita ut cessetur ab aliis occupationibus, etiam literariis, præterquam à lectionibus ordinariis, ubi ea habentur, sive matutino, sive etiam vespertino tempore. Et ideo ubi commodè fieri poterit, eligendum tempus, in quo præcedant aliquæ vacationes, sicut vacationes Natalitiæ, & per illud triduum omnes, qui vota renovaturi sunt, etiam si non Scholastici, exerceant se in rebus spiritualibus, juxta Instructionem ^{ei.}

e C. 6. D. 29. §.
1. & C. 7. D. 77.

4. Hæc autem Instructio duo capita complectitur. Primum, ut ad colloquia, vel negotia cum Externis ad januam, vel ad recreationem, cum Domesticis illo triduo non admittantur. Alterum est; quod cum finis sit harum feriarum spiritualium, ut ex occasione Renovationis Votorum, unusquisque sedulo incumbat in omnimodam suimet reformationem, per Examen & Confessionem generalem, seque ipsum introspeciat; operæ pretium erit, aliquot ho-

Ea de re distin.
ctior Instructio.

ras meditationi, & orationi, præter
pii alicujus libelli lectionem, im-
pensè vacare : atque in eum finem,
usui esse poterunt cæ meditationes,
quas superior, vel Præfectus spiri-
tus fini, quem intendit Societas, pro-
futuras judicaverint *f*.

f Instr. 17. §. 7.

*Confessarii ex-
traordinarii hoc
tempore.*

g R. Prov. 131.
& Præp. 23.
Rect. 22.

5. Cùm autem ad excipiendas præ-
dictas Confessiones generales, aliquo
tēpore ante Renovationem, debeant
à Provinciali, si adsit, extraordinarii
Confessarii designari : hi ab eo tem-
pore usque ad diem Renovationis
Votorum inclusivè possunt Confes-
siones Nostrorum, qui ibi sunt,
tum generales, tum particulares, ac
tam eorum qui Vota non renovant,
quàm qui renovant, audire ; quo-
ties eis placuerit, per totum illud
tempus, ad illos accedere *h*.

h C. 12, D. 16.

Inter adjumenta præcipua, quibus
Societas Scholasticorum pietati con-
sulit, censenda omninò est tertia,
Probatio. Sed quia hæc post studia
confecta peragitur; ejus tractatio po-
stremò hujus Partis loco reddetur.

S E C T I O IV.

De Promotione ad Ordines sacros.

CUm hoc studiorum tempore suscipiantur plerumque Ordines sacri; hic de illis agendum est, quatenus suscipiuntur, & obligationes aliquas inducunt: nam de exercitio eorundem relatè ad juvandos Proximos ex professo infra dicetur Part. 5. c. 1. De Ordinibus minoribus nihil in nostro Iure præscribitur; sed consuetudo tenet, ut Scholastici post emissâ Vota Biennii ad illos promoveantur.

I. Si omnia impedimenta removeri convenit, quæ à studiis animum avocant; ita ut vel ipsæ devotiones, & mortificationes nimix, & sine ordine susceptæ, prohibeantur: multò magis interdiciuntur curæ, & exteriores occupationes; quæ vel domi, vel foris, in functionibus erga proximos assumuntur. Ea de causa in iis, qui ad sacros Ordines promoti non sunt, congruum est, si promotio

Sub finem studiorum Ordines suscipiendi, & quare.

tio differatur; donec ad finem studiorum accedant. Est enim consultum, quò aliis postea utiliores cum doctrina, quam didicerint, se præbeant, hujusmodi exercitia, licèt pia, donec studia sint absoluta, differri: quandoquidem non deerunt alii, qui ea interim exerceant. Necessitatis tamen sæpè occurrentis ratione, dispensari aliquando opus est ⁱ. Quod si qui ob ætatem, aliasque ob causas, cùm ad tertium probationis annum mittuntur, Ordines nondum susceperint; hos, nisi fortè sacris initiati jam essent, eo tempore promoveri, Provincialis non permittet ^l.

i P. 4. c. 6. §. 3.
& C. & Or.
c. 3 § 7. & In. 1.
§. 1. tit. 1.

l Or. c. 3. Tit.
1. §. 7.

Quinam promovendi.

2. Scholastici igitur nostri ordinariè circa finem studiorum promovendi videntur. Quia tamen Sacerdotes fieri non expedit eos, qui non benè in spiritu profecerint (cùm, post Sacerdotium longè difficiliùs, si opus fuerit, à Societate dimittantur) cavendum est omninò, ne deinceps, qui in spiritu, & religiosis virtutibus non benè profecerunt, aut in vocatione stabiles, & firmi non sunt, ad

Sa-

Sacerdotium promoveantur; etiam si suæ bonæ existimationis jacturam, nisi ordinentur, obiciant. Quare servanda est à Provincialibus Instructio de Ordinandis, quæ est inter Ord. Gen. cap. 7. & in Consultationibus, quæ de Promovendis ad Ordines fiunt, quæ in ea Instructione præscribuntur, diligenter examinentur; & illud præcipuè accurate discutiatur, quod ad profectum spirituales Promovendorum attinet. Cavendum verò, ne, spe futuræ emendationis, adhibeatur hoc medium promotionis ad illos in spiritu juvandos, nisi aliundè constet emendatio.

Præterea Promovendus sit eæ ætate, quam in singulis sacris Ordinibus requirit Concilium Tridentinum: naturali judicio, & prudentia valeat: linguam latinam teneat; & bene legere, ac pronunciare sciat: saltem in casibus conscientie diligenter versatus sit, & in ratione Missæ dicendæ benè instructus. Insuper oportet, ut consueta Societatis Vota emisericit; & quinquennium saltem in Societate exegerit ^m.

Hec

^m In. 1. §. 1. &
In. 3. §. 1. &
Olc. 7.

*A quo præsen-
tandi.*

3. Hæc omnia Provincialis, con-
silio suorum Consultorum adhibito,
perpendet; quæ si invenerit, per se,
vel per alios, præsentare suos pote-
rit, ut promoveantur ad omnes Sa-
cros Ordines; & ubi promoti fue-
rint. 1. Certiorem faciat Genera-
lem. 2. In Librum ad id paratum
referat Promotorum nomina. 3.
Monebit suos Consultores, ut ad
Generalem scribant, utrum Instru-
ctio de Ordinandis superius citata
exactè servata fuerit *.

* R. Prov. 61.
& Or. c. 7. &
c. 8. §. ult. & In.
1. §. 1.

*Non ordinantur
in Sacris titulo
Patrimonii, Be-
neficii, aut Pro-
fessionis Reli-
giose.*

4. Est autem peculiariter notan-
dum Nostros, qui tria Vota Pauper-
tatis, Castitatis, & Obedientiæ in
Societate emiserunt, etiam ante so-
lemnem Professionem emissam, de
licentia Præpositi Generalis (quæ
& dare poterunt Provinciales) ad
sacros etiam Presbýteratus Ordines
promoveri posse; dummodò aliàs
idonei sint; non obstantibus qui-
buscumque alijs Constitutionibus
Apostolicis, & in specie B. Pii V.
qui Decretum Concilii Tridentini,
quò vetantur ordinari Sacerdotes
absque titulo beneficii, aut patri-
mo-

monii, ad Clericos regulares non
 professos extendit^o. Quæ quidem
 Ordinatio non Professorum, & non
 habentium neque titulum Beneficii,
 nec patrimonii, nulli videtur esse
 iniqua; cum nos utamur jure no-
 stro; & sic ordinati cesserint suo ju-
 ri: ordinantur enim ad titulum vo-
 luntariæ paupertatis. Quare si eos ex-
 pelli contingat à Societate; tamen
 non tenebuntur Episcopi illis ali-
 menta præstare^p. A qua etiam obli-
 gatione est immunis Societas; ne,
 qui ab ea sunt dimissi, ferant pre-
 tium improbitatis, aut levitatis suæ.
 Cum præterea sumptus maximos in
 jis alendis Novitiatus, ac studiorum
 tempore, fecerit; & ipsorum quis-
 que adeò instructus naturæ, doctri-
 næque donis discedat; ut facile ho-
 nestam vitæ conditionem tueri pos-
 sit, si modò homo frugì esse ve-
 lit^q.

^o Greg. XII I.
 p. 136 & Greg.
 XIV. p. 183.

^p C. 2. D. 77.

^q C. 7. D. 3.

5. Concessum etiam est; ut, qui-
 buscumq; Præpositus Generalis ma-
 luerit, Catholicis Antistitibus ordi-
 nandos Socios præsentare valeat: ip-
 sique Antistites præsentatos hujus-

*A' quocumque
 Antistite ordi-
 nari possunt, non
 servatis inter-
 stitiis, &c.*

Paul. III. p.
43. &c.

modi, absque omni obligatione ipsorum Ordinandorum, promovere possint. Quin & omnibus Antistitibus præceptum est; ne ab hujusmodi promovendis, qui licentiam à Præposito Generali, vel ab eo delegatis habuerint, requirant, vel exigant quædam, quæ in proximè citandis literis Apostolicis referuntur; sed ipsos, etiam absque ulla functione in Ordinibus ipsis, interstitiorumque ad illos suscipiendos observatione, aut inquisitione decantu, officiis, & cærimoniis Ecclesiasticis, idoneitate, proprii Ordinarii licentia, & aliis, in aliis requisitis, ad minores, ac etiam extratempora à jure statuta, tribusque Dominicis, vel aliis festis diebus, etiam continuis, ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines promoveant; ac si illi omnibus requisitis præditi essent. Præsentis autem Gratiæ communicatio omnibus aliis, etiam qui sua privilegia cum ipsa Societate copiosè participant, omninò prohibetur.

f Greg. XIII.
p. 212. &c.

SECTIO V.

*De Obligationibus circa Missam &
Horas Canonicas.*

1. **I**N Missa dicenda, ut, præter intelligentiam, & devotionem internam, decentem etiam Nostri habeant exteriorem modum, ad audientium ædificationem, instituantur. Ad quem finem, in faciendo Sacro, nec multum semihoram excedant, nec ita breves sint, ut illam non expleant. Quare nullus publicè Missam dicere debet, donec coram aliquo, vel pluribus Domesticis, privatim eam dicat; ut in modo dicendi conveniat cum aliis de Societate: quæ cærimoniis eisdem utatur: & in his usum Romanum, ut magis universalem, & quem peculiari quadam ratione Sedes Apostolica amplexa est, sequatur*.

In Missa Decentia, & Ritus Romanus.

* Ex. c. 5. §. 7. &
P. 4. c. 8. §. 2. &
P. 8. c. 1. §. 8. &
C. 1. D. 93. &
C. 9. D. 19. &
R. Sac. 4 & R.
Præf. Eccl. 13.
& In. 13. §. 5.

2. Propterea cum postulatum aliquando fuisset, ut, ad maiorem erga venerabile Sacramentum Eucharistiæ devotionem exercendam,

Officia particularia non potenda.

peteretur à Summo Pontifice; ut in Societate singulis quintis feriis non, impeditis, Missa de illo celebraretur, & Officium proprium recitaretur; visum est nihil omnino petendum esse: magis autem curandum, ut Societas in hujusmodi ritibus Romanę Ecclesię consuetudini conformaretur, quemadmodum semper fecisset *.

* C.5.D.72.

*Quoto die, aut
hora celebran-
dum.*

x P.6.c.3.5.2.

y Ex.c.4.5.25.

3. Quoad tempus autem attinet sacrificii celebrandi, 1. Missę celebratio sine causis legitimis ultra octo dies non differenda *; immo crebrior etiam esse debet⁷. Pro qua majori frequentia communis in Societate Sacerdotum pietas, quasi annuente S. Legislatore sacrificium, quotidianum amplexa est. 2. Inde fit Sacerdotibus ita vivendum esse; ut quotidie celebrare possint: ad idque conducet, sæpius in hebdomada confiteri⁷. Qui verò in summo Altari sacra facturi sunt, simul atq; admoniti fuerint; ad vestes Sacerdotales induendas se conferant; ut in tempore exire de Sacristia possint *. 3. Presbyteri Societatis, iti-

z R. Sac. 3.

* R. Sac. 5.

ne-

neris, vel alterius legitimi impedimenti causa possunt celebrare per horam ante Auroram, & infra horam post meridiem; atque id de licentia Generalis, aut ab eo delegati^b. Communicatur autem hæc facultas omnibus Superioribus, & quibus ipsi commiserint^c.

b Greg. XIII.
p. 189.
c Comp. V.
Missa §. 3.

4. Quoad applicationem verò sacrificii pertinet; plures Missæ dicendæ, juxta intentionem præscriptam à Regula, ut videre est in catalogo impresso ante Reg. Sacerd. pag. 181. Et quidem singulis annis unum sacrum faciendum pro nostra Societate. Alterum die ubique determinata pro Fundatore proprii Collegii, vel Domus, & Benefactoribus vivis, & defunctis^d. Tertium die 27. Sept. in gratiarum actionem natæ, confirmatæque tum primùm Societatis, proque felici ejusdem successu^e. Quartum eo die, qui à Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum primus occurrit, non impeditus: & quidem paratu, & Missa emortuali, pro jisdem scilicet Defunctis in Societate^f.

Pro quibus ordinariæ Sacrum faciendum.

d P. 4. c. 1. § 2.
& C. 3. D. 41.

e C. 7. D. 54.

f C. 13. D. 8.

g P. 10. §. 1. &
Cat. Miss.

b P. 4. c. 1. §. 2.
& Cat. Miss.

i P. 6. c. 4. §. 4.
& C. 3. D. 40. &
C. 13. D. 8.

l P. 10. §. 1. &
Cat. Miss.

m P. 7. c. 4. §. 4.
& Cat.

n P. 4. c. 1. §. 1.
& Cat.

Singulis mensibus quatuor facra fient. 1. Pro nostra Societate & 2. Pro Fundatore proprii Collegii, vel Domus, & Benefactoribus vivis & defunctis, 3. Pro Indiis & Gentiū cōversione. 4. Pro regionibus Septentrionalibus & Hereticorū reductione.

Singulis hebdomadis 1. pro illis de Societate, qui extra Provinciā aliquādo sunt mortui, semel sacrificium à quolibet offeratur. 2. Pro nostra Societate, à designatis per Superiorem; ita ut duo offerāt, si fuerint plures quàm decem Sacerdotes; tria, si fuerint plures quàm viginti: & ita deinceps in singulis decadibus, si numerus crescat. 3. Pro Benefactoribus vivis, & defunctis proprii Collegii, vel Domus, unus, aut plures celebrabunt, pro numero Sacerdotum, juxta prædictum ordinem. 4. Designatus à Superiore faciet Sacrum, pro Fundatore proprii Collegii, vel Domus, & Benefactoribus vivis & defunctis. Quæ Sacra pro Fundatoribus præscripta facienda erunt, etiam in Domibus, & Collegiis, quæ saltem viginti ex nostris alere possunt;

sunt; etiam si non habeant proprium Fundatorem; pro his nempe qui eorum Foundationem notabiliter adjuverunt. 5. Unusquisque Sacerdos sacrum unum faciet ad intentionem P. Generalis, vel Vicarii.

o P. 4. c. 1. E. &
Cat. §. 10.
p Cat. §. 20 &
C. 10. D. 8. & C.
12. D. 56. § 4.

5. Sacra verò extraordinaria sunt. 1. Cum primum Societas in alicujus Collegii, aut Domus Professæ possessionem venerit, singuli Sacerdotes ter Sacrum facient pro superstite Fundatore ipsius, ac Benefactoribus; totidemq; ad eandem intentionem, cum vita functus fuerit. Pro Communitatibus verò, quæ non moriuntur, totidem Sacra fiant, pro viventibus & defunctis earum. 2. In Domo vel Collegio, ubi quis de Societate decesserit, singuli Sacerdotes pro eo tria sacra, in aliis verò Provinciæ locis duo sacra faciant. Pro his, qui in itinere Indico moriuntur, in duabus Provinciis eadem suffragia fiunt. At qui in Europa, extra suam Provinciam, peregrè decedunt, in propinquiori Domo, & in ea rum Provincia, tum Domo, ad quam mittebantur, tan-

Extraordinariè.

q P. 4. c. 1. § 4.
& C. 7. D. 412
& C. §. 11. 12.
14.

r P. 4. c. 1. D. E.
& Cat. §. 13. &
15.

f C. 3. D. 40. &
Cat. §. 16.

* Or. c. 2. §. 3.

quam in iis obiissent, suffragia obtineant *. Quæ autem Sacra dicenda sint in gratiam Nostrorum, qui aliquibus muneribus perfuncti decesserint, suis uniuscujusque gradus locis dicetur. Adverte, quot sacra, pro aliis dicenda Sacerdotibus præscripta sunt, totidem, ex citato Catalogo, Coronas B. V. recitandas esse pro iisdem à non Sacerdotibus.

*Hora Canonica
privatim reci-
tanda.*

« Paul. III. p.
14. & Iul. III.
p. 67. & Greg.
XIII. p. 136.

6. At circa Horas Canonicas, quarum obligatio subsequitur susceptionem Ordinis sacri, habet peculiare Societas, ut non teneatur illas recitare in Choro *. Et ratio hujus Privilegii est; quia occupationes, quæ ad animarum auxilium assumuntur, magni momenti sunt, ac nostri Instituti propriæ, & valde frequentes: cum alioqui nostra habitatio tam sit in hoc, vel in illo loco incerta; ut propterea Horis Canonicis, & aliis. Officiis decantandis vacare non possit. Illis autem, quos ad ea audienda devotio moverit, abundè suppetet, ubi sibi ipsis satisfaciant *: at de cantu cōmodiùs infrà dicetur P. 5. c. 1. §. 7. Ceterum etsi nō tene-

* P. 6. c. 3. §. 4.

tenemur communiter, & in Choro
Divinum Officium recitare; jubemur
tamen adniti attentè, devotè, & op-
portuno tempore recitare ?

y R. Sac. 2.

C A P V T V.

De Nostrorum Scholarium Studiis.

PRæcipua hujus Partis tractatio
hoc capite comprehenditur; quo
Scholasticorum Societatis studia ex-
ponenda sunt. Horum enim potis-
simùm gratia Collegia instituta fui-
se initio hujus Partis indicatum est.
De Scholis autem, quatenus ad Ex-
ternorum utilitatem suscipiuntur,
dicetur P. 5. c. 4. cum de mediis, qui-
bus Societas Proximos juvat, disse-
rendum erit.

S E C T I O I.

De studiis literarum Humaniorum capeffendis.

I. **C**Um doctrinæ, quæ in hac
Societate addiscitur, hic
sco-

*Utilitas harum
literarum.*

scopus sit, suis & proximorum animis, Dei favore aspirante, prodesse: hæc erit in universum, & in particularibus personis mensura; ex qua, quibus facultatibus addiscendis Nostri incumbere, & quousque in eis progredi debeant, statuatur. Et quia doctrina, & usus sacrae doctrinae (his praesertim temporibus) exigit literarum Humaniorum, ac Latinae, Graecae, & Hebraicae linguae cognitionem; illas oportebit addiscere. Aliarum praeterea linguarum, ut sunt Chaldaica, Arabica, & Indica, ubi necessariae, vel utiles ad dictum finem viderentur, possent Praeceptores constitui; cum scilicet in aliquo Collegio, vel Universitate cõ spectaretur, ut homines ad Saracenos, Turcas, vel Indos juvandos praepararentur: & sic de aliis dicendum, quæ esse possent aliis in regionibus, ob similes causas, utiliores. Sub literis verò humanioribus Rhetorica, Poësis, & Historia sunt intelligendæ^a.

^a P. 4. c. 5. §. 1.
A. & c. 6. §. 4. &
c. 12. §. 2. A. B.
& R. Prov. 50.
51.

Linguae Latinae
studium & usus.

2. Omnes igitur Scholastici, antequam ad alia studia majora transeant, prius in lingua Latina solidum

dum jacent fundamentum ^b. Er ut
 ejus usum facilem acquirant; præci-
 puè literarum Humaniorum studio-
 si, quin etiam reliqui omnes Scho-
 lastici, latinè loquantur ^c: à qua lege
 non eximantur, nisi vacationum,
 dies, & recreationis horæ; nisi fortè
 in aliquibus regionibus Provinciali
 videretur, his etiam temporibus, faci-
 lè posse hunc latinè loquendi usum
 retineri ^d. Nomine autem vacatio-
 num, non generales studiorum Fe-
 riæ intelligendæ sunt, sed hebdoma-
 dariæ tantum: eorumque dierum
 spatium, quibus commorabuntur
 in villis ^e. Faciendum quoque, ut
 Nostri, qui nondum studia absolve-
 runt, literas, cum ad Nostros scri-
 bunt, scribant latinè ^f.

3. Circa Hebrææ Græcæque lin-
 guæ studia, quædam notantur in Con-
 stit. P.4.c.6. §.5.& D., quæ opportu-
 nius referentur infra Part. 5. cap.4.
 ubi & de Sacra Scripturæ studio: cum
 præsertim studium harum linguarum,
 præter Latinam, Philosophiæ,
 & Theologiæ anteponi, an postponi
 debeat, judicium Superiori permit-

^b P.4.c.6. §.4.
 & R. Prov.50.

^c P.4.c.6. §.13.
 c.13. §.3. & R.
 Sch.10.

^d St. R. Rect. 8.
 & In.20. §.4.

^e In.20. §.4.

^f St. R. Rect. 8.

Hebrææ, Græcæ
 atque Indistinctæ
 cura.

g P. 4. c. 13. §. 4. tatur &. Linguae verò Græcæ exercitatio speciatim injungitur in publica oratione habenda^b; Ejusdemque promovendæ cura enixè commendata est P. Generali; atque imperata reliquis Superioribus: cùm in Græcis literis tantùm sit adjumenti ad omnes, quas profiteamur, disciplinas capeffendas, atque tradendas; tantum luminis ad sacrorum voluminum explanationem; tantum præsidii ad hæreses expugnandas; tantum nostræ Societatis decoris & ornamentum, simulque gloriæ Christi, & Ecclesiæ Catholicæⁱ. Et quoniam linguarum Indicarum peritia summo perè necessaria est ad salutem Indorum procurandam: ejus etiam, studium omnibus eas regiones incolentibus seriò commendatur; atq; ad illud juvandum Instructio à Patre Generali conficienda fuit^l.

i C. 8. D. 16.

Rhetorica studia quàm diuturna.

4. Licèt autem cursus temporis ad Humanitatis, & Rhetoricæ studium definitus esse nequeat; & ad Superiorem pertineat expendere, quantum in his literis quemlibet hère oporteat; Nostros tamen non
an.

ante ad Philosophiam mittat Provincialis, quàm biennium in Rhetorica consumpserint: nisi ratio ætatis, aut aptitudinis, aut aliquid aliud obstare in Domino judicetur. Quod si aliqui indole ingenii, ad magnos progressus in his potissimum studiis faciendos, præditi sint; videndum etiam, an operæ pretium sit triennium impendere^m.

m P.4.c.5.5.21
& c.15. §.1. &
St.R. Prov.18.

5. Quàm acriter verò in hæc studia iucumbendum sit, non semel significatum. 1. Provinciales curare debent Humaniorum literarum studia magni fieri; & eorum, qui eas profitentur, peculiarem curam haberi: & ne in his Professores idonei desint, illorum Seminaria instituire & conservareⁿ. 2. Ex Deputatione Con. 6. pro studiis, confecta est Instructio; ubi monentur Superiores non modò servare diligenter, quæ pluribus Regulis ibidem citatis præscribuntur, sed reipsa ostendere sibi cordi esse hæc studia, atque eos, qui ea non vulgariter callent: tum non solum admittere in Societatem, qui probè ab his studiis instru-

*Humanitatis
studia commen-
datissima.*

n Con.7.D.26.
& R. Prov.50.

structi accesserint; sed etiam ad hæc studia illos potissimum addicere, qui, præter vim ingenii, aliarum scientiarum præsidia, ac lucem habuerint: ut quamplurimi in his literis nobiliores fiant: in quibus difficilius fortasse fuerit, vel unum, quempiam invenire, quàm non paucos in aliis scientiis °. 3. Congregatio 7. rogata, ut Humaniorum literarum studium quàm commendatissimum haberet, censuit monendos Superiores; ut cò majoribus animis, conatuque in hanc rem incumberent, quò plùs fructus, utilitatis, gloriæque Dei, ex hoc tam Societati proprio literarum studio meritò sperari potest. Quam etiam rem censuit P. Nostro commendandam, ut pro suo in studium hoc singulari affectu, quàm commendatissimum habere dignaretur^p. Ad fovenda porrò & hæc, & linguarum studia facit, quod in eorum gratiam statutum est; ut supplere possint defectum eminentioris scientiæ, ad Professionem requisitæ: quod infra sect. 10. §. 12. explicabitur.

S E

° In. 20.

^p C. 7. D. 92.

S E C T I O II.

De Exercitationibus peculiaribus Scholæ Societatis in Humaniore literatura .

EXercitationes autem ad literas Humaniores addiscendas præterque inferiùs indicabuntur Part. 5. cap. 4. cum de publicis Scholis agitur. Hic speciatim referendæ, quæ Nostreis instituendis præscriptæ sunt.

1. Si nostri Rhetores seu Humanistæ, vel ad publicas non accedunt prælectiones, vel accedunt quidem, is tamen, qui Scholæ præest, non potest oneri Externorum, Nostrorumque instruendorum sufficere; Nostros alteri cuiuspiam idoneo Rector committat, à quo domi privatim, diligenter exerceantur.

Quis Magister.

9 St. R. Rector.
10.

2. Rector etiam videat, ut interdum aliquæ à nostris Rhetoricis Orationes, aut Poemata Latine, vel Græcè, tum in mensa habeantur, tum in aula de re aliqua, ad ædificationem Domesticorum, & Externorum,

*Declamationes
& Carmina.*

per-

r P 4. c. 6 § 13.
& St. R. Rect.
11.

f St. R. Rect. 8.

r St. R. Præf. 30

Disceptationes.

u P 4. c. 6 § 12.
& c. 13. § 3. &
St. R. Rect. 11.

pertinente, qua ad perfectiora in Domino animentur^r. Bis insuper, aut ter in anno, cùm aliqua celebritas, ut Renovationis studiorum, aut Votorum agitur, Philosophi etiam, ac Theologi carminum aliquid condant, affigantque^f. Iisdemque Præfectus studiorum librum aliquem, ad Humanitatis studia pertinentem, distribuatur; moneaturque, ut interdum legere non omittant^r.

3. Præterea qui literis Humanioribus vacant, sua etiam statuta tempora ad conferendum, & disputandum de iis, quæ pertinent ad studia illa, coram aliquo, qui eosdem dirigere possit, habebunt: & Dominicis, vel aliis constitutis diebus, alternatim, vel suæ facultatis positiones à prandio tuebuntur; vel se in componenda soluta oratione, aut carmine exercebunt: sive id ex tempore, proposito ibidem themate, ad explorandam promptitudinem, fiat; sive domi composita, de re prius proposita, publicè legantur^u. De his autem, si quid propter circumstantias mutari oporteat, iudicium Rectoris

toris esto, facultate à suo Superiore, saltem in genere, accepta*, * P.4.c.6. K.

SECTIO III.

*Quæ studia Superiorum Facultatum
& quàm diuturna.*

1. **C**VM Societatis studiorum scopus sit, Proximos ad cognitionem, & amorem Dei juvare, ut dictum est; cumque ad eum finem, medium magis proprium sit facultas Theologiæ; in hanc potissimum Scholastici nostri incumbunt. Et quia ad eandem Scientiæ naturales maximè disponunt ingenia, quæ diligentia par est, hæ quoque addiscendæ, *Utilitas horum studiorum.*

2. Nomine autem Scientiarum naturalium hic cōprehendimus Logicam, Physicam, Metaphysicam, Ethicam, & Mathematicam. Quas quidem scientias Nostri non addiscunt minori spatio, quàm trium annorum^a. Immo neque in gratiam Coadjutorum spiritualium breviores cursus Artium, vel Theologiæ *Philosophicæ cursus.*

M

in-

⁷ P.4. c.5. §.1.
& c.6. §.4. & c.
12. C. & c. 14.
§.3. & c. 15. §.2.

^a P.4. c. 15. §.2.
& St. R. Proq.
17.

b C. 2. D. 69.

c P. 4. c. 6. §. 16.
& c. 15. §. 2.

*Mathematica
atque Ethica
studia.*

d St. R. Prov.
20.

e St. R. Prof.
Mor. 2.

*Theologia cur-
sus.*

f P. 4. c. 15. §. 3.
& P. 5. c. 2. §. 2.
& C. 13. D. 15.
& St. R. Prov.
9. §. 1.

g C. 7. D. 33. §.
7. & St. R. Prov.
9. §. 1.

instituenti sunt: sed illi studio Humaniorum literarum contenti, casus Conscientiæ audire possunt ^b. Iis potius, qui actus Scholasticos celebrare debent, & gradum magisterii suscipere, ultra triennium medius annus repetendæ Philosophiæ concedendus est ^c.

3. Prædictum autem triennii spatium ita Philosophiæ potissimum impendendum est; ut secundo tantum anno Philosophi omnes, tribus circiter horæ quadrantibus mathematicam prælectionem audiant. Et si qui præterea sint idonei, & propensi ad hæc studia, privatis post cursum lectionibus exerceantur ^d. Ethica verò Metaphysicis explicanda est quotidie, per tres quadrantes, aut semihoram ^e.

4. In Theologiæ verò cursu quadriennium explendum est ^f; quam duo, aut tres Magistri prælegent; ex quibus tertius, ex professo, explicabit Theologiam moralem; quam Nostri biennio saltem audiant ^g: altero verò biennio Scripturam Sacram.

Ad

5. Ad cujus intellectum, linguæ illæ, in quibus scripta, vel versa fuerit prius, aut posterius, ut Superiori videbitur, disci poterunt. Sed in hoc linguarum studio Nostri eò spectent; ut versionem ab Ecclesia approbatam defendant: & propterea ad illas non debent accedere, nisi multa doctrina, aut magna humilitate fulti ^b. At speciatim de lingua Hebræa statutum est, ut ejus lectionem omnes Theologi audiant, secundo ferè vel tertio anno; iis solum exemptis, qui ad eam inepti penitus censerentur ⁱ.

Scriptura Sacra & Hebraica lingua.

b P.4.c.6. §.5.
& D.& c.13. §.
4. & St. R. Prov.
6. & 8. & R. Pr.
Heb. 2.

i St. R. Prov. 8.

6. Ceterum si hoc studiorum tempore in Collegiis non fuisset otium ad Concilia, Decreta, Doctores Sanctos, & res alias morales legendas; postquam ex eis egressi fuerint, unusquisque privato studio, cum approbatione Superiorum, id posset efficere; præsertim si in doctrina Scholastica solida iecerit fundamenta ⁱ. Sed de Theologiæ positivæ studiis inferius agetur sect.6.

Iuris Canonici.

i P.4. c.5. B. &
In 4. §.2.

S E C T I O I V.

*Exercitationes Scholasticæ Scholarium
Societatis .**Repetitiones or-
dinariæ .*

I. **H** Actenus quæ ad materiam, tempusque studiorum superiorum . Iam quæ in iisdem facultatibus ad exercitationes nostrorum Scholasticorum proprias, nec cum Externis communes pertinent, exponenda sunt. Inter has primo loco veniunt Lectionum Philosophicarum & Theologicarum Repetitiones; quæ domi fient quotidie, præter Sabbata, vacationes, & dies festos, hora una designanda; qua repetatur à Nostris, & disputetur . Præmoneatur itaque unus, aut alter, ad repetendum memoriter, non plus, quàm per quadrantem : postea argumentetur unus item, aut alter, totidem respondentibus : si quid verò temporis supersit, dubia proponantur . Vt autem id supersit, Magister argumentandi formam severè tueatur ; & cum novi nihil affertur, præcidat argumētum^m.

^m P. 4. c. 6. §. 8.
& H. & L. & c.
13. §. 3. & D. &
St. R. Com.
sup. 12.

Præ

2. Præter has ordinarias Repetitiones, Philosophiæ studiosi Ethicæ Repetitiones, saltem decimo quinto quoque die habeant; quo tempore Rector statuerit: etiamsi, eam, ob causam, una esset Metaphysica, Repetitio prætermittenda". Pro Theologis verò, qui audiunt Lectionem Sacræ Scripturæ, fiant ejusdem Repetitiones semel in Hebdomada, & interdum etiam in Refectorio". At pro iis, qui student linguæ Hebrææ, habenda est ejusdem Repetitio, saltem diebus vacationum".

Repetitiones extraordinariæ.

n R. Pr. Mor. 3.

o R. Prof Sac. Script. 19.

p St. R. Prov. 8

3. Cùm perutilis sit (præsertim, Artium ac Theologiæ Scholasticæ studiosis) disputandi usus; intersint Scholastici ordinariis Scholarum, ad quas accedunt, (licet non sint sub cura Societatis) disputationibus, & singulare sui specimen in doctrina præbere, modestè tamen, curent. In Sabbato, alio-ve, quem Academia consuetudo exigit, die, habeantur disputationes in Scholis, per duas horas. Quod si quam in hebdomadam duo festi dies, vel cum festo

Disputationes.

q P. 4. c. 6 §. 10
& c. 13. §. 3. &
R. Schol. 7.

r P.4.c.6. §.10.
& c.17. §.3. &
St.R.Com. Pr.
14.

*Studium pri-
vatum.*

f P.4. c.6. § 8.
& l. & M. & c.
13. § 3 & D. &
R. Sch. 4 §.

: P.4.c.6. M.

u P.4.c.6. §.7.
& G & R. Præf.
Bibl. 10. & St.
R. Rect. 17. &
St.R. Præf. 29.
30.

uno hebdomadaria vacatio incidat;
non disputetur; sed legatur Sabbato:
id verò si tribus continuaretur heb-
domadis, una interponatur dispu-
tatio^r.

4. Singuli verò in audiendis lectio-
nibus sint assidui, & in eis præviden-
dis diligentes, & postquam eas au-
dierint, repetendis: iis, quæ non
intellexerint, interrogandis; aliis ve-
rò, quæ oportuerit, adnotandis:
quò, in posterum, defectui memorię
consulatur: eademque, majori cum
ordine digesta, postmodum referant
in libros papyraceos^f. Habeant pro-
pterea suum privatum studium, &
quietum: in quo possent, si Rectori
videretur, Commentarium aliquem
videre. Quamdiu autem audiunt,
ferè unus, & is quidem selectus, esse
deberet^t. Et spectabit ad Præfectum
studiorum curare, ne Scholastici li-
bris, aut utilibus careant, multoque
minus necessariis, aut abundant in-
utilibus; Rectorque jubebit Biblio-
thecarium, in librorum distributione,
ab ejusdem Præfecti præscripto non
discedere^u.

5. Bibliotheca præterea communis, si fieri potest, in Collegiis habeatur; cui amplificandæ aliquem redditum annuum, siue ex bonis ipsius Collegii, siue aliunde, Provincia- lis attribuet; quem in alios usus convertere nulla ratione liceat. Clavis autem Bibliothecæ illis, qui juxta Rectoris judicium habere debebunt, tradatur. In libris verò necessariis, quos singuli privatim habent, nec scribere, nec notam ullam imprimere debent. Constetque eorum ratio ei, qui Bibliothecæ Præfectus est. Non sint in Collegio libri lascivi, aut vani. Bibliothecæ Præfectus habeat librum, in quo ea omnia, quæ in suo Collegio publicè exhibentur, judicio Superioris selecta, diligenter scribantur. Conclusiones verò singulorum annorum simul confutas in Bibliotheca asseruet.

*Bibliotheca cū-
munis eiusque
Præfectus.*

Reliqua, ab hujusmodi Præfecto servanda, peti possunt ab ejusdem Regulis pa-
gin. 230.*.

* P 4. c. 6. §. 7.
& G. & P. 3. c. 1.
M. & St. R.
Prov. 33. & St.
R. R. 16. &
R. Præf. Bibl.

S E C T I O V.

*De Examine nostrorum Scholarium ;
studiorum tempore .*

*De omnium stu-
diis constare Su-
perioribus debet.*

*y P.4.c.6. L.&
c.9. § 3. & R.
Prov. 59. & R.
Rect. 44.*

*Quoties exami-
nandi, & qua
doctrina exigen-
de :*

1. **V**T etiam Scholastici magis in studiis promoveantur , juverit interdum mittere ad Præpositum Provincialem , vel Generalem aliquod studiorum suorum specimen : vel saltem eis referre , quantum singuli profecerint . Conferet etiam in memoriam illis reducere , quod studiis absolutis , in omnibus facultatibus , quibus operam dederint , sunt examinandi .

2. Sed examinum ratio exactior , ususque frequentior postmodum inductus est . Tam igitur qui Philosophiæ , quàm qui Theologiæ dant operam , singuli , sub anni cuiusque finem , seriò examinandi , Rectore præsentem , & ipso Provinciali , si possit : nullique à primo ad secundum annum , & sic de ceteris , gradum faciant , Philosophi quidem si mediocritatem non attigerint ; hi verò ad Theo-

Theologiam, & Theologi ad suos consequentes annos, qui mediocritatem non exceſſerint; nimirum, ut eas facultates cum ſatisfactione tueri poſſint.

3. Excipe, niſi præclara ad gubernandum, aut concionandum talenta in mediocri quopiam aliud viderentur exigere; nulla Provinciali diſpenſandi cum quoquam facultate relictæ; ubi de mediocritate doctrinæ iudicio Examinatorum non conſtat, & de excellentia talenti iudicio Conſultorum, & aliorum gravium virorum. In hac autem tota re, quia magni momenti in Domino iudicanda eſt, & conſideratè admodum tranſigenda, ſervet in primis Provincialis regulas officii ſui, & po-
tiſſimum rationem habeat virtutis. Eodem etiã examine probandi ſunt, qui vel totum curſum Philoſophiæ, aut ejus partem, vel partem etiam aliquam Theologiæ, antequam in Societatem ingrederentur, audiverunt; ut idem de illis ſtatuatur: niſi mallent, quod emenſi ſunt, illorum ſtudiorum iter remetiri: quod

Exceptis.

7 C.7.D.33. §.
1. & 2. & C.8.
D.37. §.5.

a St. R. Prov.
19. § 2. & 3. §.

b C. 7. 33. §. 1. 2
& C. 11. D. 24.
§. 4. & St. R.
Prov. 19.

Spatium & ma-
teria Exami-
num.

c C. 11. D. 24. §.
1. & ult. & St.
R. Præf. 23.

d C. 11. D. 24.
§. 2.

e St. R. Præf. 23

f C. 11. D. 24

§ 3.
Examinatores
& Indices.

tamen, iustas ob causas, Superior ne-
gare poterit *b*.

4. Spatium verò temporis ho-
rum examinum non idem semper, &
ubique est. Metaphysici, & à tertio
ad quartum Theologiæ annum gra-
dum facturi, unius horæ spatio exa-
minandi sunt *c*. In reliquis tum Phi-
losophiæ, tum Theologiæ annis di-
midia minimùm hora subeatur exa-
men: & Provinciæ, quæ ex longo
jam usu plus ei temporis tribuunt,
consuetudinem suam retineant *d*. Ini-
tium examinandi Metaphysicos sta-
tim post ferias Paschatis fiat, vel
etiam ante, si multitudo cogat Exa-
minandorum *e*. Reliqui sub finem
anni: cùm examinis annui materia
sit ea omnis, quæ à Magistris toto
anni currentis spatio tradita fuerit;
jis exceptis, quæ sub ipsum examinis
tempus decurruntur, Præfecti stu-
diorum iudicio designandis: sive de
cetero Theses ad examen exhibean-
tur, sive non *f*.

5. Examinatores Metaphysico-
rum debent esse tres, aut etiam plu-
res. Examinabunt autem semper
Præ-

Præfectus, & Præceptor proprius; quibus à Rectore addetur tertius ex reliquis Magistris, vel alius; qui rectè id facere posse judicetur. Cum his tribus aderunt præterea duo saltem alii Professores à Rectore item eligendi; qui vicissim etiam mutari poterunt: vel si id fieri non possit; alii valdè idonei, qui cū tribus Examinatoribus suffragium scripto ferant; ita ut sint minimum quinque secreta suffragia &.

g C.8.D.37.6.
6. & St. R. Præf.
20.

6. Horum tria necessaria sunt, ut ad Theologiam Scholasticam Metaphysici admittantur^h. Auditores autem Theologiæ, ut à secundo ad tertium, & à tertio ad quartum annum pergere possint, debent habere quatuor Examinatorum tria suffragia clara, & minimè dubia. Nam ut à primo ad secundum transeant, duo sufficientⁱ. Hi porrò suffragatores judicium ferre debent, non comparative solum ad alios, qui fortè ulterius progressi sunt in studiis, sed absolute pro eo progressu, & capacitate, quæ à Decretis in singulos annos requiruntur^l.

Suffragiorum certitudo, & numerus necessarius ad progrediendum in literis.

h C.8.D.37.6.
6.

i C.8.D.37.6.3

l C.12.D.22.6.
4.

*Secretum Superioribus reliquisque suffragatoribus imposi-
tum.*

7- Vniversi autem Examinatores, qui suffragium ferunt de promovendis ad ulteriora studia, sive ad publicos actus admittendis, sicuti & Rectores, qui suffragantium vota excipiunt, licet non adstringendi sint juramento ad secretum; ut aliquando petatum est: tamen intelligent ea de re perquam seriò deliberatum esse, commendatumque P.N. ut efficacibus remediis servari curet secretum hujusmodi, & executioni mandari Superiorum diligentem inquisitionem in evulgarum auctores puniendos, pro rei gravitate, ac culpæ magnitudine, etiam usque ad muneris privationem^m.

*m C.7. D. 23.
& C.10 D.6. &
St.R. Prov. 19.
§.6.*

Provincialis auctoritas in Scholasticorum studiis.

8. Demum ad publicos Actus Theologorum habendos, licet Magistrorum & Præfecti studiorum judicia sufficere videantur: tamen Provincialis, justas ob causas, alium idoneum Iudicem potest adungereⁿ. Et præterea quoniam in hujusmodi examine, & iudicio ingeniorum solent haud rarò discrepantes esse sententiæ: penes Provinciale erit, re benè perpensa, perspectisque sus-

*n In.10.p.2. §.
5.*

suffragiis, auditisque suis Consulto-
ribus, id decernere, quod in Domi-
no judicaverit expedire, ad maiorem
Dei gloriam, & commune Societa-
tis bonum. Quod si judicarit non
esse quempiam ulterius illis studiis
applicandum: id scriptum constet in
libro ad hoc designato; ubi & nota-
bit Examinatorum judicium, & quod
de reliquis etiam constitutum est.

o St. R. Prov. 19
5 6. 7. & R.
Prov 49.
*Optimi expediē-
di.*

9. Idem Provincialis ex singulis
Philosophiæ cursibus feligat aliquos
eximios, quos Theologiæ applicet:
ne ingenia, & valetudinem atterant
in habēdis inferioribus Scholis: quod
ferè cum illis etiam curandum, qui
rara ad concionandum talenta præ
se ferunt.

p St. R. Prov.
26. 27.

SECTIO VI.

De Studiis Casuum Conscientiæ.

I. **A**T qui in studiorum decur-
su deprehensi fuerint inepti
ad Philosophiam, aut Theologiam;
vel etiam propter ætatem, aut alias
causas sperari non potest, fore ut
ma-

*Quinam hisce
studiis tantum
addicendi sint:*

magnum facturi sint progressum; in studiis, quibus vacare poterunt, occupentur, & ferè in iis quæ ad doctrinam confessionibus utilem pertinent; vel ad docendum in classibus inferioribus, juxta Provincialis arbitrium ? .

9 P. 4. c. 9. §. 2.
& D. & c. 8. §. 4.
4. & D. & R.
Prov. 56. & St.
R. Prov. 19. §. 4.
& In. 4. §. 2.

*Qui Magistri
præficiendi.*

2. Propterea Provincialis duos in eo Collegio, ubi est pro Nostri Seminarium casuum conscientiarum, Professores constituat, qui universas ejus generis materias inter se divisas biennio explicent, vel unum, qui binas quotidie lectiones habeat ? .

7 St. R. Prov.
12.

*Omnes his stu-
diis informan-
di.*

3. Et quia scopus, ad quem studia universa Societatis diriguntur, est procurare salutem animarum; congruum erit; ut omnes Scholastici, nedum qui studiis superioribus impares sunt, sub horum finem incipiant assuescere ad arma spiritualia in proximorum auxilium tractanda s. Quare ubi tres erunt pro Theologiæ Scholasticæ Auditoribus Professores, tertia lectio erit moralis Theologiæ: in qua ex professo, sed succinctè explicentur materiæ morales, quæ ab ordinariis Professoribus

1 P. 4. c. 8. §. 1.
& c. 10. §. 10.

bus vel omitti, vel leviter perstringi solent. Quam quidem lectionem, biennio saltem Nostri audiant. At illi Scholastici, quibus non licet inchoare, vel ultra primum annum prosequi cursum Theologiæ scholasticæ, non promoveantur ad Sacerdotium; nisi in schola quapiam Theologiæ Moralis tam diu exercitati, donec saltem biennio (etiam longiori tempore, ubi mos Provinciæ tulerit) Theologiæ ex professo studuerint. Sed neque hi, neque alii Nostri ad Sacerdotium promoveantur: nisi saltem mediæ horæ spatio singuli fuerint examinati; idque à quatuor Examinatoribus, quoad fieri poterit, Theologiæ Moralis benè peritis: & Examinatorum saltem trium judicio, quod scripto exhiberi oportebit, tantam habeant doctrinam; ut confessiones fructuosè audire possint: in quo graviter oneratur Examinatorum conscientia. Præterea si quem contigerit ex gravi causa, probata Preposito Generali, ad Sacerdotium promoveri, adhuc immaturum Tribunali Poen-

† C.7. D.33. §.
7. & St. R. Prov.
9. §. 1.

nitentię; is ad audiendas confessiones non exponatur, nisi expleto tempore ordinario in schola Theologica, ac dein examinatus, & probatus, ut supra. Qui verò ad Societatem admittuntur Sacerdotes; hi priusquam exponantur ad audiendas confessiones, examen idem subire teneantur; iis solis exceptis, quos C. 7. D. 96. statuit sine examine admittendos esse ad Professionem quatuor Votorum *.

u C. 13. D. 16.

*Collatio casuum
conscientiæ.*

4. Præterea pro Nostriſ Theologię Auditoribus ſemel in hebdomada fiat privata Caſuum conſcientiæ collatio, aliquo Præſide per Provincialeſ conſtituto; qui prudenter, ac tutò poſſit hanc Provinciam ſuſtinere. In domibus verò Profeſſis Sacerdotes noſtri conveniant ad huiusmodi collationem bis in hebdomada; in reliquis Collegiis bis, aut ſemel. Ab his autem omnibus collationibus præter Theologiam, ac Philoſophiam actu proſitentes, & eos quos eximendos Provincialis iudicaverit, nulli eximantur; immò Superior ipſe, non niſi rarò, &

gra-

graves ob causas absit; in eximendis
verò, non nisi invaletudinis, vel gra-
vis causæ ratio est habenda *. Me-
thodus autem in hisce casuum col-
lationibus servanda præscribitur in
St. Reg. Prof. casuum Conscientiæ
§.7.8.9.10.

* P.3.c.1.X.&
C.9.D.8. & C.
13.D.17. & R.
Prov.13.14.15
& R.Fræp.57.
& In.20. §.6.

5. Præter id studium conveniet
compendium aliquod casuum, &
censurarum habere; & simul formu-
las, quæ minis usitatæ sunt aliqua-
rum absolutionum; ac brevem in-
terrogandi methodum de peccatis, &
eorum remediis 7.

*Quæ scripto con-
signanda.*

7 P.4.c.8. D.

SECTIO VII.

De exercitatione ad Ministeria.

1. **I**N Collegiis etiam, unde Ma-
gistri classium inferiorum
educi solent, Rector deligat unum
docendi peritissimum; ad quem, sub
finem studiorum, ter in hebdoma-
da, per horam, convenient proximè
futuri Præceptores, ad novum Ma-
gisterium instituendi 7.

*Magistri infe-
riores instru-
di.*

7 St. R. Prov.
30. & R. Rect.
9.

2. At in concionibus, & sacris
N le-

*Conciones dome-
sticæ, & Toni.*

lectionibus eo modo proponendis ,
 qui ædificationi populi conveniat ,
 Scholastici nostri se exercean Domi,
 aut in Monasteriis : studeantque , ad
 id munus obeundum , linguam po-
 pulo vernaculam bene addiscere :
 & res etiam alias vidisse oportet ; quæ
 ad hoc officium utiliores futuræ
 sunt ; easque in comprehendium rede-
 gisse utiliùs fuerit . Quare Domini-
 cis diebus , & festis , si commodè fie-
 ri potest , & aliis etiam , si Superiori
 videbitur , sint aliqui pro multitu-
 dine Scholarium à Superiore delecti ;
 qui inter cœnandum , pro lectione ,
 concionem habeant : quibus ad se-
 parandum bidui ferè spatium , pro
 Superioris arbitrio , dandum erit .
 Exerceantur etiam , pro more So-
 cietatis , diebus saltem Dominicis ,
 in Tonis , seu ratione concionandi ;
 de jis crebrò tractantes ; quæ ad sui
 abnegationem , & in virtutibus pro-
 fectum , & fraternam caritatem spe-
 ctant . Utilitas autem maior erit , si
 quadrante horæ , circiter præmonean-
 tur , themate illis assignato .

a P. 3. c. 1. §. 5.
 & 21. & P. 4. c.
 2. §. 3. & B. C. &
 C. 7. D. 80. §. 6.
 7. & R. Rect.
 54 & R. 56. &
 R. com. 10. &
 In. 2. §. 3. & 5.

In illis qui po.

3. Ut autem ad munus tanti mo-
 men-

menti, & ex præcipuis, quæ Societas exercet, perquam instructissimi Nostri accedant; peculiaris Instructio confecta est, quæ est inter Instructiones secunda ^b. Hujus ea pars hic referetur, quæ ad instituendos Concionatores facit: reliqua ad jam Instructos dirigendos spectans alio loco exponenda. Igitur qui talento ad concionandum sunt præditi, & in humilitate, & ceteris virtutibus benè fundati, hoc ipso studiorum tempore instituantur; & nullo pacto concionibus aliorum describendis sinantur tempus terere ^c. In concionibus domesticis, de quibus supra, non, quæ ad Religiosos spectant tantummodò tractentur, sed etiam illa, quæ ad populi edificationem faciunt; & quasi ad seculares sermo dirigatur ^d.

4. Ad hunc finem in præcipuis Seminariis, aliquis benè exercitatus è Nostri Concionator constituendus est Præfectus concionum: cujus munus erit, thema concionaturis designare, & viam, qua illud benè tractent. Post singulas conciones libe-

tissimum & quo pacto exercendi.

b C.2.D.62.

c In.2. §. 1. & 7.

d In.2. §. 2.

Præfectus concionum, & ejus munus.

e P. 4 c 8. C &
In. 2. §. 3 4.

f In. 2. §. 5.

g In. 2. §. 6.

Post studia tem-
pus ad parandas
conciones tri-
buendum.

h In. 2. §. 7.

Sacramenta
ministrare, &
exercitia trade-
re doceantur.

rè, & amanter eosdem privatim mo-
neat. Præfectus etiam in Tonis
idem præstabit; excepto quod cor-
rectio, seu commendatio, antequam
è suggestu abeant, præstanda est. Non
sunt autem omnes ad eundem
concionandi modum adigendi; sed
communia documenta proprio cu-
jusque modo, & facultati attempe-
randa.

5. Qui concionandi talentum
habuerint, si post absoluta studia
Scholastica duos annos ad ea repe-
tenda juxta Reg. 52. Provincialis po-
suerint; post tertium annum proba-
tionis, antequam concionandi mu-
nus suscipiant, privato studio Sacræ
Scripturæ, & legendis Patribus, ac
sanctæ meditationi, saltem per an-
num, vacent. At per biennium id
præstent, qui prædictæ repetitioni
non fuerint addicti.

6. In ministerio etiam exercean-
tur Confessionis, (ut ex parte di-
ctum est) & Communionis; & non
solum quoad ipsorum, sed etiam
quoad pœnitentium, & communi-
cantium officium pertinet, perspe-
ctum

etum habere, ac exequi curent. Ad exercitia etiam aliis tradenda assue-
 fcent; studium pariter congruum
 in modo tradendæ doctrinæ Christia-
 næ adhibeant: curandumque est; ut
 quæ ad bene moriendum proximis
 conferunt, percipiantur.

i P.4.c.8 §.4.5
 6.7.& D. E. F.
 G.&c.10. §.10.
 &c.13. D. 16.
 & R. Rect. 67.

7. In universum loquendo edo-
 ceri eos convenit, quem modum
 tenere oporteat hujus Societatis Ope-
 rarios; qui in tam variis mundi re-
 gionibus, cumque tam diversis ho-
 minum generibus versari debent. Et
 quamvis hoc sola unctio S. Spiritus,
 & ea prudentia, quam communicare
 solet Dominus illis, qui in Divina,
 sua Maiestate confidunt, docere
 possit: via saltem quibusdam docu-
 mentis, quæ juvent, & ad effectum
 Divinæ gratiæ disponant, aperiri po-
 test. Videat tamen Rector quos ex
 Collegialibus, & ad quem usque
 limitem, in his occupari conveniat;
 cum sub finem studiorum, pleraque
 ex dictis exercenda sint.

*Omnia demum
 Societatis mini-
 steria exercere
 iuxta Superioris
 prudentiam.*

l P.4. c.8. § 3.
 & P.10. §.3.

m P.4.c.6. § 1.
 & C.&c.8. §.1.
 &c.10 §.10.

S E C T I O V I I I .

*De Actibus publicis, tum Philosophicis,
tum Theologicis.*

*Actus Philo-
sophorum.*

*n P. 4. c. 6. §. 17.
& c. 15. B.*

*o St. R. Praef.
19. 20. 24. 25.*

*Actus Theologi-
ci particulares.*

1. **P**ublici Actus, seu Disputa-
tiones, sub finem studiorum,
tum Philosophiæ, tum Theologiæ
habendi sunt à Nostreis; ad quos pro
dignitate tuendos se strenuè compa-
rare debentⁿ. Ad disputationes Phi-
losophorum deligantur pauci, &
egregiè instructi, qui locum imple-
re possint: hi autem seligendi sunt
per Examinatores, & Iudices, de
quibus supra sect. 4. §. 5. Tempus ha-
rum disputationum erit totum scho-
larum vel mane, vel à prandio: nu-
merum autem, & conditionem ar-
gumentantium pariter, & auditorum
vide locis hic citatis^o.

2. Actus Theologici, alii dicun-
tur Particulares, sive parvi, alii Ge-
nerales, sive magni, denominatione
ducta à materia, & spatio etiam
disputandi contractiore, ampliore-ve.
Ad actus hujusmodi habendos requi-
run-

runtur Examinatorum suffragia tria clara, & minimè dubia, quæ Scholastici, ad actum cum satisfactione habendum, capacitatem speciatim, enuncient ^p. Habentur autem anno ^p C. II. D. 24. Theologici studii quarto, aut (si ^{9.5.} æquo pauciores sint Theologi quarti anni) tertio, externis invitatis, cum aliquo apparatu ^q. Materias ^q St. R. Præf. 7. actuum particularium Præfectus studiorum cum Magistris distribuet; cavebitque ne nimis frequenter, sed per intervalla quædam, habeantur; ac duabus horis & dimidiata minimum circumscribantur; & argumententur ferè non pauciores, quàm tres; quorum unus sit ut plurimum Doctor ^r. ^r St. R. Præf. 8.

3. Generales Actus universam, ^{Actus Theologici generales.} ferè Theologiam comprehendant; & antemeridianum ac pomeridianum tempus occupent: vel certè ad quaternas, aut quinas horas producantur; ubi non nisi manè, vel à prandio disputari moris est. Horum actuum Conclusiones possunt esse communes omnibus eodem anno defensoris; & publicis typis excudi.

Eorum, qui sunt hos actus habituri, unus in ultimam, si commodè potest, reservetur hebdomadam, qua studia finienda sunt; alter in eam, qua Scholæ rursus aperiendæ. Reliqua à citatis Regulis peti possunt *f.*

*f. St. R. Præf. 3.
9. usque ad 15.*

*In his secretum,
& selectus.*

4. Si quis, habiturus actum magnum, ab argumentaturis argumentum proponendum, vel conclusionem impugnandam inquisiverit; is, nulla habita ratione iudicii ex actus successu consecuti, ad examen, more aliorum, pro professione subeundum, omnino revocetur. Qui verò in actu parvo id fecisset, excidet omni spe actus magni; & complices huius dedecoris puniantur: & oneratur conscientia Iudicum, si cognita fraude, ex solo tamen successu iudicium ferant. Ad hæc commendata est P. N. contractio numeri Theologorum actuum; & moderatio interlocutionum, quas Magistri plus æquo actibus immiscent. Quatenus autem horum actuum, & examinum, quæ loco actuum habentur, iudicium referatur ad Professionem, quatuor votorum, dicetur infra sect. 10,

S E-

*f. C. 18. D. 24.
§. 6.*

S E C T I O I X.

*De iis, qui per biennium privato studio
Theologiam recolunt; & pro-
moventur ad Gradus
Scholasticos.*

1. **I** Nstitutio eorum, qui privatim repetunt Theologiam, à Ratione studiorum pag. 153. petenda est: hic tantum ea delibantur, quæ in Constitutionibus, aliisque regulis præscribuntur. Quod dictum est de actibus publicis Theologorum habendis sub finem quarti anni, non comprehendit eos, quibus biennium præterea, ad recolenda ea studia, conceditur *. Debet enim Provincialis, ^u *St. R. Præf. 7.* initio quarti anni, consultis Rectore, Præfecto, Magistris, & suis Consultoribus, designare aliquos; qui, & probatæ virtutis in primis sint, & ingenio polleant, ut absolutis studiis Philosophiæ & Theologiæ, ad ea repetenda, privatim, & quietum studium habeant; & Sacræ Scripturæ se dedant; & plus etiam studii, quam reli-

Selectus, & studia eorum, qui repetunt.

α P. 4. c. 6. D &
§. 14. 16. 17. &
R. Prov. 52. &
St. R. Prov. 8.
& 10. & St. R.
Pref. 7. & St. R.
Rect. 24.

*Eorundem dis-
putationes, &
munera,*

γ R. Prov. 52.
& St. R. Pref.
26.

ζ St. R. Rect. 5.

α St. R. Prov.
10.

*Facultas Gra-
dus literarios
conferendi.*

δ Iul. III. p. 76.
& Pius IV. p.
38.

reliqui consueverint , in Hebraicis
ponant *.

2. Hi verò in disputationibus pu-
blicis rationem suorum studiorum,
reddant : & cum Nostri vocantur ab
Externis ad disputandum , iidem po-
tissimum mittendi erunt , Quibus,
& privati studii occupationibus ut
melius vacare possint, Rector eos,
quàm minimè poterit, distinebit ha-
bendis concionibus, idque consulto
Provinciali ζ. Ex his verò , ubi Re-
gionis mos est, poterunt aliqui, fa-
cta à Generali potestate, ad Gradus
Doctoratus, vel Magisterii promo-
veri α.

3. Possunt enim nostri Scholasti-
ci, studiorum suorum cursu absolu-
to, & riguroso examine præcedente,
à quovis ex Rectoribus Collegio-
rum , adhibitis duobus , vel tribus
Magistris , ad quoscumque gradus
Baccalaureatus, Magisterii, Licen-
tiaturæ, ac Doctoratus promoveri :
& sic promoti gaudent omnibus fa-
cultatibus ; quibus fruuntur reliqui,
pariter insigniti in aliis Vniversita-
tibus b. Quam facultatem promo-
ven-

vendi ad Gradus literarios, per prædictos Pontifices concessam Rectoribus, & Præfectus studiorum habet. *e* Greg.XIII. p.190.
 Nullus tamen ex Nostreis ad Philosophiæ, vel Theologiæ gradus promovendus est, sine facultate Præpositi Generalis; nec ob alium finem, quam ut possint Proximis esse utiliores *d*.

4. Ad gradus verò huiusmodi promovebuntur, qui per diligentem examinationem inveniuntur apti ad eam scientiam prælegendam. Sumptus in illis vitandi: nec loca certa, quamvis reliquis, qui gradus accipiant, dari soleant, ipsi admittant *e*; nec Doctoris, vel Magistri nomine, ratione Gradus, inter se utantur *f*.
 Et quamquam non sit absurdum, si Doctores Nostri quædam insignia, serica in Actibus publicis alicubi ferrent; tamen curandum, ut non ad id obligentur; & quid generatim expediat, P. N. statuere debet *g*.

Servanda cum Promovendis, Promotisq.

e P.4.c.6 §.17. & c.15. § 4.

f R. Prov. 64.

g C.I. D. 131.

S E C T I O X.

*De examine eorum qui sua studia
absoluerunt .*

*Huius examinis
tempus .*

*h St. R. Prov.
19 §. 10. & Or.
c. 18. p. 1. §. 3.*

*Qui Examinan-
di .*

P. §. c. 2. §. 2.

*Or. c. 18. p. 3.
§ 6.*

1. **H**Oc examen, licet ad Pro-
fessionem instituat, quæ
protrahi multoties debet longè ul-
tra studiorum finem; attamen, ut
Scholasticis facilius contingat, in-
stituendum est, antequam illi ad ter-
tiam Probationem mittantur, & sub
finem anni 4. Theologiæ ^b.

2. Certum in primis est, non esse
examinandos hoc, de quo loquimur,
examine eos, qui Philosophiæ, ac
Theologiæ studia non absoluerunt ⁱ.

2. Excipiendi omnes qui pro digni-
tate has facultates professi sunt, aut
profitentur; vel qui actum genera-
lem manè, & vesperi in Theologia,
habuerint; si designatis in id Patri-
bus satisfecerint, ut infra §. 10. explica-
bitur ^l. 3. Doctores Theologiæ Socie-
tatē ingressi, si de eorum eximia eru-
ditione nulla dubitatio sit, pariter nō
sunt examinandi; secus verò, si sint
du-

dubii^m. Reliqui omnes, modò ultrò^m C.7. D.96.
jus ad Professionem quatuor Voto-
rum non abdicent, examinantur.

3. Porro Examinatores, ut ido-
neam ferre sententiam possint, ordi-
nariè esse debent publici Professores
harum facultatum; vel certè, qui
omnium judicio sunt in illis bene-
versati: numero quatuor deligi de-
bent ad id munus à P. N.ⁿ & quo-
ad fieri potest, non sint eorum, qui
examinantur, Præceptores. In lo-
cum horum, si eos deesse continge-
ret, erit Provincialis alios, pro tem-
pore, subrogare *.

*Qui Examina-
tores.*

2 P.5. c.2. §.2.
& C.7. D.33. §.
4. & Or. c. 18.
P.3. §.2.

3 C.7. D.33. §.
5.

4. Materia hujus examinis erit pe-
tenda, tum ex cursu Philosophico,
tum ex Theologico; ita ut qui exa-
minandus est, defendere debeat qua-
tuor assertiones ex quatuor parti-
bus Summæ Theologicæ; tres verò
ex Philosophia, Logica scilicet, Phy-
sica, & Metaphysica; quarum una-
queque tria membra habeat; & qui-
bus præcipue difficultates, & mate-
riæ cursuum comprehendantur *.
Theses autem hujusmodi assignan-
dæ sunt à Superiore cum Præfecto;

*Materia exa-
minis.*

2 P.5. c.2. §.2.
& C.7. D.33. §.
3 & C.4. D.14.
& Or. c. 18. p.3.
§.3. & 1n. 19. §.
3. & St. R. Prov.
19. §.10.

& præscribendi quatuor menses, ultra quos examen non differatur. Quod si intra præfinitum hoc tempus non fiat examen; conclusiones ab iisdem mutandæ erunt: & singuli, licet non necessario, à singulis, tam in Philosophia, quam in Theologia examinandi erunt; quando de utraq; theses habent 1.

1 C. 3. D. 37. §. 4. & In. 19. §. 3.

Forma eiusdem.

5. Forma examinis est; ut fiat coram Provinciali, aut saltem Rectore Collegii, in quo fit. Examinatores soli interesse debent; qui planè intelligant sui muneris esse, seriam, & non perfunctoriam operam navare; ut verè fiat periculum, an doctrina tanta sit, quanta in Constitutionibus requiritur: & duarum saltem horarum spatium in examine insumatur 2.

2 C. 7. D. 33. §. 3. & Or. c. 18 p. 3. §. 4. & In. 19. §. 1. & St. R. Prov. 19. §. 10.

Gradus Doctrinae requisitus.

6. Sed quod commendatissimum Examinatoribus Societas voluit, est sincerum iudicium, de eo doctrinae gradu, quem tenent promovendi ad Professionem quatuor Votorum. Sæpius enim plura in hunc finem statuta sunt. Meminisse igitur debent Examinatores oportere in Professis qua-

quatuor Votorum inesse doctrinam, diligentissimis probationibus exploratam, & planè selectam ^f De cuius doctrinæ gradu ut certiori quadam mensura constaret, decretum est; eam esse, quæ necessaria est ad Philosophiam ac Theologiam cum satisfactione docendam * ; & quidem in his locis, in quibus est idoneorum auditorum, ac disputantium concursus *. Hæc autem aptitudo non expendenda est relativè ad alios, ante ad Gradum Professionis quatuor votorum promotos; sed absolutè, nec habita solùm ingenii, sed etiam doctrinæ præsentis ratione * .

7. Quo autem Examinatorum, in hoc ferendo iudicio, vigilantia excitaretur magis; & eorum integritas meliùs Societati approbaretur, statutum est; neminem ad Examinatoris huiusmodi munus admittendum, quin priùs attentè legerit Decreta, proximè exposita Congr. septimæ octavæ & duodecimæ, & iuramentum coram Superiore genuflexus emiseric; in quo fidelitatem suam in ferenda sententia, & in ea non vul-

gan-

^f Ex. c. 1. §. 8.
& 10. & P. 5 c.
2. §. 2. & P. 10.
§. 7. & Paul. III.
p. 14. & Iul. III.
p. 67. & Or. c.
18. p. 3. §. 1.

^r C. 7. D. 33. §.
3.

^u C. 8. D. 37. §.
2.

^x C. 12. D. 22.
§. 1.

*Iuramentum
præstandum ab
Examinatori-
bus*

9 C. 12. D. 32. §.
2. & St. R. Prov.
19. §. 11.

7 C. 8. D. 37. §.
1.

*Suffragia Exa-
minatorum qui-
bus tradenda.*

ganda promittat : cujus juramenti formulam habes in C. 12. D. 22. §. 2. ubi etiam formula traditur judicii ferendi. Debent etiam Examinatores , cum quis designatam doctrinę mensuram non assequitur , sed mediocritatem attingit , suo id suffragio distinctè declarare 7.

8. Id autem suffragium de doctrina tantum , literis separatis , singuli Examinatores, re Domino commendata , non autem in consultatione prolata sententia sua , Provinciali dent . Pręterea idem judicium ad Prępositum Generalem mittent , addentes si quid significandum occurrat ; quod Provinciali aperiendum non censuerint . Ad eundem Generalem suum etiam judicium , Provincialis, aut qui ejus loco examini pręfuit, mittet . Sed ad Provinciale literę foli inscribantur : qui quidem in librum ad id designatum suffragiorum numerū , die & anno annotatis , tacitis Examinatorum nominibus, referet ; ea secreti cautione , ut ne Socius quidē in secreti cognitionem veniat ; eandemq; ob causam Examinatorum etiam

etiam literas mox comburet ^a.

^a C.7.D.97.St.
R. Prov.19.5.
12. & Or.c.8.p.
3.5.5. & In.19.
5.2.

9. Si quis verò non tulerit quatuor Examinatorum suffragia clara, & minimè dubia (nam dubium pro nullo habendum ^b) is non censeatur habere doctrinam necessariam ad Professionem quatuor Votorum ^c.

*Qua certitudo
& numerus suff-
ragiorum re-
quiratur.*

Et huic quidem poterit P. Generalis secundum examen concedere; rarò tamen, & cùm dubium aliquod de

^b C.7.D.33.5.
⁴.
^c C.8.D.37.5.
³.

aptitudine intercessit, gravibusque de causis; aut vix unquam, nisi is, cui hoc concederetur, retulerit in primo examine duo pro se suffragia; ac si fortè distinctos à prioribus Examinatores esse necesse fuerit; sint etiam illi omni exceptione majores, & jurati, & ab ipso Præposito Generali designati. Tertium verò examen nunquam est concedendum ^d.

^d C.7.D.32. &
C.12.D.22.5.3

10. Quod dictum est de Examinatoribus, comprehendit etiam Iudices designatos ad ferendum iudicium de his; qui loco examinis habent actus magnos Theologiæ. De his tamen, qui indistincti à prioribus esse solent, est præterea decretum; ut si ex audita disputatione nequeant for-

*Idem servandum
à Iudicibus Aca-
demiæ magni.*

mare iudicium certum de sufficiencia doctrinæ, siue ob nimias interlo-
 cutiones Professorum, siue ob ar-
 gumentantium defectum (quæ in-
 commoda diligenter prævertenda,
 essent) tum Provincialis substituatur
 unum, aut alterum, ex iis, qui for-
 tē disputationibus interfuerunt (si
 nactus idoneos fuerit) ut Iurati, Iu-
 dicum loco, suffragium ferant: si
 verò vel hi desint, vel nec ipsi satis
 certam sententiam proferant, quam-
 e C. 10. D. 13. primū examen adhibeatur. Ad
 quod etiam omnino revocandus,
 qui habiturus Actum magnum ab
 argumentaturis conclusionem im-
 pugnandam inquisiverit: neq; enim
 huic Disputationis, quantumvis exi-
 mæ, iudicium favere debet f.

f C. 11. D. 24.
 § 6.

*Mitius agendum
 cum Doctoribus
 Theologia.*

II. Temperata verò aliquantulu-
 lum est eximæ conditio doctrinæ in
 Theologicis disciplinis, in gratiam
 eorum, qui in celebri aliqua Uni-
 versitate donati fuerint gradu Do-
 ctoris in Theologia; hi enim, si me-
 diocritatem doctrinæ excedere, præ-
 vio communi examine, deprehensi
 fuerint; promoveri poterunt ad Pro-
 fef-

fectionem quatuor Votorum; secus
verò, si mediocritatem non ex-
cedant §.

§ C.11. D.14.
& C.7. D.96.&
§ R.Prov.19.
§.14.

12. Sufficit & in Theologicis me-
diocritas, quæ satis sit infidelium, &
hæreticorum conversioni, in viris
literatura humaniore insignibus; &
qui plures annos in iisdem docendis
cum laude strenuè laboraverint. Id-
que extenditur etiam ad Nostros, qui
apud Indos utiliter laborantes, eo-
rum linguis cum fructu addiscendis
operam dederunt. De peritia autem
sufficienti linguarum Indicarum Exa-
minatores jurati suffragium ferant ^h.
Quæ tamen ita permiffa sunt judi-
cio P. Generalis; ut non communi-
ter, ac facilè cum omnibus dispenfe-
tur ⁱ. Eodem privilegio gaudent,
qui iudicio Provincialis & Consul-
torum excellunt in lingua Græca, ^l
cum sufficienti notitia Hebraicæ ³.

Et cum insig-
nis in studiis Hu-
manitatis, aut
Linguarum.

h C.8. D.40.

i C.6.D.15.

l C.9.D.32.

13. Similiter indulgetur medio-
critas Scientiæ Theologicæ jis; qui
habent alia egregia Dei dona, qualia
sunt ab gubernandum, vel ad concio-
nandum illustria talenta; quorum
nec vulgaria, nec levia experimen-

Et maxime ap-
tis ad gubernan-
dum, aut con-
cionandum.

m. P. 5. c. 2. B. &
C. 7. D. 31. §. 3.
& C. 13. D. 19.

*Et in Iure Ca-
nonico versatis.*

n. P. 5. c. 2. B. &
C. 7. D. 96. &
St. R. Prov. 19.
§. 14.

*Excellentia Ta-
lenti suppletis
Doctrinam iu-
ramento constat.*

ta sunt. Horum autem donorum
judicium ultimum penes Prepositum
Generalem esto^m.

14. At qui in Iure Canonico do-
ctrinam sufficientem habent; & viri
alii sunt adeò insignes, ut judi-
cio Generalis, quod studio Theologi-
co deest, inde compensari videretur;
ad Professionem quatuor Votorum
admitti possunt; & examinandi in
Theologicis non sunt*.

15. Demùm hic duo adverten-
da, quæ ad compescendum nimium
usum proximè adductarum conces-
sionum statuta sunt. 1. Exigendum
esse iuramentum ab iis qui judicatu-
ri sunt de excellentia Talenti; quod
supplere potest defectum doctri-
næ, ad Professionem requisitæ; ut
par omnium hac in parte condi-
tio sit, non obstante contrario De-
creto tertio Congreg. 11. Ejus autem
Iuramenti formula de talento gu-
bernandi, & concionandi traditur
Dec. 19. Congr. 13. 2. Non omnes,
quibus testimonium prædictum ad-
stipulatur, esse promovendos; sed ser-
vandas Constitutiones, & Decreta;
quæ

quæ totā rem volunt pendere à P. N. neq; hujusmodi promotiones cōmuniter, & facilè ab ipso concedendas^a.

^a C. 12. D. 24.
& C. 13. D. 19.

CAPUT VI.

*De Scholasticorum valetudine
conservanda.*

EXplicatis, quæ ad nostrorum Scholasticorum animos tum pietate, tum literis informandos spectant; de eorum tuenda valetudine perstringenda sunt aliqua; omiſſis iis, quæ hoc ipso in genere ad universos pertinent; & P. 4. c. 8. referentur.

I. Ne igitur Scholastici literario labori succumbant; eorum sanitatem curabit Rector, animadvertendo; ut temporibus valetudini corporis incommodis non studeant; ut somno quantum temporis satis est tribuant; & in laboribus mentis modum servant^a. Quare verantur ultra duas horas, legendo, aut scribendo, labori incumbere; quin studium intermittant, aliquo temporis intervallo^b.

*Studendi labor
sit moderatus.*

^a P. 4. c. 4 § 1.
& c. 10. § 5. &
R. Rect. 38. &
49. & 55.

^b R. Schol. 11.

Domestica ministeria obeunda à Coadiutoribus.

*c P. 4. c. 6. § 3.
& B. St. R. Pro.
32.*

Vacatio hebdomadaria.

*d P. 4. c. 13. § 5.
& F. & R.
Rect. 40.*

*e C. 6. D. 40. §.
9. & Or. c. 2. §.
15.*

2. Coadiutores in Collegiis constituentur à Provinciali, ad Scholasticos sublevandos, quot necessarii sunt; ne Magistrorum, & discipulorum opera Rector uti cogatur, ad munera domestica: quamquam adjuvari illos ab his, aliqua hora, nihil prohibet^e.

3. Peculiare etiam Scholasticorum nostrorum valetudini institutum est levamentum in Rusticatione hebdomadaria; ad quam, die communis vacationis à studiis, exceptis diebus festis, & Quadragesimæ, emittuntur^d. Quod si, per coeli injurias, aliasve causas, neque ad prædium, neque deambulatam ire licuerit; mane ad recreationem non pulserur, sed vacetur studiis: post meridiem verò, peracta recreatione ordinaria post prandium, & interposita mora aliqua, detur signum, ad recreationem per horas tres: sed clamores, & ludi strepirosi omnino caveantur^e. Cum verò in hujusmodi prædio cœnatur; meridie per unā, aut alteram horam Scholastici partim studeant; partim orationem matu-

tutinam perficiant . Quo tempore nulli fas sit, vel ludere, vel confabulari ^{f. C. 6. D. 40. §. 7 & Or. c. 2. §. 15.}

4. Additur etiam productior remissio, semel in anno, tempore Vacationum generalium. Detinentur enim in prædio, aut Villa, per plures dies, non tamen ultrà quindecim. Ne autem, dum vires corporis reparantur, ardor spiritus extinguitur; 1. hæc secessio in Villam minimè permittenda, nisi peraccommodæ sint ædes habitationi, obseratæ fores, & Superior adsit custos religiosæ disciplinæ. 2. Spiritualia exercitia Examinum, & Orationis minimè prætermittenda. 3. Nullus eo tempore Externorum villas, licet propinquorum, adeat; nisi graves ob causas aliter Provinciali videatur. 4. Genus exercitii, aut ludi prudenti considerationi Provincialis relinquatur; qui accommodatam suæ Provinciæ directionem conficiet.

Vacatio Autumnalis.

^{g. C. 6. D. 40. §. 8. & Or. c. 14.}

CAPUT VII.

De tertio Probationis anno.

SECTIO I.

De Personis, & loco tertiæ Probationis.

Ad quos pertineat hæc Probatio.

I. **P**ostrema cura, quæ formandis nostris Scholasticis adhibetur, est tertius Probationis annus. Ad hunc peragendum illi mittuntur, post litetarum studia in Societate transacta; antequam ad Gradum Professorum, vel Coadiutorum formatorum admittantur. Et quamquam Provincialis differre interdum ex gravi causa poterit, monito Generali; cum nullo tamen omnino dispensabit*. Illi tantum qui Societatem absolutis studiis inierunt, non obligantur^b. At cum reliquis detur opera à Provinciali, ut maturè, ac simul omnes, qui ejusdem anni sunt, quoad ejus fieri poterit, ad Probationem convenient^c.

* Ex. c. 1. §. 12.
& c. 4. §. 16. &c.
c. 6 §. 8. & P. 5.
c. 1. §. 3. & c. 2.
§. 1. & Greg.
XIII. p. 226 &
R. Prov. 68. &
R. M. N. 58. &
Or. c. 3. Tit. 1.
§. 1. & Tit. 3. §.
1. & 4.

^b C. 8. D. 9.

^c Or. c. 3. Tit.
1. §. 6.

Hæc

2. Hæc autem tertia Probatio *Quid illa sit.*

(nam sic appellatur ad distinctionem primæ, & secundæ, quæ à Novitiis transiguntur) est schola affectus; ubi Scholasticos exerceri convenit in Devotionis, & Humilitatis exercitiis: ut si qua fortasse in re harum virtutum fervor, per literarum occupationem, intepuerit, recalescat ^d.

d P. 5. c. 2. § 1.
& Greg. XII l.
p. 226. & Or.
Tit. 3. §. 2.

3. Domus tertiæ Probationis, juxta Constitutiones, potest dotari annuis proventibus ^e. Et conari debent Provinciales; ut peculiaris in qualibet Provincia constituatur: quæ si desit; tertia Probatio fiet in Domino communis Probationis, in loco tamen à Novitiis separato ^f. Ad conflandum autem numerum idoneum sic probandorum, Provinciales possunt coniungere unà plures è vicinis Provinciis, in loco, qui commodissimus videatur ^g. Demum, si locus aptior non haberetur, possent etiam, assignari Domus Professæ, aut Collegia; servatis tamen Novitiatus regulis ^h.

Vbi transigenda.

e C. 7. D. 31.

f Or. c. 34 Tit.
1. §. 4.

g Or. c. 3. Tit.
1. §. 5.

h R. Prov. 68.

4. Provincialis etiam erit, illis Instructorem deligere; qui auctoritate

Instructor qualis.

te valeat; & aliàs gubernarit; cuiusmodi foret Provincialis, officio suo defunctus; aut similis quispiam alius, quem magni facturi sint; & à quo regi se facilius patianturⁱ. Instructor verò adniti ante omnia debet, ut gravissimi muneris memor, tum ferio ipse, ac diligenter in officium incumbat, tum eos excitet, qui in hac Probatione exercendi sunt; ut magno studio, & alacritate illam suscipiant^l.

Or.c.3.Tit.2.
§.2.

l Or.c.3.Tit.2
§.1.

Eius iura.

5. Idem erit ordinarius eorum, Confessarius, cum potestate absolvendi à reservatis: pœnitentias ex devotione concedere poterit; non autem imponere, ob violatam disciplinam; cuius exigendæ cura est penes Rectorem, & Ministrum. Habebit tamen sigillum, & facultatem ad dispiciendum, an eorum literæ mitti, red-
divæ debeant^m.

m Or.c.3.Tit.
2. §.10.11.

S E C T I O II.

*De modo tertiam Probationem
transigendi .*

1. **I** Am, ut qui probantur, intentum à Societate finem assequantur; debent 1. distractiones subterfugere tum epistolarum otiosarumⁿ, tum colloquiorum cum Nostris aliunde venientium, aut Externorum, absque facultate Instructoris. Et universim expedit, ut cum his tantum agant, quos Superior cuilibet assignabit^o. Cum verò loquendum est, audientes ædificent^p. At extra horas recreationis silentium servabunt; designatamque stationem non deserent, per domum vagantes^q: & à studiis omnino abstinébunt^r. Propterea non distinquendi concionibus; quamquàm Missiones aliquæ unius, vel alterius mensis non interdiciuntur, & prævia aliqua ad Confessiones audiendas Instructio^s. Si qui verò antea, ut moris est, Ordines non susceperint; hoc tempore

*Distractiões
avertendā.*

*n Or. c. 3. Tit.
2. §. 11.*

*o Or. c. 3. Tit. 3
§. 10. 11.*

*p Or. c. 3. Tit.
3. §. 14.*

*q Or. c. 3. Tit.
3. §. 16.*

*r Or. c. 3. Tit. 3
§. 7.*

*s Or. c. 3. Tit.
2. §. 7.*

† Or. c. 3. Tit.
1. §. 7.

re ad eos non promovebuntur; nisi
fortè sacris initiati jam fuerint *.

*Meditatio, &
Lectio spiritua-
lis.*

2. Intimam familiaritatem,

cum Deo, potissimum hoc an-
no acquirant. Præter consuetum,
Novitiis Orationis tempus, illud
quisque habebit, quod sua cuique
devotio, probante Instructore, sub-

“ Or. c. 3. Tit.
3. §. 6.

ministrabit “. Habeant distincta spa-
tia meditationis, orationis vocalis,
& lectionis spiritualis; ad quam non
desit copia piorum librorum, &
SS. Patrum juxta Indicem insertum
huic Ordinationi *.

“ Or. c. 3. Tit.
3. §. 7. 8. 9. &
Tit. 2. §. 9.

*Exhortationes,
& Conferentia.*

3. Exhortationes, & Conferen-

† Or. c. 3. Tit.
2. §. 3.

tia sint ad eorum captum accom-
modatæ †. Pro explicatione Doctri-
næ Christianæ utilior, & congruen-
rior erit alia quæpiam exercitatio, apta
illorum statui; ut de tradendis exer-
citiis spiritualibus, & modo juvandi
animas; de Instituto, quatenus re-
fertur ad acquirendas virtutes, &
auxilium proximorum; de cerimo-
niis Missæ, ex S. Bonaventura ‡. Non
abs re etiam fuerit, si practicas in-
terdum de aliqua virtute exhortatio-
nes habere jubeantur; non tamen me-

‡ Or. c. 3. Tit. 2
§. 4.

di-

diratò, sed ex abundantia cordis sui ^a. ^a Or.c.3. Tit. 2.5.5.

4. Ceterum quantum ad rationem Probationis attinet, jisdem, omnino probationibus, quibus Novitii, exercendi sunt; hoc est sex experimentis Societatis, & aliis similibus, quæ ad perfectam sui abnegationem conferant; sumpto exordio à spiritualibus exercitiis, per integrum mensem. Ad Magistri autem prudentiam pertinet, pro ratione virium cujusque, ac dispositione omnia temperare ^b.

Experimenta sex Novitiorum.

^b Or.c.3. Tit. 2.5.2 & 6. & 8. & Tit.3.5.5. & 12.

5. Legent ordine suo ad mensam: in exhortationibus, & conferentiis assidui erunt: in omnibus denique communibus exercitiis eam diligentiam adhibebunt; qua Novitios non æquare modò, sed vincere studeant ^c. Cum enim hæc ultima sit Probatio; meritò unusquisque sollicitus esse debet; ut ad quam initio perfectionem vocatus est, ad eam in hac demum Probatione acquirendam omni ope defudet; & Societati is tandem à suis fructus constet; quæ illa post tot labores, & sumptus, ju- ^d Or.c.3. Tit. 3.5.4.

Disciplina, & Fervor.

^c Or.c.3. Tit. 3.5.3.

veant

veant verò, ne ulla ratione scire fatagant, quid ipsis, peracto tertio anno, futurum sit: sed cum indifferencia, obedientiæ nutum præstolentur ^e.

^e Or. c. 3, Tit. 3 § 15. & in 7. § 5.

Admonendi & examinandi.

6. Hæc autem facilius contingent; si Provincialis, aut Rector Collegii mittendos ad tertiam Probationem admonebit de iis; quæ studiorum tempore observata in illis fuerint, informato pariter de iisdem Instructore ^f. In ipso verò ingressu hujus Probationis generatim interrogandi; num firmi in proposito vitæ religiosæ persistent. Non quasi liberum illis sit, post emissâ vocæ, recedere; sed ut Societati constet; num Scholasticus eam firmitatem retineat; quæ est conditio necessaria, ut ad ulteriora vota admittatur ^h. Examinentur etiam particulatim, sexto quoque mense, eodem examine, quod Novitiis proponitur; reddantque rationem vitæ suæ ab eo tempore, quo ad studia missi sunt ⁱ. Provincialis crebrò illos visitet, moneat, consoletur; advigilans, ut si qui in hac Probatione nō proficiunt,

^f Or. c. 3, Tit. 1 § 3.

^g Ex. c. 7. § 7. & R. M. N. 85.

^h C. 9. D. 39.

ⁱ Ex. c. 4. § 39. & c. 7. § 8. & R. M. N. 86. 87.

am-

maturè illos educat, alibi probandos, & iterum remittendos. Adnotabit præterea in Libro, quomodo singuli se gesserint^l. Frequentiùs etiam illos interrogabit Instructor; & Provincialem de illorum statu certiore faciet: pleniorẽ verò informationem sub anni finem ad eundem mittet; idemque ut faciant Rector, & Minister admonebuntur^m.

^l Or. c. 3. Tit. 1 §. 8.

^m Or. c. 3. Tit. 1 §. 9. & Tit. 2 §. 13.

7. Sua etiam, dum animus excolitur, tuendæ valetudini impendenda cura. Quare ad vineam, aut prædium, recreationis causa, mitti poterunt singulis mensibus, vel etiam sæpius, si Provinciali videbitur. Et singulis hebdomadis die una à solitis exercitiis vacent; in qua aliquid honestæ recreationis poterunt sumere domi, vel foris. Extra tempora porrò quotidianæ recreationis concedi eis poterit, ut in horto aliqua diei hora deambulent, sed singuli seorsim, & silentioⁿ. At exercitia corporalia valde moderata sint, & non qualia Novitiorum; eademq; ad mortificationem potiùs, mentalium-

Eorum valetus, do custodienda-

ⁿ Or. c. 3. Tit. 2 §. 12. & Tit. 3 §. 16. & R. M. N. 622.

liumque avocationem, quàm ad defatigationem apposita. Omnia tamen in Ministerio culinæ, & ceteris corporalibus exercitationibus præstabunt, quæ Novitii solent; seu tempus spectetur, qua singula præstanda sunt, siue occupationis spatium, quo explenda est. In his verò sic se à Præfecto dirigi sinent, sicut ipsimet Novitii. Vilia etiam indumenta, & aliæ id genus mortificationes prætermitti non debent.

¶ Or c 3. Tit. 2

§ 6. & Tit. 32

§. 12.

PARS

P A R S III.

DE PROFESSIS

& Coadiutoribus for-
matis .

C A P V T I.

*De Virtute, & aliis ad Professio-
nem requisitis .*

S E C T I O I.

*Præmittuntur aliqua de distinctione
Graduum Societatis .*

I. VI in Societate, quan-
tum satis est, probati fue-
rint, admitti debent mo-
do magis interno, ut membra unius,
ac ejusdem corporis Societatis^a. So-
cietas enim 1. ut ejus nomen latif-
simè accipitur, omnes qui sub obe-
dientia Præpositi Generalis vivunt,
complectitur; quo in numero etiam
Novitii censentur. 2. Pressiori si-

*Quatuor Socio-
rum gradus .*

^a P 5. c. 1. §. 1.

P

gni-

gnificatione Scholasticos approbato-
 tos, præter Professos, & Coadiuto-
 res formatos continet. 3. Magis
 etiam propria acceptione, Profes-
 sos, & Coadiutores formatos dum-
 taxat significat. 4. Maximè om-
 nium limitata, sed & germana signi-
 ficatione, cum Societatem dicimus,
 Professos quatuor Votorum tantum-
 modò intelligimus; quod hi nem-
 pe præcipua membra sint in Socie-
 tate, non quod alia etiam non nu-
 merentur^b. Præterea nonnulli ad
 solemnem Professionem trium Vo-
 torum tantum admittuntur^c.

^b Ex.c.1. §. 7. 8.
 9. 10. P. 5. c. 1.
 A.

^c Iul. III. p. 68
 & Ex.c. 1. D. &
 P. 5. c. 2. §. 3. &
 C. & c. 3. §. 5. 6.

Proponuntur
 tractanda.

2. Cum igitur actum jam sit de
 Novitiis, & Scholasticis; nunc de
 his admittendis in corpus Societatis
 dicendum est: siue Gradus Profes-
 sorum, siue Coadiutorum forma-
 torum suscipiatur. Et quoniam in
 Constitutionibus Professi nomen,
 absolutè prolatum, significat Pro-
 fessos quatuor votorum: de his pri-
 mò agendum est. De doctrina qui-
 dē ad hunc Gradum requisita tracta-
 tum est supra Part. 2. cap. 5. sect. 10.
 Quare hic desideratur tantum exacta
 tra-

tractatio de virtute , & aliis prærequisitis ; & quo pacto informationes ad Generalem mitti debeant : quorum pleraque servanda etiam , ubi de admittendis ad reliquos gradus Professionis trium Votorum, sive Coadjutorum spiritualium agitur .

SECTIO II.

Conditiones admittendorum ad Professionem .

1. **I**lli igitur ad Professionem idonei habebuntur , qui Sacerdotio initiati, & quorum vita diuturnis , ac diligentibus probationibus perspecta valdè , & approbata sit ; & de quibus certa spes sit , eos viros spirituales futuros, & adeò progressos in via Domini nostri, ut per eam currere possint^d .

Sacerdotium & Virtutis præstantia .

d Iul. III. p. 674
& Greg. XIV. p. 281. & Ex. c. 1. §. 8. & P. 5. c. 2. §. 1. & 2.

2. Quæ præstantia virtutis , seu mediocritatis in ea excessus , ut faciliùs dignoscatur , explicatum est in eo consistere ; ut regulariter , & ut plurimum operentur secundum exigentiam virtutis ; spereturque idem

Declaratio requisita Virtutis.

e C.9. D.6.

f C.12. D. 56.
§ 6.

Tempus positivum nullum certum.

g Greg. XIV.
p. 282. & Ex. c.
1. §. 12. & P. 5.
c. 2. §. 2. & 4. &
C. 5. D. 36. 37.

Tempus verò negativum definitum est.

h P. I. c. 3. K.

facturos in difficilioribus si quæ occurrerint e ; & in informationibus mittendis ad P. Generalem exprimendum est , an quis profecerit quantum requirit Decretum 6. Con.9. f .

3. Tempus nullum certum determinatum est , quo quis ad Professionem est promovendus ; cum dependeat à Societate , & Præposito Generali , quando judicaverint sibi plenè à Promovendo esse in Domino satisfactum . Et hanc potestatem prorogandi Gradum Professionis , immo & Coadjutorum formarum , ut rem maximè necessariam ad conservanda substantialia Instituti , retinendam esse gravissimis sententiis pluries definitum est g .

4. Contra designatum est tempus , intra quod non liceat admittere ad Professionem . Et olim quidem , sine circumspecta dispensatione Generalis , nemo promovendus erat ætate 25. annis minore h . Iam consuetudo à Generalibus introducta approbata est , citra novam tamen obligationem ; & multò minùs necessitatem , ad valorem Professionis,

nis, si secus fiat, ut expectandus sit 33. annus expletus ⁱ. Perstat igitur adhuc facultas Generali concessa ^{33.} à Constitutionibus dispensandi, ut etiam non expleto Novitiatus biennio, nedum 25. ætatis anno admitti quis possit ad Professionem ^l. Quo- ^{l P. I. c. 3. K. & C. 5. D. 13. & 63.} ad annos verò Religiosæ vitæ attinet; jure ordinario qui studia sua ante ingressum in Societate, impenso in jis septennio, absolverunt, ante 10. annum currentem non proponendi Generali; nec ante 17. qui eadem studia omnia in Societate peregerunt. At qui studia Philosophiæ, aut Theologiæ, partim ante ingressum in Societatem, partim postea decurrerint, intra duos prædictos terminos citius, aut tardius proponantur; pro ratione annorum integrorum, quibus ante ingressum illis studiis operam dederunt ^m. Ita scilicet, ut qui ante ingressum solo biennio Philosophiæ studuerint, non nisi anno 15. currente proponendi sint: & si qui minori tempore, quàm septennii, Philosophiæ, ac Theologiæ studia confecerint, non nisi anno

^m Ex c. 1. §. 12. & P. 5. c. 2. §. 2. & C. 9. D. 42.

undecimo, aut duodecimo currente, pro ratione annorum, qui triennio Philosophiæ, aut Quadriennio Theologiæ defuerint *.

n C. 13. D. 9.

*Non differenda
à Provincialibus
propositio Pro-
movendorum.*

5. Si qui verò, instructi reliquis doctrinæ, & virtutis conditionibus, designata tempora impleverint: eorum propositio non differenda à Provincialibus; etiam si alii Religione antiquiores, propter non absoluta studia, remotiorem aliquam, stationem, aut alia impedimenta, ex parte ipsorum, non sunt expediti; neque hi postmodum licet tardius promoti in locum suæ antiquitatis restituendi*. Ceterum Provincialibus commendatur; ut qui pares sunt vocatione, & studiis, simul ad gradum proponantur^p. Quod si aliquos promovendos non censeant, licet jam legitimo tempore in Societate vixerint; causas moræ ad Generalem scribant^q.

q C. 9. D. 42. &
C. 11. D. 31. &
C. 12. D. 11. &
Or. c. 18. p. 1. §.
2. & p. 4 §. 1. 2.
3.

p C. 7. D. 75. &
C. 9. D. 42.

q Or. c. 18. p. 1.
§. 7.

*Solemnes dies
Professione amit-
tenda.*

6. Dies verò constituti promotionibus ad gradum Professorum, & Coadjutorum formatorum sunt Purificatæ, & Assumptæ Deiparæ solemnes; sic tamen, ut non sint conditio

ditio necessaria ad Professionis valorem ; immo nec adeò religiose servandi , ut Provincialis alios sufficere non possit : quando præstitutis diebus aliquis citra culpam , & gravem ob causam, casumq; fortuitum promoveri non potuit . Locus Professioni emittendæ Roma tantum primò concessus ; Sed quilibet postmodum permissus est .

† C. 12. D. 9. & C. 13. D. 20.

† Paul. III. p. 31.

† Paul. III. p. 52.

C A P V T II.

De Potestate & forma admittendi ad Professionem .

S E C T I O I.

Quis ad Professionem admittere queat , & qua prævia informatione debeat .

I. **Q**Uod jam proximè indicatum est, potestas decernendi, ut aliquis promoveri possit ad Professionem, est penes Præpositum Generalem privativè . Quam facultatem tamen in remotissimis regio-

Potestas ordinaria est penes Præpositum Generalem, & Vicarium .

nibus, quales sunt Indica, potest Generalis communicare Provincialibus: non autem id facile dabit in propinquioribus, & solum ei, cui perinde fidat, ac sibi ipsi ^a. Vicarius etiam Generalis, subrogatus in locum defuncti, potest promovere ad Gradus, æquè ac Generalis ^b.

^a P. 5. c. 1. § 2.
& c. 2 §. 1. & A.
& P. 9. c. 3. § 1.
& A.
^b C. 12. D. 10.

*Quis excipere
Professionem
possit.*

4. Admittere verò, hoc est, excipere ipsam Professionem, præter ipsum Generalem, ex eius commissione, ordinariè solent Provinciales, Superiores locales, Visitatores. Possunt ex eadem commissione, & alii viri insignes; etiamsi è Societate non sint, ut Episcopus, vel Persona in dignitate Ecclesiastica constituta; & hi quidem, cum nullus ex Societatis Professis præsto erit ^c. Licet autem Provinciales ad excipiendam Professionem soleant subdelegare alios è Nostreis, præsertim, Superiores: facultas tamen, quam ad hoc habent à Generali, non extenditur ad externos Prælatos ^d.

^c P. 5. c. 1. B.

^d C. 8. D. 34.

*Præmittenda
Informatio ad
Generalem.*

3. Cum igitur statuere, quinam legitimas condiciones adepti sint, ut ad Professionem promoveri possint, ad

ad Generalem ordinariè spectet; propterea priùs ipse nominatim certior fieri debet de eorum dotibus^e. In qua informatione, ut fideliter & exactè procedatur, confecta est Instructio; quæ nihil humanæ diligentiae desiderari hoc in genere patitur; estque inter Ord. Gen. cap. 18. à qua non facilè recedendum^f.

^e P. 5. c. 2. A. &
P. 9. c. 3. A. &
C. 7. D. 6.

^f C. 7. D. 99.

4. Summa verò ejus Instructio-
nis hæc est. Provincialis, præter in-
formationem, quam in Visitatione
Collegiorum de Promovendis acci-
pere debet, quatuor seliget Patres,
(neque enim plures esse debent^g) qui
unumquemque proponendum me-
lius noverint, daturos de eo infor-
mationes, juxta subiecta in eadem
Instructione capita. Ex his quatuor
Informationibus, vel voce, vel scrip-
to traditis, sua singulis promo-
endis respondens informatio à Provin-
ciali conficienda est; quam cum suis
Consultoribus communicet, atque
examinet; judiciumque illorum sin-
gulis informationum capitibus ap-
ponat. Sed præterea tam ipse, quàm
Consultores, distinctis literis ad Præ-
po-

*Quomodo Infor-
matio conficien-
da.*

^g C. 9. D. 37.

positum Generalem scribent sententiam suam: cui per easdem significabunt an Promovendus excedat mediocritatem virtutis, juxta explicationem Decreti 6 Con. 9. In his autem omnibus non solum diligentia, & prudentia, sed etiam secretum, quod oportet, adhibendum erit. Habes in Instructione prædicta Paradigmata conficiendarum informationum; tum earum, quæ ad Provincialem, tum quæ ad Generalem mittuntur. Is verò cum Assistentibus eas expendet; statuerque de Promovendis, quod in Domino judicaverit. Literæ autem Generalis de Promovendis conservandæ à Provinciali sunt certo aliquo in libro, quoad executioni mandatæ sint.

*Præmittenda
ab eo, qui pro-
movendus est.*

h. Ex.c. 4. §. 2.

i. Ex.c. 4. §. 38.

l. Ex.c. 4. §. 270

5. Antequam Professionem quis emittat, debet relinquere bona sua; nisi id prius præstiterit; ac pauperibus, nisi aliud recta ratio dictaverit, distribuere ^b; & Superiori domus, circiter triginta dies antequam Profiteatur, rationem conscientie reddet ⁱ. Ostitim etiam, per triduum; mendicabit ^l; ac demum Exercitia

tia spiritualia , spatio unius hebdomade , peraget ^m.

^m Ex c. 4 §. 41.

6. Si verò aliquibus propter illorum defectus , retardanda promotio videatur ; hi scripto monendi sunt , cum declaratione defectuum : quod ubi Provincialis præstiterit , Generali significabit ⁿ. Quæ autem obligatio sit acceptandi gradum , quem P. Generalis designaverit , expositum est supra Part. I. cap. 6. sect. 7. ubi de promissione ingrediendi Societatem , quam tribus votis post biennium adiungimus , actum est. Ad amoliendas porrò difficultates , quæ subinde oriri possent in Gradibus acceptandis , plura traduntur in Instr. ad Super. c. 6.

Quid agendum cum dilatis .

ⁿ Or. c. 18. p. 4. §. 5.

SECTION II.

Quid servandum in ipsamet Professione .

I. **F**orma verò , qua aliquis ad Professionem admittit , est , ut Præpositus Generalis , vel qui , accepta ab eo facultate , ad Professionem

Forma Professionis .

nem admittit; postquam publicè Missæ sacrificium obtulerit; in Ecclesia, coram Domesticis, & aliis Externis, cum Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento ad eum, qui Professionem est emissurus, se convertat. Is autem, absoluta generali Confessione, & verbis, quæ ante Communionem dici solent, voce alta Votum suum scriptum (quod aliquot ante dies oportet, ut consideraverit) leget; cujus formulam pro quatuor Votorum Professis vide in Constitutionibus Part. 5. cap. 3. §. 3. proprium verò Votorum Professis ibid. §. 6. adiecto utrobique quod præscripsit Con. 12. Dec. 56. §. 7. Post hæc sumet Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum^o. Neque aliæ his ceremoniæ addendæ^p.

^o P. 5. c. 3. §. 2.
& 4. & R. Pr.
§ 70.
p C. 1. D. 36.

Quid in ea essentialia, quid non.

2. Particularia, quæ sunt exposita, decent quidem; & cum fieri potest, observanda sunt; non tamen ut necessaria. Fieri enim posset; ut Sacerdos non esset, vel Missam celebrare non posset; qui, ex ordinatione Præpositi Generalis Professionem admittit. Illud autem essentialē

le est, ut publicè Votum legatur, coram iis de Societate & Externis, qui adfuerint; atque ut tanquam solemne, & emittatur, & admittatur ^{q. P. 5. c. 3. A.}

3. Post emissam Professionem, ^{Vota post eam simplicia.} emittuntur alia Vota simplicia, etiā à Professis trium Votorum. Quorum simplicium Votorum formula descripta à Cong. 1. Dec. 102. & recognita à Con. 3. D. 46. legitur in fine Part. 10. & ultimæ Constitutionum. Materia est 1. non relaxare Constitutiones circa Paupertatem. 2. Non ambire Dignitatem intra, vel extra Societatem. 3. Non consentire Dignitati admittendæ extra Societatem citra præceptum. 4. Delatio ambientium. 5. Promotum extra Societatem audire consilia Generalis, & exequi; si ea meliora credantur.

4. His peractis scribetur ejus nomen, qui Professionem emisit; & illius, in cujus manibus emisit; adnotato die, mense, & anno, tam in libro, qui apud Provincialem, quàm in alio, qui apud Superiorem localem, in hunc usum, servari debet.

Et

Omnia scripto consignanda, & conservanda.

f P. 5. c. 3. §. 4.
 & R. Prov. 72.
 73. & Præp. 12.
 & Reft. 11.

Et præterea exemplum emissæ Professionis , & aliorum quinque Votorum , nomine emittentis subscripto , ad Generalem , per Provincialem , quamprimùm transmittetur s .

C A P V T III.

*Explicantur effectus Professionis ,
 & aliorum Votorum , quæ
 à Professis emit-
 tuntur .*

S E C T I O I.

*De effectibus Professionis in Genere,
 & speciatim Voti Pau-
 pertatis .*

PRætermisiss obligationibus , quæ resultant etiam ex Votis Scholarium , atque adeò superius expositæ sunt, Part. 1. cap. 5. sect. 4. &c. hic exponentur peculiare effectus horum Votorum , tum solemnium , tum simplicium .

Professorum 1. Et primò per hæc Vota Religio-

ligiosę Professionis, quę solemnia sunt, constituuntur nostri Professi in eo statu: in quo per traditionem, perfectam ex parte ipsorum, & parem acceptationem, ex parte Religionis, censentur esse quicumque Religiosi Professi^a. Et licet in quibusdam casibus etiam Professi, cujuscumque gradus, & dignitatis sint in Societate, dimitti possint; præmissa tamen matura deliberatione, & quatenus id convenire Divino obsequio, & communi bono existimaretur, deveniendum cum illis est ad hoc remedium: ut si contumax, aut incorrigibilis aliquis ex illis esset. Quamquam alię etiam causę esse possint; quas eò graviores esse convenit, quò arctiori vinculo, nempe arctissimo, Professi corpori Societatis conjuncti sunt^b.

2. Ex jisdem quatuor Votorum Professis constant potissimum Comititia nostra: in quibus hi sedent ante reliquos, in aliis Gradibus constitutos; servato inter se ordine, juxta antiquitatem suę Professionis^c. At si duo conveniant, qui talem

Pro-

*unio summa
cum Societate,
à qua tamen,
dimitti possunt.*

*a P. 5. c. 1. A. &
Greg. XIII. p.
228.*

*b P. 2. c. 1. §. 1 &
A. & C. & c. 3.
A. & P. 9. c. 3.
§. 1. & c. 4. §. 7.
& Greg. XIII.
p. 209.*

*Ordo sedendi
in Congregatio-
nibus.*

*c For. C Gen §.
60. & C. Prov.
§. 15.*

Professionem emiserint eadem die ; ei deferenda est ordinis prærogativa ; qui prius explevit annos Religionis ad hujusmodi Professionem requisiti . Si ambo eos expleverint eodem die ; præferatur ille , qui diutiùs in Societate vixit . Si ambo ad Tirocinium venerint eodem die ; præferatur major natu . Si demum ambo etiam sint nati eodem die ; forti res committatur à Provinciali , ejusque Consultoribus *d* .

d C. 13. D. 10.

Redduntur incapaces Domini & Hereditarii tum Professi, tum Societas ratione ipsorum

e P. 6. c. 2. §. 12.
& Paul. III. 13.
& Iul. III. 65.
& Greg. XIII.
228.

3. Voto Paupertatis, non solum (quod de jure communi est) Professi excidunt ab omni rerum possessione, & dominio : & sunt ipsi incapaces hæreditariæ successionis, verum etiam Domus , Ecclesiæ , & Collegia , eorum ratione . Sic enim omnibus libus , & controversiis præcis, caritas cum omnibus , ad Dei gloriam, meliùs conservabitur *e* . Immo cum ex Concilio Tridentino sess. 25. cap. 3. de Regul. jus acquiritum videretur Professis Societatis , & eorum Domibus, possidendi bona immobilia in communi ; renunciatum est , nomine Societatis, huic juri ;

juri; si quod acquisitum esset *f. De- f. C. 1. D. 33.*
 claratum porro fuerat, non adverfa-
 turum huic Constitutioni, aut ejus
 fini; si quis obtineret facultatem à
 Sede Apostolica, ut ipse, vel Domus,
 in qua professus esset, jus succeden-
 di in hæreditate haberet, expen-
 denda tamen in usus non suos, &
 maximè pios. Sed quò magis puræ
 & sanctæ paupertati consuleretur,
 hæc declaratio ex libro Constitutio- *g C. 1. D. 38.*
 num expuncta est.

4. Quamvis igitur habeat Socie-
 tas Collegia, & Domos Probatio-
 nis, redditibus dotatas, ad Scholasti-
 corum sustentationem; non possunt
 tamen hujusmodi redditus in usum
 alium expendi. Nec Domus Profes-
 sorum, nec aliquis eorum, aut etiam
 Coadjutorū formatorum jisdem uti
 poterit; aut ordinarium Rectoris of-
 ficiū in Collegiis Professi habe-
 bunt: sed vivere debent ex eleemo-
 synis in Domibus, cū aliquò non
 mittuntur^b.

*Sed sustentari
 debent ex eleemo-
 synis.*

*b Ex. c. 1. §. 4.
 & P. 4. c. 2. §. 5.
 & F. & c. 10. §.
 1 & 3. & A. &
 C. D. P. 6 c. 2. §.
 3. & P. 10. §. 5.
 & Paul. III. p.
 14. & Iul. III.
 p. 6. & R. Prov.
 74. & R. Præp.
 65. & Rest. 61.*

5. Hoc tamen non prohibet;
 quin ubi magna Collegiorum ne-
 cessitas, vel magna utilitas interce-

*Aliquando ta-
 men poterunt ex
 Collegiorum re-
 ditibus vivere.*

Q

dit,

§ P.4. c.2. F.&
P.6. c.2. C.D.&
C.6. D.18.

2 Jul. III. p.77.

dit, possint Professi, & Coadjutores formati in Collegiis diu habitare: ut propter gubernationem studiorum, lectionem in scholis, Confessiones, Conciones, & munia alia; in quibus sublevari scholasticos oporteret; vel ad visitanda, & dirigenda Collegia; aut cum, ex facultate Præpositi Generalis, scribendi gratia aliquis eò se reciperet. Neque interdicta etiam discreta caritas erga Professos iter agentes; quos hospitio, & viatico etiam juvare Collegia tutò possunt. Quin & in aliqua sua Villa excipere infirmos, vel sanos ob honestam recreationem; dummodo, quamdiu sunt in Domibus, expensis Collegii non alantur. Concessum etiam est Præposito Generali; ut senio confecti, aut infirmitate gravati, & ad operandum non idonei, etiamsi Professi sint, de ejus licentia, possint habitare in Collegiis, & eorum redditibus sustentari: ut dictum est supra Part. 2. c. 3. sect. 1. §. 2.

SECTION II.

De Obedientia Professorum, & obligatione docendæ Doctrinæ Christianæ.

1. **V**I obedientiæ, quam vovent Professi Religionis Prælati, ad distinctionem ejus, quam promittunt Summo Pontifici ad Missiones, cùm opinari quis potuerit ex Const. Part. 6. cap. 3. §. 1. & 3. Professos non obligari regulis communibus domesticę disciplinę, utpote ea virtute præditos; quæ hujusmodi præsidii non indigeret: declaratum est oppositum; scilicet ab omnibus sive Professis, sive Coadjutoribus formati Regulæ communes Societatis observandas esse: neque id repugnare citatæ Constitutioni ^m.

*Professi subsumunt
Regulas communibus*

*m C. 3. D. 21. &
C. 4. D. 22.*

2. Præterea cum in Const. Part. 8. c. 3. A. & Con. 1. D. 42. dicitur Professis quatuor votorum præesse non posse eos, qui eodem gradu Professi non sunt; sermo est de præsentia in Domibus Professis, vel inte-

*Nec eximuntur
universaliter à
Superioribus nō
Professis.*

gris Provinciis; ubi Subditi communiter Professi sunt quatuor Votorum: alioqui non Professi (modò Sacerdotes sint) præesse Professis possunt: atque hi ad obedientiam illis præstandam tenentur.

n C. 3. 21.

Quatenus ad
Catechesim te-
neantur.

3. Quod verò in formula Professionis additur post promissam obedientiam: *Et secundum eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem, iuxta formam vivendi in literis Apostolicis Soc. Iesu, & in eius Constitutionibus contentam*; non inducit aliã obligationem, quàm reliqua spiritualia exercitia, quæ ad auxilium proximorum adhibentur. Mentio autem de pueris docendis, ea de causa fit; ut sancta hæc exercitatio peculiari modo sit commendata: & quia facilius oblivioni tradi poterat, quàm alia magis speciosa; cujusmodi est prædicatio &c.

o. P. 5. c. 3. B.

Huius Voti executione.

4. Vt ergo tam sanctum exercitium in desuetudinem non abeat; præter eam curam, quam P. Generalis suscipere debet, ut Nostri familiaris sit; quivis Professus, & Coadjutor spiritualis formatus, post su-

susceptum Gradum, intra annum, per 40. dies, vel continuos, vel interpolatos, teneatur Doctrinam Christianam pueros, atque rudes personas docere: quod ex praxi S. Fundatoris derivatum est?

p Paul. III. p. 12. & C. 1. D. 138. & C. 2. D. 58. & R. Prov. 71.

SECTIO III.

De Quarto Missionum Voto.

1. **S**ed qui quatuor Votorum Professi fiunt, tribus illis solemnibus substantialibus votis quartum, similiter solemne, addunt speciale, Summo Pontifici obedientiæ, circa Missiones, præstandæ. Nam licet fide orthodoxa, indubitatum sit; omnes Christi fideles Christi Vicario subesse: ob devotionem tamen majorem ad Obedientiam Sedis Apostolicæ, & ob certiores Spiritus Sancti in Missionibus ipsis directionem, humilitatē, mortificationem, ac voluntatum abnegationem, id Votum emittitur.

Quid sit hoc Votum, & cui emittatur.

2. Quod quidem Missionum Votum, cum in formula Profes-

9 Ex. c. 1 §. 5.
& P. 5. c. 3. §. 3.
& P. 7. c. 1. &
Paul. III. p. 11.
& Iul. III. page
63. & Gregor.
XIII. p. 228.

Aliqua circumstantia voto promissa.

Q 3

fio-

fionis referatur ad literas Apostolicas, & Constitutiones; comprehendit etiam aliquas circumstantias in iisdem expressas, atque adeò pariter eo voto promissas. Hæ autem sunt

1. ut neque directè neque indirectè per se, vel per alium singuli possint curare quidquam cum Romano Pontifice, ut mittantur potius in hanc partem, quàm in aliam.
2. Ut parendum sit, siue miserit ad Turcas, siue ad quoscumque alios infideles, in Indiis etiam versantes; siue ad quoscumque hæreticos, seu schismaticos, seu etiam ad quosvis fideles.
3. Ut sine ulla excusatione, aut tergiversatione, illico, quantum in illis fuerit, proficiscantur.
4. Ut nullum viaticum petere possint; parati omninò ire pedites, vel equites, cum pecuniis, vel sine illis; ut sua Sanctitas judicaverit, spectato tantummodo majore Dei obsequio. Quare exploranda erit Summi Pontificis voluntas, de modo itineris conficiendi, & manendi in loco Missionis.

Paul. III. p. 11. & Iul. III. p. 63. & Greg. XIII. p. 228. & Ex. c. 1. § 5. & P. 5. c. 3. § 5. & C. & P. 6. c. 2. § 3. & S. & P. 7. c. 1. § 1. 2. 3. & B.

Servanda ex

3. Et ea quidem spectant ad essen-

sentialem materiam Voti. Adduntur aliqua ad ejus executionem juvanda 1. Ad præcidendam omnem ambitionis occasionem, nec Generalis pro se ipso, absque Societatis consilio, nec quisquam alius pro se, vel pro alio, cum Romano Pontifice de hujusmodi Missionibus curare debet *s*. 2. Non opponitur promissæ indifferentiæ, si Generalis, ubi aliquis minùs idoneus mitteretur, id Pontifici repræsentet *3*. Petenda instructio scripta, quò exactius iniuncta expeditio impleri possit; aut certè verbo tenus mens summi Pontificis intelligatur *4*. 4. Vbi tempus limitatum non fuerit, in locis particularibus, trimestris statio sufficiat: & Præpositus Generalis poterit sic à Pontifice missos, nulla limitatione temporis, si id expedire Divinæ gloriæ judicaverit, revocare *5*. 5. Excursiones aliquæ breves ad vicina loca non interdiciuntur; modò præscriptæ Missioni non incommodent *6*. 6. Præpositus Generalis novum Christi Vicarium, intra annum ab ejus creatione, doceat

s Paul. III. p. 12. & Iul. III. p. 64. & P. 7. c. 1. §. 2.

3 P. 7. c. 1. C.

4 P. 7. c. 1. §. 5. H. G.

5 P. 7. c. 1. §. 6. & P. 9. c. 1. G. & Paul. III. p. 38.

6 P. 7. c. 1. §. 7.

7 P.7.c.1. § 8.
& R. Sect. 18.

ceat de hoc peculiari Societatis Vo-
to 7 .

SECTION IV.

*Explicantur Vota simplicia , quæ
emittuntur statim post
Professionem .*

*Votum Pauper-
tatis non rela-
xande .*

a P.6.c.2. §.1.
& A.& P.10. §.
6. & Greg. XIII.
p.228. & C. 1.
D.102. & C 4.
D.54. & R. Pr.
71.

1. **S**Tatim ab emissâ Professione,
sive quatuor, sive trium vo-
torum, ad tuendam Paupertatem,
& eliminandam Ambitionem, Pro-
fessus omnis nonnulla alia simplicia
Vota emittit. Eorum formula legi-
tur in fine Constitutionum^a.

Primum Votum est : *nunquam
se acturum , vel consensurum ; ut quæ
ordinata sunt in Constitutionibus circa
Paupertatem , immutentur : nisi quando,
ex causa iusta rerum exigentium , vide-
retur Paupertas restringenda magis .*
Hæc autem immutatio contingeret,
si relaxatio fieret ad redditus admittē-
dos , præterquam ad Collegia , &
Domos Probationum dotandas : &
quidem ad similia Paupertatis jura,
relaxanda Professus, nec in Congreg.
Ge-

Generali, nec per seipsum tentare poterit, vel pati à quoquam quidquam tentari^b. Hoc Votum, & tertium proximè referendum, est dispensabile à solo Papa^c.

^b P. 6. c. 2. §. 1.
& A.
^c Paul. V. A.
1618. 31. Jan.
& Urb. VIII. A.
1632. 25. Ms.

2. Secundum est: *nunquam se acturum, vel pre tensurum, ne indirectè quidem, ut in aliquam Prælationem, vel Dignitatem in Societate eligatur, vel promoveatur. Vbi notandum est Prælaturam, & Dignitatem in Societate pro Synonymis habendas, & neutram Assistentibus convenire. Distinguntur autem extra Societatem; & earum seorsim ambitus cavetur Voto mox exponendo. Si quis autem hujusmodi ambitus convictus esset, incapax Prælationis cuiuslibet habeatur^d.*

Non ambiendi
in Societate.

^d C. 7. D. 44. &
P. 10. §. 6.

3. Tertium est, *nunquam se acturum pre tensurumve, extra Societatem, Prælationem aliquam, vel Dignitatem; nec consensurum in sui electionem, quantum in se fuerit; nisi coactum Obedientia eius, qui precipere potest sub pœna peccati. Ratio utriusque Voti est, ut Ambitio, mater in quavis Republica omnium malorum, submo-
vea-*

Non ambiendi
extra Societatem.

veatur; postremi autem, ne Societas hominibus, sibi ad propositum finem maximè necessariis, privetur. Præterea declaratum est; hoc ipso voto comprehendi multò magis Prælationes, seu Dignitates seculares quascumque; ac quæcumque officia, quorum Officiales Iurisdictionem Ecclesiasticam, vel Laicalem, seu quomolibet extra ipsam Societatem exercent^s. Demum per quæcumque dimissionem à Societate non extinguitur obligatio hujus Voti §.

a P. 10. §. 6.

f Vrb. VII. I.

1632. 25. Jan.

Ms.

g Vrb. VIII. in

Bulla A. 1635.

21. Maii.

Deferendi am-
bientes.

b P. 10. §. 6.

C. 3. D. 46.

i C. 9. D. 13.

4. Quartum est; Si quem sciverit aliquid prædictorum duorum curare, vel prætere; promittit illum, remque totam se manifestaturum Societati, vel Preposito eius^b. Cum autem videri posset, in formula ex Constitutionibus petita, hoc Votum obligare ad deferendos tantummodò ambientes Prælationem in Societate; immutatio aliqua facta est; ut complecteretur etiam ambitum Prælationis extra Societatemⁱ. Et rursus declaratum, ex eadem obligationem oriri denunciandi, etiã non Professos, ambientesⁱ.

Quin-

5. Quintum est. Si quando acciderit, ut hac ratione in Presidem alicujus Ecclesie promoveatur; pro cura, quam de anime sue salute, ac recta muneris sibi impositi administratione gerere debet; se eo loco, ac numero habiturum Societatis Prepositum Generalem; ut nunquam consilium audire detrectet; quod vel ipse per se, vel quis alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare sibi dignabitur. Consiliis vero huiusmodi ita se pariturum semper esse promittit; si ea meliora esse, quam quę sibi in mentem venerint, indicabit. Hoc autem Votum idcirco præscriptum est; quia cum initio Societatis multo conatu (cui etiam aliquando resisti non potuerat) Nostri ad Episcopatus exquirerentur; hac ratione ipsis eligendis consultum credebatur, non quod illis aliquis de Societate Superioris loco constitueretur. Liberum tamen Societati est, onus præbendi consilii recusare, vel assumere; id enim fiet, ubi multum referre ad Dei obsequium eadem judicabit.

Audiendi consilia, & exequendi.

*m P. 10. §. 6. 3.
A.*

CAPVT IV.

De Professis trium Votorum.

SECTIO I.

*De iis qui ad hanc Professionem admitti
possunt : & de Admissione.*

*Quinam ex Cō-
stitutionibus.*

I. **P**RÆTER hos hæcenus descri-
ptos Professos, nonnulli ad-
mitti possunt ad Professionem trium
tantum Votorum solemniū (omis-
so nempe quarto de Missionibus)
rarò tamen, & non sine causis pe-
culiaribus alicujus momenti : quales
sunt ipsorum devotio ; personarum
qualitas ; ut qui benè meriti sunt,
& valdè devoti ; quamvis minori
doctrina, & concionandi aptitudi-
ne præditi, quàm nostrum Institu-
tum in Professis quatuor Votorum
requirat. Ordinariè tamen sufficien-
tiam in literis, quæ saltem ad Con-
fessionis munus benè obeundum,
satis sit, habeant oportet, aut alia
egregia Dei dona : ex quibus quod
flu-

studio Theologiæ deest, compensari potest *.

2. Adnumerantur his, qui non attingentes in Theologicis mediocritatem, insignes fuerint in literis humanioribus; & plures annos in iisdem docendis strenuè laboraverint: & qui utiliter, apud Indos operam navantes, eorum linguis cum fructu addiscendis operam dederint: ita tamen, ut non communiter, ac facilè cum omnibus dispensetur *.

Admittendi præterea ad hunc Gradum, prævio tamen consensu P.N. qui jure Majoratus in Hispania gaudent: si qualitas Majoratus ejusmodi fuerit; ut firmitati illius abdicationis per sacrum Ordinem caveri non possit. Sed hujusmodi homines, sine facultate P. Generalis in Societatem non recipiantur: iisque donis ornati sint; ut spem magnam præbeant, se post biennium probationis fore tales; quales nostræ Constitutiones requirunt; ut ad Professionē trium Votorum admitti queant P.

3. Alioquin Tempus ordinarium emittendæ hujus Professionis non erit

n Jul. III. pag. 68. & Ex. c. 1. D. & P. 5. c. 2. §. 3. & B. & C.

Alii ex decretis Congregationum.

o C. 6. D. 15.

P C. 5. D. 18.

Tempus prærequiritum.

erit autē septem annos ; quibus Promovendi fuerint noti in Societate ; & certam sui talenti, ac virtutum satisfactionem non mediocrem in ea præbuerint 9 .

SECTION II.

*De obligationibus, & iure horum
Professorum .*

*Effectus huius
Professionis .*

I. **D**E effectibus, qui resultant ex hac Professione, & Votis simplicibus ei superadditis nihil hic peculiare addendum: cum jide omnino sint, atque explicati proxime in Professis quatuor Votorum ; demendumque solum, quod ad Missiones Pontificias pertinet ; cum vi peculiaris Voti ad illas non obligentur Professi trium Votorum .

*Quatenus reli-
quis Professis
præesse possint .*

2. Ceterum non possunt ordinariè præesse Professis quatuor Votorum ; ita ut supremum in Domibus Professis , aut Provinciis regimen exercent : quamvis mortuo Præposito , nec nominato Superiore Domus Professæ, ejus curam suscipere

re debet Minister, licet non Profef-
sus quatuor Votorum; & à reliquis
etiam Prælaturis non excluduntur^r.

^r P. 8. c. 3. A. &
C. 1. D. 42. & C.
3 D. 21. & C. 8.
D. 20.

3. Non habent autem vocem acti-
vam, aut passivam in electione Gene-
ralis, & Assistentium. Possunt tamen
utroque suffragio frui ad reliqua in
ipsa Congregatione Generali tractan-
da^s. In quam, vel etiam in Provin-
cialem ingressi, quocumque titulo,
sedere debent, & sententiam dicere
post Profesos quatuor Votorum,
& ante reliquos^t.

*Iura in Congre-
gationibus.*

^s P. 8. c. 3. A.

^t Form. Con.
Gen. §. 60. &
Con. Prov. §. 15

C A P V T V.

*De Coadiutoribus tam Spirituali-
bus, quàm Temporalibus
formatis.*

S E C T I O I.

Quinam formandi hoc Gradu.

1. **E**Xplicato supremo Professo-
rum Gradu, descendendum
est ad alium proximè inferiorem.
Coad-

*Cur dicantur
Coadiutores for-
mati.*

Coadjutorum ; ad quem admissi ,
Coadjutores formati dicuntur : Co-
adjutores quidem , quia vel in spiri-
tualibus , vel in temporalibus mini-
steriis Societatem adjuvant : Forma-
ti verò , quia habent ultimam for-
mam , & terminum sui Religiosi sta-
tus ^a .

^a Paul. I I I .
p. 30. & Greg.
XIII. p. 227. &
Ex. c. I. §. 9. &
c. 6. §. 1.

*Quinam formā-
di.*

^b P. 5. c. 3. §. 4.

^c P. 6. c. 3. §. 1.

Quoto anno.

^d Or. c. 18. p. 1.
§. 5. & p. 2. §. 11.

2. Vt quis igitur in Coadjuto-
rem formatum admittatur , oportet
Societati esse satisfactum de ejus vi-
ta , deque bono exemplo , & talen-
tis ad eam juvandam ^b : & de ipsis
æquè , ac de Professis , tanquam
certum ducitur viros spirituales fu-
turos ; & qui sic in via Christi Do-
mini profecerint , ut per eam curre-
re possint ^c .

3. Tempus hosce proponendi ad
Gradum dispar olim fuit inter Coad-
jutores spirituales , ac temporales :
nam illi citiùs proponebantur ^d .
Iam verò pro utrisque consuetudo
pridem introducta retinenda est ; ut
non promoveantur ante trigesimum
expletum ætatis annum , & decimum
ingressus in Societatem . Id tamen
commendatum est P. N. citra novam
obli-

obligationem, aut necessitatem ad valorem Votorum *. Ceterum is etiam Gradus poterit, cum Generali, aut ab eo delegato visum fuerit, prorogari f.

e C. 12. D. 14.
& Ord. c. 18. p.
2. §. 11.
f Ex. c. 1. §. 12.
& P. 5 c. 2. §. 4.
& Greg. XIV.
p. 281.

4. Quæ verò præstanda sunt per Superiores in exquirendis, mittendis- que informationibus ad Generalem, indicavimus supra cap. 2. sect. 1. Hic tantum addere oportet 1. In Coadjutoribus spiritualibus, ut non requiritur eximia illa doctrina, quam in Professis quatuor Votorum expectimus; ita ipsi in suo genere selecti esse debent, & literis sufficienter ornati, ad juvandam Societatem in rebus spiritualibus; scilicet in audientis confessionibus, in exhortationibus, Doctrina Christiana, & literis edocendis. Quare Scholastici in Collegiis, instituendi ad hunc Gradum, post humaniorum literarum, studium, & compendium Dialectices, Casus conscientiarum audire tantum debent^h; & post hæc studia tertiam Probationem peragent, antequam formenturⁱ. A qua Probatione eximuntur, qui studiis in So-

*Quid speciale
in Coadiutoribus
spiritualibus
præquiratur*

g Paul. III. p.
30. & Ex. c. 6.
§. 1. 2. & Or. c.
18. p. 1 §. 5. &
P. 8. c. 1. §. 2.

h P. 4. c. 5. D &
C. 2. D. 69. & c.
13 D. 16.
i Ex. c. 4. §. 16.
& R. Prov. 68.
& Or. c. 3. tit.
1. §. 1.

R

cie-

l. C. 8. D. 9.

m. Paul III. p.

30. & Ex. c. 6 §.

1.

cietate operam non dederunt ^l. Omnes verò suscepturi hunc Gradum Sacerdotes sint ^m.

Quid in Temporalibus.

5. In Informationibus pro Coadjutoribus temporalibus formandis omittenda plura sunt, quæ ad Sacerdotes pertinent: & præter tria prima capita interrogationum sufficit attingere, quæ ex Part. 1. cap. 2. §. 2. Constitut. designantur: an scilicet sint bonæ conscientiæ, quieti, tractabiles, amatores virtutis, forte Marthæ in Societate contenti, & similia congruentia eorum statui ⁿ.

n. Or. c. 18. p. 2.

§. II.

Non licet detræhere Gradum.

o. C. 5. D. 50. §.

1. & C. 7. D. 32.

& Cl. c. 6. §. 9.

6. Neutris autem, vel Spiritualibus, vel Temporalibus Coadjutoribus licet recusare oblatum Gradum^o: ut distinctius expositum est, cum de promissione illa ingrediendi Societatem ageretur, Part. 1. c. 6. sect. 7. §. 2.

S E C T I O II.

*De Admissione, & consequentibus
ad illam.*

1. **P**roximis verò diebus ante Præstanda in
ipsa Admissio-
ne. susceptionem Gradus Coad-
jutoris eadem præstanda, quæ supe-
riùs Professioni præmittenda expo-
situm est; reddenda scilicet conscien-
tiæ ratio, mendicandum ostiatim,
& per octiduum spiritualia Exercitia
obuenda. Vide sup. cap. 2. sect. 2.
Tum constituta die, (de qua supra,
c. 1. sect. 2. §. 6. sufficienter dictum
est) qui in Coadjutores formatos ad-
mittuntur; in Ecclesia, vel sacello
Domus, aut alio decenti loco, co-
ram Domesticis & Externis, qui ade-
runt, in manibus ejus, qui admissu-
rus sit, Votum suum emittent, le-
gentes formulam; quæ eadem est
pro utraque Coadiutorum classe:
modò detrahas, pro Coadjutoribus
Temporalibus, clausulam de pue-
rorum Institutione; quam Coadju-
tores Spirituales usurpant æquè, ac

R 2

Pro-

p P. 5. c. 4. §. 1.
2. 3.

Professi ^p. Citato Constitutionum
loco habes Formulam. Quam si
aliquis ex Coadjutoribus tempora-
libus non queat legere, satis fuerit
si prælegentem alium pronunciando
sequatur ?

q P. 5. c. 4. C.

*Hæc Vota, licet
publica, non
sunt solemnia.*

2. Licet autem in admissione
Coadjutorum servandæ sint externe
cerimonie Professionis; & utraque
Vota publica sint; & in manibus
alicujus fieri dicantur: Coadjuto-
rum tamen Vota simplicia sunt, non
solemnia: quandoquidem intentio
emittentis, & admittentis hæc est,
juxta traditam à Sede Apostolica fa-
cultatem.

r Iul. III. p. 68.
& P. 5. c. 4. §. 1.
& A.
*Sunt aliquate-
nus conditiona-
ta.*

3. Vnde etiam fit, Coadjutorum
Vota, quoad perpetuitatem attinet,
esse conditionata; quatenus licet,
quod in se est, ipsi se obligent in-
perpetuum; nihilominus tacita con-
ditio insit; quamdiu Societas eos te-
nere volet. Nec est injustum, si So-
cietas liberratem ad eos dimittendos,
quando non faciunt, quod debent,
retineat: quandoquidem illi, si id
accidat, soluti manent: & alioqui
facilius est aliquem ab eo, quod de-
bet,

bet, deficere; quàm Societatem, vel
ejus Præpositum Generalem: quo-
rum tantum erit posse dimittere; nec
id sine causis justissimis fieri debe-
bit ^f; graviores autem causæ contin-
gere debent, ut Coadjutores forma-
ti dimittantur ^t; quod supra indica-
tum est Part. 1. cap. 6. sect. 4. & ite-
rum infra explicabitur, ubi de di-
mittendis, scilicet Part. 4. cap. 7. sect. 1.

§. 2.

4. Per eadem tamen vota Co-
adjutores formati, perinde ac de
Professis diximus, redduntur inca-
paces domini retinendi, aut acqui-
rendi, etiam per hæreditariam succes-
sionem; immo nec ratione ipso-
rum, Domus, Ecclesiæ, aut Collegia
ulla succedere possunt ^u.

5. Præterea jidem, æquè ac
Professi, excluduntur à Collegiis,
Domibusque Probationis, ne su-
stententur redditibus eorum, exceptis
casibus; de quibus supra c. 3. sect. 1. ^x
constituetque Provincialis, ut Coad-
jutores spirituales formati in Domi-
bus Professis, quantum fieri potest,
commorentur ^y. Constituti in hoc

^f Ex. c. 6. §. 8. &
A. & P. §. c. 4. B.
& Iul. III. p. 68
& Greg. XIII.
p. 226 & Greg.
XIV. p. 284.
^t P. 2. c. 1. §. 1.
& A.

*Reddunt inca-
paces Domini,
& successionis.*

^u P. 6 c. 2. §. 11.
12. & H. &
Greg. XIII. p.
228.

*Nonnulla For-
matorum obliga-
tiones & in, a.*

^x Ex. c. 1. § 4.
& P. 6. c. 2. § 4.

^y R. Prov. 74.

7 Ex.c.6. §.5. 6.
& P.5.c. 4. §.5.

a Paul. III. p.
30.

*Specialia Coad-
jutorum spiri-
tualium iura.*

b C.2. D.58. &
R. Prov. 71.

c P.4.c.10. §.3.
& A.

d P.8.c.3. A &
C.1. D.42. & C.
3. D.21.

e Paul. III. p.
30; & 52.

f P.8.c.3. A. &
P.9.c.5. §.3. &
For. Con. Gen.
§.78.

Gradu non debent tentare mutatio-
nem ad alium 7. Omnesque sunt
participes omnium bonorum ope-
rum, & meritorum Societatis perin-
de ac Professi 4.

6. Speciatim verò de Coadjuto-
ribus spiritualibus subdendum est 1.
quod in formula promittunt de Do-
ctrina Christiana tradenda, licet non
inducat novam obligationem, ut
superius dictum cap. 3. sect. 2. §. 1.
nihilominus præscribitur, ut intra
annum à suis Votis publicis per 40.
dies illam doceant 6. 2. Ordinariè
ipsi debent constitui Collegiorum
Rectores 4. Quatenus autem non
possint præesse Professis, expositum
est supra Cap. 3. sect. 2. §. 2. habe-
turque citatis locis d. 3. Eisdem illis
gratias & indulta communicare po-
test Generalis, quæ ipsi per Sedem
Apostolicam concessa sunt 4. 4. Pos-
sunt aliqui ex ipsis evocari ad Con-
gregationem Generalem, & in ea
habere jus suffragii activi & passivi,
præterquam in electione Præposi-
ti Generalis, & Assistentium f; &
in Congregatione tam Generali,
quàm

quàm Provinciali immediatè post
Professos trium Votorum sedere de-
bent^s.

g Form. Con.
Gen. §. 60. &
Prov. §. 15.

C A P V T V I.

De Coadiutoribus Temporalibus.

Nihil peculiare occurrit dicen-
dum, pertinens ad Coadjuto-
res temporales; quod dependeat à
Votis, de quibus proximè, & per quæ
formantur: eorum enim Votorum
effectus communes sunt Coadjuto-
bus spiritualibus, & propterea proxi-
mè explicati. At multa quidem se
offerunt, pertinentia ad Coadjutores
temporales, etiam non formatos :
cùm hanc, licèt infimam, attamen
necessariam sibi classem, Societas in-
stituendam, conservandamque pe-
culiari studio, existimaverit : neque
alius locus opportunior visus est hisce
tractandis, quàm ubi de ipsis postre-
ma cooptatione in corpus Societatis
admittendis agendum necessariò fue-
rat : nonnulla necessariò præmissa.

*Ratio dicendo-
rum.*

S E C T I O I.

*De Coadiutorum Temporalium Ad-
missione & Vestibus.**Coadiutorum
numerus.**a P. I. c. 2. §. 2.
& A. & P. 3. c.
2. §. 7. & H. &
P. 4. c. 3. §. 2. &
c. 10 §. 6. 7. &
H. & C. I. D.
103. & R. Prov.
39. & In 6. §. 4.**b C. 7. D. 82. §.
3. & R. Prov.
39.**Dotes admittē-
dorum.**c Ex. c. 1. §. 9.
& c. 6. §. 7. & P.
I. c. 2. §. 2. & R.
exam. 14.*

1. **I**N primis Coadiutores Tem-
porales plures admitti non
debent, quàm qui necessarii sint, ad
sublevandam Societatem, in jis re-
bus; in quibus occupari alii non
possunt, sine detrimento majoris
boni; & honestiùs domi, quàm fo-
ris fiunt^a; & universè in Collegiis
non debent excedere quartam par-
tem Sociorum, tertiam verò in Do-
mibus Professis^b.

2. Intra hunc numerum feligi
oportet, bonæ conscientiae, quie-
tos, tractabiles, amatores virtutis,
ac perfectionis, propensos ad devo-
tionem; qui Domesticis, & Externis
ædificationi sint; qui sorte Marthæ
in Societate contenti^c. Quoad ex-
terna attinet; sint honesta specie,
sanitate, ætate, & viribus ad labo-
res corporis, qui in Societate se of-
ferunt, sufferendos; & qui habere,
vel

vel certè habituri esse aliquando videantur talentum aliquod ad Societatem juvandam : nam admittere homines inutiles Congregationi, licet ipsismet non inutile foret, non expedit ^d.

d Ex.c.1. §. 9.
& c. 6. §. 7. &
P.1.c.2. §. 2. 3.
4. & B.

3. Declaratum ulterius est, magnam cautionem adhibendam esse in his admittendis; qui aliquem in literis progressum fecerint; vel qui milites fuerint; vel qui speciem nobilitatis, vel consanguineos nobiles habeant; vel Dominis secularibus in ministeriis delicatis inservierint. Præterea non esse admittendos homines planè rudes, sed bonæ capacitatis; quales periti alicujus artificii, & qui legere, & scribere norunt ^e.

Quid in iisdem
cavendum.

e In 6. §. 4.

4. Coadjutorum temporalium, vestitus is esse debet, qui nostros Laicos à Sacerdotibus nostris, & à secularibus hominibus distinguat; & juxta morem Patriæ sit honestus ^f. Id autem discrimen statutum 1. est in sottana brevior, dimidio palmo, & pallio sottanis brevior ^g. 2. Quod pluries in præcitatis locis agitarum

Eorum Indu-
mentum.

f C.1. D. 95. &
C.3. D. 22.

g R. Cust. vest.
6. & C. 6. D.
30. & C. 7. D.
24. §. 1.

fue-

b C. 7. D. 24.
g. 1. & D. 27. &
C. 8. D. 21.

i C. 9. D. 24.

l C. 1 D. 95.

m C. 1. D. 109.
& C. 4. D. 4.

fuerat, decretum est, ut Clericalis pilei usu interdicerentur, qui à condito Decreto Societati nomen darent, adempta ipsi Generali dispensandi facultate ^h: imposito insuper præcepto, ne quis ejusdem Decreti executionem procuret impedire ⁱ. Superpellicea verò, dum inserviunt Sacro, eisdem concedenda, quando expedire judicaretur, & P. Generalis annueret ^l. Dubitatum etiam, fuit de indumento Nostorum, qui Sacerdotes non sunt, dum sepulturæ mandantur: placuit eodem modo esse indutos, quo alii honesti Clerici; quod si is minimè deceret, quod alicubi Clerici spoliati clericalibus vestibus sepeliantur, P. Generalis, prout expedire ædificationi judicaverit, dispenset ^m.

SECTION II.

De Coadiutorum Temporalium Institutione & Ministeriis.

Institutio in
Novitiis.

1. **E** Novitiatu nulla ratione extrahendi sunt, nisi per annum

num integrum in eo fuerint; & bene satisfecerint: & ante finitum, biennium, nullo modo, in publicis officiis exponantur. Interim verò in Collegiis habeant aliquem, quasi Magistrum in exercitationibus spiritualibus; & per mensem ante Vota redeant, si fieri poterit, ad Novitiatum, aut saltem per idem tēpus se colligant, & ad Vota emittēda præparentⁿ. Tempore verò Novitiatus monendi sedulò, eorum vocationem esse, sublevare in officiis, etiam abiectis, reliquos Socios; qui in vinea Domini aliis functionibus occupantur; non affectando superiorem Gradum. Instituendi etiam in externa & religiosa politia, & modo decenti agendi^s.

ⁿ In.6. §.5. &
Or.c.1. §.16. &
c.13. §.8.

^s Ex c.6. §.3 6
7. & R. Coad
1. & 11. & In.
6. §.4.

Post Vota.

2. Multò magis curandum, ut spiritum in Probatione acquisitum, conservent. Quod præstabitur frequenti Superiorum, & spiritualium Præfectorum colloquio, hebdomadaria catechesi, aut alia quapiam collatione pia^p, & quotidiana explicatione peragendæ matutinæ meditationis^q. Cui tempus commodum

^p R. Coad.8. &
C 7. D.80. §.19
& R. Præf. Spir.
7. & In.8 §.1.2
^q P.4. c.4 B. &
C 7. D.80 §.19
& C.2. D.38. §.
4.

de-

designandum pro illis, qui domesticis occupationibus orationis tempore distinentur; maxima verò ratio habeatur eorum, qui versantur in Villis ^r. Ad eam porrò meditationem instituendi, juxta ipsorum captum, & devotionem; ita ut, si qui recitando Rosario occupantur; doceantur & ipsi, quomodo mysteria in eo contenta meditari possint ^s. Facilius indulgeri cum jisdem poterit, ut frequentius quàm octavo quoque die communicent ^t. Significandum etiā, participes ipsos esse omnium bonorum operum, quæ in Societate fiunt, & omnium Indulgentiarum, & spiritualium gratiarum, quas ceteri consequuntur ^u.

3. Circa disciplinam verò exteriorem ¹. ut eis subsidium necessarium suppeditandum, ita otium non permittendum ^x. 2. Non facilè indulgendum necessitati, ut domo incomitati exeant ^y; & ad agros curandos magis probati mittendi: qui soli ibidem non morentur; aut saltem non pernoctent ^z: neque certi in Socios stabiles ullis Patribus assignandi

^r C. 7. D. 25. § 1.

^s P. 3. c. 1. R. & P. 4. c. 4. § 4. & C. & C. 1. D. 97. & R. M. N. § 9. & R. Præf. Spir. 7.

^t R. Rect. 34.

^u Paul. III. p. 30 R. Coad. II In. 8. § 2.

Disciplina eorum exterior.

^x P. 4. c. 10. § 6. & R. Præp. 7. & Rect. 6. & Coad. 4.

^y P. 3. c. 1. § 3. & C. & In. 8. § 3.

^z Or. c. 2. § 17. & In. 8. § 4.

di (exceptis Provinciali & Visitato-
re) ita ut à domesticis muniis im-
munes habeantur ^a . Cùm verò co-
mitantur nostros , non eos relin-
quent solos , in visitationibus femi-
narum ; sed neque dum invisuntur
viri , jis exceptis , quorum auctoritas
aliud poscit : & reversi domum , de-
bent ultrò Superiorem admonere ,
si quid contra hanc regulam com-
missum sit ^b .

4. Officia , in quibus debent ad-
hiberi Coadjutores temporales , sunt ,
præsertim in magnis Domibus , Co-
qui , & Dispensatoris occupationes ,
Emptoris , Ianitoris , Infirmarii , Lo-
toris , Præfecti horti , eleemosyna-
rum Curatoris , Tonforis , Scriptoris ,
Sacristæ ; relicta tamen Superioris
prudentiæ potestate plus , minusve
hos Officiales omnino deputandi :
cùm contingere alicubi possit ; ut
provideri per alios liceat , sine detri-
mento majoris boni , aut nimia di-
stractione ^c . Sed ad eas potissimum
functiones utetur opera Coadjuto-
rum temporalium , quæ honestius
domi , quàm foris fiunt : sunt autem
of-

^a C.7. D.29.

^b R.Coad.5.&
R.Sac.18 & Or.
4.5.3.& In.15.
C.2.

Ministeria .

^c P.1.c.2. § 2.
A.& P.3.c.2. §.
7.& H.& P.4.
c.6.B. & c.10.
§.7. & H.

d. P. 3. c. 3. §. 7.
& H.

officia Lotoris pannorum lineorum,
Tonforis , & hujusmodi : eaque , si
ignoraverint , addiscant oportet ^d .
Quid verò in singulis his , aliisque
officiis præstare debeant Fratres Co-
adjutores , huc referre non vacat ;
qui nosse voluerit , consulat Regu-
las pag. 240. & sequentibus , præter
eorundem communes pag. 236. Ne-
mo autem ex illis aut legere discat ,
aut scribere ; aut si aliquid scit , plus
literarum addiscat : nec quisquam
eum doceat , sine Præpositi Genera-
lis facultate : neque exerceatur con-
cionando ^e .

e. Ex c. 4. §. 25.
& c. 6. §. 6. &
R. com. 14.

*Quomodo in
illis tractandi.*

5. At à Superioribus constituen-
di prudenter sunt in domesticis mi-
nisteriis , habita ratione sufficientiæ
personarum , & in quibusdā officiis,
etiam experientiæ : nec facilè muta-
ri debent , aut si periti sunt , corrigi ,
multoque minus contemni : suas

f. P. 3. c. 2. §. 7. &
F. & P. 4. c. 10.
§. 5. 6. & E. &
R. Præp. 6. 7. &
R. Rect. 5. 6. &
In. 8. §. 5.

cuique regulas Superior tradat,
& eos aliquando visitet ;
à Ministro tamen non
nimis urgendi
sunt ^f .

C A P V T VII.

De Domibus Profefsiois .

S E C T I O I.

*De Fine, & Fundatione Domorum
Professarum .*

I. **V**T post emiffa Vota bien- *Finis Domorum
Professarum .*
nii è Novitiatu prodeuntes
ordinariè Collegia excipiunt: ita
fecundùm Constitutiones statio eo-
rum, qui Professionem, aut Vota
Coadjutorum formatorum emife- *a P 6.c.2. §.3.
4.C.D. & Iul.
III.p.65,*
runt, est in Domibus Profefsiois .
His igitur Domibus dandus hic lo-
cus, ut fuus Collegiis tributus est,
postquam Vota Scholasticorum ex-
plicata funt . Et quidem Domus
Profefsæ funt ea domicilia, ad quæ
reliqua in Societate ordinantur: nam
Domus Probationis ad instituendos
in virtute Novitios, Collegia ad
Scholasticos in literis erudiendos in-
stituta funt; Domus verò Profefsæ
ad ea, quæ didicerint, exercenda,
in

in salutem, & perfectionem proximorum; qui finis Societatis est; & ad quem priores illæ institutiones, tanquam media, ordinantur. Quare nostri Instituti puritas in Domibus Professis præcipuè elucere debet ^b. Desideravit propterea Societas, ut erigendis Domibus Professis in magnis Civitatibus potius adjiiceretur animus, quàm Collegiis multiplicandis ^c.

^b P. 3. c. 1. §. 27.
& X. P. 7. c. 1. §.
1. & R. Præp.

37.

^c P. 7. c. 1. §. 1.
& C. 3. D. 17.

In iis quæ Ministeria exercentur.

2. Ea igitur omnia Ministeria, quæ pro ratione sui Instituti ad juvandos Proximos in spiritualibus, & corporalibus Societas amplecti solet, unis exceptis Scholis, pertinent, peculiari jure, ad Domos Professas: adeò ut, si contingat in eadem Urbe simul esse Domum Professorum, & Collegium, prædicta Ministeria, ad Domos pertineant, non ad Collegia ^d. Quæ autem sint hæc ministeria, & quomodo pertractanda, inferius dicitur Part. 5. Non repugnat tamen, ut alicui in Domo Professa permittatur studiis se dedere. Immo expedit universos Prædicationi, & Confessionibus audiendis intentos

^d P. 3. c. 1. §. 27.
& X. & P. 4. c. 8.
§. 1. & P. 7. c. 4.
§. 10 & R. Prov.
101.

ea studia frequentare ; quæ usui futura sunt *. In quem finem Conferentiæ casuum conscientia bis singulis hebdomadis haberi debent ; quibus Sacerdotes omnes , nisi aliquos Provincialis eximendos judicaverit , intersint f .

3. Pertinet autem ad Præpositum Generalem Domos Professas admittere ; sed dissolvendi facultatem non habet sine Generali Congregatione^b. Easdem porro regere Præpositi munere , erit tantum Professorum quatuor Votorumⁱ .

4. Et quamquam eleemosynis quotidianis sustententur , ut mox videbimus : Fundatores tamen earum habendi sunt , qui dant Ecclesiam ad cultum Dei ornatam , & Domum supellectili domestica , & libraria sufficienter instructam . Pro hujusmodi autem Fundatoribus ea suffragia in ipsa Domo , & Provincia persolventur , quæ pro Collegiorum Fundatoribus toti Societati indicuntur , omiſſa candelæ traditione . An alicui plùs debeatur , videat Generalis^l .

* P.3.c.1. §.27. & X.

f C.9.D.8. & C.13.D.17. & R.Prov.57. & St.R. Prov.130 & 15. & R. Prap.57.

Ad quem pertinent eas admittere, dissolvere, regere.

g P.9.c.3. §.17. & R. Prov. 81.

h P.8.c.2. §.26 & P.9.c.3. §.5. & 17. 18. & P. 4.c.2. §.3. & c. 10. §.2. & c.11. §.2.

i P.8.c.3.A. & C.1.D.42. & C. 3. D.21.

Quinam Fundatores earum, & quatenus collendi.

l C.3.D.41. & C.6.D.30.

*Quid possidere
queant Domus
Professæ, & earum
Ecclesiæ.*

5. Præcipuum est in Domibus Professis, & earum Ecclesiis, eas non posse habere ullos redditus, vel possessionem ullam; præterquam quod ad habitationem, vel usum necessarium eis, aut valdè conveniens fuerit: qualis esset, in usum convalescentium, vel subducentium se à turba, ut rebus spiritualibus vacent, locus aliquis solitarius, aere salubriori, & aliis commodis pollens: qui tamen nec aliis locandus; nec ex eo fructus, qui reddituum loco esse possint, percipiendi sunt: nam qui degunt in Domibus Professis, in solo Deo, cui inseruiunt, fiduciam constituent; & ex eleemosynis vivent. Quare ultra prædicta, quidquid stabile Domibus Professis datum fuerit, teneantur eo se exuere, ut suæ, aut Externorum paupertati consulant, illud quamprimum vendendo; non exclusa per hoc temporis opportunitate ad vendendum^m. Nullum domi jumentum, ad equitandum, pro aliquo de Societate ordinariè habeatur, nisi dispensante, ex gravi causa, Generaliⁿ.

m Ex. c. 7. §. 3.
& P. 6. c. 2. §. 2.
3. & A. & §. 5.
& E. & P. 10. §.
5. & Paul. III.
p. 13. & Iul. III.
p. 65. & Greg.
XIII. p. 230. &
R. Præp. 58. &
66.
n P. 6. c. 2. §. 14.
& K. & R. Præp.
71.

6. Si quæ negotia verò, seu jura ad Domos Societatis, vel ad totum ejus corpus pertinent; quo pacem, suam melius conservare possit Societas, Procurator Collegii, vel alius ex Coadiutoribus, vel demum aliquis extra Societatem, aut familia quæpiam, quæ Domus patrocinium susciperet, jus Societatis ad majorem Dei gloriam, posset defendere °.

Per quos earum negotia procuranda.

o P.6.c.3. §.7.

SECTION II.

De Reditibus & eleemosynis Domorum Professarum:

I. **C**Irca redditus aliqua advertenda. 1. Si aliquis Fundator Domorum, vel Ecclesiarum redditus aliquos, ad fabricæ usum, relinqueret; non esset à Paupertate Societatis alienum illis frui: & sic in rebus similibus judicandum est. Dux tamen conditiones servari debent: altera, ne dispositio eorum reddituum ad Societatem pertineat; altera, ne Societati competat actio in illos;

Quatenus isdē annui redditus sint interdicti.

p P.6.c.2.B.

quamvis id illi curæ esse possit, ut is, cui tale munus commissum est, suum officium faceret *p*. Ob maiorem, etiam ædificationem nullus de Societate debet, nec potest quemquam ad eleemosynas perpetuas Domibus Professis, vel Ecclesiis earum relinquendas, incitare: & si aliqui sponte sua eas relinquerent, nullum jus civile, ad eas petendas in iudicio, acquiratur; sed cum ad id Caritas propter Deum eos moverit, tunc eas elargiantur *q*.

q P.6.c.2. §.6.
& B.

Nec invari possunt Collegiorum provēsus.

r P.6.c.2. §.3.
& P.4.c.2. §.5.
& F.

f C.7.D.50.

2. Nec possunt Domus Professæ juvari redditibus Collegiorum, aut Domorum Probationis, præterquam in rebus minimis^r. Quæ distinctiùs supra tractata sunt, cum de Paupertate Professorum cap. 3. sect. 1. ageretur. Quod si contingeret relinqui Collegio perpetuos redditus, cum onere partem illorum annuè Domui Professæ erogandi; quia Instituto repugnant, atque peculiari Professorum Voto, admittendi non essent^f. Secus dicendum, quando ad exædificandam Domum Professam, vel ejus Templum, hujusmodi redditus de-

designati essent. Quamquam cavendum, ne Domus Professæ diutiùs, quàm justa necessitas tulerit, talibus *C.11.D.20.* redditibus fruantur *.

3. Permissum etiam Domui Professæ emptam sibi contiguam domum, habitationi aliquando, aut ædificando templo necessariâ locare, & locationis pretio frui, ad breve tēpus; quin & diutiùs; donec scilicet ære alieno, quod eam emendo contraxisset, locationis pretio se liberaverit *.

Et quatenus locatione contigua domus.

“ C.7.D.51.

4. Negatur autem Professis Domibus suscipere obligationes ullas ad Missas celebrandas, ad curam animarum, aliasque similes: quia Domus hæ stabiles redditus, Professi vero stabilem habitationem non habent *.

Non suscipiantur onera Missarum, & Animarum curæ.

x P.4.c.2. §.4. & B & P.6.c.3. §.6. & C.

5. Destitutæ igitur Domus Professæ redditibus perpetuis indigent, ad sui sustentationem, eleemosynis: circa quas considerandum, quomodo peti debeant, & à quibus. Circa primum cū dubitatum esset, an emendicandæ essent eleemosynæ, ostiatim, bis in hebdomada; quimos

Quinam petere eleemosynas debeant.

7 C.1. D. 103.

7 P.1.c.2. A. &
P.6.c.2. §. 10. &
R. Præp. 59. &
R. Proc. D. 5.

*Quæ forma in
mendicando ser-
vanda sit.*

* P.6.c.2. §. 10.
& C.2. D. 56.

b Ex. c. 1. §. 3. &
c. 4. §. 27. & P.
4. c. 7. §. 3. & c.
15. §. 4. & c. 17.
F. & P. 6. c. 2. §.
7. & P. 7. c. 4. §.
4. & B. & P. 10.
§. 5 & R. Præf.
Ecc. 14. & R.
Pr. D. 7. & Or.
c. 4. §. 8.

mos permissus Romæ à S. Fundatore, sed non probatus; an potius per Procuratorem Domus, ut ibidem, postmodum fiebat? : secundus institutus est; ita ut Procuratori alii ad hanc rem substitui possint; & quidem ex Coadjutoribus temporali- bus; modò quàm paucissimi in mendicando occupentur.

6. Ceterùm placuit præcipere Nostris omnibus, ut nuli Externo suadeant, ut Nobis potius quàm aliis pauperibus dent eleemosynas; sed in quotidianis simpliciter amore Domini nostri petant. Ad donationes verò, & legata, nostras tantùm, necessitates explicare fas est; & eorum definitio largientium devotioni relinquenda^a. Præterea in petendis eleemosynis prudentia, & modestia eluceat: caveaturque maximè, ne in his quærendis, admittendisve præjudicium fiat Instituto, quod attinet ad ejus ministeria gratis exercenda^b. Ad evitandam etiam quamcumque avaritiæ speciem in Ministeriis, nulla sit in Ecclesia arca; in quam coniiciantur eleemosynæ, vel
pro

pro Nostris, vel pro Externis^c. Alia
quæ ad conservationem œconomi-
cam Domus Professæ faciunt, vide-
ri possunt in Reg. Præp. cap.6.& in
Reg. Proc. Dom. præter ea, quæ su-
pra dicta sunt de Collegiis Part.2.c.2.
& ex parte Domibus Professis con-
veniunt.

^c P.6.c.2. 5.8;
& C.2.D.78.&
R.Præf.Eccl.15

SECTION III.

De Domo Professæ Romana.

Domus Professæ Romana, quæ
prima in Societate erecta est,
cum domicilio Præpositi Generalis
cohonestetur; hoc etiam nomine
peculiaria quædam statuta habet.

Eius Superior.

I. P. Generalis est Præpositus
particularis hujus Domus; habere
tamen debet Ministrum, aliosque
Officiales, quorum opera utatur ad
ejus gubernationem: in quos si totam
curam non rejecerit; sublevetur cer-
tè ab eis; & hujusmodi curæ occu-
patione liberetur^d. Potest etiam
constituere in ea Vicepræpositum,
cum ordinaria Præpositorum po-
te.

^d P.9.c.6. 5.5;
& C.2.D.49.&
73.

• C. 4. D. 38.

*Vicepræpositi iu-
ra.*

f C. 4. D. 32.

g Form. Con-
Vic. 5. 3. & C.
12. D. 54.*Expensa Secre-
tarij.*

h C. 4. D. 18.

*Processio Corpo-
ris Christi.*

i C. 3. D. 35.

testate, & consuetis Officialibus •.

2. Is habeat jus suffragii in Congregatione Provinciali, etiam si non sit Professus quatuor Votorum; quamvis curandum sit, ut hoc Gradu non careat. Idem tamen, sive Minister, non sit ex numero Assistentium *f*. Mortuo Generali intra Provinciam Romanam, absque nominatione Vicarii; vel hoc extincto, ante novi Generalis electionem, & absente Præsidente totius Provinciæ, cum Romæ celebranda est Vicarii electio, spectat ad Vicepræpositum hujus Domus, si fuerit quatuor Votorum Professus, præesse Congregationi ad eligendum Vicarium *g*.

3. Ad levandam Domum magno gravamine plurium Scriptorum in Secretaria, cum hos contributione Provinciarum alendos esse non videretur (nam speciem præferret cujusdam proventus) P. Generali commendatum est, ut aliam honestam rationē ineat eos sustentandi *h*.

4. Processio Corporis Christi, & Sacrum solemne diebus Festis præscripta sunt huic Domui à Greg. XIII. *i*.

PARS

P A R S IV.

DE MEDIIS, QVIBVS

*Socii omnes ad propriam
perfectionem di-
riguntur.*

EXPOSITIS jis, quæ ad
multiplices Sociorum clas-
ses constituendas, erudien-
dasque figillatim conducunt, ea-
se offerunt exponenda; quibus
omnes generatim in religiosa per-
fectione juvantur: qui licet
non sit unus, est tamen
primarius Socie-
tatis nostræ
scopus.

CAPVT I.

De Studio Perfectionis , Oratione , Verbo Dei , & Sacramentis .

SECTIO I.

De Studio Perfectionis , & Oratione .

Ad omnem Virtutem committendum.

I. RÆMITTENDVM est, omnibus constanti animo incumbendum esse; ut nihil solidæ perfectionis, quod Divina gratia consequi possint, prætermittant: curentque semper in via divini servitii progressum facere^a. Atque in hujusmodi studio majus momentum, quàm in doctrina, vel aliis donis naturalibus, & humanis esse ducant, etiam ad juvandos proximos: nam media illa, quæ cum Deo instrumentum conjungunt, ut à Divina manu rectè gubernetur, efficaciora sunt; quàm quæ

^a Ex.c.1. §.2.
& P.3.c.1. §.10
& P.6.c.1. §.1.
& Reg. Præf.
Spis.&R. Præp.
& Rect.c.3.

quæ illud disponunt erga homines ^{b.}
 Sciant etiam quomodo se contra
 omnes tentationes rueantur: duoq;
 potissimum hoc in genere præstent;
 alterum, ut eas antevertant adhibi-
 tis earum contrariis; alterum, ut
 nullam earum celent, quam vel Præ-
 fecto spiritus, vel Confessario, vel
 Superiori non aperiant ^{c.}. Ad om-
 nigenæ verò Perfectionis studium,
 exercendum, quæ Summario Con-
 stitutionum comprehensa singulis
 mensibus publicè præleguntur, mi-
 rificè conducunt: & Instructio Patris
 Claudii ad augendum, conservan-
 dumque spiritum in Societate; præ-
 ter Epistolas paræneticas Præposi-
 torum Generalium, identidem in
 Refectorio legi solitas.

^{b.} P. 10 § 2. &
 10. 13 c. 1. §. 1.
 & Cl. c. 3.

^{c.} P. 3. c. 1. § 10.
 & 12. 13.

2. Descendendo autem magis
 ad particularia; Omnes rectam ha-
 bere intentionem studeant, non so-
 lum circa vitæ suæ statum, verum
 etiam circa res omnes particulares;
 id semper spectantes, ut in eis pla-
 ceant Divinæ Bonitati; exuentes se,
 quantum fieri potest, amore om-
 nium creaturarum ^{d.}; & quanto ar-

Recta Intentio.

^{d.} Ex. c. 1. §. 3. &
 P. 3. c. 1. §. 26.
 & P. 10. §. 2. 3.

Atius aliquis se Deo adstrinxerit, & liberaliorem præstiterit, tantò cum in se liberaliorem etiam experietur ^e.

^e P.3.C.1.5.22.

*Oratio mentalis
quotidiana, &
Examen.*

3. Huic animi promptitudini (quæ vera devotio est) quærendæ, suum quisque tempus rebus spiritualibus impendat: & Superiores hanc rem, utpote rerum nostrarum animam, præcipua cura versent ^f. Id autem cum diversimodè, pro diversitate classium, in Constitutionibus commendaretur; ut supra sigillatim suis locis expositum est: post repetitas hac super re Consultationes, Vniuersis in Societate præscriptum est; ut orent quotidie per horam ^g, quod summo mane peragitur ^h, & supponitur in pia meditatione consistere ⁱ. Præterea binis horæ quadrantibus, in dies singulos, discutienda conscientia est ^l; quo tempore nullus vagetur extra cubiculum. Diebus tamen festis, ubi habita est concio, matutinum Examen ex præscripto non fiet ^m. Peculiari cura exerceatur Examen particulare, si non diverso, communi

^f P.3.C.1.5.20.
& R.com.1. &
C.11. D.30. &
Cl. c.3.

^g C.1. D.97. &
C.2. D.29. &
C.4. D.5.

^h C.8. D.38. §.
4. & R. Prep.
49. & Rect. 45.

ⁱ P.4.C.4.B. &
C.8. D.38. §.4.
& R.com.1.

^l P.3.C.1.5.11.
& P.4. C.4. §.3.
& C.4. D.5.

^m C.7. D.25. §.
2. & Or. C.4. §.5.

sal-

saltem utriusque Examinis temporeⁿ.

4. Non visum est præscribere, ut omnes in unum locum, orationis hujus causa, conveniant: nisi fortè instituat^r extraordinaria, pro re nata, ad tempus^o. Verùm tempore orationi, & reliquis exercitiis assignato, sit aliquis qui observet, num omnes jis vacent: quod etiam Minister, & ipsemet Rector aliquando faciat^p. Hæc autem visitatio debet esse quotidiana, nec ulli dandum, ut ad libitum dormiat: sed suum cuique statum tempus surgendi, orandique definitum sit, & Superiori constet^q.

5. Ad SS. etiam Litanias ex vetusta consuetudine quotidie conveniendum; quibus nonnulla precum additamenta Congregat. Generales decreverunt^r. Huc referri etiã potest Benedictio mensæ, & Gratiarum actio; de quibus constitutum est, fieri debere in Refectorio, stando, ac devotè, juxta ritum Romanum communem: quod ita temperandum, est, ut in privata, & secunda mensa

ⁿ In. ad ap. Cō-
fc. §. 8. & Cl. c.
3. §. 5.
*Locus Orationis,
& Visitatores,*

^o C. I. D. 98. &
C. 4. D. 59.

^p R. Præp. 50.
& Rect. 47. &
In. 13. c. I. §. I.

^q C. 7. D. 25. §. I.

Oratio Vocalis.

^r C. 9. D. 7. &
C. 10. D. 14. &
C. 12. Act. 20.

f P. 3. c. 1. §. 5.
& C. 1. D. 99. &
C. 4. D. 60.

antiqua, & consueta Benedictio retineri possit *f*. De Horis Canonicis dictum est supra Part. 2. cap. 4. sect. 5. §. 6. & rursus dicetur, cum de Choro Part. 5. c. 1. sect. 6.

*Exercitia spiri-
tualia* .

6. Quotannis verò omnes vacent exercitiis spiritualibus, per octo, vel decem dies continuos; superatis omnibus difficultatibus, quæ aliquando obstare possent: ita ut neq; negotiis, neque confessionibus eo tempore distineantur: ferveturque Exercitiorum methodus, præsertim in recessu ab omnibus; commenda-

f C. 6. D. 29. §. 2
& Cl. c. 3. §. 3 &
In. 13. c. 1. §. 4.
& C. 7. D. 25 §.
4. & C. 8. D. 38.
§. 1 & Or. c. 4.
§. 20.

turque executio P. N. *f*. Horum, porrò Exercitiorum ratio, non modò in ipso Exercitiorum libello scripto à S. Fundatore, atque approbato à Paulo III. pag. 32. sed & in Directorio fusè explicatur; quod Directorium in Con. 5. expensum est *.

* Pref. ad Director.

Concessa est etiam Indulgentia plenaria tum Nostris, tum Externis eadem Exercitia, saltem per octo dies, obeuntibus in nostris Ædibus *. In gratiam vacantium Exercitiis spiritualibus, nec-non & Convalescentium, permissus est Domibus

æ Alex. VII.
Br. 2. Oct. 1657.

Pro-

Professis hortus suburbanus, in quem illi se recipiant^y. De Exercitiis, quatenus Externis tradenda sunt, agatur infra Part. 5. c. 1. sect. 8.

SECTION II.

De Verbo Dei

1. **L**ectioni spirituali designatus *Lectio spiritualis.*
 est quadrans integer ante
 Examen vespertinum^z. Extraordi-
 naria etiam ad renovandum spiri-
 tum commendatur^a. Eadem adhi-
 beatur in mensa; ut dum corpus
 edendo reficitur, sua etiam animæ
 refectio tribuatur, libro aliquo pio
 potiùs, quàm difficili; vel id tem-
 poris aliquis concionabitur; aut li-
 teræ, quæ ad ædificationem faciunt,
 legentur^b. Videndæ Regulæ Præ-
 fecti Lectorum ad mensam in Cod.
 Reg. pag. 225. ubi distinctè traditur
 legendorum Librorum distributio,
 & alia in hanc rem. Martyrologium
 verò insequentis diei, quod olim
 vesperi legebatur, jam manè legen-
 dum est^c.

Lectio spiritualis.

*z C. 7. D. 25. 5.
3. & R. com. 12*

a Cl. c. 3. §. 6. 7.

*b P. 3. c. 1. §. 5.
& E.*

c C. 8. D. 47.

Literæ Annuæ.

2. *Literæ* autem proximè indicatæ sunt potissimum, quæ continent Virtutes & gesta Nostrorum, & spargi per Societatem debent. Id autem ut ordine fieret, quarti cujusq; mensis initiis bina exempla hujusmodi literarum vernacula, & latina lingua mittenda erant ad Provincialem, & Generalem, ut aliàs præscriptum est^d. Sed excrescente nimium quadrimestrium literarum numero, placuit annuas tantum esse^e; & exempla totidem fieri, quot nationes P. Generalis designavisset^f. Contractæque iterum ac postremò sunt; ut singulæ è singulis Provinciis in urbem mitterentur: ubi per aliquem è Patribus, alendum in Collegio Romano communibus expensis, ex illis confectæ aliæ literæ ad Provincias permearent; atque ad minuendas expensas imprimerentur^g. Distinctius hæc habes in Cod. Reg. pagin. 164. ubi in formula scribendi, de annuis literis scribendis, contrahendis, mittendis plura constituuntur; Et quo pacto Secretarius Societatis illas curare debeat, habes c.9.

Re-

^d P.8.c.1. §.9. & Me C.2.D.37.^f C.2.D.54. §.1^g C.4.D.38. & C.7.D.19.

Regularum ipsius. Illud postremo monemur ; ne ulli Externo, quavis occasione, hæ literæ communicentur ^h.

h Or. c. 4. §. 11.

3. Singulis, vel alternis hebdomadis exhortationem Nostris, vel Superior ipse faciet, vel aliquis alius, qui rationem nostri Instituti benè teneat : in qua agatur de Observatione Constitutionum, & Regularum, de caritate, humilitate, & aliis virtutibus : tametsi exhortationis loco spiritalis collatio eisdem de rebus aliquando haberi potest ⁱ. Commendatur autem, ut hujusmodi exhortationes seriæ sint, & cor ipsum pe-
tentes ^j ; Minimè verò attingant reprehensionem alicujus particularis, vel ipsius Societatis ^m - Præterea omnes concionem, lectio-

*Exhortationes
& Conciones.*

i P. 3. c. 1. §. 21.
& 28. & R.
Prep. 25. &
Rect. 24. & C. 6
D. 40. §. 3.
l Cl. c. 3. §. 1. &
5.

m P. 3. c. 1. §. 5. &
R. Conc. 13.

nem-ve sacram, cum

in Templo nostro

habebitur, au-

diant ⁿ.

n R. com. 2.

S E C T I O I I I.

*De Sacramentorum Vsu.**Confessio quàm frequens.**o P.6 c.3. §.2.**p Ex.c.4. § 25.
& P.3 c.1. § 11.
& Q & P.4. c.
4 §. 3. & R.
com. 3. & R.
Min. 9.
q R.Sac.3.**Cui facienda.**r Paul.III.p.41*

I. **S**ed potissimum adjumentum spiritualis profectus est usus Sacramentorum, quorum frequentatio commendatur ^o. Et Confessio quidem debet usurpari saltem octavo quoque die ab omnibus: & ad eam intra designatum tempus non accedentibus subtrahatur cibus corporis, donec cibum spiritus sumant ^p. Sacerdotes verò decet sæpius in hebdomada confiteri ^q.

2. Confessio autem fieri debet, vel proprio Præposito, vel ab eo deputatis; nisi super hoc à dicto Præposito alium Confessarium eligendi facultas habeatur ^r. Ceterum Confessarius sit unus omnium. Quod si fieri non potest; quisque certè suum stabilem Confessarium habeat; cui ipsius conscientia prorsus aperta sit. Qui autem alii, quàm suo Confessario designato, confiteretur; debet postmodum eidem suo Confessario

totam suam conscientiam aperire *f.* *J. P. 3. c. 1. §. 11. & I & Q & P. 6. c. 3. §. 2.*
 Quia verò Clemens VIII. decreverat singulis Religiosis plures Confessarios designari ; ex Decr. 51. Con. 5. petita, obtentaque est ab eodem Pontifice vivæ vocis oraculo dispensatio ejus Decreti *t.* *Or. c. 5. tit. 2. §. 2.* Cujus dispensationis firmitati ut melius consuleretur, novum super hac re à Summo Pontifice Indultum petendum esse statutum est *u.* *C. 8. Act. 115. & C. 9. Act. 26.*

3. Confessarii verò, qui fuerint designati non ignorent quos casus sibi Superior reserve^t : à quibus vi Bullæ Cruciatæ Nostri absolvi nequaquam possunt. Quod si contrarium aliquis tamquam probabile docuerit, ut Societati maximè noxius, debitis pœnis à Provincialibus coercendus *Peccatorum Reservatio.* . Casus autem in Societate reservati enumerantur D. 51. & 57. Con. 5. & Or. cap. 5. Quæ loca emendanda alicubi sunt juxta, Decr. 43. Con. 9. & Decr. 21. Con. 11. Et quamvis Reservatio aliorum Casuum sit interdicta Superioribus à *x.* *P. 3. c. 1. §. 11. & C. 2. D. 60 & C. 5. D. 17. & 22.* Clemente VIII. solum apud Nos *y.* *C. 6. D. 5.* Congregationi Generali permessa *z.* *Or. c. 5. tit. 1. §. 3 & C. 5. D. 82. & For. Con. Prov § 43.*

at idem Pontifex voluit licere Superioribus determinare poenitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis, imponendas à Confessariis ^a. Absolutionis à reservatis praxim habes cap. 6. Ord. cum additamento Decr. 25. Congreg. 8. & Decr. 17. Con. 12. ejusdemq; Act. 40.

^a Or. c. 5. tit. 1.
§. 7.

Sigillum Confessionis.

4. Demum pro reverentia, qua semper Societas nostra coluit hujus Sacramenti inviolabile sigillum, & libertatem, omnes Superiores diligenter cavere debent: ne vel ipsi, vel Nostrorum aliquis extra Confessionem utatur notitia, per Confessionem habita; licet id fieri posset sine ulla revelatæ confessionis suspicione; ut nonnulli docuerunt aliquando licere ^b. De officio Confessarii, & Præfecti rerum spiritualium agetur infra Part. 7. c. 4.

^b Or. c. 5. tit. 1.
§. 6. & In. 5.

Indulgentia.

5. Huc faciunt plurimæ Indulgentiæ hominibus Societatis communicatæ; quas legere est in Compendio Privil. V. Indulg. Illa tamen, quam in disciplinæ gratiam, indulgit Pontifex, hic non silenda. Ne igitur Socii nostri, ad lucrandas

In

Indulgentias, cogantur accedere ad Ecclesias Civitatum, in quibus degunt, & inter utriusque sexus populos promiscuè versari, non sine religiosæ decentiæ, ac functionum, suarum dispendio; illis concessum est, ut in suis Ecclesiis orantes lucrentur omnes, & singulas Indulgentias, quas consequerentur, si Ecclesias locorum, in quibus commorantur, diebus ad id designatis visiterent^c.

^c Greg. XIII.
p. 195.

6. Missa quotidie ab omnibus audienda est^e, & ad Communionis Sacramentum octavo quoque die accedendum erit; nisi Confessario aliquod esse impedimentum videretur^d. Curabitque Minister observari, an omnes die statuto communicaverint; & si quis præscriptæ Communioni, non satisfaceret, intelligat à Superiore, num subtrahendus ei sit cibus corporis, donec cibum, spiritus sumat^e. Frequentius communicare non nisi peculiares ob causas, & potius necessitatis, quàm devotionis habita consideratione, Scholasticis permittatur^f. Iis verò, qui

Eucharistia,

^d P. 4. c. 4. §. 3.
& R. com. 2.

^e Ex. c. 4. §. 25.
& P. 3. c. 1. §. 11.
& P. 4. c. 4. §. 3.
& R. Præf. Spir.
8.

^f R. Min. 9.

^g P. 4. c. 4. B. &
R. R. 6. §. 34.

literis non dant operam, longè facilius concedi potest; ut etiam intra hebdomadam communicent; & Præfectorum rerum spiritualium, aut Confessario delegari, ut id concedat^h.

6 R. Reft 34.

*Sacramenta
extrema.*

7. Vt in vita universa, ita & multò magis in morte unusquisque de Societate eniti, & curare debet; ut in ipso Deus, ac Dominus Noster Iesus Christus glorificetur; ipsiusque beneplacitum impleatur; & proximi ædificentur, saltem exemplo patientiæ, ac fortitudinis, cum fide viva, ac spe, & amore bonorum æternorum. Sed quia morbo etiam vires animi infringuntur; subsidium fraternæ caritatis non desit: & sollicitè advertant Superior & Infirmarius; ut, qui de vita periclitatur, antequàm usu iudicii privetur, omnibus sanctis Sacramentis acceptis, ad transitum à temporali vita ad æternam se muniatⁱ. Iuvare etiam debet orationibus Domesticorum; donec animam suam Creatori reddat: è quibus aliqui delecti sint peculiariùs; ut adsint Infirmo, & suggerant opportuna ad eum juvandum: & cùm aliter

i P 6. c. 4. §. I.
& R. Infirm. 13

ter

ter juvari non poterit, eum Domino commendent; donec ejus animam dignetur ad se recipere ⁱ.

ⁱ P. 6. c. 4. § 2.
& A. & R. Infirmit. 14.

8. Posteaquam quis expiraverit, corpus ejus, usque ad sepulturam, decenter teneatur spatio diei naturalis; nisi mali odoris ratione, aliquot horis anteverti hoc tempus posse, Superiori videretur. Officium defunctorum pro eo dicetur; ut fert usus, tono mediocriter alto, sine cantu; præsentibus in Ecclesia Domesticis, cum suis candelis accensis; quo absoluto, coram jisdem pro more sepeliatur ^l. De Missarum autem, & Orationum suffragiis dictum est Part. 2. c. 4. §. 5.

Exequiæ.

^l P. 6. c. 4. §.
3. & B. C. & R.
Infirmit. 15.

C A P V T II.

De Paupertate, Castitate, & Obedientia.

HArum trium Virtutum Voto promissarum obligationes, respondentibus Scholarium, Professorum, & Coadjutorum classibus, suis quæque locis leguntur: hic tamen ex-

explicanda supersunt, quæ toti Societati communia, ad earum Virtutum, non modò obligationes implendas, sed & perfectionem acquirendam, decreta sunt.

SECTIO I.

De Paupertate.

Paupertas, Religionis Propugnaculum -

a P. 6. c. 2. §. 1. & P. 10. §. 5. & C. 11. D. 23.

Qua materia gravis contra hanc Virtutem.

b C. 5. D. 50. §. 4. & D. 59. & Or. c. 4. §. 10. c C. 5. D. 51. & Or. c. 5. Prohibetur etiam

1. **Q**uia Paupertas veluti propugnaculum est Religionibus; ut eas in statu suo, & disciplina conservet; unde etiam Dæmon, enititur illud variis rationibus evertere; propterea diligenda, & in sua puritate conservanda est, quantum divina gratia aspirante fieri poterit^a.

2. Intelligant omnes, eam quantitatem, quæ satis esset ad constituendum peccatum mortale furti, si surriperetur, sufficere; ut peccasse adversus Votum Paupertatis judicetur, qui è Nostreis rem, ut propriam, vel usurpet, vel alienet, absque Superioris facultate^b. Idque peccatum est in Societate reservatum^c.

3. Gratis dare debemus, quæ gra-

gratis accepimus; nec postulando, ^{graviter compen-}
nec admittendo stipendium, vel ^{satio pro Mini-}
eleemosynas ullas, quibus Missæ, vel ^{steriis.}
Confessiones, vel Prædicationes, vel
Lectiones, vel quodvis aliud offi-
cium nostri Instituti compensari vi-
deatur ^d. De qua prohibitione ac-
cipiendi stipendia pro Ministeriis, in
Constitutionibus inculcata, cum du-
bitatum fuisset; an ea induceret obli-
gationem, vi Voti Paupertatis; an
Constitutionis tantum: nihil in al-
terutram partem placuit definire;
sed exactissima ejus legis observatio,
tanquam necessaria omnibus com-
mendata; prohibitumque, ne ullus
Superior, ac ne ipse quidem Præpo-
situs Generalis in ea dispenset ^e. De-
claratum præterea, nullius Superioris
super ea re, vel licentiam, vel dispen-
sationē, seu licitam, seu validā esse ^f.
Quæ igitur sic donantur, ut conie-
ctura sit id fieri intuitu Ministerii, nō
sunt admittenda; donec donantes
planè intelligant, accipi non posse,
nisi nomine eleemosynæ, & seclu-
so omni alio respectu: atque hoc eo-
dem modo ipsi quoq; largiantur ^g.

d Jul. III. p. 81.
& Ex. c. 1. §. 3.
& c. 4. §. 27. &
P. 4 c. 7. §. 3 &
c. 15. §. 4. & c.
17 F. & P. 6. c.
2. §. 7. & G. &
P. 7. c. 4. §. 4. B.
& P. 10. §. 5.

e C. 5. D. 29.

f C. 12. D. 39.

g C. 12. D. 48.
& Or. c. 1. §. 14.

*Eleemosynę
quatenus peten-
de.*

*h P.6. c.2. §.8.
& C.2. D.78.*

i P.6. c.12. §.9.

*l Ex.c.4. §.27.
& P.4.c.2. §.6.
& P.6.c.2. §.10*

m Or. c.4. §.8.

*n P.6.c.2. §.6.
& §.10. & C.2.
D.56.*

o C.12.D.38.

*Nulla admit-
tende ad usum
particularem.*

4. Quin, ut omnis Avaritię species evitetur, præcipuè in piis Ministeriis, nulla statuatur in Ecclesia, Arca pro eleemosynis, seu in nostrā, seu in aliorum utilitatem ^b. Eadem de causa munuscula Magnatibus, ad res majores obtinendas, ne offerantur ⁱ. Parati verò Nostri sint ad mēdicandum ostiatim; quando vel Obedientia, vel necessitas id exiget ^l. In eleemosynis tamen petendis modus adhibendus est; ne nimii, aut importuni sint ^m; sed illas simpliciter, amore Domini nostri, petent. Præcipiturque universis, ne ulli Externo suadeant, ut Nostris potius, quàm aliis pauperibus eas erogent; contenti nostras necessitates explicare; definitionem autem devotioni elargiri volentium relinquunt ⁿ. Atque ut hoc in genere omnibus periculis occurratur, interdicitur Omnibus Legatorum confidentialium, executionem acceptare, ea planè ratione, qua in Constitutionibus Testamentorum executio prohibetur ^o.

5. Non ferendum, ut à Parentibus, cognatis, amicis, pœnitentibus de-

devotis, etiam si Principes Viri sint, quidquam petatur, aut accipiatur, ad proprium usum, ac dispositionem: nec ad id Superiores potestatem facere possunt. Quod si sponte aliquid offeratur, mittatur-ve, id, iuxta Regulam, in communem usum accipiatur, & dispensetur ^p.

p P. 4. c. 15. §. 4.
& C. 6. D. 21. &
C. 12. D. 43. &
R. Prov. 90. &
R. Prep. 64. &
Rect. 60. & Or.
c. 4. §. 9. & In.
1. §. 6 & In. 15.
c. 1. §. 1. 2.

6. *Ædificia Domorum, & Collegiorum* sint quidem ad habitandum utilia, sana & fortia, sed modus imponendus, quod in nobis est, ne sint sumptuosa, & curiosa; & videantur Palatia Nobilium. De Ecclesiis nihil statutum est ^q.

*Ædificiorum
moderatio.*

q C. 1. D. 113.

7. Omnia, quæ speciem habent secularis negotiationis, prohibentur; qualia sunt: conducere agros alienos ad quæstum faciendum: emere aliqua, ut nostra postea industriacariùs vendantur. Nostrorum impressos Libros, lucro damno-ve nostro dividendos, accipere, supeditatis Typographiæ sumptibus: Typographiam in Collegiis habere; in qua Externis Libri excusi divendantur; atque alia, quæ sigillatim numerari non possunt ^r.

*Species negotia-
tionis vitanda.*

r C. 3. D. 61. &
C. 7. D. 24.

Vita communis.

f P. 6. c. 2. §. 11.
& R. Dispens.
1. & Præf. Ref.
3. & Coqui 5.
& C. 12. D. 43.
& In. 1. §. 4. &
6.

† C. 8. D. 39.

*Quæ norma
Vestitus, victus.*

u P. 6. c. 2. §. 15.
16. & L. M. &
R. Disp. 1. &
Præf. Ref. 8.

*Deposita pecu-
niam.*

8. In his, quæ pertinent ad Vi-
ctum, Vestitum, cubiculique su-
pellectilem, & alia Vitæ communi
necessaria, Vniformitas tam Supe-
riorum cum Inferioribus, quàm In-
feriorum inter se, omninò retinen-
da: eaque omnia teneantur Superio-
res suppeditare. Quod in Scholasti-
cis, qui externo scriptore indigent,
figillatim commendatum est^s. Nul-
li degant in Domibus, vel Colle-
giis, hoc solo nomine, quod solvant
quantum necesse est ad ipsorum su-
stentationem^t.

9. Ceterùm Vestitus sit honestus,
non recedens ab usu regionis, &
conueniens professioni Paupertatis,
qualis non esset; si sericis, vel pre-
tiosis pannis uteremur. Victus etiam,
& reliqua corpori necessaria usurpan-
tur ex consilio Medici, habita ratio-
ne humilitatis, & Paupertatis, &
servata proportionem virium in diver-
sis Personis; quæ non semper sanita-
te corporis, & ætate ad eam conue-
nienti pollent^u.

10. Nemo pecuniam apud se
habeat; apud alium verò, neque pecu-
cu-

cuniam, nec quidquam aliud *. Si tamen aliquādo concederetur (quod rarò tantum, justasque ob causas, junioribus præsertim, & Coadjutoribus permittendum) ut pecuniam quis haberet: ea apud ipsum totius Domus Superiorem deponi debet †. Nemo autem potest habere pecuniam depositam, vel apud alium, penes quem ejus dominium remaneat; vel apud se, ita ut dominium spectet ad alium; illaque, annuente Superiore, uti: nam in tali casu concessa facultas nulla, atque irrita, declarata est ‡.

II. Libros nemo habeat sine facultate: in jis verò, quibus uti licet, nec notam ullam imprimat, nec scribat quidquam; & si aliquos habet, sibi peculiariter commodatos, non scribat in eis *ad usum* &c. sed potiùs nomen Collegii, vel Domus, cui sunt applicati. Nec ex uno in aliud Collegium asportandi erunt, exceptis aliquibus paucis, & quotidiani usus libellis; qui communiter à Superioribus cuicumque conce-

* Ex. l. c. 4. §. 4.
& P. 6. c. 2. §. 11.
& R. com. 7.

† C. 12. D. 426

‡ C. 12. D. 41.

*Libri privati
interdicuntur.*

* P. 4. c. 6. G. &
Reg. com. 8. &
Or. c. 4. §. 15. &
In. 1. §. 2.

*Et reclusa pretiosa, siue super-
vacanea;*

b C. 7. D. 80. §. 4. & In. 13. c. 5. §. 3. & Or. c. 4. §. 14.

c C. 7. D. 80. §. 3. & R. Cust. vest. 5. & In. 1. §. 5. & In. 14. §. 2.

d P. 4. c. 10. §. 5. & D. & R. com. 11.

Facultates petenda, & rara sint ad munuscula.

e P. 3. c. 1. §. 8. & R. com. 9.

12. Nulla ratione permittatur, ut Nostri apud se habeant, secumq; ferant quædam pauperibus non convenientia: ut sunt horologia rotata, & affabrè facta, imagines multi valoris, reliquiaria curiosa & pretiosa, quæ aurei unius valorem excedant, aliaque id genus^b. In Nostrorum etiam cubiculis non detineantur duplices vestes, instrumenta itinerum, & similia, quæ in usu non sunt. Visitentur propterea cubacula singulis mensibus; ut hæc superflua apud Custodem vestium conserventur^c. Nemo autem ita cubiculum suum claudat; quin aperiri extrinsecus possit: aut arcam, seu quidquam aliud habeat obseratum, absque Superioris facultate^d.

13. Nemo rem ullam ex Domo, vel ex alterius cubiculo sibi usurpet: aut ab Externo, quovis modo, sibi, aut alii accipiat, sine licentia Superioris^e. Usus vero accipiendi, mittendique pia munuscula, & similia, etiam cum facultate, corrigendus videtur: nec tam faciles se Superiores exhibeant in facienda hujusmo-

di potestate præsertim generali *f*. *f* In. 13. c. 1 §. 3

14. Nostri itinera pedites conficiant ; & in dispensando , ut equo utantur , solius necessitatis , sive personæ , sive negotiorum , habenda ratio *g*. *Itineris agendæ ratio .*
g C. 3. D. 37. & R. Prov. 115.
 viatico providendum est , ita non permittenda pecunia , undecumque demum corrogata sit , ad superflua coemenda *h*. *Commendatur autem Superioribus , ne , dum paupertatis amantes videri volunt , caritas ipsa lædatur ; & occasio detur aliquid patrandi , quod proprietatem sapiat. Quare Provinciales curent enixè ; ut impensis Provinciæ peculiaris quispian locus sit , ubi instrumenta ad iter agendum afferventur .*
h Or. c. 4 §. 13. & In. I. §. 3.
i In. 14. §. 3.

15. Demum Superiores vigilant ; ne quid in Societatem introducatur ; quod huic Paupertatis perfectioni adversetur , & proprietatem sapiat. Ad quod juverit , si necessaria à Societate provideantur ; & tum Superiores , tum graviores Patres omnibus exemplo præluceant *l*. *Quid in universum Superiores , quid omnes præstare debeant.*
l In. I. §. 4.

rationem noverint fore, ut pauperibus accommodatam; quodque vilissima, quæ domi sunt, iis tribuentur. Æquum est enim; ut cum primis Societatis Patribus, qui hujusmodi indigentiam toleraverunt, una mensura servetur ab omnibus, vel etiam ulterius quam illi progressi sunt, posterii progrediantur. Immo suis temporibus aliquos paupertatis effectus experiri convenit; quod Superior curabit, juxta mensuram, tamen sanctæ discretionis ^m.

^m P. 3. c. 1. §. 25
& V. & Ex. c.
4. §. 26.

SECTION II.

De Castitate.

Necessitas perfecta Castitatis in Societate.

I. **Q**Uæ ad Votum Castitatis pertinent, interpretatione non indigent; cum constet, quàm sit perfectè observanda; nempe enitendo Angelicam puritatem imitari, & corporis, & mentis nostræ munditiaⁿ. Quod effatum S. Fundatoris satis videri poterat; sed quoniam ea quæ huic virtuti adversantur, honori Divino, Societatis existimationi,
Pro -

ⁿ P. 6. c. 1. §. 11

Proximorum auxilio tantoperè ad-
versantur ; ad prævertenda hæc pe-
ricula nonnulla præterea statuta
sunt *.

o Cl. c. 5. init.

2. Quæ magna in Societate præ-
sidia sunt ad hunc finem , scilicet Sa-
cramentorum frequentatio , con-
scientiæ manifestatio , defectuum
alienorum delatio , oratio mentalis,
duplex examen , frequens librorum
spiritualium lectio , otii fuga , stu-
diorum labor , sobrietas , pœniten-
tiæ , castitatis in jis, quibuscum vivi-
mus, exemplum , aliaque mox re-
ferenda , si non negligentur , per-
mirum est hominem labi posse. Ut
ex Novitiis manifestè constat , qui
licet minùs in virtute confirmati ,
& sæculi pravis habitibus incitati ,
magis tamen (quod novo suo fer-
vore nihil prædictorum adjumento-
rum omittant) Divina gratia juvan-
te , in magna puritate conservan-
tur ? .

Media ad illã .

p Cl. c. 5. §. 1. 2.

3. Quare Superiores i. diligen-
tissimè provideant ; ut subditi spiri-
tuales revera sint ; procedantque
cum omni sinceritate , & desiderio

Superiorum &
Confessoriorum
studia .

per-

perfectiōnis ; atq; auxilia , quæ diximus , non prætermittant . 2. Amputent occasiones , quantumvis egrè laturum subditum sentiant . Et quamvis nullum subesset periculum ; attamen , vel oblocutionum causas præcidisse , permagnum est . Qui minus spirituales sunt , periculis non obii-
 ciantur ; nec ad speciosa munia promoveantur ; quæ caros Externis illos faciunt . 3. Si quid usquam accidat (quamvis id leve sit) quod minùs rectum videatur ; commonefaciant , corrigant , & remedium statim adhibeant . Doceanturque Confessarii , ne ex pia quadam opinione , quam habent de Nostreis , venialia omnia , esse ducant . Sciantque inter peccata reservata numerari , quicquid est contra Votum castitatis , quod quidem in actum externum prodeat . Interdictum etiam est Nostreis , gravi præcepto , ullo modo probare opinionem admittentem in re Venerea parvitatem materiæ .

¶ Cl. c. 5. §. 3.

¶ C. 5. D. 51.

¶ C. 9. D. 24.

Custodia & conversatio Domestica.

4. Domi non sint instrumenta rerum vanarum , ut ad ludendum , & ad Musicam , & Libri profani : nec

foe-

foeminæ admittantur * . Huc spectant modestiæ Regulæ in Cod. Reg. p. 143. in quibus universè præscribitur; ut in conversatione Nostrorum appareat modestia, & humilitas coniuncta cum religiosa maturitate * . Hujus etiam gratia nemo alium, quamvis joco, tangat; præterquam in signum caritatis amplexando, cum quis aut abit, aut redit peregrè * ; nec ullus cubiculo egrediat, nisi decenter vestitus; nec dormiat sine indusio, aut non cooperatus † . Omnes demum diligentissimè curent portas sensuum suorum ab omni inordinatione custodire ‡ .

5. Iam ad præcavenda pericula cum Externis. Recens promoti Sacerdotes, per duos saltem annos, ut ordinarii Operarii in Ministeriis non occupentur; atque intra hoc biennium, & post illud, antequam ad mulierum confessiones exponantur, virorum confessionibus audiendis exerceantur † . Et universè Provincialis det operam; ut Confessarii maturi sint ætate, ac multò magis spiritu, & moribus; ji præsertim, qui

ad

† P. 3. c. 1. §. 14.
L. M. & Reg.
Præp. 36, & 73.
& Rect. 36, &
71.

“ P. 3. c. 1. §. 4.
& R. M. §. 1.

* R. com. 34.

† P. 3. c. 2. E. &
R. com. 12. 13.

‡ P. 3. c. 1. §. 4.

Ministerium Cō-
fessarii quo pa-
cto administrā-
dum.

“ Or. c. 1. §. 3. &
10. 3° §. 1.

ad audiendas mulieres mittuntur : quarum confessiones non excipien-
dæ , nisi ad crates , etiamsi sint puel-
lulæ ^b . Confessionalia patentibus lo-
cis constituentur , & sic collocata ,
ut unus Confessarius sit quodammo-
do socius alterius ^c . Sacerdotes in,
audiendis confessionibus præcipuè
foeminarum , seueros potius se , quàm
familiares exhibeant . Extra Confes-
sionem verò , si oportebit eas allo-
qui , id fiat loco patenti ; nec lon-
gum sermonem misceant ; & ocu-
los modestè demissos habeant ^d . Ut
autem hæc accuratiùs executioni
mandentur , immediatus Superior
unà cum Præfecto Ecclesiæ , Ædi-
tuo , & Syndico quopiam secreto , ob-
seruent , quomodo in Ecclesia præ-
scriptæ ordinationes seruentur ; &
Consultores in suis literis de hoc scri-
bent ^e .

^b C.7.D.80. §.
11. 12. & R.
Prov. 100. &
Sac.15.& In.3.
§.2.
^c In.15. c.2. §.
4.

^d C.6. D.7. &
43.&C.7.D.80
§.13.& R. Sac.
17.& In.3. §.3.

^e In.3. §.5. &
In.15. c.2. §.1.
& 7.

*Fœminarum
visitationes per-
rara, & cum
Socio.*

6. At si quando extra Ecclesias
cum Feminis agendum sit , hæc ser-
uentur . 1. Ne permittantur Nostri
mulieres invisere , aut ad eas scribe-
re , nisi in necessitate , aut cum spe
magni fructus , vel propter dignita-
tem

tem aut merita: & hoc quidem liceat tantum Viris valde probatis, & prudentibus *f*. 2. Quando quis à Superiore mittetur ad Confessiones feminarum audiendas, vel alia de causa eas adierit; socius eo in loco erit, unde videre eos, non autem audire possit, quantum loci dispositio patietur: quod si non pateretur, curet omnino Sacerdos, ne ostium sit clausum, nec locus obscurus *g*. Immo in quorumcumque visitationibus, etiam virorum, conentur omnes socium sui testem habere; nisi Personæ dignitas aliud velit *h*.

7. Ac proinde qui socii munere funguntur, sciant se arctissimè teneri, ubi domum redierint, Superiori, etiam non exposcenti, significare, quæcumque contra hanc ordinationem acciderint. Quod nisi præstiterint, gravem poenitentiam subire debent prima vice: secunda verò Generali deferendi; ut is deliberet, quid faciendum de hominibus, in re tanti momenti, Societati parum fidelibus. Sacerdotes etiam, qui has Regulas non servaverint, seriis monitionibus, &

f R. Præp. 72.
& Rect. 70. &
Or. c. 1. §. 9.

g C. 6. D. 43. &
R. Sac. 18. &
In. 3. §. 7.

h R. Coad. 5. &
Or. c. 4. §. 3. &
In. 15. §. ultim.

*Qui non admit-
tunt Socium de-
ferendi, & pu-
niendi.*

i C. 6. D. 43. &
R. Coad. 5. &
In. 15. cap. 2. §.
post 9. 1. & 2.

pœnitentiis primò coercendi, & aliquando præcepto Obedientiæ. Quod si locus, ubi Infirmæ jacent, ita angustus sit, ut non admittat Socium, dispiciat Superior, qui statim de hac re monendus, num illò redeundum sit, vel potius ea cura Parochis relinquenda^l.

^l In. 3. §. 7.

Interdicitur cura mulierum Religiosarum.

8. Præterea vetitum Nostreis est, curam suscipere mulierum religiosarum, vel aliarum quarumcumque: ita ut illarum confessiones audiant, vel ipsas regant: neque ad id cogi possumus. Et sicubi opus fuerit, Summus Pontifex rogandus, ut hanc Constitutionem infringi minimè patiatur^m. Non repugnat tamen semel unius Monasterii confessiones audire, & aliquando apud eas concionari; quod tamen non fiet, nisi postulent, ji qui præsuntⁿ. At non

^m P. 6. c. 3. §. 5. & Paul. III. p. 44 R. Præp. 47 & Rect. 68. & C. 7. D. 56. & C. 8. D. 11.

ⁿ P. 6. c. 3. §. 5. & Regulæ proximè citatæ.

^l Orl. c. 2. §. 11.

liceat ad Monialium ægrotantium confessiones excipiendas intrare cœnobია^o.

S E C T I O III.

De Obedientia .

1. **O**bedientia tum in executione, tum in voluntate, tum in intellectu debet esse in nobis omni ex parte perfecta^r. Obedientia autem executionis tunc præstatur, cum res iussa completur: voluntatis, cum ille, qui obedit, id ipsum vult, quod qui jubet: intellectus demum, cum quod jubetur, benè juberi existimat^q. Ad quam Obedientiæ perfectionem consequendam omnibus maximè commendatum, sit; ut multum reverentiæ, & præcipuè in interiori homine, suis Superioribus exhibeant; ut qui Iesum Christum in eisdem considerent, ac revereantur; eosdemque ex animo ut Patres diligant^r. Iam ut de Executione, quæ sub disciplinam cadit, agatur 1. videndum, quibus obediendum sit, 2. circa quam materiam, 3. quis modus tum jubendi, tum parendi servandus.

Triplex Obedientiæ Gradus, & ad summum enitendum est.

*p P. 3. c. 1. §. 23.
& P. 4. c. 10. §. 5
& P. 6. c. 1. §. 1.
& Cl. c. 4. initio.*

q P. 6. C. 1. C.

*r P. 3. c. 1. §. 23.
& P. 4. c. 10. §. 5.
& P. 6. c. 1. §. 1.
2. & P. 7. c. 2. §. 1. & A. & P. 8.
c. 1. D. & P. 9. c. 3. §. 20. & Paul. III. pag. 13. & Iul. III. p. 65. & Cl. c. 4. §. 9.*

Quo-

Quibus obediendum, & in cuius gratiam.

f Paul. III. p. 10. & Iul. III. p. 62. & P. 6. c. 1. §. 1. & P. 7. c. 3. §. 1. & P. 10. B.

f Paul. III. p. 13. & Iul. III. p. 65. & Ex. c. 4. §. 19. 30. 31. & P. 3. c. 1. §. 2. 24. & P. 4. c. 10. §. 5. & 8. & P. 6. c. 1. §. 1.

Qua gravis inobedientia.

c. 7. D. 45.

2. Quoad primum attinet, erit infra locus, nempe Part. 7. enumerandis classibus Superiorum Societatis, quibus obediendum est, præter Summum Pontificem; cui peculiariter inservire & obedire debet Societas, & hæc ejus prima, & summa obedientia statuitur *f.* In citata, etiam parte exponetur, quantoperè hæc Superiorum ad invicem perfecta subordinatio custodienda sit, ex præscripto Constitutionum, & præsertim earundem Part. 8. cap. 1. Illudque huc revocandum, necessarium esse, ut Superiorem loco Christi Domini Nostri agnoscentes multa reverentia, & amore eum prosequantur; quicumque demum ille sit, vel totius Societatis, vel Domus Superior, vel ex subordinatis Officialibus, qui ex illo auctoritatem acceperint.

3. At si quis ex Fratribus Ministro aliquid jubenti, licet non præcepto in virtute S. Obedientiæ, diceret, *Nolo facere*, incidit in casum Superiori reservatum, qualis est etiam Inobedientia quæcumque alia

alia & expressa, qua quis asserit se
nolle parere * .

* C.5. Disj.

4. Præter eos, ad quorum offi-
cium aliqua ratione pertinet, nemo
alterius cujuspiam è Nostreis nego-
tium tractandum, & expediendum,
suscipiat. Quod si quid proponen-
dum videretur; id non nisi zelo bo-
ni communis, aut spiritualis conso-
lationis alicujus, reque prius Domi-
no commendata, præstet. At ab-
solutè prohibetur, ne quis Princi-
pem, Communitatem, aut homi-
nem quemvis magnæ auctoritatis ad
petendum aliquem de Societate mo-
veat. Ad cujus Constitutionis con-
firmationem, propter proserpentia,
Externorum patrocina, cum sæpius
actum esset de aliquo efficaciori re-
medio statuendo; Primò decretum
est; cum, qui Externos sibi, aut alte-
ri patronos, aut intercessores apud
Superiores parasse deprehensus fue-
rit, pro delicti qualitate puniendum;
ut vel à prætensa re omninò exclu-
datur; vel ad certum tempus ab om-
ni in Societate dignitate obeunda,
removeatur; vel voce tam activa,

*Intercessiones
quatenus per-
missæ aut veti-
tæ.*

7 Or.c.4.5.126
& Cl.c.4.5.4.

7 P.7.c.2.K.

X

quam

quàm passiva privetur; vel alia poena mulctetur. Conscii verò parari has intercessionem, etsi non emendatas, vel pro se, vel pro aliis, tenentur eas indicare Superioribus, & quantum in ipsis est, impedire. Quod si neglexerint, Superiorum, arbitrio & ipsi puniendi^a. Postmodum cum impositum aliquibus Provinciis Præceptum à P. N. Mutio in hac materia, expensum fuisset in Congregatione octava, illi suum robur relictum est; quatenus in virtute S. Obedientiæ, & sub peccato mortali prohibet; ne quis ad obtinendum, vel impediendum quidpiam, tam circa locum, quàm circa occupationem suam, vel aliorum de Societate, procuret, vel admittat intercessionem, aut patrocinia Externorum, vel eorum opera ullatenus utatur apud Superiores; exceptis dumtaxat iis, qui ratione universalis curæ in Ecclesia auctoritatem habent^b.

^a C. 5. D. 14.
& 49. & C. 7.
D. 20.

Explicatio præcepti lati contra intercessionem.

5. Hoc tamen præceptum postea mitigatum est, abrogando eam partem, quæ vetabat admittere inter-

ces-

cessionones : quod verò pertinet ad illas non procurandas, ita intelligendum ; ut sermo tantum sit de intercessionibus, quæ liberam Superioribus gubernationē non relinquant ^c. Tales autem censi debent, quæ Superiores impediunt ; aut saltem, difficilem eorum gubernationem, reddunt, quò minus pro suo iudicio, ac voluntate, juxta Institutum nostrum, de rebus, & personis sibi subiectis disponant. Ac demum, ut remedium universale contra hujusmodi pestem pro tota Societate constitueretur, illud præceptum ad omnes Provincias extensum est ^d. Insuper declaratum ; eos qui emendicato Externorum auxilio, contra Superiorum voluntatem, novarum Provincialium erectiones extorquere conantur, esse Societatis perturbatores, & subiectos omnibus perturbatorum poenis ^e. Perturbatores autem hujusmodi contra Institutum, & Gubernationem nova molientes, & inquirendi sedulò, & severissimè puniendi ^f.

^c C.9. D.24.

^d C.10. D.18.

^e C.9. D.5.

^f C.5. D.54. &
C.6. D.2. & C.
9. D.25. &
Paul.V. p.305.

6. Quare deferant potius omnes

Commendatur

*dependentia à
Superioribus &
Societate.*

*§ Paul. III. p.
12. & Iul. III.
p. 64. & P. 6. c.
1. §. 3. & P. 7. c.
1. §. 2.*

ad Superiorem suum res, quæ eis expetendæ occurrerint: nec privatus quispiam directè, vel indirectè sine eius facultate, & approbatione à Summo Pontifice, nec ab alio extra Societatem, gratiam ullam, ac ne Missiones quidem, in suum privatum, vel alterius usum petat, aut petendas curet; sibi que persuadeat, si per Superiorem suum, vel cum ejus consensu, quod optat, non obtinuerit; ne id quidem ad Divinum servitium convenire §. Et ut vigor disciplinæ hujusmodi meliùs conservetur; voluit Summus Pontifex, ut à correctione Regulæ appellari, aut talis appellatio admitti, seu ab officiis absolutio, aut privatio peti non possint. Et tam Generalis, quàm alii inferiores Præpositi Nostros, Ecclesiarum Prælati in Socios, aut ad ullum eorum ministerium deputare minimè teneantur; nisi auctoritate S. Sedis: & deputati sub Ordinis correctione existant; & eosdem remove possint. Quæ etiam facultate pollent erga eos, qui ad prædicandam Crucem, vel ad

in-

inquirendum contra hæreticam præ-
viratam, & similia, missi fuerint ^b. *b Paul. III. p. 39.*

7. Quin & ad Superiores media-
tos intra ipsam Societatem non de-
bent facilè recursus aut patere, aut
nimis prodesse. Quod si rei gravitas
aliud suadeat; tunc exponendum
est, cur, à Superiore immediato id
aut non petatur, aut non conceda-
tur; interimque huic parendum ⁱ. *i C. 6. D. 37. §. 2. 3. 4. & R. com. 23. & R. Cōf. 7. & forma scrib. §. 10. & In. 9. §. 5. 6. & In. 18. §. 12.*

Præterea quæ à Superioribus circa
administrationem agenda sunt, ne-
mo curiosè ab aliis exquirat, aut con-
jecturam faciendo, de jis sermonem
misceat: sed unusquisque sibi, ac
muneri suo attendens, quidquid de
se, atque aliis constituendum erit,
tanquam de manu Dei expectet ^l. *l R. com. 21.*

8. Ipsa verò Obedientiæ mate-
ria, circa quam exerceri debent ho-
mines Societatis latissimè patet: nam
comprehendit omnia ea, in quibus
nullum est manifestum peccatum; &
quantumvis difficilia, & secundum
sensualitatem repugnantia, si præ-
cipiantur. Immo debet aliquando
Superior occasionem præbere exer-
cendæ Obedientiæ, tentando subdi-
*Materia obe-
dientia amplif-
sima.*

tos eo modo, quo Deus tentavit Abraham; servata tamen proportionē discreta, juxta uniuscuiusque vires^m. Quapropter ea tantum intelligenda sunt constituere posse Nostræ Obedientiæ materiam, quæ ad propositum Societati finem conducuntⁿ. Quæ quidem amplissimæ Obedientiæ materia extraordinaria dici potest; quando nempe Superior iusserit. At ordinaria, ad quam speciale Superioris mandatum non requiritur, est omnium Constitutionum & Regularum absoluta & perfecta observatio^o.

9. Circa obediendi verò modum exteriorem (nam de interiori supra dictum est) 1. non expectandum, Superioris imperium, sed etiam in rebus non obligatoriis, ubi tantum signum voluntatis ejus appareat, obediendum est. 2. Promptissimi sint ad parendum Superioris voci, aut campanæ signo, re quavis, atque adeo litera inchoata, necdum perfecta, relicta^p. 3. Obedientia, præstanda, sine excusationibus, & murmurationibus, immo cum spi-

m Paul. III. p. 13. & Iul. III. p. 64. & P. 3. c. 1. §. 23. & V. & P. 6. c. 1. §. 1. & B.

n Paul. III. p. 13. & P. 9. c. 3. §. 20. & P. 6. c. 1. §. 1. & c. 5.

o P. 6. c. 1. §. 1. & c. 3. §. 3. & c. 5. & P. 10. §. 13. & C. 4. D. 22.

Obediendi ratio.

p P. 6. c. 1. §. 1. & P. 4. c. 10. §. 9. & R. com. 15

rituali gaudio , & perseverantia 9 . 9 P.3.c.1. §.23.
& P.4.c.10. §.5
& P.6.c.1. §.1.
His autem non repugnat, post orationem, proponere simpliciter Superiori, quæ in contrarium occurrunt ; subiiciendo suum sentire , & velle , r Ex.c.8.A. &
P.3.c.2. §.1. &
P.5. c.4. F. &
P.7. c.3. l.
ei , quem Christi Domini nostri loco quis habet ? .

10. Quis verò sit in iubendo modus servandus , distinctiùs tractabitur infra Part.6. & 7. ubi de Superiorum obligationibus agendum erit : id tantum hic videtur adjungendum . Licet tantoperè exoptet Societas universas suas Constitutiones observari , cum tamen cupiat suos omnes securos esse , vel certè adjuvari , ne incidant in laqueum ullius peccati : visum est , exceptis Votorum obligationibus , nullam Constitutionem , vel ordinem ullum vivendi posse obligationem ad peccatum mortale , vel veniale inducere ; nisi Superior ea in Nomine Domini Nostri Iesu Christi , vel in virtute Obedientiæ juberet : & loco timoris offensæ succedat desiderium , Quod genus obligationis inducatur ex Obedientia ,
f P.6.c.5.
omnis perfectionis ? .

11. Et universè conferet circum- Qua inhendi forma.

spectè, & ordinate præcipere, eo modo curando subditos in Obedientiæ officio continere, ut Superior omni benevolentia, & modestia, & caritate in Domino, quod in ipso est, utatur: ita ut subditi se potius ad dilectionem majorem, quam ad timorem suorum Superiorum possint componere; quamvis aliquando utrumque sit utile *. Hæc autem, B. Patris admonitio locum non habet, cum iis, qui plerumque difficiles se Superiori præbent; longèque distant à perfectione Obedientiæ in Constitutionibus descripta *.

* P. 3. c. 1. N. &
P. 8. c. 1. G.

u Cl. c. 4. § 9.

S E C T I O IV.

De reddenda ratione Conscientiæ.

*Veilitas & momentum huius
medij.*

I. **O**bedientiæ Voto aptè subditur tractatio de aperienda Conscientia, quia maximè hæc refertur ad Obedientiam. Quantò enim exactiùs Superiores omnia, sive interna, sive externa suorum noverint, tantò majori cum diligentia, amore, & sollicitudine eos juvare

re poterunt; nec in periculis, vel laboribus gravioribus, quàm in Domino ferre suaviter possint, illos constituent*. Opportunè etiam post Vota Religionis substantialia, collocatur medium unum ex substantialibus nostri Instituti; qualis est obligatio reddendi Superiori rationem conscientiae suae*. Est igitur res apprimè necessaria, & accuratissimè nobis à S. Fundatore commendata 1, & ex qua benè transacta ingentes utilitates percipiuntur*.

2. Quicumque igitur hanc Societatem in Domino sequi volet, sub sigillo Confessionis, vel secreti, vel quacumque ratione ei placuerit, debet conscientiam suam magnam cum humilitate, & caritate manifestare; re nulla, qua Dominum universorum offenderit, celata: & totius anteaetæ vitæ rationem integram, vel certè rerum majoris momenti Superiori, qui tum fuerit Societatis, vel cui ex inferioribus ille, injungeret, reddat. Et sexto quoq; mense rationem hanc sui, ab ultima, quam reddiderit, incipiendo, quis-

* EX. c. 4. §. 34.
35 & P. 3. c. 1.
§. 12. & P. 4. c.
10. §. 5. & P. 6.
c. 1. §. 2. & C. 7.
D. 40. & In ad
red. rat. consc.
7 C. 5 D. 58.
7 In. ad red.
rat. con. & In.
II. §. 1.
4 In. II. §. 1. &
3. & In. 13. c. 2.
§. 2.

*Quoties red-
denda conscien-
tia ratio.*

b Ex. c. 4. §. 34.
 & c. & P. 3. c. 1.
 §. 12. & P. 4. c.
 10 §. 5. & P. 6.
 c. 1. §. 5. & R.
 com. 4. & R.
 Prov. 13. 1. & R.
 Prep. 23. & R.
 Rect. 22.

*De quibus red-
 denda.*

c P. 3. c. 1. §. 11.
 12. & Q.

d R. Prov. ult.

*A Superioribus
 quo pacto exigē-
 da.*

quisque reddet. Sic etiam videtur, quod Coadjutores formati, & Professi, singulis annis, vel crebrius si Superiori videbitur, suæ conscientiae rationem dicto modo ei reddant *b*.

3. Nullam igitur debent celare tentationem, quam Præfecto rerum spiritualium, vel Confessario, vel Superiori non aperiant: immo verò, totam animam suam illis integrè manifestam esse, pergratum habeant. Nec solum defectus aperiant, sed etiam poenitentias, & virtutes omnes *c*; & præterea quæ Provincialis in Visitatione duxerit interroganda *d*. Porro distinctior enumeratio eorum quæ aperienda sunt, dum redditur conscientiae ratio, habetur in Instructione ad hanc ipsam rem confecta, quæ codici Regularum, inserta est, pag. 144.

4. Atque ut hæc rectè fiant, maximè necessarium est; ut Superiores rem promoveant, & 1. curent, ut ab inutilibus occupationibus liberi, toti in subditorum suorum internā, curam, & spirituales profectum,

om-

omninò incumbant ^e. 2. Benevolentia, & comitate debent allicere subditos, ne se totos eis aperire pertimescant; intelligantque se non ludici, sed Patri manifestare ^f. 3. Maximoperè sibi injunctum sciant, gravissimèque præscriptum, ne hac notitia ita utantur, ut subditorum animi offendantur; nihil omninò cuiquam, ac ne ipsi quidem Generali, seu Provinciali innuendo ^g. Et Provincialis inter visitandum diligenter cognoscat de hac Superiorum fide; detque operam, ut pro culpæ gravitate in eum animadvertatur, qui in eo genere solutior fuerit ^h. 4. In exhortationibus crebrò tam sanctum & necessarium morem inculcent, atque explicent ex Constitutionibus, SS. Patribus, & Theologia. Et ut minimè cogere debent subditos ad aperiendam conscientiam extra confessionem; ita summooperè laudandi, qui semotis jis, quæ propriè ad Confessionem pertinent, extra Confessionem eam aperiunt ⁱ.

^f R. Prov. ult.
& R. P. 12 p. 26.
Rect. 25. & In.
11. §. 1. & 3. &
In. 13. c. 2. § 2.

^g C. 12. D. 15.
& In. 11. §. 1. 2.
& Ql. c. 1. § 17.

^h In. 11. §. 3.

ⁱ In. 13. c. 2. §.
2. 3.

CAPVT III.

De Caritate inter Nostros.

*Eius præsidia
ordinaria.*

*a Paul. V. pag.
305.*

*b P. 3. c. 1. §. 18.
& P. & P. 8. c. 1.
§. 8. & K. c. 6. §.
8. & P. 10. §. 9.
& R. com. 28.
& R. Min 13.*

1. **P**Ræter eam unionem, quam cum Superioribus habere singuli debent, perfecta Obedientiæ virtute, & suæ conscientię manifestatione, curanda & alia est inter reliqua membra, vinculo caritatis, & mutui amoris, quæ in tot præsertim Nationum collectione ingens gloria Societatis est ^a. Quare idem sapiamus, idem dicamus omnes, exclusis, quoad fieri potest, doctrinis differentibus verbo, vel scripto, immo & in rebus agendis iudiciorum diversitate: & si ulla inter domesticos perturbatio, vel ira accideret, curandum, ut in gratiam invicem redeant ^b; interque præcipuas Ministri curas erit, animos Patrum & Fratrum inter se per benevolentiam unire ^c. Ad eundem finem, mutuæ benevolentię juverit crebra communicatio, & rerum mutua notitia, & in omnibus rebus unifor-
mi-

mitas ^d. In concionibus verò domesticis unio & caritas fraterna præcipuè commendanda ^e. Inter præcipuas etiam conjunctionis causas numerari debet, liberalior in Nostros hospitalitas: erga quos caritatem magnam Superior exhibeat; & si indigeant aliqua eleemosyna, eos juvare Superior poterit. Sed à nullo omninò Nostrorum Hospitum in hospitalitatis compensationem quidquam exigendum; & si spontè offeratur, non admittendum, nisi prout permisit Congreg. 7. Decr. 18. Qui verò iter faciunt, ubi Societas habet domicilium, ad aliud hospitium ne divertant ^f.

^d P. 10. § 9.

^e P. 3. c. 1. § 21.

^f P. 4. c. 2. F. & P. 6 c. 2. D. & R. præp. 82. & R. Rest 80. & C. 7. D. 18. & R. com. 48.

2. Manifestare sese invicem ac manifestari sint parati, debito cum amore, & caritate; præsertim ubi à Superiore fuerint interrogati ^g. Quæ Constitutio ulteriùs explicata est; declaratumque 1. Licitum esse, manifestare Superiori, ut Patri, quodcumque delictum alterius, sive grave sit, sive leve. 2. Cum Novitii hujusmodi Constitutioni assensum præbuerint; eo ipso Nostros cedere cui-

Correctio fraterna per Superiorem.

^g Ex. c. 4. § 8.

cuicumque juri famæ ; quod huic manifestationi ob stare posset . 3. Non manifestanda , quæ secretò , & consilii petendi gratia , quis communicavit . 4. Non expectandum , necessariò Superioris præscriptum . 5. Qui manifestat , non debere duci aliquo inordinato affectu ; propterea jubet Constitutio , ut debito cum amore , & caritate fiat . 6. In delictis , quæ vergunt in damnum boni communis , vel tertiæ personæ , non solum quemque posse , sed debere uti denunciatione paterna . 7. Et quando ea denunciatio non sufficeret , teneri subditum ad denunciationem judicalem faciendâ ^b . Quomodo autem Superior se debeat gerere in denunciatione paterna , vide infra cap. 6. §. 6.

^b C. 6. D. 32. &
Or. c. 15. p. 1.

*Cavenda nationum studia
& factiones .*

3. Porro ad præcidendos dissensionum fontes , caveant sibi omnes ab illo affectu , quo aliæ de aliis Nationibus sinistrè sentire , aut loqui solent : quin potius & benè sentiant ; & peculiari affectu diversas à sua Nationes prosequantur in Domino . Ac proinde nemo bella , contentio-

nes-

nesque inter Christianos Principes in colloquium adducat i. Ad mutuam etiam Caritatem servandam, occasione Congregationum, multa salubriter statuta sunt; quæ habes in earum Formulis; & præsertim cap. tertio Form. Congr. Gen. & Prov.

i P. 10. §. II. &
R. com. 30.

4. Non expedit Missionibus, licet illustrioribus, concedere Superiores ex sua natione; qui omnibus per varias Societatis Provincias sparsis præsent. Nec illis permittenda è sola gente sua Nostrorum Seminaria: consultiusque est, recepto in Societate omnium gentium more, aliis de Societate permisceri; ne Nationum discrimina paulatim, magno Societatis totius damno, introducantur. Sed neque permittendum, ut in his Urbibus, in quibus Societas Collegia, studiaque sua habet, pariter è sola ipsi gente sua Professores habeant cuiuscumq; facultatis, multoque minus Superiores. Quin omnes ubique Missionum harum his Assistentibus, & Provincialibus subiacere debent, in quorum Provinciis sedem fixerunt, nulla illis exemptione.

Interdixit divisiones earumdem intra eandem Provinciam.

ptione concessa: & si quid uspiam tentatum est, aut expletum contra hæc Decreta, P. Generalis ad præscriptam formam revocet ^l.

l C. 7. D. 21.

*Pœna in Auctores
res dissensionum.*

m P. 8. c. 1. §. 5.
& F. & P. 2. c. 2.
D. & C. 5. D. 13
& R. Prov. 128.

n C. 5. D. 51.

o C. 7. D. 12. &
93. & C. 12. D.
18. & In. 13. c.
4. §. 1. 2.

5. Dissensionis verò auctores, velut noxia maximè pestis, diligentissimè separandi sunt, vel omninò eos à Societate dimittendo, vel transferendo in alium locum ^m. Et inter peccata, quorum absolutio in Societate Superiori reservatur, numeratur sexto loco detractio famæ, bonæque existimationis aliorum, & discordiarum seminatio, inter fratres ⁿ. Falsi autem Delatores detractoresque severè admodum puniendi; & qui eos manifestare recusaverint, pro ipsius calumniæ auctoribus habendi, eademque pœna mulctandi ^o. Contra Perturbatores Verò communis quietis, & impugnatores Instituti Societatis acriter insurrexit C. 5. D. 54. quod insertum est Bullæ Pauli V. pag. 305. ubi statuitur huiusmodi homines graviter plectendos esse; quin & eiciendos è Societate, licèt Professi fuerint. Quibus accensendi sunt, qui emendicato Ex-

ter-

ternorum auxilio moliuntur novarum Provinciarum erectiones, aut legitimas earundem diuisiones impedire conantur; ^p & qui libellis scriptis, aut impressis Sociorum vivendi, aut gubernandi modum, aut Superiores traducunt: quique ita palam, ac passim de Instituto obloquuntur; ut cenferi possint velle alios in suam sententiam pertrahere. ^q *C. 9. D. 35.*

De Caritate adhibenda erga nostros Infirmos, infra cap. 8. s. 2. De Caritate exercenda erga Externos erit locus inferius, ubi de iis iuvandis sermo instituetur. P. 5. cap. 3.

C A P V T IV.

De Humilitate, & abnegatione sui interna, externaque.

1. **P** Ræter ea, quæ ad eliminandam ambitionem, atque adeò sternendam Humilitati Evangelicæ viam, Professi Deo vovent, & tractata suo loco sunt: hîc solum, addendum, omnibus Nostris versantibus in regionibus, Tribunali Hispanica

Ambitionis studia graviter interdicta.

a C. 5. D. 28.

nicæ Inquisitionis subjectis, præceptum esse, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ; ne quisquam per se, vel per alium, præsumat procurare, vel ambire officia Consultoris, & Qualificatoris. ^a Alia præcepta contra ambientes in Congregationibus, legenda in earum Formulis. Iam verò breviter indicanda, nonnulla, quæ ad hujus virtutis perfectionem assequendam, profitendamque nobis præscribuntur.

Desideria abjectionis.

2. Primò igitur quoad dispositionem animi spectat, rem esse summi momenti, ad vitæ spiritualis profectum, omnes intelligant; omninò abhorre ab omnibus, quæ mundus amat; & admittere, & concupiscere, quidquid Dominus noster amavit, & amplexus est: adeò ut, si absque proximi peccato fieri posset, vellent injurias, & contumelias pati; ut imitari Christum Dominum aliquo modo possent. ^b

b Ex. c. 4. §. 44.

Exercitamenta ejusdem.

3. Ut meliùs ad hunc perfectionis gradum perveniatur; maximè studeant quærere in Domino majorem sui abnegationem, & continuam

nuam in rebus omnibus, quoad fieri poterit, mortificationem; ^e & in exercendis officiis abjectis, & humilibus promptius ea suscipi convenit; à quibus sensus magis abhorrebit. ^d Et quia ad progressum in virtutibus faciendum, multum confert antiquiorum exemplum; qui præest aliis, & omnes alii Sacerdotes, qui ei videntur, aliquando intra annum officia eorum, qui inserviunt Domi, ad tempus aliquod obibunt. In vestitu etiam, victu, & usu reliquarum rerum vitæ necessariorum ea moderatio adhibenda; ut in omnibus habeatur ratio debitæ humilitatis, & submissionis. ^e

4. Alios sibi quisque superiores ducat; cum eis dum loquimur, cavendum ab omni impatientiæ, ac superbiæ signo: optareque debemus potiores partes illis deferre: exhibendusque exterius honor, cuique debitus, cum simplicitate, & moderatione religiosa. ^f Quare nomen illud honorificum *Don*, ubi est insigne nobilitatis, omnino sublatum est. ^g Et quamquam in mensa Sacerdotes,

^e Ex.c.4. §.46.

^d Ex.c.4. §.28.

& P.3. c. 1. §.

13. & 22. & R.

Præp.30. & R.

29.

^e P.6.c.2. §.15.

16.

^f Honor aliis deferendus.

^f P.3.c.1. §.4.

^g C.2. D.85.

alios ad eum gradum non promotos præcedere debent; inter ipsos tamen Sacerdotes, aut Laicos nullus est ordo constituendus. ^b Loca etiam certa minimè accipient in Vniuersitatibus, qui ad Gradus literarios promoti sunt: sed simul omnes extra numerum se constituent: ⁱ & pari simplicitatis humilitatisque Evangelicæ studio, si quando cogemur ad publicas supplicationes procedere, locum tenebimus nobis designatum ab iis, qui nos vocarunt. ^l

5. Quamvis singulis commendetur studium quærendi in omnibus continuam mortificationem; ^m ratio tamen vivendi in exterioribus communis est; nec vllas ordinarias pœnitentias, vel corporis afflictiones, ex obligatione subeundas, habet: sed illas assumere qui vis poterit; quæ sibi videbuntur, cum approbatione Superioris, aut Confessarii, ad maiorem sui spiritus profectum conuenire: & quas, propter eundem finem, Superiores eis poterunt imponere. ⁿ Non debet autem corporis castigatio esse immoderata; ut nocu-

men-

1 C. 1. D. 106.

¶ P. 4. c. 6. §. 17.
& c. 15. §. 4.

1 C. 3. D. 35.

Corporis afflictiones quatenus usurpantur de.
Ex. c. 4. §. 46

¶ Ex. c. 1. §. 6.
& P. 3. c. 1. §.
12. & c. 2. §. 5.
& P. 6. c. 2. §.
16. & R. Præp.
31. Rect. 30.

mentum afferre, & majora bona impedire possit: sed ita temperanda, ut ad neutrum extremum rigoris, vel dissolutionis declinetur. °

° P. 3. c. 2. §. 5.
& P. 6. c. 3. §. 1.
& P. 10. §. 10.
& R. Prep. 32.
& Rect. 31.

6. In Abstinencia quidem sextæ feriæ consuetudo Societatis servanda; & Iejunium in pervigilio S. P. N. Ignatii per Societatem indictum est. ° At Iejunium, seu Abstinenciam in Aduentu universaliter præscribere, non visum est expedire. Quod si alicubi, ad vitandam offensionem Externorum, aliud statui oporteret; Generalis est in hujusmodi Urbibus, seu Prouinciis, eam praxim inducere; qua & declinetur offensio, & Nostri ad ea Iejunia obstricti non censeantur. Ceterum, cum declaratum sit universè ad singularitatem non pertinere, si quis jejuset aliis non jejunantibus, & Superiores id volentibus concedere possint, immo & facultatem ad jejunandum præstare debeant; tempore Aduentus se faciliores præbunt. 7

*Iejunia qua in-
dicta, aut per-
missa.*

p R. com. 5. &
C. 7. D. 16.

7. At Poenitentiarum secretarum usus, sicubi non ita viget, exci-

9 C. 1. D. 98.
& C. 5. D. 27.
& C. 6. D. 9.
& RR. supra
citat.

*Pœnitentia se-
creta commen-
danda.*

tandus à Superioribus in exhortatio-
nibus extraque illas in privatis collo-
quiis , in iis præsertim , qui juvenes
sunt ; frenatis pariter , qui hoc in ge-
nere proveherentur ulterius , quàm
recta ratio permittat . Ad omnium
verò instructionem legenda inter-
dum publicè epistola P. N. Claudii
de usu pœnitentiarum .

7 In. 13. c. 6.

C A P V T V.

De Disciplina Domestica .

*Regularum ne-
cessitas .*

* P. I. Proem.
§. I. & P. IO.
§. I.

I. **Q**UAMVIS Divina Bonitas , quæ
Societatem inchoavit , illam
etiam conservatura sit ; ex parte verò
nostra , interna Amoris Divini lex ad
id maximè conferat : quia tamen , &
exemplo , & ratione docemur con-
stituendas esse leges ; quibus ad su-
sceptum vitæ cursum tenendum , in-
citandumque juvemur * ; plurimæ
sunt constitutæ , non modò utiles ad
excolendum animum Nostrorum ,
ut proximè expositum est , sed etiam
ad externam politiam ; qua ordo , &
disciplina domestica continentur : &

hæ

hæ diligenter servandæ sunt. ^b

^b P. 10. §. 4.

2. Huc faciunt pleræque ex Regulis tum communibus, tum particularibus Præpositi, seu Rectoris; Ministri, Subministri, aliorumque Officialium inferiorum, quas in Codice Regularum videre est, & conendas esse sæpius in Constitutionibus præscribitur ^c; Monita Generalia ex variis Ordinationibus, ac Decretis eruta ^d, & Ordinationes etiam varii generis, quæ in distinctos libros in singulis domibus servandos relatæ ad praxim summopere conferunt. ^e

Quibus potissimum exterior disciplina continetur.

^c P. 1. Proem. decl. & P. 4. c. 10. §. 6. & P. 7. c. 4. §. 12.
^d Or. c. 4.

^e Or. c. 8. & c. 7. D. 90.

3. In Reg. Præpositi, & Rectoris habetur caput 5. de Ordine domestico, ubi præcipuarum Actionum, tempus, & modus præscribitur. Ex quibus omnibus conflatur exactissima norma Disciplinae religiosæ. Locos, indicasse sit satis; cum præsertim multa iam allata sint alibi, aut postmodum referenda, quando id materia postulaverit; videri etiam possunt quæ infra Part. 7. c. 3. sect. 6. & 8. dicuntur per Superiores à Subditis exigenda. Non omittenda ta-

Ordo Domesticus unde petendus.

men hic aliqua; vel quia ab ipsomet S. Fundatore statuta fuerunt, vel quia majoris momenti videntur.

*Silentium in-
ter Nostros.*

f P. 3, c. 1. §. 4.

*2 R. com. 26. &
Or. c. 4. §. 21.
& In. 13. c. 3.
§. 1. & Cl. c.
3. §. 9. & R.
Subm. 4.*

*b P. 3, c. 1. D.
& R. com. 33.*

4. Inter Religiosæ Domus præcipua ornamenta reponi silentium, pro comperto est: illud nobis servandum esse præscripto tempore Constitutiones iubent *f*. Id autem est omne, quod extra tempora Recreationi assignata decurrit. At silentium ea ratione servandum est; ut nemo loquatur, nisi obiter, & per paucis, aut de rebus necessariis, præsertim in Ecclesia, Sacristia, & Refectorio: in Missa verò, concione, mensa, lectionibus, & disputationibus, si quid priuatim dicere necesse erit, brevissimè, & submissa voce suggeratur *s*. Nemo in alienum cubiculum ingrediatur, sine generali, aut speciali Superioris facultate: quod si aliquis intus sit, non prius aperiat ostium, quàm post pulsus audiat, *ingredere*: & tamdiu aperta sit ianua, quamdiu intus unà fuerint *b*. Et cum foras eundum erit, minimè loqui licebit intra Urbem, ubi frequens est populus. Et qui mensæ inserviunt,

NOVE

noverint eandem legem sibi servandam esse ¹. Ad custodiam verò harum ordinationum invigilare debent Superiores, & exhortationibus, admonitionibusque, tum etiam interdicta recreatione nimium loquacibus, aliisque usitatis poenitentiis silentii observationem urgeant: quod facile Nostreis deberet esse; cum aut occupati plerumque simus, aut concessis per intervalla sermonibus recreati. ¹

¹ Or. c. 4. §. 21.
& In. 12. c. 3.
§. 2. 3.

5. Et hæc quidem permixta Colloquia, quam Recreationem appellamus, ut religiosè transigantur, nonnulla servanda sunt. 1. A prandio, & coena una hora, diebus autem Veneris, post collationem vespertinam, dimidia Recreationi religiosè impendatur: idque in uno loco, si commodè fieri poterit ^m. Sed feria quarta hebdomadæ sanctæ, post decantata officia tenebrarum usque in feriam sextam inclusivè, ab omni Recreatione abstinendum erit ⁿ. Sicut ab ea cessandum statim, ac datum est signum ad finem Recreationis. Qui tamen Mensæ ministraverunt,

¹ In. 13. c. 3. §.
1. & Cl. c. 3.
§. 9.

*Quæ permixta
colloquia.*

^m Reg. Præp.
56. & Rest 55.
& C. 6. D. 6.
Or. c. 4. §. 21.

ⁿ C. 7. D. 34.

tunt.

o Or. c. 4. §. 2. &
 & In. 13. c. 3.
 §. 1. & 3.
 p P. 3. c. 1. §. 4.
 & R. com. 28.

runt, poterunt secundæ Recreationi interesse °. Omnes demissè loquantur, & cum circumspèctione, & ædificatione verborum ^p; amandatis rerum ludicarum narratiunculis, ac libertate indecora: designenturque idonei Syndici; submittanturque secretò boni aliqui, ac spirituales, qui sermones sanctos, & Religiosæ recreationi conuenientes inducant. Pro quorum materia propositus est Catalogus confectus à P. Natali. Et quia in Congr. 6. non pauci conquesti sunt Recreationis tempus minùs religiosè transigi; seriò actum de ea contrahenda. Sed cùm nihil novi tunc placuisset inducere; decretum, ut alia via prædicto incommodo occurreretur. Et probata est Instructio à PP. deputatis in hanc rem confecta. ?

q C. 6. D. 6. &
 38. & C. 7. D.
 80. §. 5. & Or.
 c. 4. §. 12. & In.
 13. c. 9. & Cl.
 c. 3. §. 10.

Otiũ visan-
 dium.

6. Ad Religiosam disciplinam, custodiendam mirum quantum facit otii fuga: id enim est malorum omnium origo, & propterea, quoad ejus fieri poterit, Domi nostræ locum non habeat. Sed omnes quamdiu corpore benè valent, in spiritualibus,
 vel

vel exterioribus rebus habeant in quo occupentur^r. Superiores propterea 1. ipsi exemplo suo ad operandum alios incitent; ita tamen, ut non omnia per se præstent; præsertim nobiliores actiones, sed dividant eas cum suis. 2. invigilent ut aptis loco exercitationibus Nostri occupentur; nec facilè illorum excusationes admittant^s. Occupationes verò quibus Nostri vacare debent, aliæ ad spiritum singulorum pertinent, aliæ ad studia, aliæ ad Proximos, & videri possunt Instr. 4. & commendantur In. 3. §. 15. & Reg. Præpos. 38.

7. Quædam ad disciplinam pertinentia Externos respiciunt, & alibi referentur; quia spectant ad leges, quibus ministeria Societatis in bonum Proximorum diriguntur. At tamen hic delibanda sunt aliqua, quibus cautum videtur domesticæ disciplinæ, respectu illorum. Domi igitur nemo loquatur cum Externis; aut alios ad id vocet, sine facultate generali, aut particulari Superioris^r. Externi ne excipiantur hospitio, ut domi

^r P. 3. c. 1. §. 6.
& P. 4. c. 10.
§. 6.

^s In. 4. §. 4.

*Cum Externis
causela.*

^r R. com. 36.
& R. Ian. 8.

“ R. Præp. 83.
& Rect. 81.

“ R. com. 37.
& 38.

7 Ex. c. 4. §. 6.
& P. 3. c. 1. B.
& R. Præp. 35.
Rect. 35.

Peregrinatio
leges.

7 R. Prov. 117.
& 114. & R.
Per. 12. & G. 7.
D. 4.

domi pernoctent ; nisi ji sint, quibus multum debeat ; aut id officii, sine magna offensione, prætermitti non possit “. Nemo cujusquam Externi ad Domesticum, aut Domestici ad Externum mandata deferat, aut literas inscio Superiore. Seculares autem rumores, qui foris audiuntur, ne temerè, & sine fructu narrentur ; aut quæ domi acta, vel agenda sunt Externis referantur, nisi Superiore approbante x. Superior, aut ab eo designatus aliquis, videat scripta, & literas omnes, quæ scribuntur ad Domesticos, & quas ipsi aliis scribunt. 7

8. Præter ea, quæ dicta sunt ad præsidium castitatis sub hujus titulo, ut de Socio adjungendo Domo exentibus, præsentè in Visitationibus, & similia, huc facit : Neminem mittendum esse ab uno in alium locum, sine literis patentibus ; & cùm peregrè erit Nostri proficiscendum, illis præficiendum maximè fidum, & cui ceteri tanquam Superiori in omnibus obediant 7. At recedentem sine licentia ab alio loco Societatis, vel

vel ab ea dimissum Superior non admittat; aut si ita expediat, illo domi, vel alio pio in loco detento, à Provinciali ordinationem super eo expectet *. Si qui etiam ad Generalem profugiunt, sine facultate, aut profugi extra Collegia vagantur, gravi poena, pro arbitrio P. N. puniendi; ab eoque non facilè audiendi, sed remittendi ad Provincias **. Cum quis iter faciens transit per locum, ubi Domus, aut Collegium Societatis sit, ad aliud Hospitium ne divertat; ejusque, qui illic præest, obedientiæ subsit in omnibus ***. Vide Peregrinorum Regulas p. 147. &c.

* P. 2. c. 4. §. 1.
& A. & R. Præp.
81. & Rect. 79.

** C. 7. D. 4.

*** R. com.
48.

C A P V T V I.

De Pœnis imponendis.

I. **Q**Uamquam optandum sit, ut Religiosi ad observandas suas Regulas non egeant timore peccatarum, præsertim temporalium; tamen quia in tanta naturæ infirmitate subinde his stimulis indigemus; certum est Superiores posse poeni-

Superiores possunt imponere poenitentias.

a Ex. c. 1. §. 6.
 & P. 3. c. 1. §.
 36.

b Paul. III.
 p. 39.

*Quomodo eas
 Subditi admit-
 tere debeant,*

c Ex. c. 4. §. 33.
 & P. 3. c. 1. §.
 35.

d P. 3. c. 1. §.
 28.

*Quo ordine in
 illis injungen-
 dis proceden-
 dum sit.*

pœnitentias imponere propter defectus, & negligentias admissas *a*. Nec à correctione Regulæ Societatis, secundum Ordinationes ejus factæ, licet appellare; & appellatio per nullum Iudicem admitti debet. *b*

2. Pœnitentias igitur impositas hujusmodi prompta voluntate, & magna humilitate quisque admittere deberet, cum vero emendationis desiderio; etiamsi propter defectum non culpabilem injungerentur *c*. Immo aliquoties singulis annis omnes à Superiore sibi pœnitentias injungi, propter defectum observationis Regularum, petant. *d*

3. Est autem advertendum in correctionibus: quòd primò in caritate, & dulcedine, qui peccant, sunt admonendi; secundò in caritate quidem, sed eo tamen modo, ut confusio, & rubor ejs injiciatur; tertio amoris ea, quæ timorem incutiunt, adjicientur; habita semper ratione dispositionis personarum, & ædificationis universalis, & particularis earum, ad gloriam Dei. De publicis

autem defectibus publica debet esse
pœnitentia, iis tantum, quæ ad ædifi-
cationem faciunt, declaratis^e. Atq;
huiusmodi disciplina communis om-
nibus esse debet, etiam antiquioribus,
immo & ipsis Superioribus, si suo Of-
ficio defuerint^f. Qui autem in ali-
quo Collegio malè se gerit, non
mittatur, si fieri potest, ad aliud, nisi
juvetur ubi deliquit.^g

4. At non imponentur à Supe-
riore Domus, seu Collegii nisi ordi-
nariæ pœnitentiæ; quales sunt: par-
va mensa, publica reprehensio, con-
clusio in circulo, edere sub mensa,
osculari aliorum pedes, orare in Re-
fectorio, dicere culpam suam, sub-
tractio cibi usq; ad panem, & aquam.
si res postulauerit disciplina publica,
in Refectorio, & alia exercitia hu-
milia, & domestica.^h

5. Apostatas verò, & alios quos-
vis insolentes, & qui id mereri vi-
debuntur, possunt Superiores om-
nes, invocato etiam auxilio brachii
secularis, excommunicare, capere,
incarcerare, & aliàs suæ disciplinæ
submittereⁱ. Quamquam facultas

^e P. 3. c. 15. 15
& N. & P. 8.
c. 1. G. & R.
Præp. 19. &
Rect. 28.

^f C. 6. D. 37. 5.
6. 7. & In. 18.
5. 10. & 12.
^g C. 7. D. 80. 5.
2. & R. Prov.
117.

*Quæ pœniten-
tiæ ordinariæ
imponi possint.*

^h R. Præp. 10.
& Rect. 9.

*Quomodo con-
tra Apostatas,
aliosq; gravius
delinquentes sit
procedendum.*

ⁱ Paul. III. p.
41. & Greg.
XIV. p. 283.

1 Comp. V.
Cogn. §. 2.

m Comp. V.
Apost. §. 5.

n C. 1. D. 116

e C. 6. D. 45. &
C. 7. D. 94.

*Quomodo in
delatis Superi-
or se gerere
debeat.*

excommunicandi Provincialibus re-
servata est ^l; quibus etiam tātummo-
dò permissum est prædictis facultati-
bus uti contra commorantes in alia
Religione ^m. De Carceribus in So-
cietate tenendis deliberatio P. Gene-
rali relicta ⁿ. Forma Iudicii aliquan-
do instituendi à Deputatis concepta,
in Congregatione VI. commissa est
P. Generali; ut eam Provincialibus
communicet, cum necessitas postu-
laverit. ^o

6. Dictis supra, ubi de prima
Probatione Par. 1. cap. 4. sect. 2. §. 5.
& ubi de Caritate, hac Par. 4. cap. 3.
§. 2. circa obligationem, quam ha-
bent Nostri juvandi apud Superio-
res correctionem defectuum, hic
addendum, quid Superiores servare
debeant in ea usurpanda. 1. Cave-
ant, ne delatoribus faciles aures, fi-
demque præbeant; sed disquirant
singula, donec in rei delatæ cogni-
tionem veniant; & si falsitatem de-
prehenderint, aut innocentem ab
omni delicti suspitione liberent, aut
falsum delatorem, pro rei gravitate,
puniant. Optavit etiam Congregatio
VII.

VII. ut nemo ad mediatos Superiores aliena errata deferret, nisi prius immediati moniti fuissent; si verò per hos emendatio non est secuta, aut graves admodum causæ hunc ordinem invertendum suadent, causas omissi ordinis in literis ad mediatum Superiorem addat. *p*

p C. 7. D. 133

2. Superior quando aliquos defectus novit, per denunciationem paternam, Deferentem nulli revelet; nec ab eo petat, ut rem delatam subscribat; Delatum verò jis tantum, aperiat; qui prodesse possint fini, per talem denunciationem intento; qui est profectus spiritualis subditorum, & bonum commune Religionis; quales præcipuè sunt Consultores, & Superior Delati: ad maiorem autem cautelam, petatur ad consultationem Deferentis consensus; quem ille dare debet.

3. Potest sic delatum corrigere, etiam coram duobus testibus; & peragere secretò, quæcumque judicaverit expedire ad remedium, profectumque delati, at citra ejus infamiam; ut diligenter circa illum in-

Z

vigi-

vigilare, mutare loco, non admit-
tere ad aliquod officium .

4. Potest Superior defectus leves,
& communes sic delatos, in Refe-
ctorio, publica reprehensione, &
poenitentia ordinaria corrigere;
dummodò, quoad fieri poterit, ha-
beatur consensus Deferentis, & De-
lato nulla momenti alicujus infam-
ia adhærescat. Ob gravia verò,
quæ sic innotuerint, poterit inter-
dum devenire ad dimissionem Delati
ex Societate; sic quidem, ut licet
adjuvetur hac notitia, non tamen eo
modo procedat, ut possit co-
gnosci talis defectus ab aliis,
sed alia via cognitas
notas opponat, vel

certè nihil
dicat. ¶

9 C.6.D.33. &
Or.c.25. p.2.

CAPVT VII.

De Dimissione è Societate.

SECTIO I.

*Quinam, & per quos dimitti
possint.*

1, **D**Upliciter Societas dimitte-
re suos potest; vel conce-
dendo transitum ad aliam Religio-
nem, vel eos absolutè dimittendo;
sive hi soluti à Votis remaneant, ut
contingit in non Professis, sive non
soluti, ut Professis accidit. Primum
genus Dimissionis exerceri solet cir-
ca Professos; quibus etiam licebit
transire ad quemcumque Ordinem
etiam laxiorem, quem præscripserit
Præpositus Generalis, de consensu
tamen Superiorum loci illius, quò
destinabuntur *. De secundo genere
Dimissionis potissimum hìc agemus:
Quod admodum peculiare Societati
est; & unum ex substantialibus In-
stituti. ^b

*Duplex dimis-
sionis species;
quarum altera
propria Socie-
tatis.*

* Greg. XIII.
p. 209.

^b Iul. III. p.
68. & Con. 5.
D. 58.

2. Ut ad propositum Societati
Z 2 finem

*Quilibet e So-
cietate dimitti
aliquando po-
test.*

*e P.2.c.1. §.1.
& A.& c.3. A.
& P.9.c.4. §.7.*

d P.2.c.1. A.

*Quinam di-
mittere possint
iure ordinario,
aut delegato.*

finem divini obsequii, & auxilii ani-
marum convenit conservari, & nu-
mero augeri operarios idoneos, ad
hoc opus promovendum: ita dimit-
ti eos oportet, qui tales non fuerint
inventi. Et quamvis causas, ad Di-
missionem dignas, eò graviores esse
oportet, quò quis arctius Societatis
corpori conjunctus est: quantumli-
bet tamen quisque sit conjunctus,
in quibusdam casibus separari ab ea
posset, ac deberet; adeò ut vel ipse
Præpositus Generalis ab hac lege
non excipiat^e. Præterea quò ma-
gis alicui Societas deberet, quod de
ipsa benemeritus esset; vel quò plu-
ribus Dei donis, ad eandem in divino
obsequio juvandam, præditus esset;
eò majori cum difficultate esset di-
mittendus: ut è contrario, cui minus
deberet Societas; aut minus ad ean-
dem juvandam esset idoneus, faci-
lius dimitti posset.^d

3. Dimittendi facultas in primis
ad universam Societatem pertinet;
quando in Congregationem Gene-
ralem conveniret. Eadem erit penes
Præpositum Generalem in omnibus,
præ-

præterquam si quid ad ipsius personam pertineret. Penes reliquos ex Societate tantum erit hujus facultatis, quantum eis à Capite collatum fuerit: nec Superioribus tantum Provincialibus, sed & aliquibus Localibus tribui poterit. Hæc autem facultas, si amplior, ad conciliandam illis subditorum venerationem, aliquando communicabitur in parentibus literis; nihilominus eadem contrahi (prout convenire videbitur) in secretis poterit.

P. 3. c. 1. §. 2.
& B. & P. 9.
c. 1. §. 1. &
Greg. XIV. p.
284. & Or. c.
12. §. 1.

4. In præsentī verò Provincialibus ea est communicata facultas dimittendi; quæ explicatur in ipsorum Regulis cap. 5. unde possunt dimittere eos, qui in prima, & secunda Probatione, ante & post emissā Vota, versantur. Qui enim, ante finem biennii, ex deuotione sua, & facultate Superiorum, emittunt Vota, obligationem quidem contrahunt ad ea seruanda; sed non propterea Religiosi constituuntur; aut ad eos retinendos ulla obligatio resultat in Societate: ut literis encyclicis P. N. 7. Aug. 1683, declaratum

*Quatenus id
Provincialibus
concessum sit.*

est. Limitatur tamen prædicta facultas, Provincialibus communicata, respectu Novitiorum; qui à Præposito Generali in Provinciâ destinati, vel de Societate ipsa peculiari modo benè meriti essent. Hos enim, & Scholasticos approbatos, Coadjutoresque non formatos nequeunt dimittere: nisi causæ sint admodum urgentes, & graves; & ejusmodi, ut sine gravi periculo Generalis responsum expectari nequeat: quem tamen Provinciales certiore statim facient, Dimissione peracta. Coadjutores formati, sive spirituales, sive temporales dimitti non debent, nisi approbante Generali. Qui tamen poterit hujusmodi facultatem Provinciali communicare in remotissimis locis; vel ptopter causas magni momenti alicui; cui tanquam sibi ipsi fideret. At erga Professos eadem facultas non est communicanda inferioribus Præpositis; sed in solo Generali debet sistere. *f*

f p. 2. c. 1. §. 2.
 & B. & C. & R.
 Prov. 40. 41.
 42. 43. & Ors.
 c. 12.

S E C T I O II.

De causis Dimissionis.

1. **N**ON hic agimus de causis Novitios, sive Professos dimittendi: nam ut respectu illorum longè leviores, ita comparatione istorum longè graviores requiruntur, quàm quæ hic exponuntur sufficientes ad dimittendos è Societate, qui Votis simplicibus, licèt substantialibus Religionis, obstricti sunt. Igitur causæ Dimissionis in Societate debent esse rationabiles, atque justissimæ: harum autem alię sunt culpabiles Dimittendo, alię non: Igitur initio ducto ab illis;

De quibus hic agendum sit.

g Greg. XIII.
p. 217. & Ex. co
6. A. & P. 2.
6.2.

2. Si aliquis damnum allaturus malo vitæ exemplo judicaretur; ac præcipuè si inquietum se ostenderet; & verbis, aut actibus offendiculum alijs præberet; vel inducendo eos ad malum; vel ad discordiam: vel si quid contra Superiores, vel commune Societatis bonum moliretur: hoc enim tolerare caritatis non esset, sed Vitii contrarii, in eo quidem, qui te-

Inter causas culpabiles prima est scandalum lo Sociis esse.

b P. 2. c. 2. §. 3.
& D. & P. 8. c.
1. §. 5. & F. &
C. 5. D. 54. &
Paul. V. p. 305.
&c.

i P. 2. c. 2. D.

2. *Gravia*, li-
cet non publica
peccata.

l P. 2. c. 2. §. 3.
& P. 10. §. 7.

3. *Contumacia*,
& pertinax
abundi volun-
tas.

m P. 2. c. 2. §. 4.
& C. 7. D. 22.
& C. 12. D. 12.
& Or. 6. 12.
§. 6.

netur conservare quietem, & bonum
statum Societatis sibi commissæ ^h.
Quando autē, non tam propter ratio-
nem, vel magnitudinē peccati, quā
ob removēdum offendiculum, quod
aliis præbuit, dimitti aliquem necesse
esset: si alioqui aptus esset, expendet
prudentia Superioris, an expediat fa-
cultatem ei dare, ut ad locum alium
Societatis valdè remotum, ex eadem
non egrediendo, proficiatur. ⁱ

3. Cū licet aliqua peccata of-
fendiculum non præberent, utpote
non manifesta; tamen in Domino
judicaretur contra ipsius honorem,
& gloriam fore: ut qui ea admisit,
maneret in Societate: cum videatur
in quibusdam pravis affectibus, aut
vitiis, quæ Divinam offendunt Ma-
jestatem, corrigi non posse; quæ eò
minus tolerari deberent, quò gravio-
ra essent, & plus culpæ haberent ^l.

4. Quando qui ad Probationem
admissus fuit, se componere ad vi-
tam sub Obedientia, & juxta modum
procedendi Societatis non posset, aut
vellet; & cum ipse etiam importunè
dimissionem petit. ^m

5. Cau-

5. Causæ autem ex se non culpabiles sunt. 1. Aliqua impedimenta, vel insignes defectus deprehensi, quos antea in examine reticuiſſet: Et quidem si impedimenta sint essentialia, certum est retineri non posse. Si verò aliquod ex secundariis, aut etiam in aliqua re alia, dum examinaretur, veritatem suppreſſiſſet, juſtè dimitti poteſt. "

Inter causas non culpabiles prima, Deprehensa impedimenta prius suppreſſa.

n P. 2. c. 2. §. 3. & 5: & Ex. c. 2. & 3. & P. 2. c. 3.

2. Infirmitas virium.

6. Secunda; Si experimento comperiretur, valdè inutilem fore aliquem, propter ejus insignem ad quævis munera ineptitudinem; qualis poteſt eſſe ægritudo aliqua, aut debilitas impar laboribus, quos noſter procedendi modus requirit. Eſt autem in ea diſtinguendum: nam ſi ægritudo contracta eſt in obſequio Societatis, poſtquam emiſerit Vota, biennio exacto; is dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus eſſet: ſecus autem, ſi tempore Novitiatus, propter ordinarios labores, morbum, contraxiſſet. Si autem infirmitatem contraxerat ante ingreſſum; vel diſpoſitionem ad eam attulerat; dimitti poterit; difficiliùs tamen, ſi admiſſus

6 P. 2. c. 2. §. 4.
& B. & Ex. c.
7. §. 2. & C. 5.
D. 50. §. 3.

fus est, nulla conditione experiundi ;
sed spe concepta, quod ad majora,
aptus esset futurus, quàm experi-
mento comperiat. *

3. Ingenii de-
bilis.

7. Tertia ; si ineptitudo con-
tingeret non ex debilitate corporis,
sed ingenii : ita ut non posset in lite-
ris progredi ; & ad alia ministeria
ineptus videretur : & tunc sicut ante
Vota debet, ita post Vota in rigore
dimitti potest ; quia adhuc in proba-
tione est ad ulteriores gradus ; eò
magis, si illa inutilitas esset cum
aliqua culpa voluntatis conjuncta :
ex æquitate tamen, si nulla sit cul-
pa, consulatur priùs Generalis. P

7 P. 2. c. 2. §. 3.
& 4. & C. &
Ex. c. 7. §. 2. &
P. 4. c. 6. N. &
C. 5. D. 50.

Convenientia
harum causa-
rum.

8. Quævis harum causarum sa-
tis esse videtur, ut Deo gratius fore
judicemus honestè dimitti cum, in
quo locum habuerint ; quàm impru-
dentem in eo retinendo caritatem,
exercere : cùm universale Societatis
bonum haud dubiè bono particulari
alicujus præferri debeat. 7

9 P. 2. c. 2. §. 3.
& 5.

Examinande
discrete Zele.

9. Quatenus autem defectus ali-
qui, qui contra Divinum honorem,
& Societatis bonum esse dicuntur,
debeant tolerari, cùm id ex multis
cir-

circumstantijs particularibus personarum, temporum, & locorum, pendeat; discreto zelo eorum, quibus ea cura commissa est, relinqui est necessarium: qui propterea multa præmittere debebunt, antequam super hoc negotio sententiam ferant, ut iam videbimus. *

f P. 3. c. 2. A.
B. & D.

SECTION III.

Dimissioni præmittenda.

I. **V**T igitur in re tanti momenti nihil caritatis, & prudentiæ prætermittatur; plura statuta sunt, tripliciter hic dividenda, ut primò collocentur, quæ ante Dimissionem præstāda, tum quæ in Dimissione, demum post Dimissionem. Et quidem Superiores graviter admonentur, nisi diligenter observent, quæ in Ordinatione P. Claudii, hac super re edita, præscribuntur; fore ut, neque conscientiæ ipsi suæ, officioque, nec Constitutionibus satisfaciant. *

Ordo, & gravitas dicendum.

f Or. c. 12. §. 1.

2. Tria tamen hic præmittenda.

Non omnia tamen cum singulis servanda.

1. Pleraque ex dicendis pertinent ad eos, qui palam, & propter causas

ma-

manifestas dimittuntur. 2. Eadem, servanda sunt plùs minùs-ve, proportionè habita Graduum Societatis, ita ut minimè omnium Professos tangant. 3. Si aliqui propter causas occultas dimittendi sunt; satis erit, si Præpositus hac facultate præditus, re Domino commendata, & si judicaverit expedire, unius, aut plurium audita sententia statuatur, & exequatur, quod factò opus sit. *

¶ P. 2. c. 3. A.

*Provincialis
expendar circ
cumstantias,
omnes.*

3. Provincialis, cùm de aliquo dimittendo suggeritur, præmissa oratione exploret, an ea, quæ illi obijciuntur, vera sint; & si vera, an tanti momenti, ut de dimissione agi debeat: præterea utrùm Superiores erga hujusmodi hominem debita caritate perfuncti, illum commonefecerint, remedia poenitentiarum, & præsertim Exercitiorum spirituum applicando, & quidem non perfunctoria curatione. *

*¶ P. 2. c. 2. A.
& C. & c. 3. §.
2. & Or. c. 12.
§. 2. 3.*

*Consultat suos,
& scribat ad
Generalem.*

4. Peracta informatione, auditaque sententia Superioris illius Domus, in qua commissum est delictum, aut unde prodiit accusatio, exquirat judicium Consultorum suorum,

rum, aut ejus loci, ubi tunc erit; eorumque, qui ipsi videbuntur; tum informationem mittet ad Generalem; in qua, ubi exprefferit conditionem, ætatem, munia ejus, de quo agitur, tum quid peccaverit, quæ remedia adhibita, an omnia ritè peracta, quæ præscribuntur; subdat demum, quid ipse, Consultoresque ipsius faciendum censeant. *

* P. 2. c. 21. A.
& C. & c. 3. §.
3. & A. & R.
Prov. 42. &
Or. c. 12. §. 4.

5. Generalis verò, re Domino commendata, & cum Assistentibus communicata, omnem exuendo affectum, & majore Dei gloria præ oculis constituta, & communis boni, tum etiam (quoad ejus fieri poterit) particularis ratione habita, expendat hinc inde causas; & statuatur, an dimittere debeat nec-ne. †

Generalis sententiam feret.

6. Is igitur modus servandus est, qualem Constitutiones præscribunt, & praxis hætenus confirmavit; nec forma judiciaria necessario adhibenda. ‡

† P. 2. c. 3. §. 4.
& Or. c. 12. §. 8.

Non discedendum ab hac forma.

‡ Greg. XIII.
p. 282. & R.
Prov. 44. & C.
5. D. 31.

7. Ceterum, licèt passim non expediat Dimissioni præmittere poenas delicti; cùm dimitti Nostri debeant, quantum fieri potest, sine dedeco-

Aliquando præmittenda poena.

a P. 2. c. 3. §. 6. 7.

decore, vel ignominia ^a; si tamen defectus sint cum scandalo conjuncti; & qui pœna aliqua puniri debeant; non ante ad Dimissionem veniatur, quàm pro meritis fuerint castigati, etiam inclusione ad tempus, ubi vsus, & consuetudo id obtinuit, ^b

b Or. c. 12. §. 5. & C. 7. D. 22. §. 6.

Quid cum peccantibus sine causa.

8. Rursus non convenit laxari habenas erga eos, qui ex sua ipsi tentatione dimitti petunt, & ne tum, quidem, cum, habita ratione personæ, utile Societati videretur, ab ea liberari; quia si persuasio hæc vulgaretur, perniciofa multis evaderet, reputantibus januam ad elabendum post delictum statim patere. Sed vitari simul alterum extremum necesse est, opinantium hujusmodi homines semper retinendos; quia ubi ad certum gradum pervenerunt, rarò apti sunt ad Societatem. ^c

c Or. c. 12. §. 6.

Compescendi importuni Dimissionis postulatōres.

9. Ad mediam autem viam in-eundam, & præcavendam importunam aliquorum de Dimissione postulationem, statutum est; eam petentes, nulla iusta apparente causa (si alioqui idonei ad Societatem judican-

cantur) si Superiorum monitis non acquiescant, teneri Provinciali suo causas omnes, quas Dimissioni obrendunt, cum propriæ manus subscriptione, proponere; affirmareque nullam aliam sibi superesse rogatæ dimissionis causam. Provincialis verò hasce causas expensas cum suis Consultoribus, transmittet ad Generalem, adnotato suo, & Consultorum iudicio: &, si illæ P. Nostro insufficientes visæ fuerint, sub Obedientiæ præcepto, perpetuum, illis silentium indicat: eosque, si non obtemperent, pro delicti gravitate severè puniat, & publicè etiam, si culpa ad alios promanavit. Sciantque tales se minimè in conscientia tutos; sed mortali culpæ subiacere, quamdiu in illa animi obstinatione manent.

10. Imponitur præterea præceptum, & poena excommunicationis latæ sententiæ, Provinciali reservatæ, tum in illos, qui inconsulto Provinciali, Externos de Dimissione sua in consilium adhibent: tum in illos, qui, quocumque modo, Externorum auxi-

Præceptum, & excommunicationis in petentes opem ab Externis.

auxilio, vel intercessione, ad dimissionem à superioribus obtinendam, utuntur. Præcepti verò hujus transgressores præter alias pœnas, arbitrio Provincialis imponendas, longè difficiliorem sibi facturos Dimissionem sciant,

*Obligandi ad
aliam Religio-
nem ingredien-
dam.*

11. Illis etiam, qui sola importunitate Dimissionem extorquent, non concedenda, nisi cum obligatione aliam Religionem intrandi; in qua regularis observantia vigeat: eaque obligatio patentibus literis inferenda: ac rarissimè talium quispian, liber ab omni Votorum obligatione, ad seculum remittendus.

*Dimissio irrita
obtinentium
falsas causas.*

12. At qui causis non veris, fraude, ac dolo, Dimissionem è Societate obtinuerunt; aut ex causis quidem veris, gravibusque delictis, sed ea intentione perpetratis, quò faciliùs dimitterentur, nullo modo sunt in conscientia tuti: cum hujusmodi facultas in conscientiae foro sit irrita: in quo etiam subjacent omnibus Apostatarum censuris. Et si hoc in exteriori foro constiterit; Superiores possunt contra eos agere, tan-

tanquam contra veros Apostatas .

13. **Q**uod Dimissionem obtinendam secretas obtinent causas; quibus se ineptos ad religiosam disciplinam, Votorumque observationem, contendunt; tenentur eas alicui Patri aperire; qui super illis sententiam suam ad Generalem perscribat. Quod si quis renuat, cum P. Noster judicaverit, causas aperire, careat omni spe Dimissionis obtinendæ, &

Neganda subimcentibus ejus petenda causæ.

d. C. 7. D. 22. & C. 12. D. 12.

SECTION IV.

Servanda in Dimissione, & post ipsam.

1. **D**Um autem de alicujus Dimissione agitur, severè Superioribus est interdictum, ne eum interea temporis ullo modo exponant in publicis ministeriis; sed domi potiùs illum contineant; habeaturque in Dimissione ratio ædificationis. In cujus gratiam, si Dimittendi priùs ablegandi sint in aliam Provinciam, Provinciales præmittant, vel minime differant Instructionem ad Superiores

Proximè dimittendis invigilandum.

A a

riores

e R. Prov. 117.
& Or. c. 12. §. 9.
10.

*Caritas erga
eosdem dum
dimittuntur.*

riores ejus loci; ut ex ea judicent quid cum illis agendum sit. ^c

2. Curandum præterea, ut Dimissus recedat sine dedecore, & quantum fieri potest, servata benevolentia: juveturque consilio, oratione, & alia etiam ope, si Caritas poscat. Declareturque illi, quod liber maneat à Votis simplicibus; si ea iuxta formulam Societatis emisit. Quæ ipsius esse constat, reddenda sunt; de iis verò, quæ aut expendit, aut donaverit Societati, dispiciat Superior, habita ratione tum æquitatis, tum ædificationis, num illi aliquid amplius, quàm quod invenitur, de rebus ipsius dari debeat; nec-ne: consideret etiam diligenter, an scripta secum asportare debeat ^f.

f P. 2. c. 31 §. 5.
6. 7. & B. & c.
4. §. 3. & R.
Prov. 44. 45.

*Quid præstan-
dum cum Do-
mesticis, & Ex-
ternis.*

3. Ut satisfiat etiam aliis Domesticis, & Externis, tria observanda sunt: 1. ne quid perturbationis in alicujus animo propter dimissionem maneat, ratione reddita quantum satis erit, & plus minusve carus fuerit, qui dimittitur; abstinendum tamen à defectibus non publicis declarandis. 2. Ne malè affectus quis-
piam

piam maneat erga Dimissum; nec de eo malè sentiat; sed potius omnes eum diligant, ac Deo commendent. 3. Detur opera, ut ejus exemplo juventur, si qui minori cum ædificatione, quàm par esset, domi versantur; ne sibi tantundem accidat: & Externi itidem, quibus id innotuerit, ædificationem accipiant, quod domi non toleretur id, quod tolerari ad Dei gloriam non debet. 8

g P.2.c.3. 5.8.
9. 10. & C.

4. At cum contingere possit, ut causæ Dimissionis occultæ sint; non debent Consultores credere, multoque minus accusare, quasi (eò quòd Superior rem cum ipsis non communicarit) temerè, & sine causa gesta sit: sed potius modestè interrogare Superiorem, quid causæ vel Nostri, vel Externi sciscitantibus reddi queat. ^h

*Non dammandi
Superiores cum
causas reticent.*

5. De Dimissis declaratum est, conformiter ad jam indicata de caritate, qua illos complecti decet; per Societatem nullo modo stare, quo minus ab ipsa Dimissi post Vota simplicia, ad Officia, & Beneficia,

^h P.2. c. 3. A.
& Or.c.12. 5.7.

*Caritas erga
jam Dimissos.*

i P. 2. c. 3. §. 5. 6.
7. & C. 9. D. 30.

l C. 1. D. 119.

m C. 2. D. 77. &
C. 7. D. 3.

*Quid servan-
dum cum ijs-
dem ad Socie-
tatem redire
volentibus.*

n R. Prov. 46.

o P. 2. c. 4. §. 1.
& 7.

p P. 2. c. 4. §. 8.
& C. 8. D. 58.
& R. Prov. 46.
& Ol. c. 1. §. 2.

quæcumque admittantur ⁱ. Nec excludendi à nostris Vniuersitatibus, quando graue scandalum non time-
tur ^l. Non tenetur tamen Societas alere dimissos Sacerdotes, qui & Titulo carent, & Patrimonio, ut perpetua praxis, & validæ rationes Pontificibus probatæ confirmant. ^m

6. Si quis verò ex Dimissis redire ad Societatem velit; cautè procedendum est: cùm constet huiusmodi homines rarò idoneos ad Instituti nostri disciplinam inveniri ⁿ. Et 1. non admittatur, nisi qui dimisit, aut Præpositus Generalis suum præstiterit assensum: quem non dabit, si adhuc manent eadem rationes, propter quas fuit dimissus ^o 2. Post reditum denuò examinari debet, & generalem Confessionem facere, & aliis Probationibus, & Experimentis exerceri; in quibus tamen Provincialis dispensare poterit: sed non nisi post biennium ad Vota admittendus est ^p. At si contingeret quempiam, sine culpa, aut ulla penitus causa è Societate expulsus esse, ita ut invalida sit Dimissio; is in pristinum statum,

rum , sine Novitiatu , restitui debet . 7

¶ C. 8. D. 58.

SECTIONO V.

De Egressis sua sponte.

1. **A**D eos reducendos , qui sine licentia recederent , si prius parum idonei ad Societatem habebantur , nulla diligentia opus erit ; sed potius dirigantur ad aliud Institutum , ubi Deo servire possint , relaxato illis Voto *. Si verò huiusmodi essent , ut Deo gratum fore videretur , eos non sic relinquere ; quod idonei essent ad Societatem ; præcipue si ex aliqua vehementi tentatione , aut ab aliis decepti , egressi viderentur ; adhiberi diligentia posset ad eos reducendos .

Quinam reducendi ex sponte abeuntibus .

7 P. 2. c. 4. § 4.

2. Quod si aliam Religionem , ingressi , & ejusdem habitu induti fuissent ; nec litigandum videtur Societati , nec procurandum , ut eos reducat . Nam in aliis uti poterit Societas facultatibus sibi à Paulo III. aliisque concessis : quandoquidem ,

Quid si aliam Religionem ingressi fuerint .

*f. P. 2. c. 4. §. 5.
& B. & C. 1. D.
24. & Paul. III.
p. 41. & Pius
V. pag. 100. &
Greg. XIII. p.
217. & 229. &
237.*

*Sponte redeun-
tes à quo reci-
piendi.*

*f. P. 2. c. 4. §. 1.
& A. & R.
Præp. 81. &
Recl. 79.*

*Qua satisfactio
ab eisdem exi-
genda.*

aliam Religionem ingrediendo, non ideo de iure desierunt esse de Societa-
te nostra: licet sola post biennium,
simplicia Vota emiserint: quare ab
ea recedentes Apostatarum poenas,
non secus ac Professi, incurrunt *f.*

3. Si verò hi, qui iniussi disce-
dunt, immo & alii, qui dimittun-
tur, se conferrent ad alium Societa-
tis locum: videntur nobis in Do-
mino admittendi non esse; nisi qui
loco præst, unde discesserunt, vel Præ-
positus Generalis admonitus suum
assensum præstiterit; aut fortè con-
sultius judicaretur eos, tanquam
hospites recipere, donec respon-
sum à Superiore, ad quem spectat,
referretur. *f.*

4. Admitti autem in Colle-
gium, seu Domum, ex qua discesse-
rant, non debent; nisi parati sint ad
quamvis satisfactionem, & proba-
tionem. Si verò, & idonei ad Deo
in Societate serviendum judicentur;
& de eorum vera poenitentia non li-
queret; ad experimentum constan-
tiæ, & levitatis præteritæ satisfactio-
nem, in aliquo Xenodochio consti-
tui

tui possent. Quandocumque autem admittentur, denuò examinentur, & probentur, prout Provinciali videbitur: Quod si Vota emiserant, eadem cum aliis renovare poterunt. Sed advertatur hujusmodi homines rarò idoneos ad Instituti nostri disciplinam inveniri. *

* P. 2. c. 4. § 6.
& 8. & D. &
R. Prov. 46. &
Ol. c. 1. §. 2.

5. De profugis ad Generalem sine patentibus literis Superiorum suorum, aut similiter per Collegia vagantibus gravis pœna sumenda est; neque audiendi à P. Nostro, sed remittendi in Provincias suas *. At fugitivi Societatis ipso facto sunt excommunicati. †

Quid cum vagis, & profugis

* C. 7. D. 4.

† C. 9. D. 37.

C A P V T VIII.

*De tuenda, & reparanda
valetudine.*

POST leges sanè non paucas purgandis, excolendisque animis in Societate latas, oportuit etiam corporibus Sociorum curandis cavere. Hæc igitur religiosæ providen-

tiæ pars minimè à Iure nostro neglecta, hic exponenda est.

S E C T I O I.

De valetudine conservanda.

*Vestis, vestitus,
& similia
communis Re-
gula.*

1. **I**N jis, quæ ad victum, vestitum, somnum, & habitationem, & alia corpori necessaria, vel convenientia pertinent, usurpanda, quatuor curentur. 1. Quamvis sit, in quo probetur virtus, non desit tamen, quo sustentetur natura. 2. Ut ea ratio ineatur, quæ minimè diversa sit ab eo, quod Medicus illius loci, in quo vivitur, judicabit: ita ut, quod quisque sibi inde subtraxerit, ex devotione, non ex obligatione subtrahat, 3. Ut communem, & approbatum usum honestorum Sacerdotum sequamur. 4. Habenda est ratio Humilitatis, Paupertatis, ac spiritualis ædificationis; quæ semper nobis in Domino ob oculos versari debet. ^a
2. In particulari; ut consulatur

va-

valetudini, nemo extra consueta tempora bibat; nec extra domum cibum sumat, absque facultate Superioris^b. In vestitu habenda est ratio ejus finis, qui est ab injuria frigoris, & ab indecoro defendi. Barbam non esse nutriendam est visum^c. Ceterum ut qui probantur vilioribus indumentis ad Mundi contemptum juvari debent, ita cum jis qui studiis vacant major habenda est ratio decentiæ exterioris, & commoditatis propter studiorum laborem, & quia Collegia redditus habent^d. Profecturi ad alia loca Sottana, & aliis interioribus indumentis privari non debent, nisi caritas suaderet melioribus esse commutanda. Reliqua, ad iter necessaria danda sedulo erunt, sed eorum sumptibus, quorum erit expensas itineris solvere^e. Tempus somno tribuendum, intra sextæ, & septimæ horæ spatium debere esse videtur; quod communiter omnes observent: eritque designatus, qui, elapso quadrante, adeat singulorum cubicula; videatque, an omnes ad lectum se receperint, & lucernas ex-

tin-

*Particularia
quadam de ci-
bo, vestitu, &
habitatione.*

^b Reg. com. 16.

^c C. D. 114.

^d Ex. c. 1. §. 13.
& F. & P. 1. c.
4. §. 4. & P. 3. c.
2. C. & R.
Reft. 58.

^e R. Præp. 87.
& Reft. 85.

f P. 3. c. 2. §. 2.
& E. & R. noct.
Vifit. p. 259.

g P. 10. C. &
C. 1. D. 113.

h P. 3. c. 2. G.
& R. Præp. 86.
Reft. 84.

Norma commu-
niz, fed cum
aliquibus in ea
dispensandum.

i P. 3. c. 2. §. 1.
& C. 12. D. 43.

l P. 3. c. 2. B. C.
D. E. & P. 6. c.
3. M. N.

tinxerint *f*. Ad conservandam etiam valetudinem curandum, ut Domus, & Collegia in locis, ubi sit purum, & salubre Coelum, habeantur: & licet sumptuosa esse non debeant; tamen sint sana, & fortia *g*; & si aliquis ferre non posset alicujus Regionis coelum, Superioris est considerare, num ille migrare aliò debeat *h*.

3. Ceterum, ut rerum omnium determinata quædam norma esse debet, tempusque edendi, cubandi, surgendi statuendum est, quod communiter observetur; & quæ vitæ communi sunt necessaria, tenentur Superiores inferioribus suis ea, quæ par est, caritate suppeditare *i*: ita, haberi debet ratio conveniens Personarum, & cum eis dispensandum, prout Superior in Domino judicaverit. In tanta enim varietate personarum, ac habitudinum considerandum est majus particulare bonum hujusmodi Personarum, & universale aliarum multarum, & quoad eius fieri poterit, ad majorem Dei gloriam, providendum. *l*

4. Ut non expedit tanto labore
cor-

corporali quemquam onerari, ut spiritus obruatur, & corpus detrimentum patiatur; ita aliqua corporalis exercitatio, quæ utrumque juvat, omnibus similiter convenit: & à prandio, præsertim in æstate, per unius, vel duarum horarum spatium, permitti non debent corporis, aut mentis graviora exercitia^m. Corporis etiam castigatio immoderata esse non debet in pœnitentiis exterioribus, ac laboribus; quæ & nocumentum afferre, & majora bona impedire solentⁿ, vt supra dictum est. C.4. §.5. 6. 7.

Moderanda mentis, & corporis fatigatio.

^m P.3. c.2. §.4.
& D. & P.4. c.
4. §.1. & P.10.
§.10.

ⁿ P.3. c.2. §.2.
& F.

5. Quare sit aliquis domi, qui præsit in iis, quæ ad bonam corporis valetudinem spectant; cui debeant omnes, si malè se habere extraordinariè senserint, id referre. Ipse verò, quæ noxia, vel utilia valetudini essent, Superiori significabit^o. Quid autem ei præstandum sit, distinctiùs præscribitur in Reg. Præf. Sanitatis p.229. Et Minister eorum, potissimum rationem habeat; qui in corporis cura minorem de se ipsis sollicitudinem gerunt.^p

Præfecti sanitatis, & Ministri hoc in genere munus.

^o P.3. c.2. §.6.
& G.

^p R. Min.5.

*Quatenus Co-
adjutores con-
cedendi.*

9 R. com. 18.
& R. Præp. 62.

r C. 7. D. 29.

*Sua cuique
valetudo ut cu-
randa sit.*

f P. 3. c. 2. §. 1.
& A.

6. Ut curari debet, ne debiles, aut cum magno fructu occupati ministerio fraternæ caritatis destituantur, ita reliquis adjutores assignari non debent 9. Immo nemini præterquam Visitatoribus, & Provincialibus, certi Coadjutores assignandi, à reliquis domesticis muniis immunes. r

7. Demum quilibet, pro ea cura moderata tuendæ, ad Divinum obsequium, valetudinis, quam debet adhibere; cum animadverterit aliquid sibi nocere, vel quid aliud necessarium esse, admoneat Superiorem, duo interim observans; Primum, ut in oratione rem expendat; alterum, ut ubi Superiorem exposuerit, totam ei curam relinquat; nec contendere pergat, sive concedatur quod petitur, sive non. f

S E C T I O I I.

De reparanda Valetudine.

1. **A**T pro reparanda Valetudine laxantur spatia caritatis in Societate. Nam ægrotorum cura magna habenda; & ipsi quidem si malè se habere extraordinariè senserint, debent id referre Infirmario, vel Præfecto sanitatis, aut Superiori. Nemo verò medicinam ullam accipiat, aut Medicum eligat, nisi approbante Superiore. Qui tamen, si res poscat, curet vocari Medicum; & is quidem unus tantum ordinariè esse debet: nisi in casibus quibusdam aliud Superiori videatur.

Sub initia morbi quid agendum.

¶ P. 3. c. 2. §. 6. & G. & R. com. 17. & Præp. 63. & Rect. 59.

2. Adventante autem Medico, Ianitor dabit signum pulsata cāpana; ut ei ægrotos invisenti adesse possint, qui debent: & sunt Minister, Præfectus sanitatis, & Infirmarius. Observetur autem, tam in victus ratione, quàm in medicinis, quod Medicus præscripserit. Nec modò id præstandum cum iis, qui decumbunt; sed & pro

Præstanda erga ægrotos, ut convalescant.

¶ R. Min. 5. & Præf. San. 2. & Infirm. 2. & Ian. 16.

* P. 3. c. 2. G.
 & R. Præp. 63.
 & Rect. 59. &
 R. Præf. San. 2.
 & Infirm. 8. &
 Dispens. 1. &
 Præf. Ref. 8. &
 Coqui 5.

*Idem quomodo
 inviſendi.*

† P. 6. c. 4. A.

‡ R. com. 39.

*Quomodo fe-
 verere debeant
 ægroti.*

& pro Convalescentibus in Refectorio sit certus locus; quibus nihil, nisi quod præscriptum ab Infirmary fuerit, apponatur. *

3. Si verò aliqui ex infirmis, quod in phrenesim inciderint, vel alia de causa, minùs ædificationis, quàm par esset, præberent; ex iis paucos assistere, quibus magis consideretur, oporteret. †. Universè autem qui, facultate accepta, ægrotos inviſent; non solum demissa voce loquantur; sed tanta etiam moderatione, ut illis molesti non sint; atque de iis agant, quæ & consolari ægrotos, circumstantesque ædificare in Domino possint ‡. De juvandis Nostriſ morientibus est in Constitutionibus peculiare caput 4. Part. 6. sed relatum est, ubi de extremis Sacramentis agendum fuit, hac eadem Parte cap. 1. sect. 3. §. 7.

4. At Infirmi, non solum observare debent, magna cum puritate, Obedientiam erga Superiores spirituales; ut ipsius animam regant: sed cum eadem humilitate, & cum omnimoda indifferentia, erga Medicos

cos corporales, & Infirmarios; ut corpus ejus regant; non impatientes, aut morosos se exhibendo. Præterea qui ægrotant curent ex morbis corporis fructum capere, non solum sibi, sed etiam ad aliorum ædificationem, humilitatem, & patientiam suam præferendo; verbis piis utendo; quæ ostendant ægritudinem acceptari, ut donum de manu Creatoris, ac Domini nostri: quandoquidem non minus donum est, quàm sanitas.*

*'Ex.c.4. §.32.
& P.3. c.1. §.
17. & c.2. G.

P A R S V.

DE MEDIIS, QUIBVS

*Societas utitur in Proxi-
morum utilitatem.*

ENUMERATA sunt hactenus, quæ cuilibet de Societate præscribuntur, ad seipsum perficiendum. Superest iam explicatio eorum, quæ ad iuvandos proximos servanda sunt. His enim duobus finis adæquatus nostri Instituti componitur. Immo ad hoc potissimum dicitur Societas instituta; ut ad Fidei defensionem, & propagationem, & profectum animarum in vita, & doctrina Christiana præcipue intendat. *

a Paul. III. p.
9. & Iul. III.
p. 60. & P. 7. c.
1. §. 1. & P. 10.
§. 3.

CAPVT I.

De Mediis in genere, iisque præsertim, quæ exercentur intra nostra Tempia.

SECTIO I.

De Ministeriis in genere.

Vnio cum Deo, aliaque virtutes medium potissimum.

I. **A**D affecutionem finis, quem sibi Societas præfigit, auxilii animarum, ad supernaturalem suum finem consequendum, media illa, quæ cum Deo instrumentum, conjungunt, ac disponunt, ut à Divina manu rectè gubernetur, efficaciora sunt; quàm quæ illud disponunt erga homines. Hujusmodi est probitas, & virtus, ac præcipuè caritas, & pura intentio divini servitii, & familiaritas cum Deo, & zelus sincerus animarum, ad gloriam ejus, qui eas creavit, ac redemit, quovis alio emolumento posthabito. ^b

^b P. 9. c. 2. §. 1.
& P. 10. §. 2.

2: Lu-

2. Iuvant etiam Proximum sancta desideria, & orationes pro universa Ecclesia effusæ; ac pro iis præsertim, qui ad ejus universale bonum majoris sunt momenti: cujusmodi sunt Principes Ecclesiastici, & Seculares; pro Amicis etiam, & Benefactoribus, & pro illis, in quorum auxilium Operarii Evangelici incumbunt, & pro malè affectis erga Societatem. Ad quos fines, & Missarum sacrificia dirigi possunt. Conferet etiam exemplum totius honestatis, & virtutis Christianæ: cum bonus odor, qui veritati bonorum operum innitatur, magis quàm verba, ædificationi sit. ^c

c P. 7. c. 4. §. 2.
3. 4. & A. & P.
6. c. 2. §. 16. &
P. 9. c. 6. A. &
P. 10. §. 12. & B.

3. Sequuntur Media externarum operationum, quarum sanè multiplex classis: cum Societas nullum, ferè omiserit Ministerium ex iis, quæ Religiosi viri ad procurandam Proximorum salutem usurpare possunt. Referuntur in Formula, seu Regula Instituti, eaque sunt: Quodcumque Verbi Dei ministerium; spiritualia Exercitia; puerorum, ac rudium in Christianismo Institutio; Christi Fide-

Ministeria plurima.

lium in Confessionibus audiendis, ac ceteris Sacramentis administrandis, spiritualis cōsolatio; ad diffidentium reconciliationem, & eorum, qui in carceribus, vel in hospitalibus inveniuntur, pia subventio, ac ministerium; ac reliqua caritatis opera, pro ut expedire ad Dei gloriam, & commune bonum visum fuerit. ^d

^d Paul. III. p. 9. & Iul. III. p. 61.

Quibus commēdanda, & quāvis sedulo.

^e P. 4. c. 10. §. 10. & R. PROV. 97.

4. Quaecumque autem ex his Ministeriis suscipiantur, commendanda sunt Viris probatis, in Vocatione stabilibus, discretis, & benè instructis, & qui aliis ædificationi sint; cujus rei gratia Provincialis, præsertim sub finem studiorum, intelliget qui ex Nostreis, & quomodo se Externis communicare debeant ^e. Præterea ut eadem Ministeria ritè obeantur ex Decret. 107. Con. 1. Directoria plura confecta sunt, suis infra locis citanda.

S E C T I O II.

De Sacramentorum Administratione, & præcipuè Pœnitentiæ.

1. **D**E Ecclesiis Societatis, quæ ad auxilium animarum admittuntur *f* aliquid superius dictum est Par. 3. cap. 7. sect. 1. ubi de Domibus Professis agebatur; cum ad has potissimum pertineat sacra Ministeria, ad animarum auxilium, frequentare; in Ecclesiis verò Collegiorum, tunc tantummodò usurpanda sint; quando in eadem Vrbe nulla est Domus Professa; nec ultra, quam Superior judicaverit &. Pro Ecclesiis autem conservandis, curandisque videndæ sunt Regulæ Præfecti Ecclesiæ, & Æditui.

Ecclesia Societatis.

f P. 6. c. 2. §. 2.

*g P. 3. c. 1. §. 27.
& P. 4. c. 8. §. 1.
& P. 7. c. 4. §. 10. & R. Prov. 101.*

2. Iam cum inter Ministeria, quæ exercentur plerumque intra nostra Tempia, Sacramentorum administratio præcellat; primò iuvandus est Proximus præcipuè in audiendis Confessionibus: ad quas Provincia- lis dabit operam, ut maturi ætate, &

Confessiones audire, & ad id designatio.

h P.7.c.4. §.5.
 & C.6. D.38.
 & C.7.D.80. §.
 11. & C.13. D.
 16. & R.Prov.
 26. & 100. &
 Præf. Eccl.13.
 & Sac.9. & In.
 3. §.1.

multò magis spiritu, & moribus
 huic muneri addicantur. Iamò ip-
 sius est eos constituere; præmissò ta-
 men domestico examine, & appro-
 batione Ordinariorum, iuxta Con-
 cilium Tridentinum. ^h

*Dispositio ani-
 mi, & Doctrina
 Confessariorum.*

3. Debent autem Confessarii, sic
 designati, esse multum affecti erga
 hoc sanctum Ministerium: illudque,
 tanquam nostri Instituti valdè pro-
 prium, magni facere. Sciant quam
 facultatem ad hoc munus habeant.
 In casibus conscientiae, iisque præ-
 sertim, quæ ad censuras, casus re-
 servatos, restitutiones pertinent,
 sese diligenter exercent; earumque
 rerum compendium, & brevem in-
 terrogandi methodum, ac contra
 singulorum peccatorum species exē-
 pla, & dicta Sanctorum, atque alia
 salutaria remedia comparare stu-
 deant ⁱ. De scientia prærequisita
 vide dicta P.2. c.5. sect.6.

ⁱ P.4.c.8. §.4.
 & D. & P.7.c.
 4. §.5. & R.
 Sac.8.9. & II.

*Scientia in pe-
 cularibus fa-
 cultatibus usur-
 pandis.*

4. Sed in particulari modum hoc
 Sacramentum ministrandi perspe-
 ctum habeant; in eoque sint unifor-
 mes, quantum Regionum varietas
 patietur; formam tamen, & ratio-
 nem

nem absoluedi ab excommunicat-
tione, & aliis censuris, & peccatis
eandem omnes sequantur: eaque
pro foro conscientiae petenda à Di-
rectorio P. Polanci. Sed in foro ex-
teriori (si aliquando contingat id
esse præstandum ex delegatione Præ-
latorum) sequantur formulam in
eo Episcopatu receptam. Attendant-
que, ne, ex modo utendi facultatibus
Societatis, Ordinarii, & Parochi
jure offendi possint ^l. Facultates au-
tem, quibus Societatis Sacerdotes
instructi sunt, in ordine ad Confessio-
nem, petantur è Compendio Privi-
legiorum Societatis, addita interpre-
tatione DD. propter recentiorum,
Pontificum Decreta.

5. In ministrando autem hoc Sa-
cramento quædam curanda. Vocati
ad Ecclesiam, ad Confessiones au-
diendas, statim, cum animi alacrita-
te, eò se conferant: & quò major
Pœnitentium, & præsertim Paupe-
rum, multitudo futura est: eò ma-
gis tempestiuè ab aliis occupationi-
bus se expediant ^m. Vt habeatur au-
tem sanitatis ratio, Confessiones ma-

^l P. 4. c. 4. D. &
C. 5. D. 21. &
R. Sac. 10. &
12. & In. 3. §.
14.

*Alacritas, &
moderatio.*

^m R. Sac. 13. &
21. & In. 3. §.
11. & R. Ad.
14.

tutinas ultra horam prandii non producant, nisi necessitas aliud exigat. "

n R. Sac. 216

Gravitas.

o R. Sac. 15. &
In. 3. §. 2.

p R. Sac. 17.

q R. 19. & 25.
& In. 3. §. 12.

r R. 30.

f In. 15. c. 2. §.
8. & In. 3. §.
10.

Prudentia.

6. Mutuum cum Pœnitentibus aspectum fugiant, & interposita tabula, aut saltem manu, eos audiant; mulieres autem ad crates tantum *, Paterna quædam gravitas in eis eluceat, & cum fœminis potius severitas, quàm familiaritas †. Constituant quidem diligenter Pœnitescentes, & fructu eorum spirituali potius gaudeant, quàm numero; sed nullius curam, aut Obedientiam suscipiant; nec ullum vestimenti genus, aut colorem, illis præscribant ‡; & gratum sibi ostendant, si pœnitescentes ad alium Confessarium migrent §. Immo expediret, occasione Missionum, aliquam illis libertatem dare mutandi Confessarium; & ne sit fructus exiguus, si perpetuò cum nonnullis Devotulis occupentur ¶. Reliqua servanda, occasione hujus Ministerii, ad castitatis præsidium, vide supra P. 4. c. 2. sect. 2.

7. Consideratè quisque procedat, dum super Votis ad perfectionem,

con-

conducentibus consulitur, & ad ea, emittenda neminem inducat: nec facile, ad Religionem propensos, ad unam potius, quam ad aliam invitet^r. Nemini vel petere, vel accipere quidquam liceat restituendum, satisfactionis nomine, vel in pauperes erogandum; nisi Superior, cum opus est, secus faciendum duxerit^a. Sed ut ad proprium usum, & dispositionem accipiat, Superiores concedere facultatem nequeunt.*

R. Sac. 23. 24.

R. 22.

x C. 6. D. 214

& C. 12. D. 39.

& Or. c. 4. §. 9.

8. Qui vocantur ad juvandos eos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant; quæ eo tempore, in quo tantum est momenti, usui esse possint: tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas postulabit: etsi cum opus est, ægrotos ad condenda testamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non assistant^r. Tempore pestis designandi, qui Proximis juvandis vacent. 2

Cum moribundis quid præstandum.

r P. 4. c. 8. §. 7.

& G. & R. Sac.

28.

2 R. Prov. 99.

9. Quia verò in parvis Collegiis questi sunt aliqui, non satis esse occupationum pro Sacerdotibus; legenda Instructio quarta, ubi plures indi-

Orium vitandum.

can-

^a Inst. 3. §. 15.
 & Cl. c. 1. tit.
 2. §. 4.

cantur , quibus ubique Sacerdotes
 utiliter tempus impendant . ^a

SECTION III.

De Confessariis Principum .

Quomodo designandus .

1. **I**N Persona deligenda (si quando id officium declinari nequeat) hoc servandum est ; ut qui à Principe expetitur , quamquam se paratum poscenti respondeat , rem tamen integram Provinciali reserve . Cujus erit (si modo hominem idoneum reputat) priusquam potestatem faciat , Principi modestè quidem , sed perspicuè significare , qualem lege Nostrorum operam illi commodare fas sit . ^b

^b Or c. 11. §. 1.
 & 14.

Confessarii obligationes argu se .

2. Iam verò Confessarius sic designatus ita se gerere debet , ut res aulicæ ejus spiritum non relaxent . Quare majore etiam cura , quàm ceteri , studio Orationis se dedat ; disciplinæ domesticæ , & vitæ communi se prorsus attemperet ; paupertatem retineat ; obedientiam exactè servet ; expedietque , si in adjuvandis Proximis ,

mis, reliquorum more, se exerceat. Diversari, aut pernoctare in Aula, non poterit, quibus in locis Domicilium Societatis fuerit; quod si hoc alicubi nullum sit; curet, ut apud religiosos viros, aut honestum Sacerdotem extra Aulam, nec sine Socio, commoretur^c: Et universè assignari non debet ex Nostreis ullus, qui Aulas sequatur; nisi fortè ad perbreve tempus unius, vel duorum mensium.^d

^c Or. g. II. §. I.
2. 3. & 10. II.
13. & C. 6. D.
21.

^d C. 2. D. 40.

3. Erga Principem modestia, ac libertate religiosa utetur. Igitur externis, ac politicis negociis ne se implicet; ne Aulam nimis frequentet; nō interponat suam operam ad compositiones incundas, & similia; nec suam potentiam apud Principem ostendet; verum si qua est, potius dissimulet. Ceterum convenit, ut Principi liberè significet, quæ Divinum obsequium dictaverit, etiam si ab eo nihil rescierit, sed aliunde comperta sint.^e

Erga Principem.

^e Or. c. II. §. 4.
5. 6. 7. 8. 9. & C.
5. D. 47. 48. &
79. 80.

4. Quoad Societatem attinet, illud curet; ut huic potius, quàm sibi, Principis benevolentiam conciliet; ejus-

Erga Societatem.

eiusdemq; animum sic affectum retineat; ut quodcumque Superiores judicaverint expedire ipsius mutationem, prona omnia nanciscantur. *f*

f Ot. c. 11. §. 12.

SECTION IV.

*De Eucharistia, reliquis Sacramentis,
& Reliquiis Sanctorum.*

Eucharistia servanda, & quatenus administranda.

g Paul. III. p. 49. & P. 7. c. 4. §. 5. & R. Præf. Eccl. 16.

h P. 7. c. 4. D. & R. Sac. 27. & R. præf. Eccl. 27.

Quam frequenter Laicis communicanda.

1. **E**Vcharistiam in suis Ecclesiis Societas servare potest. Quod cum decenter fieri debeat: sit clavi obserata, & saltem decimoquinto quoque die innovetur. Poteruntque Nostri eam quibuscumq; Christi Fidelibus ad eas accedentibus impartiri; excepto tamen die Paschatis, & mortis articulo, nisi necessitas urgeret *g*. Quare nostri Sacerdotes admonere illos debent, qui sibi cōfitentur, à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, debere semel in sua Parochia communicare, exceptis iis, quos jus excipit. *h*

2. Ut pium est, ad frequenter communicandum Fideles exhortari; ita quos

quos ad id propensos viderint, admonere debent; ne crebrius quàm octauo quoque die accedant, præsertim si matrimonio sint conjuncti. Si verò alicubi consuetudo majorem frequentiam induxerit; Provincialis tantùm erit dispensare, ut bis in hebdomada fieri possit. ⁱ

i R. Sac. 16. & In. 3. §. 8.

3. Plura etiam præscribuntur Præfecto Ecclesiæ, & Ædituo, quæ ad decentem, seu consecrationem, seu administrationem Eucharistiæ faciunt, tam pro Nostris, quàm pro externis Sacerdotibus; quæ suis locis videri possunt. ^l

Præfecti Ecclesiæ, & Æditui munia in Eucharistia cultu.

l R. Præf. Eccl. 3. 4. 10. 11. 12. 13. 16. 19. § 20. 31. & R. Ædit. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 13. 17. 22. 23. 24. De reliquis Sacramentis.

4. De aliis Sacramentis vide Verb. Sacramēta in Comp. Vbi conceditur administratio Extremæ Vnctionis pro Infirmis nostrarum Domorum; & quoad reliquos etiam in necessitate, & sine præjudicio. Asservandum igitur Oleum Sanctum, ut oportet; & renovandum singulis annis ^m. Baptismus verò solum in necessitate omnibus conferri potest; ut habet jus commune. Matrimonium autem nulli, nisi in Provinciis illis, in quibus, necessitatis causa, id à Generali Præ-

m R. Præf. Eccl. 18.

Præposito permiffum fuerit.

*De Sanctorum
Reliquiis.*

*n R. Præf. Ec-
cl. 18.*

*b C. 7. D. 28. &
R. Prov. 125.*

5. Mobiles Sanctorum Reliquias decenter Præfectus Ecclesiæ custo-
diat, duabus clavibus obferatas; qua-
rum alteram ipse, alteram diversam
Superior habeat ⁿ. Interdictum verò
omnibus est, etiam Provincialibus, &
Visitatoribus; ne ex Sanctorum Re-
liquiis quidquam, ulla ratione aufe-
rant, aut auferri permittant: Trans-
gressoresque hujus Decreti judicio
P. N. puniendi. °

SECTIO V.

De Verbi Dei explicatione.

*Præcipuum id
Societatis mu-
nus.*

p P. 7. C. 2. E.

I. **O**ccupationes universaliiores,
cæteris paribus, præfer-
ri debent aliis magis particulari-
bus. Quare si utrisque vacari non
potest; præstat, legere, concionari,
quàm Confessiones audire, atque his
similibus distineri; cùm illa ad plu-
res, hæc ad pauciores Christo lucrā-
dos dirigantur ^p. Proponatur igi-
tur assiduè Verbum Dei populo in
Ecclesia, in Concionibus, & Sacrae
Scri-

Scripturæ, vel Doctrinæ lectionibus. Quibus mediis omnibus, an alicubi uti non conveniret, Superioris erit dijudicare. 9

2. Et ne in re tanti momenti pertractanda quidquam diligentiae prætermittatur, non pauca servanda; quæ in Concionatorum regulas à Constitutionibus ferè omnia traducta sunt: & 1. designant Verbi Dei Ministros. 2. materiam. 3. modum.

3. Igitur tanto muneri, & præcipuo inter reliqua à Societate usurpata Superiores longè ante debent seponere; quos ad illud natura factos, & in humilitate benè fundatos cognoverint; non eos distinendo aliis occupationibus; curando, ut studiorum tempore benè instituantur; & duo itidem, vel unus saltem concedatur annus, ut privato studio, ac sanctæ meditationi vacent, in modo concionandi tum privatim, tum publicè eos exercendo, ut indicatum est, ubi de Scholasticorum nostrorum studiis P. 2. c. 5. sect. 7.

4. Provincialis erit Prædicatores constituere, præmissis tamen domesticis

9 P. 7. c. 4. §. 6.
& E. & Paul.
III. p. 9. & 25.
& Iul. III. p.
61. & Greg.
XIII. p. 250. &
R. Prov. 39. &
99.

Ordo dicendum.

Quales, & per quem ad concionandum selegendi.

7 P. 3. c. 1. §. 21.
I. 2. §. 1. 2. 3.
4. 5. 6. 7. 8. &
10. & C. 2. D.
62. & C. 6. D.
38. & C. 7. D.
80. §. 10. & St.
R. Prov. 26.

stico examine, & approbatione Ordinariorum, juxta formam Concilii

f R. Prov. 16.

Tridentini §. Retinendum tamen est privilegium, ut Nostri possint concionari; etiamsi non sint ad ordines promoti, dummodò prima tonsura

* Greg. XVI. p. 250. & C. 2. D. 62.

insigniti *. Idem Provincialis præcipuè invigilet circa Concionatores; ut si quis ex iis ad suas se regulas fortè non accommodaverit, à concionandi munere amoveatur; & in aliis Societatis nostræ Ministeriis occu-

u R. Prov. 98.

petur. "

Concionatorum studia.

5. Destinati verò huic ministerio, Læctioni Sacræ Scripturæ, ac Patrum præcipuè incumbant. Conferet aliqua scripto adnotasse, & in locos communes redegisse; quæ ad virtutes, & vitia pertinent: proderitque etiam vidisse præceptiones aliquas de modo concionandi; & optimos quosque audivisse Prædicatores. *

* P. 4 c. 8. B. C. & F. & R. Cōc. 4. 5. & 17. & In. 2. §. 6. 7.

*Virtute præcel-
lant.*

6. Præterea memores sibi demandatum munus, omnium difficillimum reducendi animas suo Creatori, summo studio illa media adhibeant; quæ instrumentum cum Deo conjungunt, cujusmodi sunt solidæ

virtu-

virtutes, præcipuè caritas, pura intentio, & familiaritas cum Deo: enitanturque non minùs vita, quàm doctrina, ad omnem virtutem Proximos allicere. 7

7 P. 7. c. 4. §. 2.
& P. 10. §. 2. &
R. Conc. 2. 3.
& In. 2. §. 8.

7. Optare debent, ut corrigantur. Non sint minùs parati ad docendos pueros, & rudes ubique, etiam in plateis, quàm ad celebriores conciones; libenterque aliis volentibus concionari locum cedant 7.

Eorum humilitas.

7 P. 4. c. 8. C.
& P. 7. c. 4. §. 7.
& R. Conc. 6.
7. 8.

8. Qui cibis quadragesimalibus vesci non possunt, extra Domos nostras concionaturi ne mittantur. Cum iis verò, qui in Ecclesiis nostris concionantur, nemo dispenses, inconsulto Provinciali. In victu autem, & vestitu lautitiæ illæ, ac singularitates, & exemptiones, quibus alii meritò offenduntur, minimè concedantur. 8

Frugalitas.

8 In. 2. §. 9. &
Or. c. 1. §. 15.

9. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum suum, & focii, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegium concionantur, victum potius, quàm pecuniam pro victu accipiant; idq; apud Ecclesiasticum,

Paupertas.

b In. 15. c. 1. &
C 6 D. 39. §. 4.
& C. 7. D. 80.
§. 8.

vel alium honestum ciuem, vel con-
venienti aliquo Religiosis loco. Via-
ticum porrò, non nisi necessarium,
pro solo itinere admittant ^b. Quia
verò Concionantibus extra nostra
templa obtrudi aliquando stipedium
solet, præscriptum est 1. ne quid ob-
latæ pecuniæ Concionator accipiat;
sed si quis offerat, eum ad Superio-
rem Collegii, vel Domus loci, in
quo concionatus est, remittat. 2.
Superior offerenti declaret, nihil
præter id, quod ad Concionatoris
sustentationem, & viaticum fuerit
expensum, aut necessarium accipi à
nobis posse, tanquam stipendium,
aut eleemosynam in compensatio-
nem pro ministerio; adeoque quid-
quid ultra reliquum fuerit, reddat.
3. Si tamen urgeat ille ultrò, & spon-
tè, ac titulo puræ, & liberalis elec-
mosynæ velit dare; poterit in eo ca-
su Superior, in utilitatem Domus, seu
Collegii, cui præest, accipere. Si ve-
rò Concionator alibi, quàm ubi So-
cietatis domicilium est, concionatus
fuerit. 1. Nihil pariter supra id, quod
ad sustentationem, & viaticum ex-
pen-

pensum, necessariumque fuerit, admittet. 2. Si tamen urgeatur, nec illud etiam alio quovis modo, vel nomine accipiet, quàm quo dictum jam fuit. 3. Quidquid illi reliquum, ultra sustentationem, & viaticum, fuerit; id totum, cum ad locum, ubi ex Superiorum mandato degere debet, venerit, loci illius Superiori, & in ejusdem Domus utilitatem tradet. ^c

c C. 12. D. 40.

10. Materia verò à Concionatoribus pertractanda ea sit, quæ caput Auditorum non superet, & ad piam eorum utilitatem faciat. Commendent Confessionis, & Eucharistiæ frequentem usum, & cætera, quæ ad cultum Divinum, & Obedientiam erga Prælatos: quidquid denique ad officia viri Christiani pertinet: quod etiam præstabunt qui Sacram Scripturam populo prælegunt ^d. Abstineant prorsus ab iis dicendis, quibus Magistratus, & Ecclesiastici in particulari perstringuntur. Caveant etiam, ne Religiosos aliorum Ordinum reprehendere videantur: & in domesticis exhortationibus reprehensio-

Zelus, & Prudentia in feligenda materia

d P. 4. c. 8. A.

e P. 3. c. 1. §. 5. &
P. 4. c. 8. §. 3. &
B. & *R.* Conc.
 9. 10. 11. 12. 13.
 14.

nem alicujus particularis, aut Societatis ne attingant; & omiffis dubiis, certa proferant. *e*

Stylus gravis.

11. Quoad orationis, seu styli formam pertinet; ne verborum lenocinia sectentur: & propterea procul habeant libros politioris sermonis, sed profanos; nimias exaggerationes fugiant; facetias omnino vitent. Modus concionandi à Scholastico fit diversus, utpote ad movendum magis, quàm docendum, factus. In rebus populo denunciandis, & eleemosynis commendandis Superioris præscriptum servant. *f*

f P. 4. c. 8. §. 3.
 & *R.* Conc. 15.
 16. 19. 20. 21.

Actio ad maturitatem composita.

12. In Actione Gestus corporis fit modestus, gravis, & ab arrogantia, & ostentatione prorsus alienus; sed potius præseferens humilitatem, cui ex animo studere debent. Non aliqua spectacula exhibeant à consuetudine Societatis aliena; nisi Superior aliquando judicaverit dispensandum. In concionibus, & lectionibus templi spatium horæ non excedant. *g*

g *R.* Conc. 16.
 18. 22. 23.

Vestis.

13. Superpelliceum in concionibus adhibendum; stola, juxta patriæ mo-

morem ; & superpelliceum etiam in
 Lektionibus Sacrae Scripturae , ubi ^h C. I. D. 110.
 ejus est usus . ^h & C. 4. D. 10.

S E C T I O VI.

De Catechesi , & privatis sermonibus .

DE Doctrina Christiana, seu Ca-
 techismo nonnulla peculiaria,
 referenda sunt , ad ejus pretium , pra-
 ximque spectantia , præter jam dicta,
 ubi de Professis , Par. 3. cap. 3. sect. 2.
 §. 3. 4.

I. Igitur Præpositus Generalis
 nominatim commendatam sibi no-
 verit institutionem puerorum , ac
 rudium in Christiana Doctrina : est
 enim maximè necessarium , ut circa
 hujus rei providentiam diligenter in-
 vigilet ; cùm in Proximis ædificium
 Fidei, sine hoc fundamēto non possit
 consurgere ; & in Nostreis periculum
 sit, ne, ut quisque erit doctior, ita
 provinciam hanc, tanquam primo
 aspectu minùs speciosam, forsitan de-
 trectare conetur : cùm tamen reve-
 ra nulla sit fructuosior , vel proximis

*Gravissima
 hujus Ministerii
 commendatio.*

i Paul. III. p.
12. & Iul. III.
p. 67. & P. 5. c.
3. B. & C. 2. D.
58. & R. Præp.
39.

ad ædificationem, vel Nostris ad caritatis, & humilitatis simul officia exercenda. ⁱ

Ejus extraordinarium exercitium.

2. Præter assiduum usum hujus Ministerii tantoperè commēdatum, omnes, post emissam Professionem, aut susceptum Gradum Coadjutoris spiritualis, debent Catechismum docere per quadraginta dies; quod etiā Præpositis, & Rectoribus, ubi primum Regimen auspicantur, injunctum est. Diligenter etiam in ea tradenda Novitii instituendi sunt: & externi discipuli in scholis inferioribus eandem docendi, ut suis locis traditur. ⁱ

i P. 4. c. 10. §.
10. & K. & C.
1. D. 138. & C.
2. D. 58. & 65.
& R. Prov. 71.
& R. Præp. 4.
& Rect. 3.

Modus majori locorum adificationi aptandus.
m C. 1. D. 137.
& R. Præp. 39.

3. Modus autem Doctrinam Christianam tradendi, pro locorum ratione, ad ædificationem, & majorem utilitatem exigetur, sive id cainendo, sive secus fiat. ^m

Omnium est piis adhortationibus juvare proximos.

4. Ceterum præter enunciata Ministeria Verbi Dei, quæ non sine delectu nostris hominibus imponuntur, omnium proflus est, pro ratione sui gradus, piis colloquiis Proximum ad meliora promovere, & consilio, ac exhortatione ad bona opera, præ-

præsertim ad Confessionem excitare.

Quod ut præstare facilius possint, inter Domesticos piis sermonibus af-
suescant, & linguam ejus regionis, in qua resident, addiscant. ⁿ

ⁿ Ex. c. 6. §. 4.
& P. 7. c. 4. §. 8.
& R. com. 42.
& 10. & R.
Coad. 9. & Or.
c. 4. §. 22.

SECTIO VII.

De Officiis Divinis.

1. **Q**Uoniam occupationes, quæ ad animarum auxilium assumuntur, magni momenti sunt, ac nostri Instituti propriæ, & valdè frequentes; cum alioqui nostra habitatio tam sit in hoc, vel in illo loco incerta: non utentur Nostri choro ad Horas Canonicas, vel Missas, & alia Officia decantanda; quandoquidem illis, quos ad ea audienda devotio moverit, abundè suppetet, ubi sibi ipsis satisfaciant. ^o

*Cut non indu-
lus sit Chorus
in Societatem.*

2. Quatenus tamen judicaretur populum moveri ad magis frequentandas Confessiones, Conciones, & Lectiones, & non aliter; posset ordinariè Dominicis, & Festis diebus dici vespertinum Officium, sine cantu

^o Paul. III. p.
14. Jul. III. p.
67. & Gregor.
XIII. p. 136. &
P. 6. c. 3. §. 4.

*Quatenus ali-
quando permis-
sus, & quo can-
tu.*

figurato, vel firmo, sed tono quodam devoto, & simplici, eodemque tono Officium Hebdomadæ Sanctæ cum suis cæremoniis. In Missis autem majoribus, quæ dicentur (licet submissa voce) habita ratione devotionis, & decentiæ, licebit duos vestitos superpelliceis assistere *P.* Habita postea ratione finis prædictæ Constitutionis dispensatum est; ut Præpositus Generalis posset inducere Missæ, & Vesperarum cantum, vel etiam inductum revocare, ubi minus benè id munus præstari posset *q.* Cantus verò non alius esset, quàm præscribitur in Constitutionibus: circa quem tamen, locum habeat dispensatio *P.* Generalis, præsertim inter Hæreticos, & Infideles *r.* A quo etiam permitti poterit, ut in morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri solent per Ecclesias Civitatis, in nostris pariter celebrentur, cum feretro, sine pompa; celebrando scilicet Missas: vel si usus Patriæ habet, etiam recitando Officium Defunctorum, modo nostro simplici *s.* Ad uniformitatem,

verò

p. P. 3. c. 3. §. 4.
& B. & C. 1. D.
40.

q. C. 3. D. 17.

r. C. 3. D. 36.

s. C. 1. D. 12. &
C. 4. D. 61.

verò in omnibus Provinciis observandam, statutum est; ut in publicis ceremoniis, in Missis, ac Vesperis, quando cantantur in nostris Ecclesiis, in Sacramentorum administratione, & in aliis Officiis Ecclesiasticis ritus ubique Romanus observetur *.

* C. 9. D. 19.

*Processiones
quatenus usut-
panda.*

u C. 3. D. 35.

3. Statutum pariter fuit, ne Processiones à Nostris in posterum fierent; sed Generalis haberet facultatem dispensandi, ut eadem retineantur, & instituantur, ubi ad Dei gloriam expedire judicaverit: Romana porro Corporis Christi Processio (cùm intermittendam PP. censuissent) iussu Greg. XIII. retenta est *. Idem tamen Pontifex voluit Nostros liberos omnino esse à publicis Processionibus, seu precibus, nec ab ullis Ordinariis cogi posse, ut illis interessent. *

x Greg. XIII.
p. 155.

*Eadem quo loco,
& ritu.*

4. Si tamen contingeret, ut interesse compelleremur publicis Supplicationibus; superpelliceo utemur, iuxta communem honestorum Clericorum morem. De loco tamen, & Ordine procedendi relinquendum

C. 3. D. 25.

du m est eorum arbitrio, qui nos vocarunt. 7

SECTIO VIII.

*De Congregationibus Beatæ Virginis.
& bonæ Mortis.*

*Institutio, &
exercitia Con-
gregationum
B. V., & bonæ
Mortis.*

1. **E** Rectæ sunt intra nostra septa Sodalitates B. V. primò quidem in Collegio Romano pro externis Scholasticis, ad hoc; ut hi certis diebus, & horis convenientes in nostrum templum Annunciationis Beatæ Mariæ, Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta ibidem frequentarent, & Divinis officiis, colloquiis, & exhortationibus spiritualibus, aliisque piis operibus vacarent; cui Sodalitati, beneficio Apostolico, pluribus Indulgentiis ornata Præpositus Generalis, seu Vicarius alias erectas in quibuslibet nostris Domibus, Collegiis, & Residentiis, quin & in aliis Domibus, seu Seminariis existentibus sub directione Societatis, & constantes etiam ex non Scholaribus potest aggregare; ita ut æquè, ac prædicta Congregatio Primaria

7 Greg. XIII.
p. 256. & Six-
tus V. p. 269. &
Idem p. 3. in
App. Inst. Soc.

maria indultis, ac Indulgentiis ei concessis fruantur. 2

2. Est autem advertendum Congregationes, quarum directio à Societate suscipitur, nullo modo bona immobilia, aut certos redditus admittere posse; cum nec Societas capax sit eorum reddituum, nec ipsa Sodalitia; cum ejusmodi esse oporteat, ut à Nostreis erecta, quodcumque illi se subducere voluerint, eo ipso dissolvantur. Ceterum ex hac ordinatione illud etiam commodi accidit, ut hæ Sodalitates non subsint Ordinariorum Visitationibus: sed à Societate, cujus fuit earum Instituta condere, dirigantur. 4

Non possunt habere bona immobilia, & certos redditus.

a Greg. XIII. p. 260. & Or. c. 21. § 3. & Breve M. S. Greg. XV. 15. April. 1621. & Decl. Sac. Congr. de qua mentio in literis encyclicis Secr. Societatis 10. Sept. 1605.

3. Porro modus, quo dirigi debeat postulatio aggregationis Sodalitatum ad primatiam Romanam, paucis comprehenditur. 1. Cum Rectori, accedente etiam Provincialis judicio, videbitur tot esse personas, & tales, ut nova Congregatio institui debeat; curabunt ut aliqui ex iis binas literas Romam scribant, alteras ad P. Generalem (pene quem unum est aggregandi potestas)

Forma eas aggregandi Primaria Romana.

testas) quibus id petant; alteras ad ipsum Præfectum, & Assistentes Primariæ Congregationis, flagitantes ut eam gratiam apud P. Generalem procurent. 2. Expensæ in excubendis literis patentibus pro aggregationibus hujusmodi, non suscipiantur ab aliis, quàm ab ipsis Provinciis. Provincialis tamen prospiciat peculiari aliqua ratione, ne Collegia, & Domus hisce sumptibus graventur. ^b

^b Or. c. 23. §.
3. 3.

*Congregatio
Bonæ Mortis*

4. Præterea à P. N. Vincentio Carrafa anno 1648. instituta est in Templo Domus Professæ Romanæ, atq; exinde in reliqua Societ. Tempa maximo fructu propagata Congregatio, quam vocant Bonæ Mortis; quia certo hebdomadæ die conveniunt utriusque sexus Christi Fideles, ut piis adhortationibus, & precibus ad sanctum vitæ finem peragendum juventur. Atque hanc Congregationem Alexander VII. Indulgentiis munivit, Brevi expedito 21. Augusti 1655. ubi asserit eandem esse auctoritate Apostolica confirmatam.

5. Non

5. Non permittendum autem, ut cum Congregationibus Externorum Nostri misceantur; nec ulli earum conventus apud nos agantur, nisi qui ad finem Societatis conducere.

Congregationes Externorum non admittende.

c. P. 7. c. 4. G. & R. Prov. 103.

SECTIO IX.

De Exercitiis spiritualibus.

1. **E**Xercitia spiritualia, auctore S. Ignatio, ex Sacris Scripturis, & vitæ spiritualis experimentis elicita, & in certum ordinem, ad piè movendos Fidelium animos, redacta, sunt unum ex Instrumentis essentialibus Instituti Societatis; quibus illa ad suorum, Externorumque spirituales profectum utitur; & quibus referri debent, magna ex parte, accepti uberes fructus, quos eadem Societas in Ecclesia Dei ubiq; gentium producere nō cessat.

Exercitiorum Institutio, & utilitas.

d. Paul. III in Form. p. 9. & 32. & Iul. III. in eadem pag. 61. & P. 7. c. 4. §. 8. & C. 5. D. 58. & C. 7. D. 40.

2. In hoc armorum spiritualium genere tractando erudiendi sunt nostri Scholastici, ut indicatum est P. 2. cap. 5. sect. 7. §. 6. & ad hanc scientiam paran-

Modus ea tradendi in Directorio.

Ep. Secr. Societatis præfixa eidem Directorio.

parandam, ex Decr. 107. Con. 1. & approbatione Con. 5. Directorium peculiare compositum est, atque vulgatum ^e. Rejeto igitur Lectore ad uberrimam hujus Directorii institutionem; huc pauca revocabuntur, quæ sparsa in Constitutionibus, & Regulis extant.

Non omnium ea tradere,

f P. 4. c. 8. §. 5. & P. 7. c. 4 §. 8. & R. Sac. 7. & Præp. 41. & Rect. 67.

3. Licet Sacerdotum maximè sit, allicere ad Exercitia homines, atque ea tradere: nulli tamen ea cura demandanda esset, nisi prudentia, ac rerum spiritualium usu satis probatus esset. ^f

Neque omnibus integra.

g P. 4. c. 8. E. & P. 3. c. 3. R.

4. In universum loquendo Exercitia, quæ ad primam hebdomadam, pertinent, tantùm tradantur. Omnia verò tradi oportebit raris hominibus, & qui de vitæ suæ statu deliberare velint. ^g

Nullæ scripto meditationes communicantur infcio Superiori.

h R. com. 39.

5. Nemo scriptas dabit, aut mittet cuiquam Externo, vel Domestico Instructiones spirituales; aut meditationes, nec Exercitia spiritualia, communicabit, nisi à Superiore id approbetur. ^h

Indulgentia plenaria Exercitia peragentibus.

6. Concessa est Indulgentia plenaria omnibus Christi Fidelibus, qui
apud

apud Nos Exercitia per octiduum peregerint, & confessi Sacram Eucharistiam sumpserint. †

† Alex. VII. in
Brevi pag. 49.
Append.

7. Neque hic omittendum videtur ex Directorio in Exercitiis cap. 4. §. 2. quoad expensas nostrarum Domuum, levandas attinet; si quando graves essent, ob Externorum sese apud nos exercentium alimenta, eleemosynas in id oblatas, si offerantur, communiter non recusandas, præsertim à ditioribus; nec, si non offerantur, requirendas esse.

Expensa pro
Exercitiis.

C A P V T II.]

De Missionibus.

EXpositis hætenus Ministeriis maximè affines sunt Missiones, ac proinde hic tractandæ; licet extra nostras Domos necessariò peragantur. Scholæ publicæ, domesticum quidem munus, sed materia discrepans, postmodum exponentur.

S E C T I O I.

*Missionum dignitas, & per quos
instituenda.*

*Missiones So-
cietatis propri-
ssima.*

a Ex c. 4. §. 27. & 35. & P. 3. c. 2. G. & P. 4. Froem. A. & P. 7. c. 1. §. 1. & A. & c. 2. H. & Paul. III. in Form. p. 11. & Iul. III. in eadem p. 63. & Paul. III. in Bull. p. 38. & C. 5. D. 46. & R. Miss. 1. & 10. 12. §. 2. *Sed præcipue Professorum.*

b P. 4. c. 2. §. 4. & B. . . & P. 6. c. 3. §. 5. & C. 5. D. 46.

1. **E**T quidem inter præcipua Societatis munia Missiones censentur: ut nostræ Vocationis proprium dicatur, diversa loca peragrarè, & vitam agere in quavis Mundi plaga, ubi majus animarum auxilium speratur. ^a

2. Et propterea Societas Professa aliquas obligationes suscipere recusat, de quibus infra Cap. 3. Nec Professi stabilem in Domibus habitationem habent; ut expeditiores sint ad Missiones, quæ propriæ ipsorum sunt, & obnixè propterea P. Generali commendatæ ^b. Quatenus autem Professi vi voti, quo se obstrinxerunt Summo Pontifici, ad Missiones teneantur; & quomodo iidem in Pontificiis Missionibus se gerere debeant, explicatum est supra Par. 3. cap. 3. sect. 3.

3. Quare hic agendum est de Mis-

Missiõibus, ad quas mittuntur nostri Sacerdotes à Superioribus Societatis: dicendorum tamen pleraque pertinere etiam ad Pontificios Missiõarios minimè dubitandum est. Primò igitur exponendum quid servare debeat qui mittit; 2. quid præstandum à Misso circa seipsum. 3. quid circa alios.

Ordo dicendorum.

4. Præpositus Generalis quocumque locorum mittere potest omnes suos Subditos, siue Professionem emisierint, siue non emisierint; cum expedire ad animarum auxilium judicaverit. Quam mittendi facultatem potest Generalis Inferioribus communicare. ^c

Generalis auctoritas ad Missiones.

c Paul.III. p. 38. & P.7. c.2. §.1. & B. & P. §.c.3. §.9. & F.

5. Vicarius autem Generalis habet limitatam facultatem mittendi Professos quatuor Votorum. Nam ad Infideles, & remotas partes, non poterit mittere sine decisivo suffragio Assistentium, & eò tantum; unde impediri non possint, quò minus Congregationibus, ad quas jus habent, intersint ^d.

Vicarii.

d Off. Vic. §.11.

6. Provinciales ordinariè mittunt ad Missiones ex Subditis, quos volunt, intra Provinciam suam: im-

Provincialium.

mo iubentur in id Confessarios identidem adhibere; ne perpetuò cum nonnullis Devotulis occupentur. At extra Provinciam nequeunt mittere; præsertim eos, qui jus habent ad Congregationem Provinciale, quando ea imminet. Si tamen aliud posceret urgens causa, cum suis Consultoribus ad plura suffragia statuet, an mittendi sint. *f*

f R. Prov. 106.
& 109. & 112.
113. & In. 3.
§. 10.

*Superiorum
localium.*

g In. 4. §. 3. &
In. 10. §. 10. &
In. 15. c. 2. §. 8.
& In. 3. §. 10. &
In. Tēp. tit. 1.
§. 5. & Cl. c. 1.
tit. 2. §. 4.

*Eorum qui mit-
tantur.*

b P. 7. c. 1. §. 1.
& 7. & c. 3. §.
1.

7. Superiores locales non videntur habere facultatem suos mittendi ad laborandum in Missionibus extra Urbem, in qua resident, nisi ad loca vicina, tridui spatio; & hæ Missiones commendantur ad discutiendum otium Operariorum, & ædificationem præbendam Proximis, *g*

8. Non repugnat etiam Constitutionibus, ut mittendi ipsimet sibi eligant ubi, & in qua re occupentur: si aliquorum iudicio relictum fuerit, ut discurrant quacumque majus Dei obsequium, & animarum profectum assequi se posse arbitrantur. *b*

S E C T I O II.

Qui, & ad quos mittendi.

1. **C**eterum Præpositus Generalis, & quicumque ab eo hanc mittendi facultatem habuerit, diligenter in hujusmodi Missionibus curet; ut quod ad majus Dei obsequium, & universale bonum facit, statuatur. Et si rei difficultas id poscit, præmissis suis, & suorum orationibus, & sacrificiis, & consultatione cum aliquo, vel pluribus ex Societate: quod maximè servandum est, si ob urgentiorem necessitatem Missio inter Infideles instituenda est. *Deus præ oculis in decernenda Missionis.*

2. Ad eligendos autem populos, præ oculis habenda sunt aliqua; & ceteris paribus anteferendi qui, aut magis indigent; aut spondent majorem fructum spiritualem; aut melius de nobis sunt meriti; aut quorum pietas latius promanare potest; ut sunt Urbes primariæ; & in eis Principes, viri docti &c.; aut ubi, propter malevolorum sermones, *i P. 7. c. 23 §. 2. & C. D. & P. 9. c. 3. §. 9. & F. & R. Prov. 109.*

Ad quos potissimum Missio instituenda.

*l. P. 7. c. 2. §. 1.
& D.*

alienati à Societate aliqui, ei viderentur reconciliandi r^l

*Qui ad quasque
Missiones opti-
mi.*

3. In determinandis verò personis, quas mittere oporteat, attendenda hæc sunt. 1. Ad res graviores, & in quibus plus refert non errare, aptissimi, & quibus maximè fiditur, seligendi. 2. Vbi magni subeundi labores corporis, robustissimi. 3. Vbi pericula spiritualia, in virtute probatissimi. 4. Ad agendum cum prudentibus, & primariis Viris, conveniunt, qui conversandi cum hominibus gratiam habent, cum exteriori specie (modò, quæ interiora sunt, non desint) quæ ad auctoritatem conferat. 5. Ingeniosis, & literatis si magis quadrant, qui in ingenio itidem, ut plurimum, aptiores erunt, qui talento Prædicationis, & audiendarum Confessionum polent. m

*m P. 7. c. 2. F. &
R. Prov. 109.*

*Quomodo invi-
sem associandi.*

4. Quod ad numerum attinet, & combinationem hujusmodi Operatorum, sua etiam consideratio adhibenda. 1. Conveniret non mitti unum, sed saltem duos, 2. Plures etiam mitti possent, cum suppeteret copia

copia hominum; & numero messis responderet. 3. Concionatori adjungendus Confessarius, inexpertus exercitato, circumspectus animoso; ita ut diversitas utrumque juvet, non discordiam generet. "

" P. 7. c. 2. F.

5. Qui primo loco in Patentibus nominabitur, Superior erit Missio- nis; alter Admonitor: & si Provin- ciali videbitur, omnes subiiciantur Superiori vicinioris domus, cui Su- periori etiam jure Societatis com- muni subduntur P. Quod ad mo- dum mittendi spectat, Provincialis det operam; ut pedestri itinere pro- ficiscantur, habita ratione solius ne- cessitatis in equitando: Præter pa- tentes literas, videat an alia epistola dirigendi sint ad loci Præsides. 9

Cui parere de- beant, & quo- modo dirigendi.

o In. 12. §. 15. & R. Prov. 109.

p C. 11. D. 32. & P. 7. c. 3. A.

Instructionem etiam ordinariè mittendis dabit rerum geren-

9 P. 7. c. 2. §. 1. G. L. M. & C. 3. D. 37. & R. Prov. 115. & R. Miss. 4. 5. & In. 12. §. 15.

darum, plerumque in- scriptis. "

r P. 7. c. 2. §. 2. & L. & N. & c. 1. §. 5. & F. & G.

S E C T I O III.

Quid præstare Mittendi debeant.

EX parte verò eorum, qui mittuntur, non pauca servanda sunt; seu considerentur quæ ad ipsorum animos, & cultum corporis spectant; seu quæ ad Proximorum utilitatem referuntur.

*Indifferentia
Mittendorum.*

I. Ipsi, nulla ratione, se ingerent ad eundem, vel manendum, in hoc loco potius, quàm in illo; sed plenam, ac omninò liberâ sui dispositionem Superiori relinquent; postquam ei suæ conscientiae plenâ rationem reddiderint, ut melius in Missionibus dirigi possint *f*. Hinc planum fit prohiberi; ne quis magnæ auctoritatis intercessionem ad aliquem de Societate petendum, nisi id Superiori probari intellexerit *. Non tamen his repugnat proponere, debita cum indifferentia, motus animi, qui in contrarium occurrunt. "

f P. 7. c. 2. §. 1.
& c. 3. §. 1. &
Ex. c. 4. §. 35. &
R. Miss. 2. 3.

z P. 7. c. 2. K.

u P. 7. c. 2. l. &
Ex. c. 3. A. &
P. 5. c. 4. F. &
R. Miss. 3.

*Servandi mo-
res, & discipli-
na religiosa.*

2. Dum mittuntur, rem maximi ponderis in Societate sibi esse com-

commiffam intelligant : & ita fe
comparent , ut apta Dei instrumenta
effe poffint . Quantumlibet occupa-
ti ne oblivifcantur proprię perfectio-
nis : fervent cum Deo , & inter fe
unionem ; & Orationem matutinam ,
& Examen vespertinum , quoad ejus
fieri poterit , nunquam intermittant :
ferventque Regulas Societatis . Apud
alios verò fe integritatis , & gravita-
tis exemplum præbeant . *

* R. Mifs. 19
& 25. 26. &
In. 12. §. 2.

3. Paupertatem fequentur non
modò in itinere , ut fupra dictum
eft , fed & in Hofpitio ; quod Xeno-
dochium effe oporteret , fi mundum
aliquod reperiretur ; aut honefta do-
mus ; in qua foeminas non audiant .
Invitationes ad menfam declinandæ .
Victus potiùs , quàm pecunia pro eo
comparando , accipiendus ; ifque
fufficiens quidem , fed qui fit ædifi-
cationi : acceptæ autem pecuniæ ra-
tionem Superiori reddent ; & , fi quid
eiusdem superfuerit , pariter illi tra-
dent . Quamquam in Miffionibus
præcipuè cavendum eft , ne à Pœni-
tentibus , Amicis , ac Devotis pecunia
ulla accipiatur ad proprium ufum ,

Paupertas , &
ædificationis
præfidia .

γ R. Mifs. 6.
Or. c. 1. §. 18. &
In. 13. §. 3. & 8.
& C. 6. D. 39.

7 Ex. c. 1. §. 3.
& P. 6. c. 11. §.
7. & C. 5. D. 29.
& C. 6. D. 21.
& C. 12. D. 39.
& O. c. 4. §. 9.

*Reverentia
erga Prælatos.*

cum nec ad id facultatem Superiores dare possint. 3

4. Cum ingressi fuerint loca, in quibus Ordinarii resident, eos quamprimum adeant; & oblata submissè opera sua, facultatem modestè petant ministeria Societatis exercendi: tum omnes, quorum auctoritate, opus habent, benevolos sibi facere studeant, Parochos præsertim, ac Religiosos, & si quos adversarios esse Societati intellexerint. 4

a P. 10. §. 11. &
B. & R. Mifs.
7. & 17. & In.
12. §. 3. & 5. &
12.

*Qua Ministeria
exercenda.*

5. Tum strenuè admovenda manus operi: eaque ferè omnia in Missionibus media adhiberi poterunt; quæ congruunt Societatis Instituto; & superius enumerata sunt: nempe ministerium Verbi Dei, Sacramentorum Poenitentiae, & Eucharistiae administratio, Exercitiorum spiritualium traditio, Ecclesiasticorum instructio, Catechesis ad Pueros, & alios rudes, Pauperum in Xenodochiis, & Carcere publico visitatio. 5

b P. 7. c. 3. §. 2.
& A. & R.
Mifs. 10. 11. 12
& In. 12.

*Qua antefo-
renda.*

6. At in hisce Ministeriis eligendis infra scripta servantur. Cum Societas spiritualia, & corporalia obsequia Proximis præstare possit; ubi

vtrif-

utrisque par non est, priora præferantur. Eadem est ratio de magis urgentibus, magis propriis nostri Instituti, destitutis aliorum ope; obnoxiiis discrimini, secum fructum, laturis, ad plurimum bonum spectantibus, diutius permansuris, si cetera sint paria, adjiciendus potius est animus, quàm oppositis, seu Ministeriis, seu operibus: ac demum, quæ aliis præferenda, communicato consilio cum Superiori propinquiore, statuendum est ^c: Ordo verò servandus in hisce Ministeriis, etsi certus præscribi non potest, juverit tamen ab humilioribus inchoare ^d. Extat in Regulis Missionum Methodus ordinandæ Missionis; ad quam possunt adjicere Provinciales, quæ pro locorum, ac Missionum varietate opportuna videbuntur. *

7. Indicantur præterea nonnulla, quæ præstanda, quæ cavenda; ut in Ministerio tam multa exercitamenta complectente, magnosque animorum motus ciere solito, singula ad perfectam prudentiæ normam exigantur. 1. Amoveant suspensionem,

se

^c P. 7. c. 2. §. 1
& E. & c. 2. A
& c. 3. §. 2.

^d R. Miss. 13.

^e R. Miss. 4. 5.
6. 7. 8. 9. 10. 11.
12. 13. &c. &c.
27. In. 12. §. 1.
& 3. 4. 5. 6. 7.
9. 10.

Zelus, & prudentia quomodo iungenda.

f R. 8. 18. 19.
& In. 12. §. 3.

g R. Miss. 4. &
In. 12. §. 4.

h R. Miss. 15.
16.

i In. 12. §. 11.

l P. 7. c. 1. §. 7.
& R. Miss. 20.
21.

m R. Miss. 22.
23.

n P. 7. c. 2. H.
& C. 2. D. 12.

se gratia reformandi, aut visitandi Cleri venisse *f*. 2. Parochi, aliorumque virorum idoneorum consilia, & opem exquirant *g*. 3. Ita se omnibus omnia faciant, ut magnitudinem tamen animi præferant, religiosæ modestiæ simul, & sanctæ libertatis tenaces *h*. Si eleemosyna alicui largienda sit, cautè, & secretò fiat *i*. 4. Non prætermittant occasionem Divini servitii, quam possint arripere, sine injuncti operis detrimento; licebitque pariter excursions breves aliò facere, cum spe fructus *l*. 5. Firmitatem, quantum licet, rebus perfectis procurent: non condant autem Statuta Congregationi ulli, inconsulto Superiore *m*. 6. Tempus stationis, ubi à Summo Pontifice definitum non est, metiendum, comparando eum fructum, qui in ea percipitur, cum eo, qui speratur alibi. Cum autem revocari aliquem oportebit, iis mediis Provincialis utatur; ut illi, à quibus evocatur, non offendantur *n*. Et ad hunc etiam finem, scribant, qui versantur in Missionibus, ad suum Provin-

vincialem, aut ab eo designatum, singulis hebdomadis, vel quoties ille præscripserit, ei declarantes successum Missionis.

o P. 7. c. 2. §. 2.
& H. & P. 8. c.
1. L. & C. 2. D.
54. & Form.
scrib. §. 5. & R.
Prov. 108. & R.
Miss. 24. & In.
12. §. 13.

8. De Missionibus insignibus, quarum Operarii per varias Provincias sparsi essent, non segregandis in peculiaribus suæ nationis Domiciliis, subdendis-ve Superioribus popularibus, actum supra est P. 4. c. 3. De Missione Sinensi extat luculentum elogium D. 86. C. 7.

Missiones insignes,

9. Sed ut unum sub aspectum conjiciamus omnia, quæ ad excolendam Christi Domini vineam, otiumque discutiendum ferè ubique præstari possunt ex In. 4. §. 3. hæc enumerantur. Docere doctrinam Christianam, tradere Exercitia, quærere, & inducere homines ad ea peragenda, visitare hospitalia, & carceres; quærere eleemosynas ad subsidium ibidem detentorum, apud eosdem concionari, reducere eos, qui sunt in malo statu, juvare Confraternitates, ubi sunt, iuxta nostrum Institutum, & ubi non sunt introducere; adire scholas Externorum, & in eis, con-

Anacephaleosis omnium Ministeriorum.

sen-

sentientibus Ludimagistris , aliquas exhortationes habere ; Iuventutem , ad Confessionem allicere , quamvis melius sit curare , ut ipsi Magistri per se hoc faciant ; visitare infirmos , ad eos consolandos , & spiritualiter juvandos ; qua ratione juvantur etiam propinqui , qui adsunt , & fiunt amici ; & facile adduci possunt ad frequentanda Sacramenta : Pro hoc etiam , confert , cum Proximi veniunt ad nostrum Templum , libenter eos admittere , & audire in Confessione ; & cum occurrunt nobis in via , invitare eos qualibet occasione . Iuvabit facere interdum Cōferentias de modo juvandi Proximos . Præterea possunt fieri Missiones ad loca vicina . Proderit etiam non casu , sed consideratè , & cum examine gestorum juvare Proximum . Denique curandum esset , ut omnes intelligerent , Societati nihil gratius esse posse , quàm in omnibus rebus consentaneis Instituto , adhiberi qualibet hora .

CAPUT III.

De Corporalibus Ministeriis exhibendis, aliquibusque aliis vitandis;

1. **C**orporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia, quæ præponenda sunt, permittant, & vires patientur, incumbendum est; præsertim in Xenodochiis eos invisendo, & aliquos, qui eis inserviant, mitrendo; & dissidentes ad concordiam revocando; sic etiam pauperes, & in custodiis publicis detentos sublevando, & ut alii sublevent, curando. Non convenit tamen misceri nos cum aliqua Congregatione; nec apud nos aliquos Conventus haberi; nisi qui ad nostrum peculiarem finem instituuntur. ^a

*Adjumenta
temporalium
necessitatum.*

^a P. 7. c. 4. §. 9.
& G. & c. 2. E.
& P. 9. c. 6. §. 4.
& B. & In. 4.
§ 3.

2. Externis etiam pauperibus elemosynæ aliquæ erogandæ sunt, pro Collegii, vel Domus facultate; & in illis præsertim locis, ubi redditus Ecclesiasticorum bonorum percipiuntur: cæque juxta præscriptum Prov-

*Elemosynæ
nostris bonis
largiendæ.*

vin-

b R. Prov. 96.

c R. Ian. 10.

Negotia Status
vetantur.

uincialis^b ; & si qui ad januam accedunt, à Ianitore benignè accipiendo, & iuvandi etiam, juxta Superioris arbitrium. ^c

3. Ea verò quæ vitanda sunt Nostris, ne in Proximorum utilitatem, effusi longius provehantur, quàm Religiosa Caritas patiatur, ex sequentibus patent. Nullus publicis, & secularibus Principum negotiis, quæ ad Rationem Status, ut vocant, pertinent, per quoscumque requisitus, ulla ratione se immisceat: idque præcipitur in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pœna inhabilitatis ad quævis Officia, & Prælationes, vocisque actiue, ac passivæ privationis: commendaturque Superioribus, ut propensos ad hujusmodi negotia amovere procurent, si alicubi degant, ubi periculum talium curarum immineat. ^d

d P. 6. c. 3. §. 7.
& C. 5. D. 47.
48 & 79 & 80.
& Or. c. 11. §.
4. & Paul. V.
p. 309.

Quanam censenda negotia
Status.

4. Quæ autem pertinent ad solam conscientiam Principum, aliorum-ve, qui petunt consilium, non eo Decreto prohibentur; sed quæ eò non referuntur, ut sunt ex. gr. Principum fœdera, Successiones, Bella: ha-

harum enim, & similium rerum publicis consiliis interesse, aut operam iis tractandis impendere, interdicitur. ^e

^e C. 7. D. 46. & Or. c. 11. §. 4. &c.

5. Nec in familiaritatem Principum sese insinuare Nostros convenit; nec aliis negotiis secularibus, etiam rerum particularium, præsertim propinquorum occupari: nisi fortè interdum, iudicio Superiorum, caritas aliud suaderet. Abstineant etiam à Testamentorum executione: & delatam Legatorum confidentialium curam nō acceptabunt. Sacerdotes verò etsi, cum opus est, ægrotos ad condenda testamenta hortari debeat; iis tamen conficiendis non assistant ^g. Nullus se examinari in causis civilibus permittat; nisi, qui ad peccatum obligare potest, compelleret; aut sine licentia sui Superioris; quæ minimè danda, nisi in causis valdè piis; & quæ in nullius detrimentum vergant; in criminalibus autem nunquam ^h. Eorum verò nullus, etiam Procuratorum, qui Romam veniunt, Externorum negotia suscipiat, sine facultate Provin-

Quaecumque negotia secularia vitanda.

^f P. 6. c. 3. §. 7. & D. & C. 5. D. 48. & 80. & C. 8. D. 56. & C. 12. D. 38. & R. com. 41.

^g R. Sac. 28.

^h P. 6. c. 3. §. 8. & E. & C. 7. D. 13.

vincialis : quam rarò admodum ,
nec nisi gravioribus de causis con-
cedet .

Or. c. 4. §. 2.

*Examinare pro
Ordinariis qua-
tenus liceat .*

6. Quando declinari non potest
ministerium examinandi ad Ordines,
aut alia munia Ecclesiastica, ut simul
judicium ferendum sit de sufficien-
tia promovendorum , quod quidem
non est consentaneum nostro Insti-
tuto ; ita judicium temperetur , ut sit
solum de sufficientia doctrinæ , non
autem morum , aut aliorum requisi-
torum . Possit tamen dispensare P.
Generalis , ubi hoc expediens judi-
caverit .

l C. 2. D. 71. &
G. 4. D. 63. &
R. PROV. 104.

*Seminaria qua
admitti possint.*

7. Seminaria Externorum ado-
lescentium à Nostreis gubernanda ,
non admittentur , nisi ex dispensa-
tione P. Generalis , quando plures
circumstantiæ confluent : & in ad-
missis peculiare Magistri non con-
cedendi . Non recusanda autem
Seminaria , quæ in Gallia condunt
Episcopi ; ubi Clerici per Exercitia
spiritualia , & notitiam rerum Eccle-
siasticarum , proximè erudiuntur ad
vitam Ecclesiasticam .

m C. 2. D. 18.
& C. 3. D. 24.
& C. 4. D. 13.
& C. 12. D. 25.
& in C. 3. In-
terrog. §. 4.

n C. 12. D. 36.

8. Curam suscipere Mulierum

Re.

Religiosarum quarumcumque, & confessiones ordinariè audire earumdem in communi viventium est veritum; neque ad id cogi possumus. *

regimen prohibetur.
o P. 6. c. 3. §. 5.
& R. Præp. 47.
& Rest. 68. &
C. 7. D. 56. &
C. 8. D. 11. &
Paul. III. p. 44.

9. Interdicimur etiam suscipere curas Parochiales animarum P. Ius autem illud Collegii Gandiensis præsentandi tres Parochiales Neophytorum visum fuit retinendum; ut melius consuleretur illorum spirituali utilitati. 9

Et Parochiales:
p P. 4. c. 2. §. 4.
B. & P. 6. c. 3. §.
5. 6. & C. & C.
1. D. 124. & C.
2. D. 59.

7 C. 1. D. 136.

10. Ut cum omnidemum hominum ordine religiosa caritas foveatur; caveant Nostri, ne alios quoscumque Externos, maximè verò Religiosos, aut Viros primarios, vel lingua, vel calamo, aut quacumque alia ratione offendant; & Superiorum erit in hujusmodi noxas inquirere, & animadvertere, exhibita quàmprimū satisfactione debita. Et Consultores hac de re Superiores mediatos monebunt. Speciatim verò graviter commendatum, ac districtè præceptum est, ut de Prædicatorum Ordine magnificè Nostri sentiant, & loquantur; & cum ejus Religiosis mu-

Et offensio Proximorum.

r P. 3. c. 1. §. 9.
& P. 4. c. 16.
D. & P. 6. c. 3.
§. 8. & P. 7. c.
2. H. & P. 10. §.
11. & B. & C.
12. D. 17.

f. C. 8. D. 12. &
C. 11. D. 19.

tux hospitalitatis, aliisque caritatis
officiis certare studeant. s

C A P V T IV.

*De Scholis publicis instituendis,
moderandisque.*

S E C T I O I.

*De Scholarum publicarum Institutione,
& methodo universè.*

*Scholæ admi-
tuntur ob Ex-
ternorum utili-
tatem.*

St. R. Prov. I.

I. **I**Nter Societatis Ministeria
unum est ex primariis, omnes
Disciplinas, Instituto nostro con-
gruentes, ita Proximis tradere; ut
inde ad Conditoris nostri cognitio-
nem, atque amorem excitentur*.
Quare opportunè hîc exponuntur,
quæ de Scholis publicis constituta
sunt, cum de privatis actum jam sit
Par. 3. ubi Scholasticorum nostro-
rum Institutio traditur. Habita igi-
tur ratione, non solum profectus in
literis Scholasticorum nostrorum;
sed etiam profectus in literis, & mo-
ribus Externorum, Scholæ aperian-
tur,

tur, saltē in Disciplinis humanioribus; in gravioribus autem, pro Locorum, in quibus Collegia fuerint, ratione. ^b

2. Eadem Caritatis ratio extendi poterit ad Vniversitatum curam suscipiendam; ut in eis hic fructus latius pateat, tam in scientiis, quæ traduntur, quàm in hominibus, qui ad eas conveniunt, & gradibus, ad quos promoventur ^c. Eritque Provincialis, omni studio, per se curare, & Rectori etiam valde commendare; ut tam multiplici Scholarum nostrarum labori fructus, quem gratia nostræ Vocationis exigit, abunde respondeat. ^d

3. Ad hunc finem melius consequendum, norma petenda est à Ratione studiorum, quam ex Regulis Collegii Romani confici, approbarique à Præposito Generali eadem Constitutiones monuerunt ^e: adduntque singula attemperanda circumstantiis locorum, temporum, ac Personarum; nitendo tamen, ut omnes ad unum, qui communis sit, Ordinem studiorum sese componant ^f. At

Ecce 2 Pro-

Etiam Vniversitates.

c P. 4. c. II. §. I.

d St. R. Prov. I. 2.

Ad unam Rationem studiorum omnes se componant.

e P. 4. c. 7. §. 2. & C. & c. 13. A.

f P. 4. c. 6 E. & K. & c. 7. §. 2. & c. 13. §. 1. 2. 3. & A. & C. & §. 5. & c. 15. C. D. & c. 17. §. 2. & M.

J. St. R. Prov.
38. 39.

h Præf. ad Rat.
St. & Hist. Socy
p. 5. l. 4. in. &
C. 6. D. 41.

Provincialis partes sunt, excubare, ut omnes Regulæ, quæ ad Rationem, Studiorum pertinent, observentur. Quod si alicubi mutandum aliquid censeret, referat ad Generalem. Confectus igitur is Ordo, magno, ac diuturno labore, à sex Patribus deputatis, non semel in Provinciis examinatus, atque experientia probatus, auctus etiam Decretis plurium Congregationum, à multis jam annis dirigit Societatis Scholas.

SECTION II.

De Classibus inferioribus.

Literæ humaniores potissimum tradendæ.

l P. 4. c. 12. C. &
St. 1. R. Prov.
21. §. 1. & 4.

I. **Q**Uamquam alios institueres in legendo, & scribendo opus Caritatis esset; tamen, propter Personarum Societatis penuriam, hoc ordinariè docere non consuevimus; & universè illud curandum est, ut quando Scholæ pauciores sunt; altiores semper, quoad ejus fieri potest, retineantur, sublati infimis. Nostra autem mens esset, ut in Collegiis communiter Literæ humaniores

niores , ac linguarum prælegerentur^l , cum hac ratione animarum , auxilium , præsertim adolescentium , summoperè promoveri compertum sit.^m

2. Tres ordinariè erunt Præceptores in tribus Grammaticæ classibus ; quartus humaniores Literas ; quintus Rhetoricam prælegat : & in horum classibus Græca lingua , & Hebraica , & si quæ alia disceretur , est prælegendaⁿ . Sed quia pro varietate causarum , & Personarum , linguæ sacræ prius , aut posterius explicari possunt^o ; ut Hebræa in Theologica Classe traderetur institutum est^p . Quoad literas autem , Græcas attinet ; propter earum multiplicem utilitatem , Generali enixè commendatum est ; ut earum curam non in minimis suæ providentiæ partibus collocet^q . Aliarum præterea linguarum , qualis est Chaldaica , Arabica , & Indica , ubi utiles ad eos populos juvandos viderentur , Præceptores institui possent^r . In Latina verò docenda , Provincialis dabit operam , ut nostri Magistri utantur

^l P. 4. c. 5. §. 1. & c. 7. B. & c. 12. §. 2. & B.

^m In. 20. init. & C. 7. D. 26. §. 1.

Quot Classes, & quarum linguarum instituenda.

ⁿ P. 4. c. 12. §. 2. & c. 13. B.

^o P. 4. c. 6. §. 5. & D.

^p St. R. Prov. 8.

^q C. 3. D. 16.

^r P. 4. c. 12. §. 2. & B.

f St. R. Prov.
23.

*Quomodo ea-
dem dividen-
da, contrahen-
da.*

2 P. 4. c. 13. B.
& St. R. Prov.
21. & R. Frzf.
inf. 8. & R.
Prof. inf. 12.
13. & R. sing.
class. inf. 2
Rhet. ad inf.
Gramm.

*Exercitationes
prescriptæ.*

2 R. Prof. inf.
24.

* St. p. 118.
&c.

Grammatica Emmanuelis. f

3. Quod si tantum negotii aliqua Classēs exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, Adjutor aliquis ei adjungeretur: & si hoc non sufficeret; geminari posset classis ea, quæ sic numero abundaret. Contra verò, si exiguus numerus, vel Auditorum dispositio tot classes, & Præceptores non exigeret; locus erit prudentiæ, ad eum numerum moderandum; ita tamen, ut semper graduum distinctio serventur: quorum tres ad Grammaticam, reliqui duo ad Humanitatem, & Rhetoricam, pertineant. At quæ de classibus inferioribus tum multiplicandis, tum ordinandis, ut earum quælibet intra suos se fines contineat, servanda, sunt, habes in Ratione Studiorum.

4. Porro cùm in hisce classibus exercitationes varias pro Scholæ gradu, esse oporteat; nulla enim re magis adolescentium industria, quàm satietate languescit*: quid in singulis ab earum Magistris præstari debeat, peculiaribus Regulis statutum est*. In universum illud omnibus hujus-

huiusmodi classibus Constitutiones præscribunt: oportere, ut illarum, studiosi Latinum Sermonem sibi reddant familiarem, latinè communiter loquendo (iis Scholis exceptis, in quibus discipuli latinè, nesciunt) & stylum scribendo, ac pronuntiati- nem composita benè pronuntiando, expoliant: & sua etiam stata tempo- ra habeant ad disputandum. 7

y P. 4. c. 6. §. 12.
13. & c. 13. §.
3. & R. Prof.
inf. 18.

At in Ratione studiorum distinctiùs eadem traduntur: & I. Quid in Præ- lectione servandum sit, exponitur R. Prof. inf. 27. 28. 29. II. Scribendi ar- gumentum quale dictandum, quo- modo recognoscendum, ib. R. 20. 21. 22. 23. 24. & 30. III. Exercitatio memoriæ, & Repetitiones, ib. R. 19. 25. 26. & 36. IV. Disputationes, R. Præf. inf. 33. & Prof. inf. 31. & 34. V. Declamationes, aut solemnes, & raræ, aut privatæ, & frequentio- res. R. Præf. inf. 32. & Prof. inf. 32. 33. VI. Emblemata, & Carmina, propalam collocanda celeberrimis aliquot diebus, sed priùs recogno- scenda. R. Præf. inf. 3. & Prof. inf. 32. VII. Ad excitandam diligentiam di-

scipulorum munuscula, seu Præmia quæ danda, & quo aliquando apparatu, nunquam verò nostro sumptu; & qui Magistratus creandi. C. 1. D. 123. & Stud. R. Rect. 14. & Præf. inf. 35. 36. & Prof. inf. 35. & 39. Leges verò Præmiorum solemnium St. p. 100. VIII. Comœdiæ, & Tragoediæ rarissimè agenda; & nonnisi Latine, ac decentes, nunquam verò in Ecclesia; nec persona muliebris inducatur. R. Prov. 58. & St. Rect. 13. IX. Diebus feriatis habendæ exercitationes inter Academicos, tum Grammaticæ Auditores. Academiæ R. St. p. 169. & 171.

*Quamdiu in
Scholis singulis
immorandum.*

*7. P. 4. c. 15. §.
1. & A.*

5. Demum spatium temporis in Literis Humanioribus insumendum, propter ingeniorum varietates, aliasque causas, non est limitandum. Videatur autem, an ingenio valentibus dimidius annus in quavis quatuor classium inferiorum sufficiat, & duo in suprema, complectente etiam Rhetoricam. Quam quidem Rhetoricæ facultatem curandum est, ut Alumni nostri, sive Convictores, annum audiant, antequam Philosophiam

phiam aggrediantur. Ceteris quoque Externis idem suadendum, sed cogendi non sunt. Si qui tamen planè velint ad Philosophiam accedere, posset cum illis agi, quod in Constit. L.D. Par. 4. cap. 17. statuitur. ^a

^a P. 4. c. 5. § 3.
& c. 13. E. &
St. R. Rect. 12.

6. Et quidem Rectoris erit per se, vel per Cancellarium, semper observare; ut qui novi accedunt examinentur; & convenientibus singuli classibus collocentur, ejusdemque discretionis relinquitur (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) quamdiu quisque in qualibet facultate versari debeat ^b. Porro in admittendis Scholasticis ad inferiores classes, ejusdemque ulterius promovendis, servantur R. Præf. inf. à 9. usque ad 26. ubi statuitur neminem, eo quod ignobilis sit, & pauper, excludendum; arcendos vero nimium teneros, & prorsus ignotos, & ab infima classe proveciores ætate.

Per quem, & quomodo in suis classibus Scholastici collocandi.

^b P. 4. c. 5. §. 2.
3. & C. D. &
c. 13. §. 4. & E.
& c. 15. §. 1. &
A. & c. 17. §. 2.

S E C T I O III.

*De Classibus superioribus in
communi.*

*Quare Sacra
& naturales
scientiæ pertra-
ctanda.*

*c. P. 4. c. 12. §. 1.
& C. 2. D. 9.*

*d. P. 4. c. 5. §. 1.
& c. 12. §. 3.*

*e. C. 3. D. 47. &
R. Prov. 53.*

I. **C**VM Societatis, atque studio-
rum scopus sit, Proximos ad
amorem Dei, & salutem suarum ani-
marum juvare; cumque ad eum fi-
nem medium magis proprium sit fa-
cultas Theologiæ; in hanc potissi-
mum Societatis Universitates in-
cumbent: ac diligenter, per idoneos
admodum Præceptores, quæ ad
Scholasticam doctrinam, & Sacras
Scripturas pertinent, ac etiam ex Po-
sitiua, quæ ad præfixum hunc nobis
finem conveniunt, pertractabunt^e.
Et quoniam Artes, vel scientiæ na-
turales disponunt ad Theologiam, &
ad perfectam cognitionem, & usum
illius inserviunt; hæ pariter tractan-
dæ sunt^d: sic tamen ut veræ Theo-
logiæ Scholasticæ inserviant.^e

2. Moralis etiam scientia, & Ma-
thematica, quatenus tamen ad finem
nobis propositum conveniunt, tra-
den-

dentur *f*. Sed Medicinæ, & Legum *f* P. 4. c. 12. c.
studium, ut à nostro Instituto magis
remotum, in Vniuersitatibus Socie-
tatis, vel non tractabitur; vel saltem
ipsa Societas per se id oneris non sus-
cipiet. *g*

g P. 4. c. 12. § 4.

3. Et hæc quidem facultates tra-
ctandæ. De ratione autem seruanda
in communi, dum traduntur, hæc
decreta sunt, præter ea quæ sigilla-
tim pro singulis classibus præscri-
buntur in Ratione studiorum, & at-
tingentur infra Sect. proxima. Pri-
mò sequantur Nostri in quavis Fa-
cultate securiorem, & magis appro-
batam Doctrinam, & eos Auctores,
qui eam docent; novitasque, & di-
uersitas opinionum eliminanda *b*.
Hujus verò Constitutionis ea est sen-
tentia 1. Vt Nostri non inducant
novas opiniones. 2. Vt si quando
contra communem senserint, se-
quantur quod Societas iudicaverit.
3. Vt in Controversiis, in quibus
neutra opinio est adeò communis,
redigantur ad conformitatem, ut sic
idem sapiamus, idem dicamus om-
nes *f*. In iis verò questionibus, in
qui-

*Doctrina soli-
da, & unifor-
mis.*

b Ex. c. 3. §. 11.
& P. 3. c. 1. §.
18. & O. & P.
4. c. 5. §. 4. & c.
14. §. 1. & R.
Prov. 54. &
Rect. 39. & St.
R. Prov. 16 &
C. 5. D. 6. &
41. & R. Reu.
6. & R. Prof.
sup. 6. 7.

f C. 5. D. 50.

quibus liberum est quamcumque partem sequi; ita defendatur una pars, ut alterius etiam partis, ac multò magis prioris Professoris, si contrarium docuerit, existimationi consulatur. Quin etiam, si conciliari possunt Auctores, id ne negligatur, optandum est^l; & quæ opiniones alicubi Catholicos graviter offendere scientur, eas ibi nemo defendat^m. Et quidem ad coercendam divagandi in opinando licentiam, utile fuerit Summas tum Philosophicam, tum Theologicam conficere; quæ usui Societati sint, ubi ratio temporum, id permiserit.ⁿ

^l C. 5. D. 41. &
R. Prof. sup. 5.

^m C. 5. D. 41. &
R. eam. Sup. 6.

ⁿ P. 4. c. 14. B.
& C. 5. D. 70. &
C. 7. D. 83.

*Prælectiones
quomodo ha-
benda.*

4. At in habendis prælectionibus Professores ne adducant opiniones inutiles, obsoletas, absurdas, & manifestò falsas; nec illis refutandis nimis immorentur. Conclusiones pondere potius, quàm numero argumentorum probent: non digrediantur: studeant brevitati: in referendis Doctorum auctoritatibus nec sint nimii, nec parùm fideles. Si quis citra dictationem docere potest, ut quæcumque scribenda sunt, com-
modè

modè valeant ab Auditoribus excipi; is ne dictet, optandum; qui verò dictant, intermisceant explicationem, & Auditores ad eos Auctores, qui copiosè, & accuratè materiam aliquam pertractarunt, reiciant. °

° R. Prof. Sup.
7. 8. 9. 10.

5. Præterea commendatur Auditoribus, ut quæ audierint diligenter adnotent; suumque privatum studium, & quietum habeant; in quo selectum aliquem Commentarium videre proderit. P

Eadem quoque
ita excipienda.

6. Iidem assidui esse debent in repetendis, quæ audierint. Atque hæ repetitiones in Scholis etiã fient (nam de domesticis supra dictum est Par. 2. c. 5. sect. 4.) nec modò ultimæ lectionis, verum & hebdomadariæ, & longioris temporis. Si quid verò non intellexerint Magistrum consultant. 7

p. P. 4. c. 6. §. 8.
& 1. & §. 14. &
M. & §. 16. &
O.

Repetitiones.

7. Perutiles porrò sunt Disputationes; quas propterea frequentes esse oportet: quibus dies, & horæ cettæ constituentur; ubi non solum cum condiscipulis, sed & cum provectoribus, aut minùs provectoris, & Præceptores etiã ad invicem disputabunt,

q. P. 4. c. 6. §. 8.
& H. & c. 13.
§. 3. & D. & R.
Prof. Sup. 11.
12. 13. & R.
Acad. Theol.
2. 3.

Disputationes
habenda.

p. P. 4. c. 6. H. &
 5. 10. & c. 13.
 5. 3.

f. R. Præf. 16.
 R. Prof. Sup.
 12. 14. 15. 16.
 17. 18. & R.
 Phil. 17. 18. &
 Theol. 14. &
 R. Moral. 4. &
 Acad. Theol.
 5. 4. 5. 6. 7.

tábunt, semper qua decet modestia,
 observata, & aliquo præfidente; qui
 contentionem dirimat, & quid do-
 ctrinæ elici oporteat ex disputatis de-
 clarer. Sunt autem constitutæ dis-
 putationes tum Hebdomadariæ, tum
 Menstruæ in Ratione studiorum f.
 Quo prævio examine, & qua lege
 habendæ sint annuæ, & solemnes
 Disputationes, pro Philosophis vide
 in R. Præf. 19. usque ad 26. & pro
 Theologis R. Præf. 7. usque ad 16. &
 R. Acad. Theol. 8. 9.

SECTION IV.

*Quid in Classibus Philosophiæ, &
 Theologiæ Scholasticæ ser-
 vandum sit.*

Aristotelis
 quatuor sequi
 habent.

1. **P**hilosophiæ Professores secta-
 ri debent Aristotelis doctri-
 nam; nisi ea alicubi recederet à sen-
 tentia communi; aut repugnaret Fi-
 dei Orthodoxæ: quam adversus eun-
 dem, reliquosque Philosophos tueri
 debent, juxta Lateranense Concî-
 lium.

p. P. 4. c. 14. 5.
 3. & C. 5. D.
 41. & R. Prof.
 Phil. 2.

2. Ari-

2. Aristotelis Interpretes de Christiana Religione malè meritos, non sine magno delectu, aut legant, aut in scholam proferāt: immo verò eorum infectentur errores, & auctoritatem deprimant: & ita demum Philosophiam interpretentur, ut Theologiæ Scholasticæ ancillari faciant. Contrà verò de S. Thoma loquantur honorificè, etiam quando ab eo disceserint, quod gravatè facient. "

3. Quo verò eorum Doctrina sit tutior, & Theologiæ serviat, oportet non modò cursum Theologiæ absolvisse, sed eandem biennio repetiisse. Si qui autem fuerint proni ad novitates, removendi à docendi munere *. Ad compefcendam autem novarum, & inutilium quæstionum licentiam commendatum est P. N. ut curet executioni mandari, quæ hoc in genere præscripta sunt, ejusque prudentiæ remissa monita PP. Deputatorum '. Ex his monitis confecta est Ordinatio, in qua §. 3. 4. 5. 6. indicantur materiæ suis quæque annis Philosophici cursus tractandæ; rejectis quæ aut alibi, aut nusquam do-

Ejus Interpretes, & S. Thomas quo loco habendū.

" P. 4. c. 14. §. 3. & C. 3. D. 47. & C. 5. D. 41. 42. 43. & R. Prov. 53. & post D. 56. Cō. 5. Præf. PP. Deput.

Nova, & inutilia rescanda. Materialium ordo servandus, & cursus spatium.

x C. 5. D. 41. & St. R. Prov. 16.

y C. 9. D. 23.

z Ord. pro
Stud.

a C. 11. Ast.
11. & C. 12,
D. 56. § 3.

b R. Philos. 9.
10. 11.

c P. 4. c. 15. §. 2.
& C. 2. D. 69.
& St. R. Prov.
17.

Reliqua in Re-
gulis videnda.

d St. p. 37. &c.

Professores The-
ologiae S. Tho-
mae sint addi-
ti.

docenda sunt. At §. 9. 10. 11. 12. 13. statuuntur plura, quibus praedictis incommodis occurratur^z; quamquam Indicem sententiarum tradendarum, omittendarumque in ea Ordinatione contentum reformandum non semel decretum est^a. Ante hanc Ordinationem praescriptus est in ple-
risque materiis ordo servandus toto triennio^b. Quod quidem spatium implendum est ubi sunt Nostri; & singulis quibusque annis hujusmodi Philosophiae cursus inchoabitur. Pro solis tamen Externis permissum Pro-
vinciali id tempus contrahere.^c

4. Demum servanda sunt, quae in Regulis Professoris Philosophiae traduntur St. p. 74. &c. suasque pariter observare debent Ethicae, & Mathematicae Magistri, quas habet Ratio stud. p. 81. 82. praeter eas, quae univer-
sis latae sunt, ipsisque etiam Theolo-
gis (de quibus statim) communes^d.

5. In Theologia praelegatur Doctrina Scholastica D. Thomae, & Magister Sententiarum. Ceterum, cum Doctrina D. Thomae, sit solidior, securior, magis approbata, &
con-

consentanea nostris Constitutionibus; is Doctor à Nostris tanquam proprius habendus; adeò ut ad Cathedras Theologicas minimè sint promovendi, qui S. Thomæ adstricti non fuerint.

6. De Conceptione ramen Beatæ Mariæ, ac de solemnitate Votorum sequantur sententiam communem^f; & in reliquis non sic S. Thomæ adstricti esse intelligantur, ut nulla prorsus in re ab eo recedere liceat, & præsertim in quæstionibus merè philosophicis, aut etiam in iis, quæ ad Scripturas, & Canones pertinent; & ubi S. Doctoris ambigua sententia fuerit.

7. In docendo corroborandæ primùm Fidei, alendæque pietatis cura habeatur. Quare in iis quæstionibus, quas S. Thomas ex professione tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Ecclesiæ sensu non benè conveniat; quodque aliquo modo solidæ pietatis firmitatem minuat^h.

8. Et quia, ut supra diximus, defendendæ non sunt opiniones vllæ graviter offensivæ Catholicorum; in

Ff

specie

e P. 4. c. 14. §. 1.
& C. 5. D. 41.
§. 1. & C. 7. D.
83. & Ord. præ
Stud. §. 7. &
PP. Dep. Con.
§. ex D. 42. post
D. 56. & St. R.
Prov. 9. §. 2. &
Præf. 4. & Prof.
Theol. 2. 10.
11. 12. 13.

Nonnunquam
discedere ab eo
possunt.

f C. 5. D. 41. §.
1. & R. Prof.
Theol. 3.

g PP. Deput.
Con. 5. post
D. 56. & R.
Prof. Theol. 2.
3. 4.

Studeant cor-
roborandæ Fidei,
& Pietati.

h C. 5. D. 41. §.
2. & R. Prof.
Theol. 5.

Aliqua Doctrina
prescripta.

specie interdicitur in virtute sanctæ Obedientiæ, sub pœna excommunicationis, & aliis, affirmare licitum esse cuique Personæ, quocumque prætextu Tyrannidis, Principes occidere; seu mortem eis machinari. Et Provinciales negligentes in curanda executione hujus Decreti, non modò easdem pœnas incurrunt, sed etiam officio privari debent. In virtute etiam sanctæ Obedientiæ vetitum est, ne quis de potestate Summi Pontificis supra Principes aliquid evulget, nisi Romę probatum. Prohibetur demũ in virtute sanctæ Obedientiæ, sub pœna excommunicationis, & aliis; ne ullus publicè, vel privatim doceat, ut veram, aut tolerabilem opinionem dicentem in re Venerea exiguam aliquam deletionem deliberatè quæsitam, seu etiam admittam, propter levitatem materiæ, excusari à mortali; aut placere sibi significet, aut secundum eam consilium cuiquam det. Itemque si quis aliquem è Nostreis contra prædicta deliquisse noverit, tenetur in virtute S. Obedientiæ aperire.

2 Catal. cens.
c. 5. §. 1. & C. 8.
D. 23. & C. 9.
D. 24.

1 Catal. cens.
c. 5. §. 4.

m Catal. cens.
c. 4. §. 2. & C. 9.
D. 24.

9. Ordo servandus in partiendis
 quæstionibus Theologicis, aut etiam
 aliquibus declinandis, per annos sin-
 gulos, traditus est in R. Prof. Theol.
 à Reg. 7. usque ad finem, & in Ord.
 pro studiis §. 7. & §. 13. & §. 15. 16.
 cum insertis Indicibus. Quæ Ordina-
 tio, quatenus ad Theologos pertinet,
 ideo facta est; ut semotis inutilibus
 quæstionibus, utiles tantum, ac ma-
 gis necessariæ in Theologia traderen-
 tur; quod Con. 9. Decr. 31. P. N. com-
 mendaverat. Quadriennio cursus
 Theologicus absolvendus est; sic li-
 bris prælegendis distributis; ut quo-
 libet quatuor annorum, quivis Stu-
 diosus inchoare possit. De Repeti-
 tionibus Domesticis actum est. Par. 2.
 cap. 3. sect. 4.

*Ordo, & selectus
 quæstionum
 tradendarum.*

*n. P. 4. c. 9. §. 3.
 & c. 15. §. 3.
 & B. & D. &
 P. 5. c. 2. §. 2. &
 St. R. Prov. 9.
 §. 1. & R. Prof.
 Theol. 7.*

SECTIO V.

*De Scholis Sacræ Scripturæ, &
 Lingue Hebrææ.*

1. **S**TUDIA Scripturæ Sacræ sum-
 mo in pretio semper in Socie-
 tate habita, eodem in posterum loco

*Studia Sacra
 Scriptura quan-
 ti facienda, &
 quibus deman-
 danda.*

esse debent ; cum hæc sacra eruditio Anima ipsa veræ Theologiæ dici queat ; summèque necessaria sit ad Ministeria propria Societatis . Quapropter Provincialium erit hujusmodi studia strenuè promovere : quod perficient ; si viros ad id muneris eligant , non solum linguarum peritos , sed etiam in Theologia scholastica , ceterisque scientiis , in eruditione , & eloquentia benè versatos . °

° C. 13. D. 15. &
St. R. Prov. 5.

*Professorum
obligationes .*

2. Hi porro intelligent suas esse partes , Divinas literas , juxta germanum , literalemque sensum , & qui rectam in Deum fidem , bonorumq; morum instituta confirmet , piè , doctè , graviter , explicare . Atque inter cetera illud præcipuum sit ; ut versionem ab Ecclesia approbatam , defendant ° . Præter hæc quid à Professore Sacræ Scripturæ servandum sit , in ejus Regulis exponitur p. 43. in Rat. Stud.

° P. 4. c. 5. §. 5.
& R. Prof. Sac.
Script. 1. 2.

*Utilitas lingua
Hebrææ, & à quo
hæc tradenda.*

3. Et quia eadem Theologiæ Doctrina , ejusque usus exigit etiam Hebræicæ linguę cognitionem ; hujus idoneus Professor constituetur , idem , qui & Sacrę Scripturę , si commodè possit ,

possit, aut saltem sit Theologus. Optandumque, ut esset etiam linguarum peritus, Græcæ scilicet, Chaldaicæ, & Syriacæ. 9

9 P. 4. c. 6. §. 3. & c. 12. §. 3. & St. R. Prov. 7.

4. Is autem nihil antiquius habeat, quam ut prima ipsa sanctæ Scripturæ verba perquam integra Fide interpretetur; & versionem ab Ecclesia approbatam defendat. Tum verborum vim potius, quam sententiarum expendat. Quare adhibeat etiam explicationem Grammaticæ, & linguæ asperitatem emolliat.

Professoris Lect.

r R. Prof. lin. Hebr.

SECTIO VI.

De Scholis Theologiæ Moralis.

1. **P**Ræter Theologiam Scholasticam tradenda est Positiva; quæ scilicet complectitur Concilia, Decreta, Doctores Sanctos, & res alias morales, seu casus conscientię: non attingendo tamen eam parrem Canonum, quæ foro contentioso inservit. Immo hæc Lectio casuum conscientię in Collegiis communiter

Ha Schola ubi constituenda, & de qua materia.

f P. 4. c. 5. §. 1. & B. & c. 12. §. 1. & c. 14. §. 1. & C.

9 P.4.c.7.B.

11 R.Prov.57.

*Quot earum
Professores.*

12 St. R. Prov.
12. & R.Prof.
Cal. 1. 2. 3. 4.
5. &c.

13 C. 7. D. 33.
§. 7. & St. R.
Prov.9. §.1. &
R.Prof.Theol.
7. §.5.

*Opiniorum la-
xitas vitanda.*

habenda esset. Quin etiam in singulis Domiciliis constituendus aliquis, benè versatus in hac materia, ut interrogantibus satisfacere possit. "

2. In eo verò Collegio, ubi est pro Nostreis Seminarium, casuum, conscientiarum duo collocentur Professores; qui universas ejus materias inter se divisas biennio explicant; vel unum, qui binas quotidie lectiones habeat, citra Scholasticum apparatus; eoque tendentes, ut peritos Sacramentorum administratores efficiant. Ad juvandos autem hoc in genere universos Theologiæ Scholasticæ studiosos, duabus ejus lectionibus, & Sacræ Scripturæ adjiciatur, ubi fieri poterit, quarta Lectio moralis Theologiæ; qua ex professo, succinctè tamen, explicantur materiæ Morales; quas Scholasticæ Professores prætermittunt, aut vix attingunt. "

3. Ut verò hæc materia, quæ tanti in utramque partem ponderis est, ad salutem animarum, qua decet dignitate, & integritate tractetur à Societate; cui laxitatem opinionum,

pa-

parum benevoli homines affingunt.

1. Professores hujus facultatis attendant maximè quod monet Con. 5. D. 41. pro Theologis; nec quod probabile reputant, illico putent sibi permissum vulgare. Sciantque Societatem, nec prohibuisse, nec prohibere, quominus tueri possint sententiam contrariam asserentibus, in agendo licitum esse sequi opinionem minùs probabilem, faventem libertati, relicta probabiliore, stante præcepto. Superiores autem, si quos novitatum amantes, aut parùm cautos in docendo compererint, à munere docendi submoveant, poenisque aliis, si opus fuerit, coerceant. 2. In librorum editione oneranda Censorum Fides, & conscientia, ut severos se potiùs exhibeant. 3. Cautè Nostri respondeant in privatis congressibus, & nunquam scripto, præsertim in rebus gravioribus, nisi consulto, & probante Superiore. 4. Commendatur P. N. ut non tantùm transgressores prædictarum legum loco, & cathedra moveat: sed ipsos etiam Superiores, si quando in

¶ C. 11. D. 22.
& C. 12. D. 28.
& C. 13. D. 18.

cohibenda illa liberiori opinandi licentia negligentiores fuerint, severe puniat. ^a

^a G. 12. D. 28.

SECTIO VII.

De Gradibus Scholasticis conferendis.

Facultas Societati concessa.

^b Iul. III. pag. 75. & Comp. privil. V. Gradus §. 1. 3.

^c Pius IV. p. 91.

^d Greg. XIII. pag. 190.

I. **G** Radus Literarios conferendi potestas concessa est; 1. pro Scholasticis tantummodò, qui de Societate sunt, & non sine aliquibus conditionibus respectu Vniversitatum externarum, si in illis extiterint ^b. 2. Est concessa amplior; ita ut conferri possint etiam Externis pauperibus nostras Scholas frequentantibus, quin & divitibus: modò hos Vniversitatis Officiales recusaverint promovere, & solutis per eosdem, suis juribus Vniversitatibus, ubi illæ sunt ^c. 3. Quia prædictæ facultates fuerant concessæ Generali; ita ut per Præpositos, & Rectores eam exercere tantum posset: permixtum eidem est, ut prædictos Gradus conferre possit per Præfectum Studiorum ^d: immo ad hunc hujusmodi collatio spe-

spectat *. 4. Quicumque modo prædicto promoti sunt, gaudent omnibus privilegiis, & prærogativis, quibus gaudent in Universitatibus promoti. f

e P. 4. c. 17. §. 2.

f Iul. III. pag. 75. & Pius IV. pag. 92.

Prærequisita
Promovendorum.

2. At Promovendi, r. ultra communem studiorum curriculum, ad Actus Scholasticos celebrandos, & Gradum Magisterii, seu Doctoratus suscipiendum, debent plus temporis impendere: in Philosophia quidem dimidium Anni, duos verò in Theologia s. Poterit tamen dispensari, ut sufficiat tres Philosophiæ annos, Theologiæ quatuor præmisisse h. 2. Probandi sunt diligenti examine; & ordinariè etiam publico; & judicati idonei ad eandem scientiam prælegendam, nullo loco certo frui debent, postquam promoti sunt i. 3. Illis permittendi non sunt nisi exigui admodum sumptus; quare verantur Convivia, chirothecæ &c. sed quemadmodum Societas gratis docet, ita & gratis promoveat l. Immo universè cavetur, ne pro re ulla quifquam de Societate sibi, aut Collegio accipere permittatur. Quandoquidem

g P. 4. c. 15. §. 2. 3.

h P. 4. c. 15. B.

i P. 4. c. 6. §. 17. & c. 15. §. 4. & E.

l P. 4. c. 6. §. 17. & c. 15. §. 4. & F.

m P. 4. c. 15.

§. 4.

n St. R. Prov.

11.

dem præmium nostrum solus Christus Dominus, qui est merces nostra magna nimis *m*. De qua Constitutione actum, ubi de Paupertate sermo fuit. Par. 4. cap. 2. sect. 1. Demum Provincialis est curare, ut prædictæ Constitutiones accuratè serventur. At ubi hæ non obstant, in Promotione ritus cujusque loci servetur. *n*

SECTIO VIII.

De Vacationibus, & Academiis.

Vacationum statuta sunt tempora,

** P. 4. c. 13. E.*

p St. R. Prov.
35. 36.

q St. R. Prov.
37. & St. Rect.
19.

1. **S** Altem singulis hebdomadis dies unus à prandio quieti destinatus sit; in reliquis conferatur cum Provinciali, quis ordo in Vacationibus, vel intermissionibus Studiorum ordinariis sit tenendus *. Ordo verò semel constitutus dierum, quibus docendum, & vacandum est, constanter servandus *p*. Et quidem is decretus jam est in Ratione studiorum: complectiturque Vacationes tam generales, quàm particulares *q*. Illas autem, & maturè cognoscere, & Ma-

& Magistris significare, ad Præfectum inferiorem pertinet. *

* R. Præf. inf. 7.

2. Vacationibus non temerè subduntur Academiæ, quod præcipuè harum exercitationes diebus feriatis habeantur. Academiæ nomine intelligimus cœtum Studiosorum ex omnibus Scholasticis delectum; qui, aliquo ex nostris Præfecto, conveniunt; ut peculiare quasdam habeant exercitationes ad studia pertinentes. f

Academia
quid sit.

f R. Acad. 1. &
Præf. inf. 34.

3. Hoc ex numero omnes censentur, qui sunt ex Congregatione Beatæ Virginis, eo ipso quod in illam recipiuntur; & Religiosi, si qui nostras Scholas frequentant. Ceterum, ubi mos tulerit, & Rectori visum fuerit, alii etiam admitti poterunt *. In tres ferè Academias Scholastici partiendi sunt; ita ut in unam Theologi, & Philosophi convenient; in alteram Rhetores, & Humanistæ; in tertiam omnes Grammatici. "

Quinam Aca-
demici.

* R. Acad. 2. &
St. Rect. 23.

4. Tempus conveniendi ad Academicas exercitationes, & harum descriptio, petenda ex Regulis: quæ omnia distinctè tradunt; habenturque

" R. Acad. 5.

Exercitationes
petenda ex Re-
gulis.

turque in Ratione studiorum pag.
161. &c.

C A P V T V.

De Officialibus Scholarum publicarum.

S E C T I O I.

De Præfectis Studiorum.

a P. 4. c. 17.
§ 1.

EXtra controversiam est, primas partes in gubernanda Univerſitate eſſe Rectoris *. Sed quia ejus munus, pluriumque aliorum, qui in administratione domestica ei inferviunt, infra exponitur; hic tantum agetur de iis Officialibus, quos idem Rector habere debet pro regendis omnium studiis, & disciplina Scholasticorum externorum.

*Præfectus Generalis Studio-
rum qualis eli-
gendus.*

I. Igitur præter quatuor Conſiliarios, seu Aſſiſtentes, de quibus infra, ubi de officio Rectoris diſtinctius agitur: Primus ſe offert Præfectus ſtudiorum; qui Cancellarius in Conſi-

stitutionibus appellatur, ^b & à Provinciali adjungendus Rectori est, quē Generalis designaverit ^c. At sicubi fortè Cancellarius est à Præfecto distinctus; Provincialis erit statuere, quæ Regulæ utrique communes, vel propriæ alterutri esse debeant ^d. Nec repugnat in eandem personam Rectoris, & Cancellarii munus convenire ^e. Præfectus igitur studiorum, vir erit in literis egregiè versatus; qui & zelo bono, & judicio ad ea, quæ sunt ei committenda polleat; cuius sit munus generale Rectoris instrumentum esse, ad studia benè ordinanda. ^f

2. In particulari ad ipsum spectat disputationes in Aëtibus publicis dirigere; in quibus suum cuique dicendi tempus distribuat: & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis declararet ^g. Quamquam non obligatur Societas semper ad dandum hujusmodi Præsidem. Antiquissimus enim Præceptorum, qui disputant, poterit præstare, quod ex hoc officio, juxta Rectoris judicium, conveniet. ^h

3. Idem

^b P.4.c.17. §.1.

^c R. Prov. 27.

& St. R. Prov.

2.

^d R. Præf. St. 2.

^e P.4.c.17.C.

^f P.4. c.5. §.1.

& c.13. §.4. &

c.15. §.1. & c.

17. §.2. & St.

R. Prov. 2. &

Præf.1.

*Disputationes
dirigit.*

^g P.4.c.6. §.10.

& c.17. §.1. &

St. R. Præf. 6.

^h C.1. D.30.

*Qua facultates
illi communi-
centur.*

*i P. 4. c. 17. §. 2.
& Greg. XIII.
p. 190.*

l St. R. Rect. 2.

*Alia ejusdem
iura, & obliga-
tiones.*

*m St. R. Prov.
2. & com.
sup. 4.*

n R. Præf. 3.

*o R. Præf. à 4.
ad 26.*

3. Idem Præfectus est Rectoris instrumentum ad discernendum, an sufficiens doctrina sit eorum; qui ad actus, & gradus (quos quidem ipsemet dabit) sunt admittendi; & universè Rector ei omnem tribuet potestatem; quam ad rectam ejus officii administrationem pertinere judicabit.

4. Eidem parere debent Professores, & Scholastici omnes; tum, qui in eodem Collegio, tum si qui in Convictorum, & Alumnorum Seminariis fortè degunt; ipsique in Seminariis studiorum Præfecti^m. Nihil tamen immutare debet ex iis; quæ habentur in ordine Studiorum: sed ubi opus est, referat ad Superioremⁿ. Immo Regulas ab Auditoribus, Professoribusque omnibus sedulò curet observari; præcipuè verò quæ sunt de Doctrina S. Thomæ, de delectu opinionum, de tradendis omnibus materiis: de Actibus Theologicis, & Philosophicis, & præviis ad eos Examinibus, & Thesibus^o. Per Magistros omnibus Auditoribus tempus ita distribuatur, ut publicè priva-
timque

timque illud benè collocent ^p. Nihil publicè recitari patiatur, quod non ipse recognoverit ^q. Invigilet cum Conclusiones defendendæ; maximè verò imprimendæ erunt ^r. Curret ne Scholastici Libris, aut utilibus careant, aut abundant inutilibus. ^f

5. Ob Gymnasii amplitudinem, ac varietatem Præfecto Generali studiorum addi potest alter; qui, ex ejus præscripto, studiis inferioribus moderetur; quin & tertius, qui Scholarum atrio præsit ^t. Præfectus igitur Scholarum inferiorum, est instrumentum Rectoris, tam in scholis, quàm in moribus ^u. In iis, quæ ad mores pertinent, Rectorem tantum; in iis verò, quæ ad studia, generalem studiorum Præfectum consulat ^x. Vbi verò is non adest, ipse recognoscat, quæ publicè declamantur; & nostris Scholasticis libros distribuatur, utrumque Rectore probante ^y. Magistrorum inferiorum, & Auditorum Regulas sedulò curet observandas. Eosdem Magistros instruat, defendat; nec patiatur Scholarum præscriptum ordinem permisceri. Eosdem visitet

· deci-

^p R. 27.

^q R. 28. & R. inf. 3.

^r R. 4.

^f R. 29. 30.

Præfectus studiorum inferiorum.

^t St. R. Prov. 3. & St. R. Rect. 22.

^u R. Præf. inf. 1.

^x R. 2. 3.

^y R. 50.

z R. 4. 5. 6. 7. 8.
& R. Prof. inf.
xi. 12. & seq.
usq; ad finem.

a R. 10. 11. 12.

b R. à 13. ad
26. & R. Prof.
inf. 37. 38.

c R. 27. 28.

d R. 29.

e R. 30. 31.

f R. 32. 33. 34.

g R. 35. 36.

decimoquinto quoque die ; ferias promulget . Ipsi verò suo Præfecto parere debent in iis , quæ ad studia , & Scholæ disciplinam pertinent z . In novis Auditoribus admittendis examen doctrinæ , morum , ætatis , conditionis adhibeat a . Promoveat ad superiores classes ordinariè semel in anno : præmittat examen juxta Reg. St. pag. 98. & expendat Magistri notas in Catalogo , cuilibet discipulorum adscriptas b . Catalogum librorum explicandorum initio studiorum curet ; & ne libri usui futuri apud Bibliopolas desiderentur c . Singulis Auditoribus scamna assignet , Nobilioribus quidem commodiora ; Nostris verò , & aliis Religiosis separata d . Studii horas distribuatur . Non facilè immunitatem à Versibus , & Græcis discendis cuiquam tribuat e . Declamationes , Disputationes , Academias dirigat f . De præmiis distribuendis publicè , aliisque similibus incitamentis , ne Regulæ negligentur , det operam g . Ad continendos autem in officio Auditores , servet quod infra explicabitur ,

stianæ commodo, Societas usurpaverit ; harum Magistros speciatim Superioribus commendavit : ut eos, quanta possunt benevolentia in Domino prosequantur : suosque omnes ad munus illud alacriter , & constanter obeundum adhortentur : est enim proprium Societatis Ministerium, nec certo temporis spatio, nec certis personis addictum . ^m

^m C. 7. D. 26. &
C. 8. D. 8.

Idem formandi .

ⁿ St. R. Prov.
30. & St. R.
Rect. 9. &
Præf. inf. 5.

^o St. R. Prov.
24. 25.

^p St. R. Prov.
22.

^q St. R. Prov.
29.

^r St. R. Prov.
28.

3. Ne autem hujusmodi Magistri, docendi rudes, ad docendum accedant ; prius instituantur ab aliquo peritissimo privata Academia ⁿ. Perpetui etiam harum literarum Professores parentur ; proderitque aliquos ea conditione in Societatem recipere , ut vitam suam huic Ministerio dicare velint ^o. Curandum verò, ut bini saltem , aut terni in qualibet Provincia his literis , & eloquentia præstantes habeantur ^p ; & quilibet initium docendi faciat ab ea Schola , qua superior Scientia sit ^q : nec , qui audituri sunt Philosophiam , scholis præficiantur ^r . Et si non facile à docendi munere Scholastici eximendi ; tamen in eo non admodum detinendi ;

di, qui præstant concionandi talento; nec ante Theologica studia, qui in his plus ceteris profecturi in quolibet cursu sperantur. f

f St. R. Prov.
26. 27.

4. An verò in Vniversitatibus, præter ordinarios Præceptores, esse aliquos oporteat; qui, more publicorum Professorum, legant quamlibet disciplinam majori cum apparatu, prudentia id constituet *. Cathedræ publicæ in Vniversitatibus, aut alibi, si spontè offerantur, & gratis prælegatur, neque intercedat ulla disceptatio suffragiorum, & oppositio, admitti possunt, annuente P. Generali *. Nullis Seminariis Externorum adolescentium concedantur Præceptores separati ab iis, qui in Scholis nostris docent. *

Magistri aliqui
extraordinary.

f P.4.c.13.C.

* C.1.D.1186

* C.1.D.18. &
C.12.D.25.

SECTIO III.

De reliquis Officialibus.

1. **S**It etiam Secretarius, qui librum habeat, ubi omnium Scholasticorum nomina scribantur; quique eorum promissionem, citra

Secretarius.

7 P.4. c.17. §.3.

*Notarius.*2 P.4. c.17. §.4.
& F.*Bidellus.** P.4. c.17. §.
5. & G.

jusjurandum, de Obedientia Rectori præstanda, observandisque suis Regulis admittat: & sigillum Rectoris, & Universitatis habeat: omnia verò sine ullis expensis fient.

2. Erit & Notarius ad faciendam publicam fidem de susceptis Gradibus: & aliis, quæ occurrunt: & aliquid moderati emolumenti percipere exinde poterit ab Externis; dummodo nihil in Societatem redundet. Ad testimonium autem Nostris reddendum literæ patentes Rectorum satis erunt.

3. Sint & duo, vel tres Bidelli; unus ad facultates Linguarum, alter ad Artium, tertius ad Theologiæ functiones destinatus. Hi ex Societate non erunt; & commodam stipendium accipient, & unus eorum Corrector esse poterit.

4. In quavis prædictarum trium facultatum sit Decanus, & duo alii Designati ex iis, qui melius res facultatis illius callent; quorum opera, Rector utetur in iis consultandis, quæ ad facultatem singulorum pertinet, advocato semper Cancellario, & ordina-

dinariis suis Assistentibus: & in iis, quæ ad omnes pertinent, omnes vocentur. Quin erit Rectori liberum, alios de Societate, vel extra eam, ad Congregationem vocare. Decisio tamen rerum ex suffragiis horum non pendet; quamvis & exquirenda, & habenda in pretio à Rectore sunt: adeò ut refragantibus omnibus nihil statuatur, inconsulto Provinciali ^b. Singulis, aut alternis saltem mensibus consultationes habeat omnium Magistrorum infra Logicam, præsentem utroque Præfecto; ceterorum etiam interdum, præsentem Præfecto Generali. ^c

^b P. 4. c. 17 §. 5.
6. & H. & P. 9.
c. 6. §. 14. & R.
Rect. 14.

^c St. Rect. 15.

5. Erit Syndicus unus generalis, qui tam de personis, quàm de rebus, de quibus videbitur, Rectorem, & Præpositum Provinciale, & Generalem admoneat. Qui quidem Syndicus vir magnæ fidelitatis, & judicii esse debet. Quod officium congiungi potest cum Collateralis, vel Consiliarii officio. Præter hunc habebit Rector Syndicos particulares, ut de qualibet classe ad eum referant. ^d

Syndici.

^d P. 4. c. 17 §. 7. & I. K. L. & R. Rect. 48. & St. R. Bid.

6. De insignibus autem, quibus

Insignia Rectoris, & Officialium.

a P. 4. c. 17. §. 8. & M. & C. 1. D. 131.

distinguentur Rector, & reliqui ejus Officiales; an & quibus uti debeant; statuet Generalis in qualibet Vniversitate, quod ad majorem Dei gloriam constituendum esse judicabit ^a.

C A P V T VI.

De Pietate, & Disciplina Scholasticorum externorum.

S E C T I O I.

De Pietate in iis fovenda.

Mores pii in Scholasticos inducendi.

a P. 4. c. 7. §. 1. 2. & c. 16. §. 1. & St. R. Prov. 1. & St. R. Rector. 1. & R. Præf. 1. & R. com. sup. 1. & R. Præf. inf. 1. & R. com. inf. 1. b R. com. inf. 10.

1. **D**iligenter curetur, ut qui Liberas discendi gratia ad Collegia Societatis se conferunt, simul cum illis mores Christianis dignos addiscant ^a. Magistri igitur orent Deum sæpe pro suis Discipulis; eosque vitæ suæ exemplis ædificent ^b. Eorundem intentio feratur, tam in Lectionibus, quàm extra eas, ad illos ad amorem Dei, & virtutum, movendos; & ut omnia sua studia ad hunc finem referant: Ad cujus

exci-

excitandam memoriam , præmittatur Lectiōi brevis oratio ; vel ejus loco Præceptor signo Crucis se muniat .^c

c P. 4. c. 8. A.
& c. 16. §. 4. &
C. & R. com.
sup. 1. 2. &
com. inf. 1. 2.

2. Multum præterea conferet , si omnes singulis saltem mensibus , semel ad Sacramentum Confessionis accedant^d : curabitque Præfectus , ut in adeundis Confessariis modestè se gerant^e . Classium autem inferiorum discipuli suum nomen descriptum in schedula Confessario tradent^f : curandum verò à Provinciali , ut plures Confessarii in Collegiis primariis , ad eos audiendos constituentur .^g

Sacramenta ab
iisdem frequen-
tanda .

d P. 4. c. 7. §. 2.
& c. 16. §. 1. &
R. com. inf. 9.

e R. Præf. inf.
46. & comm.
inf. 42.

f R. com. inf.
9.

g St. R. Prov.
31. & R. Præf.
inf. 46.

3. Missam etiam quotidie , & Concionem singulis diebus Festis (cum ea fiet) audient : ex Præceptoribus autem quisque hoc à suis discipulis præstari curabit^h . Et quidem superiorum Scholarum discipuli ad Missam , & Concionem hortandi suntⁱ . Reliqui ex inferioribus deducendi ad Missam , præsentē aliquo , aut pluribus Magistrorum ; & ad Concionem mittendi .^l

Missæ , & Con-
cio audienda .

h P. 4. c. 7. §. 2.
& c. 16. §. 1.

i R. com. sup.
3.

l R. Præf. inf.
45. & com.
inf. 3.

4. Prælegatur etiam in Collegiis,

*Catechismus
addiscendus.*

*m P. 4. c. 7. §. 2.
& c. 16. §. 2. &
R. Przf. inf. 6.
& com. inf. 4.*

*Adhortationes
habenda cum
communes, cum
particulares.*

*n P. 4. c. 6. §.
13. & c. 16. §.
3. & B. & St.
R. Rect. 11.
o St. R. Rect.
21.*

*p P. 4. c. 4. §. 6.
& St. R. Rect.
21. & com.
sup. 3. & com.
inf. 5.*

*q R. com. inf.
6.*

Congreg. B. V.

aliquo die cujuscunque hebdomadę,
Christiana Doctrina; & ut pueri eam
ediscant, & recitent; omnesque
etiam adultiores, si fieri potest, ean-
dem sciant, curabitur. ^m

5. Habebitur præterea, singulis
hebdomadis ab aliquo ex Scholasti-
cis provectioribus, sive è Societate,
sit, sive Externus, sive suo, sive
alieno Marte confecta Declamatio
Latina, aut Græca de re aliqua, ad
ædificationem pertinente ⁿ. Præter
mensuram, & communem omni-
bus arbitrio Rectoris ^o, fiat in singu-
lis Classibus inferioribus pia adhor-
tatio hebdomadaria; in superioribus
paulò rarior: sed utrobique Audito-
res incitandi sunt, etiam privatis col-
loquiis, ad orandum Deum, ad ex-
cutiendam conscientiam, frequen-
tanda Sacramenta Poenitentia, &
Eucharistia, vitandas pravas con-
suetudines, vitiorum fugam, prose-
cutionem virtutum ^p. Nemo verò
incitandus ad capeffendam Societa-
tem, & talia agitantes ad Confessa-
rium rejiciendi. ^q

6. Detur opera à Rectore, ut
Con-

Congregatio D. Mariæ Annunciatæ ex Romano Collegio in suum propagetur; cui qui nomen non dederit, non esset in Academiam admittendus. De Congregationibus B. V. actum est supra cap. I. sect. 7.

St. R. Rects 23.

SECTIO II.

De Disciplina exigenda ab externis Discipulis.

1. **I**N Scholis nec juramenta, nec injuriæ, nec dissolutum quid permittatur; & procul habeantur libri Poetarum, & quicumque alii non expurgati, qui honestati, bonisque moribus nocere queant.

Scandala prohibenda.

SP. 4. c. 16. §. 4. & P. 4. c. 5. E. & c. 14. §. 2. & D. & St. R. Prov. 34. & com. int. 8.

2. Quæ omnia, cum additamentis aliquibus, comprehendunt Regulæ Scholasticorum externorum in Ratione studiorum p. 138. Hæ propalam affigendæ, & legendæ in inferioribus classibus singulis mēsis, atque primò in Scholas admissis ostendendæ; exacta ab iis promissione (citra juramentum tamen) de Obedientia, & Observatione suarum.

Regularum observantia quomodo exigenda.

St. R. Pref. inf. 49.

Con-

Constitutionum ; relatisque in matriculam eorum nominibus. Ad quæ servanda compellantur , qui facile compelli possunt . Amanter quidem persuadere convenit ; sed ad id ne cogantur : nec si id non præstiterint , à Scholis expellantur : dum tamen nec dissoluti , nec aliis offendiculo esse videantur . *

* P. 4. c. 16. A.
& c. 17. §. 3. &
D. & Præf.
inf. II.

*Correctio quæ
adhibenda .*

† C. I. D. 35.

‡ P. 4. c. 7. § 2.
& D. & c. 16.
§. 5. & c. 17. G.
& R. com. inf.
40.

3. At propter eos , qui tam in suis studiis , quàm in moribus peccaverint ; & cum quibus exhortationes non sufficiunt , Corrector , qui de Societate non sit , constitutur ; qui capaces hujus animadversionis castiget : quamquam in Correctore externo , sicubi necesse fuerit , à Generali dispensari poterit . Incorrigibiles autem , & aliis offendiculo futuri , à Scholis , judicio Rectoris , removeantur . Quod si casus aliquis accideret , ubi in remediũ offendiculi præstiti satis non esset à Scholis expellere , sed etiam à Civitate expelli , vel in carcerẽ coniici oporteret ; videat Rector , quid præterea conveniat providere : quamvis , quoad ejus fieri poterit , in spiritu lenitatis , pace ,
& ca-

& caritate cum omnibus conservata, sit agendum *. Enucleatiùs autem traduntur, quæ ad continendos in disciplina Scholasticos pertinent, in Reg. Præf. inf. à 37. usque ad 50.

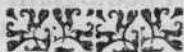
* P.4.c.11 B.
& c.16. D.

4. Cùm autem officium judicandi in criminalibus, quin etiam in civilibus rebus, religiosæ quieti, & muneribus minimè congruat; jurisdictio hujusmodi, quam per se, vel per alios à se dependentes Societas exerceat, non admittatur. Quamvis conveniat Iustitiæ ordinariæ, sive Secularis, sive Ecclesiasticæ Ministros, circa punitionem Scholasticorum, voluntatem Rectoris sibi significatam exequi. Et ad hoc, & similia à Principe, vel à suprema Potestate, hujusmodi facultatis scriptum habere testimonium,

*Pœna graviores
per externa potestatis Mini-
stros infligenda.*

oportebit.**

** P.4. c.11.
§ 3. & B.

CAPVT VII.

De Libris scribendis , edendisq̃ue .

*Scriptores Profes-
sesse possunt à
Collegiis su-
stentari .*

a P.6.c.2. C.

*Libri antequàm
edantur exa-
minandi .*

*b P.3. c.1. §.
18. & P.4.c.6.
O. & P.7. c.4.
§.11. & Reg.
Prov.60. & C.
5. D.9.*

1. **R**efertur etiam ad iuvandos proximos, mediis literis, Librorum scriptio , atque editio . In-
corumque gratiam, indultum est, ut
qui talento ad id sunt præditi, cum
expressa facultate Præpositi Genera-
lis, licet Professi sint, possint ad ali-
quod tempus in Collegia se recipe-
re . ^a

2. Ceterùm à nullo Libri scri-
pti edi possunt in lucem sine appro-
batione , atque consensu ejusdem,
Præpositi : qui eorum examinatio-
nem saltem tribus committat, sana,
doctrina, & claro judicio in ea fa-
cultate præditis : ut non aliter in pu-
blicum prodeant ; quàm si ad ædifi-
cationem fore videbuntur ^b . Sed in
Libris , qui Theologiam speculati-
uam , aut Controversias , aut doctri-
nam morum continent , quatuor
Censores integrum librum exami-
nent :

nent: leviora tractantes, à duobus tantummodo prælegantur. ^c

^c R. Rev. 2.

3. Ad exercendam hanc Librorum censuram adsunt Præposito Generali quinque Viri ex quinque Assistentiis selecti, præstanti iudicio, & doctrina, ad quorum directionem iussu Con. 8. editæ sunt Regulæ, quas recognitas approbavit Con. 10. D. 11. & Provinciis omnibus voluit communicari, iisque perinde, ac Romanos teneri, qui extra Urbem ad censendos Libros designabuntur. ^d

Revisores ad hoc instituti.

^d R. Rev. 15.

4. Summa verò harum Regularum hæc est. 1. Sui muneris gravitatem Revisores intelligant; cum in re maximi momenti Generali operam navent. ^e. 2. Pro conditione materiæ, plures paucioresve Librum totum, & ipsas epistolas præliminares perlegere tenentur ^f.

Ab eis servanda.

^e R. 1.

^f R. 2. & 15.

3. Duplex Iudicium instituendum: alterum, an Liber sit edendus necne? alterum, si edendus, an, & quomodo corrigendus? ^g In Rebus maioris momenti cautè procedendum,

^g R. 3.

b R. 4.

i R. 5.

l R. 6. 7.

m R. 8.

n R. 7. & 9.

o R. 10.

dum, tum in ferenda, tum in exponenda sententia ^h. 5. Absolutis cujusque Libri consultationibus, tum ejus approbationem, tum censuras P. N. subscriptas ab omnibus exhibebunt, si in eas major pars consenserit: separatim verò quisque scribet ad P. Generalem id, in quo discrepaverit ⁱ. 6. Censuras Librorum ad ea maximè dirigent; quæ in Ratione studiorum præcipiuntur: nec ducantur exemplo non communi priorum Scriptorum, etiam è Societate ^l. 7. Quodcumque argumentum Libri ædificationi, & utilitati serviat, non sit mera repetitio aliorum; & mediocritatem non mediocriter superet ^m. 8. Nulla sequi possit offensio, vel Principum, vel Doctorum Catholicorum; quos, si oportuerit, modestè refellent ⁿ. 9. Nullum Librum recognoscendum à quoquam accipient, præterquam à P. Generali; quem monebunt, si Liber perperam descriptus, & indistinctè fuerit ^o. 10. Secreti sint tenaces: nec judicii sui

fui propensionem aliis ostendent ;
aut patrocinium Libri suscipient *P. P. R. II.*

II. Bullas, & quæcumque Romana Decreta spectantia ad doctrinam, mores, & editionem Librorum, probè calleant *q. R. II.* Censurarum, & Librorum recognitorum exempla, conservanda sunt. Qui in Provinciis extra ordinem Libros recognoscant, sint incogniti Auctoribus, censurasque suas Provinciali tradent Romam mittendas. Si quid Provincialis ipse edere volet, id non faciet, nisi consulto prius Generali. *r. R. 15.*

5. Si quis verò, sine facultate, seu proprio, seu alieno, seu etiam, suppresso nomine, Librum, Libellos, aut folia etiam volantia, aut demum quidquid prælo, ad publicam lucem, committitur, typis ederet, gravibus, certisque poenis puniendus est: puta privatione officii, vocis item activæ, & passivæ, inhabilitate etiam ad Dignitates, & Prælaturas Societatis, poenis etiam corporalibus, pro delicti gravitate decer-

Pœna in vulgantes typis, quæ probata non sunt.

cernendis. Hæc etiam pœnarum
capita ad complices, & conscios,
etiam Superiores, pro ratione cul-
pæ, extendantur : & præsum-
ptio fraudis contra illos stare
censeatur, à quibus acce-
pta scripta Externi vul-
gaverint. §

§ C. II. D. 18.
& R. Rev. 15.

P A R S VI.

DE PRÆPOSITO GENERALI.

ACTENVS explicata hominum, ac rerum series consistere nequaquam posset custodibus destituta; imponendi ergo fuerunt domestici Præsides, quorum auctoritate, sua vis Legibus, suum obsequium Sociis constaret. Horum Præsidium qualitates, & jura hîc exponuntur, initio ducto à Supremo, qui Præpositus Generalis dicitur; atque unus sextam hanc Partem implebit.

CAPVT I.

*De ejus Qualitatibus, &
Facultatibus.*

SECTIO I.

*Dotes prærequisitæ in Præposito
Generali.*

IN seligendo eo, cui universæ Societatis regimen demandandum est, attendenda sunt plurima.

*Religiosa Vir-
tutes.*

1. Ut cum Deo quam maximè conjunctus, & familiaris, tam in oratione, quàm in omnibus suis actionibus sit. Præterea omnium virtutum exemplo, ac præcipuè Caritate in omnes, & humilitate conspicuus; tum exterius compositus, præsertim in loquendo. Misceat benignitati severitatem: nec se deici adversis, aut prosperis efferri permittat.

*Alia intelle-
ctus, & volun-
tatis ornamen-
ta.*

2. Præclaro intellectus, & judicii dono polleat; doctrinaque, sed magis prudentia, valeat: & in rebus
spi-

spiritualibus exercitatione. Vigilantiam, sollicitudinem, & constantiam in rebus aggrediendis perficiendisque præseferat.

3. Ætas media inter senilem, & juvenilem, firma etiam valetudo attendenda; nec species externa ad decentiam, & auctoritatem desit.

Bona corporis.

4. Existimatio, ac bona fama; nobilitas, divitiæ, honor, quibus in seculo eminebat; ea sunt, quorum aliqua ratio, ceteris tantum, paribus, est habenda.

Bona externa.

5. Denique ex eorum numero esse debet Præpositus Generalis; qui in omni virtutum ornatu clarissimi; & de Societate optimè meriti; & diu in eadem tales esse perspecti sunt.

Summa prærequisitorum.

6. Et si aliquæ ex dotibus superius dictis deessent; certè non desit eximia probitas, & amor erga Societatem; ac iudicium bonum; quod etiam idonea doctrina comitetur ^a; & sit Professus quatuor Votorum ^b.

Aliquibus deficientibus quid necessario desideretur.

^a P. 8. c. 1. §. 6. & G. & P. 9. c. 2.

^b P. 5. c. 1. A. & P. 8. c. 3. A. & C. 1. 2. cl. D. 6. c. 3.

7. Præterea habenda est ratio eorum quæ 2. & 3. cap. exam. & 2. & 13. cap. Par. 1. Const. dicuntur, & Interrogatorij, quod ante electionem à

Nonnulla alia considerata.

c Form. Con.
Gen. §.30.

*Omnium aptis-
simus eligen-
dus.*

d P.8.c.6.§.6.
& F. & Form.
Con. Gen. §.
29. & 38.

e P.10. §.8.

deputatis PP. conficitur; juxta eas
dotes, quas præcipuè attendendas es-
se temporum conditio persuaserit ^c.

8. Et in ejus electione jurent sin-
guli Electores se eligere quem aptis-
simum inter præsentés, absentesque
judicant ^d. Nec immeritò tam mul-
ta præscripta sunt; cùm bona, &
mala Capitis habitudo in universum
corpus redundet ^e. Quæ forma ser-
vanda sit in ejus electione; habes in
Formula Congregationis Generalis
à §.2. ad 55.

SECTIO II.

De ejus Auctoritate in Genere.

*Jurisdictio ejus
in Societate
summa,*

I. **A**uctoritas Præpositi Generalis
(ut de ea primum agatur in
genere) summa est, quæ propemo-
dum potest esse: nam dicitur expedi-
re, ut ille omnem habeat auctori-
tatem in universa Societate ad ædifica-
tionem: ex qua, præter cetera quam-
plurima, illud sequetur commodi;
ut universus Ordo ad Monarchicam
gubernationem compositus, maxi-
mè

mè servetur unitus ; ipsiusque membra per universum Orbem dispersa , per omnimodam hanc subordinationem , suo Capiti colligata , promptius , atque facilius à Summo Capite Christi in terris Vicario , moveri possint . *f*

f P. 8. c. 1. §. 7.
& P. 9. c. 3. §. 1.
& Iul. III. p. 64. & Gregor. XIV. p. 281. & Paul. V. p. 310.

2. Hanc auctoritatem liberam , & generalem , & plenam in universos ejusdem Societatis Socios ubilibet commorantes , etiam exemptos , cum primùm juxta Constitutiones Societatis in ejus Præpositum electus fuerit , habeat & exerceat . *g*

Et in omnes Socios statim ab electione.

3. Iubeat autem ea , quæ ad constructionem propositi sibi à Deo , & Societate finis cognoverit esse opportuna : & in Prælatione sua benignitatis , ac mansuetudinis , caritatisque Christi , Petri , Paulique formulæ , semper sit memor :

g Paul. III. p. 37.

Relatè tamen ad Institutum , & Christianam mansuetudinem exerceenda .

& tam ipse , quàm ejus Consultores , ad normam hanc assidue spectent . *h*

h Paul. III. p. 12. & Iul. III. p. 64.

S E C T I O III.

De Potestate admittendi Socios, Collegia &c. & administrandi Bona temporalia.

Potest admittere ad Novitiatum, & Gradus.

*l. P. 9. c. 3. § 1.
& Greg. XIV.
p. 181.*

Quatenus possit Provincias instituire, Damos, & Collegia admittere, seu dissolvere.

*l. C. 1. D. 108.
& C. 2. D. 36.
& C. 4. D. 6.
m P. 8. c. 2. §. 2.
& P. 9. c. 3. § 5.
& 17. 18. & P.
4. c. 2. §. 3. &
Iul. III. p. 62.*

1. **E**X tam ampla facultate descendendo ad particularem, 1. Generalis potest per se, & per alios admittere, sive ad probationem, sive ad Gradum Scholastici approbati, aut Coadjutoris formati, sive ad Professionem, quos admittendos judicaverit. Poterit etiam eosdem, dimittereⁱ. Quid autem in admissione ad singulos gradus, aut dimissione servandum sit, vide supra.

3. Ad Eundem spectat Provinciarum institutio, re tamen diligenter considerata, & cum Assistentibus communicata^l. Ejusdem est Damos, Collegia, & Universitates Societati oblatas accipere; & in Fundatores, quos duxerit admittendos, admittere. Nequit autem dissolvere Damos, vel Collegia jam erecta, sine

fine Generali Congregatione. ^m

3. Quod si necessitas planè cogat, ut Generalis Congregationis tempus antevertatur; dissolutio pendeat à majori suffragiorum parte, quæ conferent Generalis, Provincialis intra Europam, & is etiam extra illam, in cujus Provincia residet Domus, aut Collegium, quæ in deliberationem veniunt; præterea Assistentes, Procurator Generalis, Secretarius, & duo antiquissimi Professorum cujusque Provinciæ intra Europam. "

4. Insuper, citra prædictam dissolutionem, penes Præpositum Generalem est facultas agendi quosvis contractus emptionum, aut venditionum quorumlibet Bonorum temporalium, mobilium, & immobilium: neque indiget ad eorum validitatem Socios collegialiter advocare. Eiusdemque est administrare Collegiorum Bona; & si quid relictum fuerit omninò liberum dispositioni Societatis, idem Generalis disponere poterit vendendo, aut huic, vel illi loco applicando, ser-

*Quomodo sup-
plendus defe-
ctus Congrega-
tionis Generalis
in dissolvendis
Domibus.*

" P. 4. c. 2. A.
& P. 8. c. 3. §. 1.
& Iul. III. p.
62. & C. 4. D.
23. & 27.

*Facultas Gene-
ralis circa tem-
poralium Bono-
rum admini-
strationem.*

• P.4.c.2.C.&
P.9.c.3. §.5.6.
& C.1. D. 77.
& 100. & 144.
& 59. & Pius
V. p.107. & P.
3.c.1. §.9. & C.
2. D.15. & 23.
& seq. & C.3.
D.16 & ult. &
C.4. D. ult. &
C.6. D.8.
P. Ex. c.1. §.4.
& P.4.c.2. §.5.
& A. & F. &
c.10. §.1. & P.
6.c.2. §.3. & P.
9. c.3. §.18. &
c.4. §.7. & D.
& P.10. §.4. &
Paul. III. p.14.
& Iul. III. pag.
66. & Greg.
XIII. p.168.
& 169.

Eligit Superiores, & Officiales: excipiuntur ipsius Assistentes, & Admonitores.

vatis tamen Decretis, quæ circa extractionem Bonorum extra Provinciam Societas condidit, & relata sunt Par.1.cap.6.sect.6. • Non potest autem Bona Collegiorum, vel suum, vel Consanguineorum suorum, vel Externorum quorumcumque, vel Professæ Societatis usum, convertere; cui tamen potest ex jisdem convenientem eleemosynam, dilargiri. ^P

SECTION IV.

De Facultate circa Superiores, Missiones, Constitutiones, & Privilegia.

1. **A**D eundem Generalem spectat constituere, atq; amovere Rectores Collegiorum, ac Domorum Probationis, Præpositos Domorum Professorum, ac Provinciales, Procuratorem etiam Generalem, & Secretarium Societatis, ac quosvis demum Officiales (exceptis Assistentibus, & Admonitore) eamque illis facultatem communicare, quam judicaverit expedire; eandemque

que restringere, ac revocare: At durante Congregatione Generali, Superiores mutare non potest. Et si, præ senio, aut gravi ægritudine, muneris vacare nequit, Vicarium sibi potest substituere cum approbatione Provincialium. Debet etiam ante mortem eligere Vicarium suum; qui vita perfuncti locum sustineat: atque hujus Constitutionis praxis ei seriò commendatur. f

2. Mittere item suos potest, vel ad perficienda studia, vel ad obeundas Missiones quocunque gentium; eosdemque revocare; modò non à Sede Apostolica detineantur. Si tamen ad tempus indeterminatum ab ea missi fuerint, revocare poterit, & sua cuique munia distribuet.

3. Sicut ad Generalem pertinet curare, ut Societatis Constitutiones ubique observentur, correctionibus, & poenitentiis etiam infligendis, ubi necessarium duxerit, ita ad eum pertinebit in illis dispensare; ubi eam esse mentem Constitutionum judicaverit, & non aliter. Poterit etiam dubia pertinentia ad Institutum declarare:

q P. 9. c. 3. §. 3.
& 14. 15. 16. &
20. & P. 4. c.
10. §. 3. & c. 17.
§. 1. & Jul. III.
p. 66. & Greg.
XIV. p. 281. &
C. 1. D. 1. & C.
5. D. 20. & 23.
& R. Prov. 22.
& C. 7. D. 66.
& F. Con. Gen.
§. 58.
r P. 9. c. 4. §. 6.
& c. 5. §. 6. &
D. & C. 8. D.
28.

f P. 8. c. 4. §. 1.
& A. & C. 4.
D. 20. 21.

Et quocunque
velit Socios
mittit.

t P. 7. c. 1. §. 1.
& 6. & c. & B.
C. & c. 2. §. 2.
A. 3. C. & H. &
P. 9. c. 3. §. 2. &
9. F. G. H. &
Paul. III. p. 38.
& C. 2. D. 12.

Et constitutio-
nes tuetur, de-
clarat, in his
dispensat.

rare: Quæ tamen Declarationes non habent vim legum, aut Decretorum universalium, sed tantum Ordinationum inservientium praxi bonæ gubernationis: cum illa condere, & abrogare sit tantum Congregationis Generalis; has verò Præpositi Generalis, non autem inferiorum Superiorum. "

" P. 4. c. 10. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 8. & D. & §. 11. & P. 10. §. 13. & Iul. III. p. 64. 65. & Greg. XIII. p. 285. & C. 1. D. 143. & C. 4. D. 19. & C. 7. D. 76.

Gratia Apostolica medio Generali Sociis communicatur.
x P. 5. c. 1. A. & P. 8. c. 1. §. 6. & P. 9. c. 3. §. 10. & Greg. XIII. p. 143. & 144. & Præf. in Comp. Privil.

7 Greg. XIII. p. 259.

Quid possit in ordine ad Congregationes.

2 P. 8. c. 2. C. & c. 3. §. 2. & c. 4. §. 7. & 25 §. 1. 2. & P. 9. c. 3. §. 12. & F. Con. Gen. §. 57. 58. 62. & C. 1. D. 8. & C. 6. D. 26.

4. Quæcumque Privilegia, Facultates, Indulgentiæ, Gratiæ &c. Societati conceduntur, Præposito Generali concessa intelliguntur; ita ut Personæ Societatis non possint illis uti, nisi quatenus sibi fuerint à Generali communicata. Cujus etiam est aggregare Congregationi primariæ B. Virginis reliquas per totum Orbem. 7

5. Poterit convocare Congregationem Generalem; tempusque ejus, & locum designare: spectatque ad ipsum convocatam dirigere; in eaque, at non in Deputationibus, duo Suffragia habet, & præterea qualitatem præcedendi ceteris paribus; ejusdemque est statuere, ut Provinciales etiam Con-

gre-

gregationes convocentur? Generalem autem Congregationem dissolvere, sine consensu ipsius Congregationis, quæ Generali superior est, non debet. ^a

§. 3. & C. 7. D. 71. & F. Con. Proc. §. 9.

^a C. 1. D. 145. & Form. Con. Gen. §. 75.

6. Non licet Generali Provinciales mutare post indictam certo tempore Congregationem Generalem, usque dum hæc dissolvatur, exceptis casibus, in quibus potest, & ipse Vicarius ^b. Quod si literæ designantes novum Provinciale, missæ ante indictam Congregationem Generalem, post hujus indictionem pervenerint in Provinciam, suum effectum sortiuntur; nisi ante indictam Congregationem antiquus Provincialis triennium non explevisset, & constaret Generalem non voluisse illum ante tempus exauctorare ^c. Porro hætenus dicta de non mutandis Provincialibus post indictam Congregationem, non pertinent ad Provinciales extra Europam ^d. At Superiores locales à Generali mutari possunt, modò absolverint tempus Regiminis, etiam post indi-

Quid post indictam Congregationem Generalem.

^b C. 1. D. 1. & C. 4. D. 58. & C. 5. D. 20. & 23. & C. 7. D. 66. & C. 12. D. 30. & 32. & F. Cō. Gen §. 58.

^c C. 12. D. 30. & 33. & C. 13. D. 21.

^d C. 13. Aft. 49.

dictam Congregationem Generalem, & ante inchoatam Provinciam.

C. 12. D. 31.

Ejus perpetui-
tas.

7. Ut autem prædictæ facultates exercentur majori auctoritate, notitia Personarum, & in gubernando experientia, atque adeo fructu; Generalis ad vitam, & non ad tempus aliquod erit eligendus. Accedit etiam hoc commodi ex eo; ut Societas, in rebus magni momenti satis ferè occupata, universalibus conventibus minùs distractionis patiatur. Præterea longius recedet omnis cogitatio, & occasio ambitionis; quæ hujusmodi Officiorum pestis est. Tum, illud expendendum, faciliùs unum, idoneum, quàm plures ad hoc munus inveniri. Ac demum hæc Constitutio suadetur exemplo Gubernationum magni momenti; quæ ad vitam esse solent, tam in Ecclesiasticis, quàm in Secularibus. De remedio autem, quo evitentur aliqua incommoda, quæ sequi possent ex hujusmodi Officio ad vitam producto, infra agetur. *f*

f P. 9. c. 1. §. 1.
& A. & C. 1.
D. 47. & Paul.
V. p. 310.

8. Per mortem verò ipsius non
expi-

expirat potestas Officialium, quos constituit, dum viveret; immo neque nominationes eorundem, sed executioni mandari debent: idemque judicium esto de ejus Ordinationibus, mandatis, & concessionibus. Sed excipiendi primò Commissarii, & Visitatores intra Europam; quorum nec perseverat officium; nec nominatio executioni mandanda est. 2. Nominationes autem Superiorum in locum eorum, qui moriente Generali triennium suum non expleverunt, sunt irritæ: nisi constaret Generalem defunctum voluisse illos ante expletum triennium exauctorare; & nisi ante rescitam mortem Generalis, etiam expleto triennio, nominationes executioni mandatæ fuissent. Alioqui nominationes hujusmodi amittunt robur suum, nisi novi Generalis auctoritas illis accesserit.

*Eo mortuo num
vigeant ejus
mandata*

2 C. 1. D. 5. a.
el. & D. 1. &
91. p. el. & C. 4.
D. 3. & 20. &
58. & C. 7. D.
72. & C. 12. D.
30. & C. 13.
D. 11.

CAPVT II.

*De Providentia , quam Societas
exercet erga Præpositum
Generalem .*

S E C T I O I.

De Providentia erga ejus Personam .

*Quàm conve-
niens aliqua
subordinatio
Præpositi Gene-
ralis .*

** P. 10. §. 8.*

*Circa victum ,
& alias expen-
sas .*

I. **S**ed tam ampla Præpositi Generalis auctoritas tum ipsi , tum Societati periculosa extitisset ; si nullam unquam sibi superiorem agnosceret ; prudentissimè ergo consultum , ut Societas exerceat erga Generalem providentiam suam sex in rebus , & multum in illum potestatis habeat ; & ut Generalis ad bonum omnia potest ; ita , si malè ageret , omninò subiectus sit . *

2. Prima igitur Providentia versatur , circa res externas vestitus , victus , & expensarum quarumlibet , ad Personam Præpositi spectantium ; quæ omnia augere , vel imminuere Societas poterit ; & huic Ordinationi
Præ-

Præpositus acquiescet. Quo in genere, cum Regula olim constituta, esset de mensa ejus privata, cibo tamen communi, quam laudata consuetudo confirmaverat; postmodum totis animis commendata ejus subtractio; quam P. Mutius p. m. induxerat, petieratque, ut perpetua, lege decerneretur^b. Alimenta verò Generali suppeditanda sunt ab ea, Domo, vel Collegio, ubi deget; & expensæ itineris, si quod agit, fient ab iis, quorum bono iter susceptum est; si tamen pro negotiis Societatis illud faciat. ^c

^b P. 9. c. 4. §. 3.
& c. 5. §. 2. &
C. 1. D. 76. &
C. 3. D. 38. &
C. 7. D. 7.

^c C. 2. D. 82.

3. Secunda ad corporis curam, pertinet; ne in laboribus, vel rigore nimio mensuram excedat^d. Quamquam non expediat loco temporalis Coadjutoris, adhiberi à Generali Sacerdotem, qui adstet ad ejus januam, admittendi causa adeuntes; poterit tamen vti alicujus Sacerdotis opera in iis, quæ opportuniùs tali personæ committenda judicaverit^e. Tertia ad Animam ejus spectat; cum etiam Viris perfectis aliquando hujusmodi cura sit necessaria. ^f

Circa corporis curam, & Socium, & animam.

^d P. 9. c. 4. §. 3.
& c. 5. §. 2.

^e C. 3. D. 55.

^f P. 9. c. 4. §. 4.
& c. 5. §. 2.

4. Cir-

*Hæc omnia per
Assistentes, &
Admonitorem
præstanda.*

*g. P. 9. c. 4. §. 4.
& A. & c. 5. §.
2. & C. 1. D.
82. & R. Assist.
& Adm.*

*Consultatio As-
sistentium in
ordine ad Ge-
neralem.*

h. C. 12. D. 7.

4. Circa hæc tria resque alias mi-
nus graves Societas exercet provi-
dentiam suam, medijs Assistentibus,
& Admonitore; de quorum officiis
infra agetur: hic monuisse sufficiat;
Assistentium esse, in duobus priori-
bus dicere, ac efficere, quod ad ma-
jorem Dei gloriam pertinere judica-
verint; in tertio verò dicere tantum,
idque per Admonitorem. §

5. Præterea cum novissimè P. de
Noyelle p.m. severam admodum cē-
suram sibi vellet imponere, ab Assi-
stentibus identidem exercendam; &
à Congregatione Generali enixè po-
stulasset, ut eam stabili Decreto sancir-
et; negavit Congregatio expedire
tam arctis vinculis suum Generalem
constringere. Ut tamen aliqua ex par-
te ejus desiderio satisfaceret, statuit;
ut deinceps PP. Assistentes, tertio
quoque mense convenientes, inter
se discuterent; num aliquid sit, de
quo monendus Generalis videretur;
quod & præstarent, si dimidia saltem
illorum pars monendum esse cen-
suisset. 4

6. Quarta materia exercendæ
Pro-

Providentiæ erga Generalem est, quando is vrgeretur (citra obligationem tamen sub pœna peccati) ad aliquam dignitatem, in qua Præpositi officium necessario relinquendum esset: tunc enim nec Præpositus eam admittere potest, sine approbatione Societatis; nec Societas, si obedientia Sedi Apostolicæ debita nō compulerit, assensum præstabit.

Quid agendum, cum nova Dignitas Generali offerretur.

i P. 9. c. 4. §. 5.
& B. & c. 5. §.
6. & E.

7. Singulis Hebdomadis Sacerdotes unum Sacrum facient, reliqui verò Coronam dicent ad intentionem P. Generalis¹: ea tamen Sacra non ita à Generali applicanda sunt; ut alii quicunque exinde solvantur ab obligatione Missarum ob elemosynas receptas, recipiendas-ve celebrandarum^m. De mortuo autem Generali, qui sunt in eodem loco Sacerdotes, quinquies Sacrificium Missæ offerant; & reliqui totidem Coronas recitent: in aliis autem locis per universam Societatem, tria sacra Sacerdotes facient, & reliqui tres Coronas dicentⁿ. Præter hæc sacra, precesque, in nostris ubique Templis Officium Defunctorum di-

Sacra ad ejus intentionem, vel pro ipso facienda.
1 Catal. Miss.
§. 20.

m G. 12. D. 3.

n Off. Vic. §. 2.

p C. 7. D. 5. &
C. 12. D. 56,
§ 5.

cendum, & solemne sacrum cum,
Exequiis, cui privata sua adjungent
eodem die Sacerdotes, & reliqui Co-
ronam . l

SECTION II.

*De Providentia in iis, quæ ad Generalis
officium pertinent .*

*Quid si inutilis
sit effectus .*

g C. 11 D. 48.

I. **Q**uinta est: si accideret, ut
valdè remissus esset in rebus
magni momenti, ad Præpositi Offi-
cium pertinentibus, & inutilis ad
gubernationem Societatis, propter
corporis gravem ægritudinem, aut
senium (non autem ob voluntariam
incuriam ?) spe emendationis ea in-
parte sublata . Tunc enim Vicarius,
qui Generalis officio fungatur, est
eligendus ab ipsomet Præposito,
cum approbatione Provincialium;
ad quod excitandus est ab Assistenti-
bus: si verò nequeat, aut rennat,
eligendus est Vicarius, juxta formu-
lam eligendi ipsum mortuo Genera-
li; & monenda Societas de statu Ge-
neralis, ut ipsa deliberet quid facto
præ-

præterea opus sit ^r. Vicarium cum pleno, & libero exercitio potestatis, & jure successionis, elegit Congregatio XI; & electio Pontificio diplomate munita fuit ^s. De hac substitutione redibit sermo, cum de officio, & electione Vicarii agetur. Quamquam si Patres congregati ad plura medietate suffragia judicarent non eligendum Vicarium; videntum erit pari suffragatione, an præter Ministros illos, quorum opera, Generalis utebatur, alios providere Societas debeat; ut sublevato Præposito, nihil ad gubernationem conveniens desideretur. ^t

2. Sexta, & postrema occasio contingeret, si (quod spes est Deum nunquam permitturum) Generalis aliqua peccata mortalia in externum actum prodeuntia commisisset; ac nominatim vulnerare quemquam, ex redditibus Collegiorum aliquid ad proprios sumptus assumere, vel cuivis extra Societatem donare, vel aliqua stabilia bona Domorum, aut Collegiorum alienare, vel pravam doctrinam habere.

Ii 2

3. Si

^r P. 8. c. 4. A. & P. 9. c. 4. §. 6. & c. 5. §. 5. & D. & C. 8. D. 28. 29. & F. Con. Gen. §. 1. & 56. ^s C. 11. D. 1. 2. & 4. & 6. 7. 8. & 29.

^t P. 9. c. 5. §. 6.

Que causa sufficiant ad ejus depositionem.

*Methodus in eo
iudicio servan-
da.*

3. Si quid ergo horum accideret, potest, ac debet Societas eum officio privare; & si opus est, à Societate remove; aut si delictum non eò pertingeret, sed tantum corrigendus videretur; iudicio quatuor, aut quinque, quæ correctio conveniat, statuendum. Duo tamen advertenda, 1. quoniam qui curam tam universalem aliorum habet, est magis obnoxius calumniis; probationes dictorum defectuum debent esse efficacissimæ. 2. Cum ad talem ferendam sententiam convocanda sit ab Assistentibus Cōgregatio Generalis (nisi, ut in re divulgata, ultrò ad eam venissent Patres) quoad fieri potest curandum est, ut dissimulentur causæ ejus Convocationis; & si privandus officio Generalis fuerit, secretò monendus, ut eo ultrò se abdicet; & seriò imponenda omnibus rei consciis secreti fides*. Quomodo autem in prædictis casibus monenda sit Societas, quomodo convocanda Congreg. Generalis, & convocata dirigenda, partim in Form. Congr. Gen. partim in Officio Assistantium exponitur.

CA.

* P. 9. c. 4. §. 7.
& C. D. & c. 5.
§. 4. 5. & B. C.
& For. C. Gen.
§. 1. & §. 5. & R.
Assist. 3.

CAPVT III.

*Quid præstandum, & omittendum
à Præposito Generali.*

1. **P**Ræpositum Generalem ad rectam muneris sui administrationem iuvabunt. 1. Auctoritas. 2. Exemplum vitæ suæ. 3. Mortificatio inordinatarum affectionum interna, externaque. 4. Severitas cum benignitate conjuncta. 5. Amor erga Societatem. 6. Preces, & sacrificia; in quibus potissima ejus fiducia sit. 7. Sollicitudo regularis observantiæ. 8. Tempus (quantum per valetudinem licet) impensum utiliter, partim agendo cum Deo, & Officialibus, partim seorsim considerando. ^a

Quid universè.

^a P. 8. c. 3. §. 6.
& G. & P. 9. c.
2. & c. 3. §. 8. &
c. 6. §. 1 & A. &
§. 2. & §. 13.

2. Ut locus magis conveniat ad communicationem Capitis cum suis membris, conferre plurimum potest, ut idem magna ex parte Romæ resideat: ubi cum aliis omnibus locis Societatis faciliori utetur commercio; & quia ibidem est Curia Romani Pontificis. Poterit nihilo-

Ejus Residentia.

b P.8.c.1. §.7.
& H. & c. 5.
§.1.

minus subditos aliis in locis visitare;
& prope Romam aliquando habi-
tare. ^b

*Quid erga
Pontificem.*

c P.7.c.1. §.8.

d Paul. III. p.
10. & Iul. III.
p 62. & P 6.c.
1. §.1. & P.7.c.
3. §.1. & P.10.
B.

3. Cum novus Christi Vicarius
in Apostolica Sede fuerit constitu-
tus, per se, vel per alium, intra
unū ab ejus creatione, & coronatio-
ne annum, tenetur Prepositus Gene-
ralis ejus Sanctitati declarare profes-
sionem, ac promissionem expressam
Obedientiæ, qua ipsi Societas pecu-
liari voto circa Missiones, ad Dei
gloriam, se obstrinxit ^c. Et gene-
ratim memor sit, in primis conser-
vandam benevolentiam Sedis Apo-
stolicæ; cui peculiariter obedire, &
inservire debet Societas: cum hæc
ejus prima, & summa Obedientia,
statuatur. ^d

*Quid cum de-
clinare oporteat.*

4. Ejus præterea officium pro-
prium non est Concionari, nec Con-
fessiones audire, aut alia hujusmodi;
nisi quid præstare hoc in genere sub-
inde per alias occupationes officii sui
ei liceat; quin ipsas Missiones Ponti-
ficias, ut recusare non potest, ita nec
debet affectare, aut petere, sine Socie-
tatis consilio, nec magnoperè occu-
pari

pari debet in cura rerum particularium Societatis, quas plerumque, rejiciet ad suos Officiales, etiam in ea Domo, ubi residet. Multò minus implicari debet negotiis secularibus, licet piis; ne tempus, ac vires ad ea, quæ pertinent ad ipsius officium, (quod quidem magis, quàm totum hominem requirit) eum destituant.

e Paul. III. p. 12. & Iul. III. p. 64. & P. 7. c. 1. §. 2. & D. & P. 9. c. 6. §. 1. & 4. §. 6. B. C.

CAPVT IV.

Quibus Commentariis, & Informationibus juvandus sit Præpositus Generalis.

I. **A** Pud se habeat Compendium omnium Literarum Apostolicarum, & Concessionum ad Institutum pertinentium, Catalogos itidem quatuor; duos spectantes ad Personas, earumque ætatem, Gradus, munera, & indolem; tertium continentem cujusque Collegii, & Domus statum. Hi autem Catalogi tertio quoque anno conficiendi,

Compendium Privilegiorum, & Catalogos apud se habeat.

mittendique à Provincialibus ad Generalem, juxta Instructionem accuratissimam, quam videre est Form. Scrib. §. 32. &c. & in Ord. Gen. cap. 19. unàque quartus de aptis ad Gubernandum, qualemque delineatum habemus Ord. Gen. c. 17. His quatuor Catalogis alium Provincialis addet, intermediis annis, continentem nomina, & Ministeria, in quibus unusquisque Nostorum eo anno occupatur, & supplementum triennialium Catalogorum^a. Demum, cum ad Præpositum Generalem, pertineat Societatis Ministeria, & Gradus, pro cujusq; facultate, distribuere; cognoscat, quoad ejus fieri poterit, conscientias subditorum, & Provincialium præcipuè, aliorumq; quibus munera majoris momenti committit.^b

^a P. 8. c. 1. N.
 & P. 9. c. 6. §. 3.
 & C. 2. D. 48. &
 54. & F. Scrib.
 §. 32. 33. 34. 35.
 & Or. c. 17.

^b Ex. c. 4. §. 36.
 & P. 9. c. 3. §.
 19.

*Litterarum cum
 inferioribus cō-
 municatio.*

2. At præter informationem illam, quam Generali suppeditant prædicti Catalogi circa habitualement, ferè statum Personarum, & munerum Societatis, necessaria etiam eidem est cognitio rerum, quæ in singulos propè dies incidunt, & subinde

de etiam remedium ab ejus suprema auctoritate deponant. Laudatur igitur literarum frequens commercium inter inferiores, & Generalem. Et is quidem frequētius scribet ad Provinciales, quamvis aliquando etiam oporteat agere cum Superioribus localibus, & particularibus personis; easdemque consilio, & si opus est, correctione juvare.

e P. 8. c. 1. § 4.
& 9. & P. 9. c.
6. §. 2. & Form.
Scrib. §. 1. &
9. & In. 9 § 11
& 3.

Ordo in ea servandus.

3. Cum autem præter casus extraordinarios, quibus quilibet, & quoties libuerit, ad Generalem scribere potest, oporteat in reliquis methodum aliquam servari temporum, & Personarum: hæc tradita est 1. in Constitutionibus paulò largior. 2. In Decretis Congregationum, & Generalium Ordinationibus aliquanto pressior, utpote accomodata ex crescenti in dies, unà cum Societate, negotiorum moli.

d P. 8. c. 1. § 9.
& L. M. N.

e C. 2. D. 16 &
54. & Form.
Scrib. in Cod.
Reg. p. 159. &
In. 9.

Ex prædictis igitur Regulis, & Ordinationibus perstringenda sunt præcipua capita, ad quæ illæ revocantur; & 1. A quibusnam, & quoties scribendum. 2. Scribendi materia. 3. Modus.

4. Quoad

*Quinam, &
quoties scribere
debeant ad Ge-
neralem.*

*f C 2. D. 54. &
Form. §. 7. 8. 9.*

*g R. Form. 6.
20. & R. Conf.
10.*

*h Form. §. 12. &
P. 4. c 17. §. 7.*

*Scribendi mā-
teria.*

*i Form. §. 10.
11. & 21. 22. &
In. 9. §. 5. 6.*

4. Quoad primum attinet, Provinciales in Europa scribent ad Generalem semel quolibet mense; extra Europam verò, quando se obtulerit navigationis commoditas. Superiores locales, & Magistri Novitiorum in Europa, tertio quoque mense; ex Brasilia, & nova Hispania bis in anno; ex India semel *f*. Consultores Provincialium, mense Ianuario, & Iulio; Superiorum verò localium mense Ianuario *g*. Rector Vniversitatis, Cancellarius, & Consilarii Vniversitatis mense Ianuario. *h*

5. Quoad secundum spectat, Materia erit cuiusque muneri apta. Et Provinciales quidem curent, ut Provinciarum, ac Personarum status Generali perspectus sit. Superiores verò locales, & Magistri Novitiorum scribant, quæ alicujus momenti fuerint; etiam si approbante Provinciali fiant; multoque magis ea, in quibus ille, aut nequit, aut recusat providere; omissis aliis, quæ per Provincialem transigi tutò possunt *i*. De Consultorum epistolis distinctius

in

in eorum Reg. p. 154. & cap. 10. Ordin. ubi traduntur capita de quibus Consultores scribent ad Generalem : & infra P. 7. c. 1. sect. 4. §. 5. & cap. 4. sect. 2. §. 6. de his agetur.

6. Circa modum verò scribendi ; quia longum nimis esset ire per singula ; indicasse locos sufficiat, unde ille peti possit ; suntque laudatæ sæpius Regulæ, & Instructiones ; quarum præcipua hæc ferè sunt capita .

1. Discretæ sint literæ ; ita ut supervacanea earum viterur prolixitas , & frequentia, necnon characterum improbitas , ambiguitas subscriptionis , &c. ^l . 2. Secretæ tum omnes , tum præsertim aliquæ *Soli* inscriptæ ^m : & quæ indigent opera Procuratoris Generalis, adjecta exterius litera P. notentur .

7. Quoniam verò Præposito Generali tot literarum , & negotiorum onus esset intolerabile ; quod ne magna quidem cum distractione animi, & sanitatis , ac longioris vitæ dispendio posset sustinere ; ut benè , expedite , & suaviter suum Officium faciat, multis ad id auxiliis sublevandus

Et Forma.

l Form. §. 10.
& 21. & In. 9.
§. 6. 7. & 11. 12.
13.

m Form. §. 13.
14. & 17. 18. &
23. & 25. & In.
9. §. 8. 9. & Or.
c. 4. §. 6. 7.

Levamenta Generalis in epistolarum expeditione.

n P. 9. c. 6. §. 7.
& D.

o C. 2. D. 54. &
Form. 6. 12. &
In. 9. §. 7. & R.
Secr. 8.

p P. 9. c. 6. E.

us est ⁿ. Et primò ad minuendum laborem non necessarium, Generalis (si res moram patiat) ad Provinciales scribet secundo quoque mense, ad Superiores verò locales sexto ^o. Literas Secretarii manu scriptas Generalis subscribet, aut Secretarius ipse, de ejus commissione *p*. 3. Aderunt illi præterea multi adiutores ad expedienda negotia, & literas, de quibus statim.

C A P V T V.

De Secretario Societatis, ejusque Sociis.

S E C T I O I.

De Officio Secretarii.

*Quibus Ministris
egeat Generalis.*

1. **N**on solum Præpositus Generalis eget Ministris particularibus, quales sunt Provinciarum Præpositi, hisque subordinati Superiores; de quibus Par. 7. infra agetur; sed opus habet etiam univer-

versalibus, & his quidem, aut ad excitandam rerum agendarum memoriam, aut ad consilium in iis sup-
peditandum, aut ad easdem diligen-
tia, ac labore executioni mandan-
das. Primæ partes Secretario de-
mandantur; secundæ Consiliariis,
seu Assistentibus; terriæ Procura-
tori Generali. ^a

^a P.9. c.6. §.7.
& 10. & 12.

2. Habeat igitur primò necesse
est aliquem Ministrum, qui ordina-
riè apud ipsum maneat; qui pro me-
moria, & manibus illi sit ad omnia,
quæ scribenda, & tractanda fuerint;
ac breviter ad res omnes Officii sui
obeundas: qui induat Personam
Præpositi; & præter potestatem, to-
tum Officii ejus pondus humeris suis
impositum esse existimet. ^b

Secretarij mu-
nus quale

3. Is igitur Præpositi Minister
vir sollicitus, & discretionis, & si
fieri posset, doctrinæ dono, & specie
honestæ, ac modo agendi verbo, &
literis cum omni hominum genere
præditus esse deberet; isque, cui in-
primis confidenter quidvis commit-
ti posset, quique Societatem in Do-
mino diligeret. ^c

^b P.9. c.6. §.8.
& R. Sect.1.

Quæ dotes in
Secretario præ-
requirantur.

^c P.9. c.6. §.9.

Secretarii jurat.

d P. 9. c. 3. §. 16.

a C. 4. D. 11. &
C. 6. D. 25. §.
12. & Form. C.
Gen. §. 60. &
Con. Prov.
§. 8.

f C. 12. D. 1. &
C. 13. D. 2.

g C. 4. D. 27.

h C. 1. D. 89.

4. Eligitur à Generali; idemque Secretarius Societatis dicitur^d. Si sit quatuor Votorum professus, admittendus est ad Congregationem Provinciam, cum suffragio activo, & passivo; non item ad Congregationem Procuratorum, nisi electus ad eam fuerit. Ad Congregationem, verò Generalem, post electionem, Præpositi, sive Professus sit, sive non, est admittendus, cum jure suffragii ad alia omnia, præterquam ad electionem Assistentium; quamquam informationes tam pro Generali, quam pro Assistentibus, & Admonitore eligendis, ab eo capi possunt^e; immo si contingat ante electionem Generalis alia negotia, ad eam non spectantia tractari, ad illam admittendus est^f. Habet etiam jus suffragii quandocumque agitur de Domo aliqua, vel Collegio dissolvendis, non obstante Dec. 23. C. 4. §. Potest idem creari Assistent; quamquam melius sit hæc munera in diversis Personis constitui^h. Habet plures Substitutos, & Socios; quibus in scribendis literis adjuvatur; qui licet

licet sub obedientia Vice-Præpositi, & Ministri Domus sint constituti; tamen poterit eos, cum ipsius postulat Officium, aut recreationis causa, foras mittere; & cum illis, si necesse fuerit, in ordine domestico dispensare.

l. R. Secr. 47.
& Sublt. 3.

SECTIO II.

De Secretarii obligationibus.

HÆc circa ejus munus, dotes, & Privilegia. Sunt præterea auctoritate Congregationis Generalis approbatæ, atque editæ ipsius Regulæ¹, quarum summa capita huc referenda.

l. C. 7. D. 30. &
101.

1. Curet Secretarius, ut talis sit, qualem Constitutiones requirunt. Tempus orationi, & sanctæ Missæ destinatum à negotiis vacuum habeat. Sit fidelitatis, & secreti tenax, Instituti gnarus, sollicitus, & industrius.

Quid in se præstare debeat.

m. R. Secr. 1.
2. 3. 4. 5.

2. Archivium habeat ad servandas Scripturas omnes, Societati utiles, suis distinctum loculamentis, instru-

Quid circa Archivium.

¶ R. 6. 7. & 22.
23. 24.

*Que Generali
in memoriam
revocanda.*

¶ R. Secr. c. 3.

*Quomodo ad
executionem
eundem juvare
debeat.*

p R. c. 3:

*Fidelitas, ac
secretum que.*

instructumque Libris; in quos, pro
materiarum diversitate, singula re-
ferri possint. Peculiares etiam pu-
gillares libellos, ad juvandam me-
moriā, secum ferat. "

3. Revocet P. Generali in me-
moriā literas scribendas, Consul-
tationes habendas, Officia præstan-
da Principibus, & suggerendum,
quarum Professorum Votum novo
Christi Vicario. In Consultationibus
fideliter, & dilucidè rem proponat;
ut nihil de facto reliquum discussio-
ni sit, sed solum de jure. Suffragia
pro defunctis, & alias preces indi-
ctas curet celeriter Societati signifi-
cari. "

4. Manus officium præstabit, tum
negotia foris agendo, tum literas
Domi scribendo. Leget omnes lite-
ras sibi traditas, excerptis præcipuis
earum capitibus, & Provinciis cu-
rabit communicari quæcumque ad
Instituti explicationem, confirma-
tionem, aut extensionem pertinet P.

5. Fidelitatem erga Generalem,
observabit, si nihil clam Generali
scribet, aut aget; si illi significabit
quid-

quidquid ejus providentia indigeat ; si nullam sibi gubernationis partem usurpabit . Erga Societatem verò , si interveniente causa cogendæ Congregationis Generalis , ipse eam , neque dissimulet Assistentibus , neque deferat . Secretum custodiet , tum nihil aperiendo earum rerum , quas secretas esse oporteat ; tum Archivi scripturas cautè conservando ; & in obitu Generalis tēpestivè omnia ejus scriniola obserando . 9

9 R. c. 4.

6. Assistentes , utpote lectos ad majus officium , revereatur ; nihilque ad eos pertinens sibi usurpet . Illisque communicabit literas omnes (excipiuntur soli inscriptæ) quæ ultro citroque mittuntur , Instructiones etiam , & Ordinationes ; prout aliquibus , aut universis ostendi ipsarum argumentum postulaverit . 7

Ratio agendi
cum Assistentibus

7 R. c. 5.

7. Sociorum curam geret , tum ut officio fungantur suo , tum ne ejus laboribus obruantur . Peculiarum unum habeat ad manus , ad omnia negotia ; & præcipuè ad expediendas literas , earumque expen-

Cum Sociis .

f R. c. 6.

fas adnotandas. f

Et cum Dome-
sticis, Externis-
que.

8. Cum aliis de Societate nul-
lam auctoritatis speciem præferat ;
nulli præcipuè faveat. Externis au-
tem se gratum religiosè præbeat ; &
verba ipsa, nedum negotia, ex vo-
luntate Generalis metiatur. *

s R. c. 5. 6. 7.

De ratione
scribendi liti-
rarum

9. Ratio autem scribendi literas
cum Religiosa semper debeat esse ;
alia tamen adhibenda cum Nostreis,
nempe usitata Societatis ; alia cum
Externis, nempe attemperata con-
ditioni Personarum, & praxi. At
utrobique Generalis voluntatem,
atque ingenium exprimat *. De-
mum ei cura injungitur, & dictatur
modus annuas literas colligendi, spar-
gendique per Societatem. *

u R. c. 3.

x R. c. 9.

SECTION III.

De Secretarii Sociis.

Quinam dicun-
tur Substituti
Secretariis.

I. **A** Djunguntur Secretario sin-
guli pro singulis Assisten-
tiis Patres ; qui à vicaria, quam ei
præstant, ope dicuntur Substituti ;
habent & ipsi suas Regulas, sed ma-
gna

gna ex parte conformes Regulis Secretarii. 7

7 R. Subst. r.

2. Subjecti sunt Vice-Præposito quoad domesticam disciplinam attinget: in iis, quæ ad Secretariam pertinent, Secretario; ut supra dictum. Non ita suis Assistentiis sunt addicti, ut aliis etiam non debeant commodare operam, si jubeantur; quin & Scriptoribus præsto esse debent in complicandis literis, si opus habeant. 7

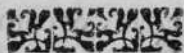
Eorum obligationes.

7 R. 3. 4 & 15.

3. Scriptorum nullæ sunt pecuniarie Regulæ; non placuit eos contributione Provinciarum in Romana Professorum Domo sustentari, sed P. Generali commendatum est, ut aliam iniret viam, citra Domus gravamen, illos alendi. *

Amanuenses.

* C. 4. D. 18.

CAPVT VI.

De Assistentibus.

SECTIO I.

*Assistentium munus, & qualitates.**Assistentium
munus.*

a P. 2. c. 4. §. 1. &
 & A. & c. 5. §. 2. & C. 1. D. 3.
 & R. Ass. 7.
 b P. 8. c. 1. G. & P. 9. c. 6. §. 11. &
 R. Ass. 7. & C. 1. D. 80.

Dotes.

c P. 8. c. 1. G. & P. 9. c. 5. §. 2. &
 A. & C. 1. D. 80. & For. Cop. Gen. §. 78. & 80.

1. **A**ssistentes instituti sunt, i. ut erga Præpositum Generalem eam providentiam, quam Societas exercere debet, exercent. ^a
 2. Vt eundem in Gubernatione consilio, diligentia, & labore adjuvent. ^b

2. Debent esse Professi quatuor Votorum, probi, fideles, Societatis, & boni communis amatores; qui consilio polleant; sint discretionis dono præditi; in rebus gerendis versati; & ad conversationem cum hominibus idonei; ad conservandam inter se, & cum Superiore pacem, & unionem apti: & quorum denique opera in iis, quæ statuenda sunt ad Dei gloriam, Generalis uti possit; siue præsentibus verò sint, siue

ab-

absentes, eligi perinde possunt. ^c

3. Numero quatuor, nec plures, nec pauciores olim eligendi erant ^d, electique diu sunt, reiecto etiam postulato peculiaris Assistentis pro Galliarum, & Flandriæ Provinciis ^e; donec summa omnium Electorum voluntate, concessus est quintus Assistens pro Gallia. ^f

Numerus:

^d P. 9. c. 5. §. 2.

^e & C. 1. D. 88.

^e C. 3. D. 10.

& 14.

^f C. 6. D. 1.

4. Quinque igitur eligendi Assistentes in præsentis sunt ex quinque nationibus, in quantum fieri possit; scilicet ex Italia, & Sicilia unus, alter ex Germania, alius ex Gallia, alius ex Hispaniæ Provinciis, alius ex Lusitaniæ ^g. Nomen autem nationis non semper eodem modo explicatum est in Congregationibus Generalibus: nam aliquando ut synonymum Assistentiæ sumptum est; hoc est pro ea Provincia, ex qua quis venisset ad Congregationem ^h; aliquando verò pro ea regione, ex qua quis natus esset ⁱ: Sed definitum tandem ad eam Assistentiam quolibet pertinere (ita ut eligi Assistens pro ea possit) ad quam ipsa Provincia, ex qua tunc ipse est, pertinet. ⁱ

Natio.

^g Form. Con.

Gen. §. 78. &

& C. 1. D. 80.

& C. 2. D. 10.

^h C. 2. D. 4. &

C. 3. D. 4. a. el.

& D. 3.

ⁱ C. 5. D. 1. &

C. 11. D. 9.

ⁱ C. 12. D. 5.

S E C T I O II.

De Assistentium electione.

A quibus eligantur ordinarii.

m P.9.c.5. §.3. & F.Con.Gen. §.78. &c.

n C.1.D.80. o C.2.D.22. & For.Con.Gen. §.84.

p Form. Con. Gen. § 82. & Catal. Cen. c.1. tit. 1. §. 5. & tit.3. §.2.

Et extraordinarii.

q P.9.c.5. §.3. & C.1.D.84. & C.4. D.24.

1. **E**lectio hujusmodi Assistentium eorum erit, qui Praepositum eligunt, quando ad id congregantur^m. Ea quadriduo ad informationes concessio, ad plura suffragia olim est habitaⁿ; nunc fieri debet ad plura medietate^o. Et quicumque ambitiosè egerit, ut vel ipse, vel alius Assistens eligatur; aut etiam alius excludatur; excommunicatur ipso facto, reservata Generali ejus absolutione. Huius verò delicti conscius, in virtute sanctę Obedientię, tenetur reum ad Generalem deferre. *P*

2. At si quem ex electis Assistentibus, vel mortem obire, vel abesse à Generali diutius oporteret; Generalis alium substituet; qui, cum approbatione majoris partis Provincialium, jus habentium ad Congregationem Generalem, manebit in demortui, vel absentis loco^q. Non est

est igitur Assistentis sibi aliquem substituere : nec aliqui à Congregatione Generali designandi, qui subrogentur, si opus fuerit : aut plures Provincialibus à Generali proponendi ; sed unum aliquem Præpositus nominare, ac substituere etiam potest ante Provincialium approbationem ; aliquam informationem de eo trāsmittens iis, quibus notus non esset *. Substitutus autem à Generali in locum Assistentis demortui, aut absentis, non habet suffragium in Congregatione Generali, seu Procuratorum, vel ad dissolvenda Collegia, seu Domos Societatis ; nisi prius constet de approbatione prædicta Provincialium . "

3. Electi Assistentes jurant, si acciderit aliquod ex iis, quæ sufficiunt ad Præpositum officio suo privandum, se fideliter Societati denunciaturus *. Et quidem electi à Congregatione iuramentum id præstabunt in ipsa Congregatione, si præsentés sint : aliter electi præstabunt coram iis, qui ius habent in Congregatione Generali ; hoc est coram

* C. 1. D. 841

f C. 3. D. 130

* C. 6. D. 27. §. 2. & C. 8. D. 19. & Form. Con. Gen. §. 85.

* C. 4. D. 25.

Iuramentum post electionem ab ipsis præstandum.

* P. 9. c. 5. §. 46

7 C. 6. D. 37. §. 1. & For. Con. Gen. §. 85. Præposito Generali, Assistentibus, Secretario, & Procuratore Generali. 7

Quando incipiat, aut desinat illorum officium jure ordinario.

7 C. 2. D. 10.

a C. 1. D. 90. & C. 2. D. 35.

Qua illorum mutatio extraordinaria.

b C. 5. D. 73. 74. & 77.

c C. 6. D. 4. & 10.

4. Novi Assistentes, si jam in Congregatione sunt, non mutant locum pro eo Congregationis tempore, à qua creantur, statim tamen sua potestate, & munere fungi incipiunt 7. Eorum autem officium jure ordinario durat usque ad electionem novi Præpositi, & sunt Assistentes Vicarii. 4

5. Mutati tamen sunt Assistentes pluries, non mutato Generali, ex imperio Summorum Pōtificum. Tres quidem mandante Clemente Octavo 6; omnes jubente Paulo Quinto 7, & ex Brevis Innocentii X. Prospero felicique statui &c. in quacunque Generali Congregatione, singulis novenniis, ut ibidem præcipitur celebranda, novi Assistentes ab illis planè diversi, qui præcedenti novennio Assistentes fuerint, eligendi sunt. Hæc tamen Innocentiana Lex non impedimento fuit, quominus Congregatio Generalis, non ex vi ejus Brevis, sed alio nomine congregata, Assistentis officium

tiam iis confirmaret; qui eo munere proximè defuncti fuerant. ^d

d C. 6 D. 27. §.
4. & C 9 D. 2.
& C. 10 D. 5. &
17. & Form.
Con. Gen.
§. 53.

SECTIO III.

Assistentium jura.

1. **E**T hæc quidem de eorum electione satis: jam quæ jura electos consequantur dicendum est. Assistentium munus nec Prælaturam continet, nec Dignitatem ^e: est tamen in Societate gravissimum, & multis gaudet prærogativis, ut ex dicendis constabit. Et i. dimittere officium datum à Societate, sine ejus consensu, non possunt ^f; qui etiam consensus expectandus, si aliquis Assistens indignum se præstaret eo loco. Suspendio autem ab executione Officii à Præposito Generali infligi posset. ^g

Gravitas muneris, & quatenus à Societate dependeat in eo retinendo.

e C. 7. D. 44.

f C. 1. D. 84.

g C. 1. D. 87.

2. Debent semper adesse Generali, qui eos sine gravi causa, vel necessitate, procul à se mittere non debet: si verò mittantur, non se excusare debent, sed obedire. Quod si Generalis, & non ad breve tempus, extra

Debent adesse Generali.

extra Urbem iret; ipsius erit decernere, an aliquos ex Assistentibus penes se habere debeat; aliquem tamen eorum secum, ut socium, habebit ^b. At si Pontifex vellet quendam ex Assistentibus aliquod mittere; ut plurimum Generalis informabit Pontificem, ut dignetur alium potius mittere. ⁱ

^b P. 8. c. 1. G. &
P. 9. c. 5. §. 2. &
A. & C. 1. D.
83.

ⁱ C. 1. D. 86.

Nec aliis ministeriis destinari.

3. Quò melius officio sibi commisso vacare possint, non occupentur ministeriis, quibus ab officio suo avocentur: & si in iis à Generali occupabuntur, impedimentum illi exponere debebunt, salva tamen obedientia. Ex eorum propterea numero non sit Vice-Præpositus, sive Minister Domus Professæ Romanæ: & expedit Societatis Secretarium ab eis esse distinctum. Si quid tamen temporis illis liberum fuerit, Prædicationi, Lectioni, Confessionibus audiendis, & aliis piis operibus vacare poterunt. ⁱ

ⁱ C. 1. D. 80. &
89 & C. 2. D.
74. & C. 4. D.
32. & R. Als.
5. 6.

Habent suffragium consultivum, & aliquando decernunt apud Generalem, & Vicarium.

4. Sunt ordinarii Consilarii Generalis in rebus gravibus; licet alii etiam advocari ab eo possint ad Consultationem: statuendi tamen facul-

tas

tas penes unum Præpositum erit^m. *m P. 4. c. 11. §. 2. & P. 7. c. 1. §. 1. & P. 9. c. 3. K & c. 6 §. 11. & C. 5. D. 65.*
 Cum verò sunt Assistentes Vicarii, apud ipsum habent jus suffragii decisivi in pluribus deliberationibus; nisi amplior potestas Vicario aliquando collata fuerit; ut in Vicarii Officio explicabitur. Habent etiam apud Generalem suffragium decisivum in iis omnibus; in quibus illud habent Provinciales extra Congregationem Generalem. *n C. 4. D. 23. & C. 5. D. 16.*

5. In ipsam Congregationem, *Quod jus in Congregationibus.*
 Generalem admittuntur æquè, ac Provinciales; nec ab ea excluduntur, qui in eadem officio suo defuncti sunt. Quin si contingat Generalem in ipsa Congregatione, aut paulò post decedere, nullo nominato Vicario, antiquissimus professione veterum Assistentium Congregationi præsidebit^o. Habent pariter jus suffragii in Congregatione Procuratorum^p; & ad electionem Vicarii, etiam seclusa^p Professionis antiquitate, si præsentibus fuerint: non videntur autem præsentibus, si cum extra Provinciam Romanam obierit Generalis, ipsi
 Ro-

o F. Con Gen. §. 5. & 53 & C. 1. D. 90. & C. 2. D. 3. & 20. & C. 4. D. 45. & C. 10. D. 15.

p C. 2. D. 19. & For. Con. Proc. §. 4.

§ C.9. D.34. &
C.12. D.54.

† C.9. D.15. &
F. Con. Prov.
§.8.

§ F. Con. Prov.
§.4.

*Privilegia quo-
ad epistolas, &
suffragia.*

† C.7. D.14.

§ C.9. D.11.

Romæ tunc fuerint †. At defuncti officio habent locum supra numerum in Congregationibus Provincialibus suæ Assistentiæ; si fortè per antiquitatem non haberent †. Ad nullam verò ex iisdem Congregationibus Provincialibus jus habent, cum eodem funguntur munere. §

6. Ipsorum literæ, Nostrorumq; vicissim ad illos referari non possunt ab ullo Superiore, Generali excepto †. In obitu Assistentium præter suffragia ordinaria tria Sacra, & tres Coronæ in tota eorum Assistentia, indicuntur; per reliquam verò Societatem Sacrum unum, & una Corona. "

SECTIO IV.

Assistentium obligationes.

QVo pacto verò Assistentes officio suo fungi debeant, petendum est ex ipsorum Regulis, quæ mandato Congr. 3. Decr. 11. & 33. confectæ, postmodum approbatæ D.43. Con.4.

1. De-

1. Debent emulari virtutes, quas Constitutiones desiderant in Generali, & in ipsis Congregatio 1. D. 80. Scientiam rerum pertinentium ad Institutum parent. Declinent quæ impedimento esse possunt functionibus impositi muneris. *

*Quid prestare
in se debeant.*

* R. Aff. 1.
2. 5.

2. Erga Societatem fidelitatem servent, quam interposito juramento sanxerunt; ut supra est dictum, ubi de Præposito Generali cap. 2. & juxta Const. P. 9. cap. 4. & cap. 5. & D. 28. 39. Con. 8. Ita suarum Provinciarum rem curent, ut publicam anteponan.

Erga Societatem.

7 R. 3. 4.

3. Erga Generalem providentiam exerceant superius explicatam. Singulari caritate, & humilitate cum illo agant; ejus auctoritatem apud omnes tueantur; & benevolentiam erga ipsum augeant. Suum illi judicium submittant, ubi quid statuerit, vel ipsis prius auditis, vel non; ut aliquando potest. Curam corporis ejus non negligant, intenti ut laboribus, & rigori parcat, victumq; & vestitum, convenientem habeat. Si Summus Pontifex, aliorum relatione,

Erga Generalem.

tu,

¶ P. 7. c. 1. §. 2.
& D. & P. 9. c.
4. §. 2. 3. 4. &c.
& R. 7. 8. 9. &
19. 20.

*Quomodo in ne-
gotiis se gerere
debeant.*

¶ P. 9. c. 6. §. 10.
& R. Assist. 10.
11. 12. 13. 14.
15. 16. 17. 18.

*Quo pacto inter
se.*

tu, adduci videretur, ut Præpositum mitteret, quò Societati non expediret, Assistentium erit quid incommodi ex ea Missione Societas acceptura sit, fideliter repræsentare. 3

4. Literarum capita, quæ consultatione egent, apud se benè perpendant, & conferant etiam invicem; ubi vel ad praxim, vel ad doctrinam aliquid altiore postulat considerationem; ut facilius postmodum deliberatio apud Generalem sit. Curent nihil prætermitti rerum tractandarum. Quæ ad Procuratorem Generalem pertinent, ita ad illum reiciant, ut diligentiam, tamen ejus exstimulent, & illius literas ad suas Provincias legant. Rectam intentionem habeant in Consultationibus, in iisdem libertatis debitæ, sed & modestiæ memores. Etiam si non interrogentur, poterunt Superiori proponere, quæ in mentem venerint usui futura. 4

5. Inter se verò Assistentes mutuam caritatem, & existimationem foveant, atque honore se invicem præveniant. In Consultatione si al-

ter

ter alterius dissolvere rationem debet, modestè se gerat; & negotiis Assistentiæ non suæ ne se immisceat. ^b

b R. 17. & 21.
22.

6. Erga reliquas Societatis Personas caveant ne Superiorum gubernationem impedian, sed potiùs juvent. Secreti retinentes sint, & ejus gratia literas, aliaque secreta scripta ita clausa habeant, ut à nemine legi possint. ^c

Et erga reliquos Societatis

c R. Ass. 23.
24. 25.

Appendix de aliis Assistentibus non necessariò adjungendis.

HIs Assistentibus, quorum officium hætenus descriptum est, S. Fundator alios adjungendos censuit, numero prioribus pares, aut plures etiam, quando Societas latius spargeretur, auctoritate impares; utpote quibus non demandanda dicitur providentia Societatis erga Generalem; sed qui potissimam partem consilii obtinerent in iis præsertim, quæ tam in doctrina, quam in praxi altiore considerationem postulant; essentque propterea Viri literis,

Assistentes
alius generis.

d P.g.c.6.§.10.
& F.

e P.g.c.6.§.11.

teris, & aliis Dei donis clari ^d. Cùm tamen iidem dicantur ab Assistentibus prioribus non esse necessariò distinguendi ^e; usus etiam obtinuerit, ut nulli alii Assistentes dicantur, aut sint; & Regulæ citatæ Assistentium utriusque classis jura miscuerint; nihil de illis dicendum superest: nisi fortè malis aliqua ex parte id officium Revisoribus Romanis generalibus tribuere; quorum opera in rebus ad doctrinam pertinentibus Præpositi Societatis non rarò uti consueverunt; & de quibus actum est Parte 5. cap.7.

C A P V T VII.

De Procuratore Generali.

Officium, & do-
tes Procuratoris
Generalis.

I. **P**Ræter adjumenta memoriæ, & consilii, postulat Præpositus Generalis diligentem operam ad exequendum. Auxilium ad id præstabit Procurator Generalis, qui Romæ resideat, ac prudentia, fidelitate, ac dexteritate cum hominibus agendi,

agendi, aliisque dotibus polleat, non sit tamen Professus^a. Dispensatum verò est à Congregatione XII. ut tunc quidem, necessitatis gratia, Professus constitueretur. ^b

^a P. 9. c. 3. §. 16. & c. 6. §. 12.

^b C. 12. D. 39.

2. Ejus electio pendet à Præposito Generali^c. Non debet habitare in Domibus Professis; nihilominus quando non tractat lites, vel ex necessitate, vel convenientia, ad tempus, id permissum est^d. Sublevandus & ipse est Ministris; alendusque cum Sociis sumptibus Provinciarum^e. Habet jus ingrediendi Congregationem Provinciale, supra numerum^f. Admittitur etià ad Congregationem Generalem, post Præpositi electionem, & Assistentium^g; immo & ante utramque; si contingat non agi de Generali eligendo, sed de aliis negotiis; absque jure tamen passivo in electione Secretarii Congregationis, & Sociorum, atq; etiam Deputatorum^h. Habet etiam jus suffragii extra Congregationem; quando agitur de dissolvenda aliqua Domo, aut Collegio, non obstante Decr. 23. C. 4.ⁱ

Ejusdem juris

^c P. 9. c. 3. §. 16.

^d P. 9. c. 6. §. 13. & G.

^e P. 4. c. 1. E. & C. 4. D. 38.

^f C. 8. D. 48. & F. Con. Prov. §. 8.

^g C. 3. D. 44. & For. Con. Gen. §. 60.

^h C. 12. D. 1. & C. 13. D. 2. & 50.

ⁱ C. 4. D. 37.

l. R. Proc.

Gen. 3.

Eius obligatio-
nes quoad se, &
negotia.

m R. 19.

m R. 2. & 4. 5.
6. 7. 8.

Quoad pecu-
niam, & Scri-
pturas.

Non modò ejus Socii ab ipso pen-
dent, ut infra dicetur; sed si qui fue-
rint Romę Procuratores rerum par-
ticularium, vel etiam Provincia-
rum ab ipso dirigentur, prout Ge-
nerali videbitur.

3. Quo pacto autem se gerere
debeat Procurator Generalis in sui
officii administratione, præscriptum
est in ejus Regulis, quæ leguntur in
Cod. Reg. p. 210. &c. Harum sum-
ma hæc est. Procurator Generalis
curet ædificationi esse iis, cum qui-
bus aget: subsit in iis, quæ ad suum
officium non pertinent, Superiori-
bus Domus^m. Ad ipsum pertinet
Forensia omnia negotia dirigere;
sed nullum ex gravioribus sine ap-
probatione Generalis aggredietur.
Rationem dabit status eorum iis, ad
quos pertinent; ostensis suis literis
ei Assistenti, de cujus Provinciis
agitur. Consulat juris peritissimos,
& maximè idoneos Curiales adhi-
beat. Lites verò, quantum fieri po-
test, declinet.

4. In re pecuniaria administran-
da sit accuratissimus. Habeat libros
ratio.

rationum, unde quotannis summa colligatur accepti, & expensi, transmittenda ad eos, quorum interest: omnisque administrationis rationem reddet tertio quoque anno ei, quem Generalis designaverit. Pecuniam alicujus momenti reponat in arca sub duplici clave; quarum alteram ipse, alteram diversam Socius habeat. Custodiat diligenter scripturas omnes authenticas: emat Bullas, & Brevia, quæ in dies emanant. Literarum, quæ scribit, exempla in librum referat, summam etiam rerum agendarum, confectorumque.

R. 9. & 19.

p R. 13. 14. 15.
16. 17.

5. Redigat Generali in memoriam petere à Summo Pontifice, quando expediet, confirmationem nostrorum Privilegiorum; Provinciis, ut suppeditent pecunias pro ipsarum sumptibus, & Quindenniis tempestivè, si quæ ob beneficia unita solvenda sunt. Superintendat tum externis Officialibus, tum Sociis domesticis, ut officio fungantur suo: & hos quidem poterit foras mittere, recreationis causa, &

Erga Generalem, & reliquos.

1 R. 3. 10. &
18.

De ejus Sociis.

v R. Proo.
Gen. 3.

ob negotia sui muneris. 7

6. Socii verò hujusmodi in iis, quæ ad suum officium non pertinent, sub Vice-Præpositi, & Ministri domus obedientia esse debent, quoad disciplinam domesticam spectat, & excepta recreationis causa, ut dictum est, ad alia quævis negotia, non ad Procuratorem pertinentia, si ipsis exeundum erit, non nisi de Vice-Præpositi licentia facient.

C A P V T VIII.

De Admonitore Generalis.

*Ejus munus, &
dotes.*

* P. 9. c. 4. §. 4.

1. **E**Xpositum superiùs est exercendam Providentiam Societatis erga Generalem, etiam in iis, quæ spectant ad ipsius animam; constituendumq; propterea virum, qui hoc munus exerceat: ut si animadverteret Præpositum in his, quæ ad Personam, vel Officium suum pertinent, minus benè agere, cum admoneret; unde & Admonitor dictus est *. Is autem debet esse Professus

festus quatuor Votorum, homo religiosus moribus, Deo in oratione familiaris, provecta jam ætate, iudicio maturo, in Instituto bene versatus, minimè credulus, aut timidus, nec futurus Generali ingratus, nec assentator; quem non repugnat esse unum ex Assistentibus. ^b

2. Eligendus est autem à Societate ipsa ad plura medietate suffragia, præmissa de eo informatione, vel in Congregatione Generali, vel in casu diuturnæ absentia, aut mortis, extra eam; ut proximè dictum est de Assistentibus: subrogatio autem alterius, ad brevem sic electi absentiam, potest fieri à Generali. Ad ejus electionem in Congregatione, advocandi sunt Procurator Generalis, Secretarius Societatis, & Procuratores Provinciarum, qui ad sunt *. Durat autem ejus Officium usque ad novi Generalis electionem ^d. Nam Generali vita functo, est Admonitor ejus Vicarii, quod si ipse fuerit Vicarius; eligendus est novus Admonitor à Vicario, consilio, & suffragiis Assistentium *.

^b C. r. D. 81. &
C. 2. D. 22. &
C. 4. D. 15. &
For. Con. Gen.
§ 86.

Ejusdem jura.

c P. 9. c. 4. § 4.
& C. 2. D. 22. &
C. 3. D. 42. &
C. 4. D. 24. &
48. & F. Con.
Gen. § 86. & c.

d C. 2. D. 35.
& Form. Con.
Gen. § 53.

e Off. Vic. §. 7.

f C.7.D.14.

Ejus literæ à nullo Superiore, præter Generalem, referendæ sunt. f

Obligationes, &
1. quando ad-
monere debeat :

3. In exercendo autem officio suo tria potissimum advertere debet : 1. Motiva admonitionis : 2. Admonitionis modum : 3. Eam subsequencia . Quæ omnia complectuntur ejus Regulæ approbatæ Decr. 43. Con. 4.

Circa primum . Quamvis non teneatur admonere Generalem de his, quæ illi proponenda duo, ut minimum, Assistentes non judicaverint : tamen eorum etiam, quæ à singulis Assistentium ei proposita fuerint, præcipuam habeat rationem . De iis verò, quæ sive ipsi in mentem venerint, sive ab aliis suggererentur, tum demum Generalem admonebit ; cum, præmissa oratione, ea non levis esse momenti in Domino judicaverit ; sive illa ad Personam, sive ad Officium Præpositi pertineant . §

§ P.9.C.4. §.4.
& C.1.D.82. &
R. Admon. 1.
& 4.

Quomodo præ-
standa admoni-
tio.

4. Circa secundum . Ea modestia, & humilitate officium suum obeat, ut subditum decet erga Superiorem totius Societatis ; nec mi-
nuere

nuere quidquam propterea debet interioris, aut exterioris reverentiæ, & obedientiæ, nec rursus necessariæ libertati quidquam detrahere ^b.

5. Circa tertium. Tacitus apud se contineat, quæ suggestit. Assistentibus tamen rationem impositæ ab ipsis admonitionis reddet; ceteris satis erit significare se proposuisse: & universè caveat, ne occasione sui officii apud alios auctoritatem Generalis imminuat. Qui si admonitione non profecerit, ipsius erit iterum, ac sæpius admonere.

in P. g. c. 4. §. 4.
& R. Admon.
2. 3.

*Quid agendum
post Admonitionem.*

in R. Admons
5. 6. 7.

C A P V T IX.

De Vicario Generali.

S E C T I O I.

*Quando, & quis Vicarius
eligendus.*

1. **H** Actenus enumerati sunt ordinarii administri, quibus Præpositus Generalis juvatur in Gubernatione universali Societatis:

*Duplex occasio
eligendi Vicarium.*

jam superest alius, licet extraordinarius, summæ tamen auctoritatis, Vicarius scilicet; cui totius regendæ Societatis munus, vel vivo adhuc Præposito, vel eo mortuo, potest obtingere.

Vicarius vivente Generali.

2. Et vivo quidem 1. cum Generalis ita morbo impeditur, ut tamen de sanitate non desperandum videretur, sine Congregatione Generali Vicarius per eundem Præpositum posset constitui; ut ipsius Officio, donec convalesceret, omnino fungeretur; & recuperata sanitate, concessa ei prius facultas cessabit.

¶ P.g.c.5. D.

2. Si ægritudo in rebus magni momenti Generalem ab Officio suo avocet, spe emendationis ea in parte sublata, tunc Vicarius est eligendus ab ipsomet Præposito cum approbatione Provincialium. 3. Si Generali ejus opis indigo, nec providente, Societas Vicarium ei adjungeret.

¶ P.g.c.4. §.6.

*c. P.g.c.4. §.6.
& c.5. §.6. &
C.8. D.29.*

Mortuo Generali.

3. At Generali mortuo Vicarij officium contingit 1. Si Generalis eum nominaverit, qui post mortem suam Vicarij potestate Societatem,

gubernet ^d. 2. Si nullo per Generalem vita functum nominato Vicario, is eligatur ex præscripto formulæ ^e.

^d P. 8. c. 4. §. 1.
& C. 4. D. 20.
21.

^e P. 8. c. 4. §. 1.
A. & For. Con.
ad el. Vic.

4. Certum est in omnibus prædictis casibus eligendum esse Profes-
sum quatuor Votum ^f. Et in
locum demortui Generalis eligen-
dus communiter ex his, qui adesse
Præposito, & ipsum juvare soliti
sunt; vel certè ex iis, qui proximè
degunt, & sunt in rebus Societatis
versati. ^g

Quis eligendus.

^f P. 8. c. 4. §. 1.
& c. 3. A. & C.
1. D. 42. & C.
3. D. 21.

^g P. 8. c. 4. §. 1.
& F. Con. §. 6.

SECTIO II.

De Vicarii Potestate.

1. **V**icarii autem potestas, su-
perstite Generali, sed in-
utili, amissa spe convalescendi, si
electus à Congregatione particulari
ad eligendum Vicarium convoca-
ta, erit eadem, quæ Vicarii, mortuo
Generali ^h. Si verò, aut à Præposi-
to Generali, cum approbatione
Provincialium, aut à Cōgregatione
ipsa Generali eligatur; erit eligentis

^h P. 8. c. 4. §. 1.
*Generali super-
stite.*

^h c. 8. D. 29.

Ge-

† P. 9. c. 4. §. 6.

l P. 9. c. 5. §. 6.

*Quid Vicarius
post mortem
Generalis præ-
stare debeat
circa ipsam.*

m C. 1. D. 43. &
C. 3. D. 33. &
C. 4. D. 43.

n Off. Vic. §.
13.

o Off. Vic. §. 2.

*Ejus Auctoritas
in genere.*

p P. 8. c. 4. A. &
C. 1. D. 43. & c.
q C. 1. D. 5. A.
& C. 2. D. 12.
A.

Generalis, aut Societatis, ejus pote-
statem determinare; & an absoluta
futura sit. Sed numquam usurpabit
nomen Præpositi Generalis. ¹

2. At Vicarii, qui Generali mor-
tuo substituitur, ad regendam So-
cietatem, & convocandam Con-
gregationem Generalem, ut no-
vum Præpositum eligat, auctoritas,
& obligationes explicantur in Offi-
cio Vicarii confecto, & approbato
auctoritate Congregationum ^m. Is
igitur, ubi primum declaratus est
Vicarius, ab antiquissimo Assisten-
tium debet accipere clavem scrinii
Generalis; nec quidquam inde ex-
trahere, nisi necessitas urgeat, &
præsentibus Secretario, & duobus
Assistentibus ⁿ. Statim pariter cu-
rabit, ut Missæ, & Orationes pro
anima mortui Præpositi fiant. ^o

3. Ceterum ad hujusmodi Vi-
carium spectat, Societatem univer-
sam gubernare, usque ad novi Ge-
neralis electionem ^p. Quare omnes
Officiales subesse ei debent ^q. Ge-
neratim verò, & exceptis enume-
randis limitationibus, Vicarius Ge-
nera-

neralis habet omnem potestatem, & facultatem ad gubernandam Societatem; qua instructus est Præpositus Generalis: ac nominatim ad illius quoque intentionem dici debent Sacrum, & Corona, quæ singulis hebdomadis dicuntur ad intentionem Generalis.

r C. 10. D. 8. &
C. 12. D. 36.
§. 4.

4. Ratio Gubernationis eadem erit quæ demortui Præpositi; ad illiusque sensum se componet, cum conjectando, ubi compertus non est. Res omnes graves, quæ differri possunt, ad novi Præpositi electionem differet. At, universim, res gravissimas, quæ differri nequeunt, semper ad plura cum Assistentibus suffragia decernet: gravissimæ autem censendæ, quas major pars, ipso cum Assistente consultante, gravissimas judicabit: reliqua minus gravia consultabit cum iisdem, magis, quam Generalis: literasque negotia continentès Assistentibus omnibus communicabit. Nullam verò Domum, Collegium, aut Universitatem instituet.

Gubernandi
ratio.

f Off. Vic. §. 6.

r Off. Vic. §. 8.

u Off. Vic. §.
12. & C. 7. D.
74.

x Off. Vic. §. 9.

5. Non potest mutare Assistentes,

*Limitatio erga
Officiales pri-
marios.*

tes, Admonitorem, Secretarium, Procuratorem Generalem, Præpositos, Rectores, Præfectos Probationum, & alios Officiales primarios, qui creantur à Generali, nisi fortè aliqui morerentur; & alii in locum illorum usque ad electionem Præpositi Generalis substituendi essent; vel aliquæ gravissimæ causæ intercederent; propter quas aliquis illorum ab officii executione tollendus, vel suspendendus videretur; & hoc quidem re cum Assistentibus communicata ad plura suffragia: quæ pariter adhibenda in electione Admonitoris; si fortè, qui fuerat Generalis Admonitor, in Vicarium electus est. Poterit etiam mutare Superiores quoscumque, quorum Generalis defunctus Successores nominaverit: si tamen ante obitum Generalis triennium regiminis expleverint.

*7 Off. Vic. §. 7.
& C. 1. D. 1. &
C. 4. D. 58.*

2 C. 12. D. 30.

*Alia in parti-
culari, aut con-
cessa, aut nega-
ta.*

6. Habet facultatem celebrandi contractus, non tamen alienandi, aut vendendi bona stabilia Societatis; nisi res sit in evidentem utilitatem, & quæ moram non patiatur,

&

& cum consensu Assistentium, ad plura suffragia ^a. Quæ pariter sequetur, ubi de mutandis Professis ab una in aliam Provinciam ante Congregationes Provinciales, aut de Missionibus eorundem ad remotiores partes gravior aliqua dubitatio incideret; nam ob leviores causas mutare non potest ^b. Potest admittere ad Professionem, & Gradum eos, qui habent omnia ad id requisita, non obstante Dec. 3. Con. 4. ^c, & dimittere è Societate Professos, & Coadjutores formatos; sed in causis gravissimis, & ad plura cum Assistentibus suffragia. ^d

7. Altera verò pars Officii hujus Vicarii est Societatem ad electionem Præpositi, primo quoque tempore faciendam, convocare; statuereque ad plura cum Assistentibus suffragia, an ad gravia negotia post electionem tractanda, præter duos Electores, in Congregationibus Provincialibus alios duos eligi oporteat, ad Congregationem Generalem venturos ^e. Decreto loco, & die, Missas, & orationes pro felici
ele-

^a Off. Vic. §. 10. & C. 2. D. 53. & C. 4. D. 36.

^b Off. Vic. §. 14.

^c C. 12. D. 10.

^d C. 8. D. 46.

*Quid prestare
debeat in ordi-
ne ad Congrega-
tionem Genera-
lem.*

^e P. 8. c. 3. §. 1. & A. & C. 2. D. 2. & C. 4. D. 35. & Off. Vic. §. 1. & 4. & F. Con. Prov. §. 32.

electione indicat. Vbi Electores con-
venerint, eis referat, quæ facta sunt
post mortem Præpositi ad Congre-
gationem pertinentia; & curet reli-
qua quæ primis quinque capitibus
Formulæ Con. Gen. continentur ^f.
Ipse in Congregatione Generali, cui
ante electionem præsidet, habet
unum tantum suffragium: sed cete-
ris paribus qualitatem præcedendi ^g.
Per electionem Præpositi cessat ejus
Officium ^h, non autem jus acceden-
di ad Congregationem Genera-
lem; ubi sedet inter Provincia-
les, juxta antiquitatem suæ
Professionis ⁱ. In even-
tum mortis suæ non
nominat Successo-
rem. ^l

^f Off. Vic. § 3.
4. §.

^g P. 8. c. 3. § 2.
& C. 1. D. 4. A.
& F. Con. Gen.
§. II.

^h Off. Vic. §. X.

ⁱ C. 3. D. 2.

^l C. 9. D. 14.

P A R S VII.

DE SUPERIORIBVS

Particularibus.

 Ræter Ministros, quibus eget Præpositus Generalis ad res universales, & sui Officii proprias, de quibus hactenus dictum est, opus etiam habet Ministris, ad munera particularia obeunda. Quamquam enim per se ipsum in illis aliquando versetur; nihilominus oportebit esse Præpositos inferiores, viros nempe selectos, & disciplinæ studiosos; quibus multum potestatis conferre, & hujusmodi res particulares ferè semper committere possit; illosque propterea sua auctoritate foveat, ac defendat, remissos gravi poenitentia correctos; & ante triennii finem, si opus est, exauctoratos in ordinem redigat. Ejus autem crebrior communicatio inter Præpositos inferiores

Quàm necessari sint hujusmodi Superiores, & quomodo à Generali in officio continendi.

*a P. 9. c. 6. §. 2.
& 6. & P. 10. §.
8. & C. 6. D. 37.
§. 7. & C. 9. D.
26. & In 18. §.
11. & Cl. c. 2.
tit. 2. §. 4.*

res

b P.9. c.6. §.2.
 & 6. & P. 10.
 §.8. & Or. c.
 17. p.1. §.18

res cum Provincialibus erit; quos probatæ Fidei constituat, ut qui intelligit ex his, & localibus bonam gubernationem Societatis pendere. Nam ferè quales Superiores fuerint, tales & eorum subditi erunt. ^b

C A P V T I.

De Provincialibus.

S E C T I O I.

Provincialium Electio, Substitutio, Cessatio.

*Provincialium
 Dotes.*

c P.9. c.6. I.

d P.8. c.3. A. &
 C.3. D. 21.

*Electio, & Sub-
 stitutio in casu
 mortis.*

e Paulus III.
 pag.51.

1. **S**I Superiores omnes accedere oportet ad dotes Præpositi Generalis, id potissimum Provincialibus convenit ^e. Et præterea necessario debent esse quatuor Votorum Professi, ^d

2. Iam dictum est P.6. c.1. sect.3. Provincialium electionem pendere à Generali. Et quamquam Paulus III. concesserit, decedente in Indiis Provinciali, alium ibi substitui, donec à Generali novus mittatur ^e, hoc

hoc privilegio minimè utendum, sed servandum quod pro Europæ Provinciis, in casu mortis, decretum est ^f. Si enim nullo Successore in ea Provincia nominato, nec ipse Provincialis moriens aliquem Vice-Provincialem designaverit, tunc Præpositus (non autem Vice-Præpositus Domus Professæ) vel si plures sint Domus Professæ, antiquissimus Professorum ex Præpositis, sit Vice-Provincialis, donec Generalis provideat. Quod si nulla in ea Provincia sit Domus Professæ, succedat in Vice-Provincialem Rector (non Vice-Rector) maximi Collegii, si Professus quatuor Votorum sit; aut si ille non fuerit talis Professor, sit antiquissimus similium Professorum ex ceteris Rectoribus. Si verò cōtingat nullum quatuor Votorum Professum esse Rectorem; sit nihilominus antiquissimus Professor quatuor Votorum Provinciæ tantisper Vice-Provincialis, quoad Generalis, aut Vicarius alium nominaverit. ^g

f Comp. V.
Prov.

g C. 4. D. 56. &
C. 9. D. 35. &
C. 13. D. 12.

3. At quando Provincialis pro-

M m

pter

*Quid agendum
in Europa Pro-
vinciis remotio-
ribus Provin-
ciali inutili.*

pter ægritudinem, vel alia de causa, inutilis ad gubernandam Provinciam redditus, Vice-Provincialem, constituere, aut negat, aut nequit; si omnium Consultorum consensu, vel etiam trium (quarto scilicet excluso, qui de jure succedere deberet, si is Consultor sit) certò, ac sine dubitatione Provincialis factus incapax omninò judicetur; in Provinciis Europæ extra Italiam, & insulas Italiæ adjacentes constitutis, Provincia regenda est ab eo, cui mortuo Provinciali de jure id competit, donec à P. N. responsum habeatur. Quod si Consultores Provinciæ, aut eorum, aliqui fortè præsentés non adsint, ubi Provincialis tunc versatur; sinceram ad eos de statu Provincialis informationem mittant Provincialis Socius, & ejus loci Superior, in quo tunc Provincialis reperitur; ut ex ea

4 C.9. D.11. Consultores judicium ferant. ^b

Quid in Indiis.

4. Cujus consultationis formula, ubi simile quid incidit, servanda etiam in Indiis, aucto tamen numero usque ad septenarium; quem explebunt, præter Consultores, antiquio-

tiquiores Professi præsentés, aut viciniore; quos omnes Socius Provincialis, si præsens aderit, aut eo absente, Professorum præsentium, antiquissimus monere debebit: & ex septem illis, quinque saltem, Provinciale prorsus esse inutilem judicare debebunt, antequam de Successore cogitent. Si verò Provincialis judicatus fuerit ad munus exercendum inutilis; Iudices aperiant literas, quibus continetur nominatio sequentis Provincialis, & succedat qui in illis nominatus fuerit. At si nullæ fortè tales literæ habeantur, succedat qui de jure in Europa succedere debet, juxta Decr. 56. Congr. 4. Si tamen ea Provincia Visitatorem habuerit; ille, auditis Consultoribus, de tota re judicet, & de Successore, via in Indiis ordinaria, provideat.

5. Si rursus Visitator Indicus (est enim ordinarius alicubi Magistratus) redditus esset inutilis; fiat Consultatio, quæ de Provinciali instituenda est; & Provincialis, in cujus Provincia Visitator tunc fuerit, intra numerum septenarium continebitur;

*Quid cum Visi-
tatore Indico.*

nisi fortè longissimè abesset, & periculum esset in mora, eritque Provincialis monere ceteros: non habebit tamen in eo iudicio nisi suffragium, ut ceteri: & si quinque iudicent Visitorem factum esse prorsus ad suum munus exercendum inutilem, aperiantur literæ (ut de Provinciali dictum est) succedatque, qui posteriore loco nominatus fuerit Visitator; at non extantibus hisce literis, tunc munus Visitatoris cesset omninò, etiam in reliquis Provinciis, si plurium ille Visitator fuerat; nam iudicio unius tenentur omnes acquiescere. ²

§ C.9. D.40.

*Quamdiu duret
Provincialium
regimen.*

6. Tempus Regiminis Provincialium erit triennium, ut plurimum: quamvis & contrahi, & prorogari etiam id spatium temporis possit. Illudque ex definito plerumque spatio temporis commodi accedit; ut sine nota, cursu triennii peracto, removeri possint, qui se parum idoneos ostendissent ¹. Sed ne ulli Provinciali triennium prorogaretur, quin & à Magistratu quolibet per annum à dimisso officio vacarent

¹ P.2.c.3. §.14.
& l.

fin-

linguli, & obedirent sicut ceteri, vix vocis Oraculo iussit Clemens VIII. ^m. Quod tamen mandatum, idem Clemens variis modis mitigavit, & Paulus V. & Alexander VII. omninò abrogarunt. ⁿ

^m C. 5. D. 54.

ⁿ Paul. V. pag. 312. & Alex. VII. in app. pag. 72.

7. Si contingat eos qui nominati sunt Superiores à Generali defuncto, nondum intellecta ipsius morte, munus injunctum deprecari; censuit Congregatio à Vicario, & Assistentibus ita audiendos, ut si probentur eorum rationes, nominati nullo Superiorum privilegio fruantur, sed maneant in statu pristino, donec ab electo Generali, vel confirmetur nominatio, vel mutetur. ^o

Quid agendum cum recusantibus, si Generalis obijerit.

^o C. 10. D. 9.

SECTIO II.

Provincialium facultates in genere.

1. **P**ROVINCIALIUM potestas pendet à Generali, ut dictum est; eaque alia ordinaria, & ex æquo omnibus conferenda; alia extraordinaria, communicanda pro ratione loci, temporis, & personarum.

Potestas Provincialium alia ordinaria, alia extraordinaria.

Vtramq; certò constare voluit Con.
2. Decr. 10. jamque ordinaria patet
potissimùm ex Provincialis Regu-
lis, & Compendio Privil. *p.* Extra-
ordinaria verò à Generali determi-
nanda.

p. R. Prov. 8.

*Ampla sit, &
nonnulla indi-
cantur ad quæ
posset extendi.*

g. P. 2. c. 1. §. 2.
& P. 9. c. 6. §. 2.
& P. 10. §. 8.

r. P. 4. c. 10. §.
3. & c. 17. §. 1.
& P. 9. c. 3.
§. 15.

f. P. 5. c. 1. §. 2.
& c. 2. §. 4. §. &
A. B. C. & P. 9.
c. 3. A.

*Quatenus illis
communicata
sint Privilegia
Societati con-
cessa.*

2. Sed in universum expedit, ut
Provincialibus ampla auctoritas cō-
ferri possit, & in aliquibus etiam
conferatur *q.* Et potest quidem Ge-
neralis communicare iisdem facul-
tatem constituendi Præpositos loca-
les, & Rectores, reservata sibi facul-
tate eosdem confirmandi, vel remo-
vendi *r.* Potest etiam iisdem tribue-
re facultatem admittendi ad quem-
cumque gradum, etiam Professio-
rum. *f.*

3. Circa Privilegia Apostolica,
Provinciales non modò habent om-
nes facultates, quæ in Compendio
facultatum Societatis ipsis conce-
duntur, sed tum ipsi, tum Visitato-
res, ubi est periculum in mora, ita
ut Generalis responsum expectari
nequeat, possunt uti etiam iis Privi-
legiis, quæ necessaria sunt; & licet
non inserta nostro Compendio, ta-
men

men aliqua communicatione Societati nostræ competunt. *

* R. Prov. 8. & Præfatio Cōp. Privil. Soc.

4. Ad Provinciałem quoque pertinent omnes facultates eorum, Superiorum, qui ipsi subordinati sunt; quæ ab ipso suspendi poterunt *. Vnde consequens est habere facultatem faciendi contractus in bonum Provinciæ, vel Collegiorum, aut Residentiarum in suis Provinciis. At quamvis id validè possit, nullo tamen modo facere debet, contradicente, aut etiam inconsulto Superiore locali; nisi urgens necessitas contrarium suaderet; in quo casu monere debebit Generalem, quas ob causas id fecerit *.

Et facultates inferiorum, sed cum aliqua limitatione.

* R. Prov. 9.

* C. 3. D. 54.

5. Porro facultates, & Privilegia quæcumque à Superioribus concessa, morte illorum, vel munerum abdicatione, non cessant. Sed illi, qui Superiorum, maximèque Provincialium munus ineunt, tenentur, ut primùm commodum illis fuerit, præsentibus, & coram monere Subditos, ut privilegia, & facultates à Prædecessoribus concessas aperiant, ut eas ipsi vel confirment, vel abro-

Quomodo perseverent, aut cessent Privilegia, & mandata ab iis profecta.

7 C. 7. D. 36.

1 C. 9. D. 12.

a Form. Con.
Proc. §. 16.

gent. Qua facta denunciatione, si illas Subditi non aperiant, de facto pro abrogatis habendæ. Idemque judicium esto de facultatibus à Visitatoribus concessis; quas etiam Subditi rogati Provinciali indicare tenebuntur: licet non possint eas Provinciales, nisi Generali admouito, revocare 7. Quæcunque pariter præcepta Personis particularibus imposita perseverant; donec à Successore revocentur 1. Responsa, & Ordinationes P. N. aliis Provinciis data, allataque à Procuratoribus in suam Provinciam, ita in hac vim habebunt, si Provincialis, auditis Consultoribus, judicaverit expedire. a

S E C T I O III.

*Facultates Provincialium spectantes
ad ipsorum Personas.*

*Quorum expen-
sis Provincialis
alatur, & de
ejus habitatio-
ne, Socio, Con-
fessario, &c.*

1. **F**acultates Provincialibus concessæ in particulari, aut magis directè ad ipsorum Personas referuntur, aut ad alios. Primi generis sunt: 1. Provincialis ali debet expensis

penſis ejus Domus, vel Collegii, ubi eſt: & quando iter agit, expenſas facient ii, quibus erit bono illud iter; modò pro Societatis negotiis ſuſceptum ſit ^b. In iis verò locis diutiùs verſabitur, ex quo cum Subditis, & cum Generali crebra communicatione literarum uti poſſit ^c. Nec diſcedet à ſua Provincia abſque Generalis facultatè, niſi locus eſſet vicinus, aut ſine gravi incommodo ejus reſponſum expectari non poſſet ^d. Debet ſuum locum in menſa aliis Provincialibus hoſpitibus deferre: atque hi exhibitam urbanitatem admittere ne graventur ^e. Illi conſeſſus eſt, dum aliis negaretur, certus Coadjutor temporalis, qui ei pro Socio ſit ^f. Alium, & Socium habet Sacerdotem à Generali conſtitutum; qui ſit ejus Admonitor, & à Reſervatis eum poſſit abſolvere. Idem ſemel quotannis certioreſ faciet Generalem quemadmodũ ſuas regulas obſervet Provincialis; ceteraſque Ordinationes executioni mandandas curet, & ut fructuoſè ſe gerat in obeunda Provincia.

^b C. 2. D. 52.

^c P. 8. c. 1. § 7.
& l.

^d R. Pro 2. 105.

^e C. 9. Aſt. 60.

^f C. 7. D. 29.

¶ P. 9. c. 4. §. 4.
 & C. 8. D. 25.
 §. 3. & R. Prov.
 11. & Or. c. 1.
 §. 10. & Cl. c.
 3. tit. 2. §. 3.

h Or. c. 1. §. 22.

i R. Rev. 15.

Officium perse-
 verat mortuo
 Generali, &
 post indictam
 Congregationem.
 l C. 1. D. 1.

m C. 1. D. 1. &
 C. 4. D. 58. &
 C. 5. D. 10. &
 21. & C. 7. D.
 66. & C. 12.
 D. 32. & For.
 Cō. Gen. §. 58.

n C. 12. D. 30.

vincia §. De Admonitoris officio
 distinctius agetur infra cap. 4. sect. 3.
 Quicumque autem Provinciali sit
 Confessarius cum eo potest dispensa-
 re in iis, in quibus Superiores cum
 suis Subditis^b. Si velit aliquid typis
 edere, id non faciet, nisi consulto
 prius Generali, servatoque, quem
 ille præscripserit, ordine.^c

2. Non expirat ejus potestas per
 mortem Generalis^d. Nec licet Ge-
 nerali ejus Officium mutare post in-
 dictam quamcunque Congregatio-
 nem Generalem, usque ad hujus dis-
 solutionem^e. In ordine ad hunc ef-
 fectum impediendi mutationem,
 tunc Congregatio decreta censi
 debet; quando à Generali certum
 tempus illi celebrandæ indicitur. A
 die igitur hujus indictionis non po-
 test Generalis mutare Provinciales;
 nisi in certis casibus, in quibus po-
 test, & ipse Vicarius^f. Quod si li-
 teræ designantes novum Provincia-
 lem missæ sint ante indictam Con-
 gregationem Generalem; sed non
 pervenerint in Provinciam, nisi post
 illius indictionem; perinde sortiun-
 tur

tur effectum suum; nisi ante inditam Congregationem antiquus Provincialis triennium non explevisset, & constaret Generalem non voluisse illum ante tempus exauctorare.

o C. 12. D. 30.
& C. 13. D. 21.

3. In absentia, vel in periculo vitæ, aut in graviore, & longiore morbo constitutus potest nominare Vice-Provincialem, si Generalis neminem designasset. Nominatio autem non potest cadere nisi in quatuor Votorum Professum.

Pro absentia, aut morte Vice-Provincialis nominat.

p R. PROV. 10.

q C. 4. D. 56.
& C. 13. D. 12.

4. Quando verò contingit Provincialem à sua Provincia abesse, constituto Vice-Provinciali, ille retinet eandem jurisdictionem, quam præsens habet.

Iura utriusque.

r C. 12. D. 53.

5. Pro mortuo Provinciali unum Sacrum, & una Corona indicitur in iis Provinciis, quas gubernavit.

Suffragia Provincialis vita functi.

s C. 9. D. 21.

Iam facultates, quæ ad alios referuntur, ne eadem sæpius reperantur, sequentibus Sectionibus reddentur, unàque jungentur tum auctoritas Provincialium, tum obligationes eorundem, servato titulorum ordine, quo Provincialis Regulæ di-

ge-

geruntur ; à quibus potissimam omnia derivanda sunt .

SECTIO IV.

Quo pacto Provincialis Subditos regere debeat , & agere cum Consultoribus -

Virtutes præstanda in Gubernatione

I. **Q**Uæ Superioribus localibus circa eorum Personas in Regulis præscribuntur , eò diligentius Provincialis curet , quò pluribus vitæ spiritualis studio præire debet . Eum sibi finem præfigere debet , ut Provinciam ad acquirendam Instituti perfectionem promoveat ; idque exemplo magis , quàm verbo . Imitetur mansuetudinem , & gubernationem Christi Domini ; Severitatem tamen suo tempore admisceat : Auctoritatem per solidas virtutes tueatur , dilectionem , & curam suorum præferendo , & præcipiendo modestè , ac circumspectè ; ita amabilem se reddat , ut omnes ad illum , fidenter recurrant , sollicitè animum ad gubernationem applicet ; sic tamen

men ut in studio orationis non inter-
pescat. Societatis Ministeria, si per
occupationes officii sui licebit, obire
poterit. *

* R. Prov. I. 2.
3. 4. 5. Paul.
III. pag. 12. &
Iul. III. p. 64.
& P. 4. c. 10.
§. 4.

2. Nullas Regulas, aut Ordina-
tiones, aut Consuetudines toti Pro-
vinciæ communes abroget; aut no-
vas inducat, inconsulto Generali.
Sed in illis, & in ipsis etiam Decre-
tis, & Constitutionibus potest cum
particularibus dispensare. Cujus di-
spensationis in rebus gravibus cer-
tior fiat Generalis; si ad dispen-
sandum, ut oportuisset, ejus re-
sponsum expectari non potuit.
Et præterea in dispensando ani-
mum advertet ad ea servanda; quæ
in gratiam Executionis præscripta
sunt; & commodius infra cap. 6.
§. 5. recitabuntur.

Non potest dero-
gare Regulis,
dispensare in
particulari po-
test.

* P. 9. 5. 3. §. 3.
& D. & Reg.
Prov. 6. 7.

3. Habeat quatuor Consultores
à Generali designatos in iis locis, ubi
frequentius residet; quorum unus
erit ejus Admonitor, & Socius, ut
supra dictum est: quamvis in singu-
lis Domibus, vel Collegiis uti po-
terit opera Superioris, & ejus Consul-
torum. Poterit alios etiam ad con-
sul-

Habeat Con-
sultores, & eor-
um Admonito-
res, & Socium.

8 P. 9. c. 8. §.
14. & I. & R.
11. 12. & Cl. c.
2. lit. 2. §. 3.

*Quomodo cum
illis agere de-
bet.*

7 R. 13. 14. 15.

7 Reg. 16.

4 Reg. 17.

sultationes nonnunquam vocare,
vel absentes consulere. *

4. Consultoribus autem com-
municet literas, & scripta, quæ per-
tinent ad rem, de qua Consultatio
habenda est. Quibus etiam, & Su-
perioribus suæ Provinciæ, manifesta-
ri faciat Ordinationes communes
quas accepit à Generali: hasque
præterea, si alicujus momenti fue-
rint, in libro ad id designato descri-
bendas curet. In proponenda deli-
berationis materia in neutram par-
tem animi sui propensionem osten-
dat 7. Si quando aliquid occurrerit,
de quo non liceat cum Consultori-
bus agere, poterit juxta primum, &
secundum modum in Exercitiis ad
electionem faciendam traditum,
quid agendum sit, deliberare 7. Li-
benter se ab aliis admoneri patiatur;
& ab eo præcipuè, qui officio Ad-
monitoris apud eum fungitur 4.
Consultationemque habeat, princi-
pio cujusque mensis cum iisdem de
Disciplina totius Provinciæ; ubi ex-
quirendum; quid de ea audiat;
quid Rectores, & eorum Consulto-

res

res ad ipsum scripserint. ^b

5. Consultores verò Provincia-
lis (præter ea quæ præscribuntur om-
nibus Consultoribus in ipsorum Re-
gulis in Cod. Regul. pag. 154. & de
quibus infra cap. 4. sect. 2.) hoc pe-
culiare habent, 1. ut non obstante
§. 6. In. 18. debeant tantum bis in
anno, mense Januario, & Julio ad
Generalem scribere, nisi res aliqua
majorem frequentiam posceret: ex-
ponent autem quid sibi in Domino
videatur de Provinciali, ejus admi-
nistratone, & rerum statu ^e. 2. Ad
eundem Præpositum scribēt, utrum
exactè servetur Instructio de Ordi-
nandis, quæ habetur cap. 5. Ordin. ^d,
& quæ præscribuntur de Collationi-
bus Casuum conscientie habendis
in Decr. 17. Congr. 13. & num prin-
cipio cujusque mensis Provincialis
instituerit Consultationes de totius
Provinciae disciplina, & quo fru-
ctu ^e. Præterea eidem Præposito si-
gnificabunt judicium suum de aptis
ad gubernandum ^f, & de promo-
vendis ad Gradum ^g. 3. Habent jus
suffragii decisivi ^h, si adsint Provin-
ciali,

b C. 6. D. 36. §.
6. 7. & Or. c. 18.
§. 23. & In. 18.
§. 6.

Consultarum
Provincialis ob-
ligaciones, &
lura.

e R. Conf. 10.
& Form. Scrib.
R. 20. 21. & C.
7. D. 91. & Or.
c. 10. §. 3.

d In. 1. §. 1.

e C. 6. D. 36. §.
6. & Cl. c. 2. tit.
2. §. 3.
f Or. c. 17. p. 3.
§. 5. & Or. c. 18.
par. 6.
g Or. 18. p. 1. §.
10. & p. 5. §. 6.
& p. 6.

h Form. Con.
Prov. 6. 10. &
C. 7. D. 48.

i C. 9. D. 11.
& 40.

l R. Prov. 113.

*Constitutiones,
Decreta &c.
Provincialis
apud se habeat.*

m Reg. 18.

ciali , in consultatione prævia ad Congregationem Provinciale[m] , super impedimentis eorum , qui ad eandem Congregationem accedere debuissent ^h . 4. At extra Italiam , & Insulas adjacentes , simili jure voti decisivi gaudent , ad statuendum , an Provincialis planè inutilis redditus sit ad gubernandam Provinciam ; & in Indiis etiam ad deliberandum de simili impedimento Visitatoris ⁱ . Ac demum in Europa ; cùm , audita morte Generalis , mittendus videretur extra Provinciam aliquis ; cui jus suffragii esset in Congregatione Provinciali ^l . Atque hæc satis de Consultoribus Provincialis .

6. Ipse verò habeat secum literas Apostolicas authēticas , & Compendium facultatum Societatis , Cōstitutiones , Decreta , Regulas omnes , & quæ à Generali ordinantur , eaque bene intelligat , & observari faciat ^m . In loco , in quo diutiùs ei residendum est , habebit Archivium , in quo asservabit , quæ ad suum officium , & communem usum Provinciæ pertinent , quæ omnia ex
Cata-

Catalogo à se subscripto Successori tradet^r. Habeat præterea libellum, in quem referat, quæ agenda, aut scribenda sunt.^o

n R. 19.

o R. 19.

7. Orationes, & Missas indicere poterit; sed modum in his non excedat.^p

Orationes indicare possit.

p R. 21. & P. 7.
c. 2. M.

SECTIO V.

Provincialis jura, & obligationes erga sibi subordinatos Superiores, & eorum Officiales.

1. **E**T si non potest Præpositos Domorum, & Rectores Collegiorum, & Domorum Probationis suæ Provinciæ constituere: si tamen necesse esset aliquando mutationem facere Superioris alicujus, & periculum esset in mora, vel si is moreretur; poterit aliquem, qui vires Superioris gerat, interim constituere, donec Generalis admonitus provideat. Ministros autem, & Procuratores ipse designabit, atq; etiam Subministros, & Præfectos Sanitatis.^q

Quando Superiorem constituere possit.

q R. 22. & P. 9.
c. 3. §. 14.

N n

2. Ejus-

Et reliquos Officiales.

r R. 23.

f R. 24.

8 R. 25.

Tum Prædicatores, Confessarios, Magistros.

*2 R. 26. & C. 2.
D. 62. & C. 13.
D. 16.*

*x P. 4. c. 6. F. &
c. 7. A. & c. 12.
C. & R. Prov.
27. & St. Prov.
3.*

*Crebra literarum communi-
catio.*

2. Ejusdem erit constituere Magistros Novitiorum in locis Probationis non separatis, sed à Generali confirmandos; designabitq; Præfectos rerum spiritualium, Viros selectos juxta In. 10. itemque ordinarios nostrorum Confessarios, Consultores etiam, & Admonitores eorum, qui præfunt in Provincia; atque illi suo munere fungi statim poterunt, licet confirmandi à Generali.

3. Prædicatores, & Confessarios idem constituet, præmisso tamen domestico examine, & approbatione Ordinariorum juxta formam Concilii Tridentini. Lectores ordinarios in omnibus classibus, & primarios Officiales (præter Rectorem, & Cancellarium) in Universitatibus deligat; novas tamen, lectiones non addat, nec Scholas usquam ullas, & præsertim eas, in quibus pueri legendo, & scribendo instituuntur; quod nec privatim licebit, sine facultate Generalis.

4. Crebra intercedat inter ipsum, & inferiores literarum communi-

municatio, & hi juxta ejus arbitrium in omnibus se gerant ⁷. Et quamvis Superiores locales, & qui in Missionibus versantur, debeant scribere ad Provincialem singulis hebdomadis; ipse tamen ad eosdem non nisi singulis mensibus. ⁷

5. Tucatur auctoritatem Superiorum immediatorum in subditos; ita tamen ut constet posse omnes ad mediatos recurrere: ideo quidquid agendum erit, quod ad immediatorum officium pertineat, per eosdem fieri curabit ^a; nec ab eorum obedientia quemquam eximar, inconfulto Generali, nisi periculum esset in mora; & tunc certiore faciat Generalem de Persona, & causis, propter quas eam exemerit. ^b

6. Et quia magni momenti est ad tuendam disciplinam, & executionem urgendam Superiorum immediatorum fortitudo, & constantia; ad eam fovendam Provincialis 1. amanter cum illis agat, ostendatque se de illorum bono successu, & auctoritate tuenda esse sollicitum. 2. Examine diligenter subditorum,

N n 2

que-

⁷ P. 8. c. 1. §. 4.
& 9. & P. 9. c. 6.
6. §. 2. & Form.
Scrib. §. 1. & c.
⁷ P. 8. c. 1. L. &
C. 1. D. 53. &
For. Scrib. §. 26
& 5. 6.

Defendat Superiorum auctoritatem.

^a P. 2. c. 1. §. 2.
& P. 4. c. 10. §.
4. & P. 8. c. 1.
§. 4. & 6. & R.
Prov. 28.

^b P. 8. c. 1. D. &
E. & R. Prov.
31.

Media ad eorundem constantiam fovendam.

querelas adversus Superioris rigorem; ne fortè existiment rigorem esse exigere à Subditis exactam observationem Regularum. Nec minus examinetur, quid causæ sit, cur de multis Superioribus non audiantur Subditorum querelæ; an quia salva disciplina suaves, an quia remissi, quòd pacificè vivere velint.

3. Non sit facilis credendo delationibus contra eosdem. 4. Curet, ut omnes intelligant unam omnium Superiorum mentem esse, ad executionem urgendam; neque recursus in hac parte prodesse. 5. Urgeat executionem apud Superiores immediatos. 6. Non permittat Regularum trāsgressores impunitos abire, etiam si antiquiores sint, & benè meriti: & eadem disciplina communis sit ipsis Superioribus, si suo officio desint. 7. Ante suum è Collegiis discessum curet executioni mandari ea, quæ certò à Regularum præscribuntur, & prætermissa sunt: quod si aliud tempus postulant, notet in Memoriali: & negligentes in executione Rectores etiā à tali onere liberentur. 6

7. Quos

b C.6.D.37. &
C.9.D.26. &
In.18. §.3. &
11. & Cl. c. 2.
si.2. §.4.

7. Quos ad gubernationem idoneos judicaverit, aptis experimentis exerceat, & universim curet singulorum talentis Ministeria congruere. ^d

De idoneis ad gubernandum, alia Ministeria.
d R. 29. 30. & R. Visit. 24. & 26. 27. & 40. &c. & Or. c. 17. p. 1. §. 2. 3. &c. & Id. 21. §. 4.

SECTION VI.

Provincialis jura, & obligationes erga admittendos in Societatem.

1. **P**Otest admittere ad probationem vel per se, vel per alios: caveat tamen in admissionibus justas Externorum offensiones; excludat ineptam turbam; & ad Examinatorum regulas omnia exigat. Circa dimissos recipiendos observet Constitutiones. ^f

Quos admittere possis.

e P. 1. c. 1. & P. 10. §. 7. & R. 32. 33. 34.

f R. 46.

4. Vbi dubium incidat de impedimenti indispensabilibus, Generalem consulat: ad quem etiam referet, si admitti cupiens spem magnam sui faceret; sed aliquo hujusmodi impedimento detineretur &.

Quid ages cum impeditis.

g Ex. c. 2. D. & P. 1. c. 3. G. & R. 35.

3. In impedimenti secundariis dispensandi facultatem habebit; preterquam in deformitate magna, aut

Quandb dispensare cum illis possis.

b P. 1. c. 3. & R.
Prov. 36.

*Et cum Novitiis
circa Probatio-
nes.*

i Ex. c. 4. §. 9. &
43. & P. 5. c. 1.
C. & C. 2. D.
34. & C. 5. D.
32. 13. & 63. &
R. 37. 38.

*Coadjutores par-
se admittendi.*

l P. 1. c. 2. §. 2.
& A. & P. 3. c.
3. §. 7. & H. &
P. 4. c. 3. §. 2. &
c. 10. §. 6. 7. &
H. & C. 1. D.
103. & R. Prov.
39. & In. 6. §. 4.

*Quos possit di-
mittere.*

defectu insigni (qualem habent Eu-
nuchi) & in ætate infra 15. & ultra
50. expletos annos; & in conjugatis
etiam, in casu, in quo non est im-
pedimentum essenziale. ^b

4. Poterit dispensare cum No-
vitiis in sex experimentis, & in se-
cundo anno circa studia, idque ex
commessione Generalis; sed non in
contrahendo biennio probationis,
licet illud prorogare possit. ⁱ

5. Coadjutores temporales non
plures admittendi, quam necessitas
eorum ministerii postulat. ^l

SECTIO VII.

*Provincialis jura, & obligationes
erga dimittendos.*

I. **F**acultatem habet dimittendi
eos, qui in prima, & secun-
da probatione, ante, & post emissâ
vota Devotionis versantur; nisi à
Præposito Generali in illius Provin-
ciam destinati, aut de Societate ip-
sa tam bene meriti essent, ut eorum
particularis ratio habenda videretur:

ex-

excipiuntur tamen graves, & urgentes casus; in quibus etiam tantummodò poterit dimittere Scholasticos approbatos, & Coadiutores non formatos; at formatos, & Professos nunquam; nisi fortè in locis remotissimis id concedendum iudicasset Generalis.

m P. 2. c. 1. C. &
R. 40. 41. & 43.

2. Si qui tamen horum exceptorum dimissus est, Generalis admonendus; cui etiam tempestivè referendum de iis, qui parum idonei Societatiprehenduntur.

Monendus Generalis de dimissis, & dimittendis.

n R. 40. 41.

3. In dimittendo præmittat consultationem, & tentet alia remedia ante hoc extremum; observetque Constitutiones Par. 2. cap. 3. aliaque relata superius P. 4. c. 7.

Servanda in dimissione.

o R. 43.

p R. 44. 45. 46.

SECTIO VIII.

*Provincialis jura, & obligationes circa
literarum studia.*

1. **P**rovincialis est omni studio curare, ut in hoc Societatis Ministerio, quod unum est ex primariis, nihil prætermittatur ex iis,

Litterarum studia Provinciali commendantur.

9 R. Prov. 48.
& St. 1. & 38.
& In. 21. §. 2.

Et Scholasticorum pietas.

† P. 4. c. 5. E. &
c. 14. §. 3. & St.
R. Prov. 31. &
34. & 40.

*Scholasticos in
classes dividat.
Professores ido-
neos constituat,
ac dirigat.*

‡ P. 4. c. 5. §. 2.
& c. & c. 9. §. 3.
& c. 13. §. 4. &
E. & R. 49. 50.
51. 52. & Reg.
Rect. 37.

§ P. 4. c. 6. §. 6.
& c. 12. & 13. &
R. Prov. 47. &
St. 2.

¶ P. 4. c. 12. §. 1.
& c. 14. §. 1. &
St. R. Prov. 5.
& 9. §. 2. & C.
5. D. 41. & 56.
& C. 13. D. 15.
* C. 5. D. 41. &
R. Prov. 54. &
St. R. Prov. 16.
& C. 9. D. 23. &
31. & Ord. P.
Piccol. pro stu-
diis §. ult.

quæ in 4. Part. Constit. Regulis, &
Ratione studiorum habentur. 9

2. Sibi præcipuè commendata
putet, quæ in Magistrorum Regulis
ad pietatem, & doctrinam Christia-
nam faciunt. Libros bonis mori-
bus noxios procul arceat; Confessa-
rios plures pro externis Scholasticis
designari curet. r

3. Ipsius prudentiæ relinquitur
suis Nostros studiis literarum addi-
cere, ac ab iisdem remove. f. Con-
stituet idoneos, & eruditos Profes-
sores, pro ratione loci; nullum ve-
rò Lectorem adiciet in cōsulto Ge-
nerali. Sacræ Scripturæ explican-
dæ viros linguarum peritia, Theo-
logia Scholastica, ceterisque scien-
tiis, & eruditione excultos eligat.
In primis meminerit, non esse ad
cathedras Theologicas promoven-
dos, nisi qui erga S. Thomam benè
affecti fuerint. Professores ad no-
vitates pronos à docendi munere
removeat; curetque ut solida do-
ctrina ubique tradatur, omissis inu-
tilibus quæstionibus. Literarum
humaniorum Professorum peculia-
rem

rem curam habebit . Eximiis talentis præditos non distineat in habendis inferioribus Scholis. 7

g R. Prov. 59.
& St. 22. C. 7.
D. 92.
7 St. R. Prov.
26. 27.

4. Provincialis in virtute sanctæ Obedientiæ tenetur non permittere, ut in sua Provincia à Nostreis quidquam evulgetur de Potestate Pontificis supra Principes, aut de Tyrannicidio, nisi prius Romæ probatum sit . Eidem in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis, aliisque injunctum est, ne sit negligens in curanda observantia Decreti, quo interdicitur Nostreis affirmare licitum, quocumque prætextu Tyrannidis, Principes occidere. 6

Et in aliquibus obligatur ex præcepto.

a Catal. cens.
c. 5. §. 2.

5. Curet ne Coadjutorum penuria nimium graventur qui studiis vacant . Reditum annuum instruendæ Bibliothecæ in Collegiis attribuat . Comœdias, aliaque id genus rarissimè, latinas tantum, valde decentes, nunquam in Ecclesia permittat . Sub finem studiorum admoneat Generalem de singulorum ingenio, & profectu f. Librorum translatio, atque editio à solo

b Catal. cens.
c. 5. §. 2.

Varia in studiis curanda.

c P. 4. c. 3. §. 2.
& c. 6. §. 3. & B.
& St. R. Prov.
32.

d St. R. Prov.
33.

e R. Prov. 58.

f R. Prov. 59.
& P. 4. c. 9. §. 3.

g R. Prov. 60.

Reliqua remif-
fius.

solo Generali concedenda. 5

6. Sed quia molestum esset persequi singula, quæ ad studia literarum pertinent, & ferè omnia suis apta locis, ut materia poscebat, sunt tradita, satis erit ad capita quædam revocare Provincialis Regulas, quibus ille in hac materia dirigitur. Circa Professores Superiores, præter proximè indicata, videantur Reg. Prov. 53. 54. 55. & St. R. Prov. 16. 17. Circa Theologiæ moralis studia R. Prov. 57. St. R. Prov. 12. 13. 14. 15. Circa Linguas Sacras R. Prov. 51. & St. R. Prov. 7. Circa Humanitatis studia R. Prov. 50. St. R. Prov. 18. 22. 23. 24. 25. Circa Professores inferiores, & earum Scholas distinguendas. St. R. Prov. 21. 26. 29. 30.

De nostris Scholasticis dispartien-
dis, detinendisque in qualibet fa-
cultate juxta eorum ingenium; æta-
tem &c. R. Prov. 49. 50. 51. 52. & 56.
St. R. Prov. 6. 8. 9. §. 1. & R. 17. 18. &
20. & 26. 27. De Horis, & Vacatio-
nibus Scholasticis, St. R. Prov. 35.
36. 37. & 39. De examinandis, &
promovendis Nostreis in ordine ad
Scho-

Scholas, & Gradus literarios. Reg.
Prov. 62. 63. 64. & St. R. Prov. 19. &
27. & Or. c. 18. par. 2. & C. 7. D. 33.

Potest præterea vel per se, vel per
alios præsentare Nostros idoneos
ad Ordines Ecclesiasticos suscipien-
dos ^h.

*In suscipiendo
Sacramento Or-
dinis.*

h R. Prov. 61.

SECTION IX.

*Quid possit Provincialis, debeatque in
promovendis, Professis, & Coad-
jutoribus formatis.*

1. **P**otest admittere post bien-
nium ad Vota simplicia, &
substantialia Societatis; & si quos
ut Indifferentes admisit, determina-
re ad gradum Coadjutorum, seu
Scholasticorum: immo in hac classe
Indifferentium, ultra tempus biennii
probationis, neminem detineat ⁱ.

*Potest admitte-
re ad Vota bien-
nii.*

2. In emissionem autem hujusmo-
di Votorum servet ritum præscrip-
tum ^l, & Scholasticos post studia
ad tertiam probationem mittat ^m;
quam ex gravi causa differre potest,
dispensare cum nullo potest ⁿ. Et

*i R. Prov. 65.
67. & C. 4. D.
52.*

*Ritus in iisdem,
& tertia Proba-
tio.*

*l R. 66.
m R. 68.*

n Or. c. 3. §. 1.

quæ

quæ plura præstanda sint, videat in ordinatione citata.

*Admissio ad
Vota publica.*

*o R. 69. & Or.
c. 18. p. 1. §. 1. 2.
& p. 4. §. 1.*

*p C. 12. D. 9. &
C. 13. D. 20.*

*q R. 70. 71. 72.
73. 74. & Or. c.
18. p. 4. §. 2.*

3. De promovendis ad Gradus Professorum, aut Coadjutorum formatorum, Generalem tempestivè moneat; & si in re tanti momenti defuerit, sibi etiam imponendam esse poenitentiam intelligat. Quod si contingat, promovendum citra culpam suam, gravemque ob causam, aut quia literæ admissionis ad gradum seriùs in Provinciam perlatæ sint, designato communiter die, promoveri non potuisse, licebit Provinciali alium in id designare diem proximè opportunum. Quæ aut præmitti, aut adjungi susceptioni horum Graduum debeant, descripta, & supra exposita Par. 3. c. 1. 2. servari curet, redditurus suæ hac in parte diligentiae rationem ei, qui designabitur Visitator Provincialatus sui.

S E C T I O X.

*Quid in Rebus Collegiorum, Domorum,
eorumque qui bonis suis non se ab-
dicarunt. Provinciali in-
junctum.*

1. **Æ** Difciorum majoris mo-
menti formam præscribe-
re pertinet ad Generalem: Provin-
cialis facta tecta curet *. Idem po-
test admittere, quod donatur ad au-
gendos redditus; & stabilia etiam
Domui Professæ relicta vendere.
Quod si pretium necessarium Do-
mui non fuerit, & trecentum ducato-
rum valorem superat, consulat
Generalem: quod præstabit etiam,
si donationes conditionibus aliqui-
bus affectæ essent, & ubi novæ Fun-
dationes offeruntur †. At pecunia-
rum, quas expendendas ipse habue-
rit, ratio constet in libro apud ejus
Socium. *

*Ædificia, Don-
nationes, &c.*

** C. 1. D. 513.
& C. 2. D. 84. &
R. 75.*

*† P. 4. c. 3. §. 2.
& R. 76. §. 2.*

** In temp. tit.
1. §. 6.*

2. Habet potestatem conservan-
di, & defendendi res Collegiorum,
etiam in judicio, cum facultate alios
sub-

Int. ad Forum.

substituendi. Non intendendæ tamen lites, sine consensu Generalis, aut ab eo in id Delegati; & quacunque honesta via declinandæ*. Instrumenta authentica rerum perpetuarum ad Archivium Romanum mittat.*

n P.4.c.2.C.&
R. 77.

x R. 78.

*Legatorum cō-
mutatio negata
Provincialis.*

y C.8. D.41.

*Ratiopaupe-
tis in Vestitu
etc.*

z R. 84. 85.

a Ex. c.4. §.2.
& C.6. D.21. &
C.12. D. 43. &
Or. c.4. §.9. &
R.90.

*Conservatio, &
Reparatio ro-
manæ temporar-
iæ.*

b R. 79.

c R. 80.

d R. 81.

3. Facultas commutandi Legata, de qua V. Commutatio §.4. non permittitur ulli Superiori, præterquam Generali, quidquid ibi in contrarium dicatur. y

4. Vestitus, & supellex domestica definienda ad normam Societatis z. Non ferat Nostros quidquam petere ab Externis, ut in usum proprium convertatur; nec Superiores potestatem facere possint; sed omnia eis necessaria à Societate provideantur. a

5. Videat Computa inter Superiorem, & Procuratorem transacta; rationem accepti, & expensi exigit; & relationem sui computi relatum in librum ipse subscribet b. Visitet bona stabilia c. Conditiones novarum Foundationum diligenter expensas ad Generalem scribet d. Ma-
gnum

gnum æs alienum constari non sinat; & propterea plures, quàm ali possint, residere in domiciliis non permittat *. Plura verò remedia ad sublevandam Domorum, & Collegiorum inopiam decreta sunt à C. 7. D. 32. & C. 8. D. 60. quæ, cum aliquo additamento, referuntur in Instr. temp., & Provincialibus specialiter commendata, referuntur supra Par. 2. cap. 2.

6. Abdicationem bonorum constantibus tantùm in sua vocatione permittat †. Non sinat iniri pactio- nes pro legitima, aliisque bonis, nisi admonitis iis ad quos pertinet, nul- lum jus ad ea Societati esse, & nisi Generali prius consulto ‡. Eundem admoneat, cum quis ex Nostriis est dispositurus de bonis suis in auxi- lium Societatis §. Cum verò simi- lia bona applicabuntur Societati, cum ædificatione exigantur: ele- mosynæ ex illis fiant in pauperes lo- ci, ubi sunt bona; & ratio dati, & accepti scripto constet ¶. Demum, observet quæ Or. cap. I. §. 10. præ- scri-

*De Abdicatione
à Nostriis facien-
da.*

f R. 86.

g C. 3. D. 39. &
C. 4. D. 65. &
R. 87.

h C. 2. D. Defin.
post. 23. & R.
88.

i R. 89. & 96.

scribuntur , & distinctius supra relata sunt Par. 1. cap. 6. sect. 5.

S E C T I O . X I .

*De modo quo cum Generali , aliis
Provinciis , ac Externis se
habere debeat .*

*Erga Genera-
lem .*

*l P. 8. c. 1. §. 4.
& P. 10. §. 9. &
R. 91.*

*m P. 9. c. 3. §. 19.
& P. 8. c. 1. §. 4.
& R. 92.*

I. **O** Bedientem, reverentem, ac fidelem se Præposito Generali exhibeat; curetque, ut reliqui erga suos Superiores idem præstent ^l. Perspecta omnia Generali cupiat, tum quæ ad suam conscientiam, tum quæ ad suam Provinciam pertinent; nec ad eum scribendi formulam à quoquā negligi patiatur ^m. Atque ipse in primis minimè negligat, quæ de literis, & Catalogis ad Generalem mittendis relata sunt supra Par. 6. cap. 3. sect. 2. Præterea ex omnibus Superiorum localium, & eorum, qui in Missionibus versantur epistolis, singulis annis, mense Januario, rerum gestarum capita manu ipsorum subscripta ad Generalem

ralem mittat, literis annalibus materiam daturaⁿ. Quæ verò præstanda sunt, ut certior Generalis fiat de aptis ad gubernandum, habentur infra cap. 3. sect. 1. Quorannis etiam ad Generalem referat de Præfectis spiritualibus à se constitutis, instructisque.

ⁿ Form. Scrib. §. 27.

^o In. 10. §. 14.

2. Cogitet de communi bono Societatis, illudque juret præsertim,
1. in Congregationibus Generalibus, ad quas jus habet independentè à Congregatione Provinciali
2. In exercenda Providentia circa Præpositum Generalem, prout in Domino senserit, & Constitutiones præscribunt.
3. In Congregationibus Provincialibus, quas coget, regetque, juxta Formulam: & siquid adnotaverit circa Decreta, & Constitutiones, vel quid aliud, quod Congregationem Generalem exposcat, Præposito Generali scribat; vel Procuratori ad eum venturo tradat.
4. In Congregatione ad eligendum Vicarium; quam, si adsit, convocare debet, & ei præesse.
Quæ verò jura, vel obligationes in

Erga Societatem, præsertim in Congregationibus.

^p P. 8. c. 3. §. 1. & C. 12. D. 51. & R. 93.

^q P. 9. c. 5. §. 1.

^r P. 8. c. 3. §. 1. & c. 5. §. 3. & R. 93.

^s Form. Com. ad el. Vic. §. 2. 3.

O o hisce

hisce Congregationibus ad Provinciam spectent, habes in Formulis earundem.

Et extra Congregationes, in ordine ad bonum commune.

9 C. 8a D. 29.

u P. 9. c. 4. §. 6.

u P. 9. c. 5. §. 3.

8c C. 4. D. 24.

25. & C. 8. D.

29.

7 C. 3. D. 42. &

C. 4. D. 24.

2 P. 4. c. 2. A. &

C. 4. D. 24.

3. Præterea extra Congregationes habet jus, 1. Mittendi ad Vicarium, & Assistentes suum suffragiū, in casu quo Generalis sit factus inutilis ad gubernandum; quo significet quid sibi agendum videatur pro bono Societatis *. 2. Approbandi Vicarium electum; quando Generalis ita morbo est impeditus à gubernanda Societate, ut nulla sit spes cōvalescendi *. 3. Approbandi Assistentem substitutum in locum defuncti, vel diutius absuturi à Generali *, & Admonitorem pariter substitutum *. 4. Habet jus suffragii in dissolutione Domus, vel Collegii: quod tamen, ut & reliqua jura proximè enumerata, Provincialibus solum intra Europam concessa sunt; nisi ageretur de dissolutione Domus, aut Collegii extra Europam: tunc enim exquirenda etiam ejus Provincialis sententia, de cujus Domicilio agitur. †

4. Alias Provincias, si occasio
tule-

rulerit, juuet : Externos Societati conciliet, benevolosque conferuet ^a. Eidem præceptum imponitur; ut in Perturbatores Societatis inquirat, & ad Patrem Generalem deferat: nec minùs fortiter, quàm fideliter in ea re munere fungatur suo. ^b

Caritas erga omnes, & de ea præceptum.
a P. 10. §. 11. & R. 94. 95.

b Con. 6. D. 3. & Catal. Cens. c. 2. tit. 2. §. 3.

5. Eleemosynas à Superioribus faciendas præscribat: & peculiarem rationem habeat eorum locorum, unde redditus bonorum Ecclesiasticorum percipiuntur. ^c

Eleemosyna taxanda.

c Reg. 96.

SECTION XII.

De communi ratione juvandi Proximos.

1. **S** Eligat Provincialis idoneos operarios; ministeria ritè obiri curet; eorumque tempus designet; & pestilentia infectis juvandis aliquos seponat. ^d

Operarios designet.
d P. 4. c. 6. §. 3. & c. 8. §. 3. 4. 5. 6. & c. 20. §. 10. & C. 2. D. 62. & R. 97. 98. 99. 100. Et quibus in Domibus,

2. In Collegiis Scholastici tantùm, non reliqui Externi, ad pietatem excolantur; si in eadem Vrbe simul Domus Professorum habeatur. ^e

e P. 7. c. 4. §. 10. & R. 101.

*Ornatus Eccle-
fiarum, Confra-
ternitates, Exa-
mina Secula-
rium.*

f R. 102.

*g P. 7. c. 4. G. &
R. 103.*

*h C. 2. D. 71. &
C. 4. D. 63. &
R. 104.*

3. Ornatus Ecclesiarum in festis præcipuis sit moderatus *f*: Confraternitates Externorum, nec à Nostreis curentur, nec coeant apud Nostros *g*: Examinatores ad Ordines de sola doctrina iudicium ferant. *h*

SECTIO XIII.

De Missionibus, & Mutationibus Nostrorum.

*Mutare Sta-
tionem.*

*i C. 2. D. 12. &
R. 105.*

*Versantes in
Missionibus.*

*l R. 106. 107.
108. 109. 110.
III.*

1. **P**rovincialis non abeat à sua Provincia sine Generalis, nec Præpositus, aut Rector à sua Domo, vel Collegio, absque Provincialis facultate; nisi locus esset vicinus, aut sine gravi incommodo expectari Superioris responsum non posset. Reliquorum verò mutationes intra Provinciam Provincialis ipse ne faciat, sine causa alicujus momenti. *i*

2. Operarii in Missionibus ab eo instruendi, & dirigendi juxta Constitutiones, præsertim Par. 7. c. 1. & 2, & Regulas Missionum. *l*

3. Neminem mittet extra Provin-

vin-

vinciam suam, nec etiam ad laborandum in Vineâ Domini, nisi negotii alicujus, aut peregrinationis causa, aut nisi constaret de Generalis voluntate; vel conveniret cum Provinciali illius Provinciæ, ad quam mittere aliquem ad tempus voluerit. Ad Provincias tamen extra Europam, & inter ipsasmet, hæc transformationes, sine facultate Generalis, ne fiant. "

Mittere in alias Provincias aliquando potest.

4. Per has autem mutationes, mutuo Provincialium consensu factas, si temporariæ fuerint, applicari Nostri possunt Provinciæ, ad quam sunt translati, auctoritate Provincialium: in perpetuis verò recurrendum ad Generalem. "

m R. 112.

Mutationes hujusmodi an constent in alia Provincia.

5. Post cognitam Generalis mortem Provincialis neminem ex iis, qui jus suffragii habent, ex sua Provincia in aliam mittat, ante Congregationem Provinciale; nisi causa sit adeo urgens, ut ipse, & major pars Consultorum ipsius existimet esse mittendum. "

n C. 7. D. 69.

Imminente Congregatione Provinciali nequit mutare.

o R. 113. & For. Cõ. Prov. §. 13.

6. At cum Nostri peregre profecturis observet quæ præscribuntur

Quid cum peregrini.

p In. 14. §. 12.

Reg. 114. 115. 116. 117. & ne detur
ansa proprietati particularium, cu-
ret alicubi servari communia instru-
menta itinerum. ^p

SECTIO XIV.

De Visitatione.

*Visitatio fre-
quens.*

q P. 8. c. 1. l. &
C. 1. D. 111. &
R. Prov. 118.

*Quando dele-
gari possit.*

r R. 119.

*Quid in ea
præstandum.*

1. **P**Ræpositi Provincialis valde
proprium officium est visi-
tare Provinciam suam; quod præ-
stabit singulis annis. Ibi verò diu-
tiùs immorabitur, ubi magis erit
opus; præsertim in loco, ad commu-
nicationem cum inferioribus, &
Generali Præposito, magis commo-
do. ^q

2. Si quando, ob causas gravio-
res, visitare omnia loca suæ Provin-
ciæ ipse non possit, re cum suis Con-
sultoribus collata, ad ea, quæ non
potest, sibi alium substituat. Quam-
vis omninò curandum sit, ut Do-
mus Probationis, & Scholasticorum
Seminaria peculiari cura, & per se
visitet. ^r

3. Ordo verò servandus in Visi-
tatione

tatione traditur accuratissimè cap.
 14. Reg. Provincialis, additurque
 sigillatim cap. 15. Elenchus eorum,
 de quibus, tum Superiores, tum re-
 liqui omnes interrogandi sunt. Præ-
 terea vel addita, vel explicata quæ-
 piam sunt alibi: qualia, ut futuri Su-
 periores erudiantur, periculumque
 de iis fiat, quàm benè calleant quæ-
 cunque ad nostrum Institutum per-
 tinent: ut moncatur P. Generalis
 de iis puniendis, amovendisque,
 qui deprehensi fuerint negotiis secu-
 laribus, etiam cognatorum, sese
 immiscuisse: & an Collationes
 casuum conscientie peragantur,
 juxta Regulas, & Decreta *.
 Executionem rerum præ-
 scriptarum urgeat, juxta
 ea, quæ Sectione ulti-
 ma hujus partis re-
 feruntur; pluribus
 que locis statu-
 ta sunt. *

Or. c. 1. §. 29.
 & Cl. c. 1.

C. 3. D. 56.

C. 13. D. 17.

C. 6. D. 37. &
 C. 9. D. 26. &
 In. 18. & Cl. c.
 1. init. & c. 2.

S E C T I O X V.

*De Visitandis Provincialibus.**Visitandi Pro-
vinciales.**7 C. 5. D. 33.**1 C. 5. D. 64.
§. 2.**a. Or. c. 9.**Causæ & Per-
sonæ consulen-
dæ.**b. Or. c. 9. §. 1.**Capita exami-
nanda.*

1. **L**icet non placuisset novum aliquod statutum condere super ratione reddenda officii sui à Provincialibus officio defunctis ; tamen iussu Clementis VIII. constitutum est ; ut Provinciales visitentur , siye per Visitatorem , siye per Provincialem Successorem ; & de suo Officio rationem reddant . Tum confecta est instructio ad juvandam praxim hujus Visitationis .

2. Instructionis autem prædictæ hæc est summa . Is , cui maximi momenti hæc cura mandata est , pro viribus annitatur , ut nec Superiorum existimationi officiat , dum inferiorum querelis æquo plus tribuit ; nec suo muneri defit , dum in erratis Superiorum remissè connivet .

3. Capita præcipua , de quibus rationem exiget , hæc ferme erunt . An visitaverit ? An subditorum que-

querelas audierit? An rationem conscientiae acceperit? De puritate paupertatis. De admissis, dimissisque. De informationibus ad gradus. De aere alieno. De Ministeriis. De institutione ad varia Societatis munia, & praecipue religiosam gubernandi rationem. Quomodo se gesserit cum Consultoribus, Admonitore, & erga Generalem: & de pecuniis sibi undecunque traditis. °

c. Or. c. 9. §. 2.
& c. 18. p. 4. §.
1. & In. temp.
tit. 1. §. 6.

4. Circa praxim observandum; si is, cui Provincialis sui officii rationem redditurus est, Visitator fuerit, ex Instructione tum communi, tum etiam particulari, satis perspectam habebit Societatis mentem; & ex Regulis Provincialis, & ex capitibus supra positis optimè intelliget circa quæ versari, & de quibus Generalem monere debeat. Si verò fuerit novus Provincialis, utetur iisdem recitatis Informationum capitibus: modus verò procul dubio ab eo, quo Visitator uteretur, omnino diversus esse debet: nam cum nec ab eo Provincialis, qui officio de-

*Praxis diversa
pro diversitate
Visitantium.*

defunctus est, corrigi debeat, nec quæ ab eo statuta sunt, immutari possint; huc tantum spectabit, ut liquidò intelligat, præsertim à Consultoribus Provincialis, in quibus is erraverit: & de iis sincerè Generalem informet; ita tamen ut antea à Provinciali, de quo agitur, accipiat rationem eorum, quæ illi obijciuntur. ^d

^d Or. c. 9. §. 3.

C A P V T II.

De Commissariis, seu Visitationibus.

S E C T I O I.

Eorum Dotes, Electio, Cessatio.

Eorum munus.

I. **Q**Uoniam Præpositus Generalis, licet visitare Societatem aliquando possit, tamē ordinariè Romę Sedem habere debet ^a; dimittit subinde viros primariæ auctoritatis, qui loco sui Provincias obeant (unde & Visitatores appellantur) seu etiam

^a P. S. c. 1. §. 7.
& H. & c. 5. §. 1.
& Paul. V.
pag. 310.

etiam cùm aliqua gravis causa alicubi hoc extraordinarium officium postulaverit ^b. Adhibiti præterea sunt aliquando à Generali, ad affinem operam, non autem auctoritatem, nonnulli Viri graves, qui Inspectores dicebantur. ^c

^b C. 1. D. 91. &
C. 2. D. 11.

^c In. 10. §. 2.

2. Visitatores igitur, seu Commissarii (nam unum, idemque munus duobus hisce nominibus consuevit appellari) cùm gerant officium Præpositi Generalis proprium, & ad bonam Societatis gubernationem pernecessarium; non solum, quæ de Persona Provincialis initio ejus Regularum dicuntur, ipsi sibi dicta existiment; sed etiam tales se in omnibus exhibere studeant, qualem Generalem ipsum Constitutiones describunt. ^d

Detes.

^d In. Visit. §. 1.

3. Eorum electio spectat ad Generalem ^e. Nec constituendi (ut sub initia Societatis moris fuit) ita ut continuum, & quasi ordinarium officium habeant, sed cùm necessitas, vel utilitas magni momenti hoc officium, judicio Præpositi Generalis, requireret. Ad visitandas verò
Pro-

A quo, & quando constituendi, removendi que.

^e P. 9. c. 3. §. 16.
& 20. & Greg.
XIV. p. 283.

Provincias tertio, vel quarto quoque anno, vel quando Præposito Generali videbitur mittendi sunt: omnesque pro ejusdem Generalis arbitrio, eodem officio defungantur. *f*

f C. 1. D. 91. &
C. 2. D. 11.

Quomodo cessent ipso jure.

f C. 1. D. 91. &
C. 4. D. 3.

4. Præterea in Europa eorum munus expirat per mortem Generalis: at extra Europam minime; ubi nominationes eorundem sunt executioni mandandæ, etiam post mortem nominantis, quoadusque hujus Successor aliud statuerit &. Et si ibidem Visitator aliquis redditus sit inutilis, fiet quod supra cap. 1. sect. 1. §. 5. expositum est ex Decr. 40. Con. 9. Nam in Indiis ordinarium alicubi habetur munus Visitatoris; & triennio, ut reliqui Magistratus, fere concluditur.

SECTIO II.

Jura, & obligationes Visitatoris.

*Eligere potest
Congregationem
ex alterutra
Provincia.*

1. **C**eterùm licet Generali de mortuo Visitatoris Officium in Europa expiret; liberum tamen ei relinquitur, aut Provincialem Con-

Congregationem adire in ea Provincia, in qua tum fuerit; aut redire ad suam: atque in utraque, tam activum, quam passivum suffragium habebit; ita tamen, ut ad ingrediendum in alienam, quam visitavit, debeat requisitam Professionis antiquitatem habere, tum in illa, tum in sua; & ingrediatur extra numerum. Si verò ad suam Provinciam redeat; ut Congregationem ingrediatur, sufficit habere in ea Professionis antiquitatem, & intra numerum ingrediatur. Quod si Visitatoris munere adhuc fungatur, neque unà sit ejusdem Provinciæ Vice-Provincialis, excluditur à Congregatione Provinciali. ^b

b C. 4. D. 3. &
C. 6. D. 35. §. 6.
& C. 7. D. 58.
& C. 9. D. 28. &
For. Cō. Prov.
§. 4. & 8.

2. Visitatoris autem facultates, & obligationes, in ordine ad exercendum munus suum, petendæ potissimum ab Instructione, quæ circumfertur impressa; cujus etiam reformatio aliqua facienda commissæ est P. N. ⁱ; & quæ sequuntur fere ⁱ C. 7. D. 37. complectitur. Commissarium, seu Visitatorem alet ea Domus, vel Collegium ubi erit; itineris verò expensas

Instructione, & expensis pro Visitatore.

fas ii facient, quibus bonum est illud iter.¹

l C.2. D. 82.

*Auctoritas,
ejusque usus
respectu Pro-
vincialis.*

m In. Visit.
§.7.

n In. §.9.

o In. §.10.

3. In literis patentibus amplissima Visitatori facultas conceditur; nihilominus hæc potestas contrahenda; ita ut in foro exteriori, ordinariam Provincialium non excedat, relicta interim in foro interiori ejus amplitudine^m. Ceterum Visitator bene calleat quæcunque ad Institutum Societatis pertinent; & secum habeat literas Apostolicas authenticas, & Compendium facultatumⁿ. Provinciali Superior est; cui tamen Provinciam, sicut & aliis Superioribus suas Domos gubernandas relinquat; nisi quid sibi reservandum, aut per se faciendum duxerit^o. Debet tamen eorum auctoritatem tueri, & mutuam inter illos fovere caritatem. Recurrentes subditos, antequam suum Superiorem immediatum adeant, in rebus, quæ hujus personam non attingunt, ad eum remittat. Particularia item per seipsum non ordinet; Provinciali permittat, ut munere fungatur suo. Is tamen (si Visitator præsens sit

fit in eadem Civitate) quæ alicujus momenti fuerint , executioni non mandet . Negotia præsertim gravia semper illi communicet * . In Visitatione autem Provincialis servet Or. Gen. 9. quæ supra relata est cap. 1. sect. 14. Res novas parvi momenti, vel in quibus ex mora periculum, exequi poterit, reliquas tantum Generali approbante 7 . Posset & illi committi Rectorum electio, sed ab eodem Præposito Generali postmodum confirmanda * , nec non Facultas admittendi ad quemcumque Gradum . f

p In §. 3. & 10.
& 17. & 39. 40.
41. 42.

9 In §. 9.

r P. 4. c. 17. §. 1.
f B. 5. c. 1. §. 2.
& c. 2. §. 4. 5. &
A. B. C. & P. 9.
c. 3. A.

4. A Provinciali, antequam Provinciam visitandam aggrediatur, brevem totius Provinciæ, & Personarum informationem accipiet * . Socium habebit à Generali designatum; qui & Admonitor ipsius erit; cujus opera tum in consultatione, tum etiam in rebus uti poterit, non exclusis interea Consultoribus Provincialis. "

Informatio ab
ea, & ejus Consultoribus.

* In §. 12.

8 In §. 12.

5. In ratione, ordineque visitandi servabit ea, quæ in Regulis Provincialis præscribuntur * . Incipiat

Visitationis
methodus.

* In §. 12.

Visi-

Visitationem ab ea Domo, vel Collegio, quod ratione necessitatis, aut commoditatis videbitur præferendum: & ubi sui adventus rationem in communi omnium cōventu reddiderit, literasque patentes exhibuerit, omnes ad perfectionis studium, & spiritus renovationem hortetur⁹. Et inter præcipuas sui muneris partes reputet in iisdem cognitionem, & amorem Instituti imprimere, & praxim inducere: nulloque modo admittatur illa opinio putantium esse secus agendum cum aliis Nationibus; viteturque spiritus ille indiscretæ caritatis, quæ omnia licere putat. 7

⁹ In. §. 13.

⁷ In. §. 20 &
22. & 26.

*Curanda erga
Officiales, &
scribendi Formulas.*

^a In. §. 4:

^b In. §. 6.

^c In. §. 16:

^d In. §. 30.

6. Serio audiat, atque etiam inspiciat eorum, quos visitat, necessitates, ut ipsis subveniat^a. Intelligat an formula scribendi servetur à Superioribus, & Consultoribus^b, & num nominati ad Gradum, & Gubernandum, aliaque hujusmodi munera, idonei sint^c; & an hujusmodi nominationes, informationesque tempestivè mittantur^d. Superiores verò præcipuè formentur; neque

neque si qui aberraverint, statim deferantur, sed potius accuratius instituantur. Idemque nunquam sibi displicere præferant, quod Subditi Romam scribant. f

e In. §. 20. 25. 36. 37.

f In. §. 35.

7. Hæc præterea sunt, quæ Visi-
tatori potissimum commendantur. Cognoscere, & amputare malorum radices. Nationum studia, & quascumque dissensionum causas tollere. Usus spiritualium omnium, exercitiorum promovere. Eidem, cordi sit, Regulas, Ordinationesque in admittendis, probandis, dimit- tendisque Nostreis exactè servari; Scholasticos in pietate, & literis institui; Concionatores, non delica- tos, aut vanitatum in dicendo secta- tores; Confessarios benè instructos, & maturæ ætatis adhiberi: In uni- versis Obedientiam, sui abnegatio- nem, paupertatem, zelum anima- rum curari: Missiones frequenter, etiam à Confessariis stationariis ha- beri; Coadjutorum pietatem ex- coli. g

Præcipua Di-
sciplina capitæ,

g In. §. 18. 19. 21. 27. 28. 29. 31. 32. 33. 34.

8. Rationem habeat bonæ, tum apud Domesticos, tum etiam apud

Executio urgen-
da, & Dispen-
sationes mani-
festanda.

P p

Ex-

b In. 5. 3. & 15.

i In. 9. 14.

l C. 7. D. 36.

Externos existimationis Superiorum : & potius per Superiorem, quàm per seipsum, quæ ordinaverit, exequetur : quin aliqua exequi jubeat post suum discessum *. Discessurus Superiores moneat, si cum aliquo in aliqua re dispensaverit i. Quin ipsimet Subditi, si quas facultates, aut Privilegia à Visitatoribus obtinuerint, eas rogati Provinciali indicare tenebuntur ; quod si recusaverint, pro abrogatis habeantur : Eadem verò sibi indicata Provinciales nequeunt, nisi Generali admonito, revocare. l

CAPUT III.

De Superioribus localibus.

*Duplex horum
classis,*

Superiores locales habentes ordinariam auctoritatem in Societate, alii dicuntur Præpositi, & hi præfunt Domibus Professis ; alii Rectores, qui Collegia, aut Domos Probationum regunt. Communis tamen de illis tractatio instituetur, eo quod

quod in plerisque convenient; & si quid peculiari alterutrius classis occurrerit, in loco memorabitur.

SECTIO I.

*Superiorum localium Dotes ,
& Electio.*

I. **C**Vrandum est, ut ille, cui Rectoris officium imponitur, magni sit exempli, magnæ ædificationis, magnæ etiam mortificationis in omnibus pravis inclinationibus; & in Obedientia præcipuè, ac humilitate probatus: qui donum etiam discretionis habeat; ad gubernandum idoneus, in rebus agendis versatus, in Spiritualibus exercitatus sit; qui severitatem, suo loco, & tempore, cum benignitate miscere noverit; qui sollicitus, qui patiens laborum, qui etiam in literis eruditus sit; & demum ejusmodi, cui confidere, cuique suam potestatem tutò communicare Præpositi Superiores possint *. Præpositus verò Domus Professæ omni studio

Virtutes necessariae Superioribus localibus.

* P. 4. c. 10. §.
4. I & R. Præpo
3. & Rect. 1.

b R. Præp. 1.
c P. 8. c. 3. A.
& C. 1. D. 42. &
C. 3. D. 21.

*Comparanda
cum prærequi-
sitis in Generali.*

d P. 9. c. 6. 1.

e P. 9. c. 2. §. 10.

*Quanti referat
eorum electio.*

f P. 9. c. 6. §. 6.
& P. 10. §. 8. &
Or. c. 17. p. 1.
§. 1. & Cl. c. 1.
initio.

enitatur, ut talis sit, qualis opratur
Rector; atque eò magis, quod illis
præsit, quos Viros spirituales, & per-
fectionis studiosos esse oportet ^b.
Idemque sit Professus quatuor Vo-
torum. ^c

2. Ex iis etiam, quæ de Genera-
li dicuntur, quod attinet ad Dei do-
na, intelligi poterit, quod Locali-
bus convenit ^d. Dotes autem opti-
mi Generalis describuntur Par. 9. c. 2.
Quarum aliquæ si eligendo deessent;
certè non desit eximia probitas, &
amor erga Societatem, ac iudicium
bonum, quod etiam idonea doctri-
na comiteretur. ^e

3. Demum eorum electio maxi-
mi momenti est; cùm ex his etiam,
magna ex parte pendeat Gubernatio
Societatis; qualesque hi fuerint, ta-
les, & eorum Subditi futuri sint. Fru-
stra enim Regulæ Ordinationesque,
coarcervantur; si desint animata in-
strumenta, quæ spiritum submini-
strent; vividam illarum praxim exer-
ceant; & in quorum industria, ac
prudencia Præpositi Generales me-
ritò conquiescant. ^f

4. Quo-

4. Quocirca valde commendatur Provincialibus, ut quemadmodum in aliis Ministeriis, ita in hoc gubernandi, vel præcipuo, adhibeant studium in inquirendis cujusque talentis, exercendisque. Ad instruendos autem Superiores egregiè facit P. Claudii Instructio prolixa pro Superioribus ad augendum, conservandumque spiritum in Societate, & ejus Industriæ, quæ infertæ sunt nostro Instituto.

A Provincialibus eligendi & formandi.

§ R. Prov. 29.
& Visit. 24. 26.
27. 40. & c. &c.
Or. c. 17. p. 1.
§. 2. 3. & c. &c.
In 21. §. 4.

5. Et quoniam Superiorum locorum electio ad Generalem pertinet (ut dictum est, ubi de auctoritate ejus Par. 6. cap. 1. sect. 4. §. 1.) expedit valde, ut illi plena notitia eorum, qui apti sunt ad gubernandum, constet: quod ut ritè præstetur, in manibus est Formula conficiendi Informationes, tertio quoque anno à Provinciali in Urbem mittendas. Cum verò de Superioris alicujus mutatione agendum est, primum causam Generali exponat Provincialis, cur liberandus quisque videatur: deinde, re prius cum Consultoribus examinata, subiiciat

Eligendi à Generali, à Provinciali proponendi.

1 Or. c. 17. &
C. 7. D. 99.

§ Ole. I. § 13.

*Proponendi
methodus.*

quis cuique succedere possit ; nec unum , sed plures : mittatque de singulis informationes ; aut indicet , si jam missæ fuerint .

6. Hujusmodi verò Informationum conficiendarum hæc summa est . 1. Provincialis ex suorum Consultorum , & si necesse fuerit , aliorum judicio , seligat , de quibus informatio accipienda videatur . 2. Has informationes accipiet non solum à Consultoribus , sed ab antiquioribus etiam , & præcipuis Patribus , qui proponendos omnium optime noverint . 3. Capita informationum erunt , Patria , ætas , studia , gesti Magistratus , devotio , mortificatio , prudentia , fortitudo , discretio , observantia , scientia Instituti , non usus humanæ politicæ , non aversiones , aut affectus particulares , zelus animarum , subordinatio Superioribus , peritia rei familiaris administrandæ ; an unquam ambierit ? & si quid aliud ad rem facere videatur . 4. Hæ Informationes tertio quoque anno ad Generalem mittuntur , appposito singulis Capitibus Informa-

torum , & Consultorum judicio .
Quod judicium præterea , num ap-
tus vel non videatur , tum ipse Pro-
vincialis , tum Consultores separa-
tis literis ad Generalem scribant ^l .

7. Quia tamen posset aliquando
contingere , ut necesse esset muta-
tionem facere alicujus Superioris ;
vel si is moreretur ; poterit Provin-
cialis aliquem , qui vices Superioris
gerat , interim constituere , donec
Generalis admonitus provideat ^m .

8. Præposito etiam , & Rectori ,
cùm domo , aut vita excedit , licet
alium nominare , qui vicariam ad-
ministrationem exercent ; si Provin-
cialis citò moneri non possit , aut alia
gravis causa id suadeat . At absente ,
vel mortuo Superiore , nec nomina-
to per eum Successore , difficilique
ad Provinciale aditu , præesse de-
bet Minister , etiam in Domibus Pro-
fessis , quamvis ipse Professus non
sit ⁿ . De auctoritate horum Vica-
riorum infra dicetur cap. 5 .

l Or. c. 17. & c.
18. par. 6. & c.
7. D. 82. §. 6. &
lu. temp. tit. 1.
§. 11.

*Subrogatio ali-
qua Provincia-
li concessa.*

m R. Prov. 22.

*Quin Præpositus
& Rectori.*

n C. 3. D. 20.

S E C T I O II.

*Quando incipiat, desinatque Superiorum
localium officium.*

*Vnde initium
Regiminis de-
sumendum.*

*o C. 8. D. 43. &
C. 9. D. 10.*

*Nullum certum
tempus desini-
tum, quo perse-
veret.*

*p P. 4. c. 10. §. 3.
& P. 9. c. 3. §. 3.
& C. 2. D. 68.
& C. 5. D. 35.*

q C. 5. D. 35.

1. **O**fficium verò, & auctori-
tas Superiorum localium
ordinariè tunc inchoatur, cùm fit
authentica renunciatio ipforum in
Collegio, vel Domo, cui præficiun-
tur. At in casibus extraordinariis,
cùm res urget, & in loco sui Regi-
minis Superior renunciari non po-
test, satis est, si fiat in loco, ubi ma-
ior pars subditorum fuerit: vel si
etiam nequeat, in eo, quem Pro-
vincialis aptiorem judicaverit^o.

2. Superioribus localibus nul-
lum certum tempus sui Regiminis
præfiniendum; cùm eos Generalis
ut constituere, ita & remove pos-
sit, prout convenientius fore judi-
caverit^p. Nihilominus commen-
datum est P. Generali, ut diligenter
curet, ne Præfecturæ istæ nimis diu-
turnæ sint.^q

3. Mox jussu Clementis VIII.
in-

inductum fuit, ut Provinciales, & Rectores (exceptis, qui sunt in Domibus Novitiorum) non durarent ultra triennium ; sed vacarent per annum, & obedirent, sicut ceteri .
Donec in amplissima nostri Instituti confirmatione Paulus V. recitato Decr. 35. Congr. 5. quoad eam partem, qua decernit nullum certum tempus præfigendum Superiorum, localium officio, id in forma specifica comprobavit. f

Mandatum Clementis VIII. & ejus abrogatio.

r C. 5. D. 64.

f Paul V. pag. 309. &c.

4. Sed iterum Innocentius X. Brevi expedito 1. Ianuar. 1646. decrevit triennii spatio definiri Præfecturas omnes Societatis, Iurisdictionem habentes, excepto Generalis, & Magistri Novitiorum officio: & præterea qui in prædictis muneribus triennium explevissent, non possent eligi, per annum cum dimidio, ad Superioritates alias; etiam Vice-Provincialis, seu Vice-Præpositi, vel Vice-Rectoris. Cujus ordinationis abrogationem petendam, cum prima ab obitu ejus Pontificis coacta Congregatio Generalis, omnium prorsus suffragiis, decrevisset;

Et Innocentii X. pariter abrogatum.

† C. 11. D. 12.

set²; exoratus Alexander VII. suam hac in parte libertatem Societati restituit Bulla expedita 1. Ianuar. 1663.

Quid mortuo Generali, aut durante Congregatione Generali circa illorum officia agi possit.

u C. 1. D. 91. & C. 4. D. 3.

z C. 1. D. 1. & C. 5. D. 20. & 23. & C. 6. D. 37. & C. 9. Aft. 14. & C. 11. Aft. 24. & C. 13. D. 11.

7 C. 12. D. 30. 31.

6. Ceterum quorumcumque Superiorum officium (excepto Commissariorum, aut Visitatorum in Europa) non expirat morte Generalis, nec per electionem novi; immo nec post inchoatam quamcumque Congregationem Generalem, ea durante, mutari possunt à Generali, nisi aliter ipsi Congregationi videretur*. Si verò tantum indicta est Congregatio Generalis, & Superiores locales sui Regiminis tempus absolverunt; mutari à Generali poterunt, etiam ante Congregationem Provincialem. Quod etiam Regiminis tempus si, moriente Generali, expleverint Superiores, quorum Successores ab eodem fuerant nominati; illis hi substituendi; secus verò, si elapsum triennium fuerit post obitum Generalis; & præterea cōstat ipsum noluisse eosdem ante tempus exauctorare. Si tamen, obmissas literas Generalis, nec rescita
ejus

ejus morte, aut indictione Congregationis Generalis, subrogatio executioni mandata est; huic standum; etiam si Decessor paulo post obitum Generalis triennium explevisset &.

¶ C. 12. D. 301

SECTIO III.

De Potestate Superiorum localium in genere.

1. **R**efert magnoperè si Præpositi particulares in sibi subditos multum potestatis habeant; quò clariùs intelligant inferiores, se ab illis immediatè pendere; & quod necesse sit in omnibus eis subesse. Quare Superiores ad bonum omnia possint, in suo quisque ordine; & si malè agerent, omninò subjecti sint. *

Ampla sit

2. Ceterùm Præpositi Generalis est eam potestatem singulis communicare; quam judicaverit expedire; & si in patentibus literis amplissimam impertierit, per secretas eam contrahere poterit. ^b

a P. 2. c. 1. §. 2.
& P. 4. c. 10. §.
4. & P. 8. c. 1. §.
6. & P. 9. c. 6.
§. 2. & P. 10.
§. 8.

*Sed definienda
à Generali.*

3. Ad Provincialem verò spectat

b P. 2. c. 1. §. 2.
& B.
Et à Provinciali
custodienda.

stat tueri Superiorum immediato-
rum auctoritatem in subditos; ita
tamen, ut constet omnes posse ad
mediatos recurrere: ideo quic-
quid agendum, vel immutandum
erit, quod ad immediatorum offi-
cium pertineat, per eosdem fieri cu-
rabit ^c. De tuenda autem Supe-
riorum immediatorum auctori-
tate per Superiores mediatos, præfer-
tim contra querelas futes, & subdi-
tos cōtumaces, plura statuta sunt ^d,
quæ videnda superius cap. i. sect. 5.
§.5.6.

^c P.3.c.1. §.4.
& 6. & P.9. c.
6. §. 2. & R.
Prov.28.

^d C.6.D.37. &
C.9.D. 26. &
In.18. §.7.8.9.

*Ad quos per-
tiagat.*

^e P.8.c.1.E.

^f R. Prov. 32.

^g R. com. 43.

4° Quamquam Provincialis ali-
quando posset quempiam eximere
ab obediētia Superioris localis; ut
sibi immediatè subsit; ut plurimū
tamen Obedientiæ subordinatio eò
melior erit, quò perfectiūs observa-
bitur ^e. Quare nullum de facto exi-
mat, inconsulto Generali; & nisi pe-
riculum esset in mora ^f. Nostri
Hospites subsunt obediētiæ ejus,
qui præst, perinde ac reliqui ejus-
dem Domus, aut Collegii socii ^g.
Quod multò magis servandum est
ab iis, qui ex diversa licet natione,
ad

ad aliquam ejusdem illustriorem Missionem pertinentes, sparsi sunt in aliis Provinciis, seu Domiciliis Societatis^b. At qui commorantur in locis, ubi nullum est Societatis Domicilium, Superiori propinquioris Domus, aut Collegii parere teneantur.ⁱ

h C. 7. D. 22.
§. 2.

i P. 7. c. 3. A. &
P. 8. c. 1. §. 4. &
C. 11. D. 32. &
R. Prov. 109 &
Or. c. 2. §. 3.

5. Superiores locales possunt jubere in virtute Obedientiæ: non nisi rarissimè tamen id faciant, & ex gravi, & vrgenti causa^l. Quæcumque autem præcepta Personis particularibus imposita, mortuis, vel amotis Superioribus, qui ea tulerunt, perseverant; donec à Superiore, vel successore revocentur^m. Facultates etiam, & Privilegia quæcumque non expirant cum concedentium officio; donec legitimè revocentur: ut dictum est ubi de Provincialibus.ⁿ

*Præcepta pos-
sunt imponere,
& quamdiu vi-
geant.
l* R. Præp. 9. &
R. 8. & C. 9.
D. 12.

m C. 9. D. 12.

n C. 7. D. 36.

6. Superiores autem noverint, quam potestatem habeant ex sui Officii Regulis, & Compendio Privilegiorum^o. Circa quod Compendium¹. notandum est: quod in ejus Præfatione conceditur Provincialibus,

*Vnde nosse que-
ant suas facul-
tates.*

o R. Præp. 13.
& 18. Rect. 12.
& 17.

bus, ubi periculum est in mora, neque consuli Generalis potest, (uti nempe illis Privilegiis, quæ aliqua communicatione nostræ Societati competunt, licet non sint inserta Privilegiorum compendio) id ipsum concessum Superioribus localibus: qui tenebuntur, quamprimum poterunt, Generalem, & Provincialem etiam, vel Visitatorem de ejusmodi usu, ejusque causa certiores reddere. *P*

p Appendix
Compendii
Privil. m.s. in
Præfatione.

*Possunt limita-
re concessa à
Superioribus
mediatis.*

7. Norandum 2. de omnibus hujus Compendii facultatibus: ut pertinet ad Superiores suis subditis facultates communicare, vel aliunde concessis, etiam à Generali, vel à Summo Pontifice utendi potestatem facere; ita eorundem esse illarum eis usum, cum expedire judicaverint, vel limitare, vel etiam omnino suspendere⁹. Vnde factum, ut privilegium commutandi Legata, reservatum sit Generali, contra quam videbatur permittere Comp. Priv. V. comm. §. 4. *r*

q Præf. Cōp. &
ex Græg. XIII.
p. 143. 144.

r C. 2. D. 41.

*Consuetudines
non immutent,
aut inducant.*

8. Consuetudines verò receptas, & à Generali, vel Provinciali approbatas

batas non prætermittant , aut im-
mutent , nec inductas à præcedenti
Rectore, inconsulto Provinciali; nul-
lamque ipsi inducant , nisi suo Su-
periore approbante . f

f R. Præp. 5. &
Rect. 4.

9. Curare multò magis debent ,
ut Constitutiones , Regulæ , ac De-
creta observentur ; etiamsi in his,
cùm necesse erit , possint cum parti-
cularibus dispensare . In rebus ta-
men majoris momenti , solùm quā-
do expectari non potest Provincialis
responsum , ad quem postea refe-
rent , quid actum sit * . De regulari
verò disciplina executioni mandan-
da , & quatenus in ea dispensandum ;
vide quæ peculiari titulo infra ha-
bentur cap. 6.

Regulas custo-
diant , & qua-
tenus dispensent.

* P. 4. c. 10. B.
P. 9. c. 3. §. 8. &
D. & R. Præp.
II. Rect. 10. &
Cl. c. 1. tit. 2.
§. 1.

SECTIO IV.

*De obligationibus Superiorum locatium
respectu sui .*

I. **O** Mni studio Superiores eniti
debent , ut tales sint , qua-
les optantur in Constitutionibus ;
primamque officii sui curam in eo
posi-

Studeant perfe-
ctioni , & ora-
tioni .

u P.4. c.10. §. 4. & 5. & R. Præp. 1. 2. & Rect. 1. & Cl. c.1. tit.2. §.2. Recollectio sub initium Regimini.
 * Or. c.1. §.6.

y Or. c.1. §.20. & R. Præp. 13. 18. & Rect. 12. 17.

Observantia Regularum, & Vita communis.

z C.1. D.76.

a C.3. D.38.

b P.4. c.10. §.8. & P.8. c.1. §.3. & R. Præp. 2. 3. & Rect. 2. & C.12. D.43. &

positam esse intelligant, ut oratione, & sanctis desideriis totam Domum, velut humeris suis, sustineant. *

2. Antequam Superioris officium ineant, sese ad dies aliquot spiritualibus Exercitiis recolligant *. Quod si nunquam gubernarunt, duos minimùm menses antequam gubernationem aggrediantur, ponant in attenta lectione omnium, quæ ad Institutum pertinent. y

3. Quamvis relata fuisset inter Regulas, jussu S. Fundatoris scripta, Ordinatio, qua statuebatur; ut ad conciliandam Superiori reverentiam apud subditos, ille, qui numeraret ex his supra triginta, ordinariè non cibum caperet in Refectorio communi, licèt cibus deberet esse communis z, postea tamen decretum, ut ea Regula vim non obtineat, relicta, Generali facultate dispensandi a; Communes igitur Regulas universi servant, & particularia in cibo, mensa, indumentis, cubiculi suppellectili, & aliis vitæ communi necessariis, quantum fieri potest, omninò vitent, & quæ in subditis optare debent,

debent, ea in seipsis præstare studeant ^b. Si quid tamen in iis mutandum Consultores sui ducerent; illorum iudicio acquiescent. ^c

4. Intra annum, postquam Officium prima vice inierint, quadraginta diebus Christianam doctrinam legant, aut doceant: sed ex causa, per alium id munus, cum facultate Provincialis, obire poterunt ^d. Aliquando etiam intra annum officiorum, qui domi inserviunt, ad tempus aliquod obibunt. ^e

5. Quotidie, aut certè alternis diebus, horam considerationi impendent; in qua secum, & cum Deo considerent, quomodo se habeat status Domus, vel Collegii ^f. Habeant verò libellum memoriæ causa, in quem referant, quæ agenda, scribenda-ve ad Superiores subinde occurrent. ^g

6. Confessarii Superiorum, absente Provinciali, possunt cum illis dispensare in cibis vetitis, horis canonicis, irregularitate, & similibus, eodem planè modo, quo Superiores cum suis subditis ^h. Si quando au-

Q q

tem

c. 3. D. 38. & c.
6. D. 37. § 6. &
Cl. c. 1. tit. 2. §.
7. & c. 4. §. 9.
c. P. 9. c. 4. §. 2.
& c. 5. §. 2. &
c. 6. l. & Reg.
Conf. 12.

*Catechesis, &
Ministeria hu-
milia.*

d P. 4. c. 10. §.
10. & K. & C.
2. D. 65. & R.
Præp. 4. & Re-
ctor. 3.
e P. 3. c. 1. §. 19.
& R. Præp. 34.
& Rect. 33.

*Hora considera-
tionis, & libel-
lus memoriæ.*

f Or. c. 2. §. 5. &
Cl. c. 2. tit. 2.
§. 1.

g R. Præp. 19.
& Rect. 18.

Confessarius.

h Or. c. 1. §. 22.

tem (quod Deus avertat) egerent
absolutione à reservatis ; olim in ab-
sentia Provincialis , ordinarius qui-
libet Confessarius domicili poterat
eos absolvere , sed cum onere se
sistendi Provinciali ¹ . Postmodum,
citra ullum onus se sistendi , hæc fa-
cultas committenda erat à Provin-
ciali uni ex prædictis Confessariis ¹ .
Demum concessum est , ut absolvi
possint à quolibet ex Confessariis
ordinariis ; & si alium quempiam ex
suis subditis malint , cum onere se
sistendi Provinciali , absolvi ab eo
possint . ^m

^m C. 12. Act.
40.

*Discedere à sua
Statione quate-
nus possunt .*

7. Nequeunt discedere à sua
Domo , vel Collegio , absque Pro-
vincialis facultate ; nisi locus esset
vicinus , aut sine gravi incommodo
Superioris responsum expectari non
posset . ⁿ

ⁿ R. Prov. 105.

8. Rectores aliis Rectoribus lo-
cum in mensa cedere non oportet ;
quem tamen Provincialibus , etiam
aliarum Provinciarum , deferent . ^o

^o C. 9. Act. 60.

S E C T I O V.

*De Obligationibus eorumdem respectu
Generalis, & Provincialis, &
de jure ad Congregationes.*

1. **C**um judicatum olim fuerit expedire Catalogum confici eorum, quæ à Superioribus præstanda sunt, ut omnia brevi compendio contenta juvent memoriâ; propterea hac, & consequentibus Sectionibus, singula eisdem agenda perstringuntur; ut non absimili studio, Provincialium commodo superius consultum est.

2. Servabunt igitur Superiores locales subordinationem Obedientiæ, non solum erga Generalem, sed & Provincialem; juxta cujus arbitrium in omnibus se gerent; & crebra literarum cōmunicatione cum eis utentur, & quoties urgebit necessitas. 9

2. Ordinariè autem in Europa ad Provincialem scribendum est singulis hebdomadis; ad Generalem

Catalogus agendorum.

p. C. 6. D. 36. § 1. & In. 18. §. 1.

Obedientia, & frequentia literarum.

9 P. 4. c. 20. §. 5. & P. 8. c. 1. §. 4. & L. & P. 9. c. 6. §. 2. & P. 10. §. 9. & C. 6. D. 37. §. 4. & R. Præp. 21. & Rect. 20. & For. Scrib. §. 9.

Ordinaria scribendi tempora.

r P 8.c.1. L. &
C.2. D.16. &
54. & C.3. D.
33. & Form.
Scrib. §.2. 7.8.

*Materia, &
methodus.*

f Or. c.2. §.10.
& In.9. §.5.

f Or. c.4 §.5.

*Litteræ annuæ
rerum gesta-
rum.*

verò tertio quoque mense. At in Indiis ad Provinciale, quoties hi judicaverint opportunum; ad Generalem semel in anno; ex Brasilia verò, & nova Hispania bis, si se obtulerit occasio.

3. Ex Form. Scrib. in Cod. Reg. p. 159. &c. & In.9. petendum est argumentum, & methodus harum literarum: & ex Decr.36. §.4. Con.6. formanda sunt aliqua capita, de quibus Superiores, & Consultores eorundem ad Provinciale scribere debeant: eaque ferè desumenda ex iis, juxta quæ ad Præpositum Generalem scribendum esse præscribitur; & referuntur Ord.cap.10. Illud præterea Rectoribus injungitur; ut priusquam ad Provinciale de re aliqua scribant, de ea cum Consultoribus conferant; & quid illi sentiant, Provinciali significant. Non est permillum literas ad mediatos Superiores scriptas, aut ab eis receptas immediato ostendere.

4. Ad literas annuas rerum ad ædificationem pertinentium conficiendas, designandus aliquis in qualibet

libet Domo, seu Collegio, qui earum materiam diligenter investiget, ac colligat, ad Provinciale sub finem cujusque anni mittendam ^u. Literæ verò annuæ nulli Externo, quavis occasione, cōmunicentur ^x.

5. Historiam cujusque Collegii, & Domus Societatis Romam mitti oportet; & ejus exemplum retineri in quolibet Collegio, vel Domo ^y.

6. Catalogi tres conficiendi ante id temporis, quo Procuratores Provinciarum ad Generalem veniunt: primi duo Personarum erunt; tertius Domorum, seu Collegiorum, juxta Form. in Cod. Reg. pag. 169. & Or. c. 19. ^z. Præterea, sub finem cujusque anni interjecti, brevis Catalogus mittendus ad Provinciale, cum supplemento primorum duorum Catalogorum. ^a

7. Plures Libros singuli Superiores habeant, ut eis mandent varia, quorum meminisse oportet. Primus continebit Ordinationes perpetuas, & Visitationes à Generali approbatas, & Responsa P. N. ad quæ sita particularia Domus, vel Pro-

^u P. 8. c. 1. §. 9. & M. & C. 1. D. 37. & C. 4. D. 38. & Form. Scrib. §. 26.

^x Or. c. 4. §. 11.

Historia cujusque Domus.

^y Or. c. 1. §. 52.

Catalogi Personarum, & Domorum.

^z P. 8. c. 1. N. & P. 9. c. 6. §. 3. & C. 2. D. 48. & 54. & F. scrib. §. 32. & C. & Or. c. 19.

^a Form. scrib. §. 34.

Libri memoria causa.

vinciae, non tamen Procuratorum: Secundus continebit Responſa Generalium ad quaſita per Procuratores allata. Tertiſus complectetur reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe accipiuntur. Quartus excipiet epiſtolas adhortatorias PP. Generalium, non impreſſas. Quintus ſervabit Ordinationes temporarias ex Vrbe miſſas, ſeu ex Viſitationibus approbatis. Sextus habebit nomina eorum, qui emittunt Vota ſolemnia, ſeu ſimplicia in illa Domino, vel Collegio. Septimus Liber erit conſuetudinum approbatarum à Provincialibus; idemque Viſitationibus offerendus, ut eum probent^b.

b P. 5. c. 3. §. 4.
& c. 4. G. & R.
Præp. 12. &
Rect. 11. & Or.
c. 8. & In. Viſ.
§. 9. & Ral'rov.
135.

Ius ad Congregationes.

8. Præpoſiti Domorum Profeſſarum, & Rectores, etiamſi Collegiorum tantum inchoatorum (non autem Seminariorum pro Externis) habent ius ad Congregationem Provincialeſ eundi, aut alios, ex ſibi ſubditis Sacerdotibus, loco ſui mittendi^c. A duobus etiam Præpoſitis, vel Rectoribus uniuſcujuſque Provinciae in Europa, quatuor Votorum Profeſſione antiquiorum, exquiri

c P. 8. c. 3. §. 1.
& c. 5. §. 3. &
C. 5. D. 81. &
C. 9. D. 18. &
For. Cō. Prov.
§. 4. & 10.

quiri debent suffragia in casu impotentiae Generalis, ut in Decr. 29. C. 8.

SECTIO VI.

De Cura Nostrorum in Spiritu, & Disciplina Domestica.

1. **C**Vrent, ut cuique sua obedientia praestetur ^d. Intercessionum externarum auctores, & qui consilii silentio eas premunt, puniantur ^e. Domesticae etiam non facile a quolibet admittendae, praesertim in gratiam Scholasticorum ^f.

2. Dent operam, ut Constitutiones, & Regulae observentur ^g. Cui executioni iuvandae habeant praemanibus Catalogum rerum a se agenda ^h; & accurate perpendant quae ad executionem urgendam Decr. 36. 37. Con. 6. & In. 13. & Cl. cap. 1. 2. proposita sunt, & recitantur inferius cap. 6. huius Partis.

3. Omnibus Domesticis cum omni sollicitudine invigilent ⁱ. Si quid noverint paterna denunciatione, observent constituta Decr. 33.

Obedientia exigenda.

^d R. Praep. 21. & Rect. 30. & P. 4. c. 10. §. 8. & Ex. c. 4. §. 31. & P. 3. c. 1. §. 24. & P. 10.

§. 9.

^e C. 7. D. 20.

^f Or. c. 4. §. 12.

& In. 7. §. 3.

Executio urgenda.

^g P. 4. c. 10. §. 5. & R. Praep. 22. & Rect. 21.

^h C. 6. D. 36. §. 1.

Vigilantia.

ⁱ P. 3. c. 1. §. 16. & P. 4. c. 10. §. 5. & R. Praep. 22. & Rect. 21. & Cl. c. 1. tit. 1. §. 1.

Con.6. & Or. c.15. Falsos verò De-
latores, & detractores coerceant, &
puniant; & innocentem à delicti
suspensione liberent, ut præscriptum
est Decret.12. Con. 7. & Decret. 18.
Con.12.

*Ratio consien-
tia reddenda.*

l Ex.c.4. §.34.

35.36.& 39. &

P.3.c.1. §.12.&

P.4. c.10. §.5.

& P.6. c.1. §.2.

& In.ad red.&

R.Præp.23.Re-

ct.22.& In.11.

& In.13. c.2.

m C.12.D.15.

& Or. c.1. §.

17. & In.11. §.

2. 3. & In.13.

c.2. §.2.

n Or. c.2. §.6.

Exercitia Spi-

ritualia, & Re-

novatio.

o C.2.D.29. §.

2.& C.7.D.25.

§.4. & C.8.D.

38. §.1. & Or.

c.4. §.20.& In.

13. c.1. §.4. &

Cl.c.3. §.3.

p P.4.c.4. §.5.

& D. & P.5.c.

4. §.6. & H. &

C.4. D.55. &

C.6.D.29. §.1.

& C.7.D.77.&

In.17. §.7. &

R.Præp.24. &

Rect.23.

4. Efficiant, ut sibi, vel aliis De-
putatis ratio conscientia reddatur,
juxta Regulas^l. In ea verò maxi-
moperè sibi injunctum sciant, gra-
vissimèque præscriptum; ne hac no-
titia ita utantur, ut subditorum ani-
mi offendantur: nihil omnino cui-
quam, ac ne ipsi quidem Generali,
seu Provinciali innuendo^m. Inqui-
rant quàm frequenter cum Patre
Spirituali agant.ⁿ

5. Dent operam, ut omnes quot-
annis vacent Exercitiis spiritualibus
per octo dies; exemploque ipsi præ-
eant; tempusque singulis opportu-
num attribuant; nec in eis ipsi po-
terunt dispensare^o. Curent, ut qui,
renovaturi sunt vota, triduo ante
se colligant, juxta instructionem^p.
ut expositum est supra Par.2. cap.4.
sect.3.

6. Occasione hujus Renovatio-
nis

nis aliquos maturiores Patres assignent (nisi Provincialis adsit) qui Confessiones generales excipiant, Professorum quidem, & Coadjutorum formatorum semel in anno, aliorum bis 9, ut expositum supra Par. 2. cap. 4. sect. 3. Et si potestatem habent designandi Confessarios ordinarios, non eos constituent sine approbatione Provincialis 7. Neminem ex suis subditis possunt cogere, ut sibi confiteatur. Excipiuntur Magistri Novitiorum, & quando subditi peccatum reservatum admiserunt 8. Notitia per Confessionem habita extra eam non utantur, etiam cum id fieri potest, salvo Confessionis sigillo. 1

7. Non possunt reservare sibi peccata, cum id spectet ad Congregationem Generalem 2. Sed eis permittitur determinare poenitentias graves aliquibus peccatis, etiam non reservatis, imponendas à Confessariis 3. At in absolutione impartienda Reservatis, servant quæ habentur cap. 6. Ord. & Decr. 25. Con. 8. & Decr. 17. Con. 12. Omnes ad Sacra-

Confessariorum designatio.

9 R. Præp. 23. Rect. 22. & R. Prov. 131. & C. 12. D. 16.

7 P. 3. c. 1 § 11. & R. Præp. 8. Rect. 7.

8 Or. c. 5. ex Decr. Clem. VIII. cum ejus disp. & Breve Urban. VIII. m. s. 31. August. 1635.

1 In 5. Peccatorum reservatio, & frequentia Sacramentorum 11 Or. c. 5. tit. 1. § 3. & C. 5. D. 32. & For. Cõ. Prov. §. 43.

2 Or. c. 5. tit. 1. § 7.

3 Or. c. 5. tit. 1. § 7.

y Ex.c.4. §. 25.
& P.3. c. 1. §.
11. & P.4. c.4.
§.3.
7 P.4. c.4. B.
& R. Rect.34.

Sacramenta Confessionis, & Communione accedant octavo quoque die 7. Ut intra hebdomadam communiceant, facilius dispensandum cum non Scholasticis. 7

Exhortatio publica.

a R. Præp.25.
Rect.24. & P.
3. c.1. §.21. &
28. & Cl. c.3.
§.1.

8. Singulis, vel alternis diebus Veneris exhortationem ipsi facient, vel aliquis alius nostri Instituti bene intelligens; tametsi spiritualis collatio ejus loco haberi potest. *

Et privata, cum significatione caritatis.

b P.3. c.1. §.1.
&c. & P.4. c.
10. §.5. & R.
Præp.26. Rect.
25. & Cl. c.1.
§.1.

9. Crebro, & magna caritatis significatione, alloquantur subditos; eorumque necessitatibus non corporis modò, sed multò magis animæ, paternè prospiciant^b; & Coadjutores semel saltem in hebdomada alloquantur: & per se etiam collationem cum his habeant^c. Hosque non permittant solos exire, nec à ceteris contemni, nec nimium à Ministro urgeri. *

c Or.c.2 §.16.
& In.8. §.1. 2.
& C.7. D.80.
§.19.

d In.8. §.3.4.5.

Pana insignita.

e R. Præp.27.
28.29. & Rect.
26. 27. 28. &
Ex.c.1. §.6. &
P.3. c.1. §. 15.
& N. & In.18.
§.10. & Cl.c.1.

10. In Correctionibus, & poenitentiis injungendis rationem habebunt dispositionis Personarum, & ædificationis; & ut admonitio in caritate præcesserit^e. Poenitencias autem ordinarias tantum possunt imponere, quæ indicantur in Regulis.

lis: •

lis f: & præterea eos, quī id mereri videbuntur, incarceratione, non autem excommunicare. g

11. Poterunt mittere extra Domum aliquem ex suis ad consuetam Humilitatis, & Caritatis experimenta^h, & delegare facultatem approbandi poenitentias, & frequentiorē communionemⁱ. Usus autem poenitentiarum secretarum excitandus privatis, & publicis adhortationibus.^l

12. Cum quolibet anni tempore jejunia cum delectu ciborum, more Ecclesiastico, & abstinētiās concedere possint Superiores, in Adventu faciliores esse convenit: dentque operam, ut omnes intelligant ad singularitatem non pertinere, si quis jejunet, aliis non jejunantibus.^m

13. Unio, & conformitas mutua diligentissimè curanda est; nec ferenda inter domesticos perturbatio ulla, vel ira mutua: si quid autem hujusmodi accideret; curent, ut statim in gratiam invicem redeantⁿ. In vicia linguæ seriò advigilent; &

gra-

f R. Præp. 10. Rect. 9.
g Paul. III. p. 41. & Comp. Priv. V. Corr. §. 2.

Concedenda.
h R. Præp. 30. Rect. 29. & Ex. c. 4. §. 27. & P. 6. c. 2. §. 10. & P. 7. c. 2. E. & c. 4. §. 9.
i R. Præp. 31. & Rect. 30. & Ex. c. 1. C. & P. 6. c. 1. §. 1. & A. l In. 13. c. 6.

Jejunia extra ordinayia.

m R. Præp. 32. Rect. 31. & Ex. c. 1. §. 6. & C. 1. D. 96. & C. 5. D. 27. & C. 6. D. 9.

Caritas mutua fovenda.

n R. Præp. 33. Rect. 32. & P. 3 c. 1. §. 18. & P. & P. 3. c. 1. §. 8. & k. & c. 6. §. 8. & R. Mjn. 13.

o Or. c. 2. § 12.
& In. 13. c. 4. §.
1. 2. & C. 7. D.
13. & C. 12. D.
18. 19.

*Epistola viden-
da, & quatenus
permittenda.*

p R. Præp. &
Rect. 35. & Ex.
c. 4. §. 6. & P. 3.
c. 1. B.

q Or. c. 4. §. 4.
& In. 13. c. 4.
§. 3.

*Nec vana, nec
superuacanea
permittantur.*

r R. Præp. &
Rect. 36. & P.
3. c. 1. § 14. &
M.

s P. 4. c. 5. §. 4.
& E. & c. 14.
§ 2. & Or. c. 2.
§ 1.

gravari conscientiam suam intelli-
gant, ut Auctores diligenter inqui-
rant, quò severè puniantur. Qui
verò Auctores ipsos manifestare re-
cusaverint, pro ipsis habeantur *.

14. Videant per se, vel per alium
scripta, & literas omnes, quæ scri-
buntur ad domesticos, & quas ipsi
aliis scribunt: nec sigillum quem-
quam habere sinant, absque Provin-
cialis facultate p. Nimia etiam lite-
rarum missio compescenda; nec fe-
rendum, ut de secularibus negotiis,
aut inutilibus Nostri scribant; for-
mam-ve locutionis aulicam con-
fectentur: sed tum materia, tum
modus ædificationi sit. q

15. Non sint domi arma, nec
instrumenta musica, nec libri lasci-
vi, aut vani; nec novæ ullæ recrea-
tiones introducantur r. Libri vete-
rum non expurgati nullis Scholasti-
cis, Magistris verò, nonnisi, maturis
permittantur: cautè etiam permit-
tendi libri spirituales parùm confor-
mes nostro Instituto s. Non per-
mittant Superiores quemquam in
cubiculo duplices vestes, instrumen-
ta iti-

tā itineris, & similia habere, aut libros *ad usum* inscriptos, eos-ve asportare. *

16. Nihil admittant, quo nostra Ministeria compensari videantur, & cujuscumque Superioris hoc in genere dispensatio, non modò illicita est, sed & invalida *. Admittent igitur solùm quæ donantur nomine eleemosynæ, & secluso omni alio respectu x. Vitent omnia, quæ speciem habent secularis negotiationis y. Nulli ex Nostreis detineantur in Domibus, seu Collegiis, hoc solo nomine, quod solvant pro alimentis suis z. Deposita pecuniaria Nostrorum (quæ rarò permittenda) servantur penes totius Domus Superiorem a. Vigilent, ne quid inducatur adversum perfectioni Paupertatis: propterea necessaria provideant; & ipsi Patresque reliqui graviores exemplo præluceant. b

17. Cum graviter ægrotantibus, & vita functis pia obsequia, & suffragia curent c. Et si peregre aliquis obierit, Superior propinquior eadem præstabit; & monebit Præpositum

t P. 4. c. 6. G. & Or. c. 4. § 15. & In. 1. §. 8. & R. com. 3. & C. 7. D. 80. §. 3. & In. 1. §. 5. & R. Cust. V. § 5.

Alia circa paupertatem.

u Inl. III. p. 61. & C. 5. D. 29. & C. 12. D. 39.

x C. 12. D. 40. & Or. c. 1. §. 14.

y C. 2. D. 61. & C. 7. D. 84.

z C. 8. D. 39.

a C. 12. D. 42.

b Ex. c. 4. §. 26. & P. 3. c. 1. §. 25. & V. & C. 12. D. 43. & In. 1. §. 4.

P.etas erga moribundos, & mortuos.

c P. 6. c. 4. §. 1. 2. 3. & A. B. C.

d Or. c. 2. §. 3. tum Provinciæ, ad quam ille mitterebatur. *d*

Peculiaria erga Scholasticos.

e In. 7. §. 1.

f C. 6. D. 40. §. 1. 2. & In. 7. §. 2. & In. 17. §. 1. & 6.

g In. 7. §. 3. & In. 17. §. 2. 3.

h In. 7. §. 4.

i In. 7. §. 5. & In. 13. c. 8. & Cl. c. 6. §. 4.

l P. 4. c. 10. L. & C. 2. D. 66. & R. Rect. 43.

18. Prædicta, tam à Præposito, quam à Rectore curanda sunt. At peculiaria quædam pro Scholasticis Rectori præscribuntur: nempe, ut, vel ipsi Præceptores, nedum Confessarii, ad mores eorum iuvandos apti sint *e*. Ut coerceantur à nimia familiaritate cum Externis per colloquia, & literas *f*. Abstineantur à familiaritate, & patrocinio Patrum antiquiorum *g*. Iuvandi usu poenitentiarum, & Orationis præsertim, qui laxati sunt *h*. Assuefiant indifferentiæ, & simplicitati Religiosæ *i*. Regulæ eorundem bis, aut ter in Refectorio, singulis annis, legantur *l*. Circa Iuniorum segregationem à reliquis Collegialibus, executioni mandet, quæ à Decr. 16. Con. 6. & Or. cap. 13. præscribuntur; & relata sunt Par. 2. cap. 4. sect. 1.

SECTIO VII.

De Auxilio Animarum procurando.

I. **M** Eminerit Præpositus in Domibus Professis præcipuè elucescere debere puritatem nostri Instituti; cujus scopus est ad animarum salutem incumbere^m. Strenuam operam Nostrorum ad eum adhibeat; & si immoderati labores non permittendi, multò minus negligentia tolerandaⁿ. Rector, juxta Provincialis præscriptum, tantum debet curare ut Ministeria prædicta à Nostreis exerceantur, quantum commodè fieri potest: nominatimque ministerium doctrinæ Christianæ commendatum habeat^o. At in iis locis, ubi est Domus Professorum, in Collegio id usurpandum, quod ad excolendos Scholasticos sat est. ^p

2. Proponatur assiduè in Ecclesia verbum Dei in prædicationibus, & Sacræ Scripturæ, vel Doctrinæ Christianæ lectionibus; quod in alijs etiam

*Dispar ratio
Præpositi, ac
Rectoris.*

*m P. 3. c. 1. §.
27. & P. 7. c. 1.
§. 1. & R. Præp.
37.*

*n R. Præp. 38.
& In. 4. §. 3.*

*o P. 4. c. 10. §.
10. & R. Rector.
66.*

*p P. 3. c. 1. §. 27.
& R. Prov.
101.*

*Quid curandum
circa Conciones,
& Cōcionatores.*

q P. 7. c. 4. §. 6.
& E. & Reg.
Præp. 39.

r In. 2. §. 9. &
Or. c. 2. §. 15.

f C. 12. D. 40.

Quid cum Con-
fessariis.

t P. 7. c. 4. §. 5.
& R. Præp. 40.
41. 42. 43. &
Rect. 6. & In.
3. & In. 4. §. 3.

u In. 3. §. 5. &
In. 15. c. 2. §. 7.

Quid præstan-
dum circa
Missiones.

x R. Præp. 42.
& In. 3. §. 10. &
In. 4. §. 3. &
In. 15. c. 2. §. 8.

etiam Ecclesiis, plateis, & locis præ-
stari potest ^r. Cum Concionatori-
bus non dispensent in jejunio Qua-
dragesimali, inconsulto Provincia-
li: in victu verò, & vestitu eorun-
dem singularitates minimè conce-
dantur ^r. Observent, quæ circa elee-
mosynam Concionatoribus offerri
solitam statuta sunt, ut ne quid ultra
necessarias expensas sumatur; & si,
quod superest, adhuc recusantibus
obtruditur, in bonum cedat Do-
mus, aut Collegii. ^f

3. Procurent, ne desint designa-
ti Sacerdotes, & Confessarii, qui
Domi, forisque Proximis præsto sint
ad omnia munia nostri Instituti ^t.
Constituantur Syndici, qui obser-
vent num Confessarii transgredian-
tur ordinationes officii sui. ^u

4. Poterunt suos mittere ad alia
loca vicina, habito consensu Pro-
vincialis, ut breves ibi Missiones
fiant; nec omittendæ menstruæ Con-
fessoriorum, quin & per hebdoma-
dam. Curent etiam aliquando fieri
conferentias de modo juvandi pro-
ximos. ^x

5. Si quem ad Sacros Ordines promovendum, aut in Confessarium, vel Concionatorem esse eligendum videbitur, Provincialem admoneant; & servant, quæ in hujusmodi promotionibus notantur superius Par. 2. cap. 4. sect. 4.

Et Ordinandos.

*7 P. 4. c. 9. §. 3.
& R. Præp. 45.
& Rect. 44.*

6. Remedium adhibeatur si quis, frequentans apud nos Sacramenta, moribus suis alios offenderet, &

Scandalosi non tolerandi.

7 R. Præp. 46.

7. Curam quarumcunque mulierum à nullo suscipi permittent; licebit tantum aliquando apud eas concionari, & semel unius Monasterii Confessiones audire, idque petentibus illarum Præsidibus.

Mulierum cura vitanda.

*a P. 6. c. 3. §. 5.
& Paul. III. p. 44. & C. 7. D. 56. & C. 8. D. 11. & R. Præp. 47. & Rect. 68.*

SECTIO VIII.

De Ordine Domestico.

1. **Q**uotidie post orationem matutinam fiat Sacrum, cui omnes intersint ^b. In Collegiis, quando Nostri ad Sacram Communionem accessuri sunt, præsertim diebus Dominicis, in Ecclesia id faciant, separati tamen ab Externis ^c.

Ordo spiritualium exercitiorum.

*b P. 4. c. 4. §. 3.
& R. com. 2. & R. Præp. 49. & Rect. 45.*

c R. Rect. 46.

d C. 7. D. 25. §. 1. & R. Præp. 50. & Rect. 47. & In. 13. c. 1. §. 1. Singuli in oratione, & examine visitandi; & aliquando etiam à Ministro, & Rectore. *d*

Omni spatium. 2. Octo, ut minimum, horæ interfint à posteriori prandii signo ad coenam; aliquid amplius ad refectiunculam loco coenæ; septem verò à tempore, quo se cubitum Nostrum receperunt, ad signum, quo excitantur: erit tamen cum aliquibus rationabili dispensationi locus. *e*

Mensa norma. 3. Benedictio, & gratiarum actio fiant juxta ritum Romanum in prima mensa; nam in privata, & secunda retineri potest antiquior, breviorque *f*. In mēsa Sacerdotes præcedant non Sacerdotes; inter hos verò, illos-ve nullus ordo constituatur *g*. Si aliqua de causa Præpositus, aut Rector primæ mensæ adesse non poterit, curet ut Minister adsit. *h*

Recreatio ordinaria.

4. A prandio, & coena hora una honestæ recreationi impendatur; dimidia verò post collationem vespertinam, idque uno in loco: neque unquam nimis labores producendi, sine convenienti relaxatione.

ne i. Ut ea verò Recreatio religiosè transigatur, Superiores summopere admittantur. Curabit præterea Rector, ut omnes, præter eos, quos ipse exceperit, horæ quadrantem ante prandium, vel cœnam corporis exercitationi tribuant. m

i P. 3. c. 2. §. 4. & D. & Reg. Præpos. 56. & Rect. 55.

i C. 6. D. 6. & In. 13. c. 9.

m P. 3. c. 2. §. 4. & R. Rect. 49.

5. Idem curet, ut diebus vacationum, cùm cœnatur in Villa, per unam, vel alteram horam, Nostri se colligant orando, si manè non oraverint, vel studendo. Quod si mane, quacunque ex causa, in Collegio se continuerint, non fiat recreatio, sed à prandio tantum, per tres horas, vitato strepitu. n

Extraordinaria.

n C. 6. D. 40. §. 7. & 9. & Or. c. 2. §. 15.

6. Seriò etiam, incumbant in Reg. com. 26. de silentio observationem, executionemq; eorum, quæ habentur in Instructione ad Superiores. Syndicus Domi Superiores cõstituatur, ubi Ministri, aut Subministri opera satis non sit; qui observet, & referat, & præterea Syndici particulares in classibus adhibeantur. t

Silentium, & disciplina.

o In. 13. c. 3. & Cl. c. 3. §. 9. p P. 3. c. 1. §. 16. & P. 4. c. 6. §. 15. & c. 10. §. 7. & c. 17. §. 7. & R. Præp 51. & Rect. 48. & St. R. Prof. sup. 19. & R. Bid. 7.

7. Singulis annis prælegendus in mensa Catalogus eorum, quæ sub gravi culpa, vel pœna in Societate

Decretis, & Regula Societatis publicè legenda.

¶ C.8. D.23.

¶ P.31.c.1. §.28.

& P.10. §.13. &

P.4.c.10. L. &

R. com.49. &

C.2. D.66.

præcipiuntur, vel prohibentur 9.
 Demum singulis mensibus Summa-
 rium Constitutionum, Regulæ com-
 munes, Catalogus Missarum, &
 Orationum Nostris præscriptarum,
 & Epistola S. P. N. de Obedientia,
 audienda, & Scholasticorum Regu-
 læ bis, aut ter singulis annis 7. Re-
 gulæ Modestæ, Monita Generalia,
 & Regulæ Coadjutorum tempora-
 lium legi publicè consueverunt bis,
 quolibet anno.

SECTIO IX.

De Literarum studiis.

*Collatio es-
 suum.*

¶ P.3.c.1.X. &

C.9 D.8. & C.

13. D.17. & R.

Prov. 57. & St.

R. Prov. 13. 14.

15. & Prof. cas.

7. 8. 9. 10. &

In. 20. §.6.

*Censura opinio-**num, & Libra-**rum.*

¶ Ex. c.3. §.11.

& P.3. c.1. O.

& C.11. D.12.

& C.12. D.18.

& C.13. D.18.

& C.11. D.18.

1. **H**abeatur collatio Casuum
 conscientiæ qualibet heb-
 domada, bis in Domo Professæ,
 semel in Collegiis; à qua Superior
 ipse, non nisi rarò, & graves ob-
 causas, absit. *f*

2. Curetur, ne laxas in morali-
 bus opiniones Nostri doceant, &
 Parque sit studium, ne ab ullo è
 Nostris quidquam typis vulgetur,
 sine facultate. *"*

3. Re-

3. Rector, nec ad inchoanda, nec ad mutanda studia aliquem promovere potest, inconsulto Provinciali *. Sub finem studiorum cujusque, Provinciale de singulorum talento, & profectu admoneat. 7

4. Studeat executioni eorum, quæ præscripta sunt de Concionibus Domesticis, & Tonis 1. Deligat unum dicendi peritum; ad quem sub finem studiorum, ter in hebdomada per horam, futuri Magistri ab eo instruendi, conveniant. 8

5. Ordinem constituat examinandorum Metaphysicorum, auditis Præfecto, & Magistris 6. Ipsius erit, adhibito Præfecto, constituere Examinatores Classium inferiorum; & ut in reliquis etiam, Externi, suis quisque in classibus, collocentur. 6

6. Adeat interdum Scholas, etiam inferiores; & frequenter intersit disputationibus, tum privatis, tum publicis 4. Non committat, ut in instauratione studiorum,

Studiorum initia, & finis.

x R. Prov. 49.

&c. & St. R.

Prov. 6. &c. &

R. Rect. 37 &

St. R. Rect. 24.

7 P. 4. c. 9. §. 3.

& R. Rect. 37.

& 44.

Instructio ad

Conciones, &

Scholas.

1 P. 3. c. 1. §. 5.

& 21. & P. 4. c.

8. §. 3. & B. &

c. 7. D. 80. §. 6.

7. & R. Rect.

34. & 56. &

In. 2. §. 3. 4. 5.

4 St. R. Rect. 9.

Examina Stu-

diorum.

b C. 8. D. 37. §.

6. & St. Rego

Præf. 20.

c P. 4. c. 5. §. 2.

3. & D. C. & c.

13. §. 4. & E &

c. 15. §. 1. & A.

& c. 17. §. 2. &

St. R. Rect. 12.

& R. Præf. inf.

18.

Visitatio Scho-

larum, & Ora-

tio ante studia.

d P. 4. c. 6. §. 9.

& St. R. Rect.

3.

e St. R. Rect.
15.

publica oratio habeatur ab alio,
quàm à Magistro aliquo insignio-
re. ^e

Latina lingua
exercitamenta.

f P. 4. c. 6. §. 13.
& C. 13. §. 3 &
St. R. Rect. 8.
& R. com. 10.
& R. Schol. 10.
& In. 10. §. 4.

g P. 4. c. 6. §. 13.
& St. R. Rect.
11.

7. Domi linguæ latinæ usum
inter Scholasticos diligenter con-
servandum curet, etiam dum ad
Nostros scribunt. Bis præterea,
aut ter in anno omnes carminum,
aliquid condant, affigantque ^f. Et
interdum à nostris Rhetoribus ora-
tiones, aut Poemata Latinè, vel
Græcè, tum in aula, tum in mensa
habeantur. ^g

SECTIO X.

*De iis, quæ pertinent ad res
temporales.*

Vigilantia in
conservandis.

h P. 4. c. 2. §. 5.
& c. 10. §. 5. &
P. 9. c. 3. §. 3. 4.
& C. & In.
temp. tit. 2. §.
9. & R. Præp.
60. & Rect. 57.

I. **R**ectoris (& proportionem
servata etiam Præpositi)
erit res temporales sibi creditas ad-
ministrare, & conservare, juxta
facultates sibi traditas. Singulis
mensibus rationem exigit à Procu-
ratore, præsentem Ministro; & exa-
minet, an plus absumptum sit, quàm
usus ferat ^h. Certis temporibus no-
mina

mina debitorum inspiciat ; intelligat quantum rerum comestibilibium consumptum sit ; neque omnia, examinanda ad finem anni referret. ⁱ

i In. temp.
tit. 2. §. 9.

2. Vita communis incolumis conservanda : & propterea in victu , vestitu , cubiculique suppellectili , alijsque necessariis uniformitas , tam Superiorum cum inferioribus , quàm horum ad invicem retinenda : eaque omnia , ut Superiores suppeditare tenentur , ita facultatem non habent permittendi , ut alia via sibi à subditis conquirantur ^l . At missa cuiuspiam particulari in communem usum dispensentur ^m . Peculiariter Domibus Professis , præscribitur curandum ; ut vita communis quidem illa sit , & valetudini Nostrorum accommodata ; sed habendam tamen semper esse rationem Humilitatis , Paupertatis , ac spiritualis ædificationis ⁿ . In Collegiis Rector curet , ut quamvis sit , in quo probetur virtus , non desit tamen quo sustentetur natura ; & cum Scholasticis approbatis in iis ,

Studium Paupertatis, & Caritatis id distribuentis.

l C. 12. D. 43.

m R. Præp. 64.
& Rect. 60.

n P. 6. c. 2. §. 16.
& N. & Reg.
Præp. 61.

d P.3.c.2. §.3.
 & C. & P.6.c.
 2.N. & R.Re.
 ct. 58. & In.
 temp. tit. 2.
 §.4.
 p P.3.c.2. §.3.
 & P.6.c.2. N.
 & R.Præp.61.
 & Rect. 58.

*Præsertim erga
 infirmos.*

q R. Præp.62.
 & C. 7. D. 29.

r P.3.c.2. §.6.
 & G. & Reg.
 Præp. 63. &
 Rect. 59.

*Cautela in ser-
 vanda Pauper-
 tate Societatis.*
 f Ex. c.1. §.4.
 & P.4.c.2. §.5.
 & F. & c. 10.
 §.1. & P.6. c.
 2 §.3. & C.D.
 & P.10. §.5. &
 Paul. III. p.14.
 & Iul. III. p.
 66. & 77. & C.
 6. D.18. & R.
 Prov. 74. & R.
 Præp. 65. &
 Rect. 61.

*Obligationibus
 ad opera pia
 satisfiat.*

quæ ad vestitum attinent, magis
 quam cum iis, qui probantur, ex-
 terioris decentiæ ratio habeatur.
 Utrobique verò, juxta circumstan-
 tias personarum, discretioni Superio-
 rum relinquitur, ut plus minus-ve
 provideant. ^p

3. Morbo, ætate, aut laboribus
 obruti sublevantur, etiam adhibito
 fraternæ caritatis ministerio; nulli
 tamen peculiare Coadjutores assi-
 gnandi in socios, cetera immunes.
 Ægrotorum cura habeatur magna,
 juxta præscriptum Medici. ^r

4. Caveant, ne redditibus Colle-
 giorum, Domus Professorum, aut
 aliquis eorum, vel Coadjutorum,
 formatorum utatur, præterquam
 Constitutiones, & Decreta permit-
 tunt. ^f Et in admittendis donis eas
 cautiones adhibeant; quas præscri-
 bunt Constitutiones P.4.c.2. §.6. jux-
 ta explicationem Con.3. Decr. 25. &
 Con. 8. Decr. 59. & Ordin. Gen.
 cap. 1. §.14.

5. Commendatur omnibus, tum
 Rectoribus, tum Procuratoribus,
 ut peculiarem habeant curam Ec-
 cle-

clesiarum, quæ pertinent ad Beneficia Collegiis unita; & ut alia eorundem Beneficiorum onera, præsertim si quæ ad Xenodochia, & pauperes spectent, diligenter inquirant; aliisque id genus plis obligationibus cumulatè satisfaciant: certi Divinam providentiam non defuturam iis, quibus ea, quæ ad Deum pertinent, cordi fuerint. †

† In. temp.
§. ult.

6. Interdictum est omnibus omnino Superioribus, ne quidquam ex Sanctorum Reliquiis, quæ nostris Domibus, aut Collegiis sunt applicatæ, largiantur. "

Reliquiæ San-
ctorum non
distrahenda.

¶ C. 7. D. 12.

7. Lites declinent, & inconsulto Provinciali nullam intentent *. Distributio bonorum, expensæ extraordinariæ faciendæ, ut ædificando, & similes, & contractus incundi, & si quid donatur, cum aliqua conditione, referantur ad Provinciale. Et servetur formula in contractibus celebrandis. De qua Ord. Gen. cap. 20. Eundem Provinciale consulat Præpositus, si quid stabile relictum Domui fuerit. †

Dependentia à
Provinciali.
¶ C. 2. D. 55. &
R. Prov. 77. &
Præp. 67. &
Rect. 61. &
Proc. 16.

¶ C. 7. D. 17. &
Or. c. 2. §. 9. &
In. temp. tit.
2. §. 8. & R.
Rect. 63.

¶ P. 6. c. 2. §. 5.
& E. & Reg.
Præp. 66.
Successori red-
denda ratio da-
ti, & accepti.

8. Cum Superior defungitur suo
offi-

officio (quod & Procuratori præstandum est) Successori, & Ministro rationem domesticæ Oeconomix reddat ; & suo chirographo signet quantum acceperit, quantum Successori tradat ; atque etiam Successor sua manu confirmet, si rem, ita se habereprehenderit : quorum Computorum exemplum ad Provinciale transmittendum. Forma autem id præstandi est eadem, quæ à Provincialibus exigenda præscribitur in Inst. temp. tit. 1. §. 19. ^a.

^a C. 8. D. 60.
§ 4. 5. & Inst.
temp. tit. 2. §.
1. & 9.

S E C T I O X I.

De modo agendi cum Externis, & de iis, qui ad nos divertunt .

Mulierum colloquia vitanda.

^b R. Risp. 72.
& Rest. 70. &
Or. c. 1. §. 9.

I. **M** Vlieres invisere, aut ad eas scribere rarò, & viris tantum probatis permittant ^b. Seduloque curent, ne quæ de Socio præfente, toties, & gravissimè commendata sunt, negligantur: & quamvis hac super re universim præceptum non sit impositum; tamen alicui particulari, qui eo frano indigebit

bit poterit, ac debet Superior id imponere ^c. Quæ distinctius exposita supra Par. 4. cap. 2. sect. 2. Foeminae etiam non permittantur ingredi domos nostras. ^d

^c C. 6. D. 43. & Or. c. 4. §. 3. & In. 3. §. 7. & In. 15. c. 2. & R. Sac. 18. & Co. ad 5.

^d P. 3. c. 1. §. 14. & R. Præp. 73. Rect. 72.

Nec qualibet consuetudo cum Viris permittitur.

^e P. 6. c. 2. §. 9. & R. Præp. 74. Rect. 72.

^f R. Præp. 76. Rect. 74.

^g P. 6. c. 2. §. 9. & R. Præp. 75. Rect. 78.

Sed de omnibus benemerendum.

^h P. 4. c. 10. C. & P. 10. B. & R. Præp. 77. Rect. 75.

ⁱ P. 4. c. 1. & R. Præp. 78. Rect. 76.

2. Visitationes primariorum Virorum non frequentandæ; nisi gravis causa subsit ^e. Quam etiam intercedere oportebit, ut nostri cibum capiant apud Externos; aut ut ab eis, cum ægrotant, visitentur; aut ut ex iisdem aliquis ad nostram mensam, præsertim Refectorii, invitetur ^f. At numquam liceat munusculis captare Magnates. ^g

3. Amici verò conservandi, & placandi, si qui sunt infensi, orationibus ad Deum, & rationibus apud ipsos convenientibus, præcipue si homines sint non vulgaris auctoritatis ^h. Ratio potissimum habeatur eorum, quæ erga Fundatores, & Benefactores statuta sunt; & si quam aliam obligationem Dominus habet, ei satisfiat ⁱ. Servanda erga Benefactores enumerata sunt Par. 2. c. 1. sect. 2. & P. 3. c. 6. sect. 1.

4. Sine speciali commissione nemi-

*De iis qui ad-
mitti petunt.*

*l. P. 1. c. 1. §. 2.
& A. B. & R.
Præp. 79. 80.
Recl. 77. 78.*

*m. P. 2. c. 4. §. 1.
& A. & Recl.
Præp. 81. Recl.
79.*

*De Hospitibus
nostris, Exter-
nisque.*

n. C. 7. D. 13.

*o. R. Præp. 83.
Recl. 81.*

*De iis qui so-
cietatem instituunt.*

*p. P. 3. c. 1. §. 3.
& R. Præp. 84.
Recl. 82.*

*q. R. Præp. 85.
& Recl. 83.*

*r. R. Prov. 117.
& O. c. 12. §. 9.*

neminem in Societatem admittent : sed ad Provincialem referent eorum, qui petunt, dotes. Poterunt tamen valde idoneos, aut ad eundem mittere, aut tanquam hospites domi recipere ^l. Dimissum pariter à Societate, & qui sine licentia, & ab alio ejus domicilio discesserit, vel non admittant, vel ut Hospitem, apud se, alios-ve detineant, dum Provincialis super eo quid jusserit ^m.

5. In compensationem hospitii nihil, licet ultro oblatum, admittant; nisi longior fuisset mora; namque hanc compensari à Superioribus, qui hospites miserunt, æquum videtur ⁿ. Externi porro non excipiantur ad pernoctandum, sine gravi causa; habeatur tamen, præcipua ratio Religiosorum. ^o

6. Egredienti domo Socium adjungant; nec solum mittant, nisi eum, cui præcipuè fidant ^p; neminem autem ad alium locum sine literis patentibus ^q; & quin Superior, ad quem aliquis mittitur, informetur ^r. Provincialis etiam monendus, si quis propter valetudinem, aut
aliam

aliam causam mutandus loco videatur s. At profecturis sua interiora, indumenta, & sortana reliquenda, instruendique omnibus ad iter necessariis. Sed hæc paranda eorum sumptibus, quorum gratia iter suscipitur *. Demum illi, de quorum dimissione à Societate agitur, nullo modo interea loci exponantur in publicis Ministeriis. "

f P. 3. c. 2. G. & R. Præp. 86. & Rect. 84.

* R. Præp. 87. & Rect. 85.

" Or. c. 12. §. 10.

C A P V T IV.

De Officialibus Superiori necessariis, & modo agendi cum illis.

AD bonam Domus gubernationem Superiores locales suis Officialibus pluribus, & paucioribus, pro momēto rerum ipsis commissarum, sublevare debent; quos idoneos esse oportet, suisque Regulis instructos *: Cum illis hæc in universum Superioribus servanda, esse statuitur. 1. Ne se in illorum officium ingerant. 2. Ut prospicere illis de necessario subsidio debent, ita

Officiales idonei curandi, & servandi.

4 P. 4. c. 10 §. 6. & P. 9. c. 6. §. 14. & 1.

b P.4. c.10. §.
6. & E. & R.
Præp. 7. & 14.
& Rect. 6. &
13.

ita curare , ne orientur , sed suo fungantur munere . 3. Quia in quibusdam officiis experientia necessaria est , non faciliè mutandi sunt , *b*

SECTION I.

De Ministro .

Ministri Dotes.

c P.4. c.10.
§.7.

d R. Prov. 22.
Or. c.1. §.21.

Auctoritas.

e P.4. c.10. §.
7. & R. Min.
1. & Or. c.2.
§.18.

f P.4.c.10. §.8.
& C.3. D.21.

1. **I**Nter Officiales necessarios in primis est Minister ; qui Vice-Rector , vel Magister Domus sit ; & omnibus , quæ ad bonum universale pertinent , provideat *c* . Deligendus verò à Provinciali , & præsertim in magnis Collegiis , non valde juvenis , nec absque consultatione , Instruendus in decursu ; & is sit , qui aliquando Rector esse possit . *d*

2. Ministro Superior eam concedet potestatem ; quæ , pro personarum conditione , ad rectam gubernationem cōvenire videbitur *e* . In virtute sanctæ Obedientiæ præcipere non potest . Eidem tamen omnes Officiales obedire debent , & quicumque alii , etiam Professi , modò sit Sacerdos *f* , Et qui Ministro clare di-

rè diceret, *Nolo facere*, incurreret in quartum casum reservatum inobedientiæ expressæ §. Pœnitentias, juxta præscriptum Superioris, ipse imponet. ^b

§ C. 7. D. 49. &
Or. c. 2. §. 18.

^b R. Min. 13.

3. Moriente, aut absente Superiore alicujus loci, nec alio per eum nominato, Vicaria administratio Collegii, vel etiam Domus Professæ, ad Ministrum pertinet. In absentia Superioris, si res urgeat, auditis Consultoribus, exequi poterit, quod existimat fore juxta Superioris mentem: alioqui illius nutum expectet. ⁱ

*Substituitur
Superiori.*

ⁱ C. 8. D. 20. &
C. 12. D. 53. &
R. Min. 14.

4. Observet in temporum mutationibus, quæ domi mutatio fieri debeat, ciborum, vestium, horarum: & Superiori in memoriam revocet, num etiam aliquid desit, vel abundet ex necessariis. Iis potissimum consulat, qui sui corporis curam, præceteris negligunt; curetque ut adsit, cum Medicus ægrotos inviset ^l. Peculiarem curam habeat, ut Domus munda sit, & benè composita, præsertim si quâ Externis patet ^m. Designet ex commissione Superio-

Ejusdem obligationes in ordine ad curanda suorum corpora.

^l R. M. 5.

^m R. M. 10.

terioris, qui lucernas, qui fenestras, communes curet, qui aquam, & mantilia ad abluendum parent. ^u

u R. 11.

*Et Discipuli
nam.*

5. Valdè commendatum sibi existimet quod pertinet ad observationem Constitutionum, Regularum, Ordinum, & approbatarum, consuetudinum; quas subinde leget. Frequenter visitabit cubicula, & alia loca; Officiales autem, saltem alternis diebus ^r. Noctibus singulis portas domus, quibus in publicum exitur, visitet, an benè clausæ sint. ^q

q R. 2.

r R. 3.

q R. 11.

*Observet, &
Superiori re-
ferat.*

r R. 8.

f R. 9.

*Quomodo cum
Superioreaget.
t R. 6.*

6. Notet, ac referat Superiori tam defectus, quàm quæcunque alia ad bonam gubernationem faciunt ^r. Et an Sacramenta diebus statutis frequententur. ^f

7. Quotidie de rebus omnibus Superiori rationem reddet, & libello excipiet, quæ facienda commiserit ^r. Redigat ei in memoriam, quæ necessaria Domui, & personis judicabit ^u. Studeat animos omnium inter se per benevolentiam, ac præsertim cum Superiore, per Obediëntiam unire; & eorum, quæ ingrata accidunt, velit

u R. 7.

velit potius in se, quàm in illum, causam reiici. *

* R. 13.

8. In pœnitentiis injungendis, & reprehensionibus ab animi perturbatione caveat; & caritatē ita præ se ferat, ut qui corripitūtur, meritò id fieri recognoscāt. Cum quis ab officio removetur, curet, ut suū Successorem instruat. Si Subministrum habuerit, utatur ejus opera; alioqui ipse cōtenta in Subministri officio suppleat, ^a

Et cum Subditis.

9 R. 13.

2 R. 4.

a R. 15.

9. In magnis igitur Domibus Ministro additur Subminister; qui est instrumentum Ministri, & aliorum Superiorum. Nihil ordinat, sed tantum est executor, & exactor actionum domesticarum, juxta modum sibi à Superiore præscriptum ^b. Erit tamen Superior Nostorum, qui Sacerdotes non sunt: Sacerdotibus solum injungere poterit aliquid, nomine alicujus Superioris ^c. Vide reliqua in Regulis pag. 235.

Subministri officium.

b R. Sub. 12.

c R. Sub. 7.

10. Syndicus etiam Domi constituetur, ubi Ministri, aut Subministri opera ad id non adhiberetur; cujus officium erit observare in omnibus, quod ad honestatem, & de-

Et Syndici.

d P. 3. c. 1. §. 16.
 & P. 4. c. 10. §.
 7. & R. Præp.
 51. & Rect. 48.

centiam externam pertinet, & Superiori referre^d. In Universitatibus autem constituendus etiam Syndicus Generalis. Is autem Vir magnæ fidelitatis, & iudicii esse debet; qui tam de personis, quàm de rebus Rectorem, & Præpositum Generalem, & Provincialem admoneat. Præter hunc alii particulares Syndici designentur ex prudentioribus, ut quæ quavis in classe acciderint, ad Rectorem referant: & quamvis nihil habeant quod alicujus momenti sit, tamen diebus Sabbati saltem se nihil habere Superiori referant^e. Horum officium videtur esse illud, cui sub Adjutoris Magistri, seu Bidelli nomine descriptæ sunt Regulæ in Ratione Stud. p. 156.

e P. 4. c. 6. §.
 15. & c. 17. §.
 7. & K. & R.
 Rect. 48. & St.
 R. Prof. sup.
 19.

SECTION II.

De Consultoribus.

*Qui, & per
 quem eligendi.*

I. **A**duvabunt maximè Superiorem duo, vel plures (præsertim in Universitatibus, ubi quatuor esse oportet) Consiliarii, seu Assistent-

fientes : cum quibus res graviores communicet; quorum prudentiæ, & probitati multum confidat. Quamvis, eis auditis, penes Superiores sit statuendi facultas *f*. Eos deligere, pertinet ad Provincialem, ita ut statim suo munere fungi possint; licet confirmandi sint postmodum à Generali *g*. Oporteret esse distinctos à Confessariis; at si non distincti, saltem consulendi non sunt cum de Personis agitur *h*; mutarique subinde eos convenit. *i*

2. Quales verò se præstare debeant, describitur in eorum Regulis, ubi jubentur afferre ad munus non levis momenti, convenientem zelum, Obedientiæ conjunctum, modestiam, caritatem, peritiam Regularum, & Instituti. *l*

3. Si quid circa victum, vestitum, labores, & occupationes Superioris, aut circa gubernationem moderandum, augendum, vel mutandum censerent; illum, præmissa oratione, admonendum curent; quod ferè per Admonitorem facient *m*; & quascumque demum dif-

f P. 4. c. 10. §. 7. & c. 17. §. 1. & G. & H. & P. 9. c. 6. §. 14. & R. Præp. 15. & Rest. 14.

g R. Prov. 25.

h Or. c. 1. §. 7.

i Or. c. 1. §. 11.

Quid ipsi in se curare debeant.

l R. Conf. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 13. 14. 15.

Quid erga personam Superioris.

m P. 9. c. 4. §. 2. 3. 4. & c. 5. §. 2. & c. 6. 1. & C. 1. D. 82. & R. Conf. 13.

* *Ex c. 3. §. 13.
& D.*

*Quoties consu-
landi, & de
quibus.*

* *R. Præp. 15.
Rect. 14. & Or.
c. 2. §. 10. 19.
20. & C. 6. D.
36. §. 2. 3. & 5.
& In. 18. §. 5.*

*P. C. 6. D. 36.
§. 7.*

*q. St. R. Rect.
18.*

*Modestia, &
Secretum ab iis
servanda.*

ficultates, ad suam personam perti-
nentes, patiatur Superior, Consul-
torum sententiis acquiescat. "

4. Cum his autem Superior con-
veniet singulis, vel saltem alternis
hebdomadis, & semper unà perle-
gant aliquid ex Regulis, Ordina-
tionibus, & similibus. Prima verò cu-
jusque mensis hebdomada agatur de
executione: an servantur, quæ præ-
scripta sunt in Regulis, & Ordina-
tionibus; præsertim quæ à Provin-
ciali in Memoriali relictæ sunt; quas
eodem ipso tempore legi oportet
bit, si nondum executioni manda-
tæ sint *; & ad faciliorem hujus mē-
struæ consultationis usum possent
præscribi nonnulla examinanda,
magis inhærendo iis, quibus non-
dum planè satisfactum videtur †.
Præterea singulis, aut alternis saltem
mensibus, Rector habeat consulta-
tionem omnium Magistrorum in-
fra Logicam, præsentē utroque
Præfecto, ceterorum etiam inter-
dum, præsentē Præfecto Generali ‡.

5. Cum Superior aliquid statue-
rit, judicium suum illi submittent
tum

tum interiùs, tum exteriùs; immo
susceptam deliberationem Superio-
ris apud alios tuebuntur. Quod si
videretur rem ad alium Superiorem
esse deferendam; id præmissa oratio-
ne fiat apud immediatum illius; aut,
si is nō provideat, ad supremum ^{r. R. Conf. 7. & In. 18. §. 12.}
Poterunt tamen, etiam si non inter-
rogati, Superiori proponere, quod
publicè, vel privatim expedire judi-
caverint. ^{f. R. Conf. 8.}

Secreti retinentissimi sint; nec, quæ
in Consultationibus agitata sunt,
evulgent: & Superiores tenentur,
qui in hoc deliquerint, punire, pro
culpæ magnitudine, etiam usque
ad muneris Consultorum, aliorum-
que nō inferiorum privationem ^{f. R. Conf. 9. & C. 7. D. 21.}.

6. Scribent ad Provincialem bis
in anno, mense Ianuario, & Iulio;
& ad Generalem singulis annis, men-
se Ianuario *. In his literis, præmis-
sa oratione, & re maturè conside-
rata, sincerè, & sine amplificatione
significabunt, quod sibi de Superio-
ribus, ac de eorum administratione,
ac rerum statu scribendum in Do-
mino videatur *. Capita verò ma-
^{Quoties, & de quibus scribent ad Superiores mediatos.}
^{¶ P. 4. c. 17. §. 7. & L. & P. 8. c. 1. §. 9. & R. Conf. 10. & For. Scrib. R. 20. & C. 7. D. 91. & Or. c. 10. §. 3.}
^{* For. Scrib. R. 21.}

7 Cl. c. 2. tit. 2.
§. 3.

2 C. 13. D. 27.

a In. 15. c. 2.
§. 7.

b In. 10. §. 12.

c P. 4 c. 17. L.
& R. Conf. 10.
& For. Scrib.
l. 13.

teriarum in literis ad Generalem, distinctius tradita Ord. cap. 10. quibus addendum, quid fiat, aut prætermittatur circa executionem 7, & speciatim, an vigeat praxis collationis Domesticæ Casuum Conscientiæ, juxta Regulas, & Decreta 1. Et an servantur præscripta ad custodiam, castitatis, ac præcipuè circa visitationes, & socios 4. Ad executionem omnium promovendam ex §. 4. Decr. 36. Con. 6. formanda sunt capita, de quibus Superiores, & Consultores scribere debent ad Provincialem; quæ desumi poterunt, magna ex parte, ex iis, quæ proposita sunt pro Generali. Præterea, ad Provincialem scribendum est; quomodo Præfecti spirituales idonei sint, & suo muneri satisfaciant 6. Et an ab aliquo peccatum sit, lingua, vel calamo contra caritatem, proximo debitam, & qualiter correctio adhibita, juxta Decr. 19. Con. 12. Hæ literæ sigillo (quod apud Admonitorem erit) obsignatæ, mittentur; nec quisquam eorum sciat quid alius scripserit 8. Desoris in-
tergo

tergo geminato CC. distinguantur. ^d

d Ot. c. 10. §. 3.

SECTIO III.

De Admonitore, & Collaterali.

1. **Q**Uod cum Præposito Generali agendum præscribitur, ut aliquis à Societate designatus, postquam Deum consuluerit, & æquum esse judicaverit, cum modestia, ac humilitate debita eum admonere teneatur de iis, quæ sentiat in illo desiderari; idque etiam cum Inferioribus fieri potest. ^{Admonitoris munus,}

e P. 9. c. 4. §. 4.
& c. 6. l.

2. Designatur igitur Admonitor, tum Provinciali, tum Superioribus localibus; & illi quidem à Generali, ut dictum est supra cap. I. sect. 3. §. 1. : his verò à Provinciali, confirmandus tamen à Generali ^{f R. PROV. 25.} f. Hujus muneris habes Regulas in Cod. Regul. pag. 157. quarum hæc summa.

Ejus modestia,
& fidelitas.

3. Admonitor erga Superiorem, summa modestia, & humilitate officium suum obeat; nec hujus mu-

neris occasione reverentiam, aut obediētiam imminuere debet, quam & in subditis fovere debet, salva interim necessaria fidelitate, & libertate. 2

2 P. 9 c. 4. §. 4.
R. 1. 2. & 7.

De quibus, &
quoties admonere debeat.

h R. 2. 3.

i R. 4.

l R. 5.

Epistolæ ab eo
curanda.

m R. 6.

n G. 7. D. 52.

o R. 8.

4. Admoneat Superiorem de iis, quæ major pars Consultorum, ei dicenda judicaverit: de reliquis non facilè, sed cum non levis momenti esse, præmissa oratione, censuerit, siue ad Personam, siue ad Officium Superioris pertinebunt ^b. Quæ suggererit, non evulget ⁱ. Vbi opus erit, iterum, & sæpius de eadem re Superiorem commonefaciet: quin & illius Superiorem, si emendationem desperaverit. ^l

5. Admonitoris erit ordinarias epistolas Consultorum ad mediatos Superiores mittere, nisi alia via illi malint; simulque referet eisdem, utrùm illi scripserint, an non ^m. Non tenerur tamen ad Superiores scribere, quemadmodum Consultores ⁿ. Ad has autem literas, aliasque ad mediatos Superiores obfignandas, sigillum apud se habebit; cujus in reliquis nullus sit usus. ^o

6. Ex

6. Ex Constitutionibus Præposito, & multò magis Rectori adjungi poterit Collateralis socius: qui licèt Superioris localis obedientiæ non subdatur, tamen reverentia ei exhibita, debet aliis exemplo esse. Munus Collateralis est juvare Superiorem in omnibus, quæ ad ejus Personam, aut Subditorum, pertinent, tum consilio, tum opera. Superior verò erga ipsum peculiarem dilectionem, & honorem præferre debet, illoque fidenter uti; &, dempta potestate, habeat eum tanquam se alterum.

Collateralis munus.

7. Duabus ex causis præcipuè Collateralis adjungi debet. Prima, est, ad supplendas aliquas dotes ejus, cui munus præcipuum est demandatum. Secunda; si aliquis minùs profecturus crederetur, si sub ejus, qui præest, Obedientia, constituitur, quàm si adjungatur ut Socius; dummodò talentum ad eum juvandum haberet. P

Car institutum.

p. P. 4. c. 17. B. & 5. 7. & P. 3. c. 1. §. 3. & D.

8. Hoc autem Collateralis officium, vel nomen (quod Superintendētis postmodum est vocitatum,

Non passim usurpandum.

ut constat ex Hist. Societ. Par. 3. l. 1. n. 44.) non usurpandum esse statutum est, nisi ubi, pro arbitrio P. Generalis, necessitas, vel magnitudo Collegii utrumque postulaverit; neque enim nomen tantum est retinendum. 9

9 C. 2. D. 86.

SECTION IV.

*De Præfecto rerum spiritualium,
& Confessariis.*

*Præfecti Spiritus
tualis necessi-
tas, & insti-
tutio.*

1 P. 3. c. 1. §. 12.
& P. 4. c. 10.
§. 7.

1. **C**onstituendus est præterea qui rebus spiritualibus superintendat. Cujus muneris cum summa sit necessitas, peculiari cura incumbendum est, ut ad illud pro dignitate obeundum; longè ante deligantur aliqui, atque instituantur. Igitur ex ipso juvenum numero, qui silentii, & orationis amatores, lenitate etiam, ac dexteritate præditi, Provinciali, auditis Consultoribus, aliisque, videbuntur, adjungendi sunt Socii Magistris Novitiorum, exercendique in tradendis spiritualibus exercitiis.

2. Mu-

2. Muneri verò ipsi Provincialis admove-
re debet maturos senes, long-
go gubernandi usu, vel conciones
habendi, aut Theologiam præle-
gendi labore fessos, & tanquam ex
alto in portum confugientes. Et in
magnis præsertim Seminariis cura-
bit, ut doctrina, & fervore pietatis
insignes adhibeantur: extra contro-
versiam enim esse debet, præstantis-
simi cujusque Viri præclare stare
operam uno hoc in munere occu-
pati s. Et quoniam res est inter po-
tissimas, quæ Provinciali commen-
datae sint; Præfectis constitutis invi-
gilet; in Visitatione rationem ab
iis, aliisque reposcat; multum inte-
rea illis tribuens, & reverentiam
concilians: mandetque Consultori-
bus Collegiorum, ut quemadmo-
dum in hoc genere procedatur, ad
se perscribant *. Ipse etiam quot-
annis ad Generalem scribat, quos
Præfectos constituerit, qua institu-
tione, quo fructu ". Erit etiam Su-
perioris localis excubare ad hujus
gravissimi muneris executionem x.

*Primarii Viri
huic muneri ad-
dicendi, ejusque
praxi insisten-
dum.*

*f R. Prov. 24.
& In. 10. §. 5.
6. & 11.*

*f In. 10. §. 12.
& 15.*

" In. 10. §. 14.

x Ol. c. 2. §. 6.

*Præfecti quæ
studia.*

3. At Præfectus fidelis sit Socie-
tati;

tati; ejus instituti, & disciplinae omnis spiritualis peritus; & in Obedientia; & humilitate exemplum aliis præbeat. Concedendum propterea illi est, ut Sanctæ orationi, Sanctorum Patrum, aliorumque piorum, librorum lectioni operæ plus solito impendat: neque enim putandum, hujusmodi artis Magistros existere posse, qui hæc aliquando cursim le-ctitarunt, aut meditati sunt.

7 P. 3. c. 1. §. 12.
& R. Præf. Sp.
1. & 5. & In.
10. §. 7. 8.

Ministeria.

¶ In. 10. §. 9.

4. Eadem ratio suadet, ut Præfecti Spiritus ordinariè non occupentur circa Externos; quamquam, & ad declinandum prorsus solitariae vitæ genus, & tum ad ceterorum exemplum, expedit eos carceres, hospitalia invisere, aliaque id genus obire munera; ubi minus illecebræ, plus utilitatis existit, vitatis certis poenitentibus, & præcipuè fœminis.

4 In. 10. §. 10.
11.

Ratio agendi
cum Nostreis sibi
commisiss.

5. Totum se ergo in Nostrorum curam Præfectus impendet; amabilem se iis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant. Quos instruet, secundum uniuscujusque captum, quomodo interiùs, & exteriùs se

ha-

habere debeant, in omni virtutum genere, præsertim in recta intentione, orandi modo, poenitentiis, & Obedientia. Præter eos, quos satis instructos Superior judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mensum ne differat. Peculiarem verò habeat curam afflictorum, tepidorumque, tum Coadjutorum, & Novitiorum^b. Quæ verò sint partes Præfecti spiritus juniorum Scholasticorum habes Or. cap. 13. §. 3. 4.

6. In his autem omnibus videat, ne à Superiore præscripta turben-
tur; immo sibi proponat in primis curandam Obedientiam, & amorem Subditorum erga Superiorem. Qui pariter intelligat sua interesse Præfectum amari, & in honore, tanquam instrumētum suum, haberi à Subditis. Omnesque inter hos duos, quos conjunctissimos esse oportet, suspiciones, & zelotypiæ præcidantur^c.

7. Ordinarios Nostrorum Confessarios Provincialis designabit; & ex his ferè Præfectum rerum spiritualium^d. Extraordinarios etiam in renouatione Votorum; si hæc circa

Visi-

^b P. 3. c. 1. §. 12. & P. 6. c. 3. §. 1. & R. Pref. Sp. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & Ol. c. 2. §. 6.

Et cum Superioribus.

^c In. 20. §. 25.

Confessarii designandi.

^d P. 3. c. 2. §. 11. & R. Prov. 14.

* R. Prov. 131.

f P. 3. c. 1. §. 21.
& L. & P. 6. c.
3. §. 2.

Visitationem inciderit ^e. Plures verò, pauciores- ve Confessarios designare oportebit, prout multitudo, aut aliquorum poscat utilitas; sed unusquisque suum stabilem habeat Confessarium ^f. Reliqua ad Confessarios Nostrorum spectantia vide supra Par. 4. cap. 1. sect. 3.

SECTIO V.

De Procuratore.

*Cur Procurator
instituendus.*

g P. 3. c. 2. §. 7.
& P. 6. c. 3. §. 7.
& C. 8. D. 15. &
R. Proc. Col. 2.

*Quinam seli-
gendi.*

1. **S**ed in iis, quæ pertinent ad rerum temporalium conservationem, præter curam illam, quam non modò Superiori, sed omnibus caritas, & ratio imponunt, æquum erit alicui peculiariter demandari hoc munus, ut tanquam bona Domini nostri Iesu Christi, & patrimonia pauperum curet; isque est Procurator. ^g

2. Id autem munus, cùm multiplices obligationes inducat, maximeque momenti sit (nam à re familiari etiam res spirituales, & Societatis status, progressusque pendent)

de-

demandandum est homini valde prudenti, perito, & fideli, nullaque alia occupatione implicito^b. Constatque in Provincia non eos tantum Procuratores fieri, qui nullum aliud talentum habent. Cujus rei gratia juverit eos, qui Rectoris officio defuncti sunt, & qui perfuncturi sperantur, huic muneri addiciⁱ. Professi tamen quatuor Votorum, ordinariè eo non fungantur. Quod si in aliorum hominum idoneorum penuria dispensandum sit, ad Generalem recurratur; qui non difficilem se præbebit, ubi necessitas coget^l.

3. Designati Procuratores, priusquam officio fungi incipiant, ab aliquo Oeconomix benè perito instruantur; rudimenta Arithmeticæ condiscant, & quo pacto libri rationum tenendi.^m

4. Quorum agunt negotia, eorum expensis alendi sunt; etiam si in aliis Societatis domiciliis agantⁿ. Parque est ratio Officialium Externorum; quales v.g. Advocatus, Procurator, Solicitator^o. Procurator Provinciæ jus habet ad Congregationem

^a In temp.
tit. 3. in fine.

ⁱ In temp. tit.
1. § 13.

^l P. 6. c. 3. § 1.
& D. & C. 8.
D. 3.

Instruendi.

^m In. temp.
tit. 1. § 12.

*Nonnulla eorum
jura.*

ⁿ P. 4. c. 2. B. 2.
C. 1. D. 81. &
C. 7. D. 18.

^o C. 2. D. 83.

p. C. 6. D. 15. 5.
3. & For. Con.
Prov. 5. 5.

9 F. 80 c. 3. A.
& c. 6. B. & C.
2. D. 2. & C. 4.
D. 35. & For.
Con. Proq. 5.
32.

*Obligationum
summa.*

*Quid prestan-
dum, ut bona,
& jura conser-
ventur.*

tionem Provinciæ suæ, supra nume-
rum, si ratione Professionis eam
non ingreditur; & in ejus locum
subrogandus Procurator Collegii
maximi p. Si ad negotia tractanda
ad Congregationem generalem Pre-
positus Generalis, vel Vicarius judi-
caverit, præter consuetos, Provin-
cialiæ, & duos socios, alios esse
mittendos, atque adeò eligendos in
Congregationibus Provincialibus;
in horum electione potissima habenda
ratio Rectorum, & Procurato-
rum, aliorumque Officialium, mo-
dò sint, vel Professi, vel Coadjuto-
res Spirituales formati. 7

5. Procuratoris munus quinque
ferè capita complectitur. 1. Ut bo-
na, ac jura Collegii conserventur.
2. Ut redditus non decrescant, sed po-
tius augeantur. 3. Ut quæ Collegio
debentur, summa diligentia exigan-
tur; & omnia necessaria opportunè
comparentur. 4. Ut res, & pecuniæ
rectè dispensentur. 5. Ut dati, &
accepti ratio semper constare possit.

6. Ut primo satisfiat; habeat
Procurator in Archivio Instrumenta
origi-

originalia iurium sui Collegii ; & præterea Librum , in quo figillatim descripra sint bona stabilia * . Advertat num ea , quæ possidentur , reparatione indigeant ; aut ab iniuriis vindicanda sint † . Et peculiarem habeat curam Ecclesiarum , quæ pertinent ad Beneficia Collegiis unita , & obligationum exinde consequentium ‡ . Lites maximè declinet ; & , si quæ necessario agitandæ , eluceat in eis religiosa moderatio : & in publicis judiciis , per externos Procuratores , negotia peragantur § ; qui optimi eligendi , ut & reliqui Officiales : non omiffa interim per ipsummet cura , ut omnia rectè , & solidè expediantur . *

* R. Pr. Coll. 19. & 21. & In. temp. tit. 3. §. 1.

† R. Pr. C. 11. & In. temp. tit. 3. §. 2. & 4.

‡ In. temp. tit. 3. §. ult.

§ C. 2. D. 55. & R. Prov. 77. & R. Pr. C. 15. 16.

× R. Pr. C. 17.

7. Circa secundum : Bonos colonos habeat . Prædia sint instructa , cultaque diligenter , ex consilio peritorum , & more Patriæ † . Sed quæ speciem habent secularis negotiationis , sciat Nostris esse prohibita . ‡

Et redditus .

† In. temp. tit. 3. §. 3.

‡ R. Pr. C. 12. & C. 2. D. 61. & C. 7. D. 89.

8. Circa tertium : Nè nimium Rusticis fidat ; & colligendorum fructuum tempore illos adibit : à

In exactionibus , & provisionibus .

T t qui-

quibus, & aliis debitoribus statotempore, quod debent, exiget^a. Opportunè res necessarias ad victum compareret; easque, & collectas fruges ita Officialibus tradet, ut ab eisdem tertio quoque mense rationem repetat; ab Emptore verò quotidie.^b

^a In. temp. tit. 3. §. 4. & R. Pr. C. 2. & Pr. D. 3. 4. & 7.

^b In. temp. tit. 3. §. 4. & R. Pr. C. 8. 9. & Pr. D. 16. 17.

In usu rerum, ac pecunia.

^c In. temp. tit. 3. §. 5. & R. Pr. C. 10. & Pr. D. 18.

^d R. Pr. C. 5. & Pr. D. 8.

In Libris rationum.

^e P. 4. c. 2. §. 4. & In. tit. 3. §. 1. 5. & R. Pr. C. 3. 4. 7. 14. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & R. Pr. D. 3. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

^f R. Pr. C. 22. & Pr. D. 15.

9. Circa quartum: Curabit emptor conservari, & ne in rebus ad victum, & vestitum necessariis plus absumatur, quàm, juxta bonas consuetudines, necesse sit; tametsi id propriè ad Rectorem, & Ministrum pertinet^c. Pecunia, undecumque provenerit, in arca reponatur: cujus clavem unam Superior, alteram Procurator custodiet.^d

10. Circa quintum: Vt statis temporibus rationem officii sui possit reddere, duos potissimum Codices habeat, alterum accepti, & expensi, alterum omnium debitorum Collegii, præter alios; de quibus P. 2. c. 2. sect. 3. n. 3.e & ad omnium Scripturarum, & pecuniæ custodiam clavicubiculum obferatum habeat.^f

11. Hæc omnia ita præstabit; ut nul-

nullum alicujus momenti negotium aggrediatur, nisi ipsi à Superiore commissum sit: cui etiam rationem reddet eorum, quæ facit; & diligenter, quæ præscripserit, exequetur &. Omnes autem, quibuscum conversatur, memor Instituti Societatis, quæ profectui animarum invigilat, curet verbo, & exemplo ædificare. Si quid peculiare statutum est in Regulis Procuratoris Domus Professæ, id expositum est P. 3. c. 7. sect. 2.

Quomodo agendum cum Superiore, & reliquis.

g R. Pr. C. 13.
18. 23.

h R. Pr. C. 1.
& Pr. D. 8.

SECTIO VI.

De reliquis Officialibus rerum temporalium.

I. **R**eliqui pro temporalibus rebus Officiales, aut plerique, aut omnes (nam Scholastici, & Novitii ex parte possunt aliquando adhiberi) sunt Coadjutores temporales. Cum quibus Superior hæc ferè servabit. Ne plures sint, quàm eorum obsequii necessitas poscat, præferim in iis, quæ honestius domi, quàm foris fiunt. Cujusmodi

Plerique sint ex Nostri, & quod numero.

T t 2

sunt

§ P.1. c.3. §.2.
 & A. & P.3. c.
 2. §.7. & H. &
 P.4.c.3. §.2. &
 c.6. B. C. & c.
 10. §.6.7. & H.
 & C.1. D. 103.
 & R. Prov. 39.
 & In.6. §.4. &
 C.7. D.82. §.3.

*A quo dest-
 gnandi.*

l P.4.c.10. §.5.
 6 & E. & R.
 P.12.p.6. Rest.
 5.

*Quomodo in
 pietate eru-
 diendi.*

m P.4. c.4. B.
 & C.7.D.80. §.
 19. & C.8. D.
 38. §.4. & R.
 P.12.f. Spir.7. &
 Or.2. §.16. &
 In.8. §.1.2.

n P.4. c.10. F.
 & R. com.49.

sunt in magnis Domibus, Coquus, Dispensator, Emptor, Ianitor, Infirmary, Lotor, Tonfor, Præfectus horti, Sacrista, Scriptor, & elemosynarum Curator, ubi ex his vivitur: erit autem prudentiæ Superioris eos augere, vel minuere.

2. Exceptis quibusdam, quorum electio ad Provincialem spectat, eos Superior Domus prudenter constituat; quomodo suis fungantur Officiis consideret: & prout in Domino convenire judicabit, vel in eisdem Ministeriis detineat, vel ab iisdem removeat; sed quos deprehenderit idoneos, non faciliè mutet.

3. Inventur in spiritu hebdomadaria Institutione; quam præstat à Superiore ipso haberi, tum quotidiana meditationis explicatione, & frequenti alloquio: & ipsimet Regulas officiorum suorum singulis hebdomadis in memoriam revocent. Reliqua à Superiore circa Coadjutores curanda, vide supra Par.3. cap.6. Constitutæ autem plerisque hujusmodi Officialibus Regulæ, in Cod. Regularum relatæ sunt pag.140.

CAPVT V.

*De Vice-Provincialibus, Vice-
Præpositis, Vice-Rectoribus,
& Superioribus Residentia-
rum, & Missionum.*

1. **N**on est dubium à Præposito Generali constitui posse, qui vices gerant, vel Superiorum Provincialium, vel Localium; cum penes illum facultas hoc in genere summa sit in Societate, ut supra dictum est P.6. c.1. sect.3. Quamquam Vice-Provinciales nequit creare, & in primis si Provinciarum stabiles Præsides futuri sunt, qui non sint Professi quatuor Votorum: idque potiori jure negatur reliquis Superioribus; quibus Vice-Provincialium electio aliquando permissa est. ⁴

*Generalis fa-
cultas ad eos
constituendos.*

^a C. 4. D. 56.
& C. 13. D. 13.

2. Provinciali autem tunc tantum jus est præficiendi Domibus, & Collegiis suæ Provinciæ aliquem; qui vices Supertoris gerat, donec Generalis admonitus provideat; quando

Provincialium.

scilicet necesse fuerit mutationē facere, & periculum esset in mora; vel si

b R. Prov. 22.

Superior moreretur *b*. Nequit autem unquam eum eligere, qui ratione huius impositi muneris impediretur, quominus iret ad Congregationem Provinciale, ad quam ius habet *c*.

c Form. Con. Prov. §. 13.

Præterea Provincialis sibi substituere potest Vice-Provincialem, 1. quando abfuturus est à Provincia, ut intersit Congregationi Generali *d*.

d P.S.c.5. §.3.

2. Morti proximus (nullo Successore in ea Provincia à Generali nominato) aut propter ægritudinem, alia-

e C.4. D.56. & C.9. D. 11. & For. Cō. Prov. §. 32.

ve de causa inutilis ad gubernandam Provinciam redditus *e*. 3. Si iudicetur legitimè impeditus, quominus

f P.6.c.3.B. & C.6. D. 35 §.3. & Form. Con. Prov. 33.

ire queat ad Congregationem Generalem, nominare potest, ad eundem sui loco, unum ex tribus primò electis in Congregatione Provinciali. *f*

Et Superiorum Localium.

3. Præposito etiam, & Rectori, cum Domo, aut vita excedit, licet sui Vicarium nominare; cum aut moneri Provincialis citò nequit, aut alia gravis causa id suadet. *g*

g C.8. D.20.

Ipso iure qui-
nam succedunt.

4. Quod si cesset quæcunque no-
mi-

minatio Superiorum ; ipso Iure mortuo Provinciali succedit Præpositus Domus Professæ ; vel si plures sint Domus Professæ , antiquissimus Professorum ex Præpositis ; vel Rector maximi Collegii , qui sit Professor quatuor Votorum , vel antiquissimus Professorum ex reliquis Rectoribus , aut non Rectoribus , ut ex Decr. 56. Con. 4. relatum est supra cap. 1. sect. 1. At Præposito , & Rectori succedit Minister , etiam in Domibus Professis , quamvis ipse Professor non sit . ^b

^b C. 8. D. 20.

5. Auctoritas verò horum , qui vices Superiorum gerunt , quando nullus est Provincialis , Præpositus , aut Rector , & toto principalium Superiorum officio funguntur , eadem est , ac prædictorum principalium ; & in compendio Privilegiorum subintelliguntur eorum nomine , & Superiorum in genere ^l. Excipe tamen jus succedendi Provinciali demortuo , de quo proximè dictum est ; neque enim id habent Vice-Præpositi , aut Vice-Rectores . ^l

Auctoritas horum Substitutorum primi generis .

^l Præf. ad com. Priv. & C. 9. D. 18. & F. Con. Prov. 5. 2. & 4. & 32. & 38. & For. Con. Gen. 5-5.

^l C. 9. D. 35.

6. At quando Superiores princi-

T t 4

pales

Auctoritas eorundem secundum di generis :

pales tantum sunt absentes, cum eandem jurisdictionem retineant, quam praesentes habent; Vicarii hujusmodi ab illis dependent. Quare, licet eorum Officium sit Provincias, Domos-ve sibi commissas gubernare; tamen gubernationis modum ab illis usurpatum tenere debent, nihil innovando; & si quid alicujus momenti se offerat, illud, quoad fieri poterit, usque ad illorum reditum differant; aut illos per literas consulant. Quod si neutrum rei natura patiatur; nihil statuunt, nisi prius auditis Consultoribus; & illis redeuntibus facti rationem reddant ^m. Quo etiam casu uti possunt facultatibus, quae in compendio Privilegiorum communicantur suis principalibus Superioribus ⁿ. Possunt similiter Vice-Præpositi, ac Vice-Rectores hujus generis absolvere Nostros à reservatis, tum per se, tum per alium sibi subditum; etiamsi per unam tantum diem Superior absit, nec consuli queat; & licet discedens Vice-Præpositum, aut Vice-Rectorem non constituerit ^o. Idem tamen

^m C. 12. D. 53.
& R. Min. 14.

ⁿ Præf. ad Cōp. Privil.

^o C. 12. D. 17.

non

non habent jus ad Congregationem Provinciale, nisi Præpositus, vel Rector, aut nullum sui loco designassent, aut facta ab illis designatio haberi non posset tempore convenienti. p

p C. 12. D. 35.
& Form. Con.
Prov. §. 4.

7. De Superioribus porrò Residentiarum, ac Missionum fixarum duo jure statuta sunt. 1. Habent eandem facultatem absolvendi à Reservatis, ac alii Superiores, saluta-

Superiores Resi-
dentiarum, &
Missionum.

tamen iis, qui ibi degunt concessione Decret. 25. §. 1. Con. 8. 9. 2. Nullum habent jus ad Congregationem Provinciale. Sed excipiuntur Superior primariæ Residentiæ, seu Doctrinæ in Indiis, & totius Missionis Hollandicæ:

q C. 12. D. 17.
§. 2.

r C. 9. D. 18.

his enim jus est ad Congregationem Provinciale,

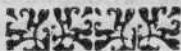
at supra numerum, si

ratione antiquitatis

interesse neque-

unt. s

s C. 8. D. 51. &
F. Con. Prov.
§. 2.

CAP V T VI.

*De executione ab omnibus Superioribus urgenda.**Necessitas executionis.*

a C. 6. D. 37.
 §. 7. & C. 9. D.
 26. & In. 18. §.
 11. & Cl. c. 1.
 & 2. initio.

b Cl. c. 2. init.

Privatum studium rerum agendum.

1. **Q**uoniam in bene instituta familia, qualis, favente Deo, est nostra Societas, omnes defectus ab uno executionis defectu manare possunt; summus propterea conatus, non in novis Ordinationibus condendis, sed in earum, quas habemus, executione, adhibendus est *a*. Is verò conatus aliquando non adhibetur, vel non procedit, ex triplici impedimento; scilicet ignorantia, aut oblivione Ordinationum, nimia facilitate in Superioribus, & difficultate obiecta à Subditis, *b*

2. Ut primo incommodo occurratur, à Superioribus paranda est scientia, excitandaque memoria nostrarum legum. 1. Attenta lectione omnium, quæ ad Institutum pertinent; cui cum primò gubernaturi sunt,

sunt, vacare debent per duos minimū menses; & quæ non benè intellexerint, à Provinciali percontentur ^e. 2. Quotidie, aut certè alternis diebus, horam considerationi impendent; in qua secum, & coram Deo expendant obligationes suas, & Subditorum ^d. Ad hoc conducet habere præ manibus Catalogum rerum agendarum, confectum ex Regulis, Ordinationibus, & Instructionibus ^e, & præterea libellum, in quem referatur, quidquid agendum, scribendum-ve in dies fuerit ^f. Videnturque externæ occupationes, quatenus curandæ domesticæ disciplinæ impedimento sunt. ^g

3. Proderit tempore ordinariæ Consultationis legere aliquid ex Regulis, vel Ordinationibus, vel Instructionibus, & similibus ^h. Præterea singulis mensibus legi oportebit in Consultatione memoriale earum rerum, quæ à Provinciali, vel Visitatore executioni mandandæ relicte sunt: quas augeri minimè oportet; & prius quàm relinquuntur, Superioribus, aliisque prudentibus ostendendæ

^e R. Prov. 18.
& Præp. 13. 18.
& Rect. 12. 17.
& Or. c. 1. §. 20.
& Cl. c. 2. tit. 2. §. 1.

^d Or. c. 2 §. 5.
& In. 18 §. 1. &
Cl. c. 1. tit. 2.
§. 3. & c. 2. tit. 2. §. 1.

^e C. 6. D. 36.
§. 1.

^f R. Prov. 20.
Præp. 19.
Rect. 18.

^g Cl. c. 1. tit. 2. §. 4.

Consultationes crebra.

^h C. 6. D. 36.
§. 2. & In. 18.
§. 3. & Or. c. 2.
§. 19

i C. 6. D. 36. 6.
3. & In. 18. §.
3. & R. Prov.
134.

l C. 6. D. 36. §.
5. 6. 7 & In.
18. §. 5. 6. &
Or. c. 1. §. 23.
& c. 2. §. 20. &
Cl. c. 2. tit. 2.
§. 3.

m Cl. c. 1. init.
& c. 2. tit. 2.
§. 3.

*Nimia Indul-
gentia cavenda.*

n C. 6. D. 37.
§. 1. & 7. & Cl.
c. 2. tit. 2. §. 4.

dendæ suntⁱ. Quin prima cuius-
que mensis hebdomada, instituen-
da Consultatio, ad discutiendum in
universum de executione omnium,
omnino Ordinationum. Et an hoc
præstitum sit, & quo fructu, suis tem-
poribus scribent ad Generalem Cō-
sultores, tam Provincialium, quàm
Localium Superiorum^l. Hanc ean-
dem consultationem in singulis lo-
cis, quæ visitat, coram Superiore,
Ministro, Consultoribus, aliisque,
qui alias gubernarunt, Provincialis
convocabit.^m

4. Ad vitandam autem nimiam
facilitatem Superiorum juverit. 1.
Si homines natura pusillanimes, &
qui, etiam si à malefactis abstineant,
facienda tamen non præstant, à gu-
bernatione arceanturⁿ. 2. Si Pro-
vinciales sibi devinciant Superiores
locales, ostendentes de illorum au-
ctoritate tuenda se esse sollicitos, non
facilè præstando fidem Subditorum
querelis, & delationibus: si etiam
eosdem Superiores crebrò urgeant:
cum visitant, de hoc capite nomina-
tim inquirant: & ad Generalem sin-
gulis

gulis ex locis referant, in quo peccetur: ipsique Superiori privatim indicent, quomodo in posterum se gerere debeat, ne aberret^o. 3. Visitatores, seu Provinciales in suis visitationibus, iis, quæ remedio indigent, curent omnino ante suum discessum provideri; si iusta causa, dilationem non postulat: reliqua, notent in Memoriali, rationem ejus in reditu requisituri: & si Superior sua culpa prætermiserit executionem, non maneat impunitus. Continenter verò, & notabiliter negligens tali onere liberandus, etiam ante triennii finem. P

^o C. 6. D. 37. &
C. 9. D. 26. &
In. 18. §. 7. 8. 9.
& Cl. c. 1. init.
& c. 2. tit. 2.
§. 2.

P C. 6. D. 37
§. 7. & C. 9. D
26. & In. 18
§. 11.

5. Demum opinionem illam perniciosissimam Superiores omnes deponant; qua nonnulli putant sibi liberum esse dispensare, prout volunt: quasi rectè fiat, quidquid conscio Superiore fit: cum potius Constitutiones, & quæcunque alia Decreta, tot precibus, consultationibusque à S. P. N. Ignatio, aliisque gravissimis Viris condita, majoris momenti censenda sint, quàm ut, pro cujusque libito, relaxari queant. Et sanè
in iis

Dispensandi facilitas.

g. P. 4. c. 10. B.
 & P. 9. c. 3. §. 8.
 & D. & Reg.
 Prov. 7. & R.
 Præp. 11. Reç.
 10. & Cl. c. 1.
 tit. 2. §. 1. & c.
 7. tit. 1. §. 2.

in iis tantummodò dispensandi facultas concessa est, in quibus constat talem illius, qui legem condidit, mentem fuisse ? . Sed & constat potestatem dispensandi valde restrictè concessam esse Præpositis, & Recto-
 ribus, 1. ut non nisi cum Particularibus dispensare possint, 2. ut non sine necessitate, 3. ut non sine recur-
 su ad Provincialem in rebus majoris momenti, 4. ut si res moram non
 patiatur, Provincialem primo quo-
 que tempore de dispensatione, ejus-
 que causa admoneant. His consen-
 tanea Provincialibus ipsis præscri-
 buntur respectu Generalis. Immo ipsi
 Præposito Generali Constitutiones
 nostræ potestatem dispensandi arctè
 circumscribunt, multoque magis
 potestatem dispensandi per alios.

*Quomodo Sub-
 ditorum repu-
 gnantia occur-
 rendum.*

7 Cl. c. 1. tit. 1.
 § 1. 2. 5. & tit.
 2. §. 6.

6. Remedium verò tertii impe-
 dimentum, quod in Subditorum repu-
 gnantia situm est, peti debet 1. à pater-
 no affectu, quo Subditi à Superiori-
 bus verè se amari intelligant; &
 quidquid sollicitudinis, ac vigilantie
 impenditur, id totum à desiderio
 ipsos juvandi proficisci. 2. A pa-
 tien-

tientia in perferendis laboribus diurnæ curationis : neque enim satisfacit muneri suo Superior, perfunctoria quadam, & brevi cura ; & multò minus, si cum Provinciali importuniùs agit, ut refractarius Subditus aliò amandetur. Quod perniciosum genus consilii est; translati enim huc illucque infirmi curam, ex animo nullus amplectitur *l. 3.* Nisi caritate, & dulcedine proficiatur, adversus non curantes paterna monita, adhibendæ reprehensiones, & pœnitentiæ : ita ut intelligant Subditi veniendum tandem ad extrema remedia Dimissionis, si opus fuerit, quando, aliis tentatis, nihil proficitur. Atque hujusmodi disciplina communis omnibus esse debet, etiam antiquioribus, & Superioribus : neque ulli fit injuria, si ob defectus contra Regulas imponantur publicæ pœnitentiæ. *†*

7. Demum plurimum momenti habebit, si Superiores omnes Societatis cum Præposito Generali, & Superiores locales cum Provinciali, im-

l. cl. c. 1. tit. 2. §. 6.

† P. 3. c. 1. §. 15. & N. & R. Præp. 28. & 29. Rect. 27. 28. & C. 6. D. 37. §. 4. & 6. & In. 18. §. 10. & 12. & Cl. tit. 1. §. 2. 3. 4.

Superiorum consensus. 1716. eius.

immo & cum suis Consultoribus,
Admonitore, Patre Spirituali, &
gravioribus, ad urgendam exe-
cutionem conspirent; ita

u. C. 6. D. 37.
§. 4. & l. 12. §.
§. 12.

ut idem sentiant, &
dicant omnes. "

PARS VIII.

DE CONGREGATIONIBVS

Generalibus, & Particularibus.

DVM Societatis Iura Præposito Generali auctoritatem maximam, ejusque tantum morte finiendam, contulerunt, eò etiam spectarunt, ut Congregationes Generales, atque adeò Particulares, frequentes non essent ^a. Verum quia hujusmodi cœtus declinari nequibant, cum vel novus eligendus Præpositus, vel alia majoris momenti negotia totius Societatis consilium poscerent, ac potestatem: illorum celebrandorum ratio constituta est, & accuratissimè relata in Formulas; ut nulla jam hoc in genere nova diligentia desideretur. Quod intelligens Congregatio duodecima, huic juris Epitome, quam imperabat, minimè adjungendas Formulas pronunciavit ^b. Quare satis erit

^a P. 8. c. 2. §. 1.
& c. 4. §. 2. & P.
9. c. 1. & C. &
C. 5. D. 54. & C.
12. D. 12. 13. &
C. 12. D. 1. 2.
& Greg. XIV.
p. 281. & Paul.
V. p. 310.

^b C. 12. Aft. 15.

Congregationum jura hic leviter
perstrinxisse.

C A P V T I.

De Congregatione Generali.

*Quando cogen-
da.*

*c P. 8. c. 2. §. 2.
& For. Con.
Gen. §. 53. 54.*

*d P. 8. c. 2. §. 1.
& P. 9. c. 4. §. 7.
& c. 5. §. 4.*

*e P. 8. c. 2. §. 2.
& G. & C. 8.
D. 29.*

f C. 2. D. 39.

I. **C**ongregatio Generalis, ex
Constitutionibus Nostreis,
quatuor in casibus necessariò cogen-
da est. Primus est, cùm eligendus
est Generalis Præpositus in locum
demortui ^e. Secundus, si aliquid
accidat eorum, propter quæ Gene-
ralis ab officio removendus sit, aliuf-
que eligendus ^d. Tertius, si quando
Assistentes cum Provincialibus, &
duobus Superioribus localibus, plu-
ribus suffragiis cogendam judicarent;
seu id fiat ob negotia urgentia, &
magni momenti, seu ob impoten-
tiam Generalis ^e. Quartus, si Ge-
neralis cum Assistentibus, & Procu-
ratoribus, qui tertio quoque anno
ad Generalem veniunt, cogendam
esse statuunt ^f. Demum præter hos
casus, in quibus Congregatio Gene-
ralis necessariò cogenda est, poterit
etiam

etiam aliquando convocari, ut de aliquibus rebus majoris momēti tractetur: cujusmodi eſſēt Collegia, vel Domos diſſolvere, aut aliò transferre; vel res admodum difficiles, ad univerſam Societatem ſpectantes, vel rationem procedendi in illa pertractare. §

g P. 8. c. 2. §. 2.
& c. 4. §. 2. &
P. 9. c. 3. §. 12.

2. Hæc tamen convocatio non crebrò facienda eſt, & Præpoſitus Generalis hoc laboris, & diſtractionis univerſæ Societati, quantum fieri poteſt, adimet ^b. Quod ſi illi, quibus juſ eſt, Congregationem Generalem cogendam judicaverint; id Præpoſito Generali gratum eſſe oportet; & ut Congregatio hujusmodi magna cum diligentia fiat, idem Generalis ſtatuiſſe debet. i

Non crebrò, ac cum celebratur à Generali juvetur.

h P. 8. c. 2. §. 1.
2. & B. C. &
c. 4. §. 2. & P. 9.
c. 1. & C.

3. In primo caſu demortui Generalis indicetur à Vicario Generali ^l. In Provinciis verò remotis, etiamſi literas à Vicario non accepiſſent, quacunque via de morte Generalis certò conſtiterit, poterunt convenire ad electionem Electorum ^m. In ſecundo caſu deponendi Generalis Aſſiſtentes indicunt Con-

i P. 8. c. 2. C.

Quis eam indicat.

l P. 8. c. 4. §. 1.
& Off. Vic. §. 3.

m Form. Con.
Prov. §. 3.

gregationem, per literas subscriptas ab omnibus, vel saltem tribus: & si causæ divulgatæ, & communiter manifestæ essent, non expectata Assistentium convocatione, Provinciales, alii alios vocando, convenire deberent^o. In tertio casu, quando Generalis ob senium, vel ægritudinem factus est inutilis (cùm supponatur Electum fuisse Vicarium, juxta Decr. 29. Con. 8. Generali non valente, aut renuente providere) debet ille Congregationem indicere, ex suffragatione Provincialium, & duorum Præpositorum localium, vel Rectorum, uniuscujusque Provinciæ ex Europa, & Patrum Assistentium^o. At verò in eodem tertio casu, cum urgerent negotia tam magni momenti, ut qui assistunt Generali, & Provinciales, ac Præpositi locales duo ex quaq; Europæ Provincia, pluribus inter se suffragiis judicarent, quod cogi debeat Congregatio Generalis, cogetur; idq; Præposito Generali gratum esse oportet. In reliquis casibus convocatio pertinet ad Præpositum Generalem^p.
Et si

^p P. 9. c. 5. §. 4.

^o Form. Con.
Gen. §. 56. &
P. 9. c. 2. C.

^p P. 3. c. 2. C.
& c. 4. §. 2. &
c. 5. §. 1. 2. &
P. 9. c. 3. §. 12.

Et si ex Decr. Con. Proc. cogenda
est; ejus convocationem Generalis
ultra sesquiannum non differet. 9

9 C. 6. D. 26. §.
3. & C. 7. D. 71.
& Form. Con.
Proc. §. 9.

4. Cum Conventus celebrabitur
ad eligendum Generalem, aut ad
deliberandum de iis, quæ ad Gene-
ralem ipsum spectant, & demum
quotiescunque Generalis Congre-
gatio celebratur; habent in ea jus
suffragii Vicarius Generalis (si tunc
aliquis eo munere fungitur) Assi-
stentes, Provinciales Europæ, seu il-
lorum Vicesgerentes, (& hi quidem
etiamsi non potuerit præmitti Con-
gregatio Provincialis *) & duo præ-
terea in singulis Provinciis intra Eu-
ropam, ad hoc negotium electi ex
quatuor Votorum Professis †. Eo-
dem suffragii jure gaudent Procura-
tores Provinciarum extra Europam;
si sint quatuor Votorum Professi, &
electi à suis Provinciis, juxta D. 41.
Con. 4. *: qui Procuratores eo jure
non excidunt, donec in Europa sub-
sistunt, ex consensu P. N. & alius
eiusdem Provinciæ Procurator non-
dum advenit *. Si tamen substitute-
rint in Europa, propter aliud munus

Quinam conve-
niant in spe-
stantibus ad
Generalem.

* C. 12. D. 51.

† P. 8. C. 3. §. 1.
& A.

* C. 2. D. 75. &
C. 4. D. 41. &
C. 5. D. 77.

* C. 9. D. 36. &
C. 10. D. 9.

* C. 12. D. 46.

y C. 12. D. 20.

*Que jure suf-
fragii Genera-
lis gaudent.*

z P. 9. c. 5. §. 4.

x P. 9. c. 5. §. 6.

b P. 8. c. 3. §. 2.
& C. 1. D. 4.
ante elect. &
D. 8. post
elect.

sibi à Generali traditum ; jus Procuratorum expirat *. Si mittatur Substitutus Procuratoris Indici (modò requisitis in Procuratore conditionibus non careat) eodem jure suffragii , quo Procurator ipse gaudet . 7

5. De jure suffragii Generalis in Congregatione , quando de rebus ad ipsummet spectantibus agitur , distinguendum est : nam si deliberatur de iis , propter quæ officio privari fortè posset ; non habet jus suffragii in ea deliberatione ; sed ubi auditus est in Congregatione , foras egredi debet 7. Si verò ob infirmitatem , ejus , aut senium , citra spem convalescentiæ , de subrogando illi Vicario agitur ; res partim coram eo , partim in ejus absentia agitanda 4 : at jure suffragii spoliandus ipse non est , juxta praxim etiam Con. 11. Quandocumque autem intererit , habet duo suffragia , & qualitatem precedendi , ceteris paribus . Quod secundum etiam datur Vicario Generali , si demortui Generalis loco præest b . Hi omnes , & soli habent etiam jus suffragii activi in electione

ne Assistentium. ^e

6. Cum verò in Congregatione agitur de rebus aliis, præter supradictos, habent jus suffragii Secretarius Societatis ^d, & Procurator Generalis ^e, & quidem etiam si contingat tractari negotia ante electionem, ad illam non pertinentia ^f. Idemque habent suffragium activum in Electione Admonitoris ^g. Cum eadem limitatione admittendi Procuratores, si qui sunt electi in Congregationibus Provincialibus, ad negotia post electionem tractanda ^h, aut à Vice-Provinciis, juxta formam sibi concessam ⁱ. Quod jus est commune iis etiam Procuratoribus, qui non sunt missi à Congregatione Provinciali plena, aut abbreviata, sed vel vocati à Præposito Generali ad tractanda negotia, vel missi à Provincialibus, cum approbatione Generalis, saltem subsequuta missionem ipsorum; præsertim si ex Provinciis extra Europam sitis missi sint; & quoad hos attinet, sufficiet auctoritas Vicarii Generalis, sed suffragantibus Assistentibus ^j.

c P. 9. c. 5. § 3.
& C. 3. D. 1.
Conventui in
aliis negotiis
qui adjungendi.

d C. 4. D. 11.
e C. 3. D. 44.
& C. 4. D. 1.

f C. 8. Añ 9.
10. & C. 11.
Añ. . . & C.
12. D. 1. & C.
13. D. 2. & 4.

g C. 2. D. 22.
C. 4. D. 17.

h P. 8. c. 3. A &
c. 6. B. & C. 2.
D. 2. & C. 4. D.
35.

i C. 13 D. 6.

j C. 13 D. 4.

Hujusmodi verò ad Congregationem Generalem deputatis jus illud est, ne literæ ad eos missæ, aut ad has responsa aperiri, vel retineri possint à Superioribus Generali inferioribus. ^m

^m C. 11. D. 17.

Auctoritas Cōgregationis Generalis.

7. De Auctoritate verò Congregationis Generalis satis constat ex proximè dictis supremam esse in Societate; cum ei subsit Præpositus Generalis, ita ut eum Officio privare possit, & à Societate etiam remove; si causæ adsint, quæ in Constitutionibus enumerantur; & quarum probationes debent esse efficacissimæ; præ oculis habendo quod ad maiorem Dei gloriam, & universale bonum Societatis fore judicabitur. ⁿ. Eiusdem Congregationis est constitutiones, legesque perpetuas condere, conditasque abrogare ^o; alienare etiam, aut omnino dissolvere Collegia, vel Domos; cum enim id sit perinde, ac si mēbrum ab ejus corpore præscinderetur, cum Societate universa communicari melius est ^p; ac demum, potest Præpositum Generalem, ejus

Affli-

ⁿ P. 8. c. 2. §. 1.
& P. 9. c. 4. §. 7.
& c. 5. §. 4. &
C. 1. D. 145.
^o Paul. III. p.
10. 16. 22. &
Inl. III. p. 62.
& P. 4. c. 10. §.
2. & C. 4. D. 19.
& C. 7. D. 76.
p. Iul. III. p.
62. & P. 4. c. 2.
§. 3. & c. 10. §.
2. & c. 11. §. 2.
& P. 8. c. 2. §. 2.
& P. 9. c. 3. §. 5.
17. 18. & C. 4.
D. 23. 27.

Assistentes, & Admonitorem eligere ⁹. In omnium verò negotiorum tractatione suffragiis secretis non agendum ⁷; quamquam aliquoties adhibita ea sint ⁸. Auctoritas verò hæcenus explicata exercenda non est, nisi post electionem Præpositi Generalis, præterquam in spectantibus ad ipsam electionem. ^a

9 P. 9. c. 4. §. 4.
 & c. 5. §. 3. &
 C. 2. D. 22. & C.
 3. D. 42. & C.
 4. D. 24. & 48.
 7 C. 3. D. 13.
 8 C. 5. D. 69. &
 C. 8. D. 21. &
 C. 11. D. 2. &
 C. 12. D. 2.
 9 Paul. III. p.
 10. & Iul. III.
 p. 62. & P. 8.
 c. 7. & C. 1. D.
 215. & C. 2. D.
 51. & C. 3. D.
 4. & 33.

CAPUT II.

De Congregatione Provinciali.

1. **C**ongregatio Provincialis ea dicitur, quæ in singulis Provinciis ex certo quodam numero Patrum coalescit. Porro Provinciæ nomen intelligitur ea Sociorum, ac domiciliorum collectio, quæ uni Præposito Provinciali subest. ^a

Quid sit Congregatio Provincialis, & Provincia.

2. Aliquem verò uni Provinciæ applicari contingit, vel voluntate P. Generalis, verbo, vel scripto expressa, vel applicatione illius ad aliquod Provinciæ munus ordinarium; siue res effectum sortiatur, siue non; nisi revocata foret ^b. Munus verò

Quid applicari Provincia.

^b C. 7. D. 59.

hu-

hujusmodi, per quod fit applicatio alicui Provinciæ, est quodcumque munus fixum, & stabile ad eam Provinciam, de qua agitur, propriè pertinens, & quidem à P. N. impositum; eoque absoluto, vel dimisso, applicatio cessabit ^e. Possunt etiam Provinciales, mutuo consensu, mutuis Provinciis suis applicare Personas, sed tantum in temporariis, & intra Europam. ^d

*Quando, & per quem Congregatio indicen-
da.*

^e P. 8. c. 3. §. 1.

^f P. 8. c. 2 B.

^g P. 8. c. 3. §. 1.

3. Congregatio Provincialis non cogenda necessariò olim fuit, nisi cum celebrandus esset Conventus ad eligendum Generalem, aut ad deliberandum de iis, quæ ad Generalem ipsum spectant ^e; vel etiam eligendus Procurator, tertio quoque anno, ad informandum eundem Præpositum ^f. Nam cum Conventus Generalis ad res alias indiceretur, liberum erat Generali permittere, ut sine Congregatione Provinciali duomitterentur, quos ipsemet Provincialis elegisset ^g. Sed postmodum placuit, ut semper fierent Congregationes Provinciales ad eligendos eos, qui ad Generalem Congregatio-

tionem, seu Præpositum venturi essent ^h. Spectat ad Præpositum Provinciale, vel ejus loco ad Vice-Provinciale hujusmodi Congregationem indicare, illamque dirigere. ⁱ

^h C. 4. D. 35.
37. & 39.

ⁱ P. 8. c. 5. §. 3.

4. Ius autem suffragii in ea habebant Professi omnes Provinciæ, qui interesse poterant, Præpositi Dommorum, atque Collegiorum Rectores, ac Procuratores, vel ii quos tanquam Vicarios illi suo nomine misissent ^l.

Qui congregandi,

^l P. 8. c. 3. §. 1.

Sed quia excrecente in dies numero Professorum, & Superiorum, congregandorum numerus excrecebat quotidie magis, non sine multis, gravibusque incommodis; post repetitas cōsultationes statutum est; ut congregandorum numerus, quando pro eligendo Procuratore cogitur, quadragesimum non excedat, nec quinquagesimum, cū ad conventum Generalem convocatur; & in utroque casu duæ tertiæ Congregationis partes sint Professi; ita ut præter Provinciale, & Superiores locales, & Procuratorem Provinciæ, vel maximi Collegii, tot Professi

m C. 5. D. 24.
& 38. & 60.
& 81.

n C. 5. D. 31.

o C. 12. D. 21.

Quæ auctoritas.

p C. 5. D. 32.

fessi antiquiores illius Provinciæ cō-
veniant, quot ad præfixum nume-
rum explendum sufficiant *m*. Nomi-
ne autem Superiorum localium hic
non comprehenduntur Rectores Se-
minariorum secularium *n*, nec Re-
ctores Collegiorum extra Europam,
spectantium ad aliquam Europæ Pro-
vinciam, nec Professi degentes in
his Collegiis *o*. Supra numerum
etiam præfixum admittendi sunt ali-
qui ex variarum Congregationum
generalium decretis, ut in Formula
videre est.

5. De Auctoritate verò hujus
Congregationis cū peteretur eam
augeri, ad res suarum Provinciarum
ordinandas; communi omnium
consensu Congregatio Generalis de-
crevit, præter eam potestatem, quæ
habetur in Formula, nullam aliam
Congregationi Provinciali tribuen-
dam esse *p*. A Formula verò tribui-
tur facultas, non modò ad electio-
nes prædictas primariò intentas, sed
& alias Officialium, & Deputatorum
ipsi Congregationi inservientium.
Possunt præterea Patres legitimè hic
con-

congregati (si modò duas tertias partes eorum, qui convenire deberent, & possent, excedant) ad præsentem praxim, dubia omnia terminare; quorum explicatio Congregationi perficiendæ opportuna videbitur, quoties ex Instituto colligi non poterit ? . Negatur autem huic Congregationi, ut duret ultra decem, aut ad summum duodecim dies : & in negotiorum tractatione suffragia secreta non interponuntur. f

g Form. §. 17.

e Form. §. 3.

f C. 6. D. 22. & C. 7. D. 11.

6. Pleraque ex dictis, quoad occasionem, & tempus hujus Congregationis spectat, in solis Europæ Provinciis locum habent; nam ceteræ, neque tertio quoque anno, sed tantum sexto, Procuratores mittere tenentur; neque more aliarum ad Congregationem Generalem convenire possunt: & præterea alia eis privilegia conceduntur, vel ad cogendam, vel ad supplendam Congregationem Provinciale. *

*Iura specialia
Provinciarum
extra Europæ.*

e P. 8. c. 2. B. & c. 3. §. 1. & C. 4. D. 41. & C. 6. D. 35. §. 13. & C. 8. D. 51. & C. 12. D. 20. & Form. §. 1. & 37. 38. 39. 40.

7. Quo jure supplendi legitimum coerum Provinciale gaudent Vice-Provinciae omnes, ad eligendum,

Et Vice-Provinciarum.

Pro-

" C. 13. D. 6.

Procuratorem ; qui jure suo admitti debet ad Congregationem Generalem, & ad alia jus habere præterquam ad electionem Generalis , & Assistentium . "

CAPUT III.

De Congregatione Procuratorum .

Quomodo instituta .

I. **C**ongregatio Procuratorum instituta est à Congregatione Generali . Cùm enim non esset probatum , certum ullum tempus Conventui Generali cogendo præstitui (quod prius eadem Actione placuerat) decreverunt Patres ; ut , quandoquidem Constitutiones volunt ex singulis Europæ Provinciis , tertio quoque anno , saltem unum mitti , ad faciendum certiore multis de rebus Præpositum Generalem ; hi missi , qui Procuratores dicuntur , Professi quatuor Votorum , & Viri maximi idonei à Congregatione Provinciali electi simul venientes , haberent jus suffragii , unà cum Assisten-

sistentibus, & ipso P. Generali, ad decernendum, an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne? ^a

^a P. 8. c. 2. B. & C. 2. D. 19. & 67.

2. Quoniam ex Decreto Innocentii X. quolibet novennio cogenda erat Congregatio Generalis; censuit Congregatio octava, id non fore impedimento, quominus Congregationes Provinciales etiam cogantur quolibet triennio, ad eligendos Procuratores, à quibus exinde celebretur Congregatio Procuratorum; nisi Deputati eligendi sint ituri cum Provinciali ad Congregationem Generalem, transacto novennio cogendam ^b. At Congregatio vndecima maluit, ut pro ea vice, usque ad proximam Cōgregationem Generalem, vigente Innocentiana Constitutione, una tantum, intermedio tempore, atque adeò post quatuor annos cum dimidio, Congregatio Procuratorum haberetur. ^c

Tempus ejus an mutandum.

^b C. 8. D. 10.

^c C. 11. D. 35.

3. Hujusmodi Procuratoribus cōcessum est, ne Literæ ad illos missæ, & quæ responsa ad easdem ipsi dederint, aut aperiantur, aut retineantur à Superioribus Generali inferioribus. ^d

Procuratorum Privilegium.

^d C. 11. D. 17.

*Auctoritas Co-
gregationis, &
Præses.*

*c. 7. D. 10. &
Form. §. 8.*

4. Ceterum hæc Congregatio ius tantum habet decernendi, ad plura medietate suffragia, an cogenda, vel non cogenda sit Congregatio Generalis, quæcunque demum fuerit sententia Congregationum Provincia- lium, non obstante §. 1. Decr. 26. Con. 6. Præsidet in hac Congrega- tione Præpositus Generalis, & in ea duo habet suffragia.

C A P V T I V.

De Congregatione ad eligendum Vicarium.

*Quando conve-
nanda.*

a P. 8. c. 4. A.

b C. 9. D. 14.

c P. 8. c. 4. A.

& P. 9. c. 4. §.

6. & c. 5. §. 6. &

C. 8. D. 18. 29.

T Ripliciter potest contingere, ut hæc Congregatio co- genda sit. 1. Post Generalis mor- tem, si nullus per eum fuerit nomi- natus Vicarius ^a. 2. Si Vicarius in prædicto casu electus decedat ^b. 3. Si ægritudo in rebus magni momen- ti Generalem ab officio suo avocet, spe emendationis ea in parte subla- ta; nec ipse sibi Vicarium substitue- re, aut possit, aut velit. ^c

2. Ius

2. Ius convocandi hanc Congregationem, eidemque præsidendi est penes Provincialem. At eo absente, Præpositus Domus Professæ, & Romæ Vice-Præpositus, modò sit quatuor Votorum Professus, eodem jure gaudebunt. Quod si nulli tales adsint, antiquissimus Professorum, ex præsentibus id præstabit. ^d

Quo Præside.

^d P. 8. c. 4. A.
& Form. §. 3.

3. Congregatio autem, quæ post mortem Generalis cogitur, Romæ celebranda est, quocunque tandem loco, intra Romanam Provinciam, ille obierit. At si extra Provinciam Romanam decessit, locus funeris erit etiam Congregationis. ^e

Et loco.

^e C. 12. D. 54.
& Form. §. 3.

4. Convenient ad hanc electionem faciendam Professi quatuor Votorum ex iis, qui apud Generalem, fuerint (hoc est in eadem Vrbe, & vicinis locis, juxta explicationem, tamen Con. 12. Decr. 54.) non plures quadraginta, nec pauciores septem, juxta Professionis antiquitatem, exceptis Assistentibus; qui, si præsentibus fuerint, etiam ea seclusa, sunt admittendi. ^f

Qui congregandi.

^f P. 8. c. 4. §. 1.
& A. & Form.
§. 1. & C. 9. D.
34. & C. 12. D.
54.

X x

5. Ele-

*Electiois for-
ma.*

5. Electio fieri debet ad plura,
medietate suffragia, & ex Pro-
fessis quatuor Votorum, qui
adesse Præposito, & ipsum
juvare soliti sunt; vel
cerrè ex iis, qui proxi-
mè degunt, & sunt
in rebus Societa-
tis versati. §

§ P. 8. c. 4. §. 1.
& c. 3. A. & C.
1. D. 42. & C.
3. D. 31.

Laus Deo, B. V. S. I.

INDEX

I N D E X

Rerum, quæ in hoc Opere continentur.

A

Abdicatio . V. Bona .

V. Confanguinei .

P Roponenda in prima
Probatione . Par. 1. cap.
4. sect. 2. §. 2. pag. 40.

Promittenda post annum ab
ingressu . ibid.

Quam obligationem indu-
cat hæc promissio . ibid.
p. 41.

Quando executioni man-
danda . ibid. c. 6. f. 5. §. 2.
& c. p. 80. & P. 3. c. 2.
f. 1. §. 5. p. 234.

Et quo pacto . ibid. f. 6. p. 83.

In quorum bonum . ibid. §.
5. p. 85. & P. 3. c. 2. f. 1.
§. 5. p. 234.

Quid servandum cum So-
cietati bona renuntianda
sunt . ibid. §. 7. p. 86. &
§. 8. p. 88. & ibid. §. 11.
p. 90.

Nam extrahenda à Provin-
ciis . ibid. §. 8. p. 88.

Nisi fortè in gratiam Semi-
narium . ib. §. 10. p. 89.

Abnegatio sui .

In iis à quibus sensus ab-
horret . P. 4. c. 4. §. 2. &
3. p. 330.

Absolutio .

Novitiorum à censuris . P.
1. c. 4. f. 4. §. 1. p. 46.

Et à casibus reservatis . ib.
c. 5. f. 5. §. 4. p. 64.

Nostri non possunt absolvi
vi Bullæ Cruciatæ à re-
servatis . P. 4. c. 1. f. 3.
§. 3. p. 292.

Qui sint casus reservati . ib.
Eorum absolutionis praxis .
ibid.

Abstinentia .

Sextæ feriæ servanda . P. 4.
c. 4. §. 6. p. 333.

Academia .

Quid ea sit . P. 5. c. 4. f. 8.
§. 2. p. 451.

Quinam ei accensendi . ib.
§. 3.

Tempus , & exercitationes
eiusdem . ibid. §. 4.

Actus Scholastici .

Solemnes Philosophorum
nostrorum . P. 2. c. 5. f. 8.
§. 1. p. 198.

XX 2

Et

*Et Theologorum alii parvi,
alii magni. ibid. §.2. 3.
& 4. pag. 198.*

*Argumenta in iis facienda
non exploranda. ibid. §.
4. p. 200.*

*Theologicorū numerus con-
trahendus. ibid.*

*Ejus Iudices in ordine ad
professionem constituendi,
& quid præstare de-
beant. ibid. §. 4. p. 200.
& §. 10. §. 10. p. 209.*

Admittendi.

*Cum selectu. P. 1. c. 1. §. 1.
§. 1. 2. p. 13.*

*Eorum multitudo quæ pro-
banda. ibid. p. 14.*

*Examinator quomodo agere
debeat cum admittendis.
P. 1. c. 2. §. 3. §. 6. p. 24.*

*Quinam sint admittendi.
ibid. c. 2. p. 25.*

*Ex Scholasticis quales. ibid.
§. 1. p. 26.*

*Dona externa in admitten-
dis. ibid. §. 2. p. 27.*

*Ex Coadjutoribus tempora-
libus quales. ib. §. 2. p. 27.*

*Indifferentes quales. ibid.
§. 3. p. 29.*

*Potestas admittendi unde
fluxerit in Societatem.
ibid. c. 3. §. 1. p. 30.*

*Ordinaria est penes Genera-
lem. ibid. §. 2. p. 32.*

*Extraordinaria penes Com-
missarios, & Provincia-
les. ibid. §. 2. p. 33.*

*Et in Superioribus locali-
bus. ibid.*

*Quo pacto exercenda. ibid.
§. 3. p. 33.*

*Non plures admittendi qui
ali possint. P. 2. c. 2. §. 5.
§. 1. p. 126.*

Admonitor.

*Ejus munus pro Superiori-
bus particularibus. P. 7.
c. 4. §. 3. §. 1. p. 639.*

*A quo designandus. ib. §. 2.
Ejus modestia, & fidelitas.
ibid. §. 3.*

*De quibus, & quoties ad-
monere debeat. ibid. §. 4.
p. 640.*

*Epistolæ ab eo curandæ. ib.
§. 5.*

*Admonitor Præpositi
Generalis.*

*Ejus munus, & dotes. P. 6.
c. 8. §. 1. p. 524.*

*Electio, & jura. ibid. §. 2.
p. 525.*

*Obligationes. ibid. §. 3. 4.
5. p. 526.*

Adventus.

*In eo jejunium non præ-
scriptum, sed concessum.
P. 4. c. 4. §. 6. p. 332.*

Ædificia.

*Nostrearum domorum sint in
loco*

- loco saluhri*. Par.2. c. 1. *Pœna in ambientes*. ibid.
 sect.4. §.1. pag.104. & P. *Votum non ambiendi extra*
 4. c.8. f.1. §.2. p.370. *Societatem*. ibid. §.3.
Et moderata, sed utilia. *Et deferendi ambientes*. ib.
 ibid. c.2. f.1. §.6. p.299. §.4. p.250.
 & P. 2. c. 1. f. 4. §. 2. *Ambitus in Congregationi-*
 p.105. *bus, & officiis Inquisi-*
Probanda prius d Generuli. *tionis Hispanica damna-*
 ibid. §.3. *tus*. P.4.c.4. §.1. p.329.
Non fiant inconsulto Pro-
vinciali. ibid. *Apostata*.
Permissa intra cānas men-
dicantium; sed limita-
tur. ibid. §.4. *Quomodo contra illos sit*
procedendum. P.4.c.6.
 §.5. p.343.
Æs alienum. *Appellatio*.
Quatenus impediatur ingres-
sus in Societatem. P.1. *A correctione Regule inter-*
 c.1. f.3. §.5. p.24. *dicta*. P.4. c.6. §.1.
 p.342.
Præcauendum in nostris *Arca, & Arcula*.
Collegiis. P.2. c.2. f.5. *Nulla pro eleemosynis sit in*
 §.9. & 10. p.131. *Ecclesiis nostris*. P.3.c.
 7.f.2. §.6. p.298. & P.4.
 c.2. f.1. §.4. p.298.
Ætas. *Privata non obseranda*. ib.
Admittendorum. P.1. c.2. §.12. p.302.
 f.3. §.4. p.23. *Archivium*.
Ad vota biennii. ibid. c.6. *Custodiendum*. P.2. c.2.
 f.2. §.6. p.71. f.3. §.1. p.121.
Multum in ea provecti ra-
ro admitti possunt, &
cur. P.2. c.1. f.1. §.1. *Aristoteles*.
 p.94. *Ejus doctrina quatenus ad-*
 mittenda. P.5. c.5. f.4.
 §.1. & 2. p.438.
Amanuenses. V. Scriptores. *Assistentes*.
Ambitus. *Quid præstare debeant cir-*
Votum Professorum non
ambiendi in Societate. *ca Generalem*. P.6. c.2.
 P.3. c.3. f.4. §.2. p.249. f.1. p.486. & c.6. f.1. §.
 1. p.508.

Eorum dotes. ibid. §.2.

Numerus. ibid. §.3. p.509.

Natio. ibid. §.4.

Electio. ibid. f.2. p.510.

Iuramentum post electionem.

ibid. §.3. p.511.

Quando incipiat, aut desi-

nat eorum officium. ibid.

§.4. & 5. p.512.

Eorum munus non continet

Prælaturam, nec Digni-

tatem. ib. f.3. §.1. p.513.

Officium quatenus possint

dimittere, & ab eo su-

spendi. ibid.

Debent adesse Generali.

ibid. §.2.

Quatenus usurpare possint

ministeria. ib. §.3. p.514.

Eorum jura in ordine ad

Generalem, Vicarium,

Congregationes, &c. ibid.

§.4. 5. & 6. p.514.

Eorum obligationes. ibid.

f.4. p.516.

Assistentes supra numerum.

ibid. p.519.

B

Baptismus.

Quando à Nostreis con-

ferri possit. P.5. c.1.

f.4. §.4. p.389.

Barba.

Non est nutrienda. P.4.

c.8. f.1. §.2. p.369.

Benedictio Mensæ,

Quomodo usurpanda. P.

c.1. f.1. §.3. p.283.

Benefactores:

Pro illis orandum. P.2. c.

1. f.2. p.96.

Iura illis concessa. ibid.

§.6. p.99.

Beneficia Ecclesiastica.

Dimittenda ante Vota. P.

1. c.4. f.2. §.2. p.41.

Elemosynæ erogandæ ubi

ea possidentur. P.5. c.3.

§.2. p.421.

Bibliotheca.

Communis curanda. P.2.

c.5. f.4. §.5. p.183.

Ejus Præfecti obligationes.

ibid.

Bidelli.

Externi pro Universitati-

bus. P.5. f.3. §.1. p.459.

Domestici. P.7. c.4. f.1. §.

10. p.633.

Bona.

Bona Nostrorum quomodo

distribuenda. P.1. c.6.

f.5. §.2. &c. p.80.

Religiorum Collegiorum,

seu Domorum ad quos

pertineant. P.2. c.1.

f.3. §.5. p.104.

Quomodo administranda.

ibid. c.2. p.115. & P.

7. c.3. f.10. p.622.

Et-

Eorum cura spectat ad Societatem, & Generalem.
ibid. sect. 1. pag. 115.

Administranda ut res Sacra. *ibid. f. 2. §. 1. p. 117.*

Eorum accipienda, & reddenda ratio. *ibid. f. 4. p. 124.*

Bullæ Pontificiæ. Vide Literæ Apostolicæ.

C

Ceremoniæ.

V *Surpanda in officiis Sacris Romano ritu.*
P. 5. f. 7. §. 2. p. 400.

Cancellarius.

Quod ejus munus. *P. 5. c. 5. f. 1. §. 1. p. 452.*

Candela.

Fundatori offerenda. *P. 2. c. 1. f. 2. §. 3. p. 97.*

Cantus in Officiis Divinis. Quando, & qualis permissus. *P. 6. c. 1. f. 7. §. 2. p. 399.*

Capellaniæ.

Non erigende in nostris Ecclesiis. *P. 2. c. 1. f. 6. §. 2. p. 112.*

Capellani FF.

Comprehensi in impedimento habitus Religiosi. *P. 1. c. 1. f. 2. §. 5. p. 18.*

Carcer.

Ejus inductio permissa P. Generali. *P. 4. c. 6. §. 5. p. 344.*

Aliquando adhibendus cum dimittendis. *ibid. c. 7. f. 3. §. 7. p. 358.*

Caritas.

Studio paupertatis non laudenda. *P. 4. c. 2. f. 1. §. 14. p. 303.*

Inter nostros quomodo servanda. *ibid. c. 3. p. 324.*

Erga quemlibet hominum ordinem præcipue custodienda. *P. 5. c. 3. §. 10. p. 425.*

Carmina.

Publicè affigenda à nostris. *P. 2. c. 5. f. 2. §. 2. p. 176.*

Et ab externis. *P. 5. c. 4. f. 2. §. 4. p. 432.*

Castitas.

Ejus voti simplicis effectus in Societate. *P. 1. c. 6. f. 7. §. 1. p. 91.*

Quam religiosè servanda, & quibus mediis. *P. 4. c. 2. f. 2. p. 304.*

Casus conscientiæ. Vide Theologia Moralis.

Casus reservatus. Vide Absolutio.

Catalogi.

Quinā ad Generalem mittendi. *P. 6. c. 4. §. 1. p. 495.*

- Catalogus rerum gerendarum à Superioribus.* Par. 7. cap. 3. §. 5. §. 1. p. 603.
Conficiendi ab iisdem. ibid. §. 7. p. 605.
Catechismus. V. Doctrina Christiana.
Cathedræ Publicæ.
An admittendæ. P. 4. c. 5. §. 2. §. 4. p. 459.
Censores Librorum.
Quinam esse debeant, & quot adhibendi. P. 5. c. 7. §. 2. p. 468.
Censores generales Romæ. ibid. §. 3. p. 469.
Ab eis servanda. ibid. §. 4.
Videntur implere locum.
Affluentium extra ordinem. P. 6. c. 6. §. 4. p. 520.
Coadjutores temporales.
Eorum admissio concessa. P. 1. c. 3. §. 1. §. 3. p. 31.
Dimissio quibus permessa. P. 4. c. 7. §. 1. §. 4. p. 350.
Quales ad Novitiatum admittendi. P. 1. c. 2. §. 2. p. 27.
Non eis facile permittenda pecunia. P. 4. c. 2. §. 1. §. 10. p. 301.
Non assignandi in Socios peculiares alicui. P. 4. c. 8. §. 1. §. 6. p. 372.
Eorum examen in prima probatione. P. 1. c. 4. §. 3. §. 2. p. 44.
Non educendi è Novitiatu ante biennium expletum. ibid. c. 5. §. 1. §. 5. p. 56. & P. 3. c. 6. §. 2. §. 1. p. 262.
Educti quomodo regendi. ibid. p. 51. & P. 3. c. 6. §. 2. §. 1. p. 262.
Eorum numerus restringendus. P. 1. c. 2. §. 2. §. 1. p. 27. & P. 2. c. 2. §. 5. §. 2. p. 127. & P. 3. c. 6. §. 1. §. 1. p. 294.
Quomodo, & quando formandi. P. 3. c. 5. §. 1. & 2. p. 255.
Quæ virtus ad hunc gradum prærequiratur. ibid. §. 1. §. 5. p. 258.
Notes admittendorum. ibid. c. 6. §. 1. §. 2. p. 269.
Quid in iisdem cavendum. ibid. §. 3. p. 265.
Eorum indumentum. ibid. §. 4. p. 265.
Quomodo erudiendi ante Vota. ibid. p. 267. & post Vota. ibid. §. 2.
Sunt participes omnium spiritualium gratiarum Societatis. ibid. p. 268.
Disciplina eorum exterior. ibid. §. 3. p. 268.
Quæ officia illis demandanda. ibid. §. 4. p. 269. & P. 7. c. 4. §. 6. §. 1. p. 651.
Quo.

Quomodo à Superioribus tractandi. ibid. §.5. pag. 270. & P.7. c.4. §.6. §.2. & 3. p.652.

Coadjutores formati.

Quatenus sustentari possint in Collegiis. P.2. c.3. §.1. §.2. p.134.

Obligantur Regulis communibus. P.3. c.3. §.2. §.1. p.243.

Quinam dicantur formati, & qui formandi sint. ib. c.5. §.1. §.1. & 2. p.255.

Quando formandi. ibid. §.3. p.256.

Id tempus prorogari potest. ibid. p.257.

Is gradus recusari non potest vi voti emissi. ibid. §.6. p.258. & P.1. c.6. §.7. §.2. p.91.

Praxis admissionis ad hunc gradum. P.3. c.5. §.2. §.1. p.259.

Coadjutorum vota non sunt solemnia. ib. §.2. p.250.

Et quoad perpetuitatem conditionata. ibid. §.3.

Inducunt tamen incapacitatem dominii. ibid. §.4. p.261.

Et excluduntur à Collegiis aequè, ac Professores. ibid. §.5.

Sic formati non debent am-

hire alium gradum. ibid.

Habent participationem Bonorum spiritualium, aequè, ac Professores. ibid. o. 262.

Coadjutores Spirituales.

Eorum admissio 1. concessa. P.1. c.3. §.1. §.3. p.31.

Examen in prima Probatione. ibid. c.4. §.3. §.2. p.44.

Studia. P.2. c.5. §.3. §.2. p.177.

Qua literatura instructi esse debeant. P.3. c.5. §.1. §.4. p.257.

Quomodo, & quando formandi. ibid. c.5. §.1. & 2. p.255.

Suscepto gradu debent explicare Catechismum per 40. dies. ibid. §.2. §.6. p.262.

Ordinarie constituendi Rectores. ibid.

Quatenus possint praeesse Professores. ibid.

Generalis potest illis communicare gratias Pontificias. ibid.

Quo loco sedere debeant in Congregationibus. ibid. Collateralis.

Ejus munus, & cur institutum. P.7. c.4. §.3. §.6.7. p.641.

Non passim usurpandum. ibid.

- ibid. §. 8.
Collegia . V. Fundatores .
Collegiorum fundandorum
primus finis nostri Scho-
lastici . P. 2. c. 1. f. 1. §. 1.
 p. 94.
Secundus finis Scholæ pu-
blicæ . ibid. §. 2. p. 95.
Non multiplicanda . ibid.
f. 3. §. 1. p. 100.
Non appetenda nisi suffi-
cienter instructa . ibid.
p. 101. ibid. & f. 5. §. 1.
 p. 106.
A quo admittenda . ibid.
f. 3. §. 2. p. 102.
Admissa sunt erecta Aposto-
lica auctoritate , & exē-
pta . ibid. §. 3. p. 102.
Eorum fabrica . ibid. f. 4.
 p. 104.
Reditus . ibid. f. 5. p. 106.
Quatenus retineri possint
Collegia sine Scholis . ib.
 §. 5. p. 109.
Sub quibus conditionibus
admittenda . ibid. f. 6. p.
 111.
Non miscenda cum aliqua
Congregatione . ibid. §.
 3. p. 112.
Non suscipiant curam Xe-
nodochoi . ibid.
Nec temerè obligationes Le-
ctionum . ibid. §. 4. pag.
 113.
Et ad sacras , & ministeria
spiritualia nullæ . ibid.
 §. 5. pag. 113.
Eorum bona quomodo ad-
ministranda . ibid. cap. 2.
 p. 115. &c.
Non habeant Protectores .
 ibid. sect. 2. §. 2. p. 118.
Non graventur supra redi-
tus . ibid. f. 5. §. 2. p. 137.
Quot , & quales personas
admittat . ibid. c. 3. p. 133.
Collegiorum prima forma
pro solis Scholasticis . ibi-
dem f. 1.
Etiam sine his permissa . ib.
 §. 4. p. 136.
Collegiorum forma secunda
complectens Scholas pu-
blicas . ibid. f. 2. p. 137.
Quis numerus determina-
tus à S. Fundatore . ibid.
 §. 2. p. 138. & à P. Lay-
 nez . ibid. §. 3. p. 139.
 & à P. Claudio . ibid. §.
 4. p. 141. explicatus à P.
 Carrafa . ibid. §. 5. p. 142.
Collegia non possunt juvare
Professos suis redditibus ,
nisi cum limitatione . P.
 3. c. 3. f. 1. §. 2. & 5. p.
 241.
Ad quem spectet ea dissol-
vere . P. 6. c. 1. f. 3. §. 2.
 & 3. p. 478. & P. 8. c. 1.
 §. 7. p. 672.

Colloquia.

Privata sint pia, & omnibus familiaria. Par. 5. cap. 1. sect. 6. §. 4. p. 398.

Cômissarius. V. Visitator.

Comœdiæ, & Tragediæ.

Rare, latine, ac decentes.

P. 5. c. 4. l. 2. §. 4. p. 432.

Communio.

A Scholasticis qualenus frequentanda. P. 2. c. 4. l. 2.

§. 1. p. 148.

Idem in ministranda, & suscipienda Communione instruendi. ibid. c. 5. l. 7.

§. 6. p. 196.

A nostris octavo quoque die frequentanda. P. 4. c. 1. l. 3. §. 6. p. 293.

Frequentior permitti potest non studiosis. ibid.

Concilium Tridentinum.

Ius possidendi ab eo proveniens abdicatum a Societate. P. 3. c. 3. l. 1. §. 3.

p. 240.

Concionatores.

Exercendi tempore studiorum. P. 2. c. 5. l. 7. §. 2. 3. 4. p. 193.

Tempus illis concedendum ad privatum studium. ibid. §. 5. p. 196.

Talento eximii promoveri possunt ad professionem, etsi mediocres Theologi.

ibid. l. 10. §. 13. p. 211.

Sed excellentia juramento constet. ibid. §. 15. p. 212.

Quales, & per quem seligendi. P. 5. c. 1. l. 5. §. 3. & 4. p. 391.

Prius examinandi. ibid.

Possunt concionari etsi non Sacerdotes. ibid. p. 392.

Dediti sint studiis sacris. ibid. §. 5.

Virtute præcellant. ib. §. 6.

Præsertim humilitate. ibid. §. 7. p. 393.

Et frugalitate. ibid. §. 8.

Et studio paupertatis, præsertim in elemosyna occasione concionis. §. 9.

Materia ab eis pertractanda. ibid. §. 10. p. 395.

Prudentia in reprehensionibus. ibid.

Stylus. ibid. §. 11. p. 396.

Actio. ibid. §. 12.

Vestis. ibid. §. 13.

Concio.

Conciones domesticæ Scholasticorum. P. 2. c. 5. l. 7. §. 2. 3. & 4. p. 193.

Earum Præfatus in Collegiis. ibid. §. 4. p. 195.

In nostris Templis sint frequentes. P. 5. c. 1. l. 1. §. 2. p. 390.

Stipendium pro illis quatenus admitti possit. ibid. §. 9.

- §.9. pag. 394.
Ad concionem Scholastici
externi mittendi. ibid.
 cap.6. sect.1. §.3. p.463.
Confessarii.
Principum quomodo desig-
gnandi. P.5.c.1. f.3. §.1.
 p.386.
Quid in se curare debeant.
ibid. §.2.
Quid erga Principes. ibid.
 §.3. p.387.
Quid erga Societatem. ibid.
 §.4.
Quinam designandi a Pro-
vinciali. ibid. f.2. §.2.
 p.381.
Quanti debeant facere hoc
ministerium. ibid. §.3.
 p.382.
Scientia illis necessaria.
ibid. & §.4.
Non permittantur audire
confessiones ante examen.
ibid. c.5. f.6. §.3. p.191.
Habeant in promptu com-
pendium Casuum, & Cū-
surarum &c. ibid. §.5.
 p.193.
In hoc ministerio exercendi
Scholastici. P.2. c.5. f.7.
 §.6. p.196.
In Nostreis non ita facile
venialia omnia ducant.
 P.4. c.2. f.2. §.3. p.306.
Ab his servanda in mulie-
rum confessionibus. ibid.
 §.5. p.307.
In ministerio Confessionis
exercendo alacritas, &
moderatio. P.3. c.1. f.2.
 §.5. p.383.
Gravitas. ibid. §.6. p.384.
Prudentia. ibid. §.7.
Cum moribundis quid age-
re debeant. ib. §.8. p.385.
Pro Scholasticis externis
constituendi. ibid. c.3.
 f.1. §.2. p.463.
Confessarii Nostrorum.
Eorum designatio, & mu-
nus. P.2. c.4. f.3. §.5. p.
 156. & P.7. c.4. f.4. §.7.
 p.643.
Non facile venialia omnia
putent. P.4. c.2. f.2. §.
 3. p.306.
Confessio.
Confessiones Novitiorum,
excipi possunt a Magi-
stro Rectore. P.1. c.5. f.
 5. §.3. p.63. & P.7. c.3.
 f.6. §.6. p.609.
Quatenus frequentandæ à
Scholasticis nostris. P.2.
 c.4. f.2. §.1. p.148.
Et ab universis. P.4. c.1.
 f.3. §.1. p.290.
Hebdomadariam omittentes
puniendi. ibid.
Cui facienda. ibid. §.2.
Quæ peccata sint reserva-
ta.

- ta. §.3. pag.291.
Confessio frequentanda a Scholasticis externis. P. 5. cap.6. l.1. §.2. p.463.
Confessionis sigillum severe custodiendum. P.4. c.1. l.3. §.4. p.292.
Confessio Generalis.
In prima Probatione. P.1. c.4. l.4. §.1. p.46.
Repetenda quolibet semestri ad susceptum gradum. ibid. c.5. l.4. §.8. p.61.
In Renovatione Votorum. P.2. c.4. l.3. §.4. & 5. pag.155.
Congregationes Beatæ Virginis.
Earum erectio. P.5. c.1. l.8. §.1. p.402.
Nou possunt habere certos redditus. ib. §.2. p.403.
Forma eas aggregandi. ibid. §.3.
Congregatio Bonæ Mortis.
Ejus erectio. P.5. c.1. l.8. §.4. p.404.
Congregatio generalis.
Quomodo convocanda ad consultandum, & decernendum super Generali minus idoneo. P.6. c.2. l.2. p.490.
Raro convocanda. P.8. initio p.665. & ibid. c. 10. §.2. pag.667.
Ei favere debet Præpositus Generalis. ibid. 1.
Quibus in casibus cogenda sit. ibid. §.1. p.666.
A quo indicenda. ibid. §.3. p.667.
Quinam convenire semper debeant. ibid. §.4. p.669.
Qui aliquando addendi. ibid. §.6. p.671.
Quo jure suffragii Generalis in ea gaudeat. ibid. §.5. p.670.
Auctoritas hujus Congregationis. ibid. §.7. p.672.
Congregatio Procuratorum.
Quomodo instituta. P.8. c.3. §.1. p.678.
Tempus ejus an immutandum. ibid. §.2. p.679.
Horum Procuratorum Privilegium. ibid. §.3.
Auctoritas, & Præses hujus Congregationis. ibid. §.4. p.680.
Congregatio Provincialis.
Quenam dicatur. P.8. c.2. §.1. p.673.
Quando, & per quem convocanda. ibid. §.3. p.674.
Olim non semper præmissa Congregationi generali. ibid.

- Qui ad eam jus habeant .* *Ejus reddenda utilitas, ob-*
ibid. §.4. p.675. *ligatio, modus. ibid. c.*
Auctoritas ejusdem . ibid. *2. §.4. p.320,*
§.5. p.676. *Constitutiones .*
Exceptio aliqua pro *Scripta à S. Ignatio. Proc.*
vinciis extra Europam , *§.4. p.2. & ibid. §. 6. 7.*
& vice Provinciis. ibid. *p.3.*
§.6. & 7. p.677. *Approbata à Congregatio-*
Congregatio ad eligen- *ne Generali, & à Pon-*
dum Vicarium . *tificibus . ibid.*
Quando convocanda . P.8. *Earum Impugnatores , &*
c.4. §.1. p.680. *Interpretes damnati. ib.*
Ejus Preses , ib. §.2. p.681. *§.8. p.4.*
Locus . ibid. §.3. *Scholia in Constitutiones*
Electores . ibid. §.4. *prohibita . ibid. §.9*
Eligendus. ibid. §.5. p.682. *Earum anctographum ex-*
Consanguinei . *pensum . ibid. §.1. p.5.*
Cum iis quæ communicatio *Nullæ expungendæ . ibid,*
permittenda Novitiis. P. *§.12. p.6.*
1. c.5. f.2. §.1. p.52. *Aliqua tamen ex puncta in*
Iis non relinquenda bona . *gratiam paupertatis. P.*
ibid. c. 6. f.6. §.5. & §. *3. c.3. f.1. §.3. p.241.*
6. p.85. *Eas de novq condere Socie-*
Conscientia . *tas potest . Procem. §. 13.*
A Novitiis manifestanda . *p.6.*
P.1. c.4. f.2. §.5. p.43. & *De substantialibus non*
f.4. §.1. p.46. & ibid. c. *agendum in Congrega-*
5. f.4. §.8. p.61. *tionibus . ibid.*
Et in fine biennii . ibid. c. *De reliquis quo pacto agen-*
6. f.3. §.3. p.13. *dum . ibid. §.15. p.8.*
Et ante susceptionem Gra- *Earum Summarium publi-*
dus . P. 3. c. 2. f. 1. §.5. *cè prælegendum . P.4. c.*
p.234. *1. f.1. §.1. p.283.*
Et ab omnibus , cum ten- *Non obligant sub pœna*
tantur . P.4. c.1. f. 1. §. *peccati . ibid. c. 2. f. 3.*
1. p.283. *p.319.*

Consuetudines .

Contributiones .

*Legitimæ conservandæ, aliæ
abrogandæ .* Par. 2. cap.
2. Sect. 5. §. 7. & 8. pag.
130.

*Determinandæ à Provin-
ciali, & quales .* P. 2. c.
2. l. 5. §. 4. p. 129.

Correctio .

Consultores Provin-
cialis .

Iuvanda . P. 1. c. 4. l. 2. §. 4.
p. 42.

*Quot esse debent, & à quo
designati .* P. 7. c. 1. l. 4.
§. 3. p. 549.

*Quomodo in Societate ser-
vanda .* P. 4. c. 3. §. 2. p.
325.

*Quomodo cum illis agere
debeat Provincialis .* ib.
§. 4. p. 550.

*Quo ordine executioni m-
danda .* ibid. c. 6. §. 3. p.
342.

*Quoties, & de quibus scri-
bere debeant ad Genera-
lem .* ibid. §. 5. p. 551.

*Et præsertim quæ procedit
à denuntiatione pater-
na .* ibid. §. 6. & c. p. 344.

*Ius suffragii decisivi illis
concessum .* ibid.

Corrector .

Consultores Superiorum
localium .

Externorum constituendus .
P. 5. c. 6. l. 3. §. 3. p. 466.

Corona B. V.

Qui, & per quem eligendi .
P. 7. c. 4. l. 2. §. 1. p. 634.

Recitanda . P. 2. c. 4. l. 5.
§. 5. p. 168.

Quid in se curare debeant .
ibid. §. 2. p. 635.

Cubiculum .

*Quid erga personam Supe-
rioris .* ibid. §. 3.

Quomodo claudendum . P.
4. c. 2. l. 1. §. 12. p. 302.

*Quoties, & de quibus con-
sulendi .* ibid. §. 4. p. 636.

Alienum non intrandum .
ibid. c. 5. §. 4. p. 336.

*Modestia, & secretum ab
iis observandum .* ib. §. 5.

Cura Animarum .

Epistola ab iis scribenda .
ibid. §. 6. p. 637.

*Non potest suscipi in Colle-
giis .* P. 2. c. 1. l. 6. §. 2.
p. 111.

Contractus .

Quomodo celebrandi . P. 2.
c. 2. l. 3. §. 2. p. 121.

*Neque in Domibus Profes-
sis .* P. 3. c. 7. l. 2. §. 4. p.
277.

D

Declamationes.

Pro Scholasticis inferiorum Classum. Par. 5. cap. 4. sect. 2. §. 4. p. 431.

Declarationes.

Pertinent ad Constitutiones. Procem. §. 6. p. 3.

Decreta.

Congregationum Generalium quam vim habeant. Procem. §. 16. p. 9.

Delati.

Quomodo erga illos se gere-
re debeant Superiores. P.
4. c. 6. §. 6. p. 344.

Delatio.

Ad immediatos Superiores
prius quam ad mediatos.
ibid.

Delatores.

Falsi severe puniendi. ibid.
c. 3. §. 3. p. 328.

Denuntiatio.

Paterna quomodo usurpan-
da. ibid. c. 3. §. 2. p. 325.
Quid ejus occasione præ-
standum à Superioribus.
ibid. c. 6. §. 6. & c. p. 344.

Deposita.

Vix admittenda, neque bis
utendum. P. 2. c. 2. §. 5.
§. 10. 132.

Ad proprium usum omnino

interdicta. P. 4. c. 2. l. 1.
§. 10. p. 301.

Dictare.

Optandum in Scholis Supe-
rioribus non dictari. P. 5.
c. 4. §. 3. §. 4. p. 437.

Dimittendi. V. Novitii.

De dimissione à Societate,
P. 4. c. 7. p. 347.

Dimittendi inutiles. P. 1.
c. 4. §. 3. §. 1. p. 43.

Obstricti Votis biennii di-
mitti possunt à Generali.
ibid. c. 6. §. 4. §. 4. p. 67.

Hujusmodi libertas non est
iniqua. ibid.

Dimitti possunt ordinati
titulo voluntariae pau-
pertatis sine obligatione
eos alendi. P. 2. c. 4. l. 4.
§. 4. p. 160.

Duplex dimissionis genus.
P. 4. c. 7. l. 1. §. 1. p. 347.

Quilibet dimitti à Societa-
re potest. ibid. §. 2. p. 348.

Penes quos sit facultas di-
mittendi. ibid. §. 3.

Cause dimissionis. ibidem
l. 2. p. 351.

Dimissioni præmittenda.
ibid. l. 3. p. 355.

Dimissionem petentes non
statim audiendi. ibidem
§. 8. & 9. p. 358.

Excommunicantur qui ab
externis consilium, aut
opem

- opem ad sui dimissionem
petunt . ibid. §.10. pag.
359.*
*Et qui fraude , ac dolo di-
missionem extorquent . §.
12. p.360.*
*Quid agendum cum iis qui
importunè eam extorse-
rint . ibid.*
*Et cum iis qui secretas ob-
tendunt causas . ibidem
§.13. p.361.*
*Quid servandum cum pro-
ximè dimittendis , aut
jam dimissis . ibid. sect.4*
*Quid si redire ad Societa-
tem velint . ibid. §.6. p.
364.*
Disciplina Domestica .
*Ejus servandæ leges . P.4.
c.5. p.334.*
*Executio urgenda . P.7. c.
6. p. 658.*
Discordia .
*Inter nostros declinanda .
P.4. c.3. §.1. p.324.*
*Ejus Auctores severè pu-
niendi . ibid. §.5. p.328.*
Disputationes . V. Actus.
*Pro studiis humanioribus .
P.2. c.5. f.2. §.3. p.175.
& P.5. c.4. f. 2. §.4. p.
431.*
*Pro Superioribus . P. 5. c.
4. f.3. §.7. p.437.*

Doctor . V. Gradus.

*Doctoris nomen non usur-
pandum inter nostros. P.
2. c.5. f.9. §.4. p.203.*

Doctrina .

*Ejus Specimen in prima
Probatione . P.1. c.4. f.
3. §.1. p.44.*

*Doctrina Societatis sit soli-
da , & uniformis . P. 5.
c.4. f.3. §.3. & 4. p.435.*

*In Theologia quid prestan-
dum , quid cavendum .
ibid. f.4. §. 7. & 8. p.
441.*

Doctrina Christiana.

*In ea explicanda Novitii
exercendi . P.1. c.5. f.3.
§.2. p.55. & f.4. §.6. p.
60.*

*Et Scholastici . P.2. c.5. f.7.
§.6. p.197.*

*Ad eam docendam quate-
nus Professores obligentur .
P.3. c.3. f.2. §.3. p.244.*

*Tam ipsi , quàm Coadjute-
res formati eam docere
debent per 40. dies post
susceptum Gradum . ibid.
§.4. p. 244. & P.5. c.1.
f.6. §.2. p.393.*

*Idem prestare debent novi
Superiores . ibid. & P.7.
c.3. f.4. §.4. p.601.*

*Quantopere Societati sit
commendata ejus expo-*

- fitio . Par. 5. cap. 1. lect. Quæ studia illis commen-*
6. §. 1. pag. 397. data . ibid.
Modus eam tradendi juxta Illas admittere est solius
regionum morem . ibid. Generalis . ibid §. 3. p.
§. 3. p. 398. 273.
Explicanda in Scholis infe-
rioribus . P. 5. c. 6. f. 1. Regenda a solis Professis 4.
§ 4. p. 463. Votorum . ibid.
Domus . V. Collegia . Quinam Fūdatores earum
Per quem acceptanda , aut dicantur . ibid. §. 4.
relinquenda . P. 2. c. 1. Reditus , & possessio cur, &
f. 2. p. 101. & P. 6. c. 1. quatenus illis interdi-
f. 3. §. 2. & 3. p. 478. & cta. ibid. §. 5. p. 274.
P. 8. c. 1. §. 7. p. 672. Quatenus aliquando per-
Domus Probationis . missi reditus . ibid. f. 2.
Fundanda . P. 1. c. 4. f. 1. §. 1. p. 275. & §. 2. & 3.
p. 37. p. 276.
Aliæ separatæ , aliæ con- Earū negotia per quos pro-
junctæ Collegiis , ibid. curanda . ibid. §. 6. p.
§. 1. 275.
Separatæ laudantur , ibid. Eleemosynas perpetuas pro
c. 5. f. 2. §. 2. p. 53. iis Domibus procurare
Ordo in iis servandus. ibi- vetitum . ibid. p. 276.
dem f. 5. p. 54. Non possunt juvari rediti-
Domus Professæ . bus Collegiorum . §. 2.
Sunt Statio Professorum , Non possunt suscipere obli-
& Coadjuutorum For- gationes ad Missas &c.
matorum . P. 3. c. 7. f. 1. ibid. §. 4. p. 277.
§. 1. p. 271. Per quos , & quomodo elee-
In iis debet elucere puritas mosynæ pro illis peten-
Instituti . ibid. p. 272. da . ibid. §. 5. & 6.
Augendus earum numerus. Domus Professæ Ro-
ibid. mana .
Debent in iis exerceri mi- Generalis est ejus Præposi-
nisteria omnia præter tus . P. 3. c. 7. f. 3. §. 1. p.
Scholas , ibid. §. 2. 279.
Potest constituere in ea
Vice-

- Vice-Præpositum.* ibid.
Vice Præpositi jura. ibid.
 §.2. p.280.
Levanda gravamine expē-
sarum pro Secretaria.
 ibid. §.3.
Mandata Pontificia illi
indicta. ibid. §.4.
 Dona.
Pro ministeriis non acce-
ptanda. P. 2. c. 1. f. 5.
 §.2. p. 107.
 Don.
Honoris insigne non usur-
pandum. P. 4. c. 4. §. 4.
 p.331.
- E
- Ecclesia.*
Donus Professe non
 potest habere reditus.
 Par. 3. cap. 7. sect. 1. §. 5.
 p. 274.
Quatenus illi nonnunquam
permitti. ibid. f. 2. §. 1.
 & 2. p. 275.
In ea non constituenda ar-
ca pro eleemosynis. ibid.
 §. 6. p. 278.
In Ecclesiis Collegiorum
quando nam, & que mi-
nisteria usurpanda. P.
 §. c. 1. f. 2. §. 1. p. 381.
 Eleemosynæ.
Eroganda in pauperes ubi
- sunt Bona.* P. 1. c. 6. f. 6.
 §. 11. p. 90. & P. 5. c. 3.
 §. 2. p. 421.
A quibus Collegiis, & qua-
tenus admitti possint. P.
 2. c. 1. f. 5. §. 2. 3. 4. & 5.
 p. 107. & c.
Determinandæ a Provin-
vinciali. ibid. c. 2. f. 5.
 §. 8. p. 131.
Perpetuæ pro Domibus Pro-
fessis non procurandæ.
 Par. 3. cap. 7. sect. 2. §. 1.
 p. 276.
Quomodo conquirendæ pro
iusdem. ibid. §. 5. & 6.
 p. 277. & P. 4. c. 2. f. 1.
 §. 4. p. 298.
- Emptor.
Quo pacto ab eo excipien-
da ratio expensarum.
 Par. 2. cap. 2. sect. 4. §. 3.
 p. 125.
Epistolæ. V. Literæ.
Parenetica Generalium.
 P. 4. c. 1. f. 1. §. 1. p. 283.
Equites Ordinis Christi.
Non comprehensi in impe-
ditmento habitus religio-
si. P. 1. c. 1. f. 2. §. 5. p.
 17.
- Ethica.
Studium ejus pro nostris.
 P. 2. c. 5. f. 3. §. 2. & 3.
 p. 177.
Repetitiones domesticæ ejus-
dem.

- dem. *ibid.* sect. 4. §. 2. *ibid.* §. 2. 3. 4. 5. 6. p. 184.
- p. 181.
- Tradenda in Universitatibus.* P. 5. c. 4. f. 3. §. 2. *In ordine ad Professionem.* *ibid.* f. 10. p. 204.
- P. 434. *Non omnes illud subire debent.* *ibid.* §. 2. & §. 14. p. 212.
- Eucharistia.
- Servari potest in nostris Ecclesiis.* P. 5. c. 1. f. 4. §. 1. *Quæ sit ejus materia.* *ibid.* §. 4. p. 205.
- p. 388.
- Et eam impartiri externis possumus, sed non in Paschate.* *ibid.* *Quæ forma in eo servanda.* *ibid.* §. 5. p. 206.
- Ejus usus frequens sed non nimis usurpatus.* *ibid.* §. 2. *Certitudo, & numerus suffragiorum necessaria.* *ibid.* §. 9. p. 209.
- Ejus consecratio, & administratio qualis deceat.* *ibid.* §. 3. p. 389.
- Examen.* *Secundum ejusmodi examen rarissimè concedendum, tertium nunquam.* *ibid.*
- Apud Iudices seculares declinetur à Nostris.* P. 5. c. 3. §. 5. p. 423. *Examen particulare.* *Vsurpandum.* P. 4. c. 1. f. 1. §. 3. p. 284.
- Examen conscientiae.* *Indifferentes qualiter examinandi.* P. 1. c. 2. f. 3. §. 2. p. 29.
- Pro Novitiis.* P. 1. c. 5. f. 3. §. 3. p. 56.
- Pro Scholasticis.* P. 2. c. 4. f. 2. §. 1. & 2. p. 149.
- Pro universis.* P. 4. c. 1. f. 1. §. 3. p. 284.
- Examen Generale.* *Ratio examinandi admit- tendos.* *ibid.* c. 3. f. 3. p. 33.
- Pertinens ad Constitutiones.* Proem. §. 6. p. 5.
- Examen Scholasticum.* *Examen particulare diver- sarum classum in prima Probatione.* *ibid.* c. 4. f. 2. p. 39.
- Pro Nostris.* P. 2. c. 5. f. 5. p. 184.
- Sub anni cujusque finem.* *Examen admissorum in prima Probatione.* *ibid.* f. 3. p. 43.
- Et quolibet semestri repe- ten-*

tendam. *ibid.* cap. 5. sect.

4. §. 8. pag. 62.

Et praesertim in fine bien-
nii. *ibid.* c. 6. §. 3. p. 72.

Examinator.

Pro Novitiis. P. 1. c. 3. §. 3.

§. 1. 3. & 4. p. 34.

Examinatoris munus pro
Ordinariis quatenus per-
missum. P. 5. c. 3. §. 6.

p. 424.

Examinatores Metaphysi-
corum, & Theologorum.

P. 2. c. 5. §. 5. §. 5. p. 186.

Secretum ab iis servandum.
ibid. §. 7. p. 188.

Ex horum sententia deli-
gendi qui publicos actus
habeant. *ibid.* §. 8. §. 1.
p. 198.

Qui debeant constitui in
examine ad Professionem.

ibid. §. 10. §. 3. p. 205.

Instruendi prius, & ad ju-
ramentum adigendi. *ibi.*

§. 7. p. 207.

Sua suffragia ad Genera-
lem, & Provincialem

mittant. *ibid.* §. 8. p. 208.

Excommunicatio.

Facultas excommunicandi
reservata Provinciali-

bus. P. 4. c. 6. §. 5. p. 343.

Executio.

Ab omnibus Superioribus
urgenda. P. 7. c. 6. p. 658.

Exemplum.

Vtile ad lucrandas animas.

P. 4. c. 1. §. 1. §. 2. p. 379.

Exequiae.

Nostrorum quomodo curan-

da. *ibid.* §. 3. §. 8. p. 295.

Principum qualiter cele-
branda. P. 5. c. 1. §. 7. §.

2. p. 400.

Exercitatio corporalis.

Vsurpanda ab omnibus. P.

4. c. 8. §. 1. §. 4. p. 371.

Exercitia spiritualia.

Eorum institutio, & utili-

tas. P. 5. c. 1. §. 9. §. 1. p.

Modus ea tradendi in Di-

rectorio. *ib.* §. 2. p. 405. &

P. 4. c. 1. §. 1. §. 6. p. 286.

Non omnium est ea trade-

re. P. 5. c. 1. §. 9. §. 3. p.

406.

Neque omnibus integra.

ibid. §. 4.

Nec sine facultate commu-

nicanda. *ibid.* §. 5.

Expense pro iis. *ibid.* §. 7.

p. 407.

Exercitia spiritualia in

prima Probatione. P. 1.

c. 4. §. 4. §. 1. p. 45. & §. 4.

§. 2. p. 58.

Quatenus dispensanda.

ibid. §. 4. p. 48.

Peragenda ante Vota bien-

nii. *ibid.* c. 6. §. 3. §. 3.

p. 73.

Y y 3

Et

Et ante susceptionem Gradus. Par. 3. cap. 2. sect. 1. §. 5. p. 234.

Tradendorum ratio discenda. P. 2. c. 5. l. 7. §. 6. p. 197.

Quotannis ab omnibus peragenda. P. 4. c. 1. l. 1. §. 6. p. 286.

Indulgentia in eorum gratiam concessa. ibid. & P. 5. c. 1. l. 9. §. 6. p. 496.

Ad ea peragenda Domibus Professis concessus hortus. ibid.

Exhortatio.

Domestica qualis, & quam frequens. P. 4. c. 1. l. 2. §. 3. p. 289.

Commendetur in ea caritas Fraternalis. ibid. c. 3. §. 1. p. 325.

Pro Novitiis. P. 1. c. 5. l. 5. §. 7. p. 64.

In illis cavende reprehensiones particularium, aut Societatis. P. 4. c. 1. l. 2. §. 3. p. 289. & P. 5. c. 1. l. 5. §. 10. p. 395.

Et pro externis Scholasticis, tum communis, tum particularis. P. 5. c. 6. l. 1. §. 5. p. 464.

Expensæ.

Non sint majores sumptibus. P. 2. c. 2. l. 5. p. 126.

Itinerum taxande, & ad quos pertineant. P. 2. c. 2. l. 5. §. 3. p. 128.

Experimenta.

Sex peculiaria Societatis quomodo peragenda. P. 1. c. 5. l. 4. p. 57.

Exercitiorum. ibid. c. 4. l. 4. §. 1. & 4. p. 45. & 48. & l. 4. §. 2. p. 58.

Xenodochii. ibid. §. 3. p. 59.

Peregrinationis. ibid. c. 5. l. 4. §. 4. p. 59.

Officiorum humilium. ibid. §. 5. p. 90.

Doctrinæ Christianæ. ibid. §. 6.

Ministerii Concionatoris, & Confessariorum. ibid. §. 7.

Externi.

Quatenus permissum cum illis agere. P. 4. c. 5. §. 7. p. 339.

F

Fundatores.

Erga eos gratus animus. P. 2. c. 1. l. 2. p. 96.

Non acquirunt jus patronatus. ibid. §. 3. p. 98.

Iura illis concessa. ibid. §. 6. p. 99.

Quinam habendi universim. ibid. §. 5. p. 99.

Et Domorum Professorum. P. 3. c. 7. l. 1. §. 4. p. 273.

G

Generalis.

Declarationes ejus quā vim habeant. Procem. §. 10. pag. 5.

Potest conferre nostris Gradus literarios. ibid. c. 5. §. 9. §. 2. p. 202.

Ad eum spectat judicium de dotibus suppleantibus defectum Theologiæ in ordine ad professionem. ibid. f. 10. §. 12. p. 211. & §. 15. p. 212.

Et potestas admittendi ad professionem quam aliquando potest communicare. P. 3. c. 2. f. 1. §. 1. p. 231.

Quid possit in Missionibus, Pontificis jussu susceptis. P. 3. c. 3. f. 3. §. 3. p. 247.

Quatenus illi sit liberum præbere consilium assumptis è Societate. ibid. f. 4. §. 5. p. 251.

Ad ipsum pertinet approbatio librorum edendorum. P. 5. c. 7. §. 2. p. 468.

Qualitates in eligendo expectandæ. P. 6. c. 1. f. 1. p. 474.

Ejus auctoritas in genere. ibid. f. 2. p. 476.

Et in admittendis Sociis, Collegiis &c. & administrandi bona temporalia. ibid. f. 3. p. 468.

Et in ordine ad Superiores, Constitutiones, Privilegia, Missiones. ibid. f. 4. p. 480.

Et ad Congregationem Generalem. ibid. §. 5. & 6. p. 482.

Ejus perpetuitas. ibid. §. 7. p. 484.

Ejus morte quæ vigeant ejus mandata, aut nominationes. ibid. §. 8.

Providentia Societatis erga ejus personam. ibid. c. 2. f. 1. p. 486.

Quid de ejus vestitu, & mensa. ibid. §. 2.

Assistentium consultatio de ipso. ibid. §. 5. p. 488.

Ejus subordinatio Societati. ibid. §. 2. p. 486.

Labores temperandi. ibid. §. 3. p. 487.

Quid agendum si ad dignitatem aliquam promoveretur. ibid. §. 6. p. 488.

Missa, & suffragia pro eo. ibid. §. 7. p. 489.

Providentia pertinens ad ejus officium. ibid. f. 2.

Et primò si inutilis efficere-
tur. ibid. §. 1. p. 490.

Et si delinqueret. ibid. §. 2.

& 3. pag. 491.

Addi ei possunt Ministri aliqui. ibid. §. 1. p. 491.

Virtutes ab eo exercende in gubernatione. ibid. c. 3. §. 1. p. 493.

Ejus residentia plerumque Romæ. ibid. §. 2.

Debet monere novum Christi Vicarium de quarto Professorum Voto. ibid. §. 3. p. 494.

Ad Generalem non pertinet obire ordinariè ministeria Societatis, nec aliis negotiis implicari. ibid. §. 4.

Quibus commentariis, & informationibus juvatur. ibid. c. 4. p. 495.

Debet nosse conscientias Subditorum. ibid. §. 1. p. 496.

Quoties, & quâ methodo ad eum scribendum. ibid. §. 2. &c.

Ejus levamenta in responsis. ibid. §. 7. p. 499.

Eget Ministris universalibus. ibid. c. 5. f. 1. §. 1. p. 500.

Quo jure suffragii gaudeat in Congregatione Generali. P. 8. c. 1. §. 5. p. 670.

Et in Congregatione Procu-

ratorum. ibid. c. 3. §. 4. p. 680.

Gradus.

Indifferentia ad Gradum. P. 1. c. 4. f. 2. §. 5. p. 43.

Gradus in Societate multiplex. P. 3. c. 1. f. 1. §. 1. p. 225.

De susceptione Graduum Professorum, & Coadjutorum formatorum. Vide V. Professus, & V. Coadjutor formatus.

Gradus literarii quibus, & à quo conferendi. P. 2. c. 5. f. 9. §. 2. 3 & 4. p. 202. & P. 5. c. 4. f. 7. p. 448.

Sumptus hac occasione vitandi. ibid. §. 4. p. 203.

Insignia Graduum an usurpanda. ibid.

Gradu Doctoris in Theologia Donati, mitius tractandi in examine ad professionem. ibid. f. 10. §. 11. b. 210.

Grammatica.

Ejus classes præcipuè instituende. Par. 5. c. 4. f. 2. p. 428.

Grammatica Emmanuelis explicanda. ibid. p. 429.

H

I

Habitatio.

N Ostrorum qualis. Par.
2. cap. 2. sect. 5. §. 6.
& c. pag. 129.

Habitus Religiosus. Vide.

Impedimentum.

Hebdomada Sancta.

Aliquibus in ea diebus ab-
stinendum à recreatione.
P. 4. c. 5. §. 5. p. 337.

Hebræi.

Exclasi à Societate. P. 1. c.
1. f. 2. §. 12. p. 20.

Historia.

Cujusque domus Roman-
mittenda. P. 7. c. 3. f. 5.
§. 6. p. 605.

Homicidium. V. Im-
pedimentum.

Honor.

Aliis deferendus. P. 4. c. 4.
§. 4. p. 33.

Horæ Canonice. V. Offi-
cium Divinum.

Hospitalitas.

Erga nostros promptè, &
gratis exercenda. P. 4. c.
3. §. 1. p. 325. & P. 7. c.
3. f. 9. §. 4. 5. p. 627.

Et quatenus erga Externos.
ibid. §. 6. p. 628.

Humilitas.

Qualiter præstanda. P. 4.
c. 4. p. 329.

Ieiunium.

IN pervigilio S. Ignatii
prescriptum. P. 4. c. 4.
§. 6. p. 332.

In adventu non præscribi-
tur, sed permittitur. ibid.

Non est singularitas jeju-
nare, & ad id præstan-
da facultas à Superiori-
bus. ibid.

Impedimenta.

Impedimenta essentialia.
P. 1. c. 1. f. 2. §. 1. p. 14.

An & qua ratione in illis
dispensari possit. ibidem
§. 2. p. 15.

Explicantur in particula-
ri. ibid. §. 3.

Impedimentum Infidelita-
tis. ibid.

Homicidii, & infamie.
ibid. §. 4. p. 16.

Habitus Religiosi. ibid. §.
5. p. 17.

Matrimonii, & servitutis.
ibid. §. 6. p. 18.

Iudicii infirmi. ibidem
§. 7.

Quid agendum cum hujus-
modi impeditis. ibidem
§. 2. p. 15. & §. 8. p. 18.

Impedimentum hujusmodi
reticuisse est peccatum.
reser.

- reservatum . ibid. §. 9. pag. 19.*
Hujus silentii judicium penes quem esse oporteat . ibid. §. 10.
Impedimentum Originis indispensabile . ibid. §. 11. pag. 20.
Mitior ejus interpretatio . ibid. §. 12.
Impedimenta secundaria . ibid. f. 3. p. 21. &c.
Cujus sit in his dispensare . ibid. p. 22.
Eadem quoad interiora quae sint . ibid. §. 2.
Quoad exteriora . ibid. §. 3.
Impedimentum etatis quod . ibid. §. 4. p. 23.
Quomodo in his examinandis agendum . ibid. f. 3. §. 6. p. 24.
Indifferentes . V. Gradus.
Eorum classis . P. 1. c. 2. f. 3. pag. 29.
Qualiter examinandi . ibid. §. 2.
Pauci sint . ibid. §. 3. p. 30.
Examen eorum in prima probatione . ibid. c. 4. f. 3. §. 3. p. 45.
Determinandi in fine bienii . ibid. c. 2. f. 3. §. 3. pag. 30.
Indulgentia .
In gratiam exercitiorum ;
- spiritualium concessa . P. 4. c. 1. f. 1. §. 6. p. 288.*
Et plerumque in nostris Ecclesiis ad vitandum publicum . ibid. f. 3. §. 5. p. 291.
Infamia . V. Impedimentum .
Infidelitas . V. Impedimentum .
Infirmi .
Quo pacto debeant se preparare ad mortem . P. 4. c. 1. f. 3. §. 7. p. 294.
Quomodo juvandi morti . ib.
Cura illorum habenda . ibid. c. 8. f. 2. p. 373.
Obedientiam ; & adificationem prestare debent . ibid. §. 4. p. 374.
Et indifferentiam . ibid. & f. 1. §. 7. p. 372.
Informationes .
Mittenda ad Generalem de promovendis ad Gradum . P. 3. c. 2. f. 1. §. 4. p. 230.
Inquisitio .
Inquisitionis Hispanica officia non ambienda sub precepto . P. 4. c. 4. §. 1. p. 329.
Inspector .
Quinam dicantur ; & sint . P. 7. c. 2. f. 1. §. 1. p. 579.
Institutum .
Instituti Epitome decreta .
Procem .

Procem. §.4. pag.2.

Instituti substantialia quæ.

Procem. §.14. p.8.

Non immutanda. ibidem

§.13. p.7.

Ejus finis. P. 1. c. 1. f. 1.

§.1. p.13.

Instituti perturbatores in-

quirendi, puniendique.

P.4. c.2. f.3. §.5. p.315.

& c.3. §.5. p.328.

Instructor.

Tertia probationis qualis

deligendus. P.2. c.7. f.1.

§.4. p.217.

Ejusdem jura. ibid. §.5.

p.218.

Instructiones.

Quam vim habeant. Procem.

§.19. p.11.

Intentio.

Recta curanda. P. 4. c. 1.

f.1. §.2. p.283.

Intercessiones. Vide

Obedientia.

Patrum gravium pro Iu-

nioribus reiicienda. P.2.

c.4. f.1. §.2. p.145. immo

& omnium, ibidem §.4.

p.146.

Quatenus permittæ, aut

vetitæ. P. 4. c.2. f. 3. §.

4. & 5. p.313. & cap.3.

§.5. p.328.

Iter.

Pedibus conficiendum. P.

4. c.2. f.1. §.14. p.303.

Iter agentibus de comnea-

tu, & vestibis provi-

dendum. ibid.

Instrumenta ad iter agen-

dum ubi servanda. ibid.

Iudices.

In actu magno quid presta-

re debeant. P.2. c.5. f.8.

§.4. p.200. & f.10. §.10.

p.209.

Iudicium. V. *Impedi-*

mentum.

Iudicii instituendi forma

contra delinquentes com-

municanda. P.4. c. 6. §.

5. p.344.

Iuramentum.

Præstandum pro examinan-

dis ad professionem. ibid.

§.7. p.207.

Ius Canonicum.

Ejus studium pro nostris.

P.2. c.5. f.3. §.6. p.179.

In eo versati, & alioqui

insignes promoveri pos-

sunt ad professionem. ibi-

dem f.10. §.12. p.112.

L

Lectioes.

Quatenus earum obligatio-

nes suscipi possint. P. 1.

c.1. f.6. §.4. p.113.

Et præsertim in Sacris. ibi-

dem §.5.

Lea

Lectio spiritualis tam privata, quam publica in Refectorio . Par. 4. cap. 1. sect. 2. §. 1. p. 287.

Legata .

Legatorum confidentialium executio non acceptanda .

P. 4. c. 2. §. 1. §. 4. p. 298.

Communitari non possunt a Provinciali . P. 7. c. 1. §.

10. §. 3. p. 566.

Leges .

Legum studium non tractandum a nostris . P. 5.

c. 4. §. 3. §. 2. p. 435.

Libelli .

Libellorum famosorum auctores puniendi . P. 4. c.

3. §. 1. p. 329.

Liber .

Ad describenda quæ Novitii attulerunt . P. 1. c. 4.

§. 4. §. 2. p. 46.

Ad notandum eorundem ingressum, & examen .

ibid. §. 3. p. 47.

Libri qui permittendi nostris Scholasticis . P. 2. c.

5. §. 4. §. 4. p. 182.

Imprimi, & venundari an debeant . P. 4. c. 2. §. 1. §.

7. p. 299.

Quinam retineri privatim queant . ibid. §. 11. pag.

301.

Prophani nulli sint apud

nos . P. 4. c. 2. §. 2. §. 4. p. 306.

Nec permittendi externis auditoribus . Par. 3. c. 6. §. 2. §. 1. p. 465.

De iis scribendis, edendis-que . P. 5. c. 7. p. 468.

Qui imprimendos scribunt, licet Professi, possunt habitare in Collegiis . ibid.

§. 1.

Edendorum approbatio pertinet ad Generalem . ibidem §. 2.

Censores qui esse, & quid præstare debeant . ibid.

Pœne in vulgantes typis, quæ non sunt approbata .

ibid. §. 5. p. 471.

Linguarum studia .

Earum utilitas . P. 2. c. 5. §. 1. §. 1. 2. & 3. p. 169.

Linguae Latine studium, & usus . ibid. §. 2. p. 170.

Linguae Græcæ . ibid. §. 3. p. 171. & P. 5. c. 4. §. 2. §. 2. p. 429.

Linguae Indicæ . P. 2. c. 5. §. 1. §. 3. p. 172.

Hebrææ . ibid. c. 5. §. 3. §. 5. p. 179. & §. 9. §. 1 p. 201. & P. 5. c. 4. §. 2. §. 2. p. 429.

In his præstantes promoveri possunt ad Professionem . P. 2. c. 5. §. 9. §. 12. p. 211.

- Repetitiones domesticæ*. Par. 2. cap. 5. sect. 4. §. 2. p. 181.
- Ejus Professores quales curandi*. P. 5. c. 4. f. 5. §. 3. p. 444.
- Quid hi præstare debeant*. ibid. §. 4. p. 445.
- Chaldaicæ, Arabicæ, & Indicæ ubi explicandæ*. P. 5. c. 4. f. 2. §. 2. p. 429.
- Litanix Sanctorum*. *Quotidianæ*. P. 4. c. 1. f. 1. §. 4. p. 285.
- Literæ*.
- Annue quo pacto conficiendæ, & communicandæ*. P. 4. c. 1. f. 2. §. 1. & 2. p. 287.
- Quæ, & quoties ad Generalem scribendæ*. P. 6. c. 4. §. 2. 3. & 4. p. 496.
- Nostrorum, exterorumque ad Nostros videnda à Superiore*. Par. 4. c. 5. §. 8. p. 340.
- Patentes dandæ peregrinantibus*. ibid.
- Et pro nostris Scholasticis sufficiunt expedita à Rectore*. Par. 5. f. 3. §. 2. p. 460.
- Literæ Apostolicæ*. *Summæ auctoritatis in Societate*. Proœm. §. 5. pag. 3.
- Novitiis exhibendæ*. P. 1. c. 4. f. 2. §. 1. p. 39. & c. 5. f. 4. §. 8. p. 62.
- Literæ Humaniores*. *Horum studiorum utilitas*. P. 2. c. 5. f. 1. §. 1. p. 169.
- Exercitationes pro nostris*. ibid. f. 2. p. 175.
- In iis etiâ peculiaris Magister instituendus*. ibid. §. 1.
- Declamationes habendæ*. ibid. §. 2.
- Carmina publicè affigenda*. ibid. p. 176.
- Disputationes habendæ*. ibidem §. 3.
- Qui excellunt in his promoveri possunt ad Professionem*. ibid. c. 5. f. 9. §. 12. p. 211.
- Earum classes pro externis potissimum instituendæ*. P. 5. c. 4. f. 2. §. 1. p. 428.
- Quotuplex earum numerus*. ibid. §. 2. & 3. pag. 429.
- Exercitationes*. ibid. §. 4. p. 430.
- Quamdiu in his classibus continendi externi*. ibid. §. 5. p. 432.
- Per quem collocandi quisque in suis*. ibidem §. 6. p. 433.

Lites.

Declinande. Par.2. cap.2.
sect. 2. §. 4. & 5. p.119.
& Par.7. c.4. §.5. §.6. p.
649.

M

Magistri.

N *Ostrorum*, exempla
præcant ad virtutem.
P.2. c.4. initio p.143.

Adeundi à Scholasticis hora
tantum certa. *ibidem*.
f.1. §.4. p.146.

Magistri pro discipulis
orent, eosque edificent.
P.5. c.6. f.1. §.1. p.462.

Eorum recta intentio. *ibidem*.

Magister Novitiorum.
Qualis eligendus. P.1. c.5.
f.5. §.1. p.62.

Ejus obligationes. *ibidem*. §.
2. p.63.

Rektoris iura. *ibidem*. §.3.

Et non Rektoris. *ibidem*. §.4.

Ejus Socii. *ibidem*. §.5. p.64.

Libri ab eo legendi, & per-
mittendi. *ibidem*. §.6.

Frequenter alloquatur No-
vitiis. *ibidem*. §.8. p.65.

Ejus iudicium de dimitten-
dis Novitiis magni fiat.
ibidem. §.9.

Quoties, & de quibus scri-
bet ad Generalem, &

Provincialem. *ibidem*.
§.10.

Ejus obligationes pro ad-
mittendis ad Vota bien-
nii. *ibidem*. f.2. p.68.

Magistri Philosophiæ.
Optimè calleant Theologiā.

P.5. c.4. f.4. §.3. p.439.
Ad novitates prout exau-
thorandi. *ibidem*.

Magistri Scholarum
inferiorum.

Quinam huic ministerio
solito citius addicendi,
P.2. c.5. f.6. §.1. p.189.

Instruendi antequam do-
ceant. *ibidem*. f.7. §.1. p.
193. & P.5. c.5. f.2. §.
3. p.458.

E nostris ordinariè consti-
tuendi. *ibidem*. §.1. p.457.

Iidem fovendi à Superiori-
bus. *ibidem*. & §.2.

Eorum ministerium Socie-
tatis proprium, nec cer-
to tempori, aut personis
addictum. *ibidem*. p.458.

In eo non distinquendi qui
pollent talento concionan-
di. *ibidem*. §.3.

Nec ante Theologica studia
in his prestantes. *ibidem*.
p.459.

Magistri extraordinarii an
constituendi. *ibidem*. §.4.

Non concedendi peculiares

externorum Seminariis .
ibid.

Magnates .
Eorum benevolentia non
captanda munusculis .
Par. 4. cap. 2. sect. 1. §. 4.
pag. 298.

Mahumettani .
Quatenus exclusi a Socie-
tate . P. 1. c. 1. §. 2. §. 12.
pag. 21.

Majoratus Hispani .
Quatenus impediunt in-
gressum in Societatem .
ibid. §. 3. §. 5. p. 24.

Ordo Sacer quatenus per-
missus ratione Majora-
tus . ibid.

Et professio trium Voto-
rum . P. 3. c. 4. §. 2. §. 2.
pag. 253.

Manifestatio .
Delicti non repudianda .
P. 1. c. 4. §. 2. §. 4. p. 42.

Quomodo usurpanda . P. 4.
c. 3. §. 2. p. 325.

Martyrologium .
Manè legendum . P. 4. c. 1.
§. 2. §. 1. p. 287.

Mathematica .
Ejus studium pro nostris .
P. 2. c. 5. §. 3. §. 2. & 3.
pag. 77.

Tradenda in Universitati-
bus . P. 5. c. 4. §. 3. §. 2.
P. 434.

Matrimonium . V. Im-
pedimentum .

Ei assistere loco Parochi
quatenus liceat nostris .
P. 5. c. 1. §. 4. §. 4. p. 389.

Maurisci . V. Saraceni .
Medicina .

Ejus studium non tractan-
dum a nostris . P. 5. c. 4.
§. 3. §. 2. p. 435.

Medicus .
Sit communis . P. 4. c. 8.
§. 2. §. 1. p. 373.

Medico qui adesse debeant .
ibid. §. 2.

Memoria .
Quomodo exercenda . P. 5.
c. 4. §. 2. §. 4. p. 431.

Mendicare .
Novi in eo exercendi . P.
1. c. 5. §. 4. §. 4. p. 59.

Præsertim ante vota bien-
nii . ibid. c. 6. §. 3. §. 3.
pag. 73.

Et reliqui ante susceptio-
nem Gradus . P. 3. c. 2.
§. 1. §. 5. p. 234.

Menſa .
Privata Superiorum abro-
gata . P. 7. c. 3. §. 4. §. 3.
p. 670.

Minister .
Dotes in eo prærequisite .
P. 7. c. 4. §. 1. §. 1. p. 630.

Ejus auctoritas . ibidem
§. 2.

- Subrogatio Superiori*. ibid. §. 3. p. 631.
- Obligationes in ordine ad curanda corpora*. ibidem §. 4.
- Et disciplinam*. ibid. §. 5. &c. pag. 632.
- Quid auctoritatis habeat in Juniores Scholasticos*. P. 2. c. 4. f. 1. §. 3. p. 146.
- Aliqua inobedientia respectu illius est casus reservatus*. P. 4. c. 2. f. 3. §. 3. pag. 312.
- Quid prestare debeat erga negligentes sua commoda*. Par. 4. c. 8. f. 1. §. 3. p. 371.
- Ministeria*. V. Experimenta.
- Quae sint contenta in prima Regula*. Par. 3. c. 1. f. 1. §. 3. p. 379.
- Gratis prestanda*. P. 2. c. 1. f. 6. §. 5. p. 113. & P. 4. c. 2. f. 1. §. 3. p. 296.
- Quibus commendanda sint*. Par. 5. c. 1. f. 1. §. 4. p. 380.
- Vniuersaliora praestant magis particularibus*. ibid. f. 5. §. 1. p. 390.
- Ad ea exercenda qui populi praeter alius eligendi*. P. 5. c. 2. f. 2. §. 2. p. 411.
- Et quibus ministeriis qui-*
- quae sint aptissimi*. ibid. §. 4. p. 412.
- Epilogus omnium ministeriorum*. ibid. f. 3. §. 9. pag. 419.
- Ministeria corporalia in bonum proximi*. P. 5. c. 3. §. 1. & 2. p. 421.
- Missa*.
- Celebranda pro Fundatoribus, aliisque*. P. 2. c. 1. f. 2. §. 2. p. 97. & c. 4. f. 5. §. 4. §. 5. p. 165.
- Obligationes ad illas non suscipiende in Collegiis*. ibid. f. 6. §. 2. p. 111.
- Neque in Domibus Professoris*. P. 3. c. 7. f. 2. §. 4. p. 277.
- Aliqua tamen permittuntur*. ibid. p. 112.
- Audienda quotidie a Scholasticis nostris, & in ea preces*. P. 2. c. 4. f. 2. §. 1. p. 149. & a reliquis P. 4. c. 1. f. 3. §. 6. p. 293.
- Devotè celebranda, nec brevior semihora*. P. 2. c. 4. f. 5. p. 163. *Et iuxta ritum Romanum*. ibid.
- Et frequenter, immo ex Consuetudine, quotidiana*. ibid. §. 3. p. 164.
- Ex privilegio potest celebrari ante auroram, & post meridiem*. ibid.

- Audienda ab externis Scholasticis quotidie . Par. 5. cap. 6. sect. 1. §. 3. p. 463.*
Missæ possunt indici à Provinciali . P. 7. c. 1. f. 4. §. 7. pag. 553.
Missiones .
De Missionibus . P. 5. c. 2. pag. 407.
Precipuum sunt Societatis ministerium . ibid. f. 1. §. 1. p. 408.
Et præcipuè Professorum . ibid. §. 2.
Generalis est quocumque locorum suos mittere . ibid. §. 4. p. 409.
Et Vicarii Generalis cum aliqua limitatione . ibid. §. 5.
Et Provincialium simili ratione . ibid. §. 6.
Superiores locales nonnunquam id possunt . ibidem §. 7. p. 410.
Ipsismet missis aliquando permissa locorum electio . ibid. §. 8.
In decernendis Missionibus recta intentio . ibid. f. 2. §. 1. p. 411.
Qui , & ad quos mittendi . ibid. §. 2. 3. & 4.
Cui obedire debeant missi . ibid. §. 5. p. 413.
Indifferentia eorundem .
ibid. f. 3. §. 1. p. 414.
Non negligent religiosam disciplinam . ibid. §. 2.
Paupertatem servant . ibid. §. 3. p. 415.
Erga Prælatos obsequium . ibid. §. 4. p. 416.
Quæ ministeria exercere debeant , & quo ordine . ibid. §. 5. & 6.
Zelus , & prudentia jungenda . ibidem §. 7. pag. 417.
Votum Professorum de Missionibus solemne . P. 3. c. 3. f. 3. §. 1. p. 245.
Aliquæ circumstantiæ essentialis in ejusdem materia . ibid. §. 2.
Aliæ præscriptæ non præceptæ . ibid. §. 3. p. 247.
Missionibus sparsis negati Superiores ex sua natione . P. 4. c. 3. §. 4. p. 327. & Par. 5. c. 2. f. 3. §. 8. p. 419.
Modestia .
De Modestia . P. 4. c. 2. f. 2. §. 4. p. 307.
In ea instituendi Novitii . P. 1. c. 5. f. 3. §. 6. p. 57.
Moniales .
Earum cura non suscipienda . P. 4. c. 2. f. 2. §. 8. p. 310. & Par. 5. c. 3. §. 8. 424.

Earum confessiones quatenus audiri possint. ibid.
Monita Generalia.
Quae dicantur. P. 4. c. 5. §. 2. p. 335.
Mortificatio.
In rebus omnibus querenda. P. 4. c. 4. §. 3. p. 330.
Mortificationes publicae.
V. Pœnitentiæ.
Non nisi ordinariæ. Par. 1. c. 5. l. 3. §. 6. p. 57.
Scholasticorum propriæ. P. 2. c. 4. l. 2. §. 3. p. 150.
Mulieres.
Quomodo earum confessiones audiendæ. P. 4. c. 2. l. 2. §. 5. p. 307.
Quomodo invisendæ. ibid. §. 6. p. 308.
Cura earum non suscipienda. ibid. §. 8. p. 310.
Munera.
Magnatibus non offerenda. P. 4. c. 2. l. 1. §. 4. p. 298.
Munuscula inter nostros sint rara. ibid. §. 13. p. 302.
Musica.
Instrumenta Musica apud nos non servanda. P. 4. c. 2. l. 2. §. 4. p. 309.
Quatenus in Officiis Divinis verita, aut permissa. Par. 4. cap. 1. sect. 7. §. 2. pag. 399.

N

Natio.

Nationum collectio Societatis decus. P. 4. c. 3. §. 1. p. 124.
Erga omnes affectus. ibid. §. 3. p. 326.
Superiores ex sua natione non concedendi Missionibus sparsis per varias Provincias. ibidem §. 4. p. 327.

Negotia.

Status vitanda. P. 5. c. 3. §. 3. & 4. p. 422.
Secularia declinanda. ibid. §. 5. p. 423.

Negotiatio.

Quæ ejus speciem habent, prohibita sunt. P. 4. c. 2. l. 1. §. 7. p. 299.

Novitiatus.

Biennio perficitur. P. 4. c. 5. l. 1. §. 1. p. 49.
An in eo dispensandum. ibid. §. 2. &c.

Quando prorogandum. cap. 6. l. 2. §. 2. &c.

Fervor in Novitiatu conceptus, fovendus in Collegiis. Par. 2. c. 4. l. 1. §. 1. p. 144.

Novitii.

Eorum bona non absumentur.

- da . Par. 1. cap. 4. sect. 4. §. 2. p. 46.*
Eorum ingressus notandus, & examen. b. §. 3. p. 47.
An extrahendi . Par. 1. c. 5. §. 1. §. 3. p. 50.
Quomodo regendi in Collegiis . ibid. §. 4.
Eorum vestitus . ibid. §. 6. p. 51.
Segregati a studiis, & promiscua communicatione cum aliis . ibid. c. 5. §. 2.
Quo pacto agere possint cum consanguineis . ibid. §. 1. p. 52.
Novitiorum silentium. §. 3. p. 53.
Non exponendi in publicis officiis . ibid. §. 1. §. 5. p. 51. & §. 2. p. 54.
Eorum multiptices exercitationes . ibid. §. 3. p. 54.
Peregrinatio Novitiorum . P. 1. c. 5. §. 4. §. 4. p. 59.
Mendicare . ibid.
Officia humilia obire . ibid. §. 5. p. 60.
Doctrina Christiana . ibid. §. 6.
Ministeria Confessarii, & Concionatoris . ibid. §. 7.
Examen eorum . P. 1. c. 4. §. 3. p. 43.
Repetendum quolibet semestri . ibid. c. 5. §. 4. §. 8. p. 62.
Et Confessio Generalis. ibid.
Eorum Confessiones excipi possunt a Magistro Rectore . ibid. c. 5. §. 5. §. 3. p. 63.
Absolutiones a censuris . ibid. c. 4. §. 4. §. 1. p. 46.
A casibus reservatis . ibid. c. 5. §. 5. §. 4. p. 64.
Libri ab ipsis legendi . ibid. §. 6. p. 64.
Lectiones pro Novitiis. ibidem §. 7. p. 64.
Eorum vota ante biennium. ibid. c. 6. §. 1. p. 56.
Quam obligationem inducant . P. 4. c. 7. §. 1. §. 4. p. 349.
Et post biennium . P. 1. §. 2. p. 68.
Novitii inepti dimittendi . ibid. §. 4. p. 69.
Examinandi ante Vota . ibid. §. 3. p. 72.
Quomodo è Novitiatu educendi . Par. 2. Proœm. p. 93.
Cur in magna puritate conserventur . P. 4. c. 2. §. 2. §. 2. p. 305.
Dimitti possunt a Pœvinctiali, exceptis aliquibus . P. 4. c. 7. §. 1. §. 4. p. 349.
Cum Novitiis melius jubere, quàm rogare . P. 1. c. 5. §. 3. §. 5. p. 57.

O

Obedientia .

Eius *Voti obligatio in*
Societate . Par. I. cap.
 6. sect. 7. §. I. pag. 91.

Obedientia ad omnia . ibid.
 c. 4. f. 2. §. 4. p. 42.

Triplex obedientie gradus .
 P. 4. c. 2. f. 3. p. 311.

Quibus obediendum, & in
cujus gratiam . ibid. §. 2.
 p. 312.

Inobedientia expressa est
casus reservatus . ibidem
 §. 3. p. 312.

Materia obedientie amplif-
sima . ibid. §. 8. p. 317.

Tentandi aliquando Sub-
diti in ejus praxi . ibid.

Servanda circa obediendi
modum . ibid. §. 9. p. 318.

Proponere licet quod in con-
trarium occurrit . ibid.
 p. 319.

Quando intelligatur pre-
ceptum sub poena pecca-
ti . ibid. §. 10.

Circumspectè jubendum .
 ibid. §. 11.

Cum refractariis duriùs
agendum . ibid. p. 320.

Officia .

Humilia in Novitiatu ob-
cunda . Par. I. c. 5. f. 4.

§. 5. pag. 60.

Et aliquoties etiam extra
illum ab omnibus . P. 4.

c. 4. §. 3. p. 330.

In illis obeundis exemplo
præcant qui dignitate
præstant . ibid. p. 331.

Officiales . V. *Coadjutores*
temporales .

Superiori necessarii, & quo-
modo tractandi . P. 7. c. 4.
 p. 629.

Officium B. V.

Recitandum à Scholasticis .
 P. 2. c. 4. f. 2. §. 1. p. 149.
 & §. 2. p. 150.

Officium Divinum .

Non petendum particulare
præter ritum Romanum .
 P. 2. c. 4. f. 5. §. 2. p. 163.

Non recitandum in Choro .
 ibid. §. 6. p. 168. & P. 5.
 c. 1. f. 7. §. 1. p. 399.

In Vesperis aliquando dis-
pensandum, & quatenus .
 ibid. §. 2.

Ceremonie Romanæ in iis
usurpandæ . ibid. p. 400.

Opiniones .

Non communes fugiendæ .
 P. 1. c. 4. f. 2. §. 3. p. 41.
 & f. 3. §. 1. p. 43.

Offensiva Catholicorum non
defendendæ . P. 5. c. 4. f. 3.
 §. 3. p. 436.

Inutiles, absurda, & simi-
les

- les breviter refutanda.*
ibid. §.4.
Pro solidarum selectu ordi-
natio confecta. *ibid.* §.4.
 §.3. p.439.
In Theologia quæ prohibeā-
tur. *ibid.* §.8. p.441.
Opiniorum laxitas in mo-
ralibus vitanda. *ibid.*
 §.6. §.3. p.446.
 Oratio.
Utilis ad lucrādas animas.
 P.5. c.5. §.1. §.2. p.379.
 Oratio mentalis.
Novitiorum. P.1. c.5. §.3.
 §.3. p.55.
Et Scholasticorum. P.2. c.4.
 §.2. §.1. & 2. p.148.
Oratio mentalis inducēta d
S. Francisco Borgia. P.
 2. c.4. §.2. §.2. p.150. &
 P.4. c.1. §.1. §.3. p.284.
Ejus locus, & Visitatores.
ibid. §.4. p.285.
 Oratio Vocalis.
Nostriſ præscripta. P.4. c.
 1. §.1. §.5. p.285.
 Ordinatio pro Studiis.
Confecta, sed corrigenda.
 P.5. c.4. §.4. §.3. p.439.
 Ordinationes Generaliū.
Quam vim habeant. Proœ.
 §.18. p.11.
Ordinationes variæ, &
particulares. P.4. c.5.
 §.2. p.335.
- Ordo domesticus.
Vnde petendus. P.4. c.5.
 §.3. p.335. & Par.7. c.3.
 §.8. p.617.
 Ordo Sacer.
Quatenus permissus ratio-
ne Majoratus. P.1. c.1.
 §.3. §.5. p.24.
Ordnes Sacri suscipiendi d
Scholasticis. P.2. c.4. §.
 4. p.157.
Sed non tempore tertiæ Pro-
bationis nisi &c. *ibidem*
 c.7. §.2. §.11. p.219.
Conferendi a quolibet Anti-
stite non servatis Inter-
stitiis &c. *ibidem* §.5.
 p.161.
Ordines minores quando su-
sipiendi. *ibid.* §.4. ini-
 tio p.157.
Originis impedimentum.
Indispensabile. Par.1. c.1.
 §.2. §.11. p.20.
Ejus mitior interpretatio.
ibid. §.12.
 Otium.
Vitandum. P.4. c.5. §.6.
 p.334.
Quomodo discutiendum in
parvis Collegiis. Par.5.
 c.1. §.2. §.9. p.385.

P

Pœnitentiæ.

Quatenus permittendæ
Novitiis. Par. 1. cap.
5. sect. 3. §. 6. pag. 57.

Ordinariæ, & communes
nullæ. Par. 4. c. 4. §. 5.
p. 332.

Quenam à singulis assu-
mendæ. ibid.

Secretarum usus excitan-
dus. ibid. § 7. p. 333.

Imponi aliquando debent.
P. 4. c. 6. §. 1. p. 341.

Et quidem omnibus. ibid.
§. 3. p. 343.

Quomodo admittendi. ibid.
§. 2. p. 342.

Et petendæ aliquando. ibid.
Ordinariæ tantum impo-

nendæ à Superioribus lo-
calibus. ibid. §. 4. pag.
343.

Immoderate esse non de-
bent. ibid. c. 8. §. 1. §. 4.
p. 371.

Parochiæ.

Earum cura non suscipien-
da. P. 5. c. 3. §. 9. p. 425.

Exceptio pro Collegio Gan-
diensi. ibid.

Patrimonium.

Citra ejus titulum ordinari
Nostri possunt. P. 2. c. 4.

f. 4. §. 4. p. 160.

Paupertas.

Votum simplex paupertatis
in Societate quos effectus
inducat. Par. 1. c. 6. §. 5.
p. 79.

Ejus ratio habenda in vi-
ctu, vestita, & habita-
tione. P. 2. c. 2. l. 5. §. 6.
&c. p. 129.

Votum Professorum de ea
non relaxanda. P. 3. c. 3.
f. 4. §. 1. p. 248.

Quatenus ea ab omnibus
custodienda. Par. 4. c. 2.
f. 1. p. 296.

Quæ materia gravis in ejus
transgressione. ibid. §. 2.

Servanda indispensabiliter
in recusando stipendio pro
ministeriis. ibidem §. 3.
p. 295.

Nihil ad proprium usum
petendum ab externis.
ibid. §. 5. p. 298.

Qui pro se solvunt hoc solo
nomine nullis in Domi-
bus detinendi. ibid. §. 8.
p. 300.

Deposita usurpanda ad pro-
prium usum omnino in-
terdicta. ibidem §. 10.
p. 301.

Quinam libri privatim re-
tineri queant. ibid. §. 11.

Pretiosa, & supervacanea
non

- non permittenda . ibid.*
 §.12. pag.302.
Nihil dandum accipien-
dumve , absque faculta-
te . ibid. §.13.
Iter agendum pedibus . ibid.
 §.14. p.303.
Viaticum ad superflua non
expendendum . ibid.
Studio paupertatis non læ-
denda charitas à Supe-
rioribus . ibid.
Superiores advigilent pau-
pertatis perfectioni . ibi-
dem .
Paupertas studiosè ab om-
nibus custodienda . ibid.
 §.15.
Pecunia .
Privatim non servanda ,
sed deponenda apud Su-
periores . P. 4. c. 2. f.1.
 §.10. p.300.
Pensiones .
Ecclesiasticæ , vel Persona-
les quando abdicandæ .
 P.1. c.6. f.5. §. 3. p. 81.
 & f.6. §.3 p.84.
Pensiones annuæ quomodo
abdicandæ , seu expen-
dendæ . ibid. §.4.
Peregrinatio .
Novitiorum . P.1. c.5. f.4.
 §.4. p.59.
Rarò concedatur , & ple-
rumque sit pedestris . P.2.
 c.2. f.5. §.3. p.128.
Ne divertant ad hospitium
externum . P.4. c.3. §.1.
 p.325. & ibid. c.5. §. 8.
 p.340.
Summa obligationum ad
peregrinos pertinentium .
 ibid.
Eorum indumenta . ibid.
 c.8. f.1. §.2. p.369.
Perfectio .
Perfectionis studium sum-
moperè commendatum .
 P.4. c.1. f.1. §.1. p. 282.
In ea plus momenti ad ju-
vandos proximos , quàm
in donis naturalibus . ibi.
Pestis .
Designandi qui ea infectis
adsint . Par. 5. c. 1. f. 2.
 §.8. p.385.
Philosophia .
Ejus studium triennale pro
Nostreis . Par.2. c.5. f. 3.
 §.2. & 3. p.177.
Repetitiones domesticæ . ibi-
dem f.4. §.1. p.180.
Pro externis contrahi potest .
 P.5. c.4. f.4. §.3. p.440.
Philosophia , seu artes tra-
dendæ in Universitati-
bus . ibid. f.3. §.1. p.434.
Et quo pacto . ibid. sect.4.
 p.438.
Philosophia Moralis .
V. Ethica .

Pietas.

Excitanda potissimum in Scholasticis externis. Par. 5. cap. 6. sect. 1. §. 1. pag. 462.

Politica.

Arcenda d Scholasticis. Par. 2. c. 4. f. 1. §. 4. p. 147.

Pontifex.

Illi primario obediendum. P. 4. c. 2. f. 3. §. 2. p. 312. & P. 6. c. 4. §. 3. p. 494.

Appellatio ad illum aliqua interdicta. P. 4. c. 2. f. 3. §. 6. p. 316.

Monendus de quarto Professorum Voto. P. 6. c. 4. §. 3. p. 494.

Prædia.

Quomodo colenda. P. 2. c. 2. f. 2. §. 3. p. 118.

Nimis ampla non retinenda. ibid. p. 119.

Præfectus rerum Spiritualium.

Vbi nostrorum studia, selecti sint. P. 2. c. 4. initio p. 143.

Hujus muneris necessitas. P. 7. c. 4. f. 4. §. 1. p. 642.

Ad illud seligendi, & instituendi. ibidem §. 2. p. 643.

Eorum studia quæ. ibidem §. 3.

Ministeria. ib. §. 4. p. 644.

Ratio agendi cum Nostris sibi commissis. ibid. §. 5. Et cum Superioribus. ibid. §. 6. p. 645.

Præfectus Sanitatis.

Ejus jura. P. 4. c. 3. f. 1. §. 5. p. 371.

Præfectus Scholarum inferiorum.

Ejus munus. P. 5. c. 5. f. 1. §. 5. p. 455.

Præfectus Studiorum.

Ejus munus quale sit. Par. 5. c. 5. f. 1. §. 1. p. 452.

Ejus est disputationes dirigere. ibid. §. 2. p. 453.

Ejus loco antiquissimus Præceptorum. ibid.

Ejusdem jura, & obligationes. ibid. §. 3. & 4. p. 454.

Quam facultatem habeat promovendi nostros ad Gradus literarios. P. 2. c. 5. f. 9. §. 3. p. 202.

Prælati.

Prelatorum ministeriis deputare Socium non tenemur, & Deputati sub ordinis correctione existunt. P. 4. c. 2. f. 3. §. 6. p. 316.

Prælectiones.

Quomodo in superioribus Scholis habende. P. 5. c. 4. f. 3. §. 4. p. 436.

Et

- Et in inferioribus* . ibidem
 sect. 2. §. 4. pag. 431.
Quomodo excipienda . ibid.
 §. 5. p. 437.
Illis præmittenda oratio ,
aut Crucis signum . ibid.
 c. 6. f. 1. §. 1. p. 462.
 Præmia .
Discipulis danda . P. 5. c. 4.
 f. 2. §. 4. p. 432.
Præpositus Domus Pro-
fessæ .
Præcipuum in eo virtus op-
tanda . P. 7. c. 3. f. 1. §. 1.
 p. 587.
ad eum maxime spectat
auxilium animarum .
 ibid. f. 7. §. 1. p. 615.
 Privilegia .
Communicatur Nostri me-
dio Generali . Par. 6. c. 1.
 f. 4. §. 4. p. 482.
 Probatio .
Prima . P. 1. c. 4. p. 37.
In ea qualis vestitus . ibid.
 §. 2. p. 38.
Cur instituta . ibid.
Hospitis more in ea proban-
di . ibid.
Ab aliis separandi . ibidem
 §. 3.
Quibus cum agere permit-
tendi . ibid.
Quomodo examinandi . ibi.
 f. 2. p. 39.
Abdicatio bonorum propo-
nenda . ibid. c. 4. f. 2. §.
 2. p. 40.
Probatio secunda . P. 1. c. 5.
 p. 49.
Probatio tertia . Par. 2. c. 7.
 p. 216.
Peragenda ante gradus
Professorum , & *Coad-*
jutorum formatorum .
 ibid. f. 1. §. 1. p. 216.
Quid ea sit . ibid. §. 2. p.
 217.
Domus ad eam peragenda
sunt capaces reddituum .
 ibid. §. 3.
Vbi nulla talis sit , *fiat in*
Domo communis Proba-
tionis , *vel etiam Profes-*
sa , *aut in Collegio* . ibid.
Instructor qualis constitu-
endus . ibid. §. 4.
Qui probantur arcendi &
distraktionibus . ibidem
 f. 2. §. 1. p. 219.
In rebus spiritualibus exer-
cendi . ibid. §. 2. p. 220.
Quales exhortationes ad il-
los habende . ibid. §. 3.
Experimentis Novitiorum
probandi . ibid. §. 4. & 7.
 p. 221. & 223.
Eorum disciplina , *fervor* ,
 & *indifferentia* . ibidem
 §. 5. p. 221.
Valetudini eorum parcen-
dum . ibid. §. 7. p. 223.
 Pro;

- Procuratores .
Cur instituendi. Par.7. cap. 4. sect.5. §.1. p.646.
Seligendi, atque instruendi. ibid. §.2. & 3.
Eorum jura. ibid. §.4. p. 647.
Obligationum summa. ibid. §.5. p.648.
Sint Oeconomie periti. P.2. c.2. f.2. §.2. p.118.
Quid agere debeant in litibus. ibid. §.4. & 5. p. 119. & P.7.c.4. f.5. §.6. p.649.
Quos libros, & scripta retinere apud se debeant. ibid. f.3. §.3. p.122. & P. 7. c.4. f.5. §.6. p.648. & §.10. p.650.
Quomodo ab iis accipienda, & reddenda ratio. ibid. f.4. p.124. & P. 7. §.10. & 11. p.650.
Et quid ad præcavendum as alienum, & sumptus inutiles. ibid. f.5. p.126. & Par.7. cap.4. f.5. §.9. pag.650.
Quomodo agere debeant cum Superiore, & reliquis. Par.7. c.4. f.5. §.11. p. 650.
Procuratores venientes Romanam non suscipiant negotia externorum. P.5. c.3. §.5. p.423.
Procurator Generalis. Ejus officium, & dotes. P. 6. c.7. §.1. p.520
Jura. ibid. §.2. p.521.
Obligationes erga se, negotia, Generalem, & reliquos. ibid. §.3. 4. & 5. p.522.
Quinam ab ipso pendeant, & quatenus. ibid. §.2. p.522. & §.6. p.524.
Professio, Professi. Quatenus in Collegiis alii possint. P.2. c.3. f.1. §.2. p.134.
Examen prævium ad hunc gradum. ibid. c.5. f.10. p.204.
Doctrina qualis requisita ad eundem. ibidem §.6. p.206.
Paulò minor in Doctoribus Theologiæ. ibidem §.10. p.210.
Et in iis qui præcellunt in studiis Humanitatis, aut linguarum. ibid. §.12. p.211.
Et aptissimis ad gubernandum, vel concionandum. ibid. §.3.
Hujusmodi dispensationes raro concedenda; & a solo Generali. ibid. §.12. & §.15. p.212.

- Professi quatuor Votorum* *ibid.* §.1. & 2.
potissimè veniunt nomine *Vota simplicia post profes-*
Societatis . P.3. c.1. f.1. *sionem quæ . ibidem §.3.*
§.1. p.226. *p.237.*
- Conditiones prærequisite ad* *Scripto consignanda profes-*
professionem . ibid. sect.2. *sionis memoria . ibidem*
p.227. *§.4.*
- Virtutis præstantia in quo* *Effectus professionis , & vo-*
consistat . ibid. §.2. *torum quæ illam sequun-*
Quo tempore promovendi . *tur . ibid. c.3. p.238.*
ibid. §.3. 4. 5. 6. p.228. *Professi summè uniti Socie-*
Prærogatio Generali libera . *tati , aliquando tamen*
ibid. §.3. *dimitti possunt . ibidem*
Professi tardius promoti non *f.1. §.1. p.238.*
præire debent ante se pro- *Iura eorumdem in Congre-*
motos . ibid. §.5. p.230. *gationibus . ibid. §.2. p.*
Dies constituti promotioni- *239.*
bus , sed dispensabiles . *Sunt incapaces dominii , &*
ibid. §.6. *hereditatis, tum ipsi, tum*
Potestas admittendi ad pro- *nostræ domus, ratione ip-*
fessionem penes quem resi- *sorum . ibid. §.3. p.240.*
deat . ibid. c.2. sect.1. p. *Professi sustentari debent*
231. *elemosynis , & in domi-*
Quinam possint, aut soleant *bus professis . ibid. §.4.*
excipere professionem . *p.241.*
ibid. §.4. p.232. *Professis aliquando permis-*
Informationes de promo- *sam facultatem obtinere*
vendis quales , & quo *succedendi in heredita-*
pacto conscribenda . ibid. *te . ibid. §.5.*
p.233. *Quatenus juvari possint re-*
Quid agendum cum dilatis. *ditibus Collegiorum . ibi-*
ibid. §.6. p.235. *dem §.5.*
- Forma servanda profitenti-* *Obligantur Regulis com-*
bus . ibid. f.2. *munibus . ibid. f.2. §.1.*
Aliqua in ea essentialia *p.243.*
sunt, alia non item . *Non reguntur ordinariè a*
Su-

- Superioribus non professis*. ibid. §. 2. p. 243.
- Quatenus ad Catechesin teneantur*. ibid. §. 3. p. 244.
- Debent eam docere per 40. dies post susceptum Gradum*. ibid. §. 4.
- Eorum vota simplicia explicata*. ibid. §. 4. p. 248.
- A solo Generali dimitti possunt*. Par. 4. c. 7. §. 4. p. 350.
- Professio trium Votorum concessa ratione Majoratus*. P. I. c. I. §. 3. §. 5. pag. 24.
- Quinam ad hunc Gradum admittendi*. P. 3. c. 4. §. 1. §. 1. & 2. p. 252.
- Tempus emittendæ hujus professionis*. ibidem §. 3. p. 253.
- Inducit obligationem eandem, quam professio quatuor Votorum, excepta ea de Missionibus*. ibid. §. 2. §. 1. p. 254.
- Non possunt ordinariè præesse Professis 4. Votorum*. ibid. §. 2. p. 254.
- Non habent vocem activam, aut passivam in electione Generalis, & Assistentium*. ibid. §. 3. p. 255.
- Quo loco federe debeant in Congregationibus*. ibidem.
- Profugi*.
- Quomodo excipiendi*. P. 4. c. 5. §. 8. p. 341. & c. 7. §. 5. p. 365.
- Promissio*.
- Ingrediendæ Societatis est Votum pecaliare*. Par. 1. c. 4. §. 2. §. 5. p. 43. & c. 6. §. 7. §. 2. p. 91.
- Protectores*.
- Collegiorum non admittendi*. P. 2. c. 2. §. 2. §. 2. p. 118.
- Provincia*.
- Provinciarum erectiones non procurandæ per externos*. P. 4. c. 2. §. 3. §. 5. p. 315.
- In illis non permittendæ Seminaria Nostrorum ex alia natione*. ibid. c. 3. §. 4. p. 327.
- Earum erectiones, aut divisiones molientes impediendæ, ut perturbatores puniendi*. ibid. §. 5. p. 328.
- Quid nomine Provincia veniat in distributione Domorum*. P. 1. c. 6. §. 6. §. 9. p. 89.
- Et quid in acceptione ordinaria*. P. 8. c. 2. §. 1. p. 673.
- Quid sit applicari uni Provincia*.

- vincia. Par. 7. cap. 1. sect. 13. §. 4. pag. 573. & P. 8. c. 2. §. 2. p. 673.*
Provincialis.
Ejus dotes. Par. 7. c. 1. f. 1. §. 1. p. 536.
Extraordinariam habet potestatem admittendi in Societatem. P. 1. c. 3. f. 2. pag. 33.
Non permittat nimium studium in alliciendo admittendos. ibid. f. 3. §. 2. pag. 34.
Non plures admittat quam ali possint. P. 2. c. 2. f. 5. §. 1. p. 126.
Adbiheat ad Magisteria inferiora Sacerdotes post studia. ibid. p. 127.
Magistri Novitiorum iudicium de dimittendis magni faciat. P. 1. c. 5. f. 5. §. 9. p. 65. & f. 2. §. 4. p. 65.
Curam habeat Oeconomiae. P. 2. c. 2. f. 4. p. 124. & f. 5. p. 126.
Pecuniae sibi tradita rationem reddat. ibid. §. 6. p. 126.
Ejus auctoritas in decernendis Scholasticorum studiis. P. 2. c. 5. f. 5. §. 8. p. 188.
Eximia ingenia non dissimulat in habendis Scholis inferioribus. ibid. §. 9. p. 189.
Quod ejus munus in examine ad Professionem. ibid. f. 10. §. 5. p. 206. & §. 8. p. 208.
Et in designandis Confessariis. P. 5. c. 1. f. 2. §. 2. p. 381. & f. 3. §. 1. p. 386.
Et in seligendis, formandisque Concionatoribus. ibid. f. 5. §. 3. & 4. p. 391.
Provincialis electio, & substitutio in casu mortis. P. 7. c. 1. f. 1. §. 1. p. 536.
Et in casu impotentiae in Europa. ibid. §. 3. p. 537. & in Indiis. ibid. §. 4. p. 538.
Quamdiu duret ejus regimen. ibid. §. 6. p. 540.
Potestas alia ordinaria, alia extraordinaria. ibidem f. 2. §. 1. p. 541.
Ampla debet esse, & ad quae potest extendi. ibid. §. 2. p. 542.
Quatenus illi communicata sint Privilegia. ibid. §. 3.
Et facultates inferiorum. ibid. §. 4. p. 543.
Potest communicare suae Provinciae responsa Generalis aliis data. ibidem §. 5.

- §.5. pag.544.
*Facultates, & præcepta
 ejus cessatione non ces-
 sant. ibid. p.543.*
*Initio regiminis debet nosse
 concessa à Prædecessori-
 bus. ibid.*
*Iura in ordine ad domici-
 lium, locum, in mensa,
 expensas, Socium, &
 Confessarium. ibid. f. 3.
 §.1. p.544.*
*Officium perseverat mortuo
 Generali, & post indi-
 ctam Congregationem.*
ibid. §.2. p.546.
*Potest aliquando substituere
 Vice-Provincialem. ibid.
 §.3. p.547.*
*Quam retineat facultatem
 in casu hujus substitutio-
 nis. ibid. §.4.*
*Suffragia ei concessa. ibid.
 §.5.*
*Virtutes ab eo præstandæ.
 ibid. f.4. §.1. p.548.*
*Quatenus dispensare possit
 in Regulis. ibid. §.2. p.
 549.*
*Quot Consultores habere
 debeat. ibid. §.3.*
*Et quomodo cum illis agere.
 ibid. §.4. p.550.*
*Debet callere jus Societatis.
 ibid. §.6. p.552.*
*Et Archivium habere pecu-
 liare. ibid.*
*Orationes, & Missas potest
 indicere. ibid. §.7. p.553.*
*Quando Superiores consti-
 tuere possit, & reliquos
 eorum Officiales. ibidem
 f.5. §.1. & 2.*
*Prædicatores, Confessarios
 &c. ibid. §.3. p.554.*
*Commercium literarum cum
 inferioribus habeat. ibi-
 dem §.4.*
*Defendat Superiorum au-
 thoritatem, & executio-
 nem. ibid. §. 5. & 6. p.
 555.*
*Idoneis ministeria commit-
 tat. ibid. §.7. p.557.*
*Quid cum impeditis agere
 debeat, aut possit. ibid.
 §.2. & 3.*
*Quid circa Probationes No-
 vitiorum. ibid. §. 4. p.
 558.*
*Coadjutores parçè, admit-
 tet. ibid. §.5.*
*Quid possit, debeatque erga
 dimittendos. ibidem f.7.
 p.558.*
*Literarum studia ei commē-
 data sint. ibid. f.8. §.1.
 p.559.*
*Et Scholasticorum pietas.
 ibid. §.2. p.560.*
*Scholasticos, & Professores
 constituat, & dirigat.
 ibid.*

- ibid. §. 3. & 6. p. 560. & 562.
Præcepta illi imposita in ordine ad doctrinas aliquas. ibid. §. 4. p. 561.
Varia ab eo in studiis curanda. ibid. §. 5.
Potest præsentare ad Ordines. ibid. §. 6. p. 563.
Et admittere ad Vota bienii. ibid. f. 9 §. 1.
Tertiam Probationem differre potest non dispensare. ibid. §. 2.
Quid cum promovendis ad Gradus præstare debeat. ibid. §. 3. p. 564.
Et in ædificiis, donationibus, & re pecuniaria. ibid. f. 10. §. 1. p. 565.
Et in ordine ad Forum: nec potest commutare legata. ibid. §. 3. p. 566.
Custodiat paupertatem. ibidem §. 4.
Insistat conseruationi, & reparationi bonorū temporalium. ibid. §. 5.
Et seruandis in abdicatione eorundem. ibid. §. 6. p. 567.
Quomodo se gerere debeat erga Generalem. ibidem f. 11. §. 1. p. 568.
Erga Societatem, & in Congregationibus. ibid. §. 2. pag. 569.
Iura suffragii extra eadem. ibid. §. 3. p. 570.
Caritas erga omnes, & de ea præceptum. ibid. §. 4.
Eleemosynas præscribat. ibid. §. 5. p. 571.
Operarios designet. ibidem f. 12. §. 1.
Et quibus in Domibus. §. 2.
An possit mutare Sedem suam, & aliorum. ibid. f. 13. §. 1. & 3. p. 572. & §. 4. & 5. p. 573.
Ab eo præstanda cum peregrinis, ibid. §. 6.
Debet frequenter Visitare. ibid. f. 14. §. 1. p. 574.
Et aliquando per alium. ibid. §. 2.
Visitatio quomodo peragenda. ibid. §. 3.
Et ipse visitandus, & quomodo. ibid. f. 15. p. 576.

R

- Ratio Studiorum.*
Quomodo confecta. P. 5. c. 4. f. 1. §. 3. p. 427.
Recreatio.
Interdicenda nimium loquacibus. P. 4. c. 5. §. 4. p. 337.
Quæ permissa, & quomodo transigenda. ibid. §. 5.
 Re-

Restores.

Illis demandatur administratio bonorum temporalium, quæ ad Collegia pertinent. Par. 2. cap. 2. sect. 1. §. 3. pag. 116.

Seligendi periti administrationis temporalium. ibid. f. 2. §. 2. p. 118.

Quo pacto celebrare possint contractus. ibid. f. 3. §. 2. p. 121.

Quomodo Scholastici Iuniores ab iis regendi. P. 2. c. 4. f. 1. §. 3. p. 145.

Quam facultatem habeant conferendi Gradus literarios. ibid. c. 5. f. 9. §. 3. p. 202.

Ad eos primò spectat gubernare Universitatem. ibid. c. 5. f. 1. initio p. 452.

Quatenus ministeria erga proximos usurpanda ab iis sint. P. 7. c. 3. f. 7. §. 1. p. 615.

Regulæ.

Condenda. Proœm. §. 3. 4. p. 1. & 2. & P. 4. c. 5. §. 1. & 2. p. 334.

Quam vim habeant. Proœ. §. 17. p. 10.

Servande ab omnibus. ibid. p. 11.

Regulæ aliæ communes, aliæ particulares. Par. 4. c. 5.

§. 2. p. 335.

Et pro externis Scholasticis. P. 5. c. 6. f. 2. §. 2. p. 465.

Religiosi.

Caritas erga illos servanda. Par. 5. c. 3. §. 10. p. 425.

Et præcipuè erga Ordinem Prædicatorum. ibid.

Reliquiæ Sanctorum.

Custodiendæ, nec distrabendæ. P. 5. c. 1. f. 4. §. 5. p. 390.

Renovatio. V. Vota.

Renunciatio. V. Abdicatio.

Repetitiones.

Classium Superiorum. P. 2. c. 5. f. 4. §. 1. & 2. p. 180.

Pro Nostris. ibid.

Et pro Externis. P. 5. c. 4. f. 3. §. 9. p. 437.

Repetentes Tocologiam seligendi. Par. 2. c. 5. f. 9. p. 201.

Eorum disputationes, & munera. ibidem §. 2. p. 102.

Reservatio. V. Absolutio.

Rhetoricæ studia. Vide Literæ Humaniores.

Quam diuturna esse debeat. P. 2. c. 5. f. 1. §. 4. p. 172. & P. 5. c. 4. f. 2. §. 5. p. 432.

Nostris commendatissima. ibid. §. 5. p. 173.

Sacer-

S

Sacerdotes.

Quando, & quomodo
ordinandi. Par. 2. c. 4.
sect. 4. §. 2. 3. 4. 5. pag.
158.

Ordinationi præmittatur
examen in Theologia
Moralis. ibid. cap. 5. §. 6.
§. 3. p. 191.

Quid servare debeant in
Missa, & Officio cele-
brandis. V. Missa, &
V. Officium Divinum.
Debent sæpius in hebdoma-
da confiteri. ibid. cap. 4.
§. 5. §. 3. p. 164.

Vocati statim se conferant
ad celebrandum. ibid.

Potesi cum iis indulgeri, ut
ante Auroram, & post
Meridiem celebrent. ibi-
dem.

Pro quibus celebrare teneā-
tur. ibidem §. 4. & 5. p.
165.

Recens promoti non statim
occupandi ministeriis. P.
4. c. 2. §. 2. §. 5. p. 307.

Obeant aliquando officia
Coadjutorum. ibid. c. 4.
§. 3. p. 331.

Sacramenta.

Eorum frequentia pro No-

viitiis. P. 1. c. 5. §. 3. §. 4.
p. 46.

Pro Scholasticis. P. 2. c. 4.
§. 2. §. 1. p. 148.

Pro universis. P. 4. c. 1. §. 3.
p. 290.

Sacramenta extrema matu-
rè conferenda. P. 4. c. 1.
§. 3. §. 7. p. 294.

Saraceni.

Quatenus exclusi à Societa-
te. Par. 1. c. 1. §. 2. §. 12.
p. 20.

Scamna.

In Scholis assignanda pro
Auditorum condicione.

P. 5. c. 5. §. 1. §. 5. p. 456.

Scholæ.

Scholarum publicarum in-
stitutio, & methodus. P.
5. c. 4. §. 1. p. 426.

Eorum Officiales. ibidem
c. 5. p. 452.

De earum pietate, & di-
sciplina. ibid. c. 6. p. 462.

Scholastici.

Quidam sint admittendi.
P. 1. c. 2. §. 1. p. 25.

Eorum examen in prima
Probatione. ibid. cap. 4.
§. 2. §. 1. p. 43.

Qui educendi ad Collegia.
P. 2. Procem. p. 93.

In eorum gratiam Collegia
instituta. ibidem cap. 1.
sect. 1. §. 1. p. 94. & cap.
3. sect.

3. sect. 1. pag. 133.
Quomodo in Collegiis eorum Spiritus fovendus.
 ibid. c. 4. p. 143.
Scholastici Iuniores segregandi, & quo pacto.
 ibid. f. 1. p. 144.
Quamdiu sic detinendi, & quo loco. ibid. f. 1. §. 2. p. 145.
Reliquorum etiam aliqua segregatio. ibid. §. 4. 5. & 6. p. 146.
Quatenus permittendi agere cum externis. ibidem §. 5. p. 147. & ibid. f. 4. §. 1. p. 157.
Eorum prodeuntium domo modestia. ibidem §. 6. p. 148.
Quomodo usurpanda ab ipsis Sacramenta, & preces. ibid. f. 2. §. 1.
Meditatio horaria eorumdem. ibid. §. 2. p. 150.
Mortificationes. ibidem §. 3. 4.
Imperfecti a studiis ad tempus amovendi. ibid. §. 3. p. 151. & §. 6. p. 152.
Recta intentio, & indifferencia. ibid. §. 5. 6.
Eorum studia. ibid. c. 5. p. 169.
Præstantes ingenio non occupandi in Scholis inferioribus. ibid. f. 5. §. 9. p. 189.
Erudiendi in Theologia Morali. ibid. f. 6.
Exercendi in Ministeriis. ibid. f. 7. p. 193.
Quomodo habere debeant actus publicos sub finem studiorum. ibid. f. 8. p. 198.
Eorum valetudo custodienda. ibid. c. 6. p. 213.
Studia eorum moderanda. ibid. §. 1.
Munera domestica, licet moderate, obire possunt. ibid. §. 2. p. 214.
Recreandi rusticatione hebdomadaria. ibid. §. 3.
Et annua. §. 4. p. 215.
Quomodo juvandi externo Scriptore. Par. 4. c. 2. f. 1. p. 300.
Dimitti nequeunt citra casus gravissimos a Provinciali. ibid. c. 7. f. 1. §. 4. p. 350.
Scholastici Externi.
Supplere possunt in Collegiis Nostrorum numerum. P. 2. c. 3. f. 1. §. 3. p. 135.
Ad eorum utilitatem publica Scholæ aperienda. P. 5. c. 4. f. 1. p. 426.
Et potissimum classes inferiores. ibid. f. 2. p. 428.
 Et

- Et alicubi etiam Superiores, immo & Universitates.* ibid. sect. 3. pag. 434.
- Quid in classibus præstandum sit Philosophiæ, & Theologiæ.* ibid. f. 4. p. 438.
- Et in Scholis Sacræ Scripturæ, & linguæ Hebrææ.* ibid. f. 5. p. 433.
- Et in Scholis Theologiæ Moralibus.* ibid. f. 6. p. 445.
- Quomodo promovendi sint ad Gradus Scholasticos.* ibid. f. 7. p. 448.
- Pauperes Scholastici non excludendi a nostris Scholis.* Par. 5. c. 4. f. 2. §. 4. p. 433.
- Nobiliiores ab iis sacernendi.* ibid. c. 5. f. 1. §. 5. p. 456.
- Quomodo universi ad pietatem excitandi.* ibidem c. 6. f. 1. p. 462.
- Quæ disciplina ab iisdem exigenda.* ibid. sect. 2. p. 465.
- Scandalosi quomodo coercendi.* ibid. §. 3. & 4. p. 466.
- Scholia.
- P. Natalis quatenus permissa.* Procm. §. 10. p. 5.
- Scriptor, Scriptio.
- Externus pro Scholasticis quomodo providendus.* P. 4. c. 2. f. 1. §. 8. p. 300.
- Scriptores Secretariæ Romanæ.* P. 6. c. 5. f. 3. §. 2. & 3. p. 507.
- Quorum sumptibus alendi.* ibid.
- Cujusmodi Scriptionis argumentum dictandum in Scholis.* P. 5. c. 4. f. 2. §. 4. p. 431.
- Scriptura Sacra.
- Ejus studium pro Nostris.* P. 2. c. 5. f. 3. §. 4. & 5. p. 178. & ibid. f. 9. §. 1. p. 201.
- Repetitiones domesticæ.* ibid. f. 4. §. 2. p. 181.
- Explicanda in Universitatibus.* P. 5. c. 4. f. 3. §. 1. p. 434.
- Quantopere ejus studium in pretio esse debeat.* ibid. f. 5. §. 1. p. 443.
- Quales ejus Professores eligendi.* ibid. p. 444.
- Quid præstare debeant.* ibidem §. 2.
- Secretarius Societatis.
- Inservit Generali pro memoria, & manibus.* P. 6. c. 5. f. 1. §. 1. & 2. p. 500.
- Quæ dotes in eo prærequirantur.*

- rantur*. *ibid.* §.3. p.501.
Quæ sint ejus jura. *ibid.*
 §.4. p.502.
Et obligationes. *ibid.* f.2.
 p.503.
Habet plures Socios, & qua-
tenus sibi subiectos. *ibid.*
 f.1. §.4. p.502. & f.3.
 p.506.
Secretarius Universitatis.
 P.5. c.5. f.3. §.1. p.459.
Segregatio. V. Schola-
 stici.
 Seminaria.
Nostrorum juvanda elec-
mosynis. Par.1. c.6. f.6.
 §.10. p.90. & P.2. c.2.
 f.5. §.4. & 5. p.129.
Non instituenda pro sola
gente illustriorum Mis-
sionum. Par.4. c.3. §.4.
 p.327.
Seminaria externorum quæ
admitti possint. P.5. c.3.
 §.7. p.424.
Illis peculiæres Magistri
non concedendi. *ibid.*
 Sensus.
Sensuum custodia commen-
danda. P.4. c.2. f.2. §.4.
 p.307.
Servitus. V. Impedimentū.
 Sigillum.
Rectoris, & Universitatis.
 Par.5. cap.5. f.3. §.2. p.
 460.
Admonitoris. P.7. c.4. f.3.
 §.5. p.640.
 Silentium.
Novitiariorum. P.1. c.5. f.2.
 §.3. p.53.
Et reliquorum omnium. P.
 4. c.5. §.4. p.336.
 Societas IESV.
Ejus fundatio, & finis.
 Proœm. §.1. p.1.
Nomen. *ibid.* §.2.
Varie ejus significationes
laxiores, pressioresque.
 P.3. c.1. f.1. p.225.
Societas Professa habet su-
perintendentiam Colle-
giorum. P.2. c.2. f.1. p.
 115.
 Socius.
Testis in Visitationibus
præsertim fœminarum.
 P.4. c.2. f.2. §.6. p.309.
Quid præstare debeat do-
minus reversus. *ibidem*.
 §.7.
 Socius Provincialis.
Ejus Sacerdotis officium
quale. P.7. c.1. f.3. §.1.
 p.545.
 Somnus.
Ejus spatium commune. P.
 4. c.8. f.1. §.2. p.369.
In somno dispensandum
cum aliquibus. *ibidem*
 §.3. p.370.

Stipendium.

Pro Ministeriis repudiātū.
Par.2. cap.1. sect. 5. §.3.
p. 168. & Par.4. c.2. f.1.
§.3. p.296.

Studia.

Superiorum facultatum
quantopere nostris utilia.
P.2. c.5. f.3. §.1. p.177.

Repetitiones domestica earundem. ibid. f.4. §.1. p.180.

Disputationes per annum.
ibid. §.3. p.181.

Et in fine Studiorum Theologie. ibid. f.5. §.8. p.188. & f.8. p.298.

Studium privatum. ibid. §.4.

Cur instituendæ Studiorum superiorum classes. P.5. c.4. f.3. p.434.

Qualiter curanda a Superioribus. P.7. c.3. f.9. p.620.

Studia Generalia. V. Vni-
versitas.

Subminister.

Ejus officium. Par.7. c.4. f.1. §.9. p.633.

Substituti Secretarii.

Eorum obligationes. Par.6. c.5. f.3. p.506.

Suffragia.

Pro fundatoribus, & benefactoribus. P.2. c.1. f.3.

§.2. p.97. &c.

Pro Nostris. ibid. c.4. f.5. §.4. §.1. p.165.

Summa.

Philosophica, & Theologica conficienda pro Nostris. P.5. c.4. f.3. §.3. p.436.

Superintendens. V. Col-
lateralis.

Superiores.

Eligendi optimi. Par.7. p.535.

Eorum opera maximè necessaria Generali. ibid.

Quo pacto administrare debeant bona temporalia.
P.2. c.2. p.115.

Et eorum rationem reddere.
ibid. f.4. p.124.

Superiores Scholasticorum nostrorum eos in virtute instruant. P.2. c.4. initio p.143.

Talento præditi ad gubernandum promoveri possunt ad professionem, etsi mediocres in doctrina.
ibid. cap.5. f.10. §.13. p.211.

Sed excellentia juramento constet. ibid. §.15. p.212.

*Studio paupertatis non la-
dant caritatem Superiores.* P.4. c.2. f.1. §.14. p.303.

Ad vigilent paupertatis perfectioni. ibid. §. 15.
Et castimonie. ibid. §. 2. §. 3. p. 305.
Loco Christi Domini agnoscendi. ibid. §. 3. §. 2. p. 312.
Ab immediatis dependentia laudatur. ibid. §. 6. & 7. p. 315.
Non investiganda quæ per ipsos agenda. ibidem §. 7. p. 317.
Quid ipsi præstare debeant in exigenda ratione conscientie. P. 4. c. 2. §. 4. §. 4. p. 322.
Obeant aliquando officia Coadjutorum. ibid. cap. 4. §. 3. p. 331.
Quomodo se gerere debeant in delatis paterna denunciatione. ibid. c. 6. §. 6. & c. p. 344.
Quid præstare debeant in dimittendis nostris à Societate. ibid. c. 7. §. 3. p. 355.
Negligentes puniendi. Par. 7. initio p. 535.
Quid agendum cum recusantibus tempore interregni. ibid. c. 1. §. 1. §. 7. p. 541.
Eorum facultates, & mandata ipsi cessantibus non

cessant. ibid. §. 2. p. 543.
Superiores Locales.
Quinam dicantur, & sint. P. 7. c. 3. initio p. 586.
Virtutes in illis prerequisites. ibid. §. 1. §. 1. & 2. p. 587.
Quanti referat eorum electio. ibid. §. 3. p. 588.
A Provinciali eligendi, & formandi. ibidem §. 4. p. 589.
Eligendi à Generali, à Provinciali proponendi. ibid. §. 5. & 6.
Quæ subrogatio illis facienda, & per quos. ibid. §. 7. & 8. p. 591.
Quando incipiat, desinaturque eorum officium. ibid. §. 2. p. 592.
Eorum potestas ampla sit. ibid. §. 3. §. 1. p. 595.
Sed definienda à Generali. ibid. §. 2.
Et à Provinciali custodienda. ibid. §. 3.
Ad quos subditos pertingat. ibid. §. 4. p. 596.
Præcepta possunt imponere, & quamdiu vigeant. ibid. §. 5. p. 597.
Vnde nosse queant suas facultates. ibid. §. 9.
Concessas subditis possunt limitare. ibid. §. 7. p. 598.
 Con-

- Consuetudines nec immutent, nec inducant.* ibid. §.8.
- Constitutiones custodiant.* ibid. §.9. p.599.
- Studeant perfectioni, & orationi.* ibid. §.4. §.1.
- Recolligant se ante initium Magistratum.* ibid. §.2. p.600.
- Observent regulas, & vitam communem.* ibidem §.3.
- Catechesin habeant, & officia humilia obeant.* ibidem §.4. p.601.
- Hora considerationis, & libellus memoriae.* ibidem §.5.
- Confessarius.* ibid. §.6.
- Quando possint discedere a sua statione.* §.7. p.602.
- Eorum locus in mensa.* ibid. §.8.
- Obedientia, & frequentia literarum.* ibid. §.5. §.2. p.603.
- Earum statuta tempora.* ibid. §.3.
- Materia, & methodus.* ibid. §.3. & 4. p.604.
- Alia per eos scribenda.* ibid. §.6. 7. 8. p.605.
- Ius ad Congregationes.* ibidem §.8. p.606.
- Obedientiam, & executionem urgeant.* ibid. §.6. p.607.
- Cura Nostrorum in spiritu quomodo potissimum exercenda.* ibid. §.4. &c. pag. 608.
- Quid possint, debeantque circa Confessiones Subditorum.* ibid. §.6. & 7.
- Quid in correctionibus.* ibidem §.10. p.610.
- Epistolae quatenus permittendae.* ibid. §.14. p.612.
- Custodia Paupertatis.* ibid. §.15. & 16.
- Pietas erga moribundos, & mortuos.* ibid. §.17. p.613.
- Quid curare debeant circa conciones, & Concionatores.* ibid. §.7. §.2. p.615.
- Quid cum Confessariis.* ibidem §.3. p.616.
- Quid circa Missiones.* ibid. §.4.
- Et ordinandos.* ibidem §.5. p.617.
- Quid circa Mulierum curam, & scandalosos.* ibid. §.6. & 7.
- Ordo domesticus qualis institutuendus.* ibid. §.8.
- In literarum studiis quid praestandum.* ibid. §.9. p.620.

- Et in administratione rerum temporalium*. ibid. f. 10. p. 622.
- Quid prestandum cum externis, & hospitibus*. ibid. f. 11. p. 626.
- Quibus mediis executionem urgere debeant*. ibid. c. 6. p. 658.
- Superpellicentum*.
- Pro Coadjutoribus qui inserviunt Sacro*. P. 3. c. 6. f. 1. §. 4. p. 266.
- Pro Concianatoribus*. P. 5. c. 1. f. 5. §. 13. p. 396.
- Supplicationes publicæ*.
- Liberi sumus ab illis*. P. 5. c. 1. f. 7. §. 3. p. 401.
- Romanæ Domui præscripta*. ibid.
- In illis quis locus, & vestis*. ibid. §. 4. & Par. 4. c. 4. §. 4. p. 332.
- Syndicus*.
- Quisnam dicatur*. P. 7. c. 4. f. 1. §. 10. p. 633.
- f. 4. §. 3. p. 322.
- Testamentum*.
- Testamenti condendis Nostri non assistant*. Par. 5. c. 1. f. 1. §. 8. p. 385.
- Et ab eorum executione abstineant*. ibid. c. 3. §. 5. p. 423.
- Theologia Moralis*.
- Ejus studium pro Nostri*. P. 2. c. 5. f. 3. §. 4. p. 178. & f. 6. p. 189.
- Quinam eidem addicendi*. ibid. §. 1.
- Qui Magistri præficiendi*. ibid. §. 2. p. 190.
- Omnes ea informandi*. ibid. §. 3.
- Et de eadem examinandi ante Sacerdotium, & munus Confessarii*. ibid. §. 3. p. 191.
- Collatio Casuum domestica quoties habenda, & quibus frequentanda*. ibid. §. 4. p. 192.
- Tradenda in Universitate*. P. 5. c. 4. f. 3. §. 1. p. 434.
- Et in omnibus Collegiis*. ibid. f. 6. §. 1. p. 445.
- Multiplicandi in nostris Seminariis ejus Professores*. ibid. §. 2. p. 446.
- In ea opinionum laxitas vitanda*. ibid. §. 3.

T

Tartari.

- A** *N exclusi a Societate*. P. 1. c. 1. f. 2. §. 12. p. 21.
- Tentationes*.
- Quomodo vincende*. P. 4. c. 1. f. 1. §. 1. p. 283.
- Nullæ celanda*. ibid. c. 2.

Theologia Scholastica.
Ejus studium Nostris per-
necessarium. Par. 2. cap.
 5. sect. 1. §. 1. p. 177.
Quadriennio explendum.
 ibid. §. 4. p. 178. & P. 5.
 c. 4. §. 4. §. 9. p. 443.
Repetitiones domesticæ. P. 2.
 c. 5. §. 4. §. 1. p. 180.
Disputationes sub finem
studiorum, tum particu-
lares, tum generales.
 ibid. §. 8. p. 198.
Classis Theologiæ instituen-
da. Par. 5. c. 4. §. 3. §. 1.
 p. 434.
Ejus tradendæ ratio. ibid.
 §. 4. §. 5. &c. p. 440.
 S. Thomas.
De eo honorificè loquendum.
 Par. 5. cap. 4. §. 4. §. 2. p.
 439.
Ejus Doctrina prælegenda
in Theologia, & Doctor
proprius Societatis ha-
bendus. ibid. §. 5. pag.
 440.
Nonnunquam licebit ab eo
discedere. ibid. §. 5. p. 441.
 Toni.
Pro Novitiis. P. 1. c. 5. §. 4.
 §. 7. p. 64.
Pro Scholasticis. Par. 2. c. 5.
 sect. 7. §. 2. & 4. p. 193.
 & 195.

V
Vacationes.
I*N Autumnalibus morti-*
ficationes usurpandæ.
 Par. 2. cap. 4. sect. 2. §. 3.
 pag. 151.
Hebdomadariæ pro Schola-
sticis in Villa. P. 2. c. 6.
 §. 3. p. 214. & Par. 5. c. 4.
 §. 8. §. 1. p. 450.
Exercitationes diebus fe-
riatis habendæ inter Rhe-
toricos, & Grammati-
cos. ibid. sect. 2. §. 4. p.
 432.
Et pro Superioribus Scho-
laribus. ibid. sect. 3. §. 7. p.
 438.
Annua. Par. 2. c. 6. §. 4. p.
 215.
Valetudo.
De ea tuenda, recuperan-
daque. P. 4. c. 8. p. 367.
Vestitus. V. *Victus.*
Viaticum. V. *Expensæ.*
Vicarius Generalis.
Duplex occasio eum eligen-
di. Par. 6. cap. 9. sect. 1.
 p. 527.
Quis eligendus. ibid. §. 4.
 p. 529.
Ejus potestas supersistere Ge-
nerali. ibid. l. 2. §. 1.

- Et mortuo Generali*. *ibid.* 300. & *ibid.* c. 8. f. 1. p. 368.
 §. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. pag. 368.
 530.
Subrogatus in locum defuncti Generalis potest promovere ad Gradus. Par. 3. cap. 2. sect. 1. §. 3. p. 232.
Eligendus Generali facto inutili. P. 6. c. 2. f. 2. §. 1. p. 490.
Vicarij Superiorum particularium.
Omnes constitui possunt a Generali. P. 7. c. 5. §. 1. p. 653.
Quinam a Provinciali. *ibid.* §. 2.
Et a Superiore locali. *ibid.* §. 3. p. 654.
Ipso jure quinam succedat. *ibid.* §. 4.
Auctoritas horum primi generis. *ibidem* §. 5. pag. 655.
Et secundi generis. *ibidem* §. 6.
Vice-Provincia.
Ejus jura in ordine ad Congregationem. P. 8. c. 2. §. 7. p. 677.
Victus, Vestitus &c.
Nostorum qualis. P. 2. c. 2. f. 5. §. 6. & c. p. 129. & Par. 4. cap. 2. f. 1. §. 9. p. 300. & *ibid.* c. 8. f. 1. p. 368.
In victu dispensandum cum aliquibus. *ibidem* §. 3. p. 370.
Visitatores.
Visitatio Visitator.
Visitanda cubicula. Par. 4. cap. 2. f. 1. §. 12. pag. 302.
Visitandi Provinciales, & quomodo. P. 7. c. 1. f. 15. p. 576.
Visitator tempore Exercitiorum Spiritualium. Par. 4. cap. 1. sect. 1. §. 4. p. 285.
Visitator Indicis quid agendum si reddatur inutilis. Par. 7. c. 1. sect. 1. §. 4. p. 559.
Loco Generalis instituendi. Par. 7. c. 2. sect. 1. §. 1. p. 578.
Iidem, & Commissarii dicuntur. *ibid.* §. 2. p. 579.
Eorum munus, & doctores. *ibid.* §. 1. & 2.
A quo eligantur, & cur. *ibid.* & §. 3.
Non debent habere munus ordinarii in Europa. *ibid.* §. 3.
Secus in India. *ibid.* §. 4. p. 580.

- Quomodo cesset eorum munus.* ibid.
- Eligere possunt fini locum in Congregatione.* ibid. sect. 2. §. 1.
- Instructio pro his confecta.* ibid. §. 2. p. 581.
- Quorum expensis alantur.* ibid.
- Auctoritas respectu Provincialium.* ibidem §. 3. p. 582.
- Consultor, & Admonitor eorundem.* ibid. §. 4. p. 583.
- Visitationis methodus.* ibid. §. 5. 6. & 7.
- Quatenus dispensare possint.* ibid. §. 8. p. 585.
- Habent potestatem admit-
tendi in Societatem.* P. 1. c. 3. §. 2. p. 33.
- Vnctio Extrema.*
- Ejus administratio quæ per-
missa.* P. 5. c. 1. §. 4. §. 4. p. 389.
- Vniformitas.*
- Retinenda in vita commu-
ni.* P. 4. c. 2. §. 1. §. 8. p. 300.
- Vniuersitates, & Offi-
ciales.*
- Instituende pro Nostreis.* P. 2. c. 1. §. 1. p. 95. & c. 3. §. 2. §. 1. p. 138.
- Et pro Externis.* P. 5. c. 4. §. 1. §. 2. p. 427.
- Quæ scientiæ in eis traden-
dæ.* ibid. sec. 3. §. 1. & c. p. 434.
- Consultationes quæ, & quo-
ties in Vniuersitate ha-
bendæ a Rectore.* P. 5. c. 5. §. 3. p. 460.
- Bidelli externi pro Vniuer-
sitatibus.* P. 5. c. 5. §. 3. §. 3. p. 460. & P. 7. c. 4. §. 1. §. 10. p. 633.
- Notarius Vniuersitatis.* P. 5. c. 5. §. 3. §. 2. p. 460.
- Secretarius Vniuersitatis.* ibid. §. 2. p. 459.
- Decani in singulis faculta-
tibus.* ibid. §. 4. p. 460.
- Syndici in Vniuersitatibus
alius Generalis, alii par-
ticulares.* ibidem §. 5. p. 461.
- Insignia in Vniuersitatibus
quæ usurpanda.* ibid. §. 6.
- Vota.*
- Ætas requisita ad Vota
biennii.* Par. 1. c. 1. §. 3. §. 4. p. 23. & cap. 6. §. 2. §. 6. p. 61.
- Vota emissa in seculo su-
spensa.* Par. 1. c. 4. §. 4. §. 1. p. 46. & cap. 6. §. 4. §. 6. p. 69.
- Beneficia Ecclesiastica di-
mit-*

- mittenda anse emissionem*
Votorum . Par. I. cap. 4.
sect. 2. § 2. p. 41.
Vota ante biennium quo-
modo emittenda . Par. I.
c. 6. f. 1. § 2. p. 66.
Quam obligationem indu-
cant . Par. 4. c. 7. sect. 1.
p. 349.
Ejus facultate emittenda .
ibid. § 2. p. 67.
Quid ad ea consequatur
ibid.
Prærequisita ad Vota bien-
ni . ibid. c. 6. f. 2. p. 68.
& sect. 3. p. 72.
Primaria facultas admit-
tendi ad illa penes Ge-
neralem non Capitula .
ibid. § 5. pag. 70.
Eam communicare potest
Provincialibus , aliisque .
ibid.
Obligatio resultans ex iis .
ibid. sect. 3. § 1. p. 72. &
f. 4. § 6. & 7. p. 75.
Ritus in iis emittendis . ibi-
dem c. 6. f. 3. § 4. p. 74.
Consignanda libro . ibidem
§ 5. p. 75.
Constituunt verum Religio-
sum . ibid. sect. 4. § 1.
Ab iis deficientes habendi ,
ut Apostat. e. ibidem § 2.
pag. 76.
Dispensantur a solo Summo
Pontifice . ibid. § 3. p. 67.
Sic obligati dimitti possunt
a Generali . ibid. § 4.
Hujusmodi libertas non est
iniqua . ibid.
Non possunt validè contra-
here matrimonium his
Votis obstricti . ibid. § 5.
p. 78.
Votum Paupertatis . Vide
Paupertas .
Votum Castitatis . Vide
Castitas .
Votum Obedientie . Vide
Obedientia .
Votorum renovatio cur , &
quomodo peragenda . Par.
2. c. 4. f. 3. p. 153.
Ejus effectus . ibid. § 2. p.
154.
Triduum Renovationis Vo-
torum . ibidem f. 3. § 3.
& 4.
Vota Professorum , & Co-
adjutorum formatorum .
V. suis titulis .
Votum 4. de Missionibus .
V. Missiones .
Vota simplicia Professorum
explicata . P. 3. c. 3. f. 4.
p. 248.
Votum Professorum de au-
diendis , exequendisque
consiliis Generalis si pro-
mo-

moveantur in Præsules.

ibid. §.5. p.251.

Z

X

Xenodochium.

X *Enochiis inservire No-*
vitii debent. P.1. c.

5. §.4. §.3. p.59.

Eorum cura non suscipien-
da. Par.2. c. 1. f.6. §.3.
p.112.

Zelus Animarum.

S *Ocietatis proprius.* Par-
5. initio p.377. & cap.
1. f.1. §.1. p.378.

Ad eum exercendum media
efficaciora quæ cum Deo
nos conjungunt. *ibid.*

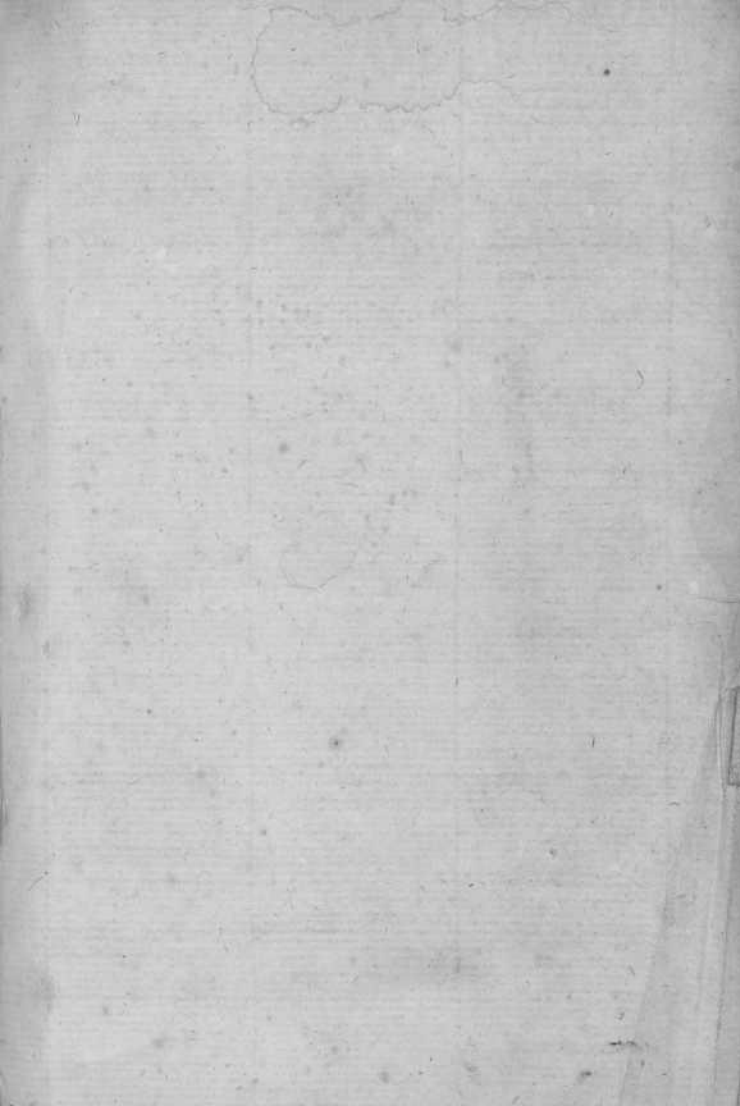
F I N I S.

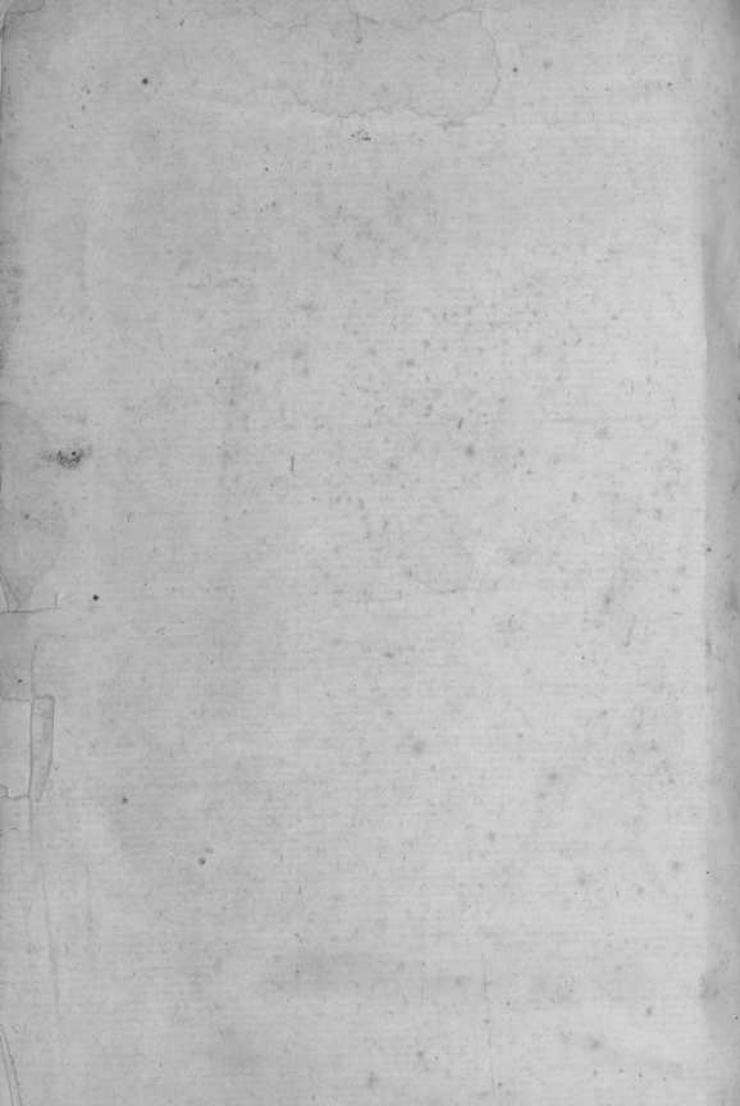
Errata.	Corrige.
Pag.80. in marg. lit. z	
M. P.17.	Or.c.4. §.17.
p.53. lin.20.	
§. 2.	§. 3.
p.69. in tit.	
Cap.IV.	Cap.VI.
p.132. li. 20.	
non prohi-	prohibitio
bitio	
p. 298. 299.	198. 199.
p. 205. & in	
consequenti-	
bus in titulo	
Sectio IX.	Sectio X.
p.224. lin.6.	
qua singula	quo singula
p.229. li.10.	
Societate	Societatem
p.229. lin.8.	
obuenda	obcunda

Errata.	Corrige.
p.317. lin.1.	
prævitatem	pravitatem
p.368. lin.8.	
usurpanda.	usurpandis.
p.417. li.12.	
Superiori	Superiore
p.432. li.15.	
tum Gram-	tum Rhetor-
maticæ	icæ, tum
	Grāmaticæ
p.561. in tit.	
Sect.VI.	Sect.VIII.
p.594.	
§. 6.	§. 5.
p.619. li.21.	
Superiores.	per Superio-
	res.
p.668. li.22.	
maximi	maximè

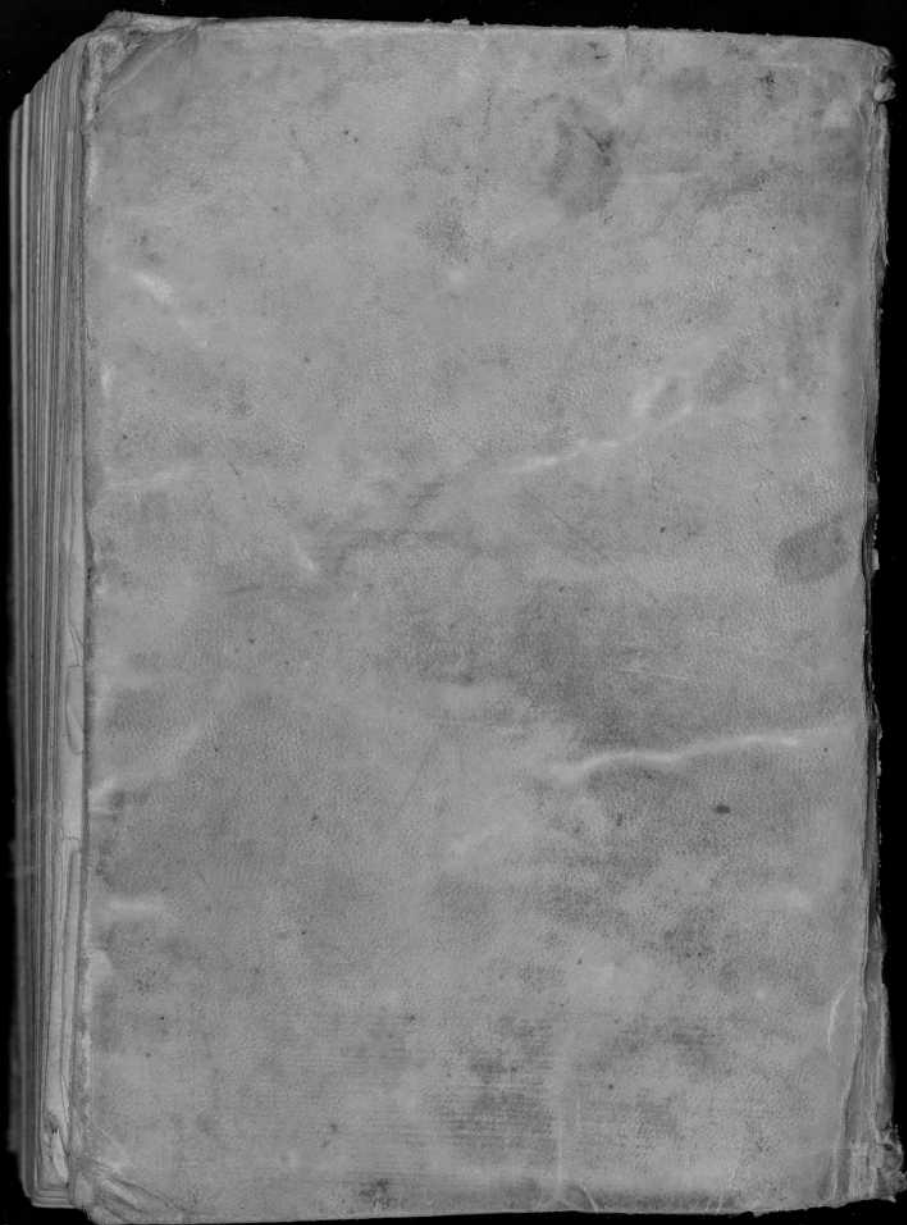

2341 E

Enitome
Instituti

Y N 19

